

01

به رگی یه که م

سینر لیرمادی

کوردی

به کوردی

لای عیسو محی مدین عیسو الترمذی

وه رگی پانی:

ناصح ریحان سکانی

منتدی اقرأ الشافی

www.igra.ahlamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ پىگە

(مىنى ئىزى (تەقە))

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەجى پىگە:

[/https://www.facebook.com/igra.ahlamontada](https://www.facebook.com/igra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىگەكە:

<http://igra.ahlamontada.com>

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

به کوردی

سنن الترمذی به کوردی به سەرجه م و ته کانی (ترمذی) هوه- بهرگی یه که م

نووسینی: لابی عیسی محمد بن عیسی (الترمذی)

وهرگیپانی: ناصح ئیبراهیم سازانی

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تهفسیر

چاپی یه که م ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

نووسینگهی تهفسیر

بۆ چاپ و بڵاوکردنه وه

ههولێر- شهقامی 30 مه تری ته نیشته مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێست - نووسینگهی تهفسیر

سازانی، ناصح ئیبراهیم

سنن الترمذی به کوردی - بهرگی یه که م، لابی عیسی - محمد بن عیسی (الترمذی)، ناصح ئیبراهیم

سازانی (وهرگیپ)

۸۸۴ لاپه ره،

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت، فهرمووده

ISBN: 978-9922-632-89-6

له بهرێوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

هه ریمی کوردستان ژماره سپاردنی (۷۵) ی سالی ۲۰۱۹ پێدراوه.

"بیروبۆچونی ئەم کتێبه، مه رج نیه هه مان بیرو بۆچونی نووسینگهی تهفسیر بن"

دیزاین: نووسینگهی تهفسیر

خه تی بهرگ: نه وزاد کۆیی

سُيُنَنُ التِّرْمِذِيِّ

به کوردی

لأبي عيسى محمد بن عيسى الترمذی
(۲۰۹ - ۲۷۹ هـ)

به رگی یه که م

له فهرمووده‌ی

(1080-1)

وه رگپیرانی

نَاصِحُ يَبْرَاهِيمَ سَازَانِي

پیشه کی وهرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

له دوايدا: خوی گه وره و پوره دگار ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ وَمَا تَنبَهُنَّكَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ إِذْ يَقُولُ حَتَّىٰ يَمُوتُوا فَمَا يَأْمُرُكَ بِهِمْ عَلَيْهِمْ ذُلٌّ مِّنَ اللَّهِ وَبَدِيلٌ لَّهِمْ كَذِبٌ آلِ الْأَيْمَنِ﴾ (الحشر: ۷). واته: نه وهی که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییدان وهریگرن، وه نه وهی لیتانی قه ده غه کرد وازی لی بیتن.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ زِدٌّ)^(۱). واته: هر که شتیک شتیک لهم دین و شهرعهی نیمه زیاد بکات که تیایدا نه بیت، نه وه لیتی قبول ناکریت و ده دریته دواوه.

سویاس بو خوی گه وره له پاش نه وهی له وهرگیرانی (سوننه نی نه بو داود) بوومه و جیگهی ره زامه ندی زورتیک له خوینه رانی خو شه ویست بوو، بریارمدا سوننه نی (الترمذی) یش وهرگیریم، بیگومان نه م پرتوکه به نرخهش تا نیستا وهر نه گیراوه ته سهر زمانی شیرینی کوردی، یه کی که له باشتیرین کتیبه کانی

^(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۲۴۱/۳ (۲۶۹۷) ، ومسلم ۱۳۲/۵ (۱۷۱۸) (۱۷) و (۱۸) .

فهرمووده، ریزه‌ندیه‌کهی ری‌کوپیتکه‌و دووپاتبونه‌وهی که‌مه، رافه‌ی خوی و
 به‌راورد‌کردن و شیکاری سه‌نه‌د و، دیاری‌کردنی صحیح و سه‌هن و لاوازی تیدا
 رونکراوه‌ته‌وه‌و نه‌حکامی شه‌رعی و، زانستی (جرح والتعدیل)ی تیدایه.

ناصر سازانی

سلیمانی ۲۰۱۵ - ۱۴۳۶ کزچی

کتبی پاکزی له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم

۱- کتاب الطهارة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم

دهرباره ی نوټ وهرناگیری بهی دهستنوټ

۱ - باب ما جاء لا تُقبل صلاة بغير طهور

۱- (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ (ح) وَحَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوَرٍ، وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ). قَالَ هَنَّادٌ فِي حَدِيثِهِ: (إِلَّا بِطَهْوَرٍ). هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَحْسَنُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ. وَأَبُو الْمَلِيحِ بْنُ أَسَامَةَ اسْمُهُ عَامِرٌ، وَيُقَالُ: زَيْدٌ بْنُ أَسَامَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْهَدْلِيِّ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نوټ بهی له شی پاک و دهستنوټ وهرناگیری، ههروه ها خیر و سه دهقه ی دزی و ناپاکی له دهستکه وتی جهنگی (غه نیمه) ش وهرناگریت).

نهوی هاتوره دهر باره ی گه وره ی ده ستونیز

۲- بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الطُّهُورِ

۲- (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى الْقُرَازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ، أَوْ الْمُؤْمِنُ، فَعَسَلَ وَجْهَهُ خَرَجَتْ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ، أَوْ نَحْوَ هَذَا، وَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ، حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو صَالِحٍ وَالِدُ سُهَيْلٍ هُوَ أَبُو صَالِحِ السَّمَّانِ، وَاسْمُهُ ذُكْوَانُ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ اخْتَلَفَ فِي اسْمِهِ، فَقَالُوا: عَبْدُ شَمْسٍ، وَقَالُوا: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو، وَهَكَذَا قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، وَهَذَا الْأَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَتَوْبَانَ، وَالصُّنَابِجِيِّ، وَعَمْرِو بْنِ عَبْسَةَ، وَسَلْمَانَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو. وَالصُّنَابِجِيُّ هَذَا الَّذِي رَوَى عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، لَيْسَ لَهُ سَمَاعٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُسَيْلَةَ، وَيُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، رَحَلَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَبِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي الطَّرِيقِ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَحَادِيثَ. وَالصُّنَابِجِيُّ بْنُ الْأَعْسَرِ الْأَخْمَسِيُّ صَاحِبُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُقَالُ لَهُ: الصُّنَابِجِيُّ أَيْضًا، وَإِنَّمَا حَدِيثُهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: إِنِّي مُكَاتِّرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ فَلَا تَقْتُلُنَّ بَعْدِي.

واته: له نهبو هور بهر وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پیغمبر خا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (کاتیک بهنده ی موسلمان - یان باوردار- ده ستونیز ده گریت نهو گونا هانه ی به چاوه کانی کردوونى له گه ل چوراو گه ی

ناوی دهستونیزه کهدا دوهرن یان له گهل دوا دلوی ناوه کهدا داده کهون و دهرؤن، کهدهستی دهشوات نهو گونا هانه ی به دهسته کانی کردوونی له گهل چور او گهی ناوی دهستونیزه کهدا دوهرن یان له گهل دوا دلوی ناوه کهدا داده کهون و دهرؤن، که همدوو قاجی دهشوات ههروه ها... بهوشیوهیه ههتا پاک ده بیتهوه له گونا هو تاوان).

له پیغه مبری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: (من) له ناو گهلاندا شانازی به زوریتانه وه ده کم، له پاش من یه کتر مه کوژن و یه کتر مهربینه وه).

نهو هی هاتوه دهر باره ی کللی نوژر دهستونیزه

۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مِفْتَاحَ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ

۳- (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ الْحَنْفِيَّةِ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ). هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَحْسَنُ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَقِيلٍ هُوَ صَدُوقٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: كَانَ أَحَدُ بَنِي حَنْبَلٍ، وَإِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَالْحَمِيدِيُّ، يَخْتَجُّونَ بِحَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَهُوَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبر

(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: (کلیلی نوێژ لەش پاکي و دەستنوێژە، دابەستنی بە (الله اکبر) دەست پێ دەکات، بە سەلام دانەوێش تەواو دەکەیت).

٤ - (ضعيف. والشرط الثاني صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ زَنْجَوَيْهِ الْبَغْدَادِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ قَرْمٍ، عَنْ أَبِي يَحْيَى الْقَتَاتِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ، وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ).

واتە: لە جابری کورپی (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فەرموویەتی نیتە مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: (کلیلی بههشت نوێژه، کلیلی نوێژیش لەش پاکي و دەستنوێژه).

کاتی که سی و یستی بچیتە سەر ناو چی بلیت.

٤ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ.

٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ، قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ) قَالَ شُعْبَةُ: وَقَدْ قَالَ مَرَّةً أُخْرَى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبِيثِ، أَوْ: الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). فِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَحْسَنُ. وَحَدِيثُ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ فِي إِسْنَادِهِ اضْطِرَابٌ: رَوَى هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، وَسَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، فَقَالَ سَعِيدٌ: عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ عَوْفٍ الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَقَالَ هِشَامٌ: عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، وَمَعْمَرٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، فَقَالَ شُعْبَةُ: عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَقَالَ مَعْمَرٌ: عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. سَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَقَالَ: يُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ قَتَادَةُ رَوَى عَنْهُمَا جَمِيعًا.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که
 فهرموویه تی: هه رکاتی پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیویستایه بجیتته سه رتاو،
 ده یفه رموو: (خوايه په نا ده گرم به تو). شوعبه وتی: جاريکی تر بهم شیوه یه ی
 فهرموو: (خوايه په نا ده گرم به تو له خراپه ی خراپه کارانی نیر و میی جنوکه کان).
 - قاجی چه پی پیش ده خست -.

٦- (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الضَّيِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ،
 عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
 إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ، قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
 صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کورې مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که هه رکاتی
 پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیویستایه بجیتته سه رتاو، ده یفه رموو: (خوايه په نا
 ده گرم به تو له خراپه ی خراپه کارانی نیر و میی جنوکه کان).

که سی ده رجوو له سه رتاو چی بلیت.

٥ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ

٧- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ
 إِسْرَائِيلَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ، قَالَ: (عُفْرَانُكَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. لَا نَعْرِفُهُ
 إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ، عَنْ يُونُسَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ. وَأَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى، اسْمُهُ عَامِرُ
 بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ الْأَشْعَرِيُّ. وَلَا يُعْرَفُ فِي هَذَا الْبَابِ إِلَّا حَدِيثُ عَائِشَةَ.

واته: له عائشه وه ره زای خوی لی بی هاتووه، که پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ لَهُ سَهْرَنَّاو دهر بچوايه، ده يفه رموو: (عُفْرَانَكْ). واته: خودايه داواي لی
خوشبوونت لی ده کم. - قاچی راستی پیش ده خست - .

قه دهغه کردنی روو کردنه قیله له سه رناو.

٦ - بَابُ فِي التَّهْيِ عَنِ اسْتِقْبَالِ الْقَبْلَةِ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ

٨- (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّثَمِيِّ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَتَيْتُمُ الْغَائِطَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقَبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ، وَلَا تَسْتَذْبِرُوهَا، وَلَكِنْ شَرِّفُوا أَوْ غَرِّبُوا). قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَاجِيضَ قَدْ بُيِّنَتْ مُسْتَقْبِلَ الْقَبْلَةِ، فَتَنَحَّرَفْ عَنْهَا، وَنَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءِ الزُّبَيْدِيِّ، وَمَعْقِلِ بْنِ أَبِي الْهَيْثَمِ، وَيُقَالُ: مَعْقِلُ بْنُ أَبِي مَعْقِلٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ. حَدِيثُ أَبِي أَيُّوبَ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَصَحُّ. وَأَبُو أَيُّوبَ اسْمُهُ خَالِدُ بْنُ زَيْدٍ، وَالزُّهْرِيُّ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شِهَابٍ الزُّهْرِيُّ، وَكُنْيَتُهُ أَبُو بَكْرٍ. قَالَ أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقَبْلَةَ بِغَائِطٍ وَلَا بَوْلٍ، وَلَا تَسْتَذْبِرُوهَا، إِنَّمَا هَذَا فِي الْفَيَافِي، فَأَمَّا فِي الْكُنُفِ الْمُبِينَةِ لَهُ رُحْصَةٌ فِي أَنْ يَسْتَقْبِلَهَا، وَهَكَذَا قَالَ إِسْحَاقُ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِنَّمَا الرُّحْصَةُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي اسْتِذْبَارِ الْقَبْلَةِ بِغَائِطٍ أَوْ بَوْلٍ، فَأَمَّا اسْتِقْبَالُ الْقَبْلَةِ فَلَا يَسْتَقْبِلُهَا، كَأَنَّهُ لَمْ يَرِ فِي الصَّخْرَاءِ وَلَا فِي الْكُنُفِ أَنْ يَسْتَقْبِلَ الْقَبْلَةَ.

واته: له نهبو نه یویی نه نصاریه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر چوونه سه رئاو بۆ پیسایی کردن و میز کردن روو مه که نه قیبله و پشتیشی تی مه که نه، به لکو روو بکه نه رۆژه لات یان روو بکه نه خۆرئاوا). نه بو نه یوب ره زای خوای لی بی فهرمووی: کاتیک که هاتینه شام بینیمان ناودهسته کان به ره و پرووی قیبله دروستکراون، نیمه ش روومان وهرده گپرا له قیبله و دوای لی خۆشبووغان ده کرد له خوای گه وره.

نه بو (عبد الله) شافیعی ده فهرموویت: نه مه بۆ بیابان و دهشت و دهره، به لام له ناو نه مه سه رئاوانه ی نه مپۆدا که چوارده وریان گیراوه روخسه ت هدییه و دروسته . پی شه و نه حمده ده فهرموویت: بۆ هیچیان روو کردنه قیبله دروست نه .

نه وه ی هاتووه دهرباره ی روخسه تی روو کردنه قیبله

۷ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الرَّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

۹- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبَانَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِبَوْلٍ، فَرَأَيْتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْبَضَ بِعَامٍ يَسْتَقْبِلُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، وَعَائِشَةَ، وَعَمَّارٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیری کورپی (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی نه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لی قه ده غه کرد بووین که به ره و قیبله میز بکه نه، به لام سالی پیش نه وه ی وه فات بکات بینیم به ره و قیبله دهستی به ناو ده گه یاند.

۱۰ - (ضعیف الإسناد) وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبُولُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ. أَخْبَرَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ. وَحَدِيثُ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ لَهْيَعَةَ. وَابْنُ لَهْيَعَةَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ؛ ضَعْفُهُ يَحْتَجُّ بِنُ سَعِيدِ الْقَطَّانِ وَغَيْرِهِ.

واته: له نهو قه تاده وه هاتوه، كه پیغه مبهری (صلى الله عليه وسلم) دیوه بهره و قیبله میزی ده کرد.

۱۱ - حَدَّثَنَا هَنَادٌ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ، عَنْ عَمِّهِ وَاسِعِ بْنِ حَبَّانَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: رَقِيتُ يَوْمًا عَلَى بَيْتِ حَفْصَةَ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَاجَتِهِ مُسْتَقْبِلَ الشَّامِ مُسْتَذِيرَ الْكُعْبَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گینه وه، كه فهرموویه تی: روژی سهرکه وتم بو سهربانی مالی هه فسه - ی خوشکم رهزای خوی لی بی که هاوسه ری پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) بو - ، پیغه مبهرم (صلى الله عليه وسلم) بینی دهستی به ناو ده گه یاند رووی کرد بووه شام و پستی له که عبه بوو.

قه دهغه کردنی میز کردن به پیوه.

۸ - بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْبُولِ قَائِمًا

۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَنْ حَدَّثَكُمْ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبُولُ قَائِمًا فَلَا تُصَدِّقُوهُ، مَا كَانَ يَبُولُ إِلَّا قَاعِدًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَبُرَيْدَةَ. حَدِيثٌ

عَائِشَةُ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي الْبَابِ وَأَصَحُّ. وَحَدِيثُ عُمَرَ إِذَا رُويَ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ أَبِي الْمُخَارِقِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبُولَ قَائِمًا، فَقَالَ: يَا عُمَرُ، لَا تَبُلْ قَائِمًا، فَمَا بُلْتُ قَائِمًا بَعْدُ. وَإِنَّمَا رَفَعَ هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ الْكَرِيمِ بْنُ أَبِي الْمُخَارِقِ، وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ؛ ضَعْفُهُ أُثْبُوتُ السَّخْتِيَانِيِّ وَتَكَلَّمَ فِيهِ. وَرَوَى عُبَيْدُ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ: مَا بُلْتُ قَائِمًا مُنْذُ أَسْلَمْتُ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْكَرِيمِ. وَحَدِيثُ بُرَيْدَةَ فِي هَذَا غَيْرُ مَحْفُوظٍ. وَمَعْنَى النَّهْيِ عَنِ الْبَوْلِ قَائِمًا عَلَى التَّأْدِيبِ لَا عَلَى التَّخْرِيمِ. وَقَدْ رُويَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: إِنَّ مِنَ الْجَفَاءِ أَنْ تَبُولَ وَأَنْتَ قَائِمٌ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: ههرکس بوی گیرانهوه که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیوه میزی کردوه باوهری پی مهکن، چونکه ههمیشه به دانیشهوه میزی دهکرد.

له پیشهوا عومهروه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: به پیوه میزم دهکرد پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینیمی، فهرمووی: (تهی عومهر، به پیوه میز مهکه)، نیت له دواي نهوه ههرگیز به پیوه میزم نهدهکرد.

پیشهوا عومهر رهزای خوای لی بی فهرموویهتی: لهوهتی موسولمان بووم ههرگیز به پیوه میزم نهکردوه.

مانای قهدهغهکردنی میزکردن به پیوه بو نهدهبه نهک لهبهر نهوهی که حدرامه.

له (عبد الله)ی کورپی مهسعودهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بیتگومان له کاتیکدا که تو به پیوه بی و میز دهکهیت نهوه له زولم و ستم و دل پهقیهوهیه، وه دوورکهوتنهوهیه له خیر و چاکه.

دەبارە ی روخسەت له به پیوه میز کردندا

۹- بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي ذَلِكَ

۱۳- (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حَدِيقَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى سُبَاطَةَ قَوْمٍ، فَبَالَ عَلَيْهَا قَائِمًا، فَأَتَتْهُ بِوَضُوءٍ، فَذَهَبَتْ لِأَتَاخَرَ عَنْهُ، فَدَعَانِي حَتَّى كُنْتُ عِنْدَ عَقَبِيهِ، فَتَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ.

واته: له (حَدِيقَةُ) ده گێر نه وه، كه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چووه سەر سه ره نوێلکی قه ومیتک - نه و شوینه ی که خۆل و خاشاک و زبلی تی ده کریت - به پیوه میزی کرد، ناوم بۆ برد بۆ نه وه ی ده ستنویژی پی بگریت، جا روشتم بۆ نه وه ی لیتی دوور بکه ومه وه، بانگی کردم که نزیک بیه وه بۆ نه وه ی بیه ه شارگه بۆ و نه یبینن، منیش روشتم هه تا گه یشته لای پاژنه پینکانی، جا ده ستنویژی گرت و مه سحی (خُف) کاله کانی کرد.

۱۳م- وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكَيْعًا يُحَدِّثُ بِهَذَا الْحَدِيثِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، ثُمَّ قَالَ وَكَيْعٌ: هَذَا أَصَحُّ حَدِيثٍ رَوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْحِ.

۱۳م/ ۲- وَسَمِعْتُ أَبَا عَمَّارٍ الْحُسَيْنَ بْنَ حُرَيْثٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكَيْعًا، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَهَكَذَا رَوَى مَنْصُورٌ، وَعُبَيْدَةُ الصَّيِّ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حَدِيقَةَ، مِثْلَ رِوَايَةِ الْأَعْمَشِ. وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، وَعَاصِمُ بْنُ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَدِيثُ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حَدِيقَةَ أَصَحُّ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْبَوْلِ قَائِمًا.

بیگومان هندی له زانایان پینان وایه میز کردن به پیوه دروسته .

درباره ی خوچه شاردان له کاتی دهست به ناو گه یانندنا

۱۰ - بَابُ فِي الْإِسْتِثَارِ عِنْدَ الْحَاجَةِ

۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَةَ لَمْ يَرْفَعْ ثَوْبَهُ حَتَّى يَذْنُو مِنَ الْأَرْضِ. هَكَذَا رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَنَسٍ، هَذَا الْحَدِيثَ. وَرَوَى وَكِيعٌ، وَالْحِمْيَانِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: قَالَ ابْنُ عُمَرَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَةَ لَمْ يَرْفَعْ ثَوْبَهُ حَتَّى يَذْنُو مِنَ الْأَرْضِ. وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ مُرْسَلٌ، وَيُقَالُ: لَمْ يَسْمَعْ الْأَعْمَشُ مِنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، وَلَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ نَظَرَ إِلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: رَأَيْتُهُ يُصَلِّي فَذَكَرَ عَنْهُ حِكَايَةً فِي الصَّلَاةِ. وَالْأَعْمَشُ اسْمُهُ سُلَيْمَانُ بْنُ مِهْرَانَ أَبُو مُحَمَّدٍ الْكَاهِلِيُّ، وَهُوَ مَوْلَى لَهُمْ. قَالَ الْأَعْمَشُ: كَانَ أَبِي حَبِيلاً فَوَرَّثَهُ مَسْرُوقٌ.

واته: له نه نه سی کوړی مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: کاتی پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یویست دهست به ناو بگه یه نیټ هه تا ته واو له زهوی نزیک نه بویه ته وه جله کانی بهر زنده کرده وه.

نیب نو عومره ره زای خوی لی بی فرمووی: کاتی که پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یویست دهست به ناو بگه یه نیټ جله کانی بهر زنده کرده وه هه تا ته واو له زهوی نزیک نه بویه ته وه.

خوپا ککر دنه وه به دهستی راست باش نیه

۱۱ - بَابُ فِي كَرَاهَةِ الْإِسْتِثْنَاءِ بِالْيَمِينِ

۱۵- (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَمَسَّ الرَّجُلُ ذِكْرَهُ بِيَمِينِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَسَلْمَانَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو قَتَادَةَ، اسْمُهُ الْحَارِثُ بْنُ رِيعٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرَهُوا الْإِسْتِنْجَاءَ بِالْيَمِينِ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی نهی قه تاده وه له باوکیه وه ره زای خوی لى بى ده گپړنه وه، که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) قه ده غه یکردوه پیاو له کاتی میز کردندا به دهستی راستی زه کهری بگریت.

که واته به په پیره وکردنی فرموده که زانایان خوپا ککړدنه و هیان به دهستی راست پى باش نیه.

خوپا ککړدنه وه به بهرد.

۱۲ - بَابُ الْإِسْتِنْجَاءِ بِالْحِجَارَةِ

۱۶- (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: قِيلَ لِسَلْمَانَ: قَدْ عَلَّمَكُمُ نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ، حَتَّى الْحِزَاءَةَ، فَقَالَ سَلْمَانُ: أَجَلُ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ بِغَائِطٍ أَوْ بَبُولٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ، أَوْ أَنْ يَسْتَنْجِيَ أَحَدُنَا بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ بِعَظْمٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَخُرَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، وَجَابِرٍ، وَحَلَّادِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ. وَحَدِيثُ سَلْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَغَضَهُمْ: رَأَوْا أَنَّ الْإِسْتِنْجَاءَ بِالْحِجَارَةِ يُجْزِئُ، وَإِنْ لَمْ يَسْتَنْجِ بِالْمَاءِ، إِذَا أَنْقَى أَثَرَ الْغَائِطِ وَالْبَبُولِ، وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کورې په زیده وه ره زای خویان لى بى ده گيرنه وه، که
 فهرموويه تی: به سملانی فارسی و ترا: نيوه پیغه مبهري که تان هه موو شتیکی
 فیر کردوون، ته نانه ده ستوری ده ست به ناو گه یان د نیش؟ سملانی ش و تی: به لى
 وایه، نه وه ته لى قه ده غه کردوون له کاتى ده ست به ناو گه یاندا روو بکهینه قبيله،
 یان به ده ستی راست خومان پاک بکهینه وه، یان په کیکمان به سى بهرد که متر
 خوی پاک بکاته وه، یا به پاشه پړوی شاه لآن وه: ته پاله و پشقل یان به نیسک و
 شتی وا خومان پاک بکهینه وه.

نهمه ش و ته زورینه زانایانه له هاوه لانی پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و،
 نه وانه دواى نه وانیس: راو بچوونیان وایه له جیاتی ناو خوپاک کردنه وه
 به بهرد به سهو دروسته، نه گهر شوینه واری میز و پاشه پړکه به بهرد نه ده ماو پاک
 ده بووه وه، پیشه وایان (ثوری) و نیبنو موباره ک و شافعی و نه حمده و نیسحاقیش
 نهمه ده فهرموون.

ده باره ی خوپاک کردنه وه به دوو بهرد.

۱۳ - بَابُ فِي الْإِسْتِنجَاءِ بِالْحَجَرَيْنِ

۱۷- (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَقُتَيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي
 إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحَاجَتِهِ،
 فَقَالَ: التَّمَسْ لِي ثَلَاثَةَ أَحْجَارٍ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ بِحَجَرَيْنِ وَرَوْثَةٍ، فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ، وَأَلْقَى
 الرُّوثَةَ، وَقَالَ: إِنَّهَا رِجْسٌ. وَهَكَذَا رَوَى قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ،
 عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ نَحْوَ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ. وَرَوَى مَعْمَرٌ، وَعَمَّارُ بْنُ رُزَيْنٍ، عَنْ
 أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ. وَرَوَى زُهَيْرٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ

الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ. وَرَوَى زَكْرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ فِيهِ اضْطِرَابٌ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه زای خوی لی بی دهگیرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهچوو بو دهست به ناو گه یاندن، فەرمووی: سی بهردم بو بیتنه، (عبد الله) وتی: منیش دوو بهردوو پارچه به ریخ یان تەرس یا تەپالەم بو برد، دوو بهرده کهی وەرگرت و نهوی تری فری دا، فەرمووی: (بهراستی نه مه پیسه).

۱۷م- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ، قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، هَلْ تَذْكُرُ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: لَا. سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَيُّ الرِّوَايَاتِ فِي هَذَا عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ أَصَحُّ؟ فَلَمْ يَقْضِ فِيهِ شَيْئًا، وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَلَمْ يَقْضِ فِيهِ شَيْئًا وَكَأَنَّهُ رَأَى حَدِيثَ زُهَيْرٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَشْبَهَ وَوَضَعَهُ فِي كِتَابِ الْجَامِعِ. وَأَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا عِنْدِي حَدِيثُ إِسْرَائِيلَ، وَقَيْسٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، لَأَنَّ إِسْرَائِيلَ أَثْبَتَ وَأَحْفَظَ لِحَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ مِنْ هَؤُلَاءِ، وَتَابَعَهُ عَلَى ذَلِكَ قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ. وَسَمِعْتُ أَبَا مُوسَى مُحَمَّدَ بْنَ الْمُثَنَّى، يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ مَهْدِيٍّ، يَقُولُ: مَا فَاتَنِي الَّذِي فَاتَنِي مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، إِلَّا لَمَّا أَتَيْتُ بِهِ عَلَى إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُ كَانَ يَأْتِي بِهِ أَمَّ. وَزُهَيْرٌ فِي أَبِي إِسْحَاقَ لَيْسَ بِذَاكَ لِأَنَّ سَمَاعَهُ مِنْهُ بِأَجْرَةٍ. وَسَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ، يَقُولُ: إِذَا سَمِعْتُ الْحَدِيثَ عَنْ زَائِدَةَ، وَزُهَيْرٍ، فَلَا تُبَالِي أَنْ لَا تَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِهِمَا إِلَّا حَدِيثَ أَبِي إِسْحَاقَ. وَأَبُو إِسْحَاقَ اسْمُهُ عَمْرُو بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

السَّبْعِيُّ الْهَمْدَانِيُّ. وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ وَلَا يُعْرِفُ اسْمَهُ.

نهو شتانه ی که باش نین بو خو پاکردنه وه.

۱۴ - بَابُ كَرَاهِيَةِ مَا يُسْتَنْجَى بِهِ

۱۸- (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَسْتَنْجُوا بِالرُّوثِ، وَلَا بِالْعِظَامِ، فَإِنَّهُ زَادَ إِخْوَانَكُمْ مِنَ الْجِنَّ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَلْمَانَ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَغَيْرُهُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْجِنِّ، الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، فَقَالَ الشَّعْبِيُّ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَسْتَنْجُوا بِالرُّوثِ، وَلَا بِالْعِظَامِ، فَإِنَّهُ زَادَ إِخْوَانَكُمْ مِنَ الْجِنَّ. وَكَأَنَّ رِوَايَةَ إِسْمَاعِيلَ أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ.

واته: له (عبد الله) كورې مهسعوده وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (به تهرس و ته پاله و ريخ، يان به نيسك و پروسك خوتان پاك مه كهنه وه، چونكه روژى و خواردنى برا جنو كه كانتانن).

خوپاککردنه وه به ناو .

۱۵ - بَابُ الْإِسْتِنْجَاءِ بِالْمَاءِ

۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ مُعَاذَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَرَنَ أَزْوَاجُكَ أَنَّ يَسْتَطِيبُوا بِالْمَاءِ، فَإِنِّي أَسْتَحْيِيهِمْ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، يَخْتَارُونَ الْإِسْتِنْجَاءَ بِالْمَاءِ، وَإِنْ كَانَ الْإِسْتِنْجَاءُ بِالْحِجَارَةِ يُجْزَى عَنْهُمْ، فَإِنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْإِسْتِنْجَاءَ بِالْمَاءِ، وَرَأَوْهُ أَفْضَلَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که به نافرته تانی فەرموو: فەرمان بکەن بە هاوسەرانتان با به ناو خۆیان پاک بکەن وه، چونکه من شەرمیان لی ده کمەم بۆیان بهیان بکەم، بێگومان پیغمه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه کاره ی ده کرد واته به ناو خۆی پاک ده کرده وه.

زانایان کار بهم فەرموو ده کهمن و ئەمەیان هەلبژاردوو، هەرچەندە بەلایانە وه خۆپاککردنه وه به بەرد دروسته، بەلام خۆپاککردنه وهیان به ناو به لاوه باشته، پێشهوايان (ثورى) و ئیبنو موبارەك و شافعی و ئەحمەد و ئیسحاق ئەمە ده فەرموون.

پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم له کاتی
دهست به ناو گه یاندندا دوور ده کهوته وه.

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

كَانَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَّةَ أَبْعَدَ فِي الْمَذْهَبِ

۲۰- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجَّتَهُ، فَأَبْعَدَ فِي الْمَذْهَبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي قُرَادٍ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَجَابِرٍ، وَيَحْيَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَبِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ يَرْتَادُ لِيُؤْلِيَ مَكَانًا كَمَا يَرْتَادُ مَنْزِلًا. وَأَبُو سَلَمَةَ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ الزُّهْرِيُّ.

واته: له موغیره ی کوری شوعبه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که
فهرموویه تی: له سه فهریدا له خزمهت پیغه مبهردا بووم (صلی الله علیه وسلم) که
دهچوو بو دهست به ناو گه یاندن تهاوو دوورده کهوته وه له خه لک.

ههروه ها له پیغه مبهروه وه (صلی الله علیه وسلم) ده گپړنه وه، که بو میزکردن
شوتنی نهرمانی هه لده بژاد بو شه وهی پرشی میزه که ی نه گه رپته وه بو ی و بهری
نه که ویت.

میز کردنه ناو شوینی خوشتن کاریکی باش نیه.

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْبَوْلِ فِي الْمُغْتَسَلِ

۲۱ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى مُرْدَوْنِي، قَالَا: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَبُولَ الرَّجُلُ فِي مُسْتَحَبِّهِ، وَقَالَ: (إِنَّ عَامَّةَ الْوُسَّاسِ مِنْهُ). وَفِي الْبَابِ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْثُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَشْعَثَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَيُقَالُ لَهُ أَشْعَثُ الْأَعْمَى. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ الْبَوْلَ فِي الْمُغْتَسَلِ، وَقَالُوا: عَامَّةُ الْوُسَّاسِ مِنْهُ، وَرَخَّصَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ ابْنُ سِيرِينَ، وَقِيلَ لَهُ: إِنَّهُ يُقَالُ: إِنَّ عَامَّةَ الْوُسَّاسِ مِنْهُ، فَقَالَ: رَبُّنَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: قَدْ وَسَّعَ فِي الْبَوْلِ فِي الْمُغْتَسَلِ إِذَا جَرَى فِيهِ الْمَاءُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الْأَمَلِيِّ، عَنْ جَبَّانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری موغه فقه له وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله وسلم قه ده غه یکردوه که سی میز بکاته گه رماوه که یان شوینی خوشتنه که ی. ههروه ها فهرمووی: بیگومان سه رجهم وه سه وه سی شهیتان له وه وه دروست ده بیت.

بیگومان هندی له زانایان میز کردنه ناو شوینی خوشتنیان پی باش نیه، ده فهرموون: سه رجهم وه سه وه سی شهیتان له وه وه یه. به لام هندی له زانایان ریگه یان داوه له وانه: نیبنو سیرین، پی و ترا: سه رجهم وه سه وه سی شهیتان له وه وه یه، فهرمووی: پهروه دگارمان (الله)یه، هاوه ل و هاویه شی نیه، نیبنو مبارک

ده فرمویت: بز میزکردنه شوننی خوشتن بابه ته که بواری تیدایه و بهر فراوانه نه گهر
ناوه که بروات قیدی نیه و دروسته .

نه وهی هاتروه ده باره ی سیواک کردن .

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّوَالِكِ

۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَالِكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ). وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَحَدِيثُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِلَاهُمَا عِنْدِي صَحِيحٌ لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثُ، وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، إِنَّمَا صَحَّ لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَأَمَّا مُحَمَّدٌ فَرَزَعَمَ أَنَّ حَدِيثَ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَعَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَحُذَيْفَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَأَنْسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَتَمَّامِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْظَلَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَوَالِئَةَ، وَأَبِي مُوسَى. وَأَمَّا مُحَمَّدٌ فَرَزَعَمَ أَنَّ حَدِيثَ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ أَصَحُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَعَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَحُذَيْفَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَأَنْسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَتَمَّامِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْظَلَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَوَالِئَةَ، وَأَبِي مُوسَى.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، که فرمویه تی:

پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (نه گهر له بهر نهوه نه بوايه ده بووه زه حمت و بارگرانی و نه رکی زور به سهر نوممه ته که مهوه نهوا فرمانم پی ده کردن له گهل هموو نویژیکدا سیواک بکهن).

۲۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: (لَوْلَا أَنَا أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَأَحَزْتُ صَلَاةَ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ). قَالَ: فَكَانَ زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ يَشْهَدُ الصَّلَوَاتِ فِي الْمَسْجِدِ وَسِوَاكُهُ عَلَى أُذُنِهِ مَوْضِعَ الْقَلَمِ مِنْ أَذُنِ الْكَاتِبِ لَا يَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ إِلَّا اسْتَنْتَ ثُمَّ رَدَّهُ إِلَى مَوْضِعِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو سه له مهوه، له زهیدی کوری خالیدی جوهه نیهوه ره زای خویان لی بی ده گیرنهوه، که فرمویه تی: بو خوم گویم له پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یفرموو: (نه گهر له بهر نهوه نه بوايه ده بووه زه حمت و بارگرانی و نه رکی زور به سهر نوممه ته که مهوه نهوا فرمانم پی ده کردن له گهل هموو نویژیکدا سیواک بکهن، وه نویژی عیشاشم دوا ده خست بو سی یه کی شهو). نهبو سه له مه وتی: زهیدی کوری خالید نامادهی پینج فره زه نویژ ده بوو له مزگهوت سیواکه کی به گوچکه وه بوو نهو شوتنه ی که نوسهر قه له می لی داده نیست، هدرکاتیک هه ستایه بو نویژ سیواکی ده کرد، له پاشدا ده یخسته وه شوتنی خوی.

دهرباره ی نه گهر که سى له خه وهستا با دهستی نه خاته ناو
ناوى نه وهفره ی که به کارى دههینى ههتا نه شوات.

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ،

فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا

۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ أَحْمَدُ بْنُ بَكَّارٍ الدِّمَشْقِيُّ مِنْ وَلَدِ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ صَاحِبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا يَدْخُلْ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يُفْرِغَ عَلَيْهَا مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِي أَثَرًا بَاتَتْ يَدُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمرَ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: أَحَبُّ لِكُلِّ مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ النَّوْمِ قَائِلَةً كَانَتْ أَوْ غَيْرَهَا، أَنْ لَا يَدْخُلَ يَدَهُ فِي وَضُوئِهِ حَتَّى يَغْسِلَهَا، فَإِنْ أَدْخَلَ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهَا، كَرِهْتُ ذَلِكَ لَهُ، وَلَمْ يُفْسِدْ ذَلِكَ الْمَاءَ إِذَا لَمْ يَكُنْ عَلَى يَدِهِ نَجَاسَةٌ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِذَا اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِي وَضُوئِهِ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهَا فَأَعْجَبُ إِلَيَّ أَنْ يُهْرِيقَ الْمَاءَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِذَا اسْتَيْقَظَ مِنَ النَّوْمِ بِاللَّيْلِ أَوْ بِالنَّهَارِ فَلَا يَدْخُلْ يَدَهُ فِي وَضُوئِهِ حَتَّى يَغْسِلَهَا.

واته: له نهو هورهيره وه زه زای خواى لى بى ده گيرنه وه، که پیغه مبر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (نه گهر يه کيکتان له خه وهستا بادهستی نه خاته ناو نه وهفره وه که ناوى تىدايه و به کارى دههینى، ههتا دوو جار يان سى جار ناوى لى دهرنه هینى و دهستی پى نه شوات، چونکه نازانى دهستی بهرکوى که وتوه). -
يان دهستی گپراوه و بهر چى شتىکى پيس که وتوه کاتى که له خه ودا بووه .

پیشهوا شافعی دهفرموویت: پیم خۆشه ههركهس لهخهوهستا دهستی نهخاته ناو نهو دهفرهوه كه ناوی دهستوێژی تێدایه تاكو نهیشوات، نیت خهوی قهیلوله بیت یان هه خهویکی تر، نهگه دهستی خستهناوی پیش نهوهی بیشوات نهوهم پێ باش نیه، نهگه دهستی پیسی پیوه نهبیت ناوهكه پیس نابیت. پیشهوا نهحمه دی کوری حهنبهل دهفرموویت: نهگه كهسی شهو لهخهوهستا دهستی خسته ناو ناوی دهستوێژهكه ی پیش نهوهی دهستی بشوات، بهلامهوه سهیره ناوهكه بریژی.

پیشهوا نیسحاق دهفرموویت: نهگه كهسی شهو یان روژ لهخهوهستا با دهستی نهخاته ناو ناوی دهستوێژهكه یهوه ههتا دهستی نهشوات.

دوباره ی وتی: (بِسْمِ اللَّهِ) له کاتی دهستوێژدا

۲۰ - بَابُ فِي التَّسْمِيَةِ عِنْدَ الْوُضُوءِ

۲۵- (حسن) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَبِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَزْمَلَةَ، عَنْ أَبِي ثِقَالٍ الْمُرِّيِّ، عَنْ رَبَاحِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ حُوَيْطِبٍ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ أَبِيهَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: (لَا وَضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ). وَفِي الْبَابِ عَنْ غَائِثَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَأَنَسٍ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: لَا أَعْلَمُ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثًا لَهُ إِسْنَادٌ جَيِّدٌ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنْ تَرَكَ التَّسْمِيَةَ عَامِدًا أَعَادَ الْوُضُوءَ، وَإِنْ كَانَ نَاسِيًا أَوْ مُتَأَوِّلًا أَجْزَأُهُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثُ رَبَاحِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ. وَرَبَاحُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ أَبِيهَا، وَأَبُوهَا سَعِيدُ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ نُفَيْلٍ. وَأَبُو ثِقَالٍ الْمُرِّيُّ اسْمُهُ ثَمَامَةُ بْنُ حُصَيْنٍ. وَرَبَاحُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، هُوَ أَبُو بَكْرِ بْنُ حُوَيْطِبٍ. مِنْهُمْ مَنْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ حُوَيْطِبٍ، فَتَسَبَّهَ إِلَى جَدِّهِ.

واته: له ره باحی کوری (عبد الرحمن) ی کوری نه بو سوفیانی کوری (خوینط) وه، له نه نکیه وه، له باوکیه وه، ده گیزنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یفه رموو: (ده ستونیز بو که سیک نه له سه ره تاوه (بسم الله) نه کات).

پیشهوا نیسحاق ده فهرموویت: نه گهر که سی به قهستی تهرکی وتنی: (بسم الله) ی کرد له کاتی ده ستونیزدا با ده ستونیزه که ی دوو باره بکاته وه، به لام نه گهر له بیری چوو یان ته نویلی کرد نه وه ده ستونیزه که ی دروسته.

۲۶ - حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحُلَوَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عِيَّاضٍ، عَنْ أَبِي ثِقَالٍ الْمُرِّيِّ، عَنْ رَبَّاحِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ خُوَيْطٍ، عَنْ جَدَّتِهِ بِنْتِ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِيهَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

نه وهی هاتوره ده باره ی ناو رادان له دهم و لوت.

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَضْمَنَةِ وَالِاسْتِنْشَاقِ

۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَجَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا تَوَضَّأْتَ فَاَنْتَبِرْ، وَإِذَا اسْتَجْمَرْتَ فَأَوْتِرْ). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَثْمَانَ، وَلَقِيطِ بْنِ صَبْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبَ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ سَلَمَةَ بْنِ قَيْسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِيمَنْ تَرَكَ الْمَضْمَنَةَ وَالِاسْتِنْشَاقَ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ: إِذَا تَرَكَهُمَا فِي الْوُضُوءِ حَتَّى صَلَّى أَعَادَ الصَّلَاةَ، وَرَأَوْا ذَلِكَ فِي الْوُضُوءِ وَالْجَنَابَةِ سَوَاءً، وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ أَبِي لَيْلَى، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالَ أَحْمَدُ: الْإِسْتِنْشَاقُ أَكْثَرُ مِنَ الْمَضْمَنَةِ. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ

أَهْلُ الْعِلْمِ: يُعِيدُ فِي الْجَنَابَةِ، وَلَا يُعِيدُ فِي الْوُضُوءِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَبَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ: لَا يُعِيدُ فِي الْوُضُوءِ، وَلَا فِي الْجَنَابَةِ، لِأَنَّهُمَا سُنَّةٌ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَا تَجِبُ الْإِعَادَةُ عَلَى مَنْ تَرَكَهُمَا فِي الْوُضُوءِ، وَلَا فِي الْجَنَابَةِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له سه له مهی کوری قه یسه وه ره زای خوای لی بی ده گترنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر ده ستونیژت گرت ناو راده له لوتت، نه گهر خۆشت پاک کرده وه به بهرد با بهرده کان تاک بن). — واته: سی بهرد، یان پینج بهرد، یا جهوت بهرد - .

زانایان رایان جیاوازه له سه ر ناو رادان له دهم و لوت، هه ندیکیان ده فهرموون: نه گهر که سی له کاتی ده ستونیژدا ناوی رانه دا له دهم و لوتی و نویژی کرد، نه وه ده بی ده ستونیژ بگریته وه و نویژه که ی بکاته وه، رایان وایه نه مه له ده ستونیژ و خۆشت له له شگرانی هه مان حوکیان هیه و ده بی ناو رابدریت له دهم و لوت، پیشه وایان ئیبنو نه بی له یلاو (عبد الله) ی کوری موباره ک و نه مه د و نیسحاق نه مه ده فهرموون.

پیشه و نه مه دی کوری جه نبهل ده فهرموویت: ناو رادان له لوت زیاتر جه ختی له سه ر کراوه ته وه له ناو رادان له دهم. هه ندی له زانایانیش ده فهرموون: خۆشت له له شگرانی ده بی دووباره بگریته وه نه گهر ناو رانه دریت له دهم و لوت، به لام ده ستونیژ دووباره ناگریته وه. نه مه ش و ته ی پیشه وایان: (ثوری) و هه ندی له نه هلی کوفیه. هه ندیکیان ده فهرموون: هیچ کامیان دووباره ناگریته وه، له بهر نه وه ی سونه تی پیغه مبهرن (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه گهر که سی ته رک ی کردن واجب نییه دووباره یان بکاته وه. نه مه ش و ته ی پیشه وایان: مالیک و شافعییه.

دهرباره ی مشتی ناو رادان له دهم و لوت

۲۲ - بَابُ الْمَضْمَضَةِ وَالِاسْتِنْشَاقِ مِنْ كَفِّ وَاحِدٍ

۲۸- (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدٍ، فَعَلَّ ذَلِكَ ثَلَاثًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ. وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى مَالِكٌ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، وَلَمْ يَذْكُرُوا هَذَا الْحَرْفَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدٍ، وَإِنَّمَا ذَكَرَهُ خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَخَالِدٌ ثِقَةٌ حَافِظٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ مِنْ كَفِّ وَاحِدٍ يُجْزَى. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُفَرَّقُهُمَا أَحَبُّ إِلَيْنَا. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنْ جَمَعَهُمَا فِي كَفِّ وَاحِدٍ فَهُوَ جَائِزٌ، وَإِنْ فَرَّقَهُمَا فَهُوَ أَحَبُّ إِلَيْنَا.

واته: له (عبد الله) كورى زهیده وه رهزای خواى لى بى ده گیرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبرم (صلى الله عليه وسلم) دى مشتی ناوی رادا له دهم و
لوتى. سى جار نه موى دووباره ی کرده وه.

هه ندی له زانا یان ده فهرموون: مشتی ناو بهسه بۆ ناو رادان له دهم و لوت،
هه ندیکیان ده فهرموون: نه گهر جیا بکرینه وه بهلامانه وه باشتره، پی شهوا شافعی
ده فهرموویت: بۆ هه ردوکیان مشتی ناو بهسه و دروسته، به لام به لای نیتموه جیا
بکرینه وه باشتره.

ده باره دی ده ست خسته نیوان مووه کانی ریشه وه.

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَخْلِيلِ اللَّحْيَةِ

۲۹- (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ بْنِ أَبِي الْمُخَارِقِ أَبِي أُمَيَّةَ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ بِلَالٍ، قَالَ: رَأَيْتُ عَمَّارَ بْنَ يَاسِرٍ تَوَضَّأَ فَخَلَّلَ لِحْيَتَهُ، فَقِيلَ لَهُ، أَوْ قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: أَتُخَلِّلُ لِحْيَتَكَ؟، قَالَ: وَمَا يَمْنَعُنِي؟ وَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَلِّلُ لِحْيَتَهُ.

واته: له حسانی کوری بیلاله وه ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: عه ماری کوری یاسرم دی ده ستوئی ده گرت په نجه دی ده خسته نیوان مووه کانی ریشیه وه، پی تی و ترا، یان حسان وتی: پیم وت: نه وه ده ست ده خیه ته نیوان مووه کانی ریشه وه؟ عه ماری وتی: نه ی چی رنگری نه وه لی ده کات؟ به راستی به چاری خوم پیغه مبری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی نه و کاره ی کرد واته ده ستی ده خسته نیوان مووه کانی ریشیه وه.

۳۰ - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ عَمَّارٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَعَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَنْسٍ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَبِي أَيُّوبَ. وَسَمِعْتُ إِسْحَاقَ بْنَ مَنْصُورٍ، يَقُولُ: قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: لَمْ يَسْمَعْ عَبْدُ الْكَرِيمِ مِنْ حَسَّانَ بْنِ بِلَالٍ حَدِيثَ التَّخْلِيلِ. وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثُ عَامِرِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عُثْمَانَ. وَقَالَ بِهَذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: رَأَوْا تَخْلِيلَ اللَّحْيَةِ وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: إِنَّ سَهَاءَ، عَنْ تَخْلِيلِ اللَّحْيَةِ فَهُوَ جَائِزٌ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنَّ تَرْكَهُ نَاسِيًا أَوْ مُتَأَوِّلًا أَجْزَأُ، وَإِنْ تَرْكُهُ عَامِدًا أَعَادَ.

واته: له حهسانی کورپی بیلالهوه رهزای خوای لی بی، له عه مارهوه، له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووده ی پیشوو به هه مان شیوه هاتوه.

زۆرینه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نهوانه ی دوا ی نهوانیش رایان له سهر دهست خستنه نیوان مووه کانی ریشه. پیشهوا شافیعی نه مه ده فهرموویت. پیشهوا نه همه دی کورپی حه نهل ده فهرموویت: نه گهر که سی له یادی چوو سه هوی کرد دهستی نه خسته نیوان مووه کانی ریشیهوه نهوه دهست نویژه که ی دروسته. پیشهوا نیسحاق ده فهرموویت: نه گهر که سی له بیری چوو یان ته نیولی کرد نهوه دهست نویژه که ی دروسته، به لام نه گهر به نه نقهست ته رک ی کرد با دهست نویژه که ی دووباره بکاتهوه.

۳۱- (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُحْلِلُ لِحَيْتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پیشهوا (عُثْمَانُ) ی کورپی عه ففانهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی ده خسته نیوان مووه کانی ریشیهوه.

دهرباره ی دهستی ته ر هینان سهردا له بهشی پیشهوه ی سهرهوه دهست بی ده کریت ههتا بهشی دواوه ی.

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَسْحِ الرَّأْسِ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِمَقْدَمِ الرَّأْسِ إِلَى مُؤَخَّرِهِ

۳۲- (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى الْقَرَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَذْبَرَ، بَدَأَ

بِمَقْدَمِ رَأْسِهِ، ثُمَّ ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهَا حَتَّى رَجَعَ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاوِيَةَ، وَالْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَحْسَنُ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَخَذْتُ وَاسْحَاقُ.

واته: له (عبد الله) ی کوری زهیده وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مهسحی سهری کرد به ههردوو دهستی نهیهینان و نهیردن له پیتی سهریه وه ههردوو دهستی نهیهینا ههتا پستی سهری و له پاشدا دهستی ده گیرایه وه ههتا ده گیشته وه نهو شوینه ی مهسحه که ی لیوه دهست پتکردبو، نینجا ههردوو پی - ههتا قوله پیکانی - شت.

ده باره ی دهست پی کردن له بهشی دواوه سه

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِمُؤَخَّرِ الرَّأْسِ

۳۳ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مَعْوِذٍ ابْنِ عَفْرَاءَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ بِرَأْسِهِ مَرَّتَيْنِ، بَدَأَ بِمُؤَخَّرِ رَأْسِهِ، ثُمَّ بِمَقْدَمِهِ، وَبِأُذُنَيْهِ كِلْتَابَهُمَا، ظُهُورَهُمَا وَبُطُونَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَصَحُّ مِنْ هَذَا وَأَجُودُ إِسْنَادًا. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ مِنْهُمْ وَكَبَيْعُ بْنُ الْجَرَّاحِ.

واته: له روبه یعی کچی (مَعْوِذٍ) ی کوری عهفرانه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو جار مهسحی سهری ده کرد، له بهشی دواوه ی سهریه وه دهستی پی ده کرد، له پاشدا له بهشی پیته وه ی سهریه وه، به ناوه وه و دهره وه ی ههردوو گونچه شیه وه.

دهرباره ی مهسحی سهر یهك جاره

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مَسْحَ الرَّأْسِ مَرَّةً

۳۴- (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرٍّ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مَعُوذٍ ابْنِ عَفْرَاءَ، أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ، قَالَتْ: مَسَحَ رَأْسَهُ، وَمَسَحَ مَا أَقْبَلَ مِنْهُ، وَمَا أَدْبَرَ، وَصُدَّغِيهِ، وَأَذْنَيْهِ مَرَّةً وَاحِدَةً. وَفِي الْبَابِ، عَنْ عَلِيٍّ، وَجَدَ طَلْحَةَ بْنَ مُصَرِّفٍ. حَدِيثُ الرَّبِيعِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ مَسَحَ بِرَأْسِهِ مَرَّةً. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ وَبِهِ يَقُولُ: جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، رَأَوْا مَسْحَ الرَّأْسِ مَرَّةً وَاحِدَةً. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سُفْيَانَ بْنَ عُيَيْنَةَ يَقُولُ: سَأَلْتُ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَنْ مَسْحِ الرَّأْسِ أَيْبَرُ مَرَّةً؟ فَقَالَ: إِي وَاللَّهِ.

واته: له روبه یعی کچی (معوذی) کوپی عهفرانهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) دیوه دهستویزی دهگرت، روبه یعی وتی: یهك جار مهسحی سهری کرد، ههروهه بهشی پیشهوهی سهری و بهشی دواوهی و لاجانگهکانی و ناوهوه و دهروهی ههردوو گوئیچکهی مهسح کرد.

زۆرینهی زانایان له هاوهلانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و شوینکهوتوان پهیرهوی نهم فهرمووده دهکن، پیشهوايان جهعفهری کوپی موحه ممهده و سوفیان و ثیبو موبارهك و شافیهی و نهحمده و نیسحاق نهمه دهفهرموون، رایان لهسهر یهك جار مهسحی سهره. موحه ممهدهی کوپی مهنصور وتی: بو خوم

گویم له سوفیانی کوری عویینه بوو دهیغه رموو: پرسیارم کرد له جه عفری کوری
موجه مهد دهر باره یهك جار مهسحی سهر كه نایا دروسته؟ نهویش فهرمووی:
به لئی، سویند به (الله) یهك جار دروسته.

به کارهینانی ناوی تازه بو مهسحی سهر

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يَأْخُذُ لِرَأْسِهِ مَاءً جَدِيدًا

۳۵- (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا
عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ حَبَّانَ بْنِ وَاسِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، وَأَنَّهُ مَسَحَ رَأْسَهُ بِمَاءٍ غَيْرِ فَضْلٍ يَدَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ
صَحِيحٌ. وَرَوَى ابْنُ لُحْيَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حَبَّانَ بْنِ وَاسِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ زَيْدٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، وَأَنَّهُ مَسَحَ رَأْسَهُ بِمَاءٍ غَيْرِ فَضْلٍ يَدَيْهِ.
وَرَوَايَةُ عَمْرُو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَبَّانَ أَصَحُّ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ هَذَا الْحَدِيثَ،
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَغَيْرِهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ لِرَأْسِهِ مَاءً جَدِيدًا.
وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ رَأْوًا: أَنَّ يَأْخُذُ لِرَأْسِهِ مَاءً جَدِيدًا. هَذَا حَدِيثٌ
حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى ابْنُ لُحْيَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حَبَّانَ بْنِ وَاسِعٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، وَأَنَّهُ مَسَحَ رَأْسَهُ بِمَاءٍ غَيْرِ فَضْلٍ
يَدَيْهِ. وَرَوَايَةُ عَمْرُو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَبَّانَ أَصَحُّ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ هَذَا
الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَغَيْرِهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ لِرَأْسِهِ مَاءً
جَدِيدًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ رَأْوًا: أَنَّ يَأْخُذُ لِرَأْسِهِ مَاءً جَدِيدًا.

واته: له (عبد الله) کوری زهیده وه رهزای خوای لى بى دهگیرنه وه، كه
پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دیوه دهستنوژی گرتووه، به ناوی تازه
مهسحی سهری ده کرد نهك بهو ناوه زیاده ی كه به په نجه كانیه وه بوو.

مهسحی ناوه وه و دهره وهی ههردوو گوئی.

۲۸ - بَابُ مَسْحِ الْأُذُنَيْنِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا

۳۶- (حسن صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ، ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ الرَّبِيعِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ؛ يَرَوْنَ مَسْحَ الْأُذُنَيْنِ: ظُهُورَهُمَا، وَبُطُونَهُمَا.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مهسحی سهری ده کرد، له گهل ناوه وه و دهره وهی ههردوو گوئیچکه ی.

دهرباره ی ههردوو گوئیچکه به شیکن له سه ر.

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأُذُنَيْنِ مِنَ الرَّأْسِ

۳۷- (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سِنَانِ بْنِ رِبْعَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ ثَلَاثًا، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، وَقَالَ: الْأُذُنَانِ مِنَ الرَّأْسِ، قَالَ قُتَيْبَةُ: قَالَ حَمَّادٌ: لَا أَذْرِي، هَذَا مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ مِنْ قَوْلِ أَبِي أُمَامَةَ؟ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ الْقَائِمِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، أَنَّ الْأُذُنَيْنِ مِنَ الرَّأْسِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ

بَغْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: مَا أَقْبَلَ مِنَ الْأُذُنَيْنِ فَمِنْ الْوَجْهِ، وَمَا أَذْبَرَ فَمِنْ الرَّأْسِ. قَالَ إِسْحَاقُ: وَأَخْتَارُ أَنْ يَمْسَحَ مُقَدِّمَهُمَا مَعَ الْوَجْهِ، وَمُؤَخَّرَهُمَا مَعَ رَأْسِهِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: هُمَا سُنَّةٌ عَلَى حَيَالِهِمَا؛ يَمْسَحُهُمَا بِمَاءٍ جَدِيدٍ.

واته: له نهبو نومامهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیویه دهستونیژی گرت: سی جار دهم و چاوی شت، له گهل هردوو دهستی ههتا نه نیشکی، وه یهك جار مهسحی سهری کردو، فهرمووی: هردوو گوچکه بهشیکن له سهر، قوتهیهه وتی: حهماد وتی: نازانم، (هردوو گوی بهشیکن له سهر) فهرمایشتی پیغه مبهره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، یان وتی نهبو نومامهیه؟

به پهیره وکردنی نهم فهرمووده لای زۆرینهی زانایان له هاوهلانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینکه وتوان، هردوو گوی بهشیکن له سهر، پیشه وایان سوفیان و ئیبنو مبارهك و شافعی و نهحمده و نیسحاق نهمه دهفهرموون. ههندی له زانایان دهفهرموون: بهشی پیشهوهی ههر دوو گوی بهشیکن له روخسار، بهشی دواوهشیان بهشیکن له سهر. پیشهوا نیسحاق دهفهرموویت: نهمهم ههلبژاردوو بهشی پیشهوهی ههر دوو گوی له گهل روخسارن، بهشی دواوهشیان له گهل سهر. پیشهوا شافعی دهفهرموویت: هردووکیان سوننهتن، به ناوی تازه مهسح بکرین.

دہ بارہی دہست خستہ نیران پہنجہ کان.

۳۰ - بَابُ فِي تَحْلِيلِ الْأَصَابِعِ

۳۸- (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي هَاشِمٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ لَقِيطٍ بْنِ صَبْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا تَوَضَّأْتَ فَخَلَّلِ الْأَصَابِعَ). وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْمُسْتَوْرِدِ وَهُوَ ابْنُ شَدَّادٍ الْفَهْرِيُّ، وَأَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ يُخَلَّلُ أَصَابِعُ رِجْلَيْهِ فِي الْوُضُوءِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: يُخَلَّلُ أَصَابِعُ يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ فِي الْوُضُوءِ. وَأَبُو هَاشِمٍ اسْمُهُ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ كَثِيرٍ الْمَكِّيُّ.

واته: له عاصمی کوری (لقیط)ی کوری صبره وه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فرموویه تی: (نه گهر ده ستویژوت گرت په نجه کانت بخره نیران په نجه کانتته وه).

۳۹- (حسن صحیح) حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعِيدٍ الْجَوْهَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ صَالِحِ مَوْلَى التَّوَّامَةِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تَوَضَّأْتَ فَخَلَّلْ بَيْنَ أَصَابِعِ يَدَيْكَ وَرِجْلَيْكَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عه باسوه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فرموویه تی: (نه گهر ده ستویژوت گرت په نجه کانت بخره نیران په نجه کانی همدوو دہست و همدوو پیته وه).

۴۰- (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ هِلْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي

عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْحَلَبِيُّ، عَنِ الْمُسْتَوْدِ بْنِ شَدَّادٍ الْفَهْرِيِّ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَوَضَّأَ ذَلِكَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ يَخْنَصِرُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ هَيْعَةَ.

واته: له موسته وریدی کوری شه ددادی فیهریه وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که فرموویه تی: پیغمبری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بینیه که ده ستونیزی ده گرت په نجه توتی (چه پی) ده خسته نیتوان په نجه کانی هردوو پییه وه.

سه بارهت به ناگری دوزه خ بو پاژنه پیکان

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ: (وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ)

۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، وَمُعْتَقِيبٍ، وَخَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ، وَشُرَحْبِيلَ ابْنِ حَسَنَةَ، وَعَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، وَيَزِيدَ بْنَ أَبِي سَفْيَانَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ، وَيُطَوَّنُ الْأَقْدَامُ مِنَ النَّارِ). وَفَقَهُ هَذَا الْحَدِيثُ: أَنَّهُ لَا يَجُوزُ الْمَسْحُ عَلَى الْقَدَمَيْنِ إِذَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِمَا خُفَّانِ أَوْ جُوزَبَانِ.

واته: له نهو هورهیره وه ده گینه وه، که فرموویه تی: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (تیاچون یان ناگری دوزه خ بو پاژنه پیکان). واته نهوانی له کاتی ده ستونیزدا پاژنه پیان ناشون. له ریوایه تیکی ترده هاتوه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (ناگری دوزه خ بو پاژنه کان و بنی پیکان). واته نهوانی له کاتی ده ستونیزدا پاژنه کانیان و بنی پیان ناشون.

کهواته به پتی تیگه یشتن له م فهرمووده: مهسح کردنی پیکان دروست نیه نه گهر کهسه که گۆرهوی یان کاله (خوف) ی له پتدا نه بیت.

شتنی نه ندامه کانی ده ستویر یه ک جار یه ک جار

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ مَرَّةً مَرَّةً

۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَهْنَادٌ، وَقُتَيْبَةُ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّةً مَرَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَابْنِ الْفَرَاحِ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَصَحُّ. وَرَوَى رِشْدِينَ بْنُ سَعْدٍ، وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ شَرْحَبِيلٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّةً مَرَّةً. وَلَيْسَ هَذَا بِشَيْءٍ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى ابْنُ عَجَلَانَ، وَهَشَامُ بْنُ سَعْدٍ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَعَبْدُ الْغَزِيرِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه ندامه کانی ده ستویر یه ک جار یه ک جار دهشت.

ههروه ها له پیشهوا عومهری کوپی (خَطَّاب) یشه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه ندامه کانی ده ستویر یه ک جار یه ک جار دهشت.

شتی نه‌ندامه‌کانی ده‌ستوێژ دوو جار دوو جار

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ

۴۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَابِتٍ بْنِ ثَوْبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ هُرَيْرَةَ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْفَضْلِ، وَهُوَ إِسْنَادٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَمَّامٌ، عَنْ غَامِرِ الْأَخُولِ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا.

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی هاتوو، که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌ندامه‌کانی ده‌ستوێژی دوو جار دوو جار ده‌شت.

هه‌روه‌ها له نه‌بو هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه‌ندامه‌کانی ده‌ستوێژی سی جار سی جار ده‌شت.

شتی نه‌ندامه‌کانی ده‌ستوێژ سی جار سی جار

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا

۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي حَيَّةَ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَعَائِشَةَ، وَالرَّبِيعِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَمُعَاوِيَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَأَبِي.

حَدِيثُ عَلِيٍّ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَصَحُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْوُضُوءَ يُجْزَى مَرَّةً مَرَّةً، وَمَرَّتَيْنِ أَفْضَلُ، وَأَفْضَلُهُ ثَلَاثٌ، وَلَيْسَ بَعْدَهُ شَيْءٌ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: لَا آمَنُ إِذَا زَادَ فِي الْوُضُوءِ عَلَى الثَّلَاثِ أَنْ يَأْتُمْ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَزِيدُ عَلَى الثَّلَاثِ إِلَّا رَجُلٌ مُبْتَلَى.

واته: له پيشهوا عه ليه وه ره زای خواي لی بی ده گيړنه وه، که فهرموويه تی: پیغه مبري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه ندامه کانی ده ستونیز ی سی جار سی جار دهشت.

سهرجم زانایان به لایانه وه وایه به ههر سی شیوکه دروسته ده ستونیز بگيریت، به لام سی جار سی جار چاکترینه.

شتیان یهک جار و دوو جار و سی جار

۳۵ - بَابُ فِي الْوُضُوءِ مَرَّةً، وَمَرَّتَيْنِ، وَثَلَاثًا

۴۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْقَزَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ أَبِي صَفِيَّةٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ: حَدَّثَكَ جَابِرٌ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّةً مَرَّةً، وَمَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ، وَثَلَاثًا ثَلَاثًا؟ قَالَ: نَعَمْ.

واته: له (ثابت) ی کوړی نه بو صه فيه وه ده گيړنه وه، که فهرموويه تی: وتم به نه بو جه عفهر: جابر ره زای خواي لی بی بوی گيړاويته ته وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه ندامه کانی ده ستونیز یهک جار یهک جار و دوو جار دوو جار و سی جار سی جار دهشت؟ فهرمووی: به لی.

۴۶ - (صحيح بحديث ابن عباس المتقدم برقم: (۴۲)) وَرَوَى وَكِيعٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ أَبِي صَفِيَّةٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ: حَدَّثَكَ جَابِرٌ أَنَّ النَّبِيَّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّةً مَرَّةً؟ قَالَ: نَعَمْ، وَحَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَنَادٌ، وَقُتَيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ ثَابِتٍ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، هَذَا عَنْ ثَابِتٍ، نَحْوُ رِوَايَةِ وَكِيعٍ. وَشَرِيكٌ كَثِيرُ الْغَلَطِ. وَثَابِتُ بْنُ أَبِي صَفِيَّةٍ هُوَ: أَبُو خَمْرَةَ التُّمَالِيُّ.

واته: له (ثابت) ی کوری نه بر صه فيه وه ده گیرنه وه، که فرمویه تی: وتم به نه بر جعفر: جابر ره زای خوی لی بی بوی گیراویته وه، که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) نه دنامه کانی ده ستونیزی یه ک جار یه ک جار دهشت؟ فرموی: به لی.

دهرباره ی نه وانه ی هندی له نه دنامه کانی ده ستونیزیان

دوو جار دوو جار دهشون، وه هندیکی تریان سی جار سی جار

۳۶ - بَابُ فِيمَنْ يَتَوَضَّأُ بَعْضَ وُضُوئِهِ مَرَّتَيْنِ، وَبَعْضُهُ ثَلَاثًا

۴۷ - (صحيح الإسناد، وقوله في الرجلين: (مرتين) شاذ) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَغَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ، وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَكَرَ فِي غَيْرِ حَدِيثٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ بَعْضَ وُضُوئِهِ مَرَّةً، وَبَعْضُهُ ثَلَاثًا. وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ، لَمْ يَرَوْا بَأْسًا أَنْ يَتَوَضَّأَ الرَّجُلُ بَعْضَ وُضُوئِهِ ثَلَاثًا، وَبَعْضُهُ مَرَّتَيْنِ أَوْ مَرَّةً.

واته: له (عبد الله) ی کوری زهیده وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده ستونیزی گرت سی جار دم و چاوی شت،

پاشان هردوو دهستی ههتا نه نیشکی دوو جار دوو جار شت، مه سحی سه ری کرد، نینجا هردوو پیی ههتا قوله پینکانی شت. له چه ند فهرمووده به کدا هاتووه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هندی له نه دمه کانی دهستوژی به ک جار به ک جار دهشت، وه هندیکی تریانی سی جار سی جار دهشت.

هندی له زانیان ریگه یان داوه بهو شیوانه دهستوژی بگیریت.

چۆنیه تی دهستوژی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۳۷ - بَابُ فِي وُضُوءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ كَانَ؟

۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَثَيْبَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي حَيَّةَ، قَالَ: رَأَيْتُ عَلِيًّا تَوَضَّأَ، فَعَسَلَ كَفَّيْهِ حَتَّى أَنْفَاهُمَا، ثُمَّ مَضَمَضَ ثَلَاثًا، وَاسْتَنْشَقَ ثَلَاثًا، وَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَذَرَاعَيْهِ ثَلَاثًا، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ مَرَّةً، ثُمَّ عَسَلَ قَدَمَيْهِ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَأَخَذَ فَضْلَ طَهُورِهِ فَشَرِبَهُ وَهُوَ قَائِمٌ، ثُمَّ قَالَ: أَحَبُّتُ أَنْ أُرِيَكُمْ كَيْفَ كَانَ طَهُورُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالرُّبَيْعِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَيْسٍ، وَعَائِشَةَ.

واته: له نهو حهیه وه دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیشهوا عدلیم ره زای خوی لی بی دی دهستوژی دهگرت: هردوو مشتی شت ههتا خاوتینی کردنه وه، له پاشا سی جار ناوی رادا له دم و لوتی، سی جار دم و چاری شت، پاشان هردوو قوئی ههتا نیشکی سی جار شت، به ک جار مه سحی سه ری کرد، نینجا هردوو پیی سی جار شت تا قوله پیی، له پاشا ههستا به پیوه پاشاوهی ناوی دهستوژی که ی خواردنه وه، نینجا فهرمووی: پیم خوش بوو چۆنیه تی دهستوژی پیغمبره رتان

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیشان بدهم که چون بووه .

٤٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَّادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ خَيْرٍ، ذَكَرَ عَنْ عَلِيٍّ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي حَيَّةَ، إِلَّا أَنَّ عَبْدَ خَيْرٍ، قَالَ: كَانَ إِذَا فَرَعَ مِنْ طَهْوَرِهِ أَخَذَ مِنْ فَضْلِ طَهْوَرِهِ بِكَفِّهِ فَشَرِبَهُ. حَدِيثُ عَلِيٍّ، رَوَاهُ أَبُو إِسْحَاقَ التَّمَذَلِيُّ، عَنْ أَبِي حَيَّةَ، وَعَبْدِ خَيْرٍ، وَالْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ. وَقَدْ رَوَاهُ زَائِدَةُ بْنُ قُدَّامَةَ، وَعَبْدُ وَاحِدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ خَيْرٍ، عَنْ عَلِيٍّ، حَدِيثُ الْوُضُوءِ بِطَوْلِهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ عَلْقَمَةَ، فَأَخْطَأَ فِي اسْمِهِ، وَاسْمُ أَبِيهِ، فَقَالَ: مَالِكُ بْنُ عُرْفُطَةَ. وَرَوَى عَنْ أَبِي عَوَّانَةَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ خَيْرٍ، عَنْ عَلِيٍّ. وَرَوَى عَنْهُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ عُرْفُطَةَ مِثْلُ رِوَايَةِ شُعْبَةَ، وَالصَّحِيحُ خَالِدُ بْنُ عَلْقَمَةَ.

واته: (عَبْدُ خَيْرٍ) وهك فرموده كهی نه بو حهیهی رهزای خواى لى بى له پیشهوا عهلیهوه رهزای خواى لى بى گپراوتهوه، نهونده هیه كه (عَبْدُ خَيْرٍ) فرمودی: كاتى كه پیشهوا عهلی رهزای خواى لى بى دهستویژهكهی تهواو كرد له پاشماوهی ناوی دهستویژهكهی به مشت هه لگرت و خواردیهوه.

دهربارهی ناویژاندن له نافهك له دواى دهستویژ

٣٨ - بَابُ فِي النَّضْحِ بَعْدَ الْوُضُوءِ

٥٠ - (ضعيف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَأَحْمَدُ بْنُ أَبِي عُبَيْدٍ اللَّهُ السَّلِيمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ سَلَمٌ بْنُ قُتَيْبَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَاشِمِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: جَاءَنِي جَبْرِيلُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِذَا تَوَضَّأْتَ فَانْتَضِحْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا، يَقُولُ: الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْهَاشِمِيُّ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الْحَكَمِ بْنِ سَفْيَانَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَزَيْدِ

بْنِ خَارِثَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ سُفْيَانُ بْنُ الْحَكَمِ، أَوْ الْحَكَمُ بْنُ سُفْيَانَ،
وَاضْطَرَبُوا فِي هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (جبریل هات بو لام وتی: نهی
موحه ممد کاتی که له ده ستونیژ بوویه وه ناو بیژینه له نافه کت).

سه باره ت به ده ستونیژ گرتن له کاتی ناخوشیدا

۳۹ - بَابٌ فِي إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ

۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ
الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
قَالَ: (أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟) قَالُوا: بَلَى يَا
رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ
الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكَ الرِّبَاطُ).

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (شتیکتان نیشان بدهم نه گهر
کردتان گوناختان هه لده ورینی و پله تان بهر زده کاته وه؟) وتیان: به لئی نهی
پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! فهرمووی: (ده ستونیژ گرتنی ته واو له کاتی
زه حمت و ناخوشیدا، وه ههنگاونانی زور بهر وه مزگه وته کان، چاوه روانی نویژ له
دوای نویژ، نا نهویه سهنگه رگرتن بو خه بات و تیکوشان).

۵۲ - (صحيح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ، نَحْوَهُ،

وَقَالَ قُتَيْبَةُ فِي حَدِيثِهِ: (قَدْ لَكُمْ الرِّبَاطُ، قَدْ لَكُمْ الرِّبَاطُ، قَدْ لَكُمْ الرِّبَاطُ) ثَلَاثًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبِيدَةَ، وَيُقَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَعَائِشَةُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ الْخَضْرَمِيُّ، وَأَنَسٌ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَلَاءُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ ابْنُ يَعْقُوبَ الْجُهَنِيُّ، وَهُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له عدلانهوه فەرمووده ی پێشو به هەمان شیوه هاتوه، قوتیه به له فەرمووده کهیدا فەرمووی: (نا ئەو یه سەنگەرگرتن، نا ئەو یه سەنگەرگرتن، نا ئەو یه سەنگەرگرتن). سێ جار.

وشککردنهوه ی ئەندامه کانی دەستوێژ.

٤٠ - بَابُ التَّمَنُّدِ بَعْدَ الْوُضُوءِ

٥٣- (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ بْنُ الْجَرَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَابٍ، عَنْ أَبِي مُعَاذٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِرْقَةٌ يُنَشِّفُ بِهَا بَعْدَ الْوُضُوءِ. حَدِيثُ عَائِشَةَ لَيْسَ بِالْقَائِمِ وَلَا يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ شَيْءٌ. وَأَبُو مُعَاذٍ يَقُولُونَ: هُوَ سُلَيْمَانُ بْنُ أَرْقَمٍ، وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بێ دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پارچه قوماشیکی هەبوو ئەندامه کانی دەستوێژی پێ وشک دەکرده وه له دوا ی دەستوێژ.

٥٤ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَنْعُمٍ، عَنْ عُثْبَةَ بْنِ حُمَيْدٍ، عَنْ عَبَادَةَ بْنِ نُسَيْبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ

عَنْ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَوَضَّأَ مَسَحَ وَجْهَهُ بِطَرَفِ ثَوْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَرَشِيدُ بْنُ سَعْدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ بْنُ أَنْعَمٍ الْأَفْرِيقِيُّ يُضَعِّفَانِ فِي الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ فِي التَّمْنُدْلِ بَعْدَ الْوُضُوءِ. وَمَنْ كَرِهَهُ إِنَّمَا كَرِهَهُ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُ قِيلَ: إِنَّ الْوُضُوءَ يُوزَنُ وَرَوَى ذَلِكَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَالزُّهْرِيِّ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، قَالَ: حَدَّثَنِيهِ عَلِيُّ بْنُ مُجَاهِدٍ عَنِّي، وَهُوَ عِنْدِي ثِقَةٌ، عَنْ ثَعْلَبَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: إِنَّمَا كَرِهَ الْمُنْدِلُ بَعْدَ الْوُضُوءِ لِأَنَّ الْوُضُوءَ يُوزَنُ.

واته: له (مُعَاذِ) ى كورى جہہ لہوہ رەزای خواى لى بى دہ گيرنہوہ، كہ فہرموويہ تى: ڀڻغہ مہرئ (صلى الله عليه وسلم) دى به چمكى پوڙاڪہ كہى دہم و چاوى وشكردہوہ لہدواى دہستونوڙ.

لہدواى دہستونوڙ چى ويردى دہخوينريت.

٤١ - بَابُ مَا يُقَالُ بَعْدَ الْوُضُوءِ

٥٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عِمْرَانَ الثَّغَلِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ يَزِيدَ الدِمَشْقِيِّ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ، وَأَبِي عَثْمَانَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، فُتِّحَتْ لَهُ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ. حَدِيثٌ عَمْرٌ قَدْ حُوْلِفَ زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، وَغَيْرُهُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، عَنْ

عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، عَنْ عُمَرَ، وَعَنْ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ عُمَرَ. وَهَذَا حَدِيثٌ فِي إِسْنَادِهِ اضْطِرَابٌ، وَلَا يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ كَبِيرُ شَيْءٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَأَبُو إِدْرِيسَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُمَرَ شَيْئًا.

واته: له پيشهوا عومهری کوری (خُطَّاب) هوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فرموویه تی: پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (هه رکس ده ستونوژی به جوانی بگریت له پاشدا بلی: من شایه تی ده دم که هیچ په ستراوکی راسته قینه نیه بیجگه له خوا که ته نیایه و هاو له نیه، وه شایه تی ده دم که موحه مده بندهی خوابه و پیغه مبریه تی، خودایه بکه به تهوبه کار و یه کی له وانهی که خویان خاوین راده گرن، نهوا هه هشت ده رگاکه ی به هه شتی بز ده کریته وه، له هه کامیانه وه بیه ویت بهیته ژورده وه ناره زووی خویه تی).

ده ستونوژ گرتن به مشقی (مودد) يٰك ناو

٤٢ - بَابُ الْوُضُوءِ بِالْمَدِّ

٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُثَيْبَةَ، عَنْ أَبِي رَجْحَانَةَ، عَنْ سَفِينَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَوَضَّأُ بِالْمَدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ سَفِينَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو رَجْحَانَةَ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَطَرٍ. وَهَكَذَا رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْوُضُوءَ بِالْمَدِّ، وَالْغُسْلَ بِالصَّاعِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَيْسَ مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عَلَى التَّوْقِيتِ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ أَكْثَرُ مِنْهُ، وَلَا أَقَلُّ مِنْهُ وَهُوَ قَدْرُ مَا يَكْفِي.

واته: له سه فینه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (مودد) يٰك ناو ده ستونوژی ده گرت و به مهن (صاع) يٰك خوی ده هشت.

به کارهینانی ناوی زور باش نیه.

۴۳ - بَابُ كَرَاهِيَةِ الْإِسْرَافِ فِي الْمَاءِ

۵۷- (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَارِجَةُ بْنُ مُصَنَّبٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عُتَيِّ بْنِ ضَمْرَةَ السَّعْدِيِّ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِنَّ لِلْوُضُوءِ شَيْطَانًا، يُقَالُ لَهُ: الْوَلْهَانُ، فَاتَّقُوا وَسْوَاسَ الْمَاءِ). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ. حَدِيثُ أَبِي بِنِ كَعْبٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ وَالصَّحِيحِ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، لِأَنَّا لَا نَعْلَمُ أَحَدًا أَسْنَدَهُ غَيْرَ خَارِجَةَ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنِ الْحَسَنِ قَوْلُهُ: وَلَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ وَخَارِجَةُ لَيْسَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَصْحَابِنَا، وَضَعَفَهُ ابْنُ الْمُبَارَكِ.

واته: له نوبه کوری که عبه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: (ده ستویژ شهیتانیکي هیه ناوی وه له هانه، خوتان بپارین له وه سوه سی ناوی ده ستویژ و خوشتن).

ده ستویژ گرتن بو هه موو نویژی.

۴۴ - بَابُ الْوُضُوءِ لِكُلِّ صَلَاةٍ

۵۸- (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ طَاهِرًا أَوْ غَيْرَ طَاهِرٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسٍ: فَكَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ أَنْتُمْ؟ قَالَ: كُنَّا نَتَوَضَّأُ وَضُوءًا وَاحِدًا. حَدِيثُ أَنَسٍ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْمَشْهُورُ عِنْدَ أَهْلِ

الْحَدِيثُ حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ عَامِرٍ، عَنْ أَنَسٍ. وَقَدْ كَانَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ يَرَى الْوُضُوءَ لِكُلِّ صَلَاةٍ اسْتِحْبَابًا لَا عَلَى الْوُجُوبِ.

واته: له نه نه سهوه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو هه موو نویزه فهرزه کان ده ستونیژی ده گرت نیت ده ستونیژی بیوايه یان نه بیوايه، وتی: وتم به نه نه س: نهی نیوه چیتان ده کرد؟ فهر مووی: نیمه به ده ستونیژیکه وه چند نویژیکمان ده کرد.

٥٩ - (ضعيف) وَقَدْ رُويَ فِي حَدِيثٍ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ تَوَضَّأَ عَلَى طَهْرٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ). وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الْإِفْرِيقِيُّ، عَنْ أَبِي غُطَيْفٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ الْحُسَيْنُ بْنُ خُرَيْثٍ الْمَرْوَزِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، عَنِ الْإِفْرِيقِيِّ، وَهُوَ إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ. قَالَ عَلِيُّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ: ذَكَرَ لِهَشَامِ بْنِ غَزْوَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: هَذَا إِسْنَادٌ مُشْرِقِيٌّ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیر نه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهر مووی ته: (هه رکهس ده ستونیژی هه بی و ده ستونیژه که ی تازه بکاته وه بو نویژ ده چاکه ی بو ده نوسریت).

٦٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَامِرٍ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: فَأَنْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: كُنَّا نَصَلِّي الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ مَا لَمْ نَحْدِثْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه مری کوری عامیری نه نصاریه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که
 فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له نه نه سی کوری مالیک بوو ره زای خوی لی بی
 ده فهرموو: پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ هه موو نوێزه فهرزه کان ده ستووی
 ده گرت، وتم به نه نه س: نهی ئیوه چیتان ده کرد؟ فهرمووی: ئیمه به
 ده ستووی نه که وه هه موو نوێزه کانمان ده کرد نه گهر ده ستووی مان نه شکایه .

به يهك ده ستووی چه ند نووی بکری ت

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُصَلِّي الصَّلَوَاتِ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ

٦١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ
 سُفْيَانَ، عَنْ غُلَقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا كَانَ عَامَ الْفَتْحِ صَلَّى الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا بِوُضُوءٍ
 وَاحِدٍ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ فَعَلْتَهُ، قَالَ: (عَمْدًا
 فَعَلْتُهُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَلِيُّ بْنُ قَادِمٍ، عَنْ سُفْيَانَ
 الثَّوْرِيِّ، وَزَادَ فِيهِ: تَوَضَّأَ مَرَّةً مَرَّةً. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ أَيْضًا، عَنْ مُحَارِبِ
 بْنِ دِنَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ
 صَلَاةٍ. وَرَوَاهُ وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَارِبٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ. وَرَوَاهُ
 عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، وَغَيْرُهُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُحَارِبِ بْنِ دِنَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ
 بُرَيْدَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ وَكِيعٍ. وَالْعَمَلُ
 عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ يُصَلِّي الصَّلَوَاتِ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ مَا لَمْ يُحْدِثْ، وَكَانَ
 بَعْضُهُمْ يَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ اسْتِخْبَابًا، وَإِزَادَةَ الْفَضْلِ. وَيُرَوَّى عَنِ الْإِفْرِيقِيِّ، عَنْ أَبِي
 عَطِيْفٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ عَلَى طَهْرٍ
 كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهِ عَشْرَ حَسَنَاتٍ. وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ،

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ.

واته: له سوله یانی کوری بورهیدهوه، له باوکیهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ هه موو نویژه فرهزهکان دهستنویژی دهگرت، بهلام له رۆژی رزگارکردنی شاری مهککهدا به یهک دهستنویژ هه پینج نویژه فرهزهکهی کرد، پیکانی نهشت له باتی نهوه مهسحی خوفهکانی کرد، پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی پتی فرموو: نه مهی نه مپۆ کردت نهم دیوه پشتر بیکهیت؟ فرمووی: (به نهقهست نهو کارهم کرد).

له سوفیانی (ثوری) هوه فرموودهی پیشوو هاتوو، بهلام نه مهی بۆ زیاد کرد: پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یهک جار یهک جار نه دنامهکانی دهستنویژی دهشت.

له سوله یانی کوری بورهیدهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ هه موو نویژه فرهزهکان دهستنویژی دهگرت.

له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به یهک دهستنویژ نویژی نیوهپۆ و عهسری کرد.

به پهیره وکردنی نهم فرمووده لای زانایان ههردوو شیوه که دروسته، بهلام باشتر وایه بۆ هه موو نویژی دهستنویژی بگیریت.

له ثینو عومهر وه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویهتی: (هه رکهس دهستنویژی هه بی و دهستنویژه که تازه بکاتهوه بۆ نویژ ده چاکه ی بۆ دنوسریت).

دهرباره‌ی دهستویژنی ژن و پیاو له ده‌فریکدا.

٤٦ - بَابُ فِي وُضُوءِ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ

٦٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ قَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنَ الْجَنَابَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ الْفُقَهَاءِ: أَنَّ لَا بَأْسَ أَنْ يَغْتَسِلَ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَأَنْسٍ، وَأُمِّ هَانِيٍّ، وَأُمِّ صُبَيْةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي الشَّعَثَاءِ اسْمُهُ جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له مه‌یونوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیړنه‌وه، که فهرموویه‌تی: من و پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده‌فریکدا پیکه‌وه خۆمان ده‌شت له کاتیکدا که هردوو کمان له‌شمان گران بوو.

نهمه و ته‌ی سهرجه‌م شهرعزانه‌کانه: هیچی تیدا نیه و دروسته ژن و پیاو له ده‌فریکدا پیکه‌وه خویان بشون.

پاشماوه‌ی ناری دهستویژنی نافرته باش نیه.

٤٧ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ فَضْلِ طَهُورِ الْمَرْأَةِ

٦٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي حَاجِبٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ بَنِي غِفَارٍ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ فَضْلِ طَهُورِ الْمَرْأَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ. وَكَرِهَ بَعْضُ الْفُقَهَاءِ الْوُضُوءَ بِفَضْلِ طَهُورِ الْمَرْأَةِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: كَرِهَا فَضْلَ طَهُورِهَا، وَلَمْ يَرَيَا بِفَضْلِ سُورِهَا بَأْسًا.

واته: پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه پیاو به پاشماوهی ناوی دهستنیژ و پاشماوهی ناوی خوشتنی نافرته دهستنیژ بگریته و خوی بشوات.

ههندی له زانایان دهستنیژ گرتیان به پاشماوهی ناوی دهستنیژی نافرته بهلاوه باش نیه، نه مهش و تهی نه حمده و نیسحاقه.

٦٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَخُمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا حَاجِبٍ يُحَدِّثُ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عَمْرِو الغِفَارِيِّ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَتَوَضَّأَ الرَّجُلُ بِفَضْلِ طَهْوِرِ الْمَرْأَةِ، أَوْ قَالَ: بِسُورِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَأَبُو حَاجِبٍ اسْمُهُ سَوَادَةُ بْنُ عَاصِمٍ. وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ فِي حَدِيثِهِ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَوَضَّأَ الرَّجُلُ بِفَضْلِ طَهْوِرِ الْمَرْأَةِ، وَلَمْ يَشْكُ فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ.

واته: له حه که می کوری عه مری نه نصاریه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه پیاو به پاشماوهی ناوی دهستنیژ و خوشتنی نافرته دهستنیژ بگریته. بیان فهرمووی: (بهو ناوهی که لیسی ده خواته وه ده میتینته وه).

ده باره ی روخسه ت له مه دا

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ الرَّحْصَةُ فِي ذَلِكَ

٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: اغْتَسَلَ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَفْنَةٍ، فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَوَضَّأَ مِنْهُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ جُنْبًا، فَقَالَ: إِنَّ الْمَاءَ لَا يُجْنِبُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له ئیبنو عبباسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: یه کی له هاوسه ره کانی پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ته شتی ناودا خوی شت، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ویستی ده ستنویژی تیدا بگریت، هاوسه ره که ی وتی: نه ی پیغه مبهری خوا من له شم گران بوو خۆم تیدا شتووه، پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (خۆ ئاوه که له شگران نابیت واته به وه پیس نابیت).

سه باره ت به هیچ شتی ناو پیس ناکات.

٤٩ - باب مَا جَاءَ أَنَّ الْمَاءَ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ

٦٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ كَثِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَتَوَضَّأُ مِنْ بَثْرِ بُضَاعَةٍ، وَهِيَ بَثْرٌ يُلْقَى فِيهَا الْحَيْضُ، وَلَحُومُ الْكِلَابِ، وَالتَّنُّ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ جَوَّدَ أَبُو أُسَامَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، فَلَمْ يَزِرْ أَحَدٌ حَدِيثَ أَبِي سَعِيدٍ فِي بَثْرِ بُضَاعَةٍ أَحْسَنَ مِمَّا رَوَى أَبُو أُسَامَةَ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ .

واته: نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیتی و ترا: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نایا تو له ناوی بیری (بُضَاعَة) ده ستنویژی ده گریت له کاتی کدا که بیریکه په پۆی بی نوژی نافرته تان و گۆشتی بهرماوه ی سه گ و شتی تری پیس و بۆگه ن فری ده دریته ناوی؟ پیغه مبهری

خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (بهراستی ناو پاک و پاکه وه که ریشه - چونکه گه یشتوته راده ی قوله تین - به هیچ شتی بیس نابیت). - مه گهر به شتی تام و بۆن و رهنگی بگۆریت - .

باسیکی تر له و بابته.

۵۰ - بَابُ مِنْهُ آخَرُ

۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ عُمرَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُسْأَلُ عَنِ الْمَاءِ يَكُونُ فِي الْفَلَاةِ مِنَ الْأَرْضِ، وَمَا يُنْبِئُهُ مِنَ السَّبَّاحِ وَاللَّوَابِ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلْتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْحَبَثَ). قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ: الْقُلَّةُ هِيَ الْحِزَارُ، وَالْقُلَّةُ الَّتِي يُسْتَقَى فِيهَا. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، قَالُوا: إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلْتَيْنِ لَمْ يُنَجِّسْهُ شَيْءٌ مَا لَمْ يَتَغَيَّرَ رِيحُهُ أَوْ طَعْمُهُ، وَقَالُوا: يَكُونُ نَحْوًا مِنْ خَمْسِ قَرَبٍ.

واته: له نیبنو عومهر وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که فەرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو که پرسیاران لی کرد ده باره ی ناوی له خاکیکی چۆله وانی دا گیانه وه ران و درنده یه که له دوا ی یه که ده چنه سهری و ناوی لی ده خۆنه وه، که نایا ناوه که پاکه یان نا؟ فەرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (نه گهر ناو گه یشته راده ی قوله تین تیر پیسی هه لئاگریت واته: پیس نابیت)^۱. - نه گهر تام و بۆن و رهنگی نه گۆریت - .

(^۱) (قلتين) نزیکه ی پینج سه د ره تلی به غدا دیه: که به پێوانه ی ربه یی ده کاته ۱۹۲ لیتر واته: نزیکه ی بهرمیلی نهوت. روناکی (رب العالمین) رونا کردنه وی منهاج م هه رته لی.

میز کردنه ناو ناوی وه ستاوه وه باش نیه.

۵۱ - بَابُ كَرَاهِيَةِ الْبَوْلِ فِي الْمَاءِ الرَّائِدِ

۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده تی: (با به کی له تیه میز نه کاته ناویکی وه ستاوه وه له پاشدا ده ستویژی لی بگریت).

سه بارهت به ناوی ده ریا که پا که.

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَاءِ الْبَحْرِ أَنَّهُ طَهُورٌ

۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، ح، وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سَلَمَةَ مِنْ آلِ ابْنِ الْأَرْزَقِ، أَنَّ الْمُغِيرَةَ بْنَ أَبِي بُرْدَةَ وَهُوَ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا نَرَكِبُ الْبَحْرَ، وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا، أَفَنَتَوَضَّأُ مِنَ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ، الْحِلُّ مَيْتَتُهُ). وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَالْفَرَّاسِيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْفُقَهَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، لَمْ يَرَوْا

بَأْسًا بِمَاءِ الْبَحْرِ. وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوُضُوءَ بِمَاءِ الْبَحْرِ، مِنْهُمْ: ابْنُ عُمَرَ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: هُوَ نَارٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیای پرسیاری له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نیمه به ناو ده ریادا ده رۆین، ناوی رهوانی که له گهل خۆمان هه لئه گرین، جا نه گهر بهو ناوه ده ستونیز بگرین تینو ده بین، نایا به ناوی ده ریا ده ستونیز بگرین؟ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (ده ریا ناوه که ی پاک و پاکه وه که ره وه به مرداریو وه کانیشی حه لاله).

هه ره شهی توند له وکه سانه ی له پاش میز خویان پاک ناکه نه وه.

۵۳ - بَابُ التَّشْدِيدِ فِي الْبَوْلِ

۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَقُتَيْبَةُ، وَأَبُو كُرَيْبٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ مُجَاهِدًا يُحَدِّثُ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى قَبْرَيْنِ، فَقَالَ: (إِنَّهُمَا يُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ: أَمَّا هَذَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ، وَأَمَّا هَذَا فَكَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ ابْنِ حَسَنَةَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى مَنْصُورٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ طَاوُوسٍ، وَرِوَايَةُ الْأَعْمَشِ أَصَحُّ. وَسَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ مُحَمَّدَ بْنَ أَبَانَ الْبَلْخِيَّ مُسْتَمْلِي وَكِيعٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا، يَقُولُ: الْأَعْمَشُ أَخْفَظُ لِإِسْنَادِ إِبْرَاهِيمَ مِنْ مَنْصُورٍ.

واته: له نینو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دای به لای دوو گۆردا فهرمووی: (نیستا

خواوهنی نهم دوو گۆره سزا ده درین، نه مهیان خۆی نه پاراست له میزی خۆی و له کاتی میزکردندا خۆی هشار نه ده دا، نه مهشیان دوو زمانی ده کرد، واته قسهی ده هیناو ده برد بۆ تیکدانی نیوانی خه لک).

ناو پزاندن له شوینی میزی کور پیش نه وهی خواردن بخوا.

٥٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نَضْحِ بَوْلِ الْغُلَامِ قَبْلَ أَنْ يُطْعَمَ

٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِحْصَنٍ، قَالَتْ: دَخَلْتُ بَابِنِ لِي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ قَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَهُ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَزَيْنَبَ، وَلُبَابَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ وَهِيَ أُمُّ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبِي السَّمْحِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَأَبِي لَيْلَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِثْلَ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: يُنَضَّحُ بَوْلُ الْغُلَامِ، وَيُغَسَّلُ بَوْلُ الْجَارِيَةِ، وَهَذَا مَا لَمْ يَطْعَمَا، فَإِذَا طَعِمَا غُسِلَا جَمِيعًا.

واته: له نوم قه یسی کچی (محصن) وه ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: کور پکی کۆر بهی بچو کم هه بوو نانی نه ده خوارد - واته شیره خۆره بوو - بردم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، له سهه کۆشی خۆی داینا، میزی کرد به پۆشاکه کهیدا، داوای ناوی کردو ناوه کهی پزاند له پۆشاکه کهی و، نه یشت.

نه مهش وتهی زیاتر له که سی له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و شوینکه وتوان و نهوانه ی داوی نهوانه وه ک پیشه وایان نه همد و نیسحاق، ده فهرموون: نه گهر میزی کور بهر پۆشاک کهوت ناوی لی ده پۆشیریت، به لام هی کچ

ده شوردرت، نه مه نه گهر خواردن نه خون، نه گهر خواردنيان خوارد ده بي جيگهي
ميزي ههردووكيان بشوردرت.

ميزي نهو نازله لي گزشتي ده خوري

٥٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَوْلِ مَا يُؤْكَلُ لَحْمُهُ

٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، وَقَتَادَةُ، وَثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ نَاسًا مِنْ عُرَيْنَةَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ، فَاجْتَوَوْهَا، فَبَعَثَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِبِلٍ الصَّدَقَةِ، وَقَالَ: (اشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأَبْوَالِهَا)، فَقَتَلُوا رَاعِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْتَأْفَوْا الْإِبِلَ، وَارْتَدُّوا عَنِ الْإِسْلَامِ، فَأُتِيَ بِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ، وَسَمَرَ أَعْيُنَهُمْ، وَأَلْقَاهُمْ بِالْحَرَّةِ، قَالَ أَنَسٌ: فَكُنْتُ أَرَى أَحَدَهُمْ يَكْدُ الْأَرْضَ بِفِيهِ، حَتَّى مَاتُوا. وَرَبَّمَا قَالَ حَمَّادٌ: يَكْدُمُ الْأَرْضَ بِفِيهِ حَتَّى مَاتُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ أَنَسٍ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: لَا بَأْسَ بِبَوْلِ مَا يُؤْكَلُ لَحْمُهُ.

واته: له نه نه سي كوري ماليكه وه ره زاي خوي لي بي ده گيرنه وه، كه
فهرموويه تي: كومه لي له هوزي عوره ينه هاتنه خزمه ت پیغه مبهري خوا (صلى الله
عليه وسلم)، ناو هه وای مه دینه یان پی نه كهوت و نه خو شكهوتن، پیغه مبهري خوا
(صلى الله عليه وسلم) فهرمانی پی کردن پرون بو دهره وهی شار بو ناو گه له وشتره
شیرده ره کان، فهرمووی: (لهوی شیر و میزی وشتره کان بخون هه تا چاك ده بنه وه)،
نه وانیش روشتن، کاتی كه چاك بوونه وه له نیسلام پاشگه زبوونه وه و شوانه كهی
پیغه مبهري خویان (صلى الله عليه وسلم) كوشت و وشتره کانیان برد بو ولاتی
خویان، پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) كومه لي پیای نارد به شوینیاندا،

هیشتا رۆژ بهرز نه بووه له پری به دیل گرتنیان و هینانیانهوه بۆ مه دینه، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی دا دهست و قاچیان پیچهوانه برین و چاویان دههینان و به بسماری سوره کراو چاویان رشتن، پاشان فریانیان دانه ناو بهرده لانه کهی دهروهی شاری مه دینه که پیی دهوتریت (الْحَرَّة)، داوای ناویان ده کرد کهس ناوی نه ده دانی. نه نهس وتی: به چاوی خۆم یه کئی له وانه دی قه پی کردبوو به زه ویدا ههتا مرد.

نهمهش وتهی زۆرینهی زانایانه ده فهرموون: میزی نهو ناژه لهی که گوشتی ده خوریت پاکه و هیچی تیدا نییه.

۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ الْأَعْرَجُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ التَّيْمِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: إِنَّمَا سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْيَنَهُمْ لَأَنَّهُمْ سَمَلُوا أَعْيَنَ الرُّعَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْلَمُ أَحَدًا ذَكَرَهُ غَيْرَ هَذَا الشَّيْخِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ زُرَيْعٍ. وَهُوَ مَعْنَى قَوْلِهِ: (وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ)، وَقَدْ رَوَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، قَالَ: إِنَّمَا فَعَلَ بِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا قَبْلَ أَنْ تَنْزَلَ الْحُدُودُ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لسی بۆ ده گێر نهوه، که فهرموویهتی: بۆیه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چاوی دههینان چونکه نهوان چاوی شوانه کهیان دههینابوو. نهمهش مانای نهه نایه تهیه: (وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ) سورة المائدة: ۴۵. واته: زام و برینه کانیش تۆلهیان بریندار کردنی دهستدریژی کارانه.

موحه ممدی کوپی سیرین ده لیت: پیش نهوهی نایه تی (حدود) سنوره کان دابه زیت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهو کارهی له گهل کردن.

درباره دهستونیزگرتنه وه له بونی تس.

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ مِنَ الرِّيحِ

۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا وَضُوءَ إِلَّا مِنْ صَوْتٍ أَوْ رِيحٍ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خواي لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (دهستونیزگرتنه وه واجب نیه مه گهر له دواي بیستنی دهنگی تر یان بونی تس که لینی درچیت).

۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الْمَسْجِدِ فَوَجَدَ رِيحًا بَيْنَ أَلْيَتَيْهِ فَلَا يَخْرُجُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَعَلِيِّ بْنِ طَلْحٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ الْعُلَمَاءِ: أَنْ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ إِلَّا مِنْ حَدَثٍ يَسْمَعُ صَوْتًا أَوْ يَجِدُ رِيحًا. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: إِذَا شَكَّ فِي الْحَدَثِ، فَإِنَّهُ لَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ، حَتَّى يَسْتَقِيقَ اسْتِيقَانًا يَقْدِرُ أَنْ يَخْلِفَ عَلَيْهِ، وَقَالَ: إِذَا خَرَجَ مِنْ قُبُلِ الْمَرْأَةِ الرِّيحُ وَجَبَ عَلَيْهَا الْوُضُوءُ وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خواي لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (نه گهر که سی له نیوه له ناو مزگه وتدا هستی به بونی کرد له نیوان ههردو کلوکی سمتیدا - واته له پاشیه وه که نایا دهستونیزه که ی شکاوه یان نا؟ - وه بوو به گری له دلیدا با له مزگه وت نه چیتته دهره وه بو دهستونیزگرتنه وه هتا دهنگی ده بیستی یان هست به بونی دهکات که لینی درچیت).

نهمه ش وتهی زانایانه: دهستونیزگرتنه وه واجب نیه مه گهر دهستونیزه که ی

بشکی: نهویش بهودی دهنگی بیستی یان ههست به بۆن بکات که لیتی دهرجیت.
 ئیبنو مبارهك دهفرموویت: نهگر گومانی بۆ دروست بوو که دهستنوژی
 ههیه یان نا واجب نیه دهستنوژ تازه بکاتهوه ههتا تهواو دلتیا نهییت که
 دهستنوژهکی شکاوه، به شیویه بتوانی سویتندی لهسهه بخواه. ههروهه
 دهفرموویت: نهگر نافرته لهپیشیهوه بۆن دهچوو نهوه واجب دهستنوژهکی
 تازه بکاتهوه. نهههش وتهی پیشهوايان شافعی و نیهسحاقه.

٧٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
 مَعْمَرٌ، عَنْ هَكَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَقْبَلُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبر (صلی
 الله علیه وسلم) فرمویهتی: (خوای گهواره نوژی هیچ کهسی له نیوه بهبی
 دهستنوژ قبول ناکات). - نهگر دهستنوژهکی شکا واجب دهستنوژ بگریتهوه
 نهگینا نوژهکانی قبول نابن.

دهستنوژ گرتنهوه له خهو.

٥٧ - بَابُ الْوُضُوءِ مِنَ النَّوْمِ

٧٧ - (ضعیف) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، وَهَنَّاذٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُحَارِبِيُّ،
 الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ خَزَرٍ، عَنْ أَبِي خَالِدٍ الدَّالَانِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ،
 عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَامَ وَهُوَ سَاجِدٌ،
 حَتَّى غَطَّ أَوْ نَفَخَ، ثُمَّ قَامَ بِصَلِّي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ قَدْ نِمْتَ، قَالَ: (إِنَّ
 الْوُضُوءَ لَا يَجِبُ إِلَّا عَلَى مَنْ نَامَ مُضْطَجِعًا، فَإِنَّهُ إِذَا اضْطَجَعَ اسْتَرْخَتْ مَفَاصِلُهُ).
 وَأَبُو خَالِدٍ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه له کاتیکدا که له سهجدهدا بوو خهوی لی کهوتبوو به شیویه که پرخی لی دهدا، له پاشدا ههستا به بی نهوهی دهستنوژ تازه بکاتهوه نوژی کرد، وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خو تو خهوتبووی؟ فرمووی: (دهستنوژ گرتهوه له سهر کهسیکه که له سهر لاتهنیشتی راکشی و بجهویت، چونکه نهو کاته جومگه کانی خاو دهبنهوه - نیر ناساییه که شتیکی لی دهرجیت وهک بون -).

٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنَامُونَ ثُمَّ يَقُومُونَ فَيُصَلُّونَ، وَلَا يَتَوَضَّئُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَسَمِعْتُ صَالِحَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْمُبَارَكِ عَمَّنْ نَامَ قَاعِدًا مُعْتَمِدًا؟ فَقَالَ: لَا وَضُوءَ عَلَيْهِ. وَقَدْ رَوَى حَدِيثَ ابْنِ عَبَّاسٍ، سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ أَبَا الْعَالِيَةِ، وَلَمْ يَرْفَعُهُ. وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي الْوُضُوءِ مِنَ النَّوْمِ، فَرَأَى أَكْثَرُهُمْ: أَنْ لَا يَجِبَ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ إِذَا نَامَ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا حَتَّى يَنَامَ مُضْطَجِعًا، وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذُوا. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا نَامَ حَتَّى غُلِبَ عَلَى عَقْلِهِ وَجِبَ عَلَيْهِ الْوُضُوءُ، وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: مَنْ نَامَ قَاعِدًا فَرَأَى رُؤْيَا أَوْ زَالَتْ مَقْعَدَتُهُ لِوَسَنِ النَّوْمِ، فَعَلَيْهِ الْوُضُوءُ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که فرموویته: هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهخهوتن، له پاشدا که ههلهسان نوژیان دهکرد، به بی نهوهی دهستنوژ تازه بکه نهوه.

وه بز خوم گویم له صالحی کوری (عبد الله) بوو دهیوت: له (عبد الله)ی کوری موباره کیان پرسى دهربارهی کهسی بهدانیشتنهوه مه حکم بجهوی و پاشی گیر

بکات لهزهوی که هستا دهستونیز بگریتهوه یان نا؟ فهرمووی: دهستونیز گرتنهوی لهسر واجب نییه .

زانایان رایان جیاوازه لهسر دهستونیز گرتنهوه لهدوای لهخو ههستان، زۆربهیان رایان وایه دهستونیز گرتنهوی لهسر واجب نییه نهگه به پتوه یان به دانیشتنهوه خهوت، مهگه رابکشیت، پیشه وایان (ثوری) و ئیبنو مبارهك و نهحمده نهمه دهفهرموون.

ههندیکیان دهفهرموون: نهگه خهوه که ی زال بوو بهسر نهقلیدا نهوه واجب لهسهری دهستونیز بگریتهوه. پیشهوا نیسحاق نهمه دهفهرموویت. پیشهوا شافعی دهفهرموویت: ههركهس به دانیشتنهوه خهوت و خهوی بینی یان لهجینگهی خوی جولا بههوی وهنهوس دانهوه، نهوه واجب لهسهری دهستونیز بگریتهوه.

دهستونیز گرتنهوه لهو خوار دهنی که به ناگر رهنگی دهگوری

۵۸ - بَابُ الْوُضُوءِ مِمَّا غَيَّرَتِ النَّارُ

۷۹ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوُضُوءُ مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ، وَلَوْ مِنْ ثَوْرٍ أَقِطٍ، قَالَ: فَقَالَ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَتَنَوَّضُ مِنَ الدُّهْنِ؟ أَتَنَوَّضُ مِنَ الْحَمِيمِ؟ قَالَ: فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: يَا ابْنَ أَخِي، إِذَا سَمِعْتَ حَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَضْرِبْ لَهُ مَثَلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي طَلْحَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَبِي مُوسَى. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْوُضُوءَ مِمَّا غَيَّرَتِ النَّارُ، وَأَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: عَلَى تَرْكِ الْوُضُوءِ مِمَّا غَيَّرَتِ النَّارُ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (دهستنویژ بگرنهوه لهو خواردنهی که ناگری بهردهکهویتی، تهنانهت نهگر سهلکه په نیریکی وشک کراوهش بیت). نیبنو عهباس رهزای خویان لی بی پی فهرموو: نهی نهبو هورهیره نایا رۆن و چهوری ناوی کولاو هه مان حوکیان ههیهو دهستنویژ بگرنهوه؟ فهرمووی: نهی برازا خو شه ویسته کم کاتی فهرمووده یه کت بیست له پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نمونهی هاوشیوهی بو مهینه رهوه به لکو کاری پی بکه.

ههندی له زانایان رایان وایه دهستنویژ بگریتهوه لهو خواردنهی که ناگر رهنگی دهگۆریت. بهلام زۆرینهی زانایان له هاوهلانی پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوتیکه وتوان و نهوانهی دواي نهوانیش رایان وایه دهستنویژ نهگریتهوه.

دهبارهی دهستنویژ نهگرتهوه لهو خواردنهی ناگری بهردهکهوی

۵۹ - بَابُ فِي تَرْكِ الْوُضُوءِ إِذَا مَسَّتِ النَّارُ

۸۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَقِيلٍ، سَمِعَ جَابِرًا، قَالَ سُفْيَانُ: وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا مَعَهُ، فَدَخَلَ عَلَى امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَذَبَحَتْ لَهُ شَاةً، فَأَكَلَ، وَأَتَتْهُ بِقِنَاعٍ مِنْ رُطْبٍ فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ تَوَضَّأَ لِلظُّهْرِ وَصَلَّى، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَأَتَتْهُ بِعُلَاكَةٍ مِنْ عُلَاكِ الشَّاةِ، فَأَكَلَ، ثُمَّ صَلَّى الْعَصْرَ وَتَوَضَّأَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَأُمِّ الْحَكَمِ، وَعَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ، وَأُمِّ عَامِرٍ، وَسُوَيْدِ بْنِ النُّعْمَانِ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. وَلَا يَصِحُّ حَدِيثُ أَبِي بَكْرٍ فِي هَذَا مِنْ قَبْلِ إِسْنَادِهِ، إِنَّمَا رَوَاهُ حُسَّامُ بْنُ مِصْلَبٍ،

عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالصَّحِيحُ إِنَّمَا هُوَ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هَكَذَا رَوَى الْحُقَاطُ، وَرَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَاهُ عَطَاءُ بْنُ يَسَارٍ، وَعِكْرَمَةُ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ، وَعَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ وَهَذَا أَصَحُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، مِثْلَ سُفْيَانَ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: رَأَوْا تَرْكَ الْوُضُوءِ مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ. وَهَذَا آخِرُ الْأَمْرَيْنِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَأَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ نَاسِخٌ لِلْحَدِيثِ الْأَوَّلِ حَدِيثِ الْوُضُوءِ مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مال ده رچوو منیش له خزمه تیدا بووم، ته شریفی برد بو مالی نافره تیکی نه نصاری، مه پتکی بو سه ربری نه ویش لیتی خوارد، له ته به قیکدا خورمای ته ری بو هینا لیتی خوارد، له پاشدا ده ستونیژی گرت بو نویژی نیوهرۆ و نویژی کرد، جا که له نویژ بوویه وه، له گوشتی مه ره که نه وهی که مابووه بو بیان هینا خواردی، پاشان نویژی عه صری کرد و ده ستونیژی نه گرتوه.

به په پیره وکردنی نه م فه رمووده زۆرینه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینکه وتوان و نه وانه ی دوی نه وانش وه: پتسه وایان سوفیان و ئیبنو موبارهک و شافعی و نه حمده و ئیسحاق نه مانه سه رجه میان رایان وایه له پاش خواردنی نه و خواردنه ی که ناگری به رده که ویت ده ستونیژ نه گیریتیه وه.

دهستونیز گرتنهوه له گوشتی وشت.

٦٠ - بَابُ الْوُضُوءِ مِنَ لَحْمِ الْإِبِلِ

٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْوُضُوءِ مِنَ لَحْمِ الْإِبِلِ؟ فَقَالَ: (تَوَضَّؤُوا مِنْهَا)، وَسُئِلَ عَنِ الْوُضُوءِ مِنَ لَحْمِ الْغَنَمِ؟ فَقَالَ: (لَا تَتَوَضَّؤُوا مِنْهَا). وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَأُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ. وَقَدْ رَوَى الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ، وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَرَوَى عُبَيْدَةُ الضُّبِّيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ ذِي الْعُرَّةِ. وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، فَأَخْطَأَ فِيهِ، وَقَالَ فِيهِ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أُسَيْدِ بْنِ حُضَيْرٍ. وَالصَّحِيحُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْبَرَاءِ. قَالَ إِسْحَاقُ: أَصَحُّ مَا فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثَانِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثُ الْبَرَاءِ، وَحَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ.

واته: له بهرانی کوری عازیبهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویه تی: دهرباره دهستونیز گرتنهوه له دواى خواردنی گوشتی وشت پرسیار کړا له پیغه مبری خوا (صلى الله عليه وسلم)؟ نهویش فرموی: (له دواى خواردنی گوشتی وشت دهستونیز بگرنهوه). ههروه ها دهرباره خواردنی گوشتی مه پرسیارى لی کړا؟ فرموی: (له دواى خواردنی گوشتی مه دهستونیز مه گرنهوه).

دهستوێژ گرتنهوه دواى دهستدان له زه کهر

٦١ - بَابُ الْوُضُوءِ مِنْ مَسِّ الذَّكَرِ

٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، عَنْ بُسْرَةَ بِنْتِ صَفْوَانَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَلَا يُصَلِّ حَتَّى يَتَوَضَّأَ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَرْوَى ابْنَةُ أَنَسٍ، وَعَائِشَةُ، وَجَابِرٌ، وَزَيْدُ بْنُ خَالِدٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِثْلَ هَذَا، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ بُسْرَةَ.

واته: له بوسهه كچى سه فوانهوه رهزای خواى لى بى ده گێرتهوه، كه پیغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموویه تی: (هەر كهس دهستی بهر زه کهرى كهوت تاكو دهستوێژ نه گرتتهوه نوێژ نه كات).

٨٣ - (صحيح) وَرَوَى أَبُو أُسَامَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَرْوَانَ، عَنْ بُسْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ بِهَذَا.

٨٤ - (صحيح) وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَبُو الزِّنَادِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ بُسْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ بُسْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ الْأَوْزَاعِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثُ بُسْرَةَ. وَقَالَ أَبُو زُرْعَةَ: حَدِيثُ أُمِّ حَبِيبَةَ فِي هَذَا الْبَابِ صَحِيحٌ، وَهُوَ حَدِيثُ الْعَلَاءِ بْنِ

الحارث، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ عُنْبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ. وَقَالَ مُحَمَّدٌ: لَمْ يَسْمَعْ مَكْحُولٌ مِنْ عُنْبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، وَرَوَى مَكْحُولٌ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ عُنْبَسَةَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَكَأَنَّهُ لَمْ يَرِ هَذَا الْحَدِيثَ صَحِيحًا.

دهستنویژ نه گرتنه وه له دواى دهستان له زه کهر .

٦٢ - بَابُ تَرْكِ الْوُضُوءِ مِنْ مَسِّ الذَّكَرِ

٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُلَاذِمُ بْنُ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَدْرِ، عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ بْنِ عَلِيٍّ الْحَنَفِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَهَلْ هُوَ إِلَّا مُضْغَةٌ مِنْهُ؟ أَوْ بَضْعَةٌ مِنْهُ؟). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَعْضِ التَّابِعِينَ: أَنَّهُمْ لَمْ يَرَوْا الْوُضُوءَ مِنْ مَسِّ الذَّكَرِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ. وَهَذَا الْحَدِيثُ أَحْسَنُ شَيْءٍ رَوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَيُّوبُ بْنُ عُثْبَةَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَابِرٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ، عَنْ أَبِيهِ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فِي مُحَمَّدِ بْنِ جَابِرٍ، وَأَيُّوبَ بْنِ عُثْبَةَ. وَحَدِيثُ مُلَاذِمِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَدْرِ أَصَحُّ وَأَحْسَنُ.

واته: له قهسی کوری (طلق)ی کوری عهلی حه نه فیه وه، له باوکیه وه ره زای خوایان لی بئی ده گپرنه وه، - که له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) - پرسیار کرا دهر باره ی نه گهر پیاوی به دهستنویژه وه دهستی له زه کهری بکهویتی نایا دهستنویژه که ی ده شکئی یان نا؟ - فهرمووی: (نه ی نایا نهویش پارچه گوشتی نیه له جهسته ی). - وهک قاچی یان په نجه ی - .

دہستویژ نہ گرتنہوہ لہ دواۓ ماچکردن

۶۳ - بَابُ تَرْكِ الْوُضُوءِ مِنَ الْقُبْلَةِ

۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، وَأَبُو كُرَيْبٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، وَأَبُو عَمَّارٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ غُرُوزَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَّلَ بَعْضَ نِسَائِهِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هِيَ إِلَّا أَنْتِ؟ فَصَحَّكَتْ. وَقَدْ رَوَى نَحْنُ هَذَا عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، قَالُوا: لَيْسَ فِي الْقُبْلَةِ وُضُوءٌ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالْأَوْزَاعِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: فِي الْقُبْلَةِ وُضُوءٌ، وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ. وَإِنَّمَا تَرَكَ أَصْحَابُنَا حَدِيثَ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا لِأَنَّهُ لَا يَصِحُّ عَنْهُمْ لِحَالِ الْإِسْنَادِ. وَسَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ الْعَطَّارَ الْبَصْرِيَّ يَذْكُرُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ، قَالَ: ضَعَّفَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالَ: هُوَ شَبَهُ لَا شَيْءَ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يُضَعِّفُ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالَ: حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ غُرُوزَةَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَّلَهَا وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. وَهَذَا لَا يَصِحُّ أَيْضًا، وَلَا نَعْرِفُ لِإِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ سَمَاعًا مِنْ عَائِشَةَ، وَلَيْسَ يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ شَيْءٌ.

واته: له عوروهوہ، له عائشہوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہ مہری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) یہ کی له ہاوسرہکانی خوی ماچ کرد، لہ باشدا درچوہوہ بوہ نویژ بہ بی نہوہی دہستویژہ کہی تازہ بکاتہوہ نویژی کرد۔ عوروه فہرموی: وتم نہوہ - پوری گیان - جگہ له تو کی بو کہ ماچی کرد؟ عائشہش رہزای خوی لی بی پیکہنی۔

بینگومان جگه له یه کی له زانایانان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوتنکه وتوان وینهی نهم فهرمووده یان گیراوه تهوه، نه مهش وتهی پیشهوا سوفیان و خه لکی کوفه یه ده فهرموون: له دواى ماچکردن ده ستنویژ ناگیریتتهوه، به لام پیشه وایان مالیک و نه وزاعی و شافعی و نه همد و نيسحاق ده فهرموون: له دواى ماچکردن ده ستنویژ ده گیریتتهوه. نه مهش وتهی جگه له یه کی له زانایانان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوتنکه وتوانه. له عانیسه وه ره زای خواى لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماچی کرده و به بی نه وهی ده ستنویژه که ی تازه بکاته وه نویژی کرده وه.

تازه کردنه وهی ده ستنویژ له دواى رشانه وه و لوت پزان

٦٤ - بَابُ الْوُضُوءِ مِنَ الْقَيِّءِ وَالرُّعَافِ

٨٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ أَبِي السَّمَرِ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ: حَدَّثَنَا، وَقَالَ إِسْحَاقُ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَعِيشَ بْنِ الْوَلِيدِ الْمَخْزُومِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاءَ، فَتَوَضَّأَ، فَلَقِيتُ ثَوْبَانَ فِي مَسْجِدِ دِمَشْقَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: صَدَقَ، أَنَا صَبَبْتُ لَهُ وَضُوءَهُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ: مَعْدَانُ بْنُ طَلْحَةَ. وَابْنُ أَبِي طَلْحَةَ أَصَحُّ. وَقَدْ رَأَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ مِنَ التَّابِعِينَ: الْوُضُوءَ مِنَ الْقَيِّءِ وَالرُّعَافِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ فِي الْقَيِّءِ وَالرُّعَافِ وَضُوءٌ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَدْ جَوَّدَ حُسَيْنُ الْمُعَلِّمِ هَذَا الْحَدِيثَ. وَحَدِيثُ حُسَيْنٍ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ. وَرَوَى مَعْمَرٌ هَذَا

الْحَدِيثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ فَأَخْطَأَ فِيهِ، فَقَالَ: عَنْ يَعِيشَ بْنِ الْوَلِيدِ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْأَوْزَاعِيَّ، وَقَالَ: عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، وَإِنَّمَا هُوَ مَعْدَانُ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ.

واته: له نهبو دهر دانهوه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) رشايه وه ده ستونيژه كه ي تازه كرده وه. له مزگه وتى ديمه شق گه يشتم به (ثوبان)، باسه كه م بو گيرايه وه، فهرمووى: راست ده كات، من بو خوم ناوم كرد به ده ستيدا ده ستوى پى گرت.

بيگومان راو بوچوونى جگه له يه كى له زانايانان له هاوه لانى پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وان له شويكه وتوان نه مديه: له دواى رشانه وه و لوت پژان ده ستونيژه ده گيرنه وه، نه مهش وتهى پيشه و ايان سوفيان و ثيبينو موبارهك نه حمده و نيسحاقه.

هه ندى له زانايانان ده فهرموون: له دواى رشانه وه و لوت پژان ده ستونيژه ناگيرنه وه، نه مهش وتهى پيشه و ايان ماليك و شافيعى يه.

ده ستونيژ گرتن به شهراب.

٦٥ - بَابُ الْوُضُوءِ بِالْيَبِيدِ.

٨٨ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي فَرَازَةَ، عَنْ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: سَأَلَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا فِي إِذَاوَتِكَ؟، فَقُلْتُ: نَبِيذٌ، فَقَالَ: تَمْرَةٌ طَيِّبَةٌ، وَمَاءٌ طَهُورٌ، قَالَ: فَتَوَضَّأَ مِنْهُ. وَإِنَّمَا رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَأَبُو زَيْدٍ رَجُلٌ مَجْهُولٌ عِنْدَ

أَهْلُ الْحَدِيثِ لَا تُعْرِفُ لَهُ رِوَايَةً غَيْرُ هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْوُضُوءَ بِالنَّيِّذِ مِنْهُمْ: سُفْيَانُ، وَغَيْرُهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُتَوَضَّأُ بِالنَّيِّذِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنْ ابْتُلِيَ رَجُلٌ بِهَذَا فَتَوَضَّأَ بِالنَّيِّذِ وَتَيَمَّمَ أَحَبُّ إِلَيَّ. وَقَوْلُ مَنْ يَقُولُ: لَا يُتَوَضَّأُ بِالنَّيِّذِ، أَقْرَبُ إِلَى الْكِتَابِ وَأَشْبَهُ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: (فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا).

واته: له (عبد الله) کوری مه سعو دوه ره زای خوايان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لی پرسم: (جه وه نه که ت چی تیدایه)؟ وتم: شهراب، فهرمووی: (شهراب خورمایه کی پاک و ناویکی پاکه وه که ره وه یه). فهرمووی: ده ستونیز پی ده گرت.

بیگومان هندی له زانایان ده ستونیز گرتن به شهراب دروسته، له وانه پیشهوا سوفیان و جگه له ویش... هندی له زانایان ده فهرموون: ده ستونیز گرتن به شهراب دروست نییه، نه مدش و تهی پیشه وایان شافعی و نه حمد و ئیسحاقه.

پیشهوا ئیسحاق ده فهرمووی: نه گهر که سی ناچار بوو ناوی ده ست نه کهوت به شهراب ده ستونیز بگری و تهیه مووم بکات به لامه وه باشته.

وتهی نهو که سهی که ده لی: به شهراب ده ستونیز ناگیریت، نزیکتر و لیکچوو تره لهم نایه تهی قورنانه وه، چونکه خوی گه وره ده فهرموویت: (فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا). سورة النساء: ۴۳. واته: نه گهر ناوتان ده ست نه کهوت به گلیکی پاک تهیه مووم بکهن.

ناو رادان لهدهم لهپاش شیر خوارنهوهوه.

٦٦ - بَابُ الْمَضْمُضَةِ مِنَ اللَّبَنِ

٨٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرِبَ لَبَنًا فَدَعَا بِمَاءٍ فَمَضْمَضَ، وَقَالَ: (إِنَّ لَهُ دَسَمًا). وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْمَضْمُضَةَ مِنَ اللَّبَنِ، وَهَذَا عِنْدَنَا عَلَى الْإِسْتِحْبَابِ، وَلَمْ يَرَ بَعْضُهُمُ الْمَضْمُضَةَ مِنَ اللَّبَنِ.

واته: له نیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که جاری پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) شیری خواردهوه داوای ناوی کرد لهدهمی رادا و فهرمووی: (بهراستی شیر چهوایی هیه).

وهلامدانهوهی سلاو لهسه رئاو باش نیه.

٦٧ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ رَدِّ السَّلَامِ غَيْرَ مُتَوَضِّئٍ

٩٠ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الصَّخَّاءِ بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا سَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُبُولُ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَإِنَّمَا يُكْرَهُ هَذَا عِنْدَنَا إِذَا كَانَ عَلَى الْغَائِطِ وَالْبَوْلِ، وَقَدْ فَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ ذَلِكَ. وَهَذَا أَحْسَنُ شَيْءٍ رُوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُهَاجِرِ بْنِ قُثَيْبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْظَلَةَ، وَعَلْقَمَةَ ابْنِ الْفَقَّاءِ، وَجَابِرٍ، وَالْبَرَاءِ.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که جاری

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) میزی ده کرد پیاوی سلاوی لی کرد وه لامی نه دایه وه .

سه بارهت به بهر ماوهی سهگ

٦٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورِ الْكَلْبِ

٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَوَّازُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أُتُوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: يُغَسَّلُ الْإِنَاءُ إِذَا وَلَّغَ فِيهِ الْكَلْبُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَوَّلَاهُنَّ أَوْ أَخْرَاهُنَّ بِالْتُّرَابِ، وَإِذَا وَلَّغْتَ فِيهِ الْهَرَّةُ غُسِلَ مَرَّةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا، وَلَمْ يُذَكَّرْ فِيهِ: إِذَا وَلَّغْتَ فِيهِ الْهَرَّةُ غُسِلَ مَرَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر سهگ ده می خسته ده فری ناو و خواردنی یه کیکتانه وه با هوت جار بیشوات، یه کم جار یان هوته م جار به قوراو بیشوات، نه گهر پشیلشه ده می تی خست با یهك جار بیشوات).

سه بارهت به بهر ماوهی پشيله

٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُورِ الْهَرَّةِ

٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ حُمَيْدَةَ بِنْتِ عُبَيْدٍ

بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ كَبْشَةَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ وَكَانَتْ عِنْدَ ابْنِ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ دَخَلَ عَلَيْهَا، قَالَتْ: فَسَكَبْتُ لَهُ وَضُوءًا، قَالَتْ: فَجَاءَتْ هِرَّةٌ تَشْرَبُ، فَأَصْغَى لَهَا الْإِنَاءَ حَتَّى شَرِبَتْ، قَالَتْ كَبْشَةُ: فَرَأَيْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَتَعْجَبِينَ يَا بِنْتُ أَخِي؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ، إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ، أَوْ الطَّوَافَاتِ). وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ مَالِكٍ، وَكَانَتْ عِنْدَ أَبِي قَتَادَةَ، وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْعُلَمَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ: مِثْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: لَمْ يَرَوْا بِسُورِ الْهَرَّةِ بَأْسًا. وَهَذَا أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ. وَقَدْ جَوَّدَ مَالِكٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، وَلَمْ يَأْتِ بِهِ أَحَدٌ أَثَمَّ مِنْ مَالِكٍ.

واته: له کهبشه کیچی کهعبی کوری مالیکهوه، که ژنی نبینو نهبو قهتاده بوو رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که نهبو قهتاده چوته مالیان - واته مالی کوره کهی، کهبشه بوکی بووه - ، کهبشه فهرمووی: ناوم بو کرده دهفریکهوه بو نهوهی دهستونیزی پی بگریت، لهو کاته دا پشیلهدک هات له ناوه کهی خواردوه، نهبو قهتاده دفره ناوه کهی بو لارکردهوه و بوی راگرت ههتا پشیلهدک تیر ناوی خواردوه، کهبشه وتی: کاتی که نهبو قهتاده منی دی سهرنجی ددهم! فهرمووی: نهی کیچی برام سهره بهلاتهوه؟! وتم: بهلی، فهرمووی: پیغمه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نهوه پیس نیه، پشیلهدک لهوانیه که زور هاتوچوتان ده کهن و تیکه لاوتان دهبن).

نهمه وتی زوربهی زانایانه له هاوه لانی پیغمه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شونیکهوتوان و نهوانه دوی نهوان و وهک: پشیهوایان شافعی و نهحمد و نیسحاق: بهرماوهی پشیلهدک پاکمو هیچی تیدا نیه.

ده باره ی مهسحر دنی کاله کان

۷۰ - بَابُ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ

۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: بَالَ جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَفْعَلُ هَذَا؟ قَالَ: وَمَا يَنْعُنِي، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ. قَالَ إِبْرَاهِيمُ: وَكَانَ يُعْجِبُهُمْ حَدِيثُ جَرِيرٍ لِأَنَّ إِسْلَامَهُ كَانَ بَعْدَ نُزُولِ الْمَائِدَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَحَذِيفَةَ، وَالْمُغِيرَةَ، وَبِلَالٍ، وَسَعْدٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَسَلْمَانَ، وَبُرَيْدَةَ، وَعُمَيْرِ بْنِ أُمَيَّةَ، وَأَنَسٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَيَعْلَى بْنُ مُرَّةَ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، وَأُسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَجَابِرٍ، وَأُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَابْنَ عَبَادَةَ، وَيُقَالُ: ابْنُ عُمَارَةَ، وَأَبِيُّ بْنُ عُمَارَةَ. حَدِيثُ جَرِيرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له هه مامی کوپی (حَارِث) هوه ده گترنهوه، که فهرموویه تی: جاری جهیری کوپی (عبد الله) رهزای خوای لى بى میزی کرد له پاشدا دهستونیژی گرت و مهسحی خوفه کانی کرد، پیتی وترا، نهوه چۆن نهو کاره ده که ی؟ جهیر فهرمووی: نهی چ شتی ریتگریم نهوه لى ده کات که مهسحیان نه که م؟ بهراستی به چاری خۆم پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه نهو کاره ی ده کرد واته مهسحی خوفه کانی ده کرد.

۹۴ - (صحيح) وَبُرَيْدٌ عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، قَالَ: رَأَيْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقُلْتُ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقُلْتُ لَهُ: أَقْبَلَ الْمَائِدَةَ، أَمْ بَعْدَ الْمَائِدَةِ؟ فَقَالَ: مَا أَسْلَمْتُ إِلَّا بَعْدَ الْمَائِدَةِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ زَيْدٍ التِّرْمِذِيُّ، عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ حَيَّانَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ جَرِيرٍ. وَرَوَى بَقِيَّةٌ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَدْهَمَ، عَنْ

مُقَاتِلُ بْنُ حِثَّانٍ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ جَرِيرٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ مُفَسَّرٌ لِأَنَّ بَعْضَ مَنْ أَنْكَرَ الْمَسْحَ عَلَى الْحَقَّيْنِ تَأَوَّلَ أَنَّ مَسْحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْحَقَّيْنِ كَانَ قَبْلَ نُزُولِ الْمَائِدَةِ، وَذَكَرَ جَرِيرٌ فِي حَدِيثِهِ أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ عَلَى الْحَقَّيْنِ بَعْدَ نُزُولِ الْمَائِدَةِ.

واته: له شههري کوری حهوشه بهوه ده گيرنهوه، که فهرموويه تی: جهريری کوری (عبد الله) م دی رهزای خوای لی بی دهستنوژی ده گرت و مهسحی خوفه کانی ده کرد، ده باره ی نهوه لیم پرسی؟ جهرير فهرمووی: به چاری خوم پیغه مبهری خوام (صلی الله علیه وسلم) دیوه دهستنوژی ده گرت و مهسحی خوفه کانی ده کرد، جا پیم وت: نهوه پيش دابهزینی سوره تی (المائدة) بوو یان له دواى دابهزینی؟ فهرمووی: من له دواى دابهزینی سوره تی (المائدة) وه موسولمان بووم.

مهسحی کاله کان بو که سی نیشته جی و سه فهری

٧١ - بَابُ الْمَسْحِ عَلَى الْحَقَّيْنِ لِلْمُسَافِرِ وَالْمُقِيمِ

٩٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَسْرُوقٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ، عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْحَقَّيْنِ؟ فَقَالَ: (لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةٌ، وَلِلْمُقِيمِ يَوْمٌ). وَذَكَرَ عَنْ يَحْيَى بْنِ مَعِينٍ أَنَّهُ صَحَّحَ حَدِيثَ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ فِي الْمَسْحِ. وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ بْنُ عَبْدِ. وَيُقَالُ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَصَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، وَعَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَجَرِيرٍ.

واته: له خوزه يمهی کوری (ثابت) وه رهزای خوای لی بی ده گيرنهوه، که

دهرباره ماوهی مهسحی خوفه کان پرسیار کرا له پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟
 نهویش فهرمووی: (بۆ ریبوار له سه فهره کهیدا هه موو جارێ که خوفه کانی له پێ
 دهکات تا سێ رۆژ بۆی ههیه مهسحیان بکات، بۆ که سێ نیشته جیش شهو و رۆژی
 بۆی ههیه مهسحیان بکات).

٩٦ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ أَبِي النَّجُودِ،
 عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَأْتُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفَرًا أَنْ لَا تَنْزِعَ خِفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ، إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ، وَلَكِنْ مِنْ
 غَائِطٍ وَبَوْلٍ وَنَوْمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى الْحَكَمُ بْنُ عُثَيْبَةَ، وَحَمَّادٌ،
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ، عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ وَلَا يَصِحُّ. قَالَ
 عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: قَالَ شُعْبَةُ: لَمْ يَسْمَعْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيُّ مِنْ أَبِي
 عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ حَدِيثَ الْمَسْحِ. وَقَالَ زَائِدَةُ: عَنْ مَنْصُورٍ، كُنَّا فِي حُجْرَةِ إِبْرَاهِيمَ
 التَّيْمِيِّ وَمَعَنَا إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ، فَحَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ التَّيْمِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ أَبِي
 عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ، عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْحِ عَلَى
 الْحَقَيْنِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثُ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ. وَهُوَ قَوْلُ
 الْعُلَمَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ الْفُقَهَاءِ
 مِثْلَ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: يَمْسَحُ الْمُقِيمُ
 يَوْمًا وَلَيْلَةً، وَالْمَسَافِرُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ. وَقَدْ رَوَى عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُمْ لَمْ يُوقِفُوا
 فِي الْمَسْحِ عَلَى الْحَقَيْنِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ. وَالتَّوْقِيفُ أَصَحُّ. وَقَدْ رَوَى هَذَا
 الْحَدِيثَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالٍ أَيْضًا مِنْ غَيْرِ حَدِيثِ عَاصِمٍ.

واته: له سه فوانی کوری عهسالهوه رهزای خوای لێ بێ دهگیرنهوه، که
 فهرموویهتی: کاتی که له سه فهدا بوینایه پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فرمانی بی ده کردین ههتا سی شهو و سی رۆژ خوفه کانمان له بی دانه که نین بهس مهسحیان بکهین مهگهر بۆ که سی که له شگران بی، به لام بۆ دهست به ناو گه یاندن و خهوتن دایان نه که نین.

دهرباره ی مهسحی بهشی سهر و ژیری خوفه کان.

۷۲ - بَابُ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ: أَعْلَاهُ وَأَسْفَلُهُ

۹۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ رَجَاءِ بْنِ خَيْوَةَ، عَنْ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ أَعْلَى الْخُفِّ وَأَسْفَلَهُ. وَهَذَا قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَإِسْحَاقُ. وَهَذَا حَدِيثٌ مَعْلُولٌ، لَمْ يُسْنِدْهُ عَنْ ثَوْرٍ بْنُ يَزِيدَ غَيْرُ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ. وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ، وَتَحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَا: لَيْسَ بِصَحِيحٍ، لِأَنَّ ابْنَ الْمُبَارَكِ رَوَى هَذَا عَنْ ثَوْرٍ، عَنْ رَجَاءٍ، قَالَ: حَدَّثْتُ عَنْ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ، مُرْسَلٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يُذَكَّرْ فِيهِ الْمُغِيرَةُ.

واته: له موغیره ی کوپی شوعبهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) مهسحی سهر و ژیری خوفه کانی ده کرد.

دهرباره ی مهسحی بهشی سهرهوه ی خوفه کان.

۷۳ - بَابُ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ: ظَاهِرُهُمَا

۹۸ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الرِّئَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الرُّبَيْرِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ عَلَى ظَاهِرِهِمَا. حَدِيثُ الْمُغِيرَةِ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَهُوَ حَدِيثُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الرِّثَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا يَذْكُرُ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ عَلَى ظَاهِرِهِمَا غَيْرُهُ. وَهُوَ قَوْلُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ: سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَخَذُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَكَانَ مَالِكٌ يُشِيرُ بِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الرِّثَادِ.

واته: له موغیره ی کوری شوعبه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی مهسحی بهشی سه ره وه ی خوفه کانی ده کرد.

ده باره ی مهسحی گوره ی و پتلاوه کان.

٧٤ - بَابُ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْجُوزَيْنِ وَالتَّغْلِيْنِ

٩٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ، عَنْ هُرَيْثِ بْنِ شُرْحَبِيلٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُوزَيْنِ وَالتَّغْلَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَخَذُ، وَإِسْحَاقُ، قَالُوا: يَمْسَحُ عَلَى الْجُوزَيْنِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَغْلَيْنِ إِذَا كَانَا تَحِيْنَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى. قَالَ أَبُو عِيسَى: سَمِعْتُ صَالِحَ بْنَ مُحَمَّدٍ التِّرْمِذِيَّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا مُقَاتِلَ السَّمَرَقَنْدِيَّ يَقُولُ دَخَلْتُ عَلَى أَبِي حَنِيفَةَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ، وَعَلَيْهِ جُوزَبَانٌ، فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا، ثُمَّ قَالَ: فَعَلْتُ الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ أَكُنْ أَفْعَلُهُ مَسَحْتُ عَلَى الْجُوزَيْنِ وَهُمَا غَيْرُ مُتَغْلَيْنِ .

واته: له موغیره ی کوری شوعبه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستنوژی گرت و مهسحی بهشی سهرهوهی گۆرهویه کانی و نهعل یان پیتلاوه کانی دهکرد.

ئهبو موقاتیلی سهمهرقهندی دهفهرموویت: کاتی که ئهبو حنیفه نهخۆش بوو بهو نهخۆشیهش مرد سهردانم کرد، داوای ناوی کرد بۆیان هیتنا دهستنوژی گرت و مهسحی بهشی سهرهوهی گۆرهویه کانی کرد، لهپاشدا فهرمووی: نهمرۆ کاریکم کرد پیشت ئهو کارهه ندهکرد، مهسحی گۆرهویه کانم کرد که بهشی سهرهوه و ژیرهوهیان له پیست نهبوو.

ئهوهی هاتوو دهربارهی مهسحی میزهه.

٧٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَسْحِ عَلَى الْعِمَامَةِ

١٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ سُلَيْمَانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ ابْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَسَحَ عَلَى الْحَقَّيْنِ وَالْعِمَامَةِ، قَالَ بَكْرٌ: وَقَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ ابْنِ الْمُغِيرَةِ. وَذَكَرَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى نَاصِيَتِهِ وَعِمَامَتِهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، وَذَكَرَ بَعْضُهُمُ الْمَسْحَ عَلَى النَّاصِيَةِ وَالْعِمَامَةِ، وَلَمْ يَذْكُرْ بَعْضُهُمُ النَّاصِيَةَ. وَسَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ بِعَيْنِي مِثْلَ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْقَطَّانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ، وَسَلْمَانَ، وَثَوْبَانَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثُ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلٌ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَأَنَسٌ، وَبِهِ يَقُولُ الْأَوْزَاعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ قَالُوا: يَمْسَحُ عَلَى الْعِمَامَةِ. وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ بْنَ مُعَاذٍ

يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكَيْعَ بْنَ الْجَرَّاحِ يَقُولُ: إِنَّ مَسْحَ عَلَى الْعِمَامَةِ يُجْزِئُهُ لِلْأَثَرِ.

واته: له موغیره ی کوری شو عبده وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که
فرموویه تی: پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستونیژی گرت و مهسحی میزه و
خوفه کانی کرد.

له به شیکی تری فرموده که دا هاتوه، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ده ستونیژی گرت و مهسحی نیوچاوان (تهویل) ی و میزه ره که ی کرد.

ئه مهش وتهی هندی له زانایانه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) له وانه: نه بو به کر و عومهر و نه نهس، نه وزاعی و نه حمده و نیسحاق
ده فرموون: میزه مهسح ده کریت.

ئه مه وتهی هندی له زانایانه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) له وانه: پیشهوا نه بو به کر و پیشهوا عومهر و نه نهس، نه وزاعی و نه حمده و
نیسحاق ده فرموون: میزه مهسح ده کریت.

۱۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ
الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنْ بِلَالٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَالْجِمَارِ.

واته: له بیلاه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستونیژی گرت و مهسحی خوفه کانی کرد له گه ل عه مامه و نه و
قوماشی که ده پیچایه وه به سه ری وه وه ک میزه.

۱۰۲ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ،
عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَارٍ بْنِ يَاسِرٍ، قَالَ: سَأَلْتُ
جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ؟ فَقَالَ: السُّنَّةُ يَا ابْنَ أَخِي، وَسَأَلْتُهُ عَنِ
الْمَسْحِ عَلَى الْعِمَامَةِ؟ فَقَالَ: أَمْسَسَ الشَّعْرَ الْمَاءَ. وَقَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ

أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: لَا يَمْسَحُ عَلَى الْعِمَامَةِ إِلَّا أَنْ يَمْسَحَ بِرَأْسِهِ مَعَ الْعِمَامَةِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له نه بو عوبه یدهی کوری عه ماری کوری یاسره وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی مه سحی خوفه کان له جابری کوری (عبد الله) م پرسى؟ فهرمووی: نه ی برازا خو شه ویسته که م نه وه سوننه ته، ههروه ها ده باره ی مه سحی میزه لیم پرسى؟ فهرمووی: ده بی مه سحی مووی سهر بکریت. هه ندی له زانیان له ها وه لانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و شوتنکه وتوان ده فهرموون: میزه مه سح ناکریت مه گهر مه سحی سهری بکات له گهل میزه که ی، نه مهش وته ی پیشه وایان سوفیان و مالیک و شافعی و ثینو موباره که.

ده باره ی چۆنیه تی خوشن له له شکرانی.

٧٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ

١٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ خَالَتِهِ مَيْمُونَةَ، قَالَتْ: وَضَعْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غُسْلًا، فَاغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، فَأَكْفَأَ الْإِنَاءَ بِشِمَالِهِ عَلَى يَمِينِهِ، فَعَسَلَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ فَأَقَاضَ عَلَى فَرْجِهِ، ثُمَّ ذَلِكَ بِيَدِهِ الْخَائِطَ، أَوْ الْأَرْضَ، ثُمَّ مَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ، وَعَسَلَ وَجْهَهُ وَذِرَاعَيْهِ، ثُمَّ أَقَاضَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَقَاضَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ، ثُمَّ تَنَحَّى فَعَسَلَ رِجْلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که پوری مه یونه ره زای خویان لی بی فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شگران بوو تاوم بۆ دانا خوی پی بشوات، به دهستی چه پی ده فرکه ی لار کرده وه و ناوی کرد به دهستی راستیدا نینجا هه ردوو دهستی شت، جا دهستی کرد به ناو ناوه که داو ناوی کرد به شهرمگهیدا و شهرمگهشی شت، له پاشدا دهستی هینا به دیوار یان زهویدا، نینجا ناوی رادا له دهم و لوتی و دهم و چاوی شوری و ، هه ردوو باسکی ههتا نانیشکی شوری، نینجا سی جار ناوی کرد به سه ریدا، له پاشدا ناوی کرد به سه ره هه موو جهستهیدا، نینجا چوه نه ولاتره وه و هه ردوو قاچی شت.

١٠٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَغْتَسِلَ مِنَ الْجَنَابَةِ: بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهُمَا الْإِنَاءَ، ثُمَّ عَسَلَ فَرْجَهُ، وَيَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ يَشْرِبُ شَعْرَةَ الْمَاءِ، ثُمَّ يَخْتَبِي عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَثَيَاتٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ، أَنَّهُ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ يُفْرِغُ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ يُفِيضُ الْمَاءَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ، ثُمَّ يَغْسِلُ قَدَمَيْهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: إِنْ انْغَمَسَ الْجُنُبُ فِي الْمَاءِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ أَجْزَأَهُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی بیویستایه بۆ له شگرانی خوی بشوات پیش نه وهی دهست بکات به ناو ناوی ده فره که دا هه ردوو دهستی دهشت، له پاشدا شهرمگه ی دهشت، نینجا دهست نویژی ده گرت وه ک چون بۆ نویژ کردن دهست نویژی ده گرت ناوه ها، پاشان هه ردوو دهستی ده کرد به ناو ناوه که داو دهی کرد به سه ریدا

په نجه کانی ده کرد به ناو مووه کانی سهریدا، ههتا دهییینی ئاو گه یشتوته ژیر مووه کانی و پیستی سهری تهر بووه نه و کاته سی مشت ئاو هه لده گرت و ده یکرد به سهریدا، له پاشدا ئاو ده کرد به سهر هه موو جه ستهیدا، ئینجا هه ردوو قاچی دهشت.

به په پیره و کردنی نهم فهرمووده زانایان ده فهرموون: نه گهر له شگران خوی کرد به ناو ئاودا ده ستوژی نه گرت دروسته، نه مهش وتی پیشه وایان شافیعی و نه حمده و نیسحاقه.

نایا نافرته له کاتی خوشتندا په لکه کانی بکاته وه؟

۷۷ - بَابُ هَلْ تَنْقُضُ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا عِنْدَ الْغُسْلِ؟

۱۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي امْرَأَةٌ أَشَدُّ ضَفَرًا رَأْسِي، أَفَأَنْقُضُهُ لِغُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ قَالَ: لَا إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْشِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ خَنَائِبٍ مِنْ مَاءٍ، ثُمَّ تُفِيضِي عَلَى سَائِرِ جَسَدِكَ الْمَاءَ، فَتَطْهَرِينَ، أَوْ قَالَ: فَإِذَا أَنْتِ قَدْ تَطَهَّرْتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اغْتَسَلَتْ مِنَ الْجَنَابَةِ فَلَمْ تَنْقُضْ شَعْرَهَا أَنَّ ذَلِكَ يُجْزئُهَا بَعْدَ أَنْ تُفِيضَ الْمَاءَ عَلَى رَأْسِهَا.

واته: له ئومو سه له مهوه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: نهی پیغه مبری خوا (صلى الله عليه وسلم)! من شافره تیکم زولف په لکه کام توند ده بهستم نایا بو خوشتن له له شگرانی بیانکه مهوه؟ پیغه مبر (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: (نه وهندهت به سه سی مشت ئاو بکه ی به سهرتا، پاشان ئاو بکه به

جهسته تدا، نه گمر نهوت کرد نیر تو پاک ده بیته وه).

به په پیره وکردنی نهم فهرمووده لای زانایان: نه گمر شافره تی له شگران له کاتی
خوشتندا په لکه کانی نه کاته وه له پاش تاو کردن به سهریدا دروسته .

له ژیر هموو تاله موویه کدا له شگرانی هیه .

۷۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ تَحْتَ كُلِّ شَعْرَةٍ جَنَابَةٌ

۱۰۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ وَجِيهٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ دِينَارٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَحْتَ كُلِّ شَعْرَةٍ جَنَابَةٌ، فَأَغْسِلُوا الشَّعْرَ، وَأَنْقُوا الْبَشَرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ الْحَارِثِ بْنِ وَجِيهٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ. وَهُوَ شَيْخٌ لَيْسَ بِذَاكَ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْمَةِ، وَقَدْ تَقَرَّرَ بِهَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ، وَيُقَالُ: الْحَارِثُ بْنُ وَجِيهٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ وَجَبَةَ.

واته: له نهبو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (له ژیر هموو تاله موویه کدا له شگرانی هیه، که واته له کاتی خوشتندا مووه کان باش بشون و پیست به تهوای خاوین بکه نه وه).

ده باره ی ده ستونیز گرتن له دوای خوشتن.

۷۹ - بَابُ فِي الْوُضُوءِ بَعْدَ الْغُسْلِ

۱۰۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَتَوَضَّأُ بَعْدَ

الْغُسْلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَذَا قَوْلٌ غَيْرٌ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: أَنْ لَا يَتَوَضَّأُ بَعْدَ الْغُسْلِ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى خوشتن له له شگرانی ده ستونیزى نه ده گرت.

نه مهش و تهی هه ندی له زانایانه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شویتکه وتوان: ده ستونیزگرتن پیوست ناکات له دواى خوشتن له له شگرانی.

ههردوو شوینی خه ته نه بهیه که گه یشتن خوشتن واجب ده بیته.

۸۰ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا تَقَى الْخِثَانِ وَجَبَ الْغُسْلُ

۱۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِذَا جَاوَزَ الْخِثَانُ الْخِثَانَ وَجَبَ الْغُسْلُ، فَعَلَّيْنِي أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَغْتَسَلْنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَزَافِعِ بْنِ حَدِيَجٍ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: نه گهر شوینی خه ته نهی نه نامی نیرینه چوه ژووره وه بۆ ناو شوینی خه ته نهی میننه و نقوم بوو نه وه خوشتن واجب ده بیته - نیتر ناویان بیته وه و خوشیان پی بگات یان نا - ، جاری وا بووه من و پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهو کاره مان کردوه و خوشمان شوردوه.

۱۰۹ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا

جَاوَزَ الْحِثَانِ الْحِثَانُ وَجَبَ الْغُسْلُ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ: إِذَا جَاوَزَ الْحِثَانِ الْحِثَانُ وَجَبَ الْغُسْلُ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، وَعَائِشَةُ، وَالْفُقَهَاءُ مِنَ التَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِثْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: إِذَا تَقَيَّ الْحِثَانَانِ وَجَبَ الْغُسْلُ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر شوینی خهته نهی نه ندای نیترینه چووهر وورهوه بو ناو شوینی خهته نهی میینهو نقوم بوو نهوه خوشتن واجب ده بیت).

خوشتن به ناوهاتهوه پیویست ده بیت

۸۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمَاءَ مِنَ الْمَاءِ

۱۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، قَالَ: إِنَّمَا كَانَ الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ رُخْصَةً فِي أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ نُحِيَ عَنْهَا.

واته: له نویه کورپی که عبهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: بیگومان خوشتن به هاتهوهی ناوی مهنی پیویست ده بیت له سه رهتای نیسلامهوه روخسه تی بوو له لایه ن پیغه مبهروهوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به لام له دواى نهوه ریگری لی کردوو فرمانی کرد به خوشتن با ناویشیان نهیه تهوه.

۱۱۱ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ

الرُّهْرِي بِهَذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَإِنَّمَا كَانَ الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ فِي
أَوَّلِ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ نُسِخَ بَعْدَ ذَلِكَ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبِي بَنْ كَعْبٍ، وَزَافِعُ بْنُ حَدِيحٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ
أَهْلِ الْعِلْمِ: عَلَى أَنَّهُ إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ فِي الْفَرْجِ وَجَبَ عَلَيْهِمَا الْغُسْلُ وَإِنْ لَمْ
يُنْزَلَا.

بیگومان له سه ره تایی ئیسلامه وه خوشتن به هاتنه وهی ئاوی مهنی واجب بوو،
له پاشدا نه سخ به وه.

به په پیره وکردنی نهم فهرمووده زۆریه ی زانایان رایان وایه نه گهر پیسوی له گهل
ژنه که ی جووت بوو ئاویان بیته وه یان نا واجبه خویان بشون.

۱۱۲ - (صحيح دون قوله: (في الاختلام) وهو ضعيف الإسناد موقوف) حَدَّثَنَا
عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي الْجَحَّافِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ،
قَالَ: إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ فِي الْإِخْتِلَامِ. سَمِعْتُ الْجَزَّوْدَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا، يَقُولُ: لَمْ
نَحْذِ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا عِنْدَ شَرِيكٍ. وَأَبُو الْجَحَّافِ اسْمُهُ دَاوُدُ بْنُ أَبِي عَوْفٍ. وَيُرْوَى عَنْ
سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْجَحَّافِ وَكَانَ مَرْضِيًّا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ
عَفَّانَ، وَعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَالزُّبَيْرِ، وَطَلْحَةَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ).

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:
بیگومان خوشتن به هاتنه وهی ئاوی مهنی پیویست ده بیته بۆ کاتی شهیتانی بوونه،
واته نه گهر که سی شهیتانی بوو ئاوی نه هاته وه واجبه نیه له سه ری خۆی بشوات.

له نه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (خوشتن به هاتنه وهی ئاوی مهنی پیویست ده بیته).

که سی له خه وهستا ته پایی بینی به لام له یادی نه بوو که شهتانی بووه.

۸۲ - بَابُ فِيمَنْ يَسْتَقِظُ فَيَرَى بَلَاءً وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا

۱۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ خَالِدٍ الْحِطَّاطُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَلَ وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا؟ قَالَ: يَغْتَسِلُ، وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنَّهُ قَدْ اخْتَلَمَ وَلَمْ يَجِدْ بَلَاءً؟ قَالَ: لَا غُسْلَ عَلَيْهِ، قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ تَرَى ذَلِكَ غُسْلٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِنَّ النِّسَاءَ شَقَائِقُ الرِّجَالِ. وَإِنَّمَا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، حَدِيثَ عَائِشَةَ، فِي الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَلَ وَلَا يَذْكُرُ اخْتِلَامًا، وَعَبْدُ اللَّهِ ضَعْفُهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ فِي الْحَدِيثِ. وَهُوَ قَوْلٌ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: إِذَا اسْتَقِظَ الرَّجُلُ فَرَأَى بِلَةً أَنَّهُ يَغْتَسِلُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَأَحْمَدَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ: إِنَّمَا يَجِبُ عَلَيْهِ الْغُسْلُ إِذَا كَانَتْ الْبِلَةُ بِلَةً نُطْفَةٍ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَإِسْحَاقَ. وَإِذَا رَأَى اخْتِلَامًا وَلَمْ يَرَ بِلَةً فَلَا غُسْلَ عَلَيْهِ عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: له پیغه مبهری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسى: نه گهر پیاوی ته پایی تو ماوی ههست پی کرد به لام نه یه ته وه یادی که شهتانی بووی، نایا خو ی بشوات یان نا؟ فهرمووی: (با خو ی بشوات). وه لیشیان پرسى: نه گهر پیاوی وای ده زانی که شهتانی بووه به لام ته پایی تو ماوی ههست پی نه کرد، نایا خو ی بشوات یان نا؟ فهرمووی: (خو شتنی له سهر نیه). نومو سه له مهش ره زای خوای لی بی فهرمووی:

تهی پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه گهر نافرته تیش ههستی بهو ته پرایسه کرد نایا خوشتنی له سه ره یان نا؟ فهرمووی: (بهائی، بیگومان خو شتنی له سه ره نافرته تان هاوشتیهی پیاوانن).

سه بارهت به (منی) و (مذی).

۸۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَنِيِّ وَالْمَذْيِ

۱۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو السَّوَّاقِ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيَْادٍ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيَْادٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمَذْيِ، فَقَالَ: مِنَ الْمَذْيِ الْوُضُوءُ، وَمِنَ الْمَنِيِّ الْغُسْلُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ، وَأَبِي بِنِ كَعْبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ: مِنَ الْمَذْيِ الْوُضُوءُ، وَمِنَ الْمَنِيِّ الْغُسْلُ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له پیشهوا عه لیهوه ره زای خوی لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: ده باره ی (مذی) له پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسى؟ فهرمووی: (بو (مذی) ناوه لینجه که ده ستوویژ گرتنهوه واجبه، بو مه نیش خوشتن واجبه).

نه گهر (مذی) بهر پۆشاک بکهویت.

۸۴ - بَابُ فِي الْمَذْيِ يُصِيبُ الثَّوْبَ

۱۱۵ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عُبَيْدٍ هُوَ ابْنُ السَّبَّاقِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، قَالَ: كُنْتُ أَلْقَى مِنَ الْمَذْيِ شِدَّةً وَعَنَاءً، فَكُنْتُ أَكْثَرُ مِنْهُ الْغُسْلَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَأَلْتُهُ عَنْهُ، فَقَالَ: إِنَّمَا يُجْزِيكَ مِنْ ذَلِكَ الْوُضُوءُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يَمَّا يُصِيبُ ثَوْبِي مِنْهُ، قَالَ: يَكْفِيكَ أَنْ تَأْخُذَ كَفًّا مِنْ مَاءٍ فَتَنْضَحَ بِهِ ثَوْبَكَ حَيْثُ تَرَى أَنَّهُ أَصَابَ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ فِي الْمَذْيِ مِثْلَ هَذَا. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَذْيِ يُصِيبُ الثَّوْبَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يُجْزِي إِلَّا الْغُسْلُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُجْزِيهِ النَّضْحُ وَقَالَ أَحْمَدُ: أَرْجُو أَنْ يُجْزِيَهُ النَّضْحُ بِالْمَاءِ.

واته: له سه هلی کورپی حونه یفه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (مذی) م زۆر زۆر بوو زۆر خۆم دهشت زۆر زه حمهت بوو بۆم، نه وه م باس کرد بۆ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، فهرمووی: (بۆ) (مذی) بهس دهستنوێژ گرتنه وهت له سه ره). وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه گهر بهر پۆشاکه کهم کهوت چی بکه م؟ فهرمووی: (نه وهنده بهسه که مشتێ ئاو بهیژینی بهو شوینه دا که (مذی) به کهمی بهر که وتوه).

زانایان رایان جیاوازه بۆ (مذی) نه گهر بهر پۆشاک کهوت، هه ندیکیان ده فهرموون: ده بی شوینه کهمی بشۆردریت، نه مهش وتهی پێشه وایان شافیعی و ئیسحاقه، هه ندیکێ تریان ده فهرموون: ئاو پێژاندن لی بهسه، پێشهوا نه حمه ده فهرموویت: ئومید ده کهم ئاو لی پێژاندنی بهس بی.

نه گهر مهنی بهر پوښاک بکهویت.

۸۵ - بَابُ فِي الْمَنِيِّ يُصِيبُ الثُّوبَ

۱۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: ضَافَ عَائِشَةُ ضَيْفٌ، فَأَمَرَتْ لَهُ بِمِلْحَقَةٍ صَفْرَاءَ، فَنَامَ فِيهَا، فَاسْتَحْيَا أَنْ يُرْسَلَ بِهَا وَبِهَا أَثَرُ الْإِحْتِلَامِ، فَعَمَسَهَا فِي الْمَاءِ، ثُمَّ أَرْسَلَ بِهَا، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: لَمْ أَفْسِدْ عَلَيْنَا نَوْبَنَا؟ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَفْرَكَهُ بِأَصَابِعِهِ، وَرَبَّمَا فَرَكْتُهُ مِنْ ثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَصَابِعِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ الْفُقَهَاءِ مِثْلُ: سُفْيَانَ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: فِي الْمَنِيِّ يُصِيبُ الثُّوبَ يُجْزِئُهُ الْفَرْكُ وَإِنْ لَمْ يُغْسَلْ. وَهَكَذَا رَوَى عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَائِشَةَ، مِثْلَ رِوَايَةِ الْأَعْمَشِ. وَرَوَى أَبُو مَعْشَرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ. وَحَدِيثُ الْأَعْمَشِ أَصَحُّ.

واته: له هه مامی کوری (حَارِث) هوه ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: عایشه ره زای خوی لی بی داپوشهریکی زهردی هه بوو وهک عهبا جارئ میوانیتیکی هه بوو فهرمانی پی کرد، که خهوت بییدات به خویدا، نهویش خهوت و شهیتانی بوو، پیی شهرم بوو بوی رهوانه بکاتهوه چونکه شوینهوای مهنیه که ی پیوه بوو، بویه ههستا نوقمی ناو شاری کردو شورودی و نارديهوه بوی، عایشه فهرمووی: نهوه بوو پوښاکه که ی خراب کردین؟ نهوهنده بهس بوو که به په نجه کانی شوینه که ی بیرواندايه. بو خوم ههندی جار به په نجه کانم (مهنی) م به پوښاک ی پیغه مبری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه پرواند.

دهرباره‌ی شۆردنی مه‌نی به پۆشاکه‌وه

۸۶ - بَابُ غَسْلِ الْمَنِيِّ مِنَ الثُّوبِ

۱۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا غَسَلَتْ مَنِيًّا مِنْ ثَوْبٍ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَحَدِيثُ عَائِشَةَ أَنَّهَا غَسَلَتْ مَنِيًّا مِنْ ثَوْبٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَيْسَ بِمُخَالَفٍ لِحَدِيثِ الْفَرَكِ، لِأَنَّهُ وَإِنْ كَانَ الْفَرَكُ يُجْزَى فَقَدْ يُسْتَحَبُّ لِلرَّجُلِ أَنْ لَا يُرَى عَلَى ثَوْبِهِ أَثَرُهُ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْمَنِيُّ بِمَنْزِلَةِ الْمُخَاطِ، فَأَمِطْهُ عَنْكَ وَلَوْ بِإِذْخَرَةٍ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی هاتووه، که مه‌نی به پۆشاک‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شۆردووه. فه‌رمووده‌که‌ی عایشه ره‌زای خوای لی بی که مه‌نی به پۆشاک‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شۆردووه، پیچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌ی پروانده‌که نییه، چونکه نه‌گه‌ر پروانده‌ی به‌س بی پیاو پیتی خوش نیه شوینه‌واری مه‌نی‌که ببینی به پۆشاکه‌یه‌وه، نیبنو عه‌باس ره‌زای خویان لی بی ده‌فه‌رموویت: حوکمی مه‌نی به‌ر پۆشاک بکه‌وی وه‌ک حوکمی چلم وایه له‌خۆتی بکه‌روه‌ه با به (إِذْخَرِ) یش بیته که پوشینکی بۆن خۆشه.

دهرباره‌ی له‌شگران پیش خوشتن بجه‌وێت

۸۷ - بَابُ فِي الْجُنُبِ يَنَامُ قَبْلَ أَنْ يَغْتَسِلَ

۱۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبَّاسٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يَنَامُ وَهُوَ جُنُبٌ وَلَا يَمْسُ مَاءً.

واته: له عانیسه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتیکدا که له شگران بوو ده خهوت، وه ناویشی بهر نه ده کهوت. واته: نه ده ستونیزوی ده گرت و نه خویشی ده شت.

۱۱۹ - حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، نَحْوَهُ. وَهَذَا قَوْلُ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَغَيْرِهِ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ يَتَوَضَّأُ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، وَيَرَوْنَ أَنَّ هَذَا غَلَطٌ مِنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له عانیسه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش نه وهی بخهویت ده ستونیزوی ده گرت.

□ ده ستونیز گرتن بو له شگران نه گهر ویستی بخهویت

۸۸ - بَابُ فِي الْوُضُوءِ لِلْجُنُبِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ

۱۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْنَامُ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنُبٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِذَا تَوَضَّأَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارٍ، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ عُمَرَ أَحْسَنُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَصَحُّ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، قَالُوا: إِذَا أَرَادَ الْجُنُبُ أَنْ يَنَامَ تَوَضَّأَ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ.

واته: له پیشهوا عومهرهوه رهزای خوی لی بی ده گێر نهوه، که له پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیهوه: ئایا نه گهر که سینکمان له شگران بوو له پیش نهوهی خوی بشوات بجهویتی یان نا؟ فهرمووی: (به لی، نه گهر ده ستنوژی گرت بجهوی).

ده باره ی تهو قه کردن له گه ل له شگران

۸۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُصَافَحَةِ الْجُنُبِ

۱۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ الطَّوِيلُ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهِ وَهُوَ جُنُبٌ، قَالَ: فَأَتْبَجَسْتُ، فَأَعْتَسَلْتُ، ثُمَّ جِئْتُ، فَقَالَ: أَتَيْنَ كُنْتَ؟ أَوْ أَتَيْنَ ذَهَبْتَ؟، قُلْتُ: إِنِّي كُنْتُ جُنُبًا، قَالَ: إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثَ حَسَنٍ صَحِيحٍ. وَقَدْ رَحَّصَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي مُصَافَحَةِ الْجُنُبِ، وَلَمْ يَرَوْا بِعَرَقِ الْجُنُبِ، وَالْحَائِضِ بَأْسًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لی بی ده گێر نهوه، که جارێ له شگران بووه له یه کێ له رینگاکانی مه دینه تووشی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووه، له بهر نهوهی له شگران بوو خوی لی شاردهوه و چوو خوی شت و هاتوتهوه بو لای، فهرمووی: (نه ی نهبو هورهیره! له کوی بویت؟ یان بو کوی چوویت؟). وتم: راستیه که ی من له شگران بووم بو یه پیم خوش نه بوو بیه خزمهت، چووم خۆم شت و هاتهوه. نهویش فهرمووی: (به راستی موسولمان هه رگیز پیس نابیت).

تهو قه کردن و تیکه لی له شگران دروسته و جهسته ی له شگران و نافرته ی بی نوژی پاک و خاوینه.

ده باره‌ی نافرته نهوه ده‌بینی له‌خه‌ودا که پیاو ده‌بینی.

۹۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَرَى فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ

۱۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ بِنْتُ مِلْحَانَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ، تَعْنِي غُسْلًا، إِذَا هِيَ رَأَتْ فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ فَلْتَغْتَسِلْ، قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: قُلْتُ لَهَا: فَصَحَبَتِ النِّسَاءَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ الْمُفْهَمَاءِ: أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا رَأَتْ فِي الْمَنَامِ مِثْلَ مَا يَرَى الرَّجُلُ فَأَنْزَلَتْ أَنَّ عَلَيْهَا الْغُسْلَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سُلَيْمٍ، وَخَوْلَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ.

واته: له نومو سه‌له‌مه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: نومو سوله‌می کچی میلحان هات بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فه‌رمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌راستی خوا شهرم له هه‌ق و راستی ناکات، نایا نافرته خو شتنی له‌سه‌ره، نه‌گه‌ر له‌خه‌ودا نه‌وه‌ی بین‌ی که پیاو ده‌بینی؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (به‌لی)، خو شتنی له‌سه‌ره نه‌گه‌ر ته‌راپی تو‌ماوی هه‌ست پی‌کرد). نومو سه‌له‌مه‌ فه‌رمووی: نه‌ی نومو سوله‌یم تو نافرته‌ت شهرمه‌زار کرد.

ده باره‌ی پیاو له‌دوای خوشن خوی گه‌رم بکاته‌وه به‌ژنه‌که‌ی.

۹۱ - بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسْتَنْدِفِي بِالْمَرْأَةِ بَعْدَ الْغُسْلِ

۱۲۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حُرَيْثٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ

مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: رُبَّمَا اغْتَسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْجَنَابَةِ، ثُمَّ جَاءَ فَاسْتَدْفَأَ بِي، فَضَمَمْتُهُ إِلَيَّ وَلَمْ أَغْتَسِلْ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ بِإِسْنَادِهِ بِأَسْ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا اغْتَسَلَ فَلَا بَأْسَ بِأَنْ يَسْتَدْفِئَ بِأَمْرَأَتِهِ وَيَنَامَ مَعَهَا قَبْلَ أَنْ تَغْتَسِلَ الْمَرْأَةُ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: جاری وا ده بوو پیغه مبری خوا (صلی الله علیه وسلم) له له شگرانی خوی دهشت، له پاشدا ده هات نه دنامه کانی جهسته سهر نه دنامه کانی جهسته ی من به پروتی و خوی به من گهرم ده کردهوه، منیش ده مگوشی به خومه وه و خوشم نه دهشت.

نه گهر له شگران ناوی دهست نه کهوت ته یه موم بکات.

۹۲ - بَابُ التَّيْمُمِ لِلْجُنُبِ إِذَا لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ

۱۲۴- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَتَحْمُودُ بْنُ عَزِيلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ بُجْدَانَ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيُمِسَّهُ بِشِرَّتِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ. وَقَالَ تَحْمُودٌ فِي حَدِيثِهِ: إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. وَهَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ بُجْدَانَ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَيُّوبُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَامِرٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، وَلَمْ يُسَمِّهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ الْفُقَهَاءِ: أَنَّ الْجُنُبَ، وَالْحَائِضَ إِذَا لَمْ يَجِدَا الْمَاءَ تَيَمَّمَا

وَصَلَّيَا. وَيُرَوَّى عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّهُ كَانَ لَا يَرَى التَّيْمَمَ لِلْجُنُبِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ. وَيُرَوَّى عَنْهُ أَنَّهُ رَجَعَ عَنْ قَوْلِهِ: فَقَالَ: يَتَيَمَّمُ إِذَا لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واتہ: لہ نہ ہو (دَر) وہ رہزای خوی لے بی دہ گپرنہ وہ، کہ پیغہ مبری خوا (صَلَّى اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم) فرمویہ تی: (نہ گہر ناو دہست نہ کہوت گلی پاک پاک و پاکو کہر وہیہ بو دہست نویژی موسولمان واتہ تہیہ موم بکات با دہ سالیسی پی بجیت، بہ لام نہ گہر ناو دہست کہوت با دہست نویژی پی بگری چونکہ نہ وہ چاکترہ و خیر و پاداشتی زور ترہ).

بینگو مان لہ شگران و نافرہ تی ہمیشہ خوینی ہبی نہ گہر ناویان دہست نہ کہوت بویان ہدیہ تہیہ موم بکھن و نویژ بکھن. نہ مہش و تہی جہ ماوہری زانا شہر عزانہ کانہ بہ گشتی.

دہ بارہی نافرہ تی کہ بہر دہ وام خوینی ہبی.

۹۳ - بَابُ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ

۱۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَعَبْدَةُ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ، أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ قَالَ: لَا، إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَاغْسِلِي غُنْكَ الدَّمَ وَصَلِّي. قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ فِي حَدِيثِهِ: وَقَالَ: تَوَضَّعِي لِكُلِّ صَلَاةٍ حَتَّى يَجِيءَ ذَلِكَ الْوَقْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكٌ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ: أَنَّ

الْمُسْتَحَاضَةُ إِذَا جَاوَزَتْ أَيَّامَ أَقْرَائِهَا اغْتَسَلَتْ وَتَوَضَّأَتْ لِكُلِّ صَلَاةٍ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: (فَاطِمَةُ) کچی نهبو حویه ش هات بو لای پیغممبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: من ئافره تیکم خوین له بهر رۆشتنی بهرده وامم هدیو پاک نایمهوه، ئایا واز له نویژکردن بهینم؟ فهرمووی: (نا، نهوه خوینی ده ماره، خوینی حهیز نیه، نه گهر خوینی حهیز دهستی پی کرد نهوه نویژ مه که، به لام نه گهر خوینی حهیزه که وشکی کردو نه ما پاک بووینهوه نهوه خۆت بشۆ، پاشان نهوه خوینه ش بشۆ که له دوا ی خۆشته که دیت، ئینجا نویژ بکه). نهبو موعاویه له فهرمووده کهیدا فهرمووی: ههروه ها فهرمووی: (بو هه موو نویژی ده ستنویژ بگره تا کاتی خوینی حهیزه که دیته پی شهوه).

نهمه ش وتی هندی له زانایانه له هاوه لانی پیغممبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شۆنکه وتوان، پی شه وایان سوفیان و مالیک و ئیبنو موباره ک و شافعی نهمه ده فهرموون: ئافره تی (مستحاضه) ماوه ی بی نویژه که ی تهواو بوو خۆی بشوات و بو هه موو نویژی ده ستنویژ بگریت.

(مستحاضه) ده بی بو هه موو نویژی ده ستنویژ بگری

۹۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمُسْتَحَاضَةَ تَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ.

۱۲۶- (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي الْيَقْطَانِ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ: (تَدْعُ الصَّلَاةَ أَيَّامَ أَقْرَائِهَا الَّتِي كَانَتْ تَحِيضُ فِيهَا، ثُمَّ تَغْتَسِلُ وَتَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَتَصُومُ وَتُصَلِّي).

واته: له عه‌دی کوری (ثابت) هوه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌هوه ره‌زای خویان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که ده‌بار‌ه‌ی ئافره‌ت‌ی هه‌میشه خوینى هه‌بى، پیغه مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه‌ت‌ی: (با روژانى بى نو‌یژه‌که‌ی نو‌یژ نه‌کات نه‌و ماوه‌یه‌ی که تیندا ده‌که‌وته حه‌یزه‌وه، له‌پاشدا خوی بشوات و بۆ هه‌موو نو‌یژى ده‌ست‌نو‌یژ بگریته‌وه و نو‌یژ بکات، وه روژووش بگریت).

١٢٧ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُرَيْكٌ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ تَفَرَّدَ بِهِ شُرَيْكٌ، عَنْ أَبِي الْيَقْظَانِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقُلْتُ: عَدِيُّ بْنُ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، جَدُّ عَدِيٍّ، مَا اسْمُهُ؟ فَلَمْ يَعْرِفْ مُحَمَّدٌ اسْمَهُ، وَذَكَرْتُ لِمُحَمَّدٍ قَوْلَ يَحْيَى بْنِ مَعِينٍ: أَنَّ اسْمَهُ دِينَارٌ، فَلَمْ يَعْبا بِهِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، فِي الْمُسْتَحَاضَةِ: إِنْ اغْتَسَلْتَ لِكُلِّ صَلَاةٍ هُوَ أَحْوَطُ لَهَا، وَإِنْ تَوَضَّأْتَ لِكُلِّ صَلَاةٍ أَجْزَأُهَا، وَإِنْ جَمَعْتَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ بِغُسْلٍ أَجْزَأُهَا.

پیشه‌وایان نه‌حمه‌د و ئیسه‌حاق ده‌بار‌ه‌ی ئافره‌ت‌ی هه‌میشه خوینى هه‌بى ده‌فهرموون: نه‌گه‌ر بۆ هه‌موو نو‌یژى خوی بشوات نه‌وه بۆى دل‌نیاتره و باشتره، وه نه‌گه‌ر بۆ هه‌موو نو‌یژى ده‌ست‌نو‌یژ بگریت نه‌وه‌ی به‌سه، وه نه‌گه‌ر به‌ خوشتنى دوو نو‌یژى کوکرده‌وه نه‌وه‌شى به‌سه‌و هه‌موویان دروستن.

ده‌بار‌ه‌ی (مستحاضه) به‌ خوشتنى دوو نو‌یژ بکات

٩٥ - بَابُ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ أَنَّهَا يَجْمَعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ

١٢٨ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَمِّهِ عِمْرَانَ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أُمِّهِ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ قَالَتْ: كُنْتُ أَسْتَحَاضُ

خَيْضَةٌ كَثِيرَةٌ شَدِيدَةٌ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْتَفْتِيهِ وَأُخْبِرُهُ، فَوَجَدْتُهُ فِي بَيْتِ أُخْتِي زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُسْتَحَاضُ خَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً، فَمَا تَأْمُرُنِي فِيهَا، فَقَدْ مَنَعَنِي الصَّبَامَ وَالصَّلَاةَ؟ قَالَ: أَنْعْتُ لَكَ الْكَرْسُفَ، فَإِنَّهُ يَذْهَبُ الدَّمُ قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: فَتَلَجِّمِي قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، قَالَ: فَاتَّخِذِي ثَوْبًا قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، إِنَّمَا أَتُجُّ نَجًّا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَامُرُكَ بِأَمْرَيْنِ: أَيُّهُمَا صَنَعْتَ أَجْزَأَ عَنْكَ، فَإِنْ قَوَيْتِ عَلَيْهِمَا فَأَنْتِ أَعْلَمُ فَقَالَ: إِنَّمَا هِيَ رَكُضَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَتَحِيْضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ أَيَّامٍ فِي عِلْمِ اللَّهِ، ثُمَّ اغْتَسِلِي، فَإِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَأْتَ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً، أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا، وَصُومِي وَصَلِّي، فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِئُكَ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي، كَمَا نَحْيِضُ النِّسَاءَ وَكَمَا يَطْهَرْنَ، لِمَيَقَاتِ خَيْضَتِهِنَّ وَطَهْرَتِهِنَّ، فَإِنْ قَوَيْتِ عَلَى أَنْ تُؤَخِّرِي الظُّهْرَ وَتُعَجِّلِي الْعَصْرَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِي حِينَ تَطْهَرِينَ، وَتُصَلِّيَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ تُؤَخِّرِينَ الْمَغْرِبَ، وَتُعَجِّلِينَ الْعِشَاءَ، ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ، وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ، فَافْعَلِي، وَتَغْتَسِلِينَ مَعَ الصُّبْحِ وَتُصَلِّيَ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي، وَصُومِي إِنْ قَوَيْتِ عَلَى ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَهُوَ أَغْجَبُ الْأَمْرَيْنِ إِلَيَّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَاهُ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو الرَّقِّيُّ، وَابْنُ جُرَيْجٍ، وَشَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَمِّهِ عِمْرَانَ، عَنْ أُمِّهِ حَمْنَةَ، إِلَّا أَنَّ ابْنَ جُرَيْجٍ يَقُولُ: عُمَرُ بْنُ طَلْحَةَ، وَالصَّحِيحُ عِمْرَانُ بْنُ طَلْحَةَ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهَكَذَا قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَاسْحَاقُ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ: إِذَا كَانَتْ تَعْرِفُ خَيْضَهَا بِإِقْبَالِ الدَّمِ وَإِذْبَارِهِ، وَإِقْبَالُهُ أَنْ يَكُونَ أَسْوَدَ، وَإِذْبَارُهُ أَنْ يَتَغَيَّرَ إِلَى الصُّفْرِ، فَالْحُكْمُ لَهَا عَلَى حَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ أَبِي حُبَيْشٍ، وَإِنْ كَانَتْ الْمُسْتَحَاضَةُ لَهَا أَيَّامٌ مَعْرُوفَةٌ قَبْلَ أَنْ تُسْتَحَاضَ، فَإِنَّهَا تَدْعُ الصَّلَاةَ أَيَّامَ أَفْرَاقِهَا، ثُمَّ تَغْتَسِلُ وَتَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ وَتُصَلِّي،

وَإِذَا اسْتَمَرَّ بِهَا الدَّمُّ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا أَيَّامٌ مَعْرُوفَةٌ وَلَمْ تَعْرِفِ الْخَيْضَ بِإِقْبَالِ الدَّمِّ وَإِذَا بَارَهُ، فَالْحَكْمُ لَهَا عَلَى حَدِيثِ حَمْنَةَ بِنْتِ جَحْشٍ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: الْمُسْتَحَاضَةُ إِذَا اسْتَمَرَّ بِهَا الدَّمُّ فِي أَوَّلِ مَا رَأَتْ فَدَامَتْ عَلَى ذَلِكَ، فَإِنَّهَا تَدْعُ الصَّلَاةَ مَا بَيْنَهَا وَبَيْنَ خَمْسَةِ عَشَرَ يَوْمًا، فَإِذَا طَهَّرَتْ فِي خَمْسَةِ عَشَرَ يَوْمًا، أَوْ قَبْلَ ذَلِكَ، فَإِنَّهَا أَيَّامٌ خَيْضٍ، فَإِذَا رَأَتْ الدَّمَّ أَكْثَرَ مِنْ خَمْسَةِ عَشَرَ يَوْمًا، فَإِنَّهَا تَقْضِي صَلَاةَ أَرْبَعَةِ عَشَرَ يَوْمًا، ثُمَّ تَدْعُ الصَّلَاةَ بَعْدَ ذَلِكَ أَقَلَّ مَا تَحِيضُ النِّسَاءُ، وَهُوَ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي أَقَلِّ الْخَيْضِ وَأَكْثَرِهِ: فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَقَلُّ الْخَيْضِ ثَلَاثَةٌ، وَأَكْثَرُهُ عَشْرَةٌ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَأْخُذُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَرُوي عَنْهُ خِلَافُ هَذَا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَبَاحٍ: أَقَلُّ الْخَيْضِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَأَكْثَرُهُ خَمْسَةُ عَشَرَ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالْأَوْزَاعِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَأَبِي عُبَيْدٍ.

واته: له حه منهی کچی جه حشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هه میشه خوینی زۆرم هه بوو، چووم بو خرمهت پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه واله که ی بو باس بکه م و لهو باره وه پرسیار ی لی بکه م، له مالتی زهینه بی خوشکم بوو، وتم: نه ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، خوینی یه کجار زۆرم هه یه، رینگه ی نوێژ و رۆژووی لی گرتووم، فهرمانم به چی پی ده که یه؟ فهرمووی: (لۆکه ت نیشان ده ده م به رۆن زهیت چهوری بکه و هه لی بگره - واته بیخه شهرمگه ته وه - نیتر خوینه که ت ده وه ستینی). حه منه فهرمووی: زۆر له وه زیاتره؟ فهرمووی: (په رۆیه بو خۆت دروست بکه و خۆتی پی شه ته ک بده)، فهرمووی: زۆر له وه ش زیاتره؟ فهرمووی: (فهرمانت پی ده که م به م دوو شت: هه ر کامیان بکه ی نه وه یانت به سه، نه گه ر توانای هه ردوکیانت هه بوو نه وه خۆت ده زانی و خۆت سه رپشکی. فهرمووی: (نه وه سه رلیش یواندنیک ی شه ی تانه، شه ش رۆژ یان حه وت رۆژ خۆت به بی نوێژ دابنی، وه ک نه و ماوه یه ی له عیلم و زانستی

خوای گه وره دا ههیه، له پاشدا خۆت پاک بشۆ، کاتێ که دیت پاک بویته تهوه ئیتیر بیست و چوار شهو یان بیست و سێ شهو به رۆژه کانیه وه نوێژ بکه و رۆژووش بگره، ئیتیر نه مدت به سه، هه موو مانگی بهم شیوهیه ههوت رۆژ یان شهش رۆژ دابنێ بۆ ماوهی بێ نوێژیت، باقیه کهی دابنێ بۆ پاکیتی، ماوهی بێ نوێژی خۆت بهرامبهر بکه به ماوهی بێ نوێژی ژنانی تر له خزم و هاوته مه نانت، نه گهر توانات هه بوو نوێژی نیوه رۆ دوا بجه و نوێژی عهصر زوو بکه، بهم شیوهیه له پیتشدا خۆت بشۆ و دهست نوێژ بگره نوێژی نیوه رۆ و عهسر بکه، ئینجا نوێژی شیوان دوا بجه و نوێژی عیشا زوو بکه، بهم شیوهیه له پیتشدا خۆت بشۆ و دهست نوێژ بگره نوێژی شیوان و نوێژی عیشا بکه، بۆ نوێژی به یانی خۆت بشۆ و نوێژی به یانی بکه، نه گهر ئاره زووت بوو رۆژو ویش بگره. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (من نه مه یانم به لاوه باشتره).

دهرباره ي (مستحاضه) بو هه موو نويزى خوى بشوات

٩٦- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُسْتَحَاضَةِ أَنَّهَا تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ

١٢٩- (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: اسْتَفْتَنَتُ أُمَّ حَبِيبَةَ ابْنَةَ جَحْشٍ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنِّي أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ، أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ فَقَالَ: (لَا، إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، فَاغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي). فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ لِكُلِّ صَلَاةٍ. قَالَ قُتَيْبَةُ: قَالَ اللَّيْثُ: لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ شِهَابٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلْتُهُ هِيَ. وَيُرَوَّى هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: اسْتَفْتَنَتُ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْمُسْتَحَاضَةُ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ. رَوَاهُ الْأَوْزَاعِيُّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، وَعُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عائشه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: دايكى
 حبيبته حه منه ي كچى جه حش رهزای خواى لى بى پرسىارى كرد له پيغه مبهري
 خوا (صلى الله عليه وسلم)، وتى: نهى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)، من
 ثافره تيكم خوين له بهر روشتنى بهرده وامم هديه و پاك نابمه وه، تايا واز له نويز كردن
 بهيتم؟ فهرمووى: (نا، نه وه خوينى ده ماره، خوينى حه يز نيه، خوت بشو له پاشدا
 نويز بكه). نيت له وه بهدواوه حه منه بو هه موو نويزى خوى ده شت.

نافره تی بی نویتز نویتزه فه وتاوه کانی ناگیرتیه وه

۹۷- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَائِضِ أَنَّهَا لَا تَقْضِي الصَّلَاةَ

۱۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ مُعَاذَةَ، أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: أَتَقْضِي إِحْدَانَا صَلَاتَهَا أَيَّامَ حَيْضِهَا؟ فَقَالَتْ: أَخْزُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قَدْ كَانَتْ إِحْدَانَا تَحِيضُ فَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَائِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ أَنَّ الْحَائِضَ لَا تَقْضِي الصَّلَاةَ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ الْمُفْقَهَاءِ لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ فِي أَنَّ الْحَائِضَ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ.

واته: له (مُعَاذَةُ) وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که نافره تی پرسپاری کرد له عائشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: نایا به کی له نیتمه نویتزه فه وتاوه کانی روژانی بی نویتزی بگیریته وه؟ عائشه رهزای خوای لی بی فهرمووی: بۆچی تو (خُزُورِيَّة)یت؟ نیتمه له گهل پیغه مبهردا بووین کاتی که بی نویتز ده بووین نه نویتزه فه وتاوه کانیان دهگیرانه وه، وه نه فهرمانیسمان پی ده کرا به گیرانه وه یان^۱.

نافره تی بی نویتز روژوهه فرهزه فه وتاوه کانی دهگیرتیه وه، به لام نویتزه فه وتاوه کانی ناگیرتیه وه. نه مهش رای تینکرای زانایانه به گشتی و به بی جیاوازی.

(۱) (خُزُورِيَّة) کۆمهلتی (خوارج)ی گومرا بوون له فهرمانی نیمام عدلی ده رجوون، جا (خُزُورِيَّة) شویتیکه نزیکه دوو میل له کوفه وه دووره به کم کۆبونوه یان تیدا نه نجام دا، بۆیه شه وه بیروباوه پی خهوارجی هه بووا به پیتیان دهوت: ههروری (خُزُورِيَّة).

دروست نہ کہسی لہ شگران و نافرہتی بی نویر قورنان بخویننہوہ.

۹۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُنُبِ وَالْحَائِضِ أَنَّهُمَا لَا يَقْرَأَانِ الْقُرْآنَ

۱۳۱ - (منکر) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنُبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَقْرَأُ الْجُنُبُ وَلَا الْحَائِضُ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِثْلُ: سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالُوا: لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْجُنُبُ مِنَ الْقُرْآنِ شَيْئًا، إِلَّا طَرَفَ آيَةٍ وَالْحَرْفَ وَنَحْوَ ذَلِكَ، وَرَخَّصُوا لِلْجُنُبِ وَالْحَائِضِ فِي التَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، يَقُولُ: إِنَّ إِسْمَاعِيلَ بْنَ عِيَّاشٍ يَرْوِي عَنْ أَهْلِ الْحِجَازِ، وَأَهْلِ الْعِرَاقِ أَحَادِيثَ مَنَاقِبَ، كَأَنَّهُ ضَعَفَ رَوَايَتَهُ عَنْهُمْ فِيمَا يَتَفَرَّدُ بِهِ، وَقَالَ: إِنَّمَا حَدِيثُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عِيَّاشٍ عَنْ أَهْلِ الشَّامِ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ أَصْلَحُ مِنْ بَقِيَّةٍ، وَلِبَقِيَّةٍ أَحَادِيثُ مَنَاقِبُ عَنِ الثَّقَاتِ. حَدَّثَنِي بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ يَقُولُ ذَلِكَ.

واتہ: لہ نیبنو عومہرہوہ رەزای خوایان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہتی: (کہسی لہ شگران و نافرہتی بی نویر دروست نیبہ ہیچ شتی لہ قورنان بخویننہوہ).

موباشہرہ له گہل نافرہتی بی نویر

۹۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُبَاشَرَةِ الْحَائِضِ

۱۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حِضَّتْ يُأْمُرُنِي أَنْ أَتَرَّرَ، ثُمَّ يُبَاشِرُنِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَمَيْمُونَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گپرنہ وہ، کہ فہرموویہ تی: کاتی کہ دہ کہ و تمہ حالہ تی بی نویریہ وہ پیغمبر خا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمانی پی دہ کردم نیزارہ کہم توند بہہ ستم واتہ نیوانی نہ ژنو و ناوکم داپوشم، له پاشدا دہسبازی و ماچ و موچی له گہل دہ کردم و جہستہی بہر جہستہم دہ کہوت و خوی دہنوساند پیتمہ وہ و چیتزی لی و ہر دہ گرم بہ بی نہ نجامدانی کاری جوت بوون.

سہ بارہت بہ خواردن له گہل نافرہتی بی نویر

۱۰۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُوَآكَلَةِ الْحَائِضِ وَسُورِهَا

۱۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْغَنَرِيُّ، وَحَمَّادُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَرَامِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ مُوَآكَلَةِ الْحَائِضِ؟ فَقَالَ: وَاکِلْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَمْ يَرَوْا بِمُوَآكَلَةِ الْحَائِضِ بَأْسًا. وَاخْتَلَفُوا فِي فَضْلِ وَضُوءِهَا، فَرَخَّصَ فِي ذَلِكَ بَعْضُهُمْ، وَكَرِهَ بَعْضُهُمْ فَضْلَ

طهورها.

واته: له حهرامی کورپی حه کیمه وه، له مامیه وه (عبد الله)ی کورپی سه عده وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: ده رباره ی نان خواردن له گهل نافرته تی بی نویژ پرسیارم کرد له پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: (نانیان له گهل بخو).

نه مهش وتهی سرجه م زانایانه نان خواردن له گهل نافرته تی بی نویژ دروسته، به لام رایان جیاوازه له سهر پاشاوهی ناوی ده ستونیژه که ی، هه ندیکیان ریگه یان پیاده، هه ندیکیشان به لایانه وه باش نیه.

نافرته تی بی نویژ شقی بدات به ده ست که سیکه وه له مزگه وتدا بی

۱۰۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَائِضِ تَتَنَاوَلُ الشَّيْءَ مِنَ الْمَسْجِدِ

۱۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَاوليني الخُمْرَةَ مِنَ الْمَسْجِدِ، قَالَتْ: قُلْتُ: إِنِّي حَائِضٌ، قَالَ: إِنَّ حَيْضَتِكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ، لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ اخْتِلَافًا فِي ذَلِكَ: بِأَنْ لَا نَأْسَ أَنْ تَتَنَاوَلَ الْحَائِضُ شَيْئًا مِنَ الْمَسْجِدِ.

واته: له قاسمی کورپی موحه مه ده وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که عائشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: له هۆده که ی خۆمدا بووم پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناو مزگه وتدا بوو پی فهرمووم: (خُمرة) که م بده ری - (خُمرة) بهرمالیک بیچوک بووه له په لکه خورما دروست ده کرا، وتم: من بی نویژم بویه ناتوانم ده ست دریژ بکه م بو ناو مزگه وت. پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فهرمووی: (خو خویتی بی نوژییه کهت له ناو دهستندا نیه).

دهرباره ی چوونه لای نافرته ی بی نوژی باش نیه

۱۰۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ إِثْنَانِ الْخَائِضِ

۱۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، وَبَهْزُ بْنُ أَاسِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حَكِيمِ الْأَنْثَرِيِّ، عَنْ أَبِي تَيْمَةَ الْهَجِيمِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَتَى خَائِضًا، أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا، أَوْ كَاهِنًا، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ. لَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ حَكِيمِ الْأَنْثَرِيِّ، عَنْ أَبِي تَيْمَةَ الْهَجِيمِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى التَّغْلِيظِ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَتَى خَائِضًا فَلْيَتَصَدَّقْ بِدِينَارٍ. فَلَوْ كَانَ إِثْنَانُ الْخَائِضِ كُفْرًا لَمْ يُؤْمَرْ فِيهِ بِالْكَفَّارَةِ. وَضَعَفَ مُحَمَّدٌ هَذَا الْحَدِيثَ مِنْ قِبَلِ إِسْنَادِهِ. وَأَبُو تَيْمَةَ الْهَجِيمِيُّ اسْمُهُ طَرِيفُ بْنُ مُجَالِدٍ.

واته: له نهو هورهیره وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نهو کهسه ی بچیته لای نافرته ی بی نوژی، یان له دواوه بچیته لای ژنی، یا بچیت بو لای (کاهین) کوله نانی، نهو کافر و بی پروا بووه به موحه مهد (صلی الله علیه وسلم).

مانای نه مه لای زانایان بو هدره شهیه، بیگومان ریوایت کراوه له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم)، که فهرموویه تی: (نهو کهسه ی بچیته لای نافرته ی بی نوژی با دیناری بکات به خیر). واته دیناریکی نالتون. نه گهر چوونه لای نافرته ی بی نوژی کوفر بوایه فرمانی نه ده کرد که فارهت بدات، له بهر شه وه موحه مهد نه فهرمووده ی به لاواز (ضعیف) داناوه لهرووی سنده ده که یه وه وه.

ده باره ی که فاره تی چوونه لای نافرته تی بی نویت

۱۰۳- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَفَّارَةِ فِي ذَلِكَ

۱۳۶- (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ خُصَيْفٍ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الرَّجُلِ يَقْعُ عَلَى امْرَأَتِهِ وَهِيَ حَائِضٌ، قَالَ: (يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ).

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی پیاوی بجیتته لای ژنه که ی له کاتی کدا بی نویت بی، فهرموویه تی: (با نیو دینار - نالتون- بکات به خیر).

۱۳۷- (ضعيف، والصحيح عن بهذا تفصيل موقوف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ السُّكْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا كَانَ دَمًا أَحْمَرَ فَلَدِينَارٍ، وَإِذَا كَانَ دَمًا أَصْفَرَ فَنِصْفُ دِينَارٍ. حَدِيثُ الْكَفَّارَةِ فِي إِيْتَانِ الْحَائِضِ قَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ مَوْقُوفًا وَمَرْقُوعًا. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: يَسْتَعْفِرُ رَبَّهُ وَلَا كَفَّارَةَ عَلَيْهِ. وَقَدْ رُوِيَ مِثْلُ قَوْلِ ابْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ بَعْضِ التَّابِعِينَ مِنْهُمْ: سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، وَإِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ، وَهُوَ قَوْلُ عَامَّةِ عُلَمَاءِ الْأَمْصَارِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر خوینه که سوور بی که فاره ته که ی دیناری که، نه گهر زهر د بوو نیو دیناره).

پیشهوا ئیبنو موباره ک ده فهرموویت: داوا ی لیخو شبوون بکات له پهروه ردگاری و که فاره تی له سه ر نیه. وه ک وته که ی ئیبنو موباره ک هاتوه، له لایه ن هه ندی له شوێن که وتوانه وه له وانه: سه عیدی کوپی جو به ی ر و ئیبرا هیمی نه خه عیه وه، نه مه ش وته ی سه ر جه م زانا یانی ولاتی ئیسلامه .

دهر باره ی شتی خوینی چهیز به پۆشاکه وه

۱۰۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي غَسْلِ دَمِ الْخَيْضِ مِنَ الثَّوْبِ

۱۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ، عَنْ أُمِّمَاءَ ابْنَةِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الثَّوْبِ يُصِيبُهُ الدَّمُ مِنَ الْخَيْضَةِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَتَّى، ثُمَّ اقْرُصِيهِ بِالْمَاءِ، ثُمَّ رُشِّيهِ، وَصَلِّي فِيهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ. حَدِيثُ أُمِّمَاءَ فِي غَسْلِ الدَّمِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الدَّمِ يَكُونُ عَلَى الثَّوْبِ فَيُصَلِّي فِيهِ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهُ: فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ: إِذَا كَانَ الدَّمُ مِقْدَارَ الدِّرْهِمْ فَلَمْ يَغْسِلْهُ وَصَلَّى فِيهِ أَعَادَ الصَّلَاةَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ الدَّمُ أَكْثَرَ مِنْ قَدْرِ الدِّرْهِمْ أَعَادَ الصَّلَاةَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ. وَلَمْ يُوجِبْ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ عَلَيْهِ الْإِعَادَةَ وَإِنْ كَانَ أَكْثَرَ مِنْ قَدْرِ الدِّرْهِمْ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: يَجِبُ عَلَيْهِ الْغَسْلُ وَإِنْ كَانَ أَقَلَّ مِنْ قَدْرِ الدِّرْهِمْ، وَشَدَّدَ فِي ذَلِكَ.

واته: له نه سماني کچی نه بو به کره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که نافرته تی دهر باره ی پۆشاک خوینی چهیزی پیوه بوو چی لی بکریت پرسیاری کرد له پیغمه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ نه ویش فهرمووی: (نه گهر یه کی له نیوه خوینی بی نویژی بهر پۆشاکه کی کهوت با بیپرویتیت - نه گهر وشک بوو - ، نینجا به ناویشه وه چاک له نیتوان په غجه کانیدا بیپرویتیت، له پاشدا به چاکی به ناو بیشتوات، جا نویژی پیوه بکات).

زانایان رایان جیاوازه له سهر نهو خوینه ی که به پۆشاکه وه یه که نایا نویژی

پیوه بکات پیش نهوهی بیشوات یان نا؟ هندی زانا له شوینکه وتوان ده فرموون: نه گهر خوینه که به نه ندازهی دره مینک بوو نه یشت و نویژی پیوه کرد نهوه ده بی نویژه که بکاته وه. هندیکی تریان ده فرموون: نه گهر خوینه که له نه ندازهی دره مینک زیاتر بوو نویژی پیوه کرد نهوه ده بی نویژه که بکاته وه، نه مهش و تهی سوفیان و ئینو موباره که.

هندی که زانایان له شوینکه وتوان و جگه له وانیش نه گهر خوینه که له نه ندازهی دره مینک زیاتر بوو نویژی پیوه کرد واجب نیه له سهری نویژه که بکاته وه، پیشه وایان نه حمد و ئیسحاق نه مه ده فرموون. پیشه و شافعی ده فرمویت: واجبه له سهری بیشوات با له نه ندازهی دره مینک که متریش بیت، تونده له مه دا.

نافره تی زه یسان تاکه ی نویژ نه کات

۱۰۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَمْ تَمَكُّثُ النَّفْسَاءِ

۱۳۹ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَجَاعُ بْنُ الْوَلِيدِ أَبُو بَدْرٍ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِي سَهْلٍ، عَنْ مُسَّةَ الْأَزْدِيَّةِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَجْلِسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، فَكُنَّا نَطْلِي وَجُوهَنَا بِالْوَرَسِ مِنَ الْكَلْفِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَهْلٍ، عَنْ مُسَّةَ الْأَزْدِيَّةِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. وَاسْمُ أَبِي سَهْلٍ، كَثِيرُ بْنُ زَيْدٍ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى ثِقَّةٌ، وَأَبُو سَهْلٍ ثِقَةٌ. وَلَمْ يَعْرِفْ مُحَمَّدٌ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَهْلٍ. وَقَدْ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ عَلَى أَنَّ النَّفْسَاءَ تَدْعُ الصَّلَاةَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، إِلَّا أَنْ تَرَى الطُّهْرَ

قَبْلَ ذَلِكَ، فَإِنَّهَا تَغْتَسِلُ وَتُصَلِّي. فَإِذَا رَأَتْ الدَّمَ بَعْدَ الْأَرْبَعِينَ فَإِنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: لَا تَدْعُ الصَّلَاةَ بَعْدَ الْأَرْبَعِينَ، وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْفُقَهَاءِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَيُرْوَى عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّهَا تَدْعُ الصَّلَاةَ خَمْسِينَ يَوْمًا إِذَا لَمْ تَرَ الطُّهْرَ. وَيُرْوَى عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، وَالشَّعْبِيِّ سِتِينَ يَوْمًا.

واته: له نهمو سه له مهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: له سه رده می پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئافرهتی زه یسان چل رۆژ، یان چل شهو داده نیشته، واته له دواى منداڵ بوون دهستی هه لده گرت له نوێژ و په رستش و جوتبوون و کۆبوونهوه له گهڵ میژده کهیدا، ههتا واما ن لی دههات له بهر زیپکهو قنجکه و په لهی دهم و چاو رووی خۆمان ده گرت زه عفه ران.

سه رجه م زانا یان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوێنکه وتوان و نهوانه ی دواى نهوان کۆ و یه کده نگن له سه ر نه مه: ئافرهتی زه یسان چل رۆژ نوێژ نه کات، مه گه ر له پیش نهو ماوه یه دا ببینی پاک بوته وه له خویتی زه یسانیه که، نهوکاته خۆی بشوات و نوێژه کانی بکات. نه گه ر له دواى چل شهو و رۆژه که خویتی بینی، زۆریه ی زانا یان ده فهرموون: با واز له نوێژکردن نه هیتی و به رده وام نوێژه کانی بکات، نه مه ش و ته ی زۆریه ی زانا یانه. پیشه وایان سو فیانی (ثورى) و و ئیبنو موباره ک و شافیعى و نه حمه د و ئیسه ق نه مه ده فهرموون . له سه نه ی به صریه وه ده گێرنه وه، که فهرموویهتی: ئافرهتی زه یسان نه گه ر بینی پاک نه بو ته وه له خویتی با ههتا په نجا رۆژ نوێژ نه کات. له (عطاء) ی کور ی نه بی ره باح و شه عیه وه ده گێرنه وه، ههتا شه ست رۆژ نوێژ نه کات.

دهرباره ی پیاوی بچینه لای ژنه کانی و یه کجار خوی بشوات

۱۰۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ يَغْسِلُ وَاحِدٍ

۱۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ فِي غُسْلٍ وَاحِدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ: أَنَّ لَا بَأْسَ أَنْ يَعُودَ قَبْلَ أَنْ يَتَوَضَّأَ. وَقَدْ رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ هَذَا، عَنْ سُفْيَانَ، فَقَالَ: عَنْ أَبِي عُرْوَةَ، عَنْ أَبِي الْخَطَّابِ، عَنْ أَنَسٍ. وَأَبُو عُرْوَةَ هُوَ مَعْمَرُ بْنُ رَاشِدٍ، وَأَبُو الْخَطَّابِ، قَتَادَةُ بْنُ دِعَامَةَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه ویکیان گه را به سهر سه رجه م هاوسره کانیدا جووتبوو له گه لیان و یه ک جاریش خوی شت.

نهمه ش وتهی هندی له زانایانه له وانه: حه سنی به صری: دروسته بو که سی پیش نه وهی ده ستویژ بگری و خوی بشوات کاری جووتبون دووباره بکاته وه.

نه گهر ویستی دووباره ی بکاته وه با ده ستویژ بگری

۱۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَعُودَ تَوَضَّأَ

۱۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وَضُوءًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ

عُمَرُ حَدَّثَ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثَ حَسَنٍ صَحِيحٍ. وَهُوَ قَوْلُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. وَقَالَ بِهِ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيَتَوَضَّأْ قَبْلَ أَنْ يَعُودَ وَأَبُو الْمُتَوَكِّلِ اسْمُهُ عَلِيُّ بْنُ دَاوُدَ. وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ اسْمُهُ سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ بْنِ سِنَانٍ.

واته: له نهبو سهعیدی خودریه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: (نه گهر یه کی له نیهو چوه لای ژنه کی خزی، له باشد وستی دووباره ی بکاته وه نه وه با له نیتواناندا ده ستویژ بگریت).

کاتی قامهت کرا که سی پتویستی به سهرناو هه بوو با سهرناوه که ی بکا

۱۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ وَوَجَدَ أَحَدُكُمُ الْخَلَاءَ فَلْيَبْدَأْ بِالْخَلَاءِ

۱۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ، قَالَ: أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَخَذَ بِيَدِ رَجُلٍ فَقَدَّمَهُ، وَكَانَ إِمَامًا قَوْمِهِ، وَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ وَوَجَدَ أَحَدُكُمُ الْخَلَاءَ فَلْيَبْدَأْ بِالْخَلَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَثَوْبَانَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدَّثَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْأَرْقَمِ حَدِيثَ حَسَنٍ صَحِيحٍ. هَكَذَا رَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَيَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْخَطَّاطِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ. وَرَوَى وَهْبُ بْنُ وَهْبٍ، وَغَيْرُهُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، قَالَا: لَا يَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَهُوَ يَجِدُ شَيْئًا مِنَ الْغَائِطِ وَالْبَوْلِ، وَقَالَا: إِنْ دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ فَوَجَدَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ، فَلَا يَنْصَرِفُ مَا لَمْ يَشْغَلْهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ وَبِهِ غَائِطٌ أَوْ بَوْلٌ مَا لَمْ يَشْغَلْهُ ذَلِكَ عَنِ الصَّلَاةِ.

واته: له عوروه وه، له (عبد الله)ی کورپی نهرقه مهره وه ره زای خویان لی بی ده گیر نه وه، که عوروه فهرموویه تی: قامهت کرا بۆ نوێژ پیاوی دهستی (عبد الله)ی کورپی نهرقه می گرت و خستیه پیشه وه بۆ شه وهی بهرنوێژیان بۆ بکات، چونکه پیشنوێژی قهومه که ی بوو، (عبد الله)ی کورپی نهرقه مهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو دهیغه رموو: (کاتی قامهت کرا بۆ نوێژ یه کئی له نێوه پتووستی به سه رئاو هه بوو با سه رئاوه که ی بکات).

هندی له زانایان ده فهرموون: نه گهر که سی له نوێژدا بوو پتووستی به سه رئاو هه بوو شه هه یچی تیدا نییه نوێژه که ی ته و او بکات به مهرجی سه رقالی نه کات له نوێژه که ی.

ده رباره ی ده ستوێژگرتن له قور و چله پاری سه ره ری

۱۰۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُضُوءِ مِنَ الْمُوطَا

۱۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمَارَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أُمِّ وَلَدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَتْ: قُلْتُ لَأُمِّ سَلَمَةَ: إِنِّي امْرَأَةٌ أَطِيلُ ذَيْلِي وَأَمْشِي فِي الْمَكَانِ الْقَدِيرِ؟ فَقَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُطَهِّرُهُ مَا بَعْدَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نَتَوَضَّأُ مِنَ الْمُوطَا. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا وَطِئَ الرَّجُلُ عَلَى الْمَكَانِ الْقَدِيرِ أَنَّهُ لَا يَحِبُّ عَلَيْهِ غَسْلُ الْقَدَمِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَطْبًا فَيَغْسِلَ مَا أَصَابَهُ. وَرَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمَارَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أُمِّ وَلَدِ هُوْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ. وَهُوَ وَهَمٌ، وَلَيْسَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ ابْنٌ يُقَالُ لَهُ: هُوْدٌ. وَإِنَّمَا هُوَ، عَنْ أُمِّ وَلَدِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَهَذَا الصَّحِيحُ.

واته: له دایکی کوپتیکی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوپی عه وفه وه ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: وتم به نوم سه له مه ی خیزانی پیغه مبری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من نافرته تیکم داوینی کراسه کهم دریژه وه به شوینی پیسدا تیده پهرم چی بکهم؟ نوم سه له مه فهرمووی: پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه گهر دواتر خشا له زهویه کی پاک نه وه پاکی ده کاته وه).

له (عبد الله) ی کوپی مه سعو ده وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: نیمه له خزمهت پیغه مبری خاوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین له پیسی و قور و چلپاوی سهره پی ده ستونیزمان نه ده گرت وه.

هنده ی له زانایان ده فهرموون: نه گهر که سی به شوینیکی پیس دا تپه پری واجب نییه له سهری قاچی بشوات، مه گهر ته پ بی، نه گهر ته پ بوو نه وه ی بهری که وتوه بیشوات.

نه وه ی هاتوره ده رباره ی ته یه مووم

۱۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّيْمُمِ

۱۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ الْفَلَّاسُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَزْرَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبَرَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُ بِالتَّيْمُمِ لِلْوُجْهِ وَالْكَفَّيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَمَّارٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَمَّارٍ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عَلِيٌّ، وَعَمَّارٌ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ التَّابِعِينَ، مِنْهُمْ: الشَّعْبِيُّ، وَعَطَاءٌ، وَمَكْحُولٌ قَالُوا: التَّيْمُمُ ضَرْبَةٌ لِلْوُجْهِ وَالْكَفَّيْنِ. وَبِهِ يَقُولُ

أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: ابْنُ عُمَرَ، وَجَابِرٌ، وَإِبْرَاهِيمُ، وَالْحَسَنُ قَالُوا: التَّيْمُ ضَرْبَةٌ لِلْوَجْهِ، وَضَرْبَةٌ لِلْيَدَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَمَالِكٌ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَمَّارٍ فِي التَّيْمِ أَنَّهُ قَالَ: لِلْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَمَّارٍ أَنَّهُ قَالَ: تَيَمَّنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَنَاقِبِ وَالْآبَاطِ. فَضَعَّفَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ حَدِيثَ عَمَّارٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي التَّيْمِ لِلْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ لَمَّا رَوَى عَنْهُ حَدِيثُ الْمَنَاقِبِ وَالْآبَاطِ. قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: حَدِيثُ عَمَّارٍ فِي التَّيْمِ لِلْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ هُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَحَدِيثُ عَمَّارٍ: تَيَمَّنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَنَاقِبِ وَالْآبَاطِ لَيْسَ هُوَ بِمُخَالِفٍ لِحَدِيثِ الْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ، لِأَنَّ عَمَّارًا لَمْ يَذْكُرْ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُمْ بِذَلِكَ، وَإِنَّمَا قَالَ: فَعَلْنَا كَذَا وَكَذَا، فَلَمَّا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْرَهُ بِالْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ، وَالدَّلِيلُ عَلَى ذَلِكَ مَا أَفْتَى بِهِ عَمَّارٌ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي التَّيْمِ أَنَّهُ قَالَ: الْوَجْهِ وَالْكَفَّيْنِ، فَفِي هَذَا دَلَالَةٌ أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى مَا عَلَّمَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عه ماری کوری یاسره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) فهرمانی پی کردوه یهک پیداکیشان به زه ویدا به سه بۆ روومهت و ههردوو دهستی.

نه مهش وتهی ههندی له زانایانه له هاوه لانی پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) لهوانه: پيشهوا عهلی و عهمار و ئیبنو عهباس و، ههندی له شوینکه وتوان لهوانه: پيشهوايان شه عبی و (عطاء) و مه کحول ده فهرموون: تهیه مووم یهک پیداکیشانه به زه ویدا بۆ روومهت و ههردوو دهست.

ههندی له زانایان لهوانه: ئیبنو عومهر و جابیر و ئیبراهیم و حه سهن ده فهرموون: تهیه مووم یهک پیداکیشانه به زه ویدا بۆ روومهت و یهک پیداکیشانه به زه ویدا بۆ ههردوو دهست ههتا ئانیشک، پيشهوايان سوفیان و مالیک و ئیبنو

موبارهک و شافعی نه مه ده فرموون.

۱۴۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدٍ الْقُرَشِيِّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّيْمِّمِ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ فِي كِتَابِهِ حِينَ ذَكَرَ الْوُضُوءَ: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ)، وَقَالَ فِي التَّيْمِّمِ: (فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ)، وَقَالَ: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا)، فَكَانَتِ السُّنَّةُ فِي الْقَطْعِ الْكَفِّينِ، إِنَّمَا هُوَ الْوَجْهُ وَالْكَفَّانِ، يَغْنِي التَّيْمُّمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عبهاسوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پرسایان لی کرد ده باره ی تهیه مووم، فره مووی: خوی گه وره له قورانه کهیدا که باسی ده ستوێژ ده کات ده فره مویت: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ) سورة المائدة: ۶. واته: ده م و چاوتان بشۆن ههروه ها دهسته کانتان تا نانشکه کانتان.

بۆ تهیه مووم ده فره مویت: (فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ). سورة النساء: ۴۳. واته: به ده م و چاو و دهسته کانتانی بهین. ههروه ها ده فره مویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا) سورة المائدة: ۳۸. واته: پیاو و ئافره تی دز ده ستیان بپرن. رینگه و ریبازی دین بۆ پرینی دهستی دز ههردوو دهسته، بهلام بۆ تهیه مووم پرووخسار و ههردوو دهست ده گریتهوه.

دهرباره ی پیاو نه گهر له شگران نه بی له ههموو

حاله تیکدا بوی ههیه قورنان بخوینی.

۱۱۱ - بَابُ فِي الرَّجُلِ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عَلَى كُلِّ حَالٍ مَا لَمْ يَكُنْ جُنْبًا

۱۴۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، وَعُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، وَابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ عَلَى كُلِّ حَالٍ مَا لَمْ يَكُنْ جُنْبًا. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهِ قَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. قَالُوا: يَقْرَأُ الرَّجُلُ الْقُرْآنَ عَلَى غَيْرِ وَضوءٍ، وَلَا يَقْرَأُ فِي الْمُصْحَفِ إِلَّا وَهُوَ طَاهِرٌ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له هه موو حه له تيكدا قورنانى بو ده خوئندينهوه نه گهر له شگران نه بوايه.

هه ندى له زانايان له هاوه لانى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و شوئنه وتوان ده فهرموون: پياو بوى ههيه به بى ده ستونيژ قورنان بخوینی، به لام له ناو (مصحف) قورثانه كه خوئى دا هه ده بى ده ستونيژى هه بيت. پيشه وایان سوفیانی (ثوري) و شافيعی و نه حمده و نيسحاق نه مه ده فهرموون.

دهرباره ی نه گهر ميز بهر زهوی بکهویت

۱۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَوْلِ يُصِيبُ الْأَرْضَ

۱۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ:

دَخَلَ أَغْرَابُ الْمَسْجِدِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ، فَصَلَّى، فَلَمَّا فَرَغَ، قَالَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (لَقَدْ تَحَجَّرْتَ وَإِسْعًا). فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ بَالَ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَسْرَعَ إِلَيْهِ النَّاسُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَهْرِيقُوا عَلَيَّ سَجْلًا مِنْ مَاءٍ، أَوْ دَلْوًا مِنْ مَاءٍ). ثُمَّ قَالَ: (إِنَّمَا بُعِثْتُكُمْ مُبَشِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَصِّرِينَ).

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوی لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له مزگهوتدا دانیشتبوو، عهرهبیکی دهشتهکی هاته ژوورهوه نویژی کرد، کاتى که نویژهکى تهواو کرد، فهرمووی: خودایه بهزهیت بیتهوه به من و به موحهعمد دا، له گهل نیمهدا بهزهیت به هیچ کهسیکی تردا نهیهتهوه، پیغمبههر (صلى الله عليه وسلم) به کابرای دهشتهکی فهرموو: (بهراستی فراوانهکوت کهمکردهوه، واته رهجهتى فراوانى خوات کهمکردهوه). هستا میزی کرده لایهکی مزگهوتهکهوه، خهلکهکش ههستان بو، بو نهوهی لى بدن، پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: (وازی لى بهینن دۆلچهیهک ناو بکهن به جیگهی میزهکهیدا) لهپاشدا فهرمووی: (بهراستی نیوه بو ئاسانکاری رهوانهکراون، بو نهوه رهوانه نهکراون زهجهتکار بن و بارى شانى خهلك قورس و گران بکهن).

۱۴۸ - (صحيح) قَالَ سَعِيدٌ: قَالَ سُفْيَانُ: وَخَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، نَحْوَ هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَوَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رَوَى يُوسُفُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

باسه كاني نويژ له پيغهمبهروهه صلى الله عليه وسلم

٢- أَبَوَابُ الصَّلَاةِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

كاته كاني نويژ له پيغهمبهروهه صلى الله عليه وسلم

١١٣- بَابُ مَا جَاءَ فِي مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

١٤٩ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَيَّاشٍ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ حَكِيمٍ وَهُوَ ابْنُ عَبَّادٍ بْنِ حُنَيْفٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي نَافِعُ بْنُ جُبَيْرٍ بْنُ مُطْعِمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمْنِي جَبْرِيلُ عِنْدَ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ، فَصَلَّى الظُّهْرَ فِي الْأُولَى مِنْهُمَا حِينَ كَانَ الْقَيُّ مِثْلَ الشِّرَاكِ، ثُمَّ صَلَّى الْعَصْرَ حِينَ كَانَ كُلُّ شَيْءٍ مِثْلَ ظِلِّهِ، ثُمَّ صَلَّى الْمَغْرِبَ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ وَأَفْطَرَ الصَّائِمُ، ثُمَّ صَلَّى الْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ، ثُمَّ صَلَّى الْفَجْرَ حِينَ بَرَقَ الْفَجْرُ، وَحَرَّمَ الطَّعَامَ عَلَى الصَّائِمِ، وَصَلَّى الْمَرَّةَ الثَّانِيَةَ الظُّهْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَهُ لَوْفَتِ الْعَصْرِ بِالْأَمْسِ، ثُمَّ صَلَّى الْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلِهِ، ثُمَّ صَلَّى الْمَغْرِبَ لَوْفَتِ الْأَوَّلُ، ثُمَّ صَلَّى الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ حِينَ ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، ثُمَّ صَلَّى الصُّبْحَ حِينَ أَسْفَرَتِ الْأَرْضُ، ثُمَّ التَّقَتِ إِلَى جَبْرِيلَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ، وَالْوَقْتُ فِيمَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَعَمْرِو بْنِ حَزَمٍ، وَالْبَرَاءِ، وَأَنَسٍ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی هاتووه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (جبریل سهلامی خوی له سهر بیټ دوو روژ له که عبه بهرنوږی نوږه فهرزه کانی بو کردم:

له روژی یه که مدا: بهرنوږی نوږی نیوه پړی بو کردم له کاتیګدا که خور له ناوه پراستی ناسمان لایدا، که سیبهر به نه ندازه قهیتانی ده بو، له پاشدا بهرنوږی عهصری بو کردم له کاتیګدا که سیبهری هممو شتیک به نه ندازه خوی بو، له پاشدا بهرنوږی شتوانی بو کردم له کاتیګدا که روژووه وان روژو ده شکیڼی و خور ناوا ده بی، له پاشدا بهرنوږی عیشای بو کردم له کاتیګدا که سورایی که ناری ناسمان ون بو، له پاشدا بهرنوږی بهیانی بو کردم له کاتیګدا که خواردن و خواردنه وه له سهر روژووه وان یاساغ ده بیټ و شهبهق ده دات.

به لآم له روژی دووه مدا: بهرنوږی نوږی نیوه پړی بو کردم له کاتیګدا که سیبهری هممو شتیک به نه ندازه خوی بو، له کاتی عهسری دویڼی دا، له پاشدا بهرنوږی نوږی عهصری بو کردم له کاتیګدا که سیبهری هممو شتیک دوو نه ونده خوی بو، له پاشدا بهرنوږی نوږی شتوانی بو کردم له یه کهم کاتی خویدا، له پاشدا بهرنوږی نوږی عیشای کوتایی بو کردم که سییه کی شهو ده پوات، له پاشدا بهرنوږی نوږی بهیانی بو کردم که سهرزه وی رووناک ده بیټه وه که ناری روژه لات زهرده لده گپیت، پاشان جبریل ناوړی لی دامه وه فهرمووی: نهی موحه مه د، نهوهی رابورد کاتی نوږی پیغمبره رانی پیش تو بووه، کاتی نوږی تویش له نیوان نه دوو کاتهی رابردودایه.

۱۵۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي وَهْبُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمْنِي جَبْرِيلُ)، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ بِمَعْنَاهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ لَوْفَتِ الْعَصْرِ بِالْأَمْسِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَالَ مُحَمَّدٌ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي الْمَوَاقِيتِ حَدِيثُ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَحَدِيثُ جَابِرٍ فِي الْمَوَاقِيتِ قَدْ رَوَاهُ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رِبَاحٍ، وَعَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، وَأَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ وَهْبِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: (جبریل سه لامی خوای له سه ر بیت دوو روژ له که عبه بهر نویژی نویژه فەرزە کانی بو کردم) وه فەرمووده که ی ئینسو عه باسی رهزای خویان لى بى به هه مان مانا گپریاه وه، به لام له فەرمووده کهیدا باسی (کاتی عه سرى دوینی) ی نه کرد.

باسیکی تر لهو باباته

۱۱۴ - باب منه

۱۵۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ لِلصَّلَاةِ أَوَّلًا وَآخِرًا، وَإِنَّ أَوَّلَ وَقْتِ صَلَاةِ الظُّهْرِ حِينَ تَزُولُ الشَّمْسُ، وَآخِرَ وَقْتِهَا حِينَ يَدْخُلُ وَقْتُ الْعَصْرِ، وَإِنَّ أَوَّلَ وَقْتِ صَلَاةِ الْعَصْرِ حِينَ يَدْخُلُ وَقْتُهَا، وَإِنَّ آخِرَ وَقْتِهَا حِينَ تَصْفَرُّ الشَّمْسُ، وَإِنَّ أَوَّلَ وَقْتِ الْمَغْرِبِ حِينَ تَغْرُبُ الشَّمْسُ، وَإِنَّ آخِرَ وَقْتِهَا حِينَ

يَغِيبُ الْأَفُقُ، وَإِنَّ أَوَّلَ وَقْتِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ حِينَ يَغِيبُ الْأَفُقُ، وَإِنَّ آخِرَ وَقْتِهَا حِينَ يَنْتَصِفُ اللَّيْلُ، وَإِنَّ أَوَّلَ وَقْتِ الْفَجْرِ حِينَ يَطْلُعَ الْفَجْرُ، وَإِنَّ آخِرَ وَقْتِهَا حِينَ تَطْلُعَ الشَّمْسُ). وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا، يَقُولُ: حَدِيثُ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ فِي الْمَوَاقِيتِ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ فَضِيلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، وَحَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ فَضِيلٍ خَطَأٌ أَخْطَأَ فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ فَضِيلٍ. حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ الْفَزَارِيِّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: كَانَ يُقَالُ إِنَّ لِلصَّلَاةِ أَوَّلًا وَآخِرًا، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ فَضِيلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزای خواي لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نویزه فهرزه کان سهره تای کات و کوتا کاتیان ههیه: سهره تای کاتی نویژی نیسه وړ له کاتی کدایه که خور له ناوه راستی ناسمان لاده دا، کوتا کاتیشی نهو کاتهیه که سهره تای کاتی نویژی عهصره واته نهو کاتهیه که سیبه ری هه موو شتی به قهه شته که خویه تی، سهره تای کاتی نویژی عهصر له کاتی کدایه که کاته کیه دیته پیشه وه، کوتا کاتیشی نهو کاتهیه که تیشکی خور زهره ده بیت واته کاتی خورثا و ابوون، سهره تای کاتی نویژی شیوان له کاتی کدایه که خور ثاوا ده بیت، کوتا کاتیشی نهو کاتهیه که سوورایی که ناری ناسمان ثاوا ده بیت، سهره تای کاتی نویژی عیسا له کاتی کدایه که سوورایی که ناری ناسمان ثاوا ده بیت، کوتا کاتیشی له کاتی کدایه که نیوه ی شه وه، سهره تای کاتی نویژی بهیانی له کاتی کدایه که رووناکی بهیان دیاری ده دات (فجر الصادق)، کوتا کاتیشی نهو کاتهیه که خور هلدی و دنیا رووناک ده بیتته وه.

باسیکی تر لهو باره وه

۱۱۵ - باب منه

۱۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، وَأَخْذُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ، فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: (أَقِمْ مَعَنَا، إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، فَأَمَرَ بِإِلَاقَةٍ فَأَقَامَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ، فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَقَامَ، فَصَلَّى الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ بَيضاءُ مُرْتَفِعَةً، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَقَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ فَأَقَامَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ مِنَ الْعَدِ فَنَوَّرَ بِالْفَجْرِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ، فَأَبْرَدَ وَأَنْعَمَ أَنْ يُبْرَدَ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ فَأَقَامَ، وَالشَّمْسُ آخِرَ وَقْفِهَا فَوْقَ مَا كَانَتْ، ثُمَّ أَمَرَهُ فَأَخَّرَ الْمَغْرِبَ إِلَى قُبَيْلِ أَنْ يَغِيبَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ فَأَقَامَ حِينَ ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّنَ السَّائِلُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا، فَقَالَ: (مَوَاقِيتُ الصَّلَاةِ كَمَا بَيَّنَّ هَذَيْنِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ أَيْضًا.

واته: له بورهه دیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوێ هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ده باره ی کاتی نویژه فهرزه کان پرسیاری لی کرد؟ فهرمووی: (له گه لمان نویژه کان به کۆمه ل بکه به ویستی خوای گه وه). له کاتی کدا که رووناکی به یان دیاری دا واته کاتی فهجری صادق ده رکوت فهرمانی کرد به بیلال بانگ بدات و قامهت بکات، له کاتی کدا که خۆر له ناوه پراستی ئاسمان لایدا فهرمانی کرد به بیلال قامهت بکات بو نویژی نیوه پۆ، له کاتی کدا که خۆر سپی و بهرز بوو زهرد نه بوو بوو فهرمانی کرد به بیلال که

قامهت بکات بۆ نویژی عهسر، له کاتی کدا که خۆر ناوا بوو فهرمانی کرد به بیلال که قامهت بکات بۆ نویژی شیوان، له کاتی کدا که سوورایی که ناری ناسمان ناوا بوو فهرمانی کرد به بیلال که قامهت بکات بۆ نویژی خهوتنان.

بۆ روژی دواتر کاتی که روژیوه وه و دنیا رووناکی کرد فهرمانی کرد به بیلال قامهتی کرد بۆ نویژی بهیانی، له پاشدا نویژی نیوه روژی دواخت ههتا که مێک تینی گهرما نه ما نهو کاته فهرمانی کرد به بیلال قامهتی کرد، کاتی که خۆر کۆتا وهختی بوو بۆ ناوا بوون فهرمانی کرد به بیلال قامهتی کرد بۆ نویژی عهسر، ئینجا فهرمانی پی کرد نویژی شیوانی دواخت بۆ پیش ناوا بوونی سوورایی که ناری ناسمان، له پاشدا که سییه کی شهو تیه پری فهرمانی کرد به بیلال قامهتی کرد بۆ نویژی عیسا، ئینجا فهرمووی: (نهو که سهی پرسیری ده باره ی کاته کانی نویژ کرد له کوییه؟). پیای فهرمووی: منم، نهو هتام لیسه نامادهم، فهرمووی: (کاته کانی نویژ له نیوان نهو دوو کاتانه دایه).

سه بارهت به نویژی بهیانی له تاریکیدا

۱۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّغْلِيصِ بِالْفَجْرِ

۱۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيُصَلِّي الصُّبْحَ فَيَنْصَرِفُ النِّسَاءُ، قَالَ الْأَنْصَارِيُّ: فَيَمُرُّ النِّسَاءُ مُتَلَفِّعَاتٍ بِمُرُوطِهِنَّ مَا يُعْرِفْنَ مِنَ الْغَلَسِ، وَقَالَ قُتَيْبَةُ: مُتَلَفِّعَاتٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ، وَقَيْلَةَ بِنْتِ خُزَيْمَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ

حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، يَسْتَحِبُّونَ التَّغْلِيْسَ بِصَلَاةِ الْفَجْرِ.

واته: له عانيشه وه ره زاي خواي لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پيغمبره خا (صلى الله عليه وسلم) نويزى به ياني ده كرد، له دواي نويز ثافره تان ده گهړانه وه بى ماله وه له بهر تاريخى كهس نه يده ناسينه وه، نه نصارى ره زاي خواي لى بى فهرمووي: ثافره تان چارو كهو شالينه كانيان ده پيچا له خويانه وه و تى ده پيرين له بهر تاريخى كهس نه يده ناسينه وه. واته كهس نه يده زاني كه تايا پياون يان ثافره تن.

هه ندى له زانايان له هاوه لاني پيغمبره خا (صلى الله عليه وسلم) له وانه: پيشه وايان نه بو به كر و عومهر، نه وانه ي دواي نه وان له شويكه وتوان نه مه يان به لاره په سنده، پيشه وايان شافيعي و نه حمد و نيسحاق نه مه ده فهرموون. نه نجامداني نويزى به ياني له تاريخى كيدا.

نه نجامداني نويزى به ياني له كاتى روژ بوونه وه دا.

۱۱۷- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْفَارِ بِالْفَجْرِ

۱۵۴- (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ، عَنْ زَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (أَسْفِرُوا بِالْفَجْرِ، فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لِلْأَجْرِ). وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، وَالتَّوْرِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ. وَرَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ أَيْضًا،

عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَرْزَةَ، وَجَابِرٍ، وَبِلَالٍ. حَدِيثُ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَأَى غَيْرَ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: الْإِسْفَارَ بِصَلَاةِ الْفَجْرِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: مَعْنَى الْإِسْفَارِ: أَنْ يَضَعَ الْفَجْرُ فَلَا يُشَكُّ فِيهِ وَلَمْ يَرَوْا أَنَّ مَعْنَى الْإِسْفَارِ: تَأْخِيرُ الصَّلَاةِ.

واته: له رافعی کوری خوده بجه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یه فهرموو: (کاتی رۆژ بووه وه و دنیا رووناکی کرد نوژی به یانی بکهمن، چونکه نه وه خیر و چاکه ی گه وره یه). - نه وه نده قورشان بخوینریت هه تا دنیا رووناک ده کات نه وه ناگه یه نی نوژی به یانی دوا بخریت -.

هه ندی له زانیان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینکه وتوان لایان وایه: نوژی به یانی له کاتی رۆژ بوونه وه دا نه بجام بدریت. پیشه وای سو فیانی (ثوری) نه مه ده فهرمووی. پیشه وای شافیعی و نه همد و نیسحاق ده فهرموون: کاتی رۆژ بووه وه و دنیا رووناکی کرد گومانی تیدا نیه، به لام مانای (الإِسْفَارِ) نه وه ناگه یه نی که نوژی به یانی دوا بخریت.

ده باره ی زوو نه بجامدانی نوژی نیوه رۆ.

۱۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعْجِيلِ بِالظُّهْرِ

۱۵۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَشَدَّ تَعْجِيلًا لِلظُّهْرِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا مِنْ أَبِي بَكْرٍ، وَلَا مِنْ

عُمَرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَخُبَّابٍ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَنْسٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: وَقَدْ تَكَلَّمْتُ شُعْبَةَ فِي حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ مِنْ أَجْلِ حَدِيثِهِ الَّذِي رَوَى، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَأَلَ النَّاسَ وَلَهُ مَا يُغْنِيهِ. قَالَ يَحْيَى: وَرَوَى لَهُ سُفْيَانُ، وَزَائِدَةُ، وَلَمْ يَرِ يَحْيَى بِحَدِيثِهِ بَأْسًا. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ رَوَى عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَعْجِيلِ الظُّهْرِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، هیچ که سیتکم نه دیوه
هینده ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زوو نوژی نیوه رۆی نه بجامدابی.
ته نانهت پیشهوا نه بو به کر و پیشهوا عومهریش رهزای خویان لی بی.

۱۵۶- (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَائِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی کدا که خۆر له ناوه راستی ناسمان لایدا
نوژی نیوه رۆی ده کرد.

دهرباره ی دواخستنی نویژی نیوه رۆ له کاتی تینی گهرمادا.

۱۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَأْخِيرِ الظُّهْرِ فِي شِدَّةِ الْحَرِّ

۱۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فِتْنٍ جَهَنَّمَ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَالْمَغِيرَةِ، وَالْقَاسِمِ بْنِ صَفْوَانَ، عَنْ أَبِيهِ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ. وَزُيِّنَ عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا وَلَا يَصِحُّ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ اخْتَارَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ تَأْخِيرَ صَلَاةِ الظُّهْرِ فِي شِدَّةِ الْحَرِّ. وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا الْإِبْرَادُ بِصَلَاةِ الظُّهْرِ إِذَا كَانَ مَسْجِدًا يَنْتَابُ أَهْلُهُ مِنَ الْبُعْدِ، فَأَمَّا الْمُصَلِّي وَخَدَهُ وَالَّذِي يُصَلِّي فِي مَسْجِدٍ قَوْمِهِ فَالَّذِي أَحَبُّ لَهُ أَنْ لَا يُؤَخَّرَ الصَّلَاةُ فِي شِدَّةِ الْحَرِّ. وَمَعْنَى مَنْ ذَهَبَ إِلَى تَأْخِيرِ الظُّهْرِ فِي شِدَّةِ الْحَرِّ: هُوَ أَوَّلَى وَأَشْبَهَ بِالْإِتِّبَاعِ. وَأَمَّا مَا ذَهَبَ إِلَيْهِ الشَّافِعِيُّ أَنَّ الرُّحَصَةَ لِمَنْ يَنْتَابُ مِنَ الْبُعْدِ وَالْمَشَقَّةَ عَلَى النَّاسِ، فَإِنَّ فِي حَدِيثِ أَبِي ذَرٍّ مَا يَدُلُّ عَلَى خِلَافٍ مَا قَالَ الشَّافِعِيُّ. قَالَ أَبُو ذَرٍّ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَذَّنَ بِأَلِّ بِصَلَاةِ الظُّهْرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا بِلَالُ أَبْرِدْ، ثُمَّ أَبْرِدْ). فَلَوْ كَانَ الْأَمْرُ عَلَى مَا ذَهَبَ إِلَيْهِ الشَّافِعِيُّ لَمْ يَكُنْ لِلْإِبْرَادِ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ مَعْنَى لِاجْتِمَاعِهِمْ فِي السَّفَرِ، وَكَانُوا لَا يَخْتَانُجُونَ أَنْ يَنْتَابُوا مِنَ الْبُعْدِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لسی بئی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نه گهر گهرما به هیز بوو نویژی نیوه رۆ دوا بجهن تا که می تینی گهرما ده روا، چونکه گره ی گهرمای نیوه رۆ له هالای دۆزه خه وهیه).

ئهبو (دَر) رهزای خوای لی بی فەرمووی: لەسه فەریکدا لەخزمەت پیغمبەری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، بیلال بانگی نیوهرۆی دا، فەرمووی: (ئەو بیلال ئەگەر گەرما بەهێز بوو نوێژی نیوهرۆ دوا بجن، لەپاشدا ئەگەر گەرما بەهێز بوو نوێژی نیوهرۆ دوا بجن تا کەمێ تینی گەرما دەروات).

۱۵۸- (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُهَاجِرِ أَبِي الْحَسَنِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي سَفَرٍ وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَأَرَادَ أَنْ يُقِيمَ، فَقَالَ: (أَبْرِدْ)، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُقِيمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَبْرِدْ فِي الظُّهْرِ)، قَالَ: حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ التُّلُولِ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ، فَأَبْرِدُوا عَنِ الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: لە ئەبو (دَر) هوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەسه فەریکدا بیلالی لەگەڵ بوو، ویستی قامەت بکات بۆ نوێژی نیوهرۆ، فەرمووی: (نوێژی نیوهرۆ دوا بجن هەتا کەمێ گەرما دەروات). لەپاشدا ویستی قامەت بکات، فەرمووی: (دوای بجن هەتا کەمێ گەرما دەروات). ئەبو (دَر) فەرمووی: ئەوەندە دوا بجنست هەتا سێبەری تەپۆلکە کاغان بینی، ئینجا بیلال قامەتی کردو پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژی نیوهرۆی کرد، جا پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (ئەگەر گەرما بەهێز بوو نوێژی نیوهرۆ دوا بجن تا کەمێ تینی گەرما دەروات و سێبەر داده کەون، چونکە گرپی گەرما نیوهرۆ له هالاوی دۆزهخه وهیه).

ده باره ی زوو نه جامدانی نوژی عهصر.

۱۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الْعَصْرِ

۱۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ فِي حُجْرَتِهَا، وَلَمْ يَظْهَرْ النَّيُّ مِنْ حُجْرَتِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي أَرْوَى، وَجَابِرٍ، وَرَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ. وَيُرْوَى عَنْ رَافِعٍ أَيْضًا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَأْخِيرِ الْعَصْرِ وَلَا يَصِحُّ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةُ، وَأَنَسٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ التَّابِعِينَ: تَعْجِيلَ صَلَاةِ الْعَصْرِ وَكُرْهُوا تَأْخِيرَهَا. وَبِهِ يَقُولُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عائشه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صلی الله علیه وسلم) نوژی عهصری کرد هیشتا تیشکی خۆر له ناو هۆده کهیدا بوو، سیه بهر له ناو هۆده کهیدا ده رنه کهوتبوو.

۱۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ فِي دَارِهِ بِالْبَصْرَةِ حِينَ انْصَرَفَ مِنَ الظُّهْرِ، وَدَارُهُ بِجَنْبِ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: قُومُوا فَصَلُّوا الْعَصْرَ، قَالَ: فَقُمْنَا فَصَلَّيْنَا، فَلَمَّا انْصَرَفْنَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ يَجْلِسُ يَرْقُبُ الشَّمْسَ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَقَرَّ أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه لانی کوپی (عبد الرحمن) وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه،

له کاتی کدا که له نویژی عصر بۆته وه چوه بۆ مالی نه نه سی کوری مالیک ره زای خوی لی بی له به صره، مالی نه نه س به ته نیشتم مزگه وته وه بوو، نه نه س ره زای خوی لی بی فهرمووی: هه ستن نویژی عصر بکه ن، وتی: ئیمه ش هه ستاین نویژی عصرمان کرد، کاتی که لی بووینه وه، نه نه س فهرمووی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (نه وه نویژی دوورپوه کانه یه کی له وان داده نیشی چاوه پتی خۆر ده کات هه تا کاتی که نزیک ده بیته وه له ناوابوون له نیوان دوو شاخه کی شه یتانه وه، نه وه کاته هه لئه سی وه ک چون بالنده ده نووک به زه ویدا ده دات بۆ دانه ویله خواردن بهو شیوه یه به په له نویژه کی ده کات، یادی خودای گه وره ی تیدا ناکات مه گهر که میک نه بیته).

سه باره ت به دواخستنی نویژی عصر

۱۲۱- بَابُ مَا جَاءَ فِي تَأْخِيرِ صَلَاةِ الْعَصْرِ

۱۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي ثَوْبٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشَدَّ تَعْجِيلًا لِلظُّهْرِ مِنْكُمْ، وَأَنْتُمْ أَشَدُّ تَعْجِيلًا لِلْعَصْرِ مِنْهُ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ نَحْوَهُ.

واته: له نومو سه له مه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویته: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر له نیوه زووتر نویژی نیوه پۆی ده کرد، نیوه ش لهو زووتر نویژی عصر ده که ن.

۱۶۲ - وَوَجَدْتُ فِي كِتَابِي، أَخْبَرَنِي عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ ابْنِ

جُرَیج.

۱۶۳- وَحَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ ابْنُ عَلِيَّةَ، عَنِ ابْنِ جُرَیجٍ هَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَهَذَا أَصَحُّ.

سه بارهت به کاتی نویژی شیوان.

۱۲۲- بَابُ مَا جَاءَ فِي وَقْتِ الْمَغْرِبِ

۱۶۴- (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَتَوَارَتْ بِالْحِجَابِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَأَنَسٍ، وَزَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَحَدِيثُ الْعَبَّاسِ قَدْ رُوِيَ مُؤَفَّوفاً عَنْهُ وَهُوَ أَصَحُّ. حَدِيثُ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، اخْتَارُوا تَعْجِيلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، وَكَرِهُوا تَأْخِيرَهَا، حَتَّى قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ لِصَلَاةِ الْمَغْرِبِ إِلَّا وَقْتُ وَاحِدٍ وَذَهَبُوا إِلَى حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ صَلَّى بِهِ جِبْرِيلُ. وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له سه له مەدی کوری نه کوهه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نویژی شیوانی ده کرد کاتی که خۆر ئاوا ده بوو له چاو ون ده بوو.

زۆریه ی زانایان له هاره لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و نهوانه ی دواى نهوان له شوینکه وتوان نه مهیان هه لباردوه وه به لایانه وه په سه نده: که نویژی

شیوان زوو بکریت و دوانه خریت، دواختنی نوژی شیوانیان به لاره باش نه بووه. ته نانهت هندی له زانایان ده فرموون: نوژی شیوان هر یه کاتی هیه شه ویش کاتی خورناو ابونه، به لگه شیوان فرموده که ی پتغمبره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که جبریل بهر نوژی بو کرد. نه مهش وتهی پیشه وایان: شافعی و ثینو موباره که.

نه وهی هاتوو سه بارهت به کاتی نوژی خهوتنان

۱۲۳- بَابُ مَا جَاءَ فِي وَقْتِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ

۱۶۵- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسِ بِوَقْتِ هَذِهِ الصَّلَاةِ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيْهَا لِسُقُوطِ الْقَمَرِ لثَالِثَةً.

واته: له نوعمانی کوری به شیروه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: من زانترین که سم به کاتی نوژی خهوتنان، پتغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی خهوتنانی کرد کاتی که خور ناوا بوو، له شهوی سیتی مانگدا.

۱۶۶- حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ أَبِي عَوَانَةَ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ هُشَيْمٌ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ هُشَيْمٌ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ ثَابِتٍ. وَحَدِيثُ أَبِي عَوَانَةَ أَصَحُّ عِنْدَنَا، لِأَنَّ يَزِيدَ بْنَ هَارُونَ رَوَى، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، نَحْوَ رِوَايَةِ أَبِي عَوَانَةَ.

ده باره ی دواخستنی نویژی خهوتنان.

۱۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَأْخِيرِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ

۱۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْلَا أَنْ أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ أَنْ يُؤَخِّرُوا الْعِشَاءَ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ أَوْ نِصْفِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، رَأَوْا تَأْخِيرَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَاسْحَاقُ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نه گهر له بهر نه وه نه بوایه ده بووه زه حمت و بارگرانی و نه رکی زۆر به سهر نومه ته که مه وه نه وه فهرمانم پی ده کردن نویژی خهوتنان دوا بجنه بۆ سى یه کی شهو یان نیوه شهو).

خهوتنی پیش نویژی خهوتنان و قسه کردن له دوایه وه باش نیه.

۱۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّوْمِ قَبْلَ الْعِشَاءِ وَالسَّمْرِ بَعْدَهَا

۱۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَوْفٌ، قَالَ أَحْمَدُ: وَحَدَّثَنَا عَبَادُ بْنُ عَبَادٍ هُوَ الْمُهَلَّبِيُّ، وَإِسْمَاعِيلُ ابْنُ عَلِيَّةَ جَمِيعًا، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ سَيَّارِ بْنِ سَلَامَةَ هُوَ أَبُو الْمِنْهَالِ الرِّيَّاحِيُّ، عَنْ أَبِي بَرْزَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَ الْعِشَاءِ، وَالْحَدِيثُ بَعْدَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ،

وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، وَأَنْسِ. حَدِيثُ أَبِي بَرزَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ كَرِهَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ النَّوْمَ قَبْلَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ، وَرَخَّصَ فِي ذَلِكَ بَعْضُهُمْ، وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: أَكْثَرُ الْأَحَادِيثِ عَلَى الْكَرَاهِيَةِ. وَرَخَّصَ بَعْضُهُمْ فِي النَّوْمِ قَبْلَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ فِي رَمَضَانَ. وَسَيَّارُ بْنُ سَلَامَةَ هُوَ أَبُو الْمِنْهَالِ الرَّيَّاحِيُّ.

واته: له شهو بهرزوه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) خه وتنى پيش نویژی عیشای پى خوش نه بووه، ههروه ها قسه کردنیش له دوايه وه.

ده باره ی روخسه تی قسه کردن له دواى نویژی خه وتنان.

۱۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الرَّخْصَةِ فِي السَّهْرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

۱۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَمِرُّ مَعَ أَبِي بَكْرٍ فِي الْأَمْرِ مِنَ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ وَأَنَا مَعَهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَوْسِ بْنِ حُذَيْفَةَ، وَعُمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الْحَسَنُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ جُعْفِيٍّ يُقَالُ لَهُ: قَيْسٌ أَوْ ابْنُ قَيْسٍ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثَ فِي قِصَّةٍ طَوِيلَةٍ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ فِي السَّهْرِ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، فَكَرِهَ قَوْمٌ مِنْهُمْ السَّهْرَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ، وَرَخَّصَ بَعْضُهُمْ إِذَا كَانَ فِي مَعْنَى الْعِلْمِ، وَمَا لَا بُدَّ مِنْهُ مِنَ الْحَوَائِجِ، وَأَكْثَرُ الْحَدِيثِ عَلَى الرَّخْصَةِ. قَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا سَهْرَ إِلَّا لِمُصَلٍّ أَوْ مُسَافِرٍ.

واته: له پیشهوا عومهری کوری (خطاب) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که
 فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى نویژی عیشا له گهل
 پیشهوا نه بو به کر دهر باره ی کارو باری موسولمانان گفتوگۆی کرد منیشیان له گهل
 بو.

له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که فرموویه تی: له دواى
 نویژی عیشا قسه کردن نییه مه گهر بۆ که سی که نویژ بکات یان موسافیر بیت.

دهرباره ی فهزلی نویژ کردن له یه کهم کاتی خویدا

۱۲۷- بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَقْتِ الْأَوَّلِ مِنَ الْفَضْلِ

۱۷۰- (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ
 مُوسَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ الْعُمَرِيِّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ عَنَامٍ، عَنْ عَمِّهِ أُمِّ فَرْوَةَ،
 وَكَانَتْ مِنْ بَايَعَتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (الصَّلَاةُ لِأَوَّلِ وَقْتِهَا).

واته: له نومو فره وه که یه کی بووه له وانیه په یمانی داوه به پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چی کرده ویه گه ووه و چاکترینه؟ فرمووی: (نویژ کردن
 له یه کهم کاتی خویدا).

۱۷۱- (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ
 عَبْدِ اللَّهِ الْجُهَنِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي
 طَالِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: يَا عَلِيُّ، ثَلَاثٌ لَا تُؤْخَرُهَا: الصَّلَاةُ إِذَا
 آتَتْ، وَالْجَنَازَةُ إِذَا حَضَرَتْ، وَالْأَيْمُ إِذَا وَجَدْتَ لَهَا كُفُّنًا.

واته: له پیشهوا عدلی کوری نه بو (طَالِب) هوه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی فهرمووه: (نهی عدلی سی شت له کاره ههره گرنگه کانه ههرگیز دوايان مه خه: کاتی نویژ که هاته پیشه وه، جه نازه که ناماده بو بو ناشتن، بیوه ژن نه گهر هاوشانی خوی بو بو واته یه کسه ر بیده ن به شوو).

۱۷۲ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ الْوَلِيدِ الْمَدَنِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوَقْتُ الْأَوَّلُ مِنَ الصَّلَاةِ رِضْوَانُ اللَّهِ، وَالْوَقْتُ الْآخِرُ عَفْوُ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ: حَدِيثٌ أَمْ فَرَوُهُ لَا يُرْوَى إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ الْعُمَرِيِّ، وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَاضْطَرُّوا فِي هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرموویه تی: (یه کم کاتی نویژ هوکاری ره زامه ندی خوی گهره یه، کو تا کاتیشی هوکاری لی بوردنی خوا به).

۱۷۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْقَزَائِيُّ، عَنْ أَبِي يَعْقُوبٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ الْعِزَّارِ، عَنْ أَبِي عُمَرَ الشَّيْبَانِيِّ، أَنَّ رَجُلًا، قَالَ لِابْنِ مَسْعُودٍ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: سَأَلْتُ عَنْهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى مَوَاقِيتِهَا، قُلْتُ: وَمَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَبِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتُ: وَمَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَالْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى الْمَسْعُودِيُّ، وَشُعْبَةُ، وَالشَّيْبَانِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ الْعِزَّارِ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له نه بو عه مری شه بیانیه وه ده گێرنه وه، که پیاوی پرسیار کرد له ئیبنو مه سعود ره زای خوای لی بی: چی کرده وه یه گه وره تر و چاکترینه؟ فه رمووی: منیش هه مان پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فه رمووی: (نویژ کردن له کاتی خۆیدا). وتم: نهی دواى نه وه نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فه رمووی: (چاکه کردن له گه ل دایک و باوک). وتم: نهی دواى نه وه؟ فه رمووی: (جیهاد و تیکۆشان له پیتی خوای پهروه ردگارد).

١٧٤ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةً لَوْ فُتِحَ الْآخِرُ مَرَّتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَالْوَقْتُ الْأَوَّلُ مِنَ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ، وَمِمَّا يَدُلُّ عَلَى فَضْلِ أَوَّلِ الْوَقْتِ عَلَى آخِرِهِ اخْتِيَارُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، فَلَمْ يَكُونُوا يَحْتَارُونَ إِلَّا مَا هُوَ أَفْضَلُ، وَلَمْ يَكُونُوا يَدْعُونَ الْفَضْلَ، وَكَانُوا يُصَلُّونَ فِي أَوَّلِ الْوَقْتِ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ، عَنِ الشَّافِعِيِّ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه تا له دنیا ده رچوو له کوئا کاتی نویژدا دوو جار نویژی نه کرد. واته بهرده وام له کاتی خۆیدا نویژی ده کرد.

پیشهوا شافیهی ده فه رموویت: نویژ کردن له کاتی یه که می خۆیدا گه وره تر و چاکترین کرده وه یه.

ده باره ی سهو کردن له کاتی نویژی عه سردا

۱۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّهْوِ عَنْ وَقْتِ صَلَاةِ الْعَصْرِ

۱۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الَّذِي تَفَوُّتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ فَكَأَنَّمَا وُتِرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَنُفَيْلِ بْنِ مُعَاوِيَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ أَيْضًا، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: (هه ره که سیک نویژی عه سر نه کات و بیفه وتینی، وه که نه وه وایه هه رچی سهروه ت و سامان و مال و منداڵ و کهس و کاری هه یه له دهستی بدات و لیتی به نه ریت).

زوو نویژ کردن له کاتیکدا که پینشوێژ دوا ی ده خست

۱۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الصَّلَاةِ إِذَا أَخْرَجَهَا الْإِمَامُ

۱۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الضُّبَيْعِيُّ، عَنْ أَبِي عِمْرَانَ الْجَوْنِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، أَمْرَاءُ يَكُونُونَ بَعْدِي يُمَيِّتُونَ الصَّلَاةَ، فَصَلِّ الصَّلَاةَ لَوْ قَتَلَتْهَا، فَإِنْ صَلَّيْتَ لَوْ قَتَلَتْهَا كَانَتْ لَكَ نَافِلَةٌ، وَإِلَّا كُنْتَ قَدْ أَخْرَجْتَ صَلَاتَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهُوَ قَوْلٌ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَجِبُونَ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ الصَّلَاةَ لِمَقَامِهَا إِذَا أَخْرَجَهَا الْإِمَامُ، ثُمَّ يُصَلِّيَ مَعَ الْإِمَامِ، وَالصَّلَاةُ الْأُولَى هِيَ الْمَكْتُوبَةُ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَأَبُو عِمْرَانَ الْجَوْنِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ حَبِيبٍ.

واته: له نه بو (دَژ) وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه ی نه با (دَژ)، له دوای من کاربه ده ستانی پهیدا ده بن نویژ دوا ده خه و هک چون مردوو رۆحی ده ده رچیت ناوای لی ده که من، جا تو نویژه کانت له کاتی خۆیاندا بکه، له پاشدا له گهل نه وانیش نویژ بکه، نه گهر له گهل کاربه ده ستان نویژه کانت له کاتی خۆیاندا کرد نه وه ده بنه نویژی سوننه ت بو، نه حیاتیی خۆت کردوو و نویژه کانت پاراستوو و له کاتی یه که می خۆیاندا نه نجامت داوون).

ده باره ی که سی بجه وی و نویژه که ی نه کات

۱۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّوْمِ عَنِ الصَّلَاةِ

۱۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ أَبِي الْبُخَارِي، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبَاحٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، قَالَ: ذَكَرُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَوْمَهُمْ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ، إِنَّمَا التَّفْرِيطُ فِي الْيَقَظَةِ، فَإِذَا نَسِيَ أَحَدُكُمْ صَلَاةً، أَوْ نَامَ عَنْهَا، فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي مَرْزُومٍ، وَعُمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَأَبِي جَحِيفَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ الضَّمَّرِيِّ، وَذِي مَخْبَرٍ، وَهُوَ ابْنُ أَخِي النَّجَاشِيِّ. وَحَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الرَّجُلِ يَنَامُ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ يَنْسَاهَا فَيَسْتَيْقِظُ، أَوْ يَذْكُرُ وَهُوَ فِي غَيْرِ وَقْتِ صَلَاةٍ، عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، أَوْ عِنْدَ غُرُوبِهَا. فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُصَلِّيَهَا إِذَا اسْتَيْقَظَ أَوْ ذَكَرَ، وَإِنْ كَانَ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، أَوْ عِنْدَ غُرُوبِهَا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَالشَّافِعِيِّ، وَمَالِكٍ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يُصَلِّي حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَوْ تَغْرُبَ.

واته: له نه بو قه تاده وه ره زای خواى لى بى ده گيړ نه وه، که فهرموويه تى: باسى نه و هيان کرد بو پښمه مبر (صلى الله عليه وسلم) که خه و دوامان ده خات له نوږه کان، نه ویش فهرمووى: (له خودا که مته رخه مى نیی، به لکو که مته رخه مى له وه دایه که یه کیک به خه به ریټ و نوږ نه کات هه تا کاتى نوږ ټیکى تر دټه پیښه وه، نه گهر که سى له نيوه خه و ت یان بیرى چو نوږ بکات هه رکاتى که بیرى که و ته وه با نوږه کهى بکات).

زانایان رایان جیاوازه له سهر که سى بخه ویت یان له بیرى بچى نوږه کهى بکات، هه رکاتى هه ستا له خه و یان بیرى که و ته وه کاتى نوږ نه بو وه کاتى خوره لائن یان ناوا بوون، هه نديکیان ده فهرموون: یه کسهر نوږه کهى بکات، نه مهش و ته ی پیښه وایان نه حمده و نیسحاق و شافعی و مالیکه. هه نديکی تریان ده فهرموون: نوږه کهى نه کات هه تا خور هه لدی و که مى بهر ز ده بیته وه یان ناوا ده بیټ به ته وای.

۱۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَبِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيُرْوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ قَالَ فِي الرَّجُلِ يَنْسَى الصَّلَاةَ، قَالَ: يُصَلِّيَهَا مَتَى مَا ذَكَرَهَا فِي وَقْتٍ أَوْ فِي غَيْرِ وَقْتٍ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأُخَذَ، وَإِسْحَاقُ. وَيُرْوَى عَنْ أَبِي بَكْرَةَ: أَنَّهُ نَامَ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ فَاسْتَيْقَظَ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ فَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ. وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ إِلَى هَذَا. وَأَمَّا أَصْحَابُنَا فَذَهَبُوا إِلَى قَوْلِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خواى لى بى ده گيړ نه وه، که پښمه مبرى خوا (صلى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده تی: (که سی له نیه له بیری چوو نویژ بکات هه رکاتی که بیری که وتوه با نویژه که ی بکات). پیشهوا عه لی ره زای خوی لی بی ده فرمودی: هه رکاتی بیری که وتوه نویژه که ی بکات نیت کاتی بی یان نا، نه مهش وتی پیشه وایان: شافعی و نه حمد و نیسحاقه. له نه بو به کرده ده گیرنه وه که جاری خوتوه و بو نویژی هه سر خه بیری نه بوته وه، کاتی هه ستاوه کاتی خورنا و ابوون بووه بویه نویژه که ی نه کرد هه تا خور به ته وای ناوا بوو، خه لکی کوفهش له گه له نه م رایه دان، به لام هاوه لافمان نه هلی فرموده له سه راکه ی پیشهوا عه لین ره زای خوی لی بی.

که سی چهند نویژیکی بچی له کامیانه وه ده ست بی بکات

۱۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ تَقْوَتُهُ الصَّلَوَاتُ بِأَيِّهِنَّ يَبْدَأُ

۱۷۹ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جَبْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِنَّ الْمُشْرِكِينَ شَعَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَرْبَعِ صَلَوَاتٍ يَوْمَ الْخَنْدَقِ، حَتَّى ذَهَبَ مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ، فَأَمَرَ بِأَلَا فَأَذَّنَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعِشَاءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ لَيْسَ بِإِسْنَادِهِ بَأْسٌ، إِلَّا أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْفَوَائِدِ، أَنَّ يُقِيمَ الرَّجُلُ لِكُلِّ صَلَاةٍ إِذَا فَضَّاهَا، وَإِنْ لَمْ يُقِمَ أَجْزَأَهُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که

فهرموویه تی: له پرۆژی غه زای خنده ق دا هاو بهش بۆ خوا دانهران پیغه مبهری
خوایان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رقال کرد چوار نویژی نه کرد هه تا نه وهنده ی که خوا
بیهوی له شهو رویشته، فهرمانی کرد به بیلال بانگی دا، له پاشدا قامه تی کرد،
نویژی نیوه پرۆی کرد، له پاشدا قامه تی کرد، نویژی عه سری کرد، نینجا قامه تی
کرد، نویژی شیوانی کرد، له پاشدا قامه تی کرد، نویژی خه وتنانی کرد.

زانایان نه مهیان به لاهو په سهنده: قامه ت بکری بۆ شهو نویژانه ی که فه وتاون،
نه گهر قامه تیشیان بۆ نه کری ههر دروسته، نه مهش وتهی پیشهوا شافیهی یه.

۱۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي
أَبِي، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ
الله، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، قَالَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَجَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ
الله، مَا كِدْتُ أَصْلِي الْعَصْرَ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (وَاللَّهِ إِنْ صَلَّيْتُهَا)، قَالَ: فَتَزَلْنَا بِطُحَّانَ، فَتَوَضَّأَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَتَوَضَّأْنَا، فَصَلَّى رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ،
ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابری کوپی (عبد الله) وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیشهوا
عومهر ره زای خوی لی بی له پرۆژی غه زای خنده ق دا جنیوی دا به کافره کانی
قوره یش و فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی عه سرم
نه کرد هه تا خۆر ناوا بوو، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (سویند
به (الله) منیش نویژی عه سرم نه کردوه)، فهرمووی: له (بُطْحَانَ) دابه زین،
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ستنویژی گرت، نیمهش ده ستنویژمان
گرت، نینجا له دوی خۆر ناوا بوون نویژی عه سری کرد، له پاشدا نویژی شیوانیشی
کرد.

ده باره ی (صَلَاةِ الْوُسْطَى) که نویژی عه سره

۱۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْوُسْطَى أَنَّهَا الْعَصْرُ

۱۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا تَحْمُودُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، وَأَبُو النَّضْرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ، عَنْ زُبَيْدٍ، عَنْ مُرَّةَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الْعَصْرِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی مه سعو ده وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (بیگو مان (صَلَاةِ الْوُسْطَى) نویژی عه سره). - له بهر نه وه ی له نیتوان نویژه کانی شه و روژدایه - .

۱۸۲ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: صَلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الْعَصْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَخَفْصَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي هَاشِمٍ بْنِ عُبَيْدَةَ. قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: حَدِيثُ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَقَدْ سَمِعَ مِنْهُ. حَدِيثُ سَمُرَةَ فِي صَلَاةِ الْوُسْطَى حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْعُلَمَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَقَالَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَعَائِشَةُ: صَلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الظُّهْرِ. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، وَابْنُ عُمَرَ: صَلَاةُ الْوُسْطَى صَلَاةُ الصُّبْحِ. حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَيْشُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، قَالَ: قَالَ لِي مُحَمَّدُ بْنُ سِيرِينَ: سَلِ الْحَسَنَ يَمِّنَ سَمِعَ حَدِيثَ الْعَقِيقَةِ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: سَمِعْتُهُ مِنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ. وَأَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ قُرَيْشِ بْنِ أَنَسٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ عَلِيُّ: وَسَمَاعُ الْحَسَنِ مِنْ سَمُرَةَ صَحِيحٌ، وَاجْتَمَعَ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له سه موره ی کوری جوندوبه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (بیگومان (صَلَاةِ الْوُسْطَى) نویژی عهسره).

(صَلَاةِ الْوُسْطَى) که نویژی عهسره نه مهش وتهی زۆربه ی زانایانه له هاوه لانی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش. زهیدی کوری (ثابت) و عانیسه ره زای خویان لی بی ده فهرموون: (صَلَاةِ الْوُسْطَى) نویژی نیوه پۆیه. نیبنو عهباس و نیبنو عومه ریش ره زای خویان لی بی ده فهرموون: (صَلَاةِ الْوُسْطَى) نویژی به یانییه.

نویژ کردن له دوای نویژی به یانی و نویژی عهسره باش نه

۱۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الْفَجْرِ

۱۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَنْصُورٌ وَهُوَ ابْنُ زَادَانَ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو الْعَالِيَةِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَكَانَ مِنْ أَحَبِّهِمْ إِلَيَّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَعَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَسُمْرَةَ بْنَ جُنْدَبٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، وَمُعَاذِ ابْنِ عَفْرَاءَ، وَالصُّنَّابِجِيِّ، وَلَمْ يَسْمَعْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَعَائِشَةَ، وَكَعْبِ بْنِ مُرَّةٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعَمْرٍو بْنَ عَبْسَةَ، وَيَعْلَى بْنَ أُمَيَّةَ، وَمُعَاوِيَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْمُفْقَهَاءِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ

بَعْدَهُمْ أَنَّهُمْ: كَرِهُوا الصَّلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَأَمَّا الصَّلَوَاتُ الْفَوَائِتُ فَلَا بَأْسَ أَنْ تُقْضَى بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الصُّبْحِ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: قَالَ شُعْبَةُ: لَمْ يَسْمَعْ قَتَادَةُ مِنْ أَبِي الْعَالِيَةِ إِلَّا ثَلَاثَةَ أَشْيَاءَ: حَدِيثَ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَحَدِيثَ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَقُولَ أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى، وَحَدِيثَ عَلِيٍّ: الْفَضَاءُ ثَلَاثَةٌ...

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بیستوومه له که سی زیاتر له هاوه لانی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له وانه پیشهوا عومهر ره زای خوی لی بی له هه موویان خۆشه ویستره له لام، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه له نویژکردن له دواى نویژی به یانی هتا خۆر هه لدی و بهر زده بیته وه، ههروه ها له دواى نویژی عه سریش هتا خۆر ناوا ده بیته.

ئه مهش وتهی زۆریه ی شهر عزانه کانه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نهوانه ی دواى نهوانیش، که نویژکردن یان پی باش نه بووه له دواى نویژی به یانی هتا خۆر هه لدی و بهر زده بیته وه، ههروه ها له دواى نویژی عه سریش هتا خۆر ناوا ده بیته، به لام بۆ نویژه فهوتاوه کان دروسته له دواى نویژی به یانی و له دواى نویژی عه سر نه نجام بدرین.

پیشهوا شو عبه ده فهرموویته: قهتاده ته نهها ئهم سی شته ی بیستووه له نه بو عالیه وه: یه کهم: فهرمووده که ی پیشهوا عومهر ره زای خوی لی بی: که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه له نویژکردن له دواى نویژی به یانی هتا خۆر

هه لیدی و بهرزده بیته وه، ههروه ها له دوا ی نویژی عه سر هه تا خۆر ناوا ده بیته.

دووه م: فه رمووده که ی ئیبنو عه باس ره زای خوا یان لی بی: که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (بۆ هیچ که سی نیه بلی من چاکترم له په یامبه ر یونوسی کوری مه تا).

سییه م فه رمووده که ی پیشه وا عدلی ره زای خوا ی لی بی: (قازیه کان سیانن...).

سه باره ت به نویژ کردن له دوا ی عه سر

۱۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ

۱۸۴ - (ضعیف الإسناد وقوله: (لَمْ يَعُدْ لَهُمَا): منكر) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: إِذَا صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، لِأَنَّهُ أَتَاهُ مَالٌ فَشَغَلَهُ عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، فَصَلَّاهُمَا بَعْدَ الْعَصْرِ، ثُمَّ لَمْ يَعُدْ لَهُمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَمَيْمُونَةَ، وَأَبِي مُوسَى. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ صَلَّى بَعْدَ الْعَصْرِ رَكْعَتَيْنِ. وَهَذَا خِلَافُ مَا رَوَى عَنْهُ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ أَصَحُّ، حَيْثُ قَالَ: لَمْ يَعُدْ لَهُمَا وَقَدْ رَوَى عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ نَحْوُ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ فِي هَذَا الْبَابِ رَوَايَاتٌ: رَوَى عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا دَخَلَ عَلَيْهَا بَعْدَ الْعَصْرِ إِلَّا صَلَّى رَكْعَتَيْنِ. وَرَوَى عَنْهَا، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ: نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ. وَالَّذِي اجْتَمَعَ عَلَيْهِ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى كَرَاهِيَةِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ

حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، إِلَّا مَا اسْتَنْتَيْ مِنْ ذَلِكَ، مِثْلُ الصَّلَاةِ بِمَكَّةَ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ بَعْدَ الطَّوَافِ فَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُحْصَةً فِي ذَلِكَ. وَقَدْ قَالَ بِهِ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ الصَّلَاةَ بِمَكَّةَ أَيْضًا بَعْدَ الْعَصْرِ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَبَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى نویژی عه سر دوو رکات نویژی کرد، له بهرنه وهی مال و سامانی بو هاتبوو سه رقال بوو پییه وه دوو رکات نویژه سوننه ته که ی دواى نویژی نیوه رۆی نه کردبوو نهو کاته کردی، له پاشدا نه گه رایه وه سه ری و ههر نهو جارهش بوو.

ده باره ی نویژ کردن له پیش نویژی شیوان

۱۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ

۱۸۵ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ كَثْمَسِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَيْنَ كُلِّ آدَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

وَقَدْ اِخْتَلَفَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ، فَلَمْ يَرِ بَعْضُهُمُ الصَّلَاةَ قَبْلَ الْمَغْرِبِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِنَّ صَلَاتَهُمَا فَحَسَنٌ. وَهَذَا عِنْدَهُمَا عَلَى الْإِسْتِحْبَابِ.

واته: له (عبد الله) کوری موغه فقه له وه ده گپرنه وه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (له نیتوان هه موو بانگ و قامه تیکدا دوو رکات نویژی سوننه هه به بو هه رکه سی که بیهوی) نه غامیان بدات.

هاوه لانی پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رایان جیاوازه له سه ری هه ندیکیان رایان وایه له پیش نویژی شیوان نویژکردن نییه.

له که سی زیاتر له هاوه لانی پیغه مبهه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که له سه رده می پیغه مبهه را (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و به ناماده بوونی شه وه له دوا ی نه ویش له پیش نویژی شیواندا هاوه لانی دوو رکات نویژی سوننه تیان نه غامداوه، له نیتوان بانگ و قامه تدا. پیشه وایان نه حمده و نیسحاق ده لێن: نه گهر دوو رکات نویژ بکری، نه وه کاریکی چاکه.

ده باره ی که سی بگات به رکاتی نویژی عه سردا له پیش خور ناوا بوون

۱۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ أَذْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ

۱۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، وَعَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، وَعَنْ الْأَعْرَجِ يُحَدِّثُونَهُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَذْرَكَ مِنَ الصُّبْحِ رَكْعَةً قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَذْرَكَ الصُّبْحَ، وَمَنْ أَذْرَكَ مِنَ الْعَصْرِ رَكْعَةً قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَذْرَكَ الْعَصْرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ. وَبِهِ يَقُولُ أَصْحَابُنَا، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَهُمْ لِصَاحِبِ الْعُذْرِ، مِثْلُ الرَّجُلِ يَنَامُ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ يَنْسَاهَا فَيَسْتَنْقِظُ، وَيَذْكُرُ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَعِنْدَ غُرُوبِهَا.

واته: له نه بو هوریره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه وه ی بگات به رکاتی نویژی به یانی دا پیش نه وهی خۆر هه لێ نه وه گه یشتوه به نویژی به یانی دا، نه وه ی بگات به رکاتی نویژی عه سردا پیش نه وهی خۆر ناوا بی نه وه گه یشتوه به نویژی عه سردا).

ده باره ی کۆ کردنه وه ی دوو نویژ له شوینی نیشته جیدا

۱۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فِي الْحَضَرِ.

۱۸۷ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَبَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ، قَالَ: فَقِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرَجَ أُمَّتُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ قَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ، رَوَاهُ جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ، وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَقِيقٍ الْعُقَيْلِيُّ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُ هَذَا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مه دینه به بی نه وهی ترسی هه بی وه به بی

ئه وهی باران بباریت نوژی نیوه رۆ و عه سری پیکه وه کۆکرده وه، ههروه ها نوژی مه غریب و عیشاشی پیکه وه کۆکرده وه. راوی فهرمووی: به ئیبنو عهباس وترا: مه بهستی له وه چی بوو؟ فهرمووی: بۆ ئه وهی گه له کهی ئیحراج نه بن و نه رکیان قورس و گران نه بی.

۱۸۸ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَنْشٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ جَمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ فَقَدْ أَتَى بَابًا مِنْ أَبْوَابِ الْكِبَائِرِ. وَحَنْشٌ هَذَا هُوَ أَبُو عَلِيٍّ الرَّحْبِيُّ، وَهُوَ حُسَيْنُ بْنُ قَيْسٍ، وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، ضَعَّفَهُ أَحْمَدُ وَغَيْرُهُ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَا يَجْمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ إِلَّا فِي السَّفَرِ أَوْ بِعَرَفَةَ. وَرَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ لِلْمَرِيضِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَجْمَعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فِي الْمَطَرِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَلَمْ يَرَ الشَّافِعِيُّ لِلْمَرِيضِ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ.

واته: له ئیبنو عهباس وه رهزای خویان لی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هه رکه سی به بی به هانه یه کی شه رعی دوو نوژی پیکه وه کۆیکاته وه ئه وه تاوانیکی گه وهی کردوه). - به هانه ی شه رعی وهك: سه فهر و نه خۆشی و باران بارین و رۆژی عه ره فه - .

سه ره تایی ده ستین کردنی بانگدان

۱۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَدْءِ الْأَذَانِ

۱۸۹ - (حسن) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: لَمَّا أَصْبَحْنَا أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرْتُهُ بِالرُّؤْيَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ لَرُّؤْيَا حَقٍّ، فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَإِنَّهُ أُنْدَى وَأَمَدُ صَوْتَا مِنْكَ، فَأَلْفَى عَلَيْهِ مَا قِيلَ لَكَ، وَلِيُنَادِ بِذَلِكَ، قَالَ: فَلَمَّا سَمِعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ نِدَاءَ بِلَالٍ بِالصَّلَاةِ خَرَجَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ يَجُرُّ إِزَارَهُ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ الَّذِي قَالَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلِلَّهِ الْحَمْدُ، فَذَلِكَ أَثْبَتُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ أَمَّ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ وَأَطْوَلُ، وَذَكَرَ فِيهِ قِصَّةُ الْأَذَانِ مَثْنَى مَثْنَى، وَالْإِقَامَةُ مَرَّةً مَرَّةً. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ هُوَ ابْنُ عَبْدِ رَبِّهِ، وَيُقَالُ: ابْنُ عَبْدِ رَبِّ. وَلَا نَعْرِفُ لَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا يَصِحُّ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ الْوَاحِدَ فِي الْأَذَانِ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ ابْنُ عَاصِمٍ الْمَازِنِيُّ لَهُ أَحَادِيثُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ عَمُّ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی زهیده وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: له خه و ما بینیم چۆن بانگ ده درا به یانی له خه و هه ستام چوومه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه وه کهم بۆ گێرايه وه، نه ویش فەرمووی: (نهم خه وه حه قه، ههسته له گهل بیلال برۆ چۆنت بینیه بۆی بلی با بانگ بدات، چونکه دهنگی نه وه له دهنگی تو بهرزتره)، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی زهید

فهرمووی: عومهری کوږي (خَطَّاب) رهزای خوای لی بى له مالى خوږه وه که گوږی له دهنگی بیلال بوو هات بو خزمهت پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه ونده به په له هات پوښاکه که ی راده کیشا به دواى خوږدا، فهرمووی: نه ی پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سویند به (الله) که توی به حق ناردوه له خه ودا وه که نه مسم به چاوی خوم دی، پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (سوپاس و ستایش بو خوا هق دهرکهوت، نه وه جیگیر بوو).

۱۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي التَّضَرِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّيُونَ الصَّلَاةَ وَلَيْسَ يُنَادِي بِهَا أَحَدٌ، فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: اتَّخَذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: اتَّخَذُوا قَرْنًا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: أَوْلَا تَتَّبِعُونَ رَجُلًا يُنَادِي بِالصَّلَاةِ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا بَلَاءُ قُمْ فَنَادِ بِالصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئيبنو عومهره وه رهزای خوايان لی بى ده گيړنه وه، که فهرموویته: کاتی که موسولمانان کوچيان کرد بو مه دينه کهس نه بوو بانگیان بکات بو نوږ، جا کوږونه وه بو نه وهی شتى به کاربهيئن ناگاداريان بکاته وه به کاتی نوږه کانيان و برؤن بو نوږ، روږی له وباره وه ده دوان، ههنديکيان وتیان: با زهنگ به کاربهيئن وه که گاواره کان، ههنديکيان وتیان: با کهړه نا به کاربهيئن وه که جوله که کان، پيشه واه عومهر رهزای خوای لی بى فهرمووی: نه وه بو پياوې نانيرن هاوار بکات و خه لک بانگ بکات بو نوږ؟ پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه ی بیلال ههسته برؤ خه لک بانگ بکه با بين بو نوږ).

دوباره‌ی دوباره کردنه‌وه‌ی شایه تومانی له بانگدا.

۱۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّرْجِيعِ فِي الْأَذَانِ

۱۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، وَجَدِي جَمِيعًا، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْعَدَهُ، وَأَلْقَى عَلَيْهِ الْأَذَانَ حَرْفًا حَرْفًا، قَالَ إِبْرَاهِيمُ: مِثْلُ أَذَانِنَا، قَالَ بِشْرٌ: فَقُلْتُ لَهُ: أَعِذْ عَلَيَّ، فَوَصَفَ الْأَذَانَ بِالتَّرْجِيعِ. حَدِيثُ أَبِي مُحَمَّدٍ فِي الْأَذَانِ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ بِمَكَّةَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له (أَبُو مُحَمَّدٍ) وه ره‌زای خوای لی بی هاتوه، که پیغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داینشان‌دوه و پیت به پیت وشه‌کانی بانگی فیرکردوه، نیبراهیم فهرمووی: وهك ئەم بانگه‌ی که نیستا هه‌یه، بیشر فهرمووی: به نیبراهیم وت: بۆم بلیره‌وه، نه‌ویش چۆنیه‌تی بانگدانی بۆ وه‌سف کردو وشه‌کانی دوباره‌ ده‌کرده‌وه و درێژی ده‌کردنه‌وه.

۱۹۲ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ غَامِرِ الْأَخْوَلِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحْيِيزٍ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَّمَهُ الْأَذَانَ تِسْعَ عَشْرَةَ كَلِمَةً، وَالْإِقَامَةَ سَبْعَ عَشْرَةَ كَلِمَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو مُحَمَّدٍ اسْمُهُ سَمُرَةُ بْنُ مَعْيَرٍ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا فِي الْأَذَانِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ: أَنَّهُ كَانَ يُفْرِدُ الْإِقَامَةَ.

واته: له (أَبُو مُحَمَّدٍ) وه ره‌زای خوای لی بی هاتوه، که پیغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وشه‌کانی بانگی فیرکردوه، بریتی بوون له نۆزده وشه، هه‌روه‌ها

قامه تيش که حه حده وشهيه.

وشه کاني قامهت يه کجار يه کجار ده وترين.

۱۴۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْرَادِ الْإِقَامَةِ

۱۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، وَيَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: أُمِرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ، وَيُؤَيِّرَ الْإِقَامَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكهوه ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: بيلال فهرمانى
بى كرا كه وشه كاني بانگ دووباره بكاتهوه، به لام وشه كاني قامهت يه كجار
يه كجار بلى.

ده باره ي وشه كاني قامهت كه دوجار دوجاره.

۱۴۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِقَامَةَ مَثْنَى مَثْنَى

۱۹۴ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: كَانَ أَذَانُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَفْعًا شَفْعًا فِي الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، رَوَاهُ وَكِيعٌ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ

رَأَى الْأَذَانَ فِي الْمَنَامِ. وَقَالَ شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ رَأَى الْأَذَانَ فِي الْمَنَامِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى، لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْأَذَانُ مَثْنَى مَثْنَى، وَالْإِقَامَةُ مَثْنَى مَثْنَى. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ. ابْنُ أَبِي لَيْلَى هُوَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، كَانَ قَاضِي الْكُوفَةِ وَلَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ شَيْئًا، إِلَّا أَنَّهُ يَزُوي، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له (عبدُ الله) ی کورې زهیده وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له سرده می پیغه مبرې خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وشه کانی بانگ و قامت دوو جار دوو جار ده وتران.

دهرباره ی وتی وشه کانی بانگ به هیواشی

۱۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّرْسُلِ فِي الْأَذَانِ

۱۹۵ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمُنْعِمِ، وَهُوَ صَاحِبُ السِّقَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ الْحَسَنِ، وَعَطَاءٍ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِبِلَالٍ: يَا بِلَالُ، إِذَا أَدْنَتْ فَتَرْسُلْ فِي أَذَانِكَ، وَإِذَا أَقَمْتَ فَاخْذُرْ، وَاجْعَلْ بَيْنَ أَذَانِكَ وَإِقَامَتِكَ قَدْرَ مَا يَفْرُغُ الْإِكْلُ مِنْ أَكْلِهِ، وَالشَّارِبُ مِنْ شُرْبِهِ، وَالْمُعْتَصِرُ إِذَا دَخَلَ لِقَضَاءِ حَاجَتِهِ، وَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرُوزِي.

واته: له جابره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبرې خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بیلالی فهرموو: (نه ی بیلال، نه گهر بانگت فهرموو په له مه که له

بانگه که تدا با وشه کان به بنیان هه بی، نه گهر قامه تیشته کرد به پهله وشه کان بلی، با ماوهی نیوان بانگ و قامه ته که ته وهندهی ماوهی خواردن و خواردنه وهی که سی بیته، یان نه وهندهی که سی که ته نگاوه و ده چیتته سه رتاو هه تا خوی خالی ده کاته وه، قامه تیش مه کهن هه تا ده مبین له ژووره کهی خوم ده رده چم بو نویژ).

۱۹۶ - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الْمُنْعِمِ، نَحْوَهُ. حَدِيثُ جَابِرٍ هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْمُنْعِمِ، وَهُوَ إِسْنَادٌ مَجْهُولٌ.

ده باره ی پهنجه خسته ناو گو ی له کاتی بانگداندا

۱۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِدْخَالِ الإِصْبَعِ فِي الْأُذُنِ عِنْدَ الْأَذَانِ

۱۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَوْنِ بْنِ أَبِي جُحَيْفَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ بِلَالًا يُؤَذِّنُ وَيَدُورُ وَيُتْبِعُ فَأَهَاهُنَا، وَهَاهُنَا، وَإِصْبَعَاهُ فِي أُذُنَيْهِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةٍ لَهُ خَمْرَاءُ، أَرَاهُ قَالَ: مِنْ أَدَمَ، فَخَرَجَ بِلَالٌ بَيْنَ يَدَيْهِ بِالْعَنْزَةِ فَرَكَّزَهَا بِالْبَطْحَاءِ، فَصَلَّى إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ، وَعَلَيْهِ خُلَّةٌ خَمْرَاءُ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَرِيقِ سَاقِيهِ، قَالَ سُفْيَانُ: نَرَاهُ حَبْرَةً. حَدِيثُ أَبِي جُحَيْفَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَحِبُّونَ أَنْ يُدْخِلَ الْمُؤَذِّنُ إِصْبَعَهُ فِي أُذُنَيْهِ فِي الْأَذَانِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: وَفِي الْإِقَامَةِ أَيْضًا يُدْخِلُ إِصْبَعَهُ فِي أُذُنَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ. وَأَبُو جُحَيْفَةَ، اسْمُهُ وَهْبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ السَّوَّائِيُّ.

واته: له عه وونی کور ی نه بو جوحه یفه وه، له باوکیسه وه ره زای خوای لی بی

ده گێرنه وه، که فرمویه تی: له (بَطْحَاء) بیلام دی بانگی ده دا به لای راست و به لای چه چدا ده می نهم لاو لا پی ده کردو په نهجی خستبووه ناو گوئی و له گه لیدا ده سوپایه وه، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناو چادر یکی سووری خویدا بوو، پیم وایه چادره که له چه رم بوو، دهستی جلی سووری یه مانی قه تهری له بهردا بوو وهك نه وهی نیستا به چاوی خۆم بریسکه ی لاقه کانی ببینم، بیلال هاته ده ره وه دار ده ستیکی پی بوو له پرووی قیبله وه چه قاندى، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ره و پرووی نویژی کرد سه گ و گویدر یژیش به بهرده میدا گوزه ریان ده کرد.

دهر باره ی (تثویب)^(۱) له نویژی به یانی دا.

۱۴۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّثْوِيبِ فِي الْفَجْرِ

۱۹۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْرَائِيلَ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ بِلَالٍ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُثَوِّبَنَّ فِي شَيْءٍ مِنَ الصَّلَوَاتِ إِلَّا فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ. حَدِيثُ بِلَالٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْرَائِيلَ الْمَلَائِيّ. وَأَبُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَسْمَعْ هَذَا الْحَدِيثَ مِنَ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ إِنَّمَا رَوَاهُ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عُمَارَةَ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ. وَأَبُو إِسْرَائِيلَ اسْمُهُ إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ وَلَيْسَ هُوَ بِذَاكَ الْقَوِيِّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَفْسِيرِ التَّثْوِيبِ: فَقَالَ

(۱) (التَّثْوِيبُ) له کتیبی (فتح الودود) دا بهم مانایانه هاتووه: یه کم: بانگهواز له سه ر بانگهواز، دووهم: قامهت وهك له فرموده دا هاتووه: (حَتَّى إِذَا تُثَوِّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ)، سیهیم: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ). له کتیبی (عون المعبود: (۱/ ۳۸۳).

بَعْضُهُمْ: التَّوْبُ أَنْ يَقُولَ فِي أَذَانِ الْفَجْرِ الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ، فِي التَّوْبِ غَيْرَ هَذَا، قَالَ: هُوَ شَيْءٌ أَخَذَهُ النَّاسُ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَدَّانَ الْمُؤَذِّنُ فَاسْتَبْطَأَ الْقَوْمَ قَالَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ: قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ. وَهَذَا الَّذِي قَالَ إِسْحَاقُ هُوَ التَّوْبُ الَّذِي كَرِهَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ، وَالَّذِي أَخَذُوهُ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَالَّذِي فَسَّرَ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذَ، أَنَّ التَّوْبَ: أَنْ يَقُولَ الْمُؤَذِّنُ فِي أَذَانِ الْفَجْرِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ. وَهُوَ قَوْلٌ صَحِيحٌ، وَيُقَالُ لَهُ التَّوْبُ أَيْضًا. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ وَرَأَوْهُ. وَرُوي عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ. وَرُوي عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ مَسْجِدًا وَقَدْ أُذِّنَ فِيهِ، وَنَحْنُ نُرِيدُ أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِ، فَتَوَبَّ الْمُؤَذِّنُ، فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ مِنَ الْمَسْجِدِ، وَقَالَ: اخْرُجْ بِنَا مِنْ عِنْدِ هَذَا الْمُبْتَدِعِ وَلَمْ يُصَلِّ فِيهِ. وَإِنَّمَا كَرِهَ عَبْدُ اللَّهِ التَّوْبَ الَّذِي أَخَذَهُ النَّاسُ بَعْدَ.

واته: له بيلالوه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) پتی فهرمووم: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) له نویزی به یانیدا نه بی نه یلیتی).

زانایان رایان جیاوازه له سهر رافهی (توب): هندیکیان ده فهرموون: نه مده به بانگیژ له بانگی به یانیدا ده فهرموویت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ)، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) نه مش وتی پیشه وایان: نیبو موباره ک و نه حمده ده. پیشهوا تسحاق ده فهرمووی: رافهی (توب) بهو مانایه نییه به لکو شتیکه له دواى پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) خه لک دایانه یتناوه، کاتی که بانگیژ بانگ ده دا، خه لکه که دوا ده که وتن و خاوه خاویان ده کرد، بانگیژ له نیوان بانگ و قامه تدا

دهیوت: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ). فهرمووی: نه مهی که پښهوا نيسحاق دهیلې نهو (تشوب) هیه که زانایان پښان باش نیه، ههروهه نهو (تشوب) هیه که له دواى پښمبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داهیتراوه. نه وهی که پښهوايان نیبنو موبارهك و نه حمده رافهيان كړدوه: بانگیږ له بانگی بهیانیدا ده فهرموویت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ). وتهی راست و دروسته و پښی دهوتریت: (تشوب). زانایان ههلیان ټاردوهو رایان لهسهریه تی.

له (عبد الله) کورې عومهروهه رهزای خوايان لى بى ده گپړنهوه، که له بانگی بهیانیدا: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) فهرمووه.

له موجهیدهوه ده گپړنهوه، که فهرموویه تی: له گهل (عبد الله) کورې عومه رهزای خوايان لى بى چوومه مزگهوت ویستمان نوږ بکهین بانگیږ (تشوب) ی کړد، (عبد الله) کورې عومه له مزگهوت ده چووه فهرمووی: بمبهنه دهروه له لای نه مویته دیع و بیدعه چیه، نوږی تیدا نه کړد، راوی فهرمووی: نه وهی که (عبد الله) پتی ناخوش بوو نهو (تشوب) ه بوو که خه لك له دواى پښمبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دایانهیتابوو.

دهرهه نه وهی که بانگی دا قامهت بکات

۱۴۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مَنْ أَذَّنَ فَهُوَ يُقِيمُ

۱۹۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، وَيَعْلَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَنْعُمٍ الْإِفْرِيقِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ نَعِيمٍ الْحَضْرَمِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ الْحَارِثِ الصُّدَائِيِّ، قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أُؤَذِّنَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، فَأَذَّنْتُ، فَأَرَادَ

بِلَالٌ أَنْ يُقِيمَ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَخَا صُدَاءِ قَدْ أَدَّنَ، وَمَنْ أَدَّنَ فَهُوَ يُقِيمُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. وَحَدِيثُ زَيْدٍ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الْإِفْرِيقِيِّ. وَالْإِفْرِيقِيُّ هُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، ضَعْفُهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَغَيْرُهُ قَالَ أَحْمَدُ: لَا أَكْتُبُ حَدِيثَ الْإِفْرِيقِيِّ. وَرَأَيْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقْوِي أَمْرَهُ، وَيَقُولُ: هُوَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ مَنْ أَدَّنَ فَهُوَ يُقِيمُ.

واته: له زیادی کوپی (خاریط الصُّدَائِيَّ) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمانی پی کردم که من بانگی بهیانی بدهم، منیش بانگدا، بیلال ویستی قامهت بکات، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمووی: (بیگومان برامان (صُدَاءِ) بانگیدا، کیش بانگ بدا با هه رهویش قامهت بکا). فرمووی: منیش قامه تم کرد.

ده باره ی بانگدان به بی ده ستوژی باش نیه.

۱۴۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْأَذَانِ بِغَيْرِ وُضُوءٍ

۲۰۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُؤَدَّنُ إِلَّا مُتَوَضِّئًا.

واته: له نه بو هوره ره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (با هیچ که سی به بی ده ستوژی بانگ نه دات).

۲۰۱ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ،

عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: لَا يَتَنَادِي بِالصَّلَاةِ إِلَّا مُتَوَضِّئٌ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ. وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ لَمْ يَرْفَعُهُ ابْنُ وَهْبٍ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ الْوَلِيدِ بْنِ مُسْلِمٍ. وَالزُّهْرِيُّ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْأَذَانِ عَلَى غَيْرِ وَضُوءٍ: فَكَرِهَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَإِسْحَاقُ. وَرَخَّصَ فِي ذَلِكَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ.

واته: نه بو هورهيره ره زای خواى لى بى دهمرموویت: با هیچ کهسى بهی دهستنوږ بانگ نه دات بو نوږ. زانایان رایان جیوازه له سمر بانگدان بهی دهستنوږ، هندیکیان به لایانه وه باش نه، پشه وایان شافعی و نيسحاق نه مه دهمرموون، هندیکی تر له زانایان ریگه یان پيداوه، پشه وایان سوفیانی (ثوري) و ثینو موباره ک و نه محمد نه مه دهمرموون.

پښنوږ شایه نره نامهزه بکات قامهت بکری

۱۴۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِمَامَ أَحَقُّ بِالْإِقَامَةِ

۲۰۲ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ قَالَ: أَخْبَرَنِي يَمَّاكُ بْنُ حَرْبٍ، سَمِعَ جَابِرَ بْنَ سَمْرَةَ، يَقُولُ: كَانَ مُؤَدِّنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْهَلُ فَلَا يَقِيمُ، حَتَّى إِذَا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ خَرَجَ أَقَامَ الصَّلَاةَ حِينَ يَرَاهُ. حَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَحَدِيثُ يَمَّاكٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَهَكَذَا قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّ الْمُؤَدِّنَ أَمْلَكَ بِالْأَذَانِ، وَالْإِمَامُ أَمْلَكَ بِالْإِقَامَةِ.

واته: له له جابري كوري سه مور ه وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه
 فرمويه تي: بانگيژه كه ي پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قامه تي دوا
 ده خست هه تا پيغه مبهري خواي (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بيني ده رده چوو بو نويز،
 جا نه و كاته قامه تي ده كرد.

هه ندي له زانايان ده فرمون: بانگدان به ده دست بانگيژه وه نه و نه مينه لي تي،
 قامه تيش به ده دست پيشنويزه ده بي نه و نامازه بكات نه و كاته بكرت.

سه باره ت به بانگدان له شه ودا.

١٤٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَذَانِ بِاللَّيْلِ

٢٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ،
 عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ، فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى
 تَسْمَعُوا تَأْذِينَ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَنْثُسَةَ، وَأَنْسٍ،
 وَأَبِي ذَرٍّ، وَسُمْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي
 الْأَذَانِ بِاللَّيْلِ: فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدِّنُ بِاللَّيْلِ أَجْزَأَهُ وَلَا يُعِيدُ، وَهُوَ
 قَوْلُ مَالِكٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا
 أَدَّنَ بِلَيْلٍ أَعَادَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ. وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ
 نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ بِلَالًا أَدَّنَ بِلَيْلٍ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُنَادِيَ:
 إِنَّ الْعَبْدَ نَامَ. هَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَغَيْرُهُ،
 عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ،
 فَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ. وَرَوَى عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي رَوَّادٍ، عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ
 مُؤَدِّنًا لِعُمَرَ أَدَّنَ بِلَيْلٍ، فَأَمَرَهُ عُمَرُ أَنْ يُعِيدَ الْأَذَانَ. وَهَذَا لَا يَصِحُّ، لِأَنَّهُ عَنْ نَافِعٍ، عَنْ
 عُمَرَ مُنْقَطِعٌ. وَلَعَلَّ حَمَّادَ بْنَ سَلَمَةَ أَرَادَ هَذَا الْحَدِيثَ. وَالصَّحِيحُ رِوَايَةُ عَبْدِ اللَّهِ، وَغَيْرِ

وَاحِدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَالزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ. وَلَوْ كَانَ حَدِيثُ حَمَّادٍ صَحِيحًا لَمْ يَكُنْ هَذَا الْحَدِيثُ مَعْنَى إِذْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ فَإِنَّمَا أَمَرَهُمْ فِيمَا يُسْتَفْتَلُ، فَقَالَ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ وَلَوْ أَنَّهُ أَمَرَهُ بِإِعَادَةِ الْأَذَانِ حِينَ أَذَّنَ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ لَمْ يَقُلْ: إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بِلَيْلٍ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: حَدِيثُ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَأَخْطَأَ فِيهِ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ.

واته: له ساليمه وه، له باوكيه وه ره زای خويان لى بى ده گيرنه وه، كه پيغمبره وى خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمويه تى: (بيلال له شهودا بانگ ده دات جا نيوهش بخون و بخونه وه هه تا گوشتان له بانگى نيينو نومی مه كتوم ده بيت).

دهرباره ى چوونه دهره وه له مزگهوت له دواى بانگدان باش نيه

۱۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْأَذَانِ

۲۰۴ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْمُهَاجِرِ، عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ، قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ مَا أُذِّنَ فِيهِ بِالْعَصْرِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَمَا هَذَا فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَى هَذَا الْعَمَلِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: أَنْ لَا يَخْرُجَ أَحَدٌ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْأَذَانِ، إِلَّا مِنْ عُذْرٍ: أَنْ يَكُونَ عَلَى غَيْرِ وُضوءٍ، أَوْ أَمْرٍ لَا بُدَّ مِنْهُ. وَيُرْوَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّحِيصِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: يَخْرُجُ مَا لَمْ يَأْخُذْ الْمُؤَدِّنُ فِي الْإِقَامَةِ. وَهَذَا عِنْدَنَا لِمَنْ لَهُ عُذْرٌ فِي الْخُرُوجِ مِنْهُ. وَأَبُو الشَّعَثَاءِ اسْمُهُ سُلَيْمٌ بْنُ أَسْوَدَ، وَهُوَ وَالِدُ أَشْعَثَ بْنِ

أَبِي الشَّعْثَاءِ. وَقَدْ رَوَى أَشْعَثُ بْنُ أَبِي الشَّعْثَاءِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له (أَبِي الشَّعْثَاءِ) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له کاتی که بانگدر بانگی عهسری ده دا پیاوێک له مزگهوت رۆشته ده وه، نه بو هورهیره فهرمووی: نه پیاوه بهم ده رچوونه ی له مزگهوت له فهرمانی باوکی قاسم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رچووه.

سه بارهت به بانگدان له سه فهدا

١٥١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَذَانِ فِي السَّفَرِ

٢٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَابْنُ عَمِّ لِي، فَقَالَ لَنَا: إِذَا سَافَرْتُمَا فَأَذِّنَا وَأَقِيمَا، وَلْيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ اخْتَارُوا الْأَذَانَ فِي السَّفَرِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: تُجْزَى الْإِقَامَةُ، إِنَّمَا الْأَذَانُ عَلَى مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَجْمَعَ النَّاسَ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له مالمکی کوپی (حُوَيْرِث) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: خۆم و نامۆزایه کم چووین بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیتی فهرمووین: (نه گهر سه فهرتان کرد بانگ بدهن و قامهت بکهن بۆ نویژه کانتان، نه وه تان که به ته مهن گه وه تره با بهر نویژه که تان بۆ بکات).

زۆریه زانایان بانگدانان له سه فهدا هه لێژاردوه نه گهر موسافیر خوشی به ته نیا بی، هه ندیکیان ده فهرموون: ته نهها قامهت به سه، بانگدان بۆ که سی که بیهوی

خه لک کۆبینه وه، به لām و تهی یه کهم راست و دروست تره، پیشه وایان شه حمده و نیسحاقه شه مه ده فرموون.

ده باره ی فەزل و گه وره یی بانگدان.

۱۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْأَذَانِ

۲۰۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ثُمَيْلَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَمْزَةَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَدَّانَ سَبْعَ سِنِينَ مُتَحَسِّبًا كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَثَوْبَانَ، وَمُعَاوِيَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو ثُمَيْلَةَ اسْمُهُ يَحْيَى بْنُ وَاصِحٍ. وَأَبُو حَمْزَةَ السُّكْرِيُّ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ مَيْمُونٍ. وَجَابِرُ بْنُ زَيْدٍ الْجُعْفِيُّ ضَعُفُوهُ، تَرَكَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ. سَمِعْتُ الْجَاوِزَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ: لَوْلَا جَابِرُ الْجُعْفِيُّ لَكَانَ أَهْلُ الْكُوفَةِ بَعِيرَ حَدِيثٍ، وَلَوْلَا حَمَّادٌ لَكَانَ أَهْلُ الْكُوفَةِ بَعِيرَ فَقْهِ.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: (هه رکه سی حه وت سال له بهر خواو به هیوای پاداشتی خوا ی پهروه ردگار بانگ بدات شه وه به ریبوون رزگار بوونی له ناگری دۆزه خ بو ده نوسریت).

پیشنوێژ دهسته به ره و بانگیژ نه مینداره

۱۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِمَامَ ضَامِنٌ، وَالْمُؤَدَّنَ مُؤْتَمَرٌ

٢٠٧ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الإمام ضامنٌ، والمؤذن مؤتمنٌ، اللهم أرشد الأئمة، واغفر للمؤذنين). وفي الباب عن عائشة، وسهل بن سعد، وعقبة بن عامر. حديث أبي هريرة رواه سفيان الثوري، وخفص بن غياث، وغير واحد، عن الأعمش، عن أبي صالح، عن أبي هريرة، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. ورؤي أسباط بن محمد، عن الأعمش، قال: حدثت عن أبي صالح، عن أبي هريرة، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. ورؤي نافع بن سليمان، عن محمد بن أبي صالح، عن أبيه، عن عائشة، عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هذا الحديث. وسَمِعْتُ أبا رُزَعة يَقُولُ: حَدِيثُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَائِشَةَ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَدِيثُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَائِشَةَ أَصَحُّ، وَذَكَرَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ أَنَّهُ لَمْ يُثْبِتْ حَدِيثَ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَلَا حَدِيثَ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ عَائِشَةَ فِي هَذَا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی دهگێرنهوه، که پیتغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (پیشنوێژ زامن و دهسته بهره چونکه پارێزگاری دهکات له نویژ و ژمارهی رکاته کانی و نهو خه لکهی که له دوایهوه نویژ ده کهن - بۆیه ده بیته له مهرج و روکنه کانی نویژدا که متهرخه می نهکات - ، بانگبێژیش نه میندارهو خه لکه متمانهی پێ ده کهن بۆ نویژ و رۆژوویان، بۆیه ده بیته نهویش له کاتی خۆیدا بانگبدات، خودایه هیدایهتی پیشنوێژه کان بده بۆ رێگهی راست و، له بانگبێژه کانیش خۆشبه).

که سي گوتي له بانگيژ بوو چي دهلي

۱۵۴ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدَّنُ

۲۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا سَمِعْتُمُ الْبَدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَدَّنُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَعَائِشَةَ، وَمُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ، وَمُعَاوِيَةَ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى مَعْمَرٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ مِثْلَ حَدِيثِ مَالِكٍ. وَرَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَايَةُ مَالِكٍ أَصَحُّ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (کاتی که گویتان له بانگ بوو بانگيژ چي فهرموو نيوش نه وه بلین).

نه وهی هاتووه ده ربارهی بانگيژ کړی وه ربگړت باش نه

۱۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَأْخُذَ الْمُؤَدَّنُ عَلَى الْأَذَانِ أَجْرًا

۲۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُبَيْدٍ وَهُوَ عَبْسُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، قَالَ: إِنَّ مِنْ آخِرِ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْ اتَّخِذَ مُؤَدَّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا. حَدِيثُ عُثْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَاهٍ أَنْ يَأْخُذَ الْمُؤَدَّنُ عَلَى الْأَذَانِ

أَجْرًا، وَاسْتَحْبُوا لِلْمُؤَدِّنِ أَنْ يَخْتَسِبَ فِي أَذَانِهِ.

واته: له (عُثْمَان) ی کوری نه بو عاصه وه ره زای خوی لى بى ده گپنه وه، که
 فهرموویه تی: کۆتا به لاین و په یمانی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیسی
 راگه یاندم نه مه بوو که بانگیژی دابنیم کری وهر نه گریت، به هیوای پاداشتی خوی
 په روهردگار بانگ بدات.

که سی که گوئی له بانگ بوو چی دوعایه ده خوینی

۱۵۶ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَدَّنَ الْمُؤَدِّنُ مِنَ الدُّعَاءِ

۲۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ الْحَكِيمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدِّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ.

واته: له سه عدى کوری نه بى وه قاصه وه ره زای خوی لى بى ده گپنه وه، که
 پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه ره که سی گوئی له بانگیژی
 بوو بلى: (وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا). واته: منیش شایه تی
 ده ده م که جگه له (الله) هیچ فریاد رهس و په رستراوینکی تر به ههق نیه و تاق و
 ته نیاو بى ها وه له، وه شایه تی ده ده م که موحه مه دیش بهنده و پیغه مبهری نه وه،

رازيه به وهى كه (الله) په روره دگارمه، موحه محمد پيغمبرمه، نيسلاميش دينمه،
خوای گه وره له گوناوه كانى خوش ده بيت).

باسيكي تر له و باره وه

۱۰۷ - بَابُ مِنْهُ أَيْضًا

۲۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبَغْدَادِيُّ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ يَغْفُوبَ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عِيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا تَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، إِلَّا حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، لَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ غَيْرُ شُعَيْبِ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ.

واته: له جابري كوري (عبد الله) وه ره زاي خوای لى بى ده گيړنه وه، كه
فهرموويه تى: پيغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (نهو كه سهى كه
گوئى له بانگ بوو بلى: (اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا
الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا تَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ). واته: نهى خدايه! نهى
په روره دگارى نهم بانگوازه ته واوه، نهم نويژه دابه ستراوه، ببه خشه به موحه محمد
پايه ي هره به رزي (الْوَسِيلَةَ) و پله ي هره گه وره ي (الْفَضِيلَةَ)، وه بيه ره نهو باره گا
په سنده ي كه خوت به لينت پيى داوه، نيلا شه فاعه تى من بو نهو حه لال ده بيت
له روژي قيامه تدا تكاي بو ده كه م).

نزاه پارانه وهی نیوان بانگ و قامهت رته ناکریتته وه.

۱۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الدُّعَاءَ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ

۲۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، وَأَبُو أَحْمَدَ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ زَيْدِ الْعَمِّيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزُومٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ هَذَا.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که
فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رموویه تی: (نزاه پارانه وهی
نیوان بانگ و قامهت رته ناکریتته وه واته وه رگراوه).

خوای گه وهه بینج نویژی له سه ره بنده کانی فه رز کرد وه

۱۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ كَمْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ مِنَ الصَّلَوَاتِ

۲۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: فُرِضَتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةُ أُسْرِي بِهِ الصَّلَوَاتُ خَمْسِينَ، ثُمَّ نُقِصَتْ حَتَّى جُعِلَتْ خَمْسًا، ثُمَّ نُودِيَ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّهُ لَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ، وَإِنَّ لَكَ بِهَذِهِ الْخَمْسِ خَمْسِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، وَطَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَمَالِكِ بْنِ صَعْصَعَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که

فهرموویه تی: لهو شهوهدا که شهوړه وی کرا به پیغه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په نجا نویژ له سهر خوی و نومه ته که ی دانرا، له پاشدا که مکرایه وه بۆ پینج فرهزه ی نویژ، نینجا خوی گه وړه پیغه مبهري (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگ کردو فره مووی: (نه ی موحه ممد هه رگیز وته ی من گوړانی به سهردا نایه ت، له جیاتی نه و پینج نویژه پاداشتی په نجا نویژ هه یه بۆ تو و بۆ هه موو نویژ خو یتیک ی نومه ته که ت).

دهر باره ی گه وړه یی پینج فرهزه ی نویژ

۱۶۰ - بَابُ فِي فَضْلِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ

۲۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، مَا لَمْ تُغَشَّ الْكَبَائِرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَنَسٍ، وَخُنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فره موویه تی: پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فره موویه تی: (پینج فرهزه ی نویژ واته نه م نویژ بۆ نه و نویژ و، نویژ ی هه ینی بۆ نویژ ی هه ینی دواتر ده بن به هو ی که فاره تی نه و گونا هانه ی که له نیوانیاندا ده کرین، به مه رجی له گونا هو تاوانه گه وړه کان نه بن).

دهرباره ی گه وره یی نوژی به کومه ل

۱۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْجَمَاعَةِ

۲۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ عَلَى صَلَاةِ الرَّجُلِ وَحْدَهُ، بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ عَلَى صَلَاةِ الرَّجُلِ وَحْدَهُ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً. وَعَامَّةُ مَنْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا قَالُوا: خَمْسٌ وَعِشْرِينَ، إِلَّا ابْنُ عُمَرَ فَإِنَّهُ قَالَ: بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نوژی به کومه ل خیر و پاداشی بیست و ههوت نوژی که سیکى ههیه که خوی به ته نیا نه نجامیان بدات).

۲۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ صَلَاةَ الرَّجُلِ فِي الْجَمَاعَةِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ وَحْدَهُ بِخَمْسَةِ وَعِشْرِينَ جُزْءًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لى بى ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (بیگومان نوژی به کومه لى که سى خیر و پاداشی زیاتره له خیر و پاداشی بیست و پنج نوژی که خوی به ته نیا نه نجامیان بدات).

کهسی گوتی له بانگ بی نه چیت بۆ جه ماعت

۱۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فَلَا يُجِيبُ

۲۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هُنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ فِتْنَتِي أَنْ يَجْمَعُوا حَزْمَ الْخَطْبِ، ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَنُقَامَ، ثُمَّ أُحْرِقَ عَلَى أَقْوَامٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَمُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ قَالُوا: مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فَلَمْ يُجِبْ فَلَا صَلَاةَ لَهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: هَذَا عَلَى التَّغْلِيظِ وَالتَّشْدِيدِ، وَلَا رُخْصَةَ لِأَحَدٍ فِي تَرْكِ الْجَمَاعَةِ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نیازم کرد فهرمان بدهم قامت بکری بۆ نویژ، پاشان فهرمان بکهه به یه کیک پیشنویژی بۆ خه لکه که بکات، خۆشم له گهل کۆمه له لاویک که یه کی کۆمه لی داریان پی بیت، برۆم مالی نهو که سانه بسوتینم به سهریاندا که ناماده ی نویژی به کۆمه له نابن).

له جگه له کهسی له هاوه لانی پیغمبره خواوه (صلى الله عليه وسلم) ده گپرنه وه، که فهرموویانه: هه کهسی گوتی له بانگ بی و نه چیت بۆ جه ماعت نویژی بۆ نیه. هه ندی له زانایان ده فهرموون: نه مه به پیی قورسکردن وتراوه، روخسه ت نیه بۆ هیچ کهسی نیه ته رکى نویژی به کۆمه له بکات مه گهر به هانه یه کی شه رعى هه بی.

٢١٨ - (ضعيف الإسناد) قَالَ مُجَاهِدٌ، وَسُئِلَ ابْنُ عَبَّاسٍ عَنْ رَجُلٍ يَصُومُ النَّهَارَ وَيَقُومُ اللَّيْلَ، لَا يَشْهَدُ جُمُعَةً وَلَا جَمَاعَةً؟ فَقَالَ: هُوَ فِي النَّارِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ. وَمَعْنَى الْحَدِيثِ: أَنَّ لَا يَشْهَدُ الْجَمَاعَةَ وَالْجُمُعَةَ رَغْبَةً عَنْهَا، وَاسْتِحْقَاقًا بِحَقِّهَا، وَتَهَاوُنًا بِهَا.

واته: موجهيد ده فهرمويت: ده باره ي كه سى به رۆژ به رۆژووبى و به شهو شهونويژ بكات به لام ناماده ي جومعه و جه ماعهت نه بيت پرسيار كرا له ئيبنو عهباس ره زاي خويان لى بى كه حوكمى چيه؟ فهرمووى: له ناگردياه.

ماناي فهرمووده كه: ناماده ي جومعه و جه ماعهت نه بيت به ئاره زوى خوى و گوى نه داتى و به كه ميان بزاني و كه موكوپى بنويئى.

كه سى به ته نيا نويژ بكات له پاشدا بگات به جه ماعه تدا

١٦٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُصَلِّي وَخَذَهُ ثُمَّ يُدْرِكُ الْجَمَاعَةَ

٢١٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَغْلَى بْنُ عَطَاءٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَابِرُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّتَهُ، فَصَلَّيْتُ مَعَهُ صَلَاةَ الصُّبْحِ فِي مَسْجِدِ الْحَيْفِ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ انْخَرَفَ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلَيْنِ فِي أُخْرَى الْقَوْمِ لَمْ يُصَلِّيَا مَعَهُ، فَقَالَ: عَلَيَّ بِهِمَا، فَجِيءَ بِهِمَا تُرْعَدُ فَرَأَيْتُهُمَا، فَقَالَ: مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيَا مَعَنَا، فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا، قَالَ: فَلَا تَفْعَلَا، إِذَا صَلَّيْتُمَا فِي رِحَالِكُمَا ثُمَّ أَتَيْتُمَا مَسْجِدَ جَمَاعَةٍ فَصَلِّيَا مَعَهُمْ، فَإِنَّهَا لَكُمْ نَافِلَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَامِرٍ. حَدِيثُ يَزِيدَ بْنِ الْأَسْوَدِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلٌ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ

سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَخَذُوا، وَإِسْحَاقُ. قَالُوا: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ وَخَذَهُ ثُمَّ أَذْرَكَ الْجَمَاعَةَ فَإِنَّهُ يُعِيدُ الصَّلَاةَ كُلَّهَا فِي الْجَمَاعَةِ، وَإِذَا صَلَّى الرَّجُلُ الْمَغْرِبَ وَخَذَهُ ثُمَّ أَذْرَكَ الْجَمَاعَةَ، قَالُوا: فَإِنَّهُ يُصَلِّيُهَا مَعَهُمْ وَيَشْفَعُ بِرُكْعَةٍ، وَالَّتِي صَلَّى وَخَذَهُ هِيَ الْمَكْتُوبَةُ عِنْدَهُمْ.

واته: له جابري كوري يه زیدی كوري نه سو ده وه، له باوكيه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: له خزمه ت پيغمبره خوادا (صلى الله عليه وسلم) نامادهى حه جى مال ناوايى بووم، له مزگه وتى خيف نويزى بهيانيم له خزمه تيدا كرد، راوى فهرمووى: كاتى كه پيغمبره خوادا (صلى الله عليه وسلم) ناورى دايه وه بو لامان بينى دوو پياو له دواى خه لكه كه وه دانيشتون نويزيان له گه ل نه كرد بوو، فهرمووى: (بيانهنن بولام)، هيتانيان ترسان له پيغمبره (صلى الله عليه وسلم)، فهرمووى: (چ شتيك ريگرى لى كردن كه نويزمان له گه لدا نه كه ن؟) وتيان: نهى پيغمبره خوادا (صلى الله عليه وسلم)، به راستى نيتمه له ناو بنه وبارگه ي خوماندا نويزمان كردوه، فهرمووى: (جاريكى تر كارى وا مه كه ن، نه گهر له ناو بنه وبارگه ي خوتاندا نويزتان كرد، پاشان هاتن بو مزگه وت نويزى به كومه لى تيدا ده كرا نويزيان له گه لدا بكه ن، نه وه تان به نويزى سوننه ت بو ده نوسريت).

دهر باره ي نويزى به كومه لى دووه جار له مزگه وتيكد

١٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمَاعَةِ فِي مَسْجِدٍ قَدْ صَلَّيَ فِيهِ مَرَّةً

٢٢٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ النَّاجِيِّ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَقَدْ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَأَيْكُمْ يَنْتَجِرُ عَلَى هَذَا؟ فَقَامَ رَجُلٌ فَصَلَّى مَعَهُ. وَفِي

الْبَاب عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَالْحَكَمِ بْنِ عُمَيْرٍ. وَحَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ مِنَ التَّابِعِينَ. قَالُوا: لَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ الْقَوْمُ جَمَاعَةً فِي مَسْجِدٍ قَدْ صَلَّى فِيهِ جَمَاعَةً، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ آخَرُونَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُصَلُّونَ فُرَادَى. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَمَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، يَخْتَارُونَ الصَّلَاةَ فُرَادَى.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرنویژی کردبوو بو هاوه لآن له نویژ بوو بووه وه، پیاوئ هات بو مزگهوت نه گه یشته به جه ماعه تدا، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه وه که سی نیه له گه ل نه م پیاوه دا نویژ بکات به کومه ل بو نه وه ی خیر و پاداشتیکی ده سته کوئ؟) پیاوئ هه سته نویژی له گه ل کرد.

نهمهش رای جگه له که سیکه له زانایان له هاوه لآنی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش له هاوه لآن ده فهرموون: نه گهر له مزگهوتیکدا نویژی به کومه ل کرا دروسته نویژی به کومه لئ تیدا بکریته وه. نهمهش رای پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه. هه ندیکي تریان ده فهرموون: به ته نیا نه نجامی بدهن. پیشه وایان سوفیان و نیبنو مبارهک و مالیک و شافعی نهمه ده فهرموون، نویژی ته نیایان به لاوه په سنده.

دهرباره ی گهره یی نویژی خهوتنان و بهیانی به کومه ل

١٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ فِي الْجَمَاعَةِ

٢٢١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ شَهِدَ الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ لَهُ قِيَامٌ نِصْفَ لَيْلَةٍ، وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ لَهُ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَعُمَارَةَ بْنِ رُوَيْبَةَ، وَجُنْدَبٍ، وَأَبِي بَكْرٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَبُرَيْدَةَ. حَدِيثُ عُثْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ، عَنْ عُثْمَانَ مَوْقُوفًا، وَرُويَ مِنْ غَيْرِهِ عَنْ عُثْمَانَ مَرْفُوعًا.

واته: له پيشهوا (عثمان) ی کوری عهفانهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویهتی: (هەرکەس نوێژی خەوتنان بە کۆمەڵ بکات وەک ئەوە وایه هەتا نیوەی شەو شەونوێژ بکات، هەرکەس نوێژی خەوتنان و بەیانی بە کۆمەڵ بکات وەک ئەوە وایه هەموو شەوه که شەونوێژ بکات).

٢٢٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ جُنْدَبِ بْنِ سُفْيَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا تُخَفِّرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

واته: له جوندوبی کوری سوفیانهوه رهزای خوای لی بی ده گپړنهوه، که پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویهتی: (هەرکەس نوێژی بەیانی بە کۆمەڵ بکات ئەوە له پهناو ئەمانی خوای گهوره دایه، کهواته ئیتهوش ئەمان و پهیمانی خوای گهوره بیهنه سهرو ناپاکي له موسولمانان مهکن).

٢٢٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ أَبُو غَسَّانَ

الْعَنْبَرِيُّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ الْكَحَّالِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْسٍ الْحِزْرِيِّ، عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ نَاقِصٌ.

واته: له بوره یده نه سه له میه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (مژده بدن بهو که سانه ی له تاریکی شهودا ههنگاو ده نین به ره و مزگه وته کان، به رووناکی تهواو بۆیان له رۆژی قیامه تدا). - مبهست له نویژی به یانی و عیشایه -.

ده باره ی فهزل و گهوره یی ریزی یه کم

١٦٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّغْفَةِ الْأُولَى

٢٢٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ صُغُوفِ الرِّجَالِ أَوَّلُهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُغُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أَوَّلُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي، وَعَائِشَةَ، وَالْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ كَانَ يَسْتَغْفِرُ لِلصَّغْفَةِ الْأُولَى ثَلَاثًا، وَلِلثَّانِي مَرَّةً.

واته: له سهو هوره یه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (باشترین ریز له ریزه کانی نویژ بۆ پیاوان ریزی یه که میانه، وه خراپترین ریزیش دوا ریزیانه، وه باشترین ریز له ریزه کانی نافره تان دوا ریزیانه، خراپترین ریزیشیان ریزی یه که میانه).

له پیغمبره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که سی جار بو ریزی یه کمه پاراوه ته وه داوای لیخۆشبوونی بو کردوون، به لام یه کجار بو ریزی دووهم پاراوه ته وه داوای لیخۆشبوونی بو کردوون.

۲۲۵ - (صحيح) وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْبَدَائِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سَمِيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ.

واته: پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (نه گهر خه لک ده یانزانی خیری بانگدان و ریزی یه کم چهنده گه ورهیه، چاری تریان نه بوایه جگه له وهی که تیر و پشکیان بو بکردایه، نهوا تیر و پشکیان بو ده کرد).

۲۲۶ - وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، نَحْوَهُ.

نه وهی هاتووه ده رباره ی ریکی ریزه کان.

۱۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِقَامَةِ الصُّفُوفِ

۲۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَوِّي صُفُوفَنَا، فَيُخْرِجُ يَوْمًا قَرَأَى رَجُلًا خَارِجًا صَدْرُهُ عَنِ الْقَوْمِ، فَقَالَ: لَتَسَوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَالْبَرَاءِ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ إِقَامَةُ الصَّفِّ. وَرَوَى عَنْ عُمَرَ: أَنَّهُ كَانَ

يُؤَكِّلُ رَجُلًا بِإِقَامَةِ الصُّفُوفِ، وَلَا يُكَبِّرُ حَتَّى يُخْبَرَ أَنَّ الصُّفُوفَ قَدْ اسْتَوَتْ. وَرُوي عَنْ عَلِيٍّ، وَعُثْمَانَ، أَنَّهُمَا كَانَا يَتَعَاهَدَانِ ذَلِكَ، وَيَقُولَانِ: اسْتَوُوا. وَكَانَ عَلِيٌّ يَقُولُ: تَقَدَّمَ يَا فُلَانُ، تَأَخَّرَ يَا فُلَانُ.

واته: له نوعمانی کوری به شیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریزه کانی بو ریک ده کردین، روژی له مال ده رچوو بو نویژ پیاویکی دی سنگی خوی زور ده په پاندبوو له ریزه کهی، فەرموو: (یان شه وه تا ریزه کانتان ریک ده خەن، یا خوا رووتان وه ده گێریت له ناستی یه ک).

له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: (ریکی ریزه کان له ته واوی نویژه وه یه).

له پیشه وایان عه لی و (عُثْمَان) رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که چەند که سیکی راسپاردبوو بو ریک کردنی ریزه کان، هه تا هه والی ریکی ریزه کانیان پی نه دایه نویژی دانه ده به ست.

پیشه وایان عه لی و (عُثْمَان) رهزای خوای لی بی پابه ندبوون به وه وه و ده یان فەرموو: ریک راوه ست و ریزه کانتان ریک بکه ن. پیشه وای عه لی رهزای خوای لی بی ده یه فەرموو: فلان کهس تو وه ره پیشه وه، فلان کهس تو برۆ دوا وه.

با هوشیار و خاوه ن ناوه زه کان له پیشه وه بن

١٦٨ - بَابُ مَا جَاءَ لِيَلِيَّيْ مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَخْلَامِ وَالنُّهْيِ

٢٢٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ:

حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي مَعْشَرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِيَلْبِغِي مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَخْلَامِ وَالنُّهَى، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، وَلَا تَخْتَلِفُوا فَتَخْتَلِفَ قُلُوبُكُمْ، وَإِيَّاكُمْ وَهَيْشَاتِ الْأَسْوَاقِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَالْبَرَاءِ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ كَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ يَلِيَهُ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ، لِيَحْفَظُوا عَنْهُ. وَخَالِدُ بْنُ خَالِدٍ هُوَ خَالِدُ بْنُ مِهْرَانَ، يُكْنَى أَبَا الْمُنَازِلِ. سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: إِنَّ خَالِدَ بْنَ خَالِدٍ مَا حَدَّثَنَا نَعْلًا قَطُّ، إِنَّمَا كَانَ يَجْلِسُ إِلَى خَدَاءٍ فَنُسِبَ إِلَيْهِ. وَأَبُو مَعْشَرٍ اسْمُهُ زِيَادُ بْنُ كُثَيْبٍ.

واته: له (عبد الله) وه زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرمويه تى: پيغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمويه تى: (با هوشيار و خاوهن ناوه زه كان و نهوانه كه له دين تينگه يشتون ليم نزيك بينه وه، پاشان نهوانى دواتر لهوان، پاشان نهوانى دواتر لهوان، ناريتك و خوار و خيچ رامه وه ستن، نه گينا ناريتكى و ناكو كيتان تى ده كه ويته، هوشيارين و خوتان به دور بگرن له ده مه قاله و چه چه قى بازاره كان).

دهرباره ريزى نيوان كوله كه و پايه كان باش نيه.

١٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّفِّ بَيْنَ السَّوَارِي

٢٢٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ هَانِئٍ، عَنْ عُرْوَةَ الْمُرَادِيِّ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ مُحَمَّدٍ، قَالَ: صَلَّيْنَا خَلْفَ أَمِيرٍ مِنَ الْأُمَرَاءِ، فَاضْطَرَّ النَّاسُ فَصَلَّيْنَا بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَلَمَّا صَلَّيْنَا، قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: كُنَّا نَتَّقِي هَذَا

عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ قُرَّةَ بِنِ إِيَّاسِ الْمُرَزِيِّ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ يُصَفَّ بَيْنَ السَّوَارِي. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ.

واته: له (عبد الحمید)ی کوپی مه حموده وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: له دوای یه کئی له فهرمانپه واکانه وه نویژمان ده کرد، خه لک ناچار یان کردین له نیوان دوو پایه دا نویژه که مان کرد، کاتی که لی بووینه وه نه نه سی کوپی مالیک رهزای خوای لی بی فهرمووی: ئیمه له سه رده می پیغه مبه ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) خۆمان له وه ده پاراست که له نیوان دوو پایه دا نویژ بکهین.

ده باره ی نویژ کردن له دوای ریزه وه به ته نیا.

۱۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ

۲۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، قَالَ: أَخَذَ زِيَادُ بْنُ أَبِي الْجَعْدِ يَدَيَّ وَنَحْنُ بِالرَّقَةِ، فَقَامَ بِي عَلَى شَيْخٍ يُقَالُ لَهُ: وَابِصَةُ بْنُ مَعْبُدٍ، مِنْ بَنِي أَسَدٍ، فَقَالَ زِيَادٌ: حَدَّثَنِي هَذَا الشَّيْخُ أَنَّ رَجُلًا صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ، وَالشَّيْخُ يَسْمَعُ، فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ شَيْبَانَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ وَابِصَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ، وَقَالُوا: يُعِيدُ إِذَا صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ قَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُجْزِئُهُ إِذَا صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ إِلَى حَدِيثِ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ أَيْضًا، قَالُوا: مَنْ صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ يُعِيدُ. مِنْهُمْ: حَمَّادُ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، وَابْنُ أَبِي لَيْلَى،

وَوَكَيْعٌ. وَرَوَى حَدِيثَ حُصَيْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ غَيْرُ وَاحِدٍ، مِثْلَ رِوَايَةِ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ وَابِصَةَ. وَفِي حَدِيثِ حُصَيْنٍ مَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ هِلَالَ قَدْ أَذْرَكَ وَابِصَةَ. فَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْحَدِيثِ فِي هَذَا: فَقَالَ بَعْضُهُمْ: حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ أَصَحُّ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: حَدِيثُ حُصَيْنٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ أَصَحُّ. وَهَذَا عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ حَدِيثِ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ.

واته: له هیلالی کوری یه سافهوه ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: له ره ققه بووین، زیادی کوری نه بو جههده دهستی گرتم و بردمی بۆلای شیخی بهناوی وایبسهی کوری مهعهده له هۆزی بهنی نهسهده، زیاد فهرمووی: نهه شیخه بۆی گێرامهوه فهرمووی: پیاوی له دوای ریزهوه به تهنیا نوژی کرد، پتغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پێ کرد نوژه کهی بگێرتهوه.

۲۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ، أَنَّ رَجُلًا صَلَّى خَلْفَ الصَّفِّ وَخَذَهُ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ. سَمِعْتُ الْجَارُودَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكَيْعًا، يَقُولُ: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ خَلْفَ الصَّفِّ وَخَذَهُ فَإِنَّهُ يُعِيدُ.

واته: له وایبسهی کوری مهعهدهوه رهزای خوی لی بۆ ده گێرنهوه، که پیاوی له دوای ریزهوه به تهنیا نوژی کرد، پتغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پێ کرد نوژه کهی بگێرتهوه.

دهرباره ی پیاو ی نویژ بکات که سیک ی تری له گهل بی.

۱۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُصَلِّي وَمَعَهُ رَجُلٌ

۲۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَأْسِي مِنْ وَرَائِي فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، قَالُوا: إِذَا كَانَ الرَّجُلُ مَعَ الْإِمَامِ يَقُومُ عَنْ يَمِينِ الْإِمَامِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوابان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: شهوتیک له گهل پیغمبره ی خوادا (صلی الله علیه وسلم) نویژم کرد له لای چه پیه وه وه ستام، نهویش به ده ستی راستی له پشتی خویه وه هینامیه لای راستی خویه وه، نینجا نویژم له گهل کرد.

دهرباره ی پیاو ی له گهل دوو پیاو ی تر نویژ بکات.

۱۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُصَلِّي مَعَ الرَّجُلَيْنِ

۲۳۳ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: أَتَيْنَا إِسْمَاعِيلَ بْنَ مُسْلِمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كُنَّا ثَلَاثَةً أَنْ يَتَقَدَّمَ أَحَدُنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ. وَحَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً قَامَ رَجُلَانِ خَلْفَ الْإِمَامِ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّهُ صَلَّى بِعَلْقَمَةَ، وَالْأَسْوَدِ، فَأَقَامَ أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِهِ، وَالْآخَرَ عَنْ يَسَارِهِ، وَرَوَاهُ عَنِ النَّبِيِّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ النَّاسِ فِي إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له سه مورهی کوری جوندوبه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که
 فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانی پی کردین نه گهر سی
 کهس بووین یه کیکمان پیشکه وی و بهرنوژی بکات.

ده باره ی پیاوی بهرنوژی بکات بو پیاوان و ژنان

۱۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُصَلِّي وَمَعَهُ الرَّجَالُ وَالنِّسَاءُ

۲۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِبَطْنِهَا لِيُطْعِمَ صَنَعَتَهُ، فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: قُومُوا فَلْنُصَلِّ بِكُمْ، قَالَ أَنَسٌ: فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طُولِ مَا لَيْسَ، فَتَضَخْتُ بِالْمَاءِ، فَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفَّقْتُ عَلَيْهِ أَنَا، وَالْيَتِيمَ وَرَأَاهُ، وَالْعَجُوزَ مِنْ وَرَائِنَا، فَصَلَّى بِنَا رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ انْصَرَفَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: إِذَا كَانَ مَعَ الْإِمَامِ رَجُلٌ وَامْرَأَةٌ قَامَ الرَّجُلُ عَنْ يَمِينِ الْإِمَامِ وَالْمَرْأَةُ خَلْفَهُمَا. وَقَدْ اخْتَجَّ بَعْضُ النَّاسِ بِهَذَا الْحَدِيثِ فِي إِجَازَةِ الصَّلَاةِ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ خَلْفَ الصَّفِّ وَخَدَهُ، وَقَالُوا: إِنَّ الصَّبِيَّ لَمْ تَكُنْ لَهُ صَلَاةٌ، وَكَأَنَّ أَنَسًا كَانَ خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَدَهُ فِي الصَّفِّ. وَلَيْسَ الْأَمْرُ عَلَى مَا ذَهَبُوا إِلَيْهِ، لِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَامَهُ مَعَ الْيَتِيمِ خَلْفَهُ، فَلَوْلَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَعَلَ لِلْيَتِيمِ صَلَاةً لَمَا أَقَامَ الْيَتِيمَ مَعَهُ، وَلَا أَقَامَهُ عَنْ يَمِينِهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسٍ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقَامَهُ عَنْ يَمِينِهِ. وَفِي هَذَا الْحَدِيثِ دَلَالَةٌ أَنَّهُ إِنَّمَا صَلَّى تَطَوُّعًا أَرَادَ إِدْخَالَ الْبَرَكَةِ عَلَيْهِمْ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که نهنکی موله یکه بانگیشتی پیغمبره خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد بو خواردنی که دروستی کردبوو، پیغمبره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لیتی خوارد، پاشان فهرمووی: (ههستن با بهرنویژیتان بو بکهه). نههس فهرمووی: ههسیریکمان ههبوو له بهر کۆنی رهش داگه رابوو ههستام چووم ناوړشینم کردوو هینام، پیغمبره خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههستا چوو ههسیره که، من و مندالتیکی ههتیو له دوايه وه ریزیوین، پیره ژنه کهش له دوامانه وه بوو، جا دووړکات نویژی بو کردین، پاشان سهلامی دایه وه روشت.

دهرباره ی کی شایه نتره پیشنوژی بکات

۱۷۴ - بَابُ مَنْ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ

۲۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، ح: وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، وَابْنُ ثُمَيْرٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ رَجَاءٍ الزُّبَيْدِيِّ، عَنِ أَوْسِ بْنِ ضَمْعَجٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيَّ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَوْمُ الْقَوْمِ أَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً، فَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً، فَأَقْدَمُهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً، فَأَكْبَرُهُمْ سِنًا، وَلَا يُؤْمَرُ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يُجْلَسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ ابْنُ ثُمَيْرٍ فِي حَدِيثِهِ: أَقْدَمُهُمْ سِنًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَمَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، وَعَمْرِو بْنِ سَلَمَةَ. وَحَدِيثُ أَبِي مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالُوا: أَحَقُّ النَّاسِ بِالْإِمَامَةِ أَقْرَبُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ وَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ. وَقَالُوا: صَاحِبُ الْمَنْزِلِ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا أَدَانَ صَاحِبُ الْمَنْزِلِ لَعَنِيهِ فَلَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِ. وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ، وَقَالُوا: السُّنَّةُ أَنْ يُصَلِّيَ

صَاحِبُ الْبَيْتِ. قَالَ أَخَذْتُ بِنُ حَنْبَلٍ: وَقَوْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُؤْمُ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يُجْلَسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِذَا أَدِنَ فَأَرْجُو أَنَّ الْإِذْنَ فِي الْكُلِّ، وَلَمْ يَرَ بِهِ بَأْسًا إِذَا أَدِنَ لَهُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِ.

واته: له نه بو مه سعودی نه نصاریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کی زیاتر شاره زای قورنان بوو با نه وه پیشنوژی بۆ خه لکه که بکات، نه گهر له شاره زایی قورناندا وه که یه ک بوون، نه وه با زانترینیان به سوننه ت پیشنوژی بکات، جا نه گهر له سوننه تیشدا یه کسان بوون کی زوتر کۆچی کردیته نه وه پیشنوژی بکات، جا نه گهر له کۆچکردنیشدا یه کسان بوون کی به ته مه نتر بوو با نه وه پیشنوژی بکات، هیچ بیاری پیشنوژی له ده سه لاتی که سیکی تر دا نه کات و، له سه ر فهرشی هیچ که سی دانه نیشت مه گهر به پرس و مۆله تی خۆی واته خاوه ن مال).

به په یره وکردنی نه م فهرمووده هه ندی له زانایان ده فهرموون: کی زیاتر شاره زای قورنان و سوننه ت بوو با نه وه پیشنوژی بۆ خه لک بکات. هه روه ها ده فهرموون: خاوه ن مال شایه نتره پیشنوژی بکات. هه ندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر خاوه ن مال خۆی مۆله تی که سی بدات دروسته پیشنوژی بکات، هه ندیکیان پییان باش نیه و ده فهرموون: سوننه ته خاوه ن مال خۆی پیشنوژی بکات.

پیشه وا نه حمه د ده فهرموویت: به پیی فهرمووده که ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده فهرموویت: (لَا يُؤْمُ الرَّجُلُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا يُجْلَسُ عَلَى تَكْرِمَتِهِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ). نو می د ده که م مۆله ته که گشتی بی، نه گهر مۆله تی پیدرا دروسته پیشنوژی بکات.

نه گهر که سی پیشنوژی کرد با درێزه ی پی نه دات

۱۷۵ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمُ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ

۲۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَمَّ أَحَدُكُمُ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ، وَالضَّعِيفَ وَالْمَرِيضَ، فَإِذَا صَلَّى وَخَذَهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، وَأَنْسٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَمَالِكِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي وَقْدٍ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ اخْتَارُوا: أَلَّا يُطِيلَ الْإِمَامُ الصَّلَاةَ مَخَافَةَ الْمَشَقَّةِ عَلَى الضَّعِيفِ وَالْكَبِيرِ وَالْمَرِيضِ. وَأَبُو الزِّنَادِ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ذَكْوَانَ. وَالْأَعْرَجُ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ هُرْمَزٍ الْمَدِينِيُّ، وَيُكْنَى أَبَا دَاوُدَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر که سی پیشنوژی کرد بو موسولمانان با درێزه ی پی نه دات، چونکه نهوانه ی له دوایه وهن هه یانه لاوازه یان هه یانه نه خۆشه یان منداله یان به سالآچووه، به لام نه گهر به ته نیا بوو چهنده توانای ههیه با درێزه ی پی بدات).

۲۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنْسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَخَفِّ النَّاسِ صَلَاةً فِي تَمَامٍ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که

پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهه موو کهس زیاتر در پیژهی نه ده دا به نویژ و به ته وایش هه موو روکنه کان و سوننه ته کانی نه نجام ده داو قورنانی که می ده خورتند.

ده باره ی نویژ دابه سنن و سه لامدانه وه

۱۷۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْرِيمِ الصَّلَاةِ وَتَحْلِيلِهَا

۲۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، طَرِيفِ السَّعْدِيِّ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ، وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِالْحَمْدِ، وَسُورَةٍ فِي فَرِيضَةٍ أَوْ غَيْرِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ. وَحَدِيثُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَجْوَدُ إِسْنَادًا وَأَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ، وَقَدْ كَتَبْنَاهُ فِي أَوَّلِ كِتَابِ الْوُضُوءِ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِنَّ تَحْرِيمَ الصَّلَاةِ التَّكْبِيرُ، وَلَا يَكُونُ الرَّجُلُ دَاخِلًا فِي الصَّلَاةِ إِلَّا بِالتَّكْبِيرِ. سَمِعْتُ أَبَا بَكْرٍ مُحَمَّدَ بْنَ أَبَانَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ مَهْدِيٍّ، يَقُولُ: لَوْ افْتَتَحَ الرَّجُلُ الصَّلَاةَ بِسَبْعِينَ اسْمًا مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَمْ يُكَبِّرْ لَمْ يُجْزِهِ، وَإِنْ أَخَذَتْ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ أَمْرُهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ، ثُمَّ يَرْجِعَ إِلَى مَكَانِهِ وَيُسَلِّمَ، إِنَّمَا الْأَمْرُ عَلَى وَجْهِهِ. وَأَبُو نَضْرَةَ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ بْنُ مَالِكِ بْنِ قُطْعَةَ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کلیلی کردنه وه ی نویژ

سنن الترمذی بهرگی په کم - باه کانی نوږ له پیغمبره و صلی الله علیه وسلم

ده ستونیزه، دابه ستینشی به (الله اکبر) ه، به سه لامدانه وش ته و او ده کړیت، هرکه س سوره تی فاتیحه و سوره تینکی تر نه خوینن نوږی بڼ نییه واته نوږه که ی دروست نییه، جا نیر نوږی سوننه ت بی یان نوږی فهرز).

ده باره ی بلا و کړدنه وه ی په نجه کان له کاتی دابه ستنی نوږدا

۱۷۷ - بَابُ فِي نَشْرِ الْأَصَابِعِ عِنْدَ التَّكْبِيرِ

۲۳۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سَمْعَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَبَّرَ لِلصَّلَاةِ نَشَرَ أَصَابِعَهُ. وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سَمْعَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ مَدًّا. وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ رَوَايَةِ يَحْيَى بْنِ الْيَمَانِ، وَأَخْطَأَ ابْنُ الْيَمَانِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو هور هیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له کاتی دابه ستنی نوږدا په نجه کانی بلا وده کړدنه وه - همدو وده ستی هه تا ناستی نهرمایى گوینکانی بهر زده کړده وه -.

۲۴۰ - (صحيح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ سَمْعَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ رَفَعَ يَدَيْهِ مَدًّا. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ الْيَمَانِ، وَحَدِيثُ يَحْيَى بْنِ الْيَمَانِ خَطَأٌ.

واته: له نه بو هور هیره وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی:

پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که نویژی داده بهست ههردوو دهستی بهرزده کردنه وه به درژی.

گه ورهیی (الله اکبر) ی یه کهمی نویژ

۱۷۸ - بَابُ فِي فَضْلِ التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى

۲۴۱ - (حسن) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، عَنْ طُعْمَةَ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى كُتِبَ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ الْبَقَايِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَنَسٍ مَوْفُوفًا، وَلَا أَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ إِلَّا مَا رَوَى سَلَمُ بْنُ قُتَيْبَةَ، عَنْ طُعْمَةَ بْنِ عَمْرٍو. وَإِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ الْبَجَلِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَوْلُهُ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هُنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ خَالِدِ بْنِ طَهْمَانَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ الْبَجَلِيِّ، عَنْ أَنَسِ قَوْلُهُ وَلَمْ يَرْفَعُهُ. وَرَوَى إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَهَذَا حَدِيثٌ غَيْرٌ مَحْفُوظٌ، وَهُوَ حَدِيثٌ مُرْسَلٌ. عُمَارَةُ بْنُ غَزِيَّةَ لَمْ يُدْرِكْ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: حَبِيبُ بْنُ أَبِي حَبِيبٍ يُكْنَى أَبَا الْكَشُوثَا، وَيُقَالُ أَبُو عُمَيْرَةَ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکهس چل رۆژ بگات به (الله اکبر) ی یه کهمی پیتش نوێژدا واته نویژه کانی به کۆمه ل بکات

نه وه دوو رزگاریوونی بۆ ده نوسریت: رزگاریوون له ناگری دۆزه خ، وه رزگاریوون له دوو پروویی).

له کاتی دابهستی نویژ دا چی ده وتریت

۱۷۹ - بَابُ مَا يَقُولُ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

۲۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَلِيٍّ الرَّفَاعِيِّ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ بِاللَّيْلِ كَبَّرَ، ثُمَّ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، ثُمَّ يَقُولُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَابْنِ عُمرَ. وَحَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ أَشْهُرُ حَدِيثٍ فِي هَذَا الْبَابِ. وَقَدْ أَخَذَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ بِهَذَا الْحَدِيثِ. وَأَمَّا أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ، فَقَالُوا: إِنَّمَا يُرْوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَهَكَذَا رَوَى عَنْ عُمرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ، وَغَيْرِهِمْ. وَقَدْ تَكَلَّمَ فِي إِسْنَادِ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ، كَانَ يَخْبَى بْنُ سَعِيدٍ يَتَكَلَّمُ فِي عَلِيٍّ بْنِ عَلِيٍّ الرَّفَاعِيِّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا يَصِحُّ هَذَا الْحَدِيثُ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لى بى ده گێڤنه وه، كه فهرموویه تی: کاتی كه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه لئه سا بۆ شه ونویژ (الله اکبر) ده کردو نویژی داده به ست، له پاشدا ده یه فرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). واته: خواجه تو پاک و

بیگهردی سوپاس و ستایش شایسته ی تویه، ناوت پیروژه و خاوهنی بهرزی و شکوی، هیچ پرستراویکی بههق نیه که شایسته ی پرستن بیت جگه له تو. نینجا دهیفرموو: (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا)، له پاشدا دهیفرموو: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَزْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَقْصِهِ) واته: پهنا ده گرم به خوی پهرهردگار له شهیتانی نهفرین لیکراوی دوورخراو له رههتهی خوا، له شیتی و فیز زلی و هاندانی بو وتنی شیعی خراپ.

۲۴۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، وَيَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ أَبِي الرَّجَالِ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ قَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَحَارِثَةُ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَأَبُو الرَّجَالِ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَدِينِيُّ.

واته: له عائیشه وه زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه ته: کاتی که پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کردو نویر ی داده بهست دهیفرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). واته: خوی بهرزی و شکوی، هیچ پرستراویکی بههق نیه که شایسته ی پرستن بیت جگه له تو.

ده باره ی نه خویندنی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به دهنگی بهر

۱۸۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْجَهْرِ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

۲۴۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ الْجُرَيْرِيُّ، عَنْ قَيْسِ بْنِ عَبَايَةَ، عَنْ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، قَالَ: سَمِعَنِي

أَبِي وَأَنَا فِي الصَّلَاةِ، أَقُولُ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، فَقَالَ لِي: أَيُّ بُنَيَّ مُحَدَّثٌ إِيَّاكَ وَالْحَدَّثُ، قَالَ: وَلَمْ أَرِ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَبْغَضَ إِلَيْهِ الْحَدَّثُ فِي الْإِسْلَامِ، يَغْنِي مِنْهُ، قَالَ: وَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ، وَمَعَ عُمَرَ، وَمَعَ عُثْمَانَ، فَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْهُمْ يَقُولُهَا، فَلَا تَقُلْهَا، إِذَا أَنْتَ صَلَّيْتَ فَقُلْ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقَلٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، وَغَيْرُهُمْ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَرَوْنَ أَنْ يَجْهَرَ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، قَالُوا: وَيَقُولُهَا فِي نَفْسِهِ.

واته: له کوریتیکی (عبد الله)ی کورپی مهغه فهله وه ره زای خویان لی بی ده گیر نه وه، که فرموویه تی: له نویژدا بووم باو کم گوئی لیم بوو به ده نگی بهرز وتم: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، پیتی فرمووم: کورپی خۆم وتنی به ده نگی بهرز بیدعه یه، هۆشیاری بیدعه بهو خۆتی لی بیاریزه. فرمووی: له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچ که سیکم نه دیوه هینده ی باو کم رقی له بیدعه بی له نیسلامدا، (عبد الله)ی کورپی موغه فهل فرمووی: له خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیتشه وایان نه بو به کر و عومه ر (عُثْمَانُ) دا نویژم کردوه هیچ کهس له وان به ده نگی بهرز (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یان نه ده خویند. ده ی تۆش به ده نگی بهرز (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) مه یلی. کاتی که نویژت کرد بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

ده باره ی نهوانه ی که رایان وایه به دهنگی بهرز بخوینری

۱۸۱ - بَابُ مَنْ رَأَى الْجَهْرَ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

۲۴۵ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنِي إِسْمَاعِيلُ بْنُ حَمَّادٍ، عَنْ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْتَتِحُ صَلَاتَهُ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ. وَقَدْ قَالَ بِهَذَا عِدَّةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنْهُمْ أَبُو هُرَيْرَةَ، وَابْنُ عُمَرَ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَابْنُ الزُّبَيْرِ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، رَأَوْا الْجَهْرَ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ. وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ حَمَّادٍ هُوَ ابْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ. وَأَبُو خَالِدٍ، هُوَ أَبُو خَالِدٍ الْوَالِجِيُّ وَاسْمُهُ هُرْمُزٌ وَهُوَ كُوفِيٌّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به خویندنی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) نوژی دهست پی ده کرد.

هه ندی له زانیان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مه ده فهرموون: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به دهنگی بهرز بخوینری لهوانه: نه بو هورهیره و ئیبنو عومهر و ئیبنو زوبیر، ههروه ها نهوانه ی دوا ی نهوانیش له شوینکته وتوان. پیشهوا شافعی و ئیسماعیلی کوری هه ماد و نه بو خالیدیش نه مه ده فهرموون.

دهرباره ی دهست پی کردنی نویژ به (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

۱۸۲ - بَابُ فِي افْتِتَاحِ الْقِرَاءَةِ بِ (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

۲۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، يَفْتَتِحُونَ الْقِرَاءَةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: كَانُوا يَسْتَفْتِحُونَ الْقِرَاءَةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ، كَانُوا يَفْتَتِحُونَ الْقِرَاءَةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، مَعْنَاهُ: أَنَّهُمْ كَانُوا يُبْدِءُونَ بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ قَبْلَ السُّورَةِ، وَلَيْسَ مَعْنَاهُ: أَنَّهُمْ كَانُوا لَا يَقْرَأُونَ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). وَكَانَ الشَّافِعِيُّ يَرَى: أَنَّ يُبْدَأُ بِ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، وَأَنْ يُجَهَّرَ بِهَا إِذَا جُهِرَ بِالْقِرَاءَةِ.

واته: له نههسه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و پیشه وایان نه بو به کر و عومهر و (عثمان) رهزای خویان لی بی به (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) نویژیان دهست پی ده کرد.

پیشهوا شافعی ده فهرموویت: مانای فهرمووده که نه مهیه: نه وانه به خویندنی سوره تی فاتحه نویژیان دهست پی ده کرد پیش نه وهی سوره تیکی تر بخوینن، نه وه ناگهیه نی که (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یان نه خویندبی. پیشهوا شافعی رای وایه به (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) نویژی دهست پی بکریت و به دهنگی بهرز بوتریت - لهو نویژانه دا که پیشنوژی به دهنگی بهرز قورثانیان تیدا ده خوینی وهك نویژی بهیانی و شیوان و خهوتنان - .

نه وهی سورتهی فاتحه نه خوینی نویژه کهی دروست نیه.

۱۸۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ لَا صَلَاةَ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

۲۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ تَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ عُبَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَعُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ، وَغَيْرُهُمْ، قَالُوا: لَا تُجْزِئُ صَلَاةَ إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ: كُلُّ صَلَاةٍ لَا يُقْرَأُ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَهِيَ خِدَاجٌ غَيْرُ تَمَامٍ

واته: له عوبادهی کوری صامیته وه رهزای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیغمبره خا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه وه که سهی سورتهی فاتحه نه خوینی نویژه کهی دروست نیه). — نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی که خوتندنی سورتهی فاتحه فهرزه له هه موو نویژه کاندای و روکنیکه له روکنه کانی.

پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی ده فهرمووی: (نه وه که سهی سورتهی فاتحه نه خوینی نویژه کهی ته وای نیه). پیشه وایان ئیبنو مبارک و شافعی و نه مه و ئیسحاق نه مه ده فهرموون.

نه وهی هاتوره سه بارهت به (آمین)

۱۸۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّأْمِينِ

۲۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ حُجْرِ بْنِ عَنَسٍ، عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)، فَقَالَ: آمِينَ، وَمَدَّ بِهَا صَوْتَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَبِهِ يَقُولُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: يَرَوْنَ أَنَّ يَرْفَعُ الرَّجُلُ صَوْتَهُ بِالتَّأْمِينِ، وَلَا يُخْفِيهَا. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، عَنْ حُجْرِ أَبِي الْعَنَسِ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ: (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)، فَقَالَ: آمِينَ وَخَفَضَ بِهَا صَوْتَهُ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَدِيثُ سُفْيَانَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ فِي هَذَا، وَأَخْطَأَ شُعْبَةُ فِي مَوَاضِعَ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: عَنْ حُجْرِ أَبِي الْعَنَسِ، وَإِنَّمَا هُوَ حُجْرُ بْنُ عَنَسٍ وَيُكْنَى أَبَا السَّكَنِ، وَزَادَ فِيهِ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ، وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ عُلْقَمَةَ، وَإِنَّمَا هُوَ حُجْرُ بْنُ عَنَسٍ، عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ وَقَالَ: وَخَفَضَ بِهَا صَوْتَهُ، وَإِنَّمَا هُوَ: وَمَدَّ بِهَا صَوْتَهُ. وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: حَدِيثُ سُفْيَانَ فِي هَذَا أَصَحُّ، قَالَ: وَرَوَى الْعَلَاءُ بْنُ صَالِحٍ الْأَسَدِيُّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، نَحْوَ رِوَايَةِ سُفْيَانَ.

واته: له وانيلی کوری حوجره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: بو خرم گویم له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم) بوو (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) خویتندوو فهرمووی: (آمین) دهنگی دریتوکرده وه.

۲۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثُمَيْرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ صَالِحٍ الْأَسَدِيِّ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ، عَنْ حُجْرِ بْنِ عَنَسٍ، عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ سُفْيَانَ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ.

دهر باره ی فہزل و گہورہ ی (آمین).

۱۸۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّامِينَ

۲۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَمَرَ الْإِمَامُ فَأَمِنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورده يره وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (كاتيك كه پيشنوږو فهرمووى: (آمين)، نيوهش بيلين: (آمين)، چونكه (آمين)ى همر كه سيك له گهل (آمين)ى مه لانيكه ريك بكه وىت، خواى گه وره له گونا هه كاني رابردوى ده بورى.

نه وهى هاتوره دهر باره ی (السكتين).

۱۸۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّكْتَيْنِ

۲۵۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ، قَالَ: سَكَّتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ، وَقَالَ: حَفِظْنَا سَكْتَهُ، فَكُتِبْنَا إِلَى أَبِي بِنِ

كَتَبَ بِالْمَدِينَةِ، فَكَتَبَ أَبِي: أَنَّ حَفِظَ سَمْرَةَ، قَالَ سَعِيدٌ، فَقُلْنَا لِقَتَادَةَ: مَا هَاتَانِ السُّكُنَتَانِ؟ قَالَ: إِذَا دَخَلَ فِي صَلَاتِهِ، وَإِذَا فَرَعَ مِنَ الْقِرَاءَةِ، ثُمَّ قَالَ بَعْدَ ذَلِكَ: وَإِذَا قَرَأَ: (وَلَا الضَّالِّينَ)، قَالَ: وَكَانَ يُعْجِبُهُ إِذَا فَرَعَ مِنَ الْقِرَاءَةِ أَنْ يَسْكُتَ حَتَّى يَتَرَادَّ إِلَيْهِ نَفْسُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ سَمْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهُوَ قَوْلُ وَاحِدٍ مِنَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَجِبُونَ لِلْإِمَامِ أَنْ يَسْكُتَ بَعْدَ مَا يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ وَبَعْدَ الْفَرَاغِ مِنَ الْقِرَاءَةِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ وَأَصْحَابُنَا.

واته: له سه موروه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فه رموویه تی: ناگاداری دوو (سُكُنَتَانِ) م دوو وه ستانی که م له نوژی دا که له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له بهرم کردوه، عیمرانی کوری حوصهین ئینکاری کرد و فه رمووی: یه ک (سُكُنَتَانِ) مان له بهر کردوه، له وباره وه نامه مان نووسی بۆ ئوبه ی کوری که عب -- گهره ی قورنان خوینه کان و نووسه ری وه حی - که له مه دینه بوو، نه ویش وه لامی نامه که ی دایه وه نووسی: قسه ی سه موریه، سه عید فه رمووی: وتمان به قه تاده نه دوو (سُكُنَتَانِ) کامانه ن؟ فه رمووی: کاتی که نوژی داد به ست، کاتی کیش که له قورنان خویندن ده بووه وه، له پاشدا قه تاده فه رمووی: کاتی که ده یفه رموو: (وَلَا الضَّالِّينَ). فه رمووی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له قورنان خویندن ده بووه وه وای به لاوه په سه ند بوو که می بوه ستی بۆ نه وه ی هه ناسه یه بدات.

ده باره ی دانانی ده ستی راست له سه ر ده ستی چه پ له نوژی دا.

١٨٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ الْيَمِينِ عَلَى الشِّمَالِ فِي الصَّلَاةِ

٢٥٢ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ هُلَبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

يَوْمُنَا، فَيَأْخُذُ شِمَالَهُ يَمِينِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَعُطَيْفِ بْنِ الْحَارِثِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. حَدِيثُ هَلْبٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، يَرَوْنَ أَنَّ يَضَعُ الرَّجُلُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فِي الصَّلَاةِ، وَرَأَى بَعْضُهُمْ أَنَّ يَضَعُهَا فَوْقَ السُّرَّةِ. وَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يَضَعُهَا تَحْتَ السُّرَّةِ، وَكُلُّ ذَلِكَ وَاسِعٌ عِنْدَهُمْ. وَاسْمُ هَلْبٍ: يَزِيدُ بْنُ قُنَافَةَ الطَّائِيُّ.

واته: له قهبيصه کورې هولبه وه، له باوکیه وه رهزای خوايان لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پيشنوږى بو کردن، به دهستى راستى دهستى چهپى گرتبو.

به په پړه وکردنى نهم فهرمووده هندی له زانایان له هاوه لانی پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و شونکته وتوان و نهوانه دى دواى نهوانيش رایان وایه: نوږخوین دهستى راستى له سهر دهستى چهپى دانى له نوږډا، هندیکیان رایان وایه: له سهرووی ناوکیه وه، هندیکیان رایان وایه: له خوارووی ناوکیه وه داینى، بابه ته فراوانه به لایانه وه به هردوو شپوه که دروسته.

دو باره دى (الله اکبر) لى له رکوع و سه جده بردندا.

۱۸۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّكْبِيرِ عِنْدَ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

۲۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عُلْفَمَةَ، وَالْأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَبِّرُ فِي كُلِّ خَفْضٍ وَرَفْعٍ، وَقِيَامٍ وَقُعُودٍ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ، وَأَبِي

مُوسَى، وَعِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ، وَوَائِلُ بْنُ حُجْرٍ، وَابْنُ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ، وَغَيْرُهُمْ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، وَعَلَيْهِ غَاةُ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژدا له کاتی هه موو بهرزبونه وه دانه واندن و ههستان و دانیشتنیکی دا (الله اکبر) ی ده کرد - جگه له بهرزبونه وه له رکوع که ده یفه رموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) - ، ههروه ها ههردوو پیشهوا نه بو به کر و عومه ریش رهزای خویان لی بی.

باسیکی تر له و باره وه.

۱۸۹ - بَابُ مِنْهُ آخَرُ

۲۵۴ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُكَبِّرُ وَهُوَ يَهُوِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، قَالُوا: يُكَبِّرُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَهُوِي لِلرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ.

واته: له نه بو ههرویه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که به پیوه دانه وهی و ده چوو بو سه جده (الله اکبر) ی ده کرد.

بهرز کردنه وهی ههردوو دهست له کاتی چوونه رکوع و ههستانه وه

۱۹۰ - بَابُ رَفْعِ يَدَيْهِ عِنْدَ الرُّكُوعِ

۲۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَازِيَ مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَزَادَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ فِي حَدِيثِهِ: وَكَانَ لَا يَرْفَعُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ.

واته: له سالیمه وه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی که نویژی داده بهست ههردوو دهستی بهرزده کرده وه تا بهرام بهر ههردوو شانی، ههروه ها کاتی که دهچوه رکوعه وه و سهری بهرزده کرده وه له رکوع، ئیبنو عومهر رهزای خویان لی بی له فرمووده کهیدا نه مهی بو زیاد کرد: له نیوان ههردوو سهجده کهدا دهستی بهرزنده کرده وه واته کاتی که دهچوه سهجده وه کاتیکیش که سهری بهرزده کرده وه.

۲۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي عُمَرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَمَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَأَبِي أُسَيْدٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَتَحْمَدِ بْنِ مَسْلَمَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَأَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، وَجَابِرٍ، وَعُمَيْرِ اللَّثَمِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهَذَا يَقُولُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: ابْنُ عُمَرَ، وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٌ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ، وَغَيْرُهُمْ، وَمِنْ التَّابِعِينَ:

الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، وَعَطَاءٌ، وَطَاوُسٌ، وَنَاجِدٌ، وَنَافِعٌ، وَسَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَسَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ، وَغَيْرُهُمْ. وَبِهِ يَقُولُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: قَدْ ثَبَتَ حَدِيثُ مَنْ يَرْفَعُ، وَذَكَرَ حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَلَمْ يَثْبُتْ حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَرْفَعِ إِلَّا فِي أَوَّلِ مَرَّةٍ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الْأَمَلِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ زَمْعَةَ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ. وَحَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ، قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ يَرَى رَفَعَ الْيَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ. وَقَالَ يَحْيَى: وَحَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ قَالَ: كَانَ مَعْمَرُ بْنُ رَافِعٍ يَرَى رَفَعَ الْيَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ. وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ بْنَ مُعَاذٍ يَقُولُ: كَانَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَعُمَرُ بْنُ هَارُونَ، وَالتَّنْضُرُ بْنُ شُمَيْلٍ يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ إِذَا افْتَتَحُوا الصَّلَاةَ، وَإِذَا رَكَعُوا، وَإِذَا رَفَعُوا رُءُوسَهُمْ.

پيغمبره وى خوا صلى الله عليه وسلم بهس يه كه مجار ده ستى بهر زده كرده وه

۱۹۱ - باب ما جاء أن النبي صلى الله عليه وسلم لم يرفع إلا في أول مرة

۲۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: أَلَا أُصَلِّي بِكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَصَلَّى، فَلَمْ يَرْفَعْ يَدَيْهِ إِلَّا فِي أَوَّلِ مَرَّةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَبِهِ يَقُولُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له (عبد الله) كورى مه سعو ده وه ره زای خوايان لى بى ده گپرنه وه، كه

فهرموویه تی: نایا بهرنویژییه کتان بۆ نه کهم بهشیوه ی بهرنویژی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بهرنویژی بۆ کردین و نویژی کرد بهس یه که عجار دهستی بهرز کرده وه.

دانانی ههردوو دهست له سهه نهژنۆکان له رکوعدا.

۱۹۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ الْيَدَيْنِ عَلَى الرُّكْبَتَيْنِ فِي الرُّكُوعِ

۲۵۸ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَصِينٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، قَالَ: قَالَ لَنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ الرُّكْبَ سُنَّتٌ لَكُمْ، فَخُذُوا بِالرُّكْبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَأَبِي أُسَيْدٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَمُحَمَّدِ بْنِ مَسْلَمَةَ، وَأَبِي مَسْعُودٍ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ، لَا اخْتِلَافَ بَيْنَهُمْ فِي ذَلِكَ، إِلَّا مَا رَوَى عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ وَبَعْضِ أَصْحَابِهِ، أَنَّهُمْ كَانُوا يُطَبِّقُونَ. وَالتَّطْبِيقُ مَنْسُوخٌ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نهو (عبد الرحمن) ی سوله میه وه رهزای خوی لی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیشهوا عومه ری کوری (خطاب) رهزای خوی لی بی پیتی فهرمووین: دانانی ههردوو له پی دهست له سهه نهژنۆکان سونه تیکه بۆتان دانراوه، دهی ئیوهش له رکوعدا بیانگرن.

۲۵۹ - (صحيح) قَالَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ: كُنَّا نَفْعَلُ ذَلِكَ، فَتُهِنَا عَنْهُ، وَأَمَرْنَا أَنْ نَضَعَ الْأُكُفَّ عَلَى الرُّكْبِ، حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَّانَةَ، عَنْ أَبِي يَغْفُورٍ، عَنْ مُضْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ سَعْدٍ بِهَذَا. وَأَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَعْدٍ

بْنِ الْمُنْذِرِ. وَأَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ اسْمُهُ مَالِكُ بْنُ رَبِيعَةَ. وَأَبُو حَصِينٍ اسْمُهُ عُمَانُ بْنُ عَاصِمٍ الْأَسَدِيُّ. وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلَمِيُّ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ. وَأَبُو يَغْفُورٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عُبَيْدٍ بْنِ نِسْطَاسٍ. وَأَبُو يَغْفُورٍ الْعَبْدِيُّ اسْمُهُ وَقْدٌ، وَيُقَالُ: وَقْدَانُ، وَهُوَ الَّذِي رَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى. وَكَلاَهُمَا مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: سه عدى كورى نه بی وه قاص ده فهرمویت: نیمهش بهو شیویه مان ده کرد، به لام ریگریان لی کرا، فهرمانان بی کرا بهری دهستان له سهر نه ژنۆکان دابنیتین.

پیغمبره صلی الله علیه وسلم له رکوعدا
ههردوو دهستی له لاتهنیشته کانی دوورده خسته وه.

۱۹۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُجَافِي يَدَيْهِ عَنِ جَنْبَيْهِ فِي الرَّكْعَةِ

۲۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ سَهْلٍ، قَالَ: اجْتَمَعَ أَبُو حُمَيْدٍ، وَأَبُو أُسَيْدٍ، وَسَهْلُ بْنُ سَعْدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، فَذَكَرُوا صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَبُو حُمَيْدٍ: أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَ، فَوَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى رُكْبَتَيْهِ كَأَنَّهُ قَابِضٌ عَلَيْهِمَا، وَوَتَرَ يَدَيْهِ، فَنَحَّاهُمَا عَنْ جَنْبَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. حَدِيثُ أَبِي حُمَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنَّ يُجَافِي الرَّجُلُ يَدَيْهِ عَنِ جَنْبَيْهِ فِي الرَّكْعَةِ وَالسُّجُودِ.

واته: له عه باسی كورى سههله وه ده گیرنه وه، که فهرمویه تی: نه بو حومهید و نه بو نوسهید و سههلی كورى سهعد و موحه مدهی كورى مهسهله مه كۆبوونه وه باسی چۆنیه تی نوژی پیغمبره صلی الله علیه وسلم ده کرد، نه بو

حومید فهرمووی: من لهه مووتان زیاتر شاره زام به چوڼیه تی نوږی پیغمبره څوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده چوه رکوعه وه ههردو له پی دهستی له سر نه ژنوی داده نا وه که نه وهی که بیانگریټ، ههروها ههردو دهستی له یه که جیاده کړدنه وه و دووری ده خستنه وه له لاتنه نیشته کانی.

نه وهی هاتووه دهر باره ی ته سیح له رکوع و سه جده دا

۱۹۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْبِيحِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

۲۶۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذَنْبٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يَزِيدَ الهُدَلِيِّ، عَنْ عَوْنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَكَعَ أَحَدُكُمْ، فَقَالَ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَدْ تَمَّ رُكُوعُهُ، وَذَلِكَ أَذْنَاهُ، وَإِذَا سَجَدَ، فَقَالَ فِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَدْ تَمَّ سُجُودُهُ، وَذَلِكَ أَذْنَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ بْنِ عَامِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ، عَوْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ لَمْ يَلْقَ ابْنَ مَسْعُودٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَحِبُّونَ أَنْ لَا يَنْقُصَ الرَّجُلُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ مِنْ ثَلَاثِ تَسْبِيحَاتٍ. وَرَوَى عَنِ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: أَسْتَحِبُّ لِلْإِمَامِ أَنْ يُسَبِّحَ خَمْسَ تَسْبِيحَاتٍ لِكُنِّي يُدْرِكُ مَنْ خَلْفَهُ ثَلَاثَ تَسْبِيحَاتٍ. وَهَكَذَا قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ.

واته: له نیبنو مه سعوده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که پیغمبره څوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی یه کی له نیوه رکوعی بر دوو سی جار

فهرمووی: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) رکوعه که ی تهواوه، نه مهش لای خواروویه تی. ههروه ها کاتی چووه سهجده وه سی جار فهرمووی: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) سهجده که ی تهواوه، نه مهش لای خواروویه تی.

۲۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدَ بْنَ عُبَيْدَةَ يُحَدِّثُ، عَنِ الْمُسْتَوْرِدِ، عَنْ صِلَةَ بْنِ زُفَرٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ، أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، وَفِي سُجُودِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، وَمَا أَتَى عَلَى آيَةِ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَ وَسَأَلَ، وَمَا أَتَى عَلَى آيَةِ عَذَابٍ إِلَّا وَقَفَ وَتَعَوَّدَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (حُذَيْفَةُ) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که له خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی کردوه، پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رکوعدا ده یفهرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، وه له سهجده کهیدا ده یفهرموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى). کاتی که ده گه یشته نایه تی ره حمهت ده وه ستاو ده پاراپایه وه، وه کاتی که ده گه یشته نایه تی سزا ده وه ستاو په نای ده گرت به خوای گه وه.

۲۶۳ - (صحيح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ شُعْبَةَ نَحْوَهُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ حُذَيْفَةَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ.

ده باره ی ریگری له قورنان خویندن له رکوع و سهجده دا

۱۹۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْقِرَاءَةِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

۲۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

حَنَنٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَمِيصِي، وَالْمَعْصَفِرِ، وَعَنْ تَخْتُمِ الذَّهَبِ، وَعَنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الرُّكُوعِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: كَرِهُوا الْقِرَاءَةَ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ.

واته: له پيشهوا عدلى كورى (أبو طالب) وه ره زای خواى لى بى ده گيترنوه، كه پيغمبره وى خوا (صلى الله عليه وسلم) ريگه وى نه مانه وى نه داوه: له بهر كردنى پوښاكى ناوريښمى قهسى و عه صفه راناوى نه وه وى به گياى گه زنه رهنك ده كړيت، نه گوستيله وى زير له ده ست كردن - يو پياوان - ، هه روه ها قورښان خويندنيش له ركوع دا.

دهر باره وى نه وه وى كه پښتى ريك ناكات له ركوع و سه جده دا

١٩٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

٢٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عَمْرِ، عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ، عَنْ أَبِي مُسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُخْرِئُ صَلَاةٌ لَا يُقِيمُ فِيهَا الرَّجُلُ، يَعْنِي، صَلَاتُهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ شَيْبَانَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَرِفَاعَةَ الرَّقِصِيِّ. حَدِيثُ أَبِي مُسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: يَرَوْنَ أَنَّ يُقِيمُ الرَّجُلُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: مَنْ لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ فَصَلَاتُهُ فَاسِدَةٌ لِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُخْرِئُ صَلَاةٌ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ فِيهَا صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ. وَأَبُو مَعْمَرٍ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَخْبَرَةَ. وَأَبُو مُسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ الْبَذَرِيُّ اسْمُهُ

عُقْبَةُ بْنُ عَمْرِو.

واته: له نه بو مه سعودی نه نصاریه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نویژی که سی
 دروست نییه له رکوع و سه جده دا پشتی ریک نه کات).

ده باره ی که سی سه ری بهرز کرده وه له رکوع چی بلتی.

۱۹۷ - بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ

۲۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ الْمَاجَشُونُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي، عَنْ عَبْدِ
 الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ
 الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. وَفِي
 الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَبِي جَحِيفَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ
 عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ:
 الشَّافِعِيُّ قَالَ: يَقُولُ هَذَا فِي الْمَكْتُوبَةِ وَالَّتَطَوُّعِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ: يَقُولُ هَذَا
 فِي صَلَاةِ التَّطَوُّعِ، وَلَا يَقُولُهُ فِي صَلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ.

واته: له پیشهوا عهلی کوری (أبو طالب) وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که سه ری به رزده کرده وه
 له رکوع ده فیه رموو: (خوای گه وهه بیسه ری سوپاسگوزاری نه وانه یه سوپاسی
 ده کهن، پهروه ردگارا سوپاس و ستایش بو تو، پر به ناسمانه کان و زهوی، پر به
 نیوانی نهم دووانه، سه ره پای نه مانه یش پر به هه شتیکی تر که هزی توی له سه

(بیټ).

باسیکې تر له و باره وه

۱۹۸ - باب مِنْهُ آخَر

۲۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سَمِيِّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، فَإِنَّهُ مِنْ وَاقِقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ أَنْ يَقُولَ الْإِمَامُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَيَقُولَ مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ. وَقَالَ ابْنُ سِيرِينَ وَغَيْرُهُ: يَقُولُ مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، مِثْلَ مَا يَقُولُ الْإِمَامُ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (کاتى که پيشنويژ فهرمووى: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ). ټيوده ش بلين: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). چونکه نهو که سهى وته کمى له گمل وتهى مه لانيکه کانی په روه رد گاردا بهک بکه ویت، نهوا خوای گه وه له هه موو گونا هه کانی رابردوى خوښ ده بیت).

خسته سهر زهوی نهژنوکان له پیش دهسته کان له سهجدهدا

۱۹۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ الرُّكْبَتَيْنِ قَبْلَ الْيَدَيْنِ فِي السُّجُودِ

۲۶۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَيْبٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحُلَوَانِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، وَعَئِزُّ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَجَدَ يَضَعُ رُكْبَتَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ رَفَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ. وَزَادَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ فِي حَدِيثِهِ: قَالَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، وَلَمْ يَرَوْا شَرِيكًا، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُ أَحَدًا رَوَاهُ غَيْرَ شَرِيكٍ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَرَوْنَ أَنَّ يَضَعُ الرَّجُلُ رُكْبَتَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ رَفَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ. وَرَوَى هَمَّامٌ، عَنْ عَاصِمٍ هَذَا مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ وَائِلَ بْنَ حُجْرٍ.

واته: له وانلی کوری حوجره وه رهزای خوای لی بی دهگپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه کاتی که دانه نهویه وه بۆ سهجده بردن نهژنوکانی له پیش دهسته کانی وه دهخسته سهر زهوی، وه کاتی که ههله سهایه وه دهسته کانی له پیش نهژنوکانیه وه بهرزده کردنه وه.

باسیکی تر له وباره وه

۲۰۰ - بَابُ آخِرُ مِنْهُ

۲۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَسَنٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَالَ: يَغْمِدُ أَحَدُكُمْ فَيَنْبِرُكَ فِي صَلَاتِهِ بَرَكَ الْجَمَلِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الزِّنَادِ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ الْمَقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ الْمَقْبَرِيُّ ضَعَفَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَغَيْرُهُ.

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمويه تى: (يه كيك له نيتوه فيرى نه وه بسوه له نويزدا كه سه جده ي برد نه ژنوكانى پيش دهسته كانى ده خاته سهر زهوى وهك چون وستر نه ژنوكانى پيش دهسته كانى ده خاته سهر زهوى).

ده باره ي لوت و نيوجاوان خسته سهر زهوى له سه جده دا.

٢٠١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّجُودِ عَلَى الْجَبْهَةِ وَالْأَنْفِ

٢٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبَّاسُ بْنُ سَهْلٍ، عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا سَجَدَ أَمَكَنَ أَنْفَهُ وَجَبْهَتَهُ مِنَ الْأَرْضِ، وَنَحَى يَدَيْهِ عَنْ جَنْبَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ خَذَوِ مَنْكِبَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ أَبِي حُمَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يَسْجُدَ الرَّجُلُ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ. فَإِنْ سَجَدَ عَلَى جَبْهَتِهِ دُونَ أَنْفِهِ، فَقَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُجْزِئُهُ، وَقَالَ غَيْرُهُمْ: لَا يُجْزِئُهُ حَتَّى يَسْجُدَ عَلَى الْجَبْهَةِ وَالْأَنْفِ.

واته: له نه بو حومهيدى ساعيديه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) كه ده چووه سه جده وه لوت و نيوجاوانى

له زهوی گیرده کرد، وه ههردوو دهستی له لاتهنیشته کانی دوورده خسته وه، له پی ههردوو دهستی له ناستی شانه کانی داده نا.

دهرباره ی که سی له سهجده دا نیوچاوانی له کویدا دابی.

۲۰۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَثْنُ يَضْعُ الرَّجُلُ وَجْهَهُ إِذَا سَجَدَ

۲۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: قُلْتُ لِلْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ: أَثْنُ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضْعُ وَجْهَهُ إِذَا سَجَدَ، فَقَالَ: بَيْنَ كَفَّيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ وَاثِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَأَبِي حُمَيْدٍ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ تَكُونَ يَدَاهُ قَرِينًا مِنْ أَدْنَاهُ.

واته: نهبر ئيسحاق ده فرموی: به بهرائم فرموی: پیغمبره وی خوا صلی الله علیه که سهجده ی دهبرد نیوچاوانی له کویدا داده نا؟ فرموی: نیوچاوانی له نیوان ههردوو له پی دهستیدا دهخسته سه زهوی. ههندی له زانایان نه مهیان به لاوه په سهنده: دهسته کانی نزیک بیت له گوێکانیه وه.

دهرباره ی سهجده بردن له سهه جهوت نه ندام.

۲۰۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السُّجُودِ عَلَى سَبْعَةِ أَعْضَاءٍ

۲۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرٍّ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا سَجَدَ الْعَبْدُ سَجَدَ مَعَهُ سَبْعَةٌ

آرَاب: وَجْهَهُ، وَكَفَّاهُ، وَرُكْبَتَاهُ، وَقَدَمَاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ الْعَبَّاسِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له عهباسی کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِب) هوه رهزای خوای لی بی هاتووه، که له پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستووه فرموویه تی: (کاتی که بنده یه سهجده ده بات حموت نه نداسی له گه لی سهجده ده بن نهوانیش بریتین له: ناوچاوان و، بهری همدوو ده ست و، همدوو نه ژنوو، بهری همدوو پیتی).

۲۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ، وَلَا يَكُفَّ شَعْرَهُ وَلَا ثِيَابَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی هاتووه، که فرموویه تی: فرمان کراوه به پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سهر حموت نه نداس سهجده بهریت، وه جل و بهرگی و قوی کونه کاته وه.

دوورخسته وهی باسکه کان له بن باله کان له سهجده دا.

۲۰۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّجَانِي فِي السُّجُودِ

۲۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَقْرَمِ الْخَزَاعِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ أَبِي بِالْقَاعِ مِنْ نَمِرَةَ، فَمَرَّتْ رَكْبَةٌ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي، قَالَ: فَكُنْتُ أَنْظُرُ إِلَى عُقْرَتِي إِطْبِئُهُ إِذَا سَجَدَ، أَرَى بَيَاضَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي بَحِينَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَحْمَرَ بْنِ جَزْءٍ، وَمَيْمُونَةَ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَأَبِي أُسَيْدٍ، وَسَهْلٍ

بْنِ سَعْدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، وَالْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ، وَعَدِيَّ بْنُ عَمِيرَةَ، وَعَائِشَةُ. وَأَخْمَرُ بْنُ جَزْءٍ هَذَا رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ حَدِيثٌ وَاحِدٌ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَقْرَمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ دَاوُدَ بْنِ قَيْسٍ. وَلَا نَعْرِفُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَقْرَمَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَقْرَمَ الرَّهْرِيُّ، كَاتِبُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَقْرَمَ الْحَزَائِيُّ إِنَّمَا يُعْرَفُ لَهُ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عُبَيْدِ اللَّهِ) ی کورێ (عبد الله) ی کورێ نه قره می خوزاعیه وه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له گه ل باو کم له دهشتی نه میره بووین - نه میره شوینیکه له عهره فات - کۆمه لئ سوار تیپه رین، له وکاته دا پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی ده کرد، فهرمووی: کاتی که ده چوه سه جده وه سپیایی بن بالیم ده بینی.

ده باره ی ریتک راگرتنی جهسته له سه جده دا

۲۰۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِعْتِدَالِ فِي السُّجُودِ

۲۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سَفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَعْتَدِلْ، وَلَا يَفْتَرِشْ ذِرَاعِيهِ افْتِرَاشَ الْكَلْبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُبَلٍ، وَأَنَسٍ، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَحْتَازُونَ الْإِعْتِدَالَ فِي السُّجُودِ، وَيَكْرَهُونَ الْإِفْتِرَاشَ كَافْتِرَاشِ السَّبُعِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر که سی له نیتوه سه جده ی برد با

جهستهی ریتک رابگریت، دهسته کانی رانه خات ههروهک چون سهگ دهسته کانی راده خات).

۲۷۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسًا، يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطَنَّ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ فِي الصَّلَاةِ بَسْطَ الْكَلْبِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له قهتاده وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له نه نهس بوو دهیفرموو: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (جهسته تان ریتک رابگرن له سهجده دا، با هیچ که سی له ئیوه دهسته کانی رانه خات ههروهک چون سهگ دهسته کانی راده خات).

دانانی بهری دهست و چه قاندنی په نجه کانی بی له سهجده دا

۲۰۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَضْعِ الْيَدَيْنِ وَنَضْبِ الْقَدَمَيْنِ فِي السُّجُودِ

۲۷۷ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِوَضْعِ الْيَدَيْنِ وَنَضْبِ الْقَدَمَيْنِ.

واته: له عامری کوپی سهعه وه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی کردوه به دانانی بهری دهست و چه قاندنی په نجه کانی بی له سهر زهوی بهرو قیبله له سهجده دا.

۲۷۸ - (حسن بما قبله) قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَقَالَ الْمُعَلَّى: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ مَسْعَدَةَ، عَنْ

مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِوَضْعِ الْيَدَيْنِ. فَذَكَرَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِيهِ. وَرَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِوَضْعِ الْيَدَيْنِ وَنَصَبِ الْقَدَمَيْنِ مُرْسَلًا. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ وَهْبٍ. وَهُوَ الَّذِي أَجْمَعَ عَلَيْهِ أَهْلُ الْعِلْمِ وَاخْتَارُوهُ.

واته: له عامري كوري سه عده وه ره زاي خواي لي بي ده گيړنه وه، كه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمانی کردووه به دانانی بهري دهست له سهر زهوي.

کاتی سهری بهر ز کرده وه له رکوع و سه جده ده بی پستی ريك بی

۲۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِقَامَةِ الصَّلَاةِ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَالرُّكُوعِ

۲۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَإِذَا سَجَدَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ: قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له بهرائی کوري عازيبه وه ره زاي خواي لي بي ده گيړنه وه، كه فەرموويه تی: نويزی پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی ده چوه رکوعه وه کاتی سهری بهر زده کرده وه له رکوع، هروها کاتی ده چوه سه جده وه کاتی سهری بهر زده کرده وه له سه جده نزیک بوون له يه کوه پستی ريك ده کرده وه تا تهواو نارام ده به وه.

پشت راستکردنه وه له کاتی سهر بهر زکردنه وه له رکوع و سهجده

۲۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِقَامَةِ الصَّلَاةِ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَالرُّكُوعِ

۲۷۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، وَإِذَا سَجَدَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ: قَرِيئًا مِنَ السَّوَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ.

واته: له بهرانی کورې عازيبه وه رهزای خوای لى بى ده گيړنه وه، که فهرموويه تی: نوږی پيغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) کاتی که ده چوه رکوعه وه کاتی که پستی راست ده کرده وه له رکوع، کاتی که ده چوه سهجده وه کاتی سهری بهر زده کرده وه له سهجده ماوهی نيوانيان نزیک بوون له يه کتره وه پستی ريك ده کرده وه تا تمواو نارام ده بوه وه.

۲۸۰ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْحَكَمِ، نَحْوَهُ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

دهرباره ی پيشکهوتی پيشنوږ باش نيه له رکوع و سهجده دا

۲۰۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يُبَادَرَ الْإِمَامَ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

۲۸۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْبَرَاءُ، وَهُوَ غَيْرُ كَذُوبٍ، قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، لَمْ

يَخْنِ رَجُلٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَسْجُدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَسْجُدَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَمُعَاوِيَةَ، وَابْنِ مَسْعَدَةَ صَاحِبِ الْجِيُوشِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهِ يَقُولُ أَهْلُ الْعِلْمِ: إِنَّ مَنْ خَلَفَ الْإِمَامَ إِنَّمَا يَتَّبِعُونَ الْإِمَامَ فِيمَا يَصْنَعُ لَا يَرْكَعُونَ إِلَّا بَعْدَ رُكُوعِهِ، وَلَا يَرْفَعُونَ إِلَّا بَعْدَ رَفْعِهِ، لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ فِي ذَلِكَ اخْتِلَافًا.

واته: له بهرائى كورپى عازيبه وه رهزاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فرمويه تى: كاتى له پشت پيغه مبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) نويزمان ده كرد كه سهرى بهر زده كرده وه له ركوع، ريك راده وستاين و هيچ كه سى له نيتمه دانه نه ويه وه بۆ سه جده هه تا پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) سه جده ي نه بردايه، جا نيتمه ش دانه نه ويه وه بۆ سه جده و سه جده مان ده برد.

دهر باره ي (إقعاء) باش نيه له نيوان دوو سه جده كه دا

٢٠٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْإِقْعَاءِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

٢٨٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَلِيُّ، أُحِبُّ لَكَ مَا أُحِبُّ لِنَفْسِي، وَأُكْرَهُ لَكَ مَا أُكْرَهُ لِنَفْسِي، لَا تُفْعِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ. وَقَدْ ضَعَفَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْحَارِثَ الْأَعْوَرَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَكْرَهُونَ الْإِقْعَاءَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتی فرمووم: (ئه ی علیه وه ی بۆ خۆم پیم خۆشه بۆ تۆش پیم خۆشه، ههروه ها ئه وه ی بۆ خۆم پیم ناخۆشه بۆ تۆش پیم ناخۆشه، له نیوان دوو سه جده که دا به چیچکانه وه دامه نیشه له سه ر هه ردوو قنگه پاژنه ی پیت.

به په یره وکردنی فرمووده که زۆریه ی زانایان به چیچکانه وه دانیشتیان له سه ر هه ردوو قنگه پاژنه ی پی له نیوان دوو سه جده که دا به لاوه باش نیه .

ده رباره ی روخسه ت له (اقعاء)دا

۲۱۰ - بَابُ فِي الرَّخْصَةِ فِي الْإِقْعَاءِ

۲۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ، أَنَّهُ سَمِعَ طَاوُوسًا، يَقُولُ: قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ فِي الْإِقْعَاءِ عَلَى الْقَدَمَيْنِ، قَالَ: هِيَ السُّنَّةُ، فَقُلْنَا: إِنَّا لَنَرَاهُ جَفَاءً بِالرَّجُلِ، قَالَ: بَلْ هِيَ سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزُونُ بِالْإِقْعَاءِ بَأْسًا. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ مَكَّةَ مِنْ أَهْلِ الْفَقْهِ، وَالْعِلْمِ. وَأَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ يَكْرَهُونَ الْإِقْعَاءَ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ.

واته: (طاووس) فرمووی: سه باره ت به دانیشتن به چیچکانه وه له سه ر هه ردوو قنگه پاژنه ی پی له نیوان دوو سه جده که دا له ئیبنو عبه باسمان رهزای خویان لی بی پرسى؟ فرمووی: سوننه ته، وتمان: ئیمه وامان داده نا جه فایه بۆ پیاو واته قورسه، فرمووی: به لکو ئه وه سوننه تی پیغه مبه ره که تانه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

به پتی فهرموده که هندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به چیچکانه وه دانیشتنیان له سر هر دوو قنگه پاژنه یی له نیتوان دوو سه جده که دا به لاوه دروسته، نه مهش و تهی خه لکی مه ککه و شه رزانه کانه. زوږبه ی زانایان نهو دانیشتنه یان به لاوه باش نییه.

له نیتوان دوو سه جده که دا چی ده خوږنری

۲۱۱ - بَابُ مَا يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

۲۸۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ كَامِلٍ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي.

واته: له نیتوان دوو سه جده که دا ده پیغمبره، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نیتوان دوو سه جده که دا ده پیغمبره: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي). واته: خواجه لیم خوش بیهو، بهزه بیت هه بی بوم و، بوم قهره بوبکه ره وهو، رینمایم بکهو، روزیم بده.

۲۸۵ - حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَابٍ، عَنْ كَامِلٍ أَبِي الْعَلَاءِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَهَكَذَا رَوَى عَنْ عَلِيٍّ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: يَرْوُونَ هَذَا جَائِزًا فِي الْمَكْتُوبَةِ وَالَّتَطَوُّعِ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ كَامِلٍ أَبِي الْعَلَاءِ مُرْسَلًا.

پیشه وایان شافعی و نه حمد و نيسحاق نه مه ده فهرموون و رایان وایه نه م

دوعایه: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي) له نویژی فهرز و سوننه تدا دروسته بخوینریت.

دهرباره ی هیزدانه سهر نه ژنو له سه جده دا

۲۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِعْتِمَادِ فِي السُّجُودِ

۲۸۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: اشْتَكَى أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَشَقَّةَ السُّجُودِ عَلَيْهِمْ إِذَا تَفَرَّجُوا، فَقَالَ: اسْتَعِينُوا بِالرَّكْبِ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ، عَنِ ابْنِ عَجَلَانَ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سُمَيٍّ، عَنِ التُّعْمَانِ بْنِ أَبِي عَيَّاشٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَ هَذَا. وَكَانَ رِوَايَةً هَؤُلَاءِ أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ اللَّيْثِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لسی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هاوه لآن له لای پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شکایه تی زه همت و ناره هه تی دوور خسته وهی باسکه کانیان له لاتنه نیشته کانیان له سه جده دا کرد، نهویش فهرمووی: (هیز بدنه سهر نه ژنو کانتان).

دەربارە ی چۆنیەتی هەستانە وه له سەجدە

۲۱۳ - بَابُ كَيْفِ النَّهْضِ مِنَ السُّجُودِ

۲۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هُشَيْنٌ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِيِّ أَنَّهُ، رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي، فَكَانَ إِذَا كَانَ فِي وَتْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا. حَدِيثُ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ بَعْضُ أَصْحَابِنَا.

واته: له مالیکی کوری (حُوَیْرِث) هوه رهزای خوای لی بئی هاتووه، که چاوی به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که وتووه، کاتی که نوژی ده کرد له کاتی رکاته تاکه کاندایه - واته رکاتی یه کم و سییه - ، هه لئه نه سایه وه هه تا ریک دانه نیشت نینجا هه لئه سایه وه.

باسیکی تر له وباره وه

۲۱۴ - بَابُ مِنْهُ أَيْضًا

۲۸۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدٌ، عَنْ صَالِحٍ، مَوْلَى التَّوَّامَةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَضُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى صُدُورِ قَدَمَيْهِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ عَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَحْتَارُونَ أَنْ يَنْهَضَ الرَّجُلُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى صُدُورِ قَدَمَيْهِ. وَخَالِدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَيُقَالُ: خَالِدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَصَالِحٌ مَوْلَى التَّوَّامَةِ هُوَ صَالِحُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ. وَأَبُو صَالِحٍ اسْمُهُ نَبْهَانُ وَهُوَ مَدَنِيٌّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لسی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نوژی دا له سهر سنگه پیکانی هه لئه سایه وه.

سه بارهت به ته حیات خویندن

۲۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْهَدِ

۲۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدُّورَقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ الْأَشَجَعِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: عَلَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَعَدْنَا فِي الرُّكْعَتَيْنِ أَنْ نَقُولَ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ قَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَهُوَ أَصَحُّ حَدِيثٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي التَّشْهَدِ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقَ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ حُصَيْنٍ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَنَامِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ النَّاسَ قَدْ اخْتَلَفُوا فِي التَّشْهَدِ، فَقَالَ: عَلَيْكَ بِتَشْهَدِ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعو ده وه رهزای خوای لسی بی ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیری کردین له دوای دوو رکات نوژی که دانیسن بلین: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. واته: نهو وشانه ی که واتای سه لام و مولک و مانه وهیه هه مووی بۆ خوای پهروه ردگاره، وه نهو پارانه وانهی که مهبهست لینی به گهوره زانینی خوای پهروه ردگاره هه شایسته ی نهو وه، هیچ کهسی تر جگه لهو شایسته ی نهو نیه، ههروه ها کام قسه یه جوان و شیرینه بوتریت شایانی نهو وه، سلاوت له سه ر بیّت نه ی پیغه مبه ر له گه ل ره حمهت و میهرو به ره کاتی خوایی دا، سلاوی خوا له سه ر نیّمه وه له سه ر هه موو به نده چاک و سالحه کانی خوای گهوره، شایه تی ده ده م که هیچ فریاد ره سیّک نیه شایه نی په رستن بیّت جگه لهو خوایه ی که تاک و ته نیایه، ههروه ها شایه تی ده ده م که موحه مه د (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فروستاده ی خوایه و له لایه ن نهو وه ره وانه کراوه.

له خوصه یفه وه ره زای خوای لی بیّ ده گێڤنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خه ودا دی، وتم: نه ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه لک رایان جیاوازه له سه ر ته حیات خویندن؟ فه رمووی: (پابه ندبه به ته حیاته که ی (عبد الله)ی کوڤی مه سه وده وه).

باسیکی تر له وباره وه

۲۱۶ - بَابُ مِنْهُ أَيْضًا

۲۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَطَاوُسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا التَّشَهُّدَ كَمَا يُعَلِّمُنَا الْقُرْآنَ، فَكَانَ يَقُولُ: التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، سَلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، سَلَامٌ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ

صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّوَّاسِيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ نَحْوَ حَدِيثِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ. وَرَوَى أَيُّمُنُ بْنُ نَابِلٍ الْمَكِّيُّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ وَهُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَذَهَبَ الشَّافِعِيُّ إِلَى حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي التَّشْهَدِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لى بى ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهك چۆن قورنانی فێرده کردین بهوشیوهیهش ته حیاتى فێرده کردین، ده یفه رموو: (التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، سَلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، سَلَامٌ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

ده باره ی ته حیات خویندن به نهی

۲۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُخْفِي التَّشْهَدَ

۲۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُخْفِيَ التَّشْهَدَ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له ئیبنو مه سعو ده وه ره زای خوی لى بى ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: سوننه ت وایه له نویژدا به نهی ته حیات بخوینریت.

باسی چۆنیه تی دانیشتن له ته حیاتدا

۲۱۸ - بَابُ كَيْفِ الْجُلُوسِ فِي التَّشَهُّدِ

۲۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ، فُلْتُ: لَأَنْظُرَنَّ إِلَى صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا جَلَسَ، يَغْنِي لِلتَّشَهُّدِ: افْتَرَشَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى، وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى، يَغْنِي، عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى، وَنَصَبَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ.

واته: له وائلی کوری حوجره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: چووم بو مه دینه، وتم: چۆنیه تی نویژی پیغه مبه رتان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیشان بدهم که چۆن نویژی ده کرد؟ کاتی که داده نیشت بو ته حیات خویندن رانی چه پی راده خست و داده نیشت، دهستی چه پی له سه ر رانی چه پی دانه نا، قاجی راستی ده چه قاند له زه وی.

باسیکی تر له باره وه

۲۱۹ - بَابُ مِنْهُ أَيْضًا

۲۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ سَهْلٍ السَّاعِدِيُّ، قَالَ: اجْتَمَعَ أَبُو حُمَيْدٍ، وَأَبُو أُسَيْدٍ، وَسَهْلُ بْنُ سَعْدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ، فَذَكَرُوا صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَبُو حُمَيْدٍ: أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ، يَغْنِي لِلتَّشْهُدِ، فَأُفْتَرَشَ رِجْلُهُ الْيُسْرَى، وَأَقْبَلَ بِصَدْرِ الْيُمْنَى عَلَى قِبْلَتِهِ، وَوَضَعَ كَفَّهُ الْيُمْنَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُمْنَى، وَكَفَّهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُسْرَى، وَأَشَارَ بِأَصْبُعِهِ، يَغْنِي السَّبَّابَةَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهِ يَقُولُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالُوا: يَقْعُدُ فِي التَّشْهُدِ الْآخِرِ عَلَى وَرِكَه، وَاحْتَجَّوْا بِحَدِيثِ أَبِي حُمَيْدٍ، وَقَالُوا: يَقْعُدُ فِي التَّشْهُدِ الْأَوَّلِ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَيَنْصِبُ الْيُمْنَى.

واته: عه باسی کوری سههله وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نه بو حومهید و نه بو نوسهید و سههلی کوری سهعد و موحه ممدی کوری مهسله مه رهزای خویان لی بی کژیوونه وه باسی چۆنیه تی نویژی پیغه مبهری خویان (صلی الله علیه وسلم) ده کرد، نه بو حومهید رهزای خوای لی بی فهرمووی: من لهه مووتان زیاتر شاره زام به چۆنیه تی نویژی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، بیگومان پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) که داده نیشت بو ته حیات خویندن قاجی چه پی راده خست، وه سنگی په نجه کانی ههردوو پی پی روو ده کرده قیبله، وه له پی دهستی راستی له سهر رانی راستی دانه نا، وه له پی دهستی چه پیشی له سهر رانی چه پی دانه نا، په نجهی شایه تومانی ده جولاند.

ده باره ی جولاندنی په نجهی شایه تومان

۲۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشَارَةِ

۲۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، وَيَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَلَسَ فِي الصَّلَاةِ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رُكْبَتِهِ، وَرَفَعَ إِصْبَعَهُ الَّتِي

تَلِيَ الْإِبْهَامَ يَدْعُو بِهَا، وَيَذُوهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ بَاسِطَهَا عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، وَثَمَرِ الْحَزَائِمِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: يَخْتَارُونَ الْإِشَارَةَ فِي التَّشَهُّدِ. وَهُوَ قَوْلُ أَصْحَابِنَا.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لى بى ده گێڕنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كه داده نیشته بو ته حیات خویندن له پى دهستی راستى له سهر رانى راستى داده نا، په نجهی شایه تومانی بهرزده کرده وه ده بچولاندو ناماژه ی پى ده کرد، وه له پى دهستی چه پیشى له سهر رانى چه پى داده ناو په نجه کانی له سهرى بلاوده کردنه وه.

به په پیره وکردنى فهرمووده كه هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینكه وتوان جولاندنى په نجهی شایه تومانیان به لاوه په سه نده. نه مهش وته هاوه لاغانه واته له فهرمووده ناسان.

نه وه ی هاتوره ده رباره ی سه لامدانه وه.

۲۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ

۲۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا بَنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ يَسَارِهِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَالْبَرَاءِ،

وَعَمَّارٌ، وَوَائِلُ بْنُ حُجْرٍ، وَعَدِيّ بْنُ عَمِيرَةَ، وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذَ، وَاسْتَحَقَّ.

واته: له (عبد الله) - ی کوری مهسعود - وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لای راست و چه پيدا سه لامی ده دایه وه و دهیفرموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

باسینکی تر له و باره وه

۲۲۲ - بَابُ مِنْهُ أَيْضًا

۲۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفْرُو بْنُ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُسَلِّمُ فِي الصَّلَاةِ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً تَلْقَاءُ وَجْهَهُ، ثُمَّ يَمِيلُ إِلَى الشِّقِّ الْأَيْمَنِ شَيْئًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. وَحَدِيثُ عَائِشَةَ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا، إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ أَهْلُ الشَّامِ يَرْوُونَ عَنْهُ مَنَاقِبَ، وَرِوَايَةُ أَهْلِ الْعِرَاقِ أَشْبَهُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: كَانَ زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الَّذِي كَانَ وَقَعَ عَنْدهُمْ لَيْسَ هُوَ هَذَا الَّذِي يُرْوَى عَنْهُ بِالْعِرَاقِ، كَأَنَّهُ رَجُلٌ آخَرُ، قَلَبُوا اسْمَهُ. وَقَدْ قَالَ بِهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ. وَأَصَحُّ الرِّوَايَاتِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمَتَانِ. وَعَلَيْهِ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَرَأَى قَوْمٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: تَسْلِيمَةٌ وَاحِدَةٌ فِي الْمَكْتُوبَةِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنْ شَاءَ سَلَّمَ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً، وَإِنْ شَاءَ سَلَّمَ تَسْلِيمَتَيْنِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کۆتایی نویردا یه ک سلاوی ده دایه وه که میتک به لای راستدا روخساری وهرده گپرا.

ریوایه تی راست و دروست له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه لامدانه وه به لای راست و چهپدا. زۆریه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینکه وتوان و جگه له وانیش له سهر نه من. هندی له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش له سهر نه و رایهن که له نویری فهرزدا بهس به لای راستدا سه لام بدریته وه. پیشه وایان شافیعی ده فهرموویت: به ئاره زووی خۆی نه گهر ویستی به لای راستدا سه لام بداته وه، نه گهر ویستی به لای راست و چهپدا سه لام بداته وه.

دریژنه کردنه وه ی سه لامدانه وه سونه ته

۲۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ حَذْفَ السَّلَامِ سُنَّةٌ

۲۹۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَهَقْلُ بْنُ زِيَادٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ قُرَّةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: حَذْفُ السَّلَامِ سُنَّةٌ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ: وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: يَعْنِي: أَنَّ لَا تَمْدَهُ مَدًّا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي يَسْتَجِبُهُ أَهْلُ الْعِلْمِ. وَرُوِيَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: التَّكْبِيرُ جَزْمٌ، وَالسَّلَامُ جَزْمٌ وَهَقْلٌ يُقَالُ: كَانَ كَاتِبٌ

الأَوْزَاعِي.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: درێژنه کردنه وهی سهلامدانه وه واته (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) سوننه ته.

له دواى سهلامدانه وه چى دهخوینریت.

۲۲۴ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ

۲۹۸ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمٍ الْأَخْوَلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ لَا يَقْعُدُ إِلَّا مِقْدَارَ مَا يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: هندی جار پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که سهلامی ده دایه وه له شهینی نوێزه کهیدا هیته ده ده نیشته که دهی فهرموو: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ). واته: خودایه تو سهلامی و ناشتی و سهلامه تی، سهلامه تیش له تو وهیه، بهراستی تو زور پیروز و گه وهیت نهی گه وهی خاوهن شکوی خاوهن ریز.

۲۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمٍ الْأَخْوَلِ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَقَالَ: تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ثَوْبَانَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَالْمَغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى خَالِدُ الْحَدَّاءُ هَذَا الْحَدِيثَ، مِنْ حَدِيثِ

عَائِشَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ نَحْوَهُ، حَدِيثٌ عَاصِمٍ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ بَعْدَ التَّسْلِيمِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ. وَرُوِيَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

له پيغمه مبهري خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گيړنه وه، كه له دواى سه لامدانه وه ده يفه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). واته: هيچ به رستراوتك نيه به ههق جگه له (الله) تاكي بى هاو به شه، مولك و ستايش بو نه وه به سهر هه موو شتيكدا به توانايه، خودايه! ريگر نيه لهو شتهى كه تو ده يبه خشى، به خشهر نيه بو نهو شتهى كه تو ده يگرسته وه، هيچ خاوه نه ده سه لاتيك ده سه لاتكه ي سودى نيه بوى له روژى قيامه تا له سزاي تو. ههروه ها ده گيړنه وه، كه ده يفه رموو: (سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

٣٠٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي شَدَّادُ أَبُو عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو أَسْمَاءَ الرَّحْبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي ثَوْبَانُ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنْصَرِفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عَمَّارٍ، اسْمُهُ شَدَّادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له (ثوبان) بهنده ي نازاد كراوى پيغمه مبهري خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

ده گێرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که له نوژی ده بووه و سهلامی ده دایه وه سی جار ده یفرموو: (استغفر الله)، له پاشدا ده یفرموو: (اللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

له پاش سهلامدان وه که می خو وهر چهرخان به لای راست و چه پدا

۲۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِنْصِرَافِ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ يَسَارِهِ

۳۰۱ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ هُلُبٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمُنَا، فَيَنْصَرِفُ عَلَى جَانِبَيْهِ جَمِيعًا: عَلَى يَمِينِهِ وَعَلَى شِمَالِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ هُلُبٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ يَنْصَرِفُ عَلَى أَيِّ جَانِبَيْهِ شَاءَ، إِنْ شَاءَ عَنْ يَمِينِهِ، وَإِنْ شَاءَ عَنْ يَسَارِهِ. وَقَدْ صَحَّ الْأَمْرَانِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَيُرْوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ قَالَ: إِنْ كَانَتْ حَاجَتُهُ عَنْ يَمِينِهِ أَخَذَ عَنْ يَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ حَاجَتُهُ عَنْ يَسَارِهِ أَخَذَ عَنْ يَسَارِهِ.

واته: له قه بیسه ی کوری هولبه وه، له باوکیه وه ره زای خوا یان لی بی ده گێرنه وه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهر نوژی بو ده کردین پاش سهلامدان وه به لای راست و به لای چه پدا که می خو وهر نه چهرخان.

سه بارهت به وه سف و جونییه تی نوژی

۲۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَصْفِ الصَّلَاةِ

۳۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَلِيٍّ بْنِ يَحْيَى بْنِ خَلَّادٍ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ يَوْمًا، قَالَ رِفَاعَةُ وَتَحَنُّ مَعَهُ: إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ كَالْبَدَوِيِّ، فَصَلَّى فَأَخَفَ صَلَاتَهُ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ، فَارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَارْجِعْ فَصَلِّ، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: وَعَلَيْكَ، فَارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَفَعَلَ ذَلِكَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَأْتِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيُسَلِّمُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَعَلَيْكَ، فَارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَخَافَ النَّاسُ وَكَبُرَ عَلَيْهِمْ أَنْ يَكُونَ مَنْ أَخَفَّ صَلَاتَهُ لَمْ يُصَلِّ، فَقَالَ الرَّجُلُ فِي آخِرِ ذَلِكَ: فَأَرِنِي وَعَلِّمْنِي، فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُصِيبُ وَأُخْطِئُ، فَقَالَ: أَجَلْ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَتَوَضَّأَ كَمَا أَمَرَكَ اللَّهُ، ثُمَّ تَشَهَّدَ فَأَقِمْ أَيْضًا، فَإِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَاقْرَأْ، وَإِلَّا فَاخْدِ اللَّهُ وَكَبِّرْهُ وَهَلِّلْهُ، ثُمَّ ارْكَعْ فَاطْمِئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ اعْتَدِلْ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ فَاعْتَدِلْ سَاجِدًا، ثُمَّ اجْلِسْ فَاطْمِئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ قُمْ، فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ فَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُكَ، وَإِنْ انْتَقَضَتْ مِنْهُ شَيْئًا انْتَقَضَتْ مِنْ صَلَاتِكَ، قَالَ: وَكَانَ هَذَا أَهْوَنَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْأَوَّلِ، أَنَّهُ مَنْ انْتَقَصَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا انْتَقَصَ مِنْ صَلَاتِهِ، وَلَمْ تَذْهَبْ كُلُّهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ. حَدِيثُ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ رِفَاعَةَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له ريفاعه ی کوری رافیعیه وه ره زای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که

فەرموویەتی: جاری پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە مزگەوت دانیشیبوو، ریفاعە فەرمووی: ئیمە لە خزمەتیدا بووین پیاویکی دەشتەکی ھاتە ناو مزگەوت نوێژیکی کورت و سوکەلەیی کرد، پاشان سەلامی داوە و سلاوی کرد لە پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (سلاو لە تۆش، بگەرێرەوێ نوێژە کەت بکەرەو، چونکە تۆ نوێژت نەکرد). ئینجا پیاوێکە گەراوە بە ھەمان شێوە نوێژە کەیی کردەو و ھاتەو بۆلای پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سلاوی لیکرد، ئەویش وەلامی داوە و فەرمووی: (سلاو لە تۆش، بگەرێرەوێ نوێژە کەت بکەرەو، چونکە تۆ نوێژت نەکرد). دووجار تا سێ جار پیاوێکەیی گەرانداوە بەو شێوەیە، ھەموو جاری پیاوێکە دەھاتەو سلاوی دەکرد لە پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیغمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێی دەفەرموو: (سلاو لە تۆش، بگەرێرەوێ نوێژە کەت بکەرەو، چونکە تۆ نوێژت نەکرد). خەڵکە کە ترسان بەلایانەو قورس بوو کەسێ نوێژە کەیی کورت بێ نوێژی نەکردووە، پیاوێکە کۆتا جار فەرمووی: دەی تۆ فێرم بکە، من مەزھوم کاری راست دەکەم و ھەلەش دەکەم، ئەویش فەرمووی: (بەلێ، کاتی کە ھەستای بۆ نوێژ وەك چۆن خۆی پەروردار فەرمانی پێی کردووی دەستنوێژ بگرە، لەپاشدا شاھتومان بێنە یان بانگ و قامەت بکە، نیەت بێنەو (اللّٰهُ أَكْبَرُ) بکە پاشان چەندت بۆ ئاسان بوو لەو قورئانەیی لەبەر تە بیخوینە، ئەگینا (الحمد لله) و (اللّٰهُ أَكْبَرُ) و (لا اله الا الله) بکە، پاشان رکوع بەرە و ھێندە بوەستە ھەتا جەستەت لە جۆلە دەکەوێت و ئارام دەبێتەو، پاشان بەرزبەرەوێ تا بەتەواوی راست دەبێتەو، پاشان سەجدە ببەو ھێندە بێنەرەوێ تا ئارام دەبیت، پاشان بەرزبەرەوێ تا بە دانیشتویی ئارام دەبیت، پاشان ھەستە، ئەگەر بەو شێوەیەت کرد ئەو نوێژە کەت تەواو، ئەگەر شتێکت لێی کەم کرد ئەو نوێژە کەت کەم

کردوه)، فهرمووی: نیت نه مه ناسانر بوو له سهریان له وهی یه که بچار، نه گهر که سی شتیکی لی کهم کرد نه وه له نویژه کهی کهم کردوه نه که هه موو نویژه کهی.

۳۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ قَالَ: أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، فَرَجَعَ الرَّجُلُ فَصَلَّى كَمَا كَانَ صَلَّى، ثُمَّ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ، فَقَالَ لَهُ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ، حَتَّى فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أُخْبِرْتُ غَيْرَ هَذَا، فَعَلِمَنِي، فَقَالَ: إِذَا فُئِتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ بِمَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا، وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى ابْنُ عُثَيْمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَرِوَايَةُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَصَحُّ. وَسَعِيدُ الْمُقْبِرِيِّ، قَدْ سَمِعَ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَرَوَى عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَأَبُو سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ اسْمُهُ كَيْسَانُ. وَسَعِيدُ الْمُقْبِرِيِّ يُكْنَى أَبَا سَعْدٍ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته ژوره وه بو مزگهوت، پیاویکی ده شته کی هاته مزگهوت نویژیکی کورت و سوکه لهی کرد، پاشان هات سلای کرد له پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه لامی دایه وه و فهرمووی: (بگه پیره وه نویژه کهت بکه ره وه، چونکه تو نویژت نه کرد). نینجا پیاوه که گه پیاوه به هه مان شیوه نویژه کهی کرده وه، له پاشدا هاته وه بولای

پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سلاوی لیکرد، نهویش وه لامی دایه وه پیتی فرموو: (بگه پیره وه نویژه کهت بکه ره وه، چونکه تو نویژت نه کرد). ههتا سی جار پیاوه که بهو شیوهیهی کرد، پیاوه که پیتی وت: بهو کهسهی توی بههق ناردوو له وه چاکتر نازانم، دهی تو فیرم بکه، فرمووی: (کاتی که ههستای بو نویژ نیهت بینه و (الله اکبر) بکه پاشان چه ندت بو ناسان بوو له و قورئانی له برته بیخوینه، پاشان بچو بهر کوعدا و هیئنده بوهسته ههتا جهسته له جولّه ده که ویت و نارام ده بیته وه، پاشان بهرز بهر وه تا به ته واری راست ده بیته وه، پاشان سه جده بهو هیئنده بمینه ره وه تا نارام ده بیت، پاشان بهرز بهر وه تا به دانیشتیوی نارام ده بیت، پاشان سه جده بهر وه و هیئنده بمینه ره وه تا نارام ده بیت، جا بهم شیوهیه هه موو نویژه کهت نه نجام بده).

باسیکی تر له و باره وه

۲۲۷ - باب منه

۳۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنُ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُهُ وَهُوَ فِي عَشْرَةٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدُهُمْ أَبُو قَتَادَةَ بْنُ رِبْعِيٍّ يَقُولُ: أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالُوا: مَا كُنْتَ أَقْدَمَنَا لَهُ صُحْبَةً، وَلَا أَكْثَرَنَا لَهُ إِنْثِيَانًا؟ قَالَ: بَلَى، قَالُوا: فَأَعْرِضْ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ اعْتَدَلَ قَائِمًا، وَرَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُجَازِي بَيْنَا مَنْكِبَيْهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُجَازِي بَيْنَا مَنْكِبَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، وَرَكَعَ، ثُمَّ اعْتَدَلَ، فَلَمْ يُصَوِّبْ رَأْسَهُ وَلَمْ يُفْنِغْ، وَوَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَاعْتَدَلَ، حَتَّى يَرْجِعَ كُلُّ

عَظْمٍ فِي مَوْضِعِهِ مُعْتَدِلًا، ثُمَّ هَوَى إِلَى الْأَرْضِ سَاجِدًا، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ جَافَى عَضُدَيْهِ عَنْ إِبْطَيْهِ وَفَتَحَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ، ثُمَّ نَتَى رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَقَعَدَ عَلَيْهَا، ثُمَّ اغْتَدَلَ حَتَّى يَرْجِعَ كُلُّ عَظْمٍ فِي مَوْضِعِهِ مُعْتَدِلًا، ثُمَّ هَوَى سَاجِدًا، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ نَتَى رِجْلَهُ وَقَعَدَ وَاعْتَدَلَ حَتَّى يَرْجِعَ كُلُّ عَظْمٍ فِي مَوْضِعِهِ، ثُمَّ نَهَضَ ثُمَّ صَنَعَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ، حَتَّى إِذَا قَامَ مِنَ السَّجْدَتَيْنِ كَبَّرَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُحَازِي بِمَا مَنُكِبَيْهِ، كَمَا صَنَعَ حِينَ افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ صَنَعَ كَذَلِكَ، حَتَّى كَانَتْ الرَّكْعَةُ الَّتِي تَنْقُضِي فِيهَا صَلَاتَهُ أَخَّرَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَقَعَدَ عَلَى شِقِّهِ مُتَوَكِّيًا، ثُمَّ سَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: إِذَا قَامَ مِنَ السَّجْدَتَيْنِ رَفَعَ يَدَيْهِ، يَعْنِي: إِذَا قَامَ مِنَ الرَّكْعَتَيْنِ.

واته: نه بو حومهیدی ساعیدی ره زای خوای لی بئی له ناو ده کس له هاوه لاند ا که به کینکیان قه تاده ی کورې ربیعی بوو فهرمووی: من له هه مووتان زیاتر شاره زام به نوږکردنی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وتیان: له بهرچی سویند به خوا نه له نیمه زیاتر شوینکه وته ی سوننه ت و ریبازی پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه نه له نیمه ش له پیش تری بو هاوه لیتی، فهرمووی: به لی وایه - به لام من زیاتر سهرنجی چونه تی نوږکردنی پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوه - وتیان: ناده ی نه وه ی دهیزانی بومان باس بکهو نیشامانی بده؟ فهرمووی: کاتی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه لئه سا بو نوږکردن هه ردوو دهستی بهر زده کرده وه هه تا ناستی نه رمایی گویچکه کانی، پاشان (الله اکبر) ی ده کردو ریک راده وه ستا هه تا هه موو جومگه کانی ده چوونه وه جینگای خوږیان، نینجا دهستی ده کرد به خویندن - واته دوعای نوږ دابه ستن و خویندن سورته ی فاتحه و خویندن سورته و نایه تی تریش ، پاشان (الله اکبر) ی ده کردو هه ردوو دهستی

بهرزکرده وه ههتا ناستی نه رمایی گویچکه کانی، ئینجا ده چوه رکوعه وه ههردوو له پی دهستی له سه ره نهژنوی دانهنا، پاشان سه ره و پشتی ریک ده کرد نه سه ری بهرزده کرده وه له ناستی پشتی وه نه سه ری شوپی ده کرده وه به ره وه زه وی، ئینجا سه ری بهرزده کرده وه ده یفه رموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ). واته: خوی گه وه به سه ری سوپاسگوزاری نهوانیه سوپاسی ده کهن. پاشان ههردوو دهستی بهرزکرده وه ههتا ناستی نه رمایی گویچکه کانی و ریک ده وه ستا، ئینجا ده یفه رموو: (الله اکبر)، پاشان داده به زی بو سه ره زه وی - و سه جده ی ده برد - ، ههردوو دهستی له لاتنه نیشته کانی دوورده خسته وه، ئینجا سه ری بهرزده کرده وه قاچی چه پی راده خست و له سه ری داده نیشت، کاتی که سه جده ی ده برد په نجه کانی ههردوو قاچی ده کردنه وه، ههتا هه موو جو مگه کانی ده چونه وه جیگای خویان، پاشان به هه مان شیوه ده چوه وه سه جده وه، ئینجا ده یفه رموو: (الله اکبر)، پاشان سه ری بهرزده کرده وه قاچی چه پی راده خست و له سه ری داده نیشت ههتا هه موو جو مگه کانی ده چونه وه جیگای خویان، پاشان له پرکاتی دووه هه میشدا به هه مان شیوه ی ده کرد، ئینجا کاتی که له پرکاتی دووه هه م هه لئه سایه وه (الله اکبر) ی ده کردو ههردوو دهستی بهرزکرده وه ههتا ناستی نه رمایی گویچکه کانی وه ک چون له کاتی نویژ دابه ستندا (الله اکبر) ی ده کرد، پاشان له باقی نویژه کهیدا به هه مان شیوه ی ده کرد ههتا ده گه یشته نه و سه جده یه ی که سه لامی تیدا ده دایه وه واته ته حیاتی کوتایی جا قاچی چه پی ده برده پی شه وه بو ژیر قاچی راستی و نه وی تریانی هه لده نا و له سه ره سمتی داده نیشت، له پاشدا سه لامی ده دایه وه . - وتیان: راست ده کهیت، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به و شیوه یه نویژی ده کرد وه که له فه رمووده ی دواتردا هاتوه - .

۳۰۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَانِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا حُمَيْدٍ السَّاعِدِيَّ، فِي عَشْرَةِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ: أَبُو قَتَادَةَ بْنُ رِبْعِيٍّ، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ بِمَعْنَاهُ، وَزَادَ فِيهِ أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ، هَذَا الْحَرْفَ، قَالُوا: صَدَقْتَ، هَكَذَا صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

فهرموویان: راست ده کهیت، پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) بهو شیوهیه نوژی ده کرد.

ده باره ی قورنان خویندن له نوژی به یانی دا

۲۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي الصُّبْحِ

۳۰۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ مِسْعَرٍ، وَسُفْيَانَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قُطَيْبَةَ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ: وَالتَّحْلِيلَ بِاسِقَاتٍ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، وَأَبِي بَرْزَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ قُطَيْبَةَ بْنِ مَالِكٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الصُّبْحِ بِالْوَاقِعَةِ. وَرَوَى عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ مِنْ سِتِينَ آيَةً إِلَى مِائَةٍ. وَرَوَى عَنْهُ أَنَّهُ قَرَأَ: (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ). وَرَوَى عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى: أَنْ أَقْرَأُ فِي الصُّبْحِ بِطَوَالِ الْمُفْصَلِ. وَعَلَى هَذَا الْعَمَلِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ.

واته: له (قُطَيْبَةَ) ی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو له رکاتی یه که می نویژی بهیانی دا: (وَالْتَحَلَّ بِاسِفَاتٍ) ی ده خویند.

وه له پیغمبره ی خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرپه وه، که نویژی بهیانی دا: سورته تی (الْوَاقِعَةُ) ی ده خویند.

ههروه ها له پیغمبره ی خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرپه وه، که نویژی بهیانی دا: شهست ههتا سه د ئایه تی ده خویند.

وه له پیغمبره ی خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرپه وه، که نویژی بهیانی دا: (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) ی ده خویند.

ههروه ها ده گێرپه وه، که پێشهوا عومهر رهزای خوای لی بی نامهی نووسی بۆ نه بو موسای ئه شعه ری رهزای خوای لی بی که نویژی بهیانی دا سورته (طُوالِ الْمُفَصَّلِ) ه کان بخوینی.

ده باره ی قورئان خویندن له نویژی نیوه پۆ و عه سردا

۲۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ

۳۰۷ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ يَمَّاكِ بْنِ حَزْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ، وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ، وَشَبْهَيْهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ حُبَّابٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَالْبَرَاءِ. حَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الظُّهْرِ قَدْزَ تَنْزِيلِ السَّجْدَةِ. وَرَوَى عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنَ الظُّهْرِ قَدْزَ ثَلَاثِينَ آيَةً، وَفِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً. وَرَوَى عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَبِي

مُوسَى: أَنْ أَقْرَأَ فِي الظُّهْرِ بِأَوْسَاطِ الْمُفَصَّلِ. وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْقِرَاءَةَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ كَنَحْوِ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ: يَقْرَأُ بِقِصَارِ الْمُفَصَّلِ. وَرُوِيَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: تَعْدِلُ صَلَاةُ الْعَصْرِ بِصَلَاةِ الْمَغْرِبِ فِي الْقِرَاءَةِ. وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ: تُضَاعَفُ صَلَاةُ الظُّهْرِ عَلَى صَلَاةِ الْعَصْرِ فِي الْقِرَاءَةِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ.

واته: له جابری کوری سه مورده ره زای خوی لی بی ده گێپنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو له نویژی له نویژی نیوه پۆ و عه سردا: (وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ)، (وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ) و وینهی نهوانهی ده خویند.

له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێپنه وه، که له نویژی نیوه پۆدا به نه دازهی خویندنی: (الم تَنْزِيلُ) ی سورتهی (السَّجْدَةِ) ی ده خویند.

وه له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێپنه وه، که رکاتی یه که می نویژی نیوه پۆدا سی نایهت و له رکاتی دووه مدا پانزه نایهتی ده خویند.

ههروه ها ده گێپنه وه، که پیتشهوا عومه ره زای خوی لی بی نامه ی نووسی بوو نه بو موسای نه شعهری ره زای خوی لی بی که نویژی له نویژی نیوه پۆدا سورته (أَوْسَاطِ الْمُفَصَّلِ) هکان بخوینی.

هندی له زانا یان رایان وایه قورشان خویندنی نویژی عه سر هیندهی قورشان خویندنی نویژی شیوان بیت (قِصَارِ الْمُفَصَّلِ) هکان بخوینن. له ئیبراهیمی نه خه عیه وه ده گێپنه وه، که قورشان خویندنی نویژی عه سر وه قورشان خویندنی نویژی شیوان بیت. ئیبراهیم ده فرمویت: قورشان خویندنی نویژی نیوه پۆ چوار نه وهندهی قورشان خویندنی نویژی عه سره.

ده باره ی قورئان خویندنی نوژی شیوان

۲۳۰ - بَابُ فِي الْقِرَاءَةِ فِي الْمَغْرِبِ

۳۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أُمِّهِ أُمِّ الْفَضْلِ، قَالَتْ: خَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ غَاصِبٌ رَأْسُهُ فِي مَرْصِهِ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، فَقَرَأَ: بِالْمُرْسَلَاتِ، فَمَا صَلَّاهَا بَعْدُ حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ. حَدِيثُ أُمِّ الْفَضْلِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الْمَغْرِبِ بِالْأَعْرَافِ فِي الرُّكْعَتَيْنِ كِلْتَاهِمَا. وَرُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ. وَرُويَ عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى أَبِي مُوسَى: أَنْ أَقْرَأَ فِي الْمَغْرِبِ بِقِصَارِ الْمُفْصَلِ. وَرُويَ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّهُ قَرَأَ فِي الْمَغْرِبِ بِقِصَارِ الْمُفْصَلِ. وَعَلَى هَذَا الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: وَذَكَرَ عَنْ مَالِكٍ أَنَّهُ: كَرِهَ أَنْ يُقْرَأَ فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ بِالسُّورِ الطُّوَالِ نَحْوِ الطُّورِ، وَالْمُرْسَلَاتِ، قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا أَكْرَهُ ذَلِكَ بَلْ أَسْتَحِبُّ أَنْ يُقْرَأَ بِهَذِهِ السُّورِ فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ.

واته: له نيبنو عه باسه وه، له دايكيه وه (أُمُّ الْفَضْلِ) ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی نه خووشیه کهیدا هات بو لامان سه ری پیچابوو، نوژی شیوانی کرد سوره تی (الْمُرْسَلَاتِ) ده خویند، (أُمُّ الْفَضْلِ) فهرمووی: نیتر نوژی تری نه کرد ههتا گه یشته وه به خوی پهروه ردگاری خوی.

له پیغمبره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که له دوو رکاتی نوژی

شيواندا سوره تى (الأعراف) ده خویند. وه له پيغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گيرنه وه، كه له دوو ركاتى نويزى شيواندا سوره تى (الطور) ده خویند.

ههروه ها له پيشهوا عومهره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه نامه ي نووسيوه بۆ نه بو موساى نه شعهرى رهزای خواى لى بى كه نويزى له نويزى شيواندا سوره ته (قَصَارِ الْمُفْصَلِ) هكان بخوينى.

پيشهوا شافيعى ده فهرموويت: ده گيرنه وه كه پيشهوا ماليك خویندن سوره ته كانى وهك سوره تى (الطور) و (المزلات) ي پى باش نه بووه له نويزى شيواندا بخوينرين. پيشهوا شافيعى ده فهرموويت: پيم باشه له نويزى شيواندا بخوينرين.

ده باره ي قورنان خویندن له نويزى خهوتاندا

۲۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ

۳۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ وَاقِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ بِالشَّمْسِ وَضَحَاها، وَتَحْوِها مِنَ السُّورِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ. حَدِيثُ بُرَيْدَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ بِالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَرَوَى عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عُمَانَ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ بِسُورٍ مِنْ أَوْسَاطِ الْمُفْصَلِ نَحْوَ سُورَةِ الْمُنَافِقِينَ، وَأَشْبَاهِها. وَرَوَى عَنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ: أَنَّهُمْ قَرَأُوا بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا وَأَقَلِّ، كَأَنَّ الْأَمْرَ عِنْدَهُمْ وَاسِعٌ فِي هَذَا. وَأَحْسَنُ شَيْءٍ فِي ذَلِكَ مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ بِالشَّمْسِ وَضَحَاها، وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ.

واته: له بورهیده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی خهوتناندا سوره تی (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) و وینهی شهو سوره تهی ده خوتند. له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که له نویژی خهوتناندا سوره تی (وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ) ده خوتند.

ده گپرنه وه، که پیشهوا (عُثْمَان) ی کوری عهفان رهزای خوای لی بی له نویژی خهوتناندا سوره ته (أَوْسَاطِ الْمَفَصَّلِ) هکانی وهک سوره تی (الْمُنَافِقِينَ) و وینهی شهوی ده خوتند.

باشترین شت له وباره وه نه مهیه له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که له نویژی خهوتناندا سوره تی: (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) و (وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ) ده خوتند.

۳۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ بِالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی خهوتناندا سوره تی: (وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ) ده خوتند.

ده باره ی قورنان خویندن له دوا ی پیشنوژ وه.

۲۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ

۳۱۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ تَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحَ، فَتَقَلَّتْ عَلَيْهِ الْقِرَاءَةُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: إِنِّي أَرَأَيْتُمْ تَقْرَأُونَ وَرَاءَ إِمَامِكُمْ، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِي وَاللَّهِ، قَالَ: لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِأَمِّ الْقُرْآنِ، فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الزُّهْرِيُّ، عَنْ تَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَهَذَا أَصَحُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ فِي الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالتَّابِعِينَ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ: يَرَوْنَ الْقِرَاءَةَ خَلْفَ الْإِمَامِ.

واته: له عوباده ی کوپی صامیته وه ره زای خوا ی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی به یانی کرد قورنان خویندنه که ی به لاوه قورس بوو، کاتی که سه لامی دایه وه له نویژ بوویه وه فهرمووی: (ده تانبینم له دوا ی پیشنوژ وه قورنان ده خوینن). عوباده فهرمووی: وتمان: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به لی سویند به (الله). فهرمووی: (نیت نهو کاره مه که نه هیچ سوره تیکی تر مه خوینن جگه له سورته ی فاتحه (أَمِّ

الْقُرْآنِ)، له بهر نه وهی همدکس سورتهی فاتحه نه خوښی نوږه کهی دروست نییه).

قورئان نه خوښدن له دواى پښتوږه وه کاتى به ده نگی بهر ز قورئانى بخوښی

۲۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ إِذَا جَهَرَ الْإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ

۳۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ ابْنِ أُكَيْمَةَ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةٍ جَهَرَ فِيهَا بِالْقِرَاءَةِ، فَقَالَ: هَلْ قَرَأَ مَعِيَ أَحَدٌ مِنْكُمْ آيَةً؟ فَقَالَ رَجُلٌ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِنِّي أَقُولُ مَا لِي أُنَارِغُ الْقُرْآنَ؟، قَالَ: فَانْتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا جَهَرَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الصَّلَوَاتِ بِالْقِرَاءَةِ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَابْنُ أُكَيْمَةَ اللَّيْثِيُّ اسْمُهُ عُمَارَةُ، وَيُقَالُ: عَمُرُو بْنُ أُكَيْمَةَ. وَرَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ هَذَا الْحَدِيثَ، وَذَكَرُوا هَذَا الْحَرْفَ: قَالَ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: فَانْتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَلَيْسَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ مَا يَدْخُلُ عَلَى مَنْ رَأَى الْقِرَاءَةَ خَلْفَ الْإِمَامِ، لِأَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ هُوَ الَّذِي رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثَ، وَرَوَى أَبُو هُرَيْرَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ، فَهِيَ خِدَاجٌ، هِيَ خِدَاجٌ، غَيْرُ تَمَامٍ، فَقَالَ لَهُ حَامِلُ الْحَدِيثِ: إِنِّي أَكُونُ أَحْيَانًا وَرَاءَ الْإِمَامِ، قَالَ: اقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ، وَرَوَى أَبُو عَثْمَانَ النَّهْدِيُّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَمَرَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أُنَادِيَ أَنْ لَا صَلَاةَ إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَاخْتَارَ أَكْثَرُ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ أَنْ لَا يَقْرَأَ الرَّجُلُ إِذَا جَهَرَ الْإِمَامُ بِالْقِرَاءَةِ، وَقَالُوا: يَتَّبِعُ سَكَنَاتِ الْإِمَامِ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ. فَرَأَى أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

والتَّابِعِينَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: الْقِرَاءَةُ خَلْفَ الْإِمَامِ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: أَنَا أَقْرَأُ خَلْفَ الْإِمَامِ وَالنَّاسُ يَقْرَءُونَ، إِلَّا قَوْمًا مِنَ الْكُوفِيِّينَ، وَارَى أَنَّ مَنْ لَمْ يَقْرَأْ صَلَاتُهُ جَائِزَةٌ. وَشَدَّدَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَرْكِ قِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ، وَإِنْ كَانَ خَلْفَ الْإِمَامِ، فَقَالُوا: لَا تُخْرِئُ صَلَاةً إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَخَدَهُ كَانَ أَوْ خَلْفَ الْإِمَامِ. وَذَهَبُوا إِلَى مَا رَوَى عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَرَأَ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَلْفَ الْإِمَامِ، وَتَأَوَّلَ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا صَلَاةَ إِلَّا بِقِرَاءَةِ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَإِسْحَاقُ، وَغَيْرُهُمَا. وَأَمَّا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ فَقَالَ: مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، إِذَا كَانَ وَخَدَهُ. وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَيْثُ قَالَ: مَنْ صَلَّى رَكْعَةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ، فَلَمْ يُصَلِّ إِلَّا أَنْ يَكُونَ وَرَاءَ الْإِمَامِ. قَالَ أَحْمَدُ: فَهَذَا رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَأَوَّلَ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، أَنَّ هَذَا إِذَا كَانَ وَخَدَهُ. وَاحْتَارَ أَحْمَدُ مَعَ هَذَا الْقِرَاءَةَ خَلْفَ الْإِمَامِ، وَأَنْ لَا يَتْرُكَ الرَّجُلُ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَإِنْ كَانَ خَلْفَ الْإِمَامِ.

واته: له شهبر هورهيره وه رهزای خواى لى بى ده گيره وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له يه كيتك له نويژه ناشكراكاندا قورشانى ده خويند كاتى كه تهواو بوو فهرمووى: (نايا كهس له گهل مندا قورشانى خويند؟) پياويك فهرمووى: بهلى نهى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)! فهرمووى: (منيش ده ليم شهو بوچى بهر بهر كاني و دژا به تيم ده كمن له قورشان خويندندا؟). راوى فهرمووى: كه خه لكه كه شهو بيان بيست له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) شير وازيانهينا له قورشان خويندن له گهل پيغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) له نويژه ناشكراكاندا.

له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبره ی خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (ههرکهس نویژ بکات و سوره تی فاتیه نه خوینی نه وه نویژه که ی تهواو نییه، نویژه که ی تهواو نییه).

۳۱۳ - (صحیح موقوف) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ وَهَبِ بْنِ كَيْسَانَ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: مَنْ صَلَّى رَكْعَةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَلَمْ يُصَلِّ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ وَرَاءَ الْإِمَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو نوعه ییم وهه بی کوری که یسانه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که گوئی له جابری کوری (عبد الله) بووه ده یفه رموو: ههرکهس رکاتی نویژ بکات و سوره تی فاتیه تییدا نه خوینی نه وه نویژی نه کردوو، مه گهر له دوای پێشنویژه وه بیت.

ده باره ی له کاتی چوونه مزگهوت چی ده خوینریت

۲۳۴ - بَابُ مَا يَقُولُ عِنْدَ دُخُولِهِ الْمَسْجِدِ

۳۱۴ - (صحیح دون جمله المغفرة) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ، عَنْ أُمِّهِ فَاطِمَةَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ، عَنْ جَدِّهَا فَاطِمَةَ الْكُبْرَى قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری حه سه نه وه، له دایکیه وه (فَاطِمَةُ) ی کچی حوسه یین، له نه نکیه وه (فَاطِمَةُ الْكُبْرَى) ی کچی پیغمبره وه (صلی الله علیه وسلم) رهزای

خوایان لی بڼی ده گيړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که ده چوو مزگه و ته وه سه لاواتی ددها له سر موحه ممد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دهیغه رموو: (رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، اللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ). واته: نهی پهروه رگام له گونا هه کانم خوش ببه، خدایه دهرگا کانی ره حمت و میهره بانی خوتم بڼی بکهره وه. کاتی کیش که ده هاته دهره وه سه لاواتی ددها له سر موحه ممد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دهیغه رموو: (رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ). واته: نهی پهروه رگام له گونا هه کانم خوش ببه، خدایه داوای به خشش و به هری خوت لی ده کم.

۳۱۵ - (صحيح) وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ: قَالَ إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: فَلَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْحُسَيْنِ بِمَكَّةَ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَحَدَّثَنِي بِهِ، قَالَ: كَانَ إِذَا دَخَلَ قَالَ: رَبِّ افْتَحْ لِي بَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ قَالَ: رَبِّ افْتَحْ لِي بَابَ فَضْلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، وَأَبِي أُسَيْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ فَاطِمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ. وَفَاطِمَةُ بِنْتُ الْحُسَيْنِ لَمْ تُدْرِكْ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى إِنَّمَا عَاشَتْ فَاطِمَةُ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشْهُرًا.

واته: نیسماعیلی کوری نیبراهیم ده فهرمویت: له مدکه که گیشتم به (عبد الله) کوری حوسین ره زای خوایان لی بڼی له باره ی نهو فهرمووده وه لیم پرسی؟ فهرمووی: کاتی که پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده چوو مزگه و ته وه دهیغه رموو: (رَبِّ افْتَحْ لِي بَابَ رَحْمَتِكَ). واته: نهی پهروه رگام دهرگا کانی ره حمت و میهره بانی خوتم بڼی بکهره وه. کاتی کیش که ده هاته دهره وه دهیغه رموو: (رَبِّ افْتَحْ لِي بَابَ فَضْلِكَ). واته: نهی پهروه رگام دهرگا کانی به خشش و به هری خوتم بڼی بکهره وه.

سه نه دی فەرمووده که یهک له دوا ی یهک بهرزنه کراوه ته وه ههتا ده گاته وه به پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له بهر نه وهی (فَاطِمَةُ) ی کچی حوسهین (فَاطِمَةُ) ی کچی پیغه مبهري (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه دیوه، به لکو شهش مانگ له دوا ی باوکی وه فاتی کردوه.

هه رکه سی له نیوه چوو ه مزگه وته وه دوو رکات نویژ بکات

۲۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ

۳۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ الزُّرْقِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ، وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ. وَحَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، نَحْوَ رِوَايَةِ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ. وَرَوَى سُهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَهَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَالصَّحِيحُ حَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَصْحَابِنَا: اسْتَحَبُّوا إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْمَسْجِدَ أَنْ لَا يَجْلِسَ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ لَهُ عُذْرٌ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: وَحَدِيثُ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ خَطَأٌ أَخْبَرَنِي بِذَلِكَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ.

واته: له نه بو قه تاده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپ نه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (هه رکه س له نیوه هات بو مزگه وت با دوو رکات نویژ بکات پیش نه وهی دابنیشی).

سهر جهم سهر زهوی مزگهوته جگه له گورستان و گهرماو

۲۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْأَرْضَ كُلَّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحِمَامَ

۳۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَأَبُو عَمَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحِمَامَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَخُذَيْفَةَ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ قَالُوا: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا وَطَهُورًا. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ قَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ رَوَاتَيْنِ: مِنْهُمْ مَنْ ذَكَرَهُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَذْكُرْهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ فِيهِ اضْطِرَابٌ. رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلٌ. وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: وَكَانَ عَامَّةُ رَوَاتِهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. وَكَانَ رِوَايَةُ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَثْبَتُ وَأَصَحُّ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لى بى ده گيرنه وه، كه
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (سهر زهوی
 سهر جهم مزگهوته - پاک و خاوینه و نوژی تیدا بکه ن - جگه له گورستان و
 گهرماو). ههروه ها پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (سهر زهویم
 سهر جهم بۆکراوه به مزگهوت).

ده باره ی گه وره یی دروستکردنی مزگه وت.

۲۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ بُنْيَانِ الْمَسْجِدِ

۳۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَنَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَعَمْرٍو بْنِ عَبْسَةَ، وَوَالِلَةَ بْنَ الْأَسْقَعِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ عُثْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمُحَمَّدُ بْنُ لَيْدٍ قَدْ أَدْرَكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَمُحَمَّدُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَدْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُمَا غُلَامَانِ صَغِيرَانِ مَدَيَّنَانِ.

واته: له پيشهوا (عثمان) ی کوری عهفانه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بوو ده یفه رموو: (هه رکه س مزگه وتی دروست بکات بو خوا، خوای گه وره له به هه شتدا مالتیکی لهو شتیه بو دروست ده کات).

۳۱۹ - (ضعيف) وَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا صَغِيرًا كَانَ أَوْ كَبِيرًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، مَوْلَى قَيْسٍ، عَنْ زِيَادِ التَّمِيمِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا.

واته: له پيشه مبهروه وه (صلی الله علیه وسلم) ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له بوو ده یفه رموو: (هه رکه س مزگه وتی دروست بکات بو خوا نیت

مزگه وتیه که بچوک بی یان گه وره، خوی گه وره له بهه شتدا مالیکی لهو شیتوه بۆ دروست ده کات).

ده باره ی دروستکردنی مزگه وت له سه ر گۆر باش نیه

۲۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَتَّخِذَ عَلَى الْقَبْرِ مَسْجِدًا

۳۲۰ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُحَادَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ، وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه فره تی کردوه لهو نافرته تانه ی که سه ردانی گۆرستان ده که ن، ههروه ها له وانهش که مزگه وتی له سه ر دروست ده که ن و چرای له سه ر داده گرسینن.

ئه وه ی هاتوو ده باره ی خه وتن له مزگه وتدا.

۲۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّوْمِ فِي الْمَسْجِدِ

۳۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كُنَّا نَنَامُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ وَنَحْنُ شَبَابٌ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي النَّوْمِ فِي الْمَسْجِدِ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَا يَتَّخِذُهُ مَبِيتًا

وَمَقِيلًا. وَقَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ ذَهَبُوا إِلَى قَوْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: ئیمه کۆمه لی گهنج بووین له سهرده می پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مزگهوت ده خهوتین. هه ندی له زانایان ریگه یانداه به خهوتن له مزگهوتدا. ئیبنو عه باس رهزای خویان لی بی ده فهرموویت: نابی مزگهوت بکریته جیگهی شهومانه وه و خهوی قهیلوله ی نیوه روان.

مامه له و بانگهواز بو شتی ونبو هونراوه خویندنه وه له مزگهوت باش نیه

٢٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ وَإِنْشَادِ الصَّلَاةِ وَالشَّعْرِ فِي الْمَسْجِدِ

٣٢٢ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنْ تَنَاشُدِ الْأَشْعَارِ فِي الْمَسْجِدِ، وَعَنِ الْبَيْعِ وَالْإِشْتِرَاءِ فِيهِ، وَأَنْ يَتَخَلَّقَ النَّاسُ فِيهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَجَابِرٍ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَعَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ هُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: رَأَيْتُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَذَكَرَ غَيْرُهُمَا يَخْتَجُونَ بِحَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ سَمِعَ شُعَيْبُ بْنُ مُحَمَّدٍ، مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو. وَمَنْ تَكَلَّمَ فِي حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ إِنَّمَا ضَعَّفَهُ، لِأَنَّهُ يُحَدِّثُ عَنْ صَحِيفَةِ جَدِّهِ، كَأَنَّهُمْ رَأَوْا أَنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ مِنْ جَدِّهِ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: وَذَكَرَ عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ أَنَّهُ قَالَ: حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عِنْدَنَا وَاهٍ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ الْبَيْعَ وَالشِّرَاءَ فِي الْمَسْجِدِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ

التَّابِعِينَ: رُحْصَةً فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ فِي الْمَسْجِدِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَيْرِ حَدِيثٍ رُحْصَةً فِي إِنْشَادِ الشِّعْرِ فِي الْمَسْجِدِ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ره زای خوای لئی بئی ده گێر نه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهم شتانه ی قه ده غه کردوه له مزگه وتدا: مامه له و کرین و فروشتن، بانگه واز بو شتی ونبوو، خویندنه وه ی شیعر. ههروه ها حه له قاتی ده رس و ده ور و وانه و تنه وه له پیش نوژی ههینی.

هه ندی له زانایان مامه له و کرین و فروشتنیان له مزگه وتدا به لاهه باش نیه، پیشه وایان نه حه د و نیسحاق نه مه ده فهرموون. له هه ندی له زانایان له شوینکه وتوانه وه ده گێر نه وه، که روخته تیان داوه به وه مامه له و کرین و فروشتن له مزگه وتدا. چه ند فهرمووده یه له پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێر نه وه، که رینگه دراوه به خویندنه وه ی شیعر و هه زراوه له مزگه وتدا.

ده رباره ی مزگه وتی بناغه ی له سه ر ته قوا دامه زرابی

۲۴۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى

۳۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ أَبِي يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: امْتَرَى رَجُلٌ مِنْ بَنِي خُدْرَةَ وَرَجُلٌ مِنْ بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى، فَقَالَ الْخُدْرِيُّ: هُوَ مَسْجِدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ الْآخَرُ: هُوَ مَسْجِدُ قُبَاءٍ، فَأَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ فَقَالَ: هُوَ هَذَا، يَعْنِي مَسْجِدَهُ، وَفِي ذَلِكَ خَيْرٌ كَثِيرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَأَلْتُ يَحْيَى بْنَ

سَعِيدٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي يَحْيَى الْأَسْلَمِيِّ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ بِهِ بَأْسٌ، وَأَخُوهُ أَنَسُ بْنُ أَبِي يَحْيَى أَثَبَتْ مِنْهُ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاویکی هۆزی خودره و پیاویکی هۆزی عه مری کوری عه وف بوو به ده مه قاله یان له سهر مزگه وتی بناغهی له سهر ته قواو له خوا ترسان دامه زرابی، پیاوه خودریه که فهرمووی: مه به ست مزگه وته که ی پیغه مبه ری خواجه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه وی تر فهرمووی: مه به ست مزگه وتی قوبایه، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات فهرمووی: نه م مزگه وته یه خیری زۆر زۆره.

ده رباره ی نوٲر کردن له مزگه وتی قوبا

۲۴۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ

۳۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ أَبُو كُرَيْبٍ، وَسُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَبْرَدِ، مَوْلَى بَنِي حُطَمَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أُسَيْدَ بْنَ ظُهَيْرٍ الْأَنْصَارِيَّ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ كَعُمْرَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ. حَدِيثُ أُسَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَلَا نَعْرِفُ لِأُسَيْدِ بْنِ ظُهَيْرٍ شَيْئًا يَصِحُّ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي أُسَامَةَ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ جَعْفَرٍ. وَأَبُو الْأَبْرَدِ اسْمُهُ زِيَادٌ مَدِينِيٌّ.

واته: نوسهیدی کوری (ظُهَیْر)ی نه نصاری ره زای خوای لی بی که یه کی بووه له هاوه لانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه م فهرموده ی له پیغه مبه ره وه (صَلَّى

سنن الترمذي بهر گي بهر گي - باسه کانی نويز له پيغمبره وه صلى الله عليه وسلم

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گي پرايه وه ته وه، فهرمووی: نويز کردن له مزگه وتی قویا وهك عومره وایه، واته خیری یهك نويزی بهقه د خیری عومره یهكه.

نويزی کام له مزگه وته کانه گه وره ترين خیری هه یه

۲۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَيِّ الْمَسَاجِدِ أَفْضَلُ

۳۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ رَجَاحٍ، وَعُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ. وَلَمْ يَذْكُرْ قُتَيْبَةُ فِي حَدِيثِهِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، إِنَّمَا ذَكَرَ عَنْ زَيْدِ بْنِ رَجَاحٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَجِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْأَعْرَجُ اسْمُهُ سَلْمَانُ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَمَيْمُونَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، وَأَبِي ذَرٍّ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خوی لى بى ده گي پرنه وه، كه فهرموويه تی: پيغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: (نويز کردن له مزگه وته ی مندا خیری هه زار نويزی مزگه وته کانی ترى هه یه، جگه له مزگه وتی حرام.

۳۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ قَزَعَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو سه عیدی خودریه وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که
 فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (بیهو بارگه
 مه پیچنه وه و سه فر نه کهن بۆ شه سۆ مزگه وتیه نه بی: مزگه وتی حهرام و شه
 مزگه تی من و مزگه وتی نه قضا.

ده باره ی روشتن بۆ مزگه وت به بی.

۲۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشْيِ إِلَى الْمَسْجِدِ

۳۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَلَكِنْ ائْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَمْشُونَ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ فَمَا أَذْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، وَأَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ. اِخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَشْيِ إِلَى الْمَسْجِدِ: فَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى الْإِسْرَاعَ إِذَا خَافَ قَوْتَ التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى، حَتَّى ذُكِرَ عَنْ بَعْضِهِمْ أَنَّهُ كَانَ يُهْزِلُ إِلَى الصَّلَاةِ. وَمِنْهُمْ مَنْ كَرِهَ الْإِسْرَاعَ، وَاخْتَارَ أَنْ يَمْشِيَ عَلَى تَوَدَّةٍ وَوَقَارٍ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالَا: الْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنْ خَافَ قَوْتَ التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى فَلَا بَأْسَ أَنْ يُسْرِعَ فِي الْمَشْيِ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فرموویه تی:
 پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (هه رکاتیک قامه ت کرا بۆ نویژ
 به هه له داوان مه یه بۆ نویژ و په له مه کهن، به لکو هیمن و له سه رخۆ بن و په له
 نه کهن، فریای هه رچی که وتن له گه ل پيشنویژدا به کومه ل نه بجامی بدهن، نه وه شی

که له دهستان چوو له دواى سهلامدانه وهی پيشنويز ههستنه وه تهواوى بکهن).

۳۲۸ - حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَدِيثِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، بِمَعْنَاهُ. هَكَذَا قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ زُرَيْجٍ.

۳۲۹ - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

دهباره ی گه وهی خیری دانیشتن له مزگهوت و چاوهروانی نویژ

۲۴۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُعُودِ فِي الْمَسْجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ مِنَ الْفَضْلِ

۳۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزَالُ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَ يَنْتَظِرُهَا، وَلَا تَزَالُ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي الْمَسْجِدِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، مَا لَمْ يُحَدِّثْ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضَرَمَوْتَ: وَمَا الْحَدَّثُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟ قَالَ: فُسَاءٌ أَوْ ضُرَاطٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزای خواى لى بى دهگيرنه وه، که فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (بهرده وام كهسى له نيه وه له نويزدايه مادم چاوهروانى نويز بكات، وه بهرده وام مهلائيكه داواى ليخوشبون

بۆ کهسی له ئێوه ده کهمن مادهم له مزگهوت له شویتنی نوژی که ی بیتیته وه ده سنوژی که ی بیتی و پووجهل نه بیتته وه، ده فرموون: خودایه لیتی خوشبه، خودایه ره حهت پرێژه به سه ریدا). پیاویکی خه لکی (خَضْرَمَوْتُ) فرمووی: نه ی نه بو هورهیره مدهست له (الحَدَث) چیه؟ فرمووی: مدهست له تر و ته.

ده باره ی نوژی کردن له سه ر (خُمْرَة) بهرمان

۲۴۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْخُمْرَةِ

۳۳۱ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى الْخُمْرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَعَائِشَةَ، وَمَيْمُونَةَ، وَأُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الْأَسَدِ وَلَمْ تَسْمَعْ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهِ يَقُولُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالَ أَخْخَدُ، وَإِسْحَاقُ: قَدْ ثَبَتَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةُ عَلَى الْخُمْرَةِ. وَالْخُمْرَةُ: هُوَ خَصِيرٌ قَصِيرٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه ر هه سیر (خُمْرَة) بهرمان نوژی ده کرد.

دهرباره ی نویژ کردن له سه ره سیر.

۲۴۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْحَصِيرِ

۳۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَى حَصِيرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَالْمَغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ. وَحَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ. إِلَّا أَنَّ قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ اخْتَارُوا الصَّلَاةَ عَلَى الْأَرْضِ اسْتِخْبَابًا. وَأَبُو سُفْيَانَ اسْمُهُ طَلْحَةُ بْنُ نَافِعٍ.

واته: له نه بو سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له سه ره سیر نویژی کردوه.

زۆریه ی زانایان په پیره وه ی ثم فهرمووده ده کهن. نه وهنده نه بی که هندی له زانایان نویژکردنیا له سه ره زوی به لاهه په سهند و باشته.

دهرباره ی نویژ کردن له ناو باخ و باختدا.

۲۴۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي الْحِيطَانِ

۳۳۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ أَبِي جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَسْتَجِبُ الصَّلَاةَ فِي الْحِيطَانِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي الْبَسَاتِينَ. حَدِيثُ مُعَاذٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي جَعْفَرٍ. وَالْحَسَنُ بْنُ أَبِي جَعْفَرٍ قَدْ ضَعَّفَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ وَغَيْرُهُ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی نویژ له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

وَأَبُو الزُّبَيْرِ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنِ تَدْرُسَ. وَأَبُو الطُّفَيْلِ اسْمُهُ عَامِرُ بْنُ وَائِلَةَ.

واته: له (مُعَاذ) ی کوری جه به له وه ره زای خوای لى بى ده گیر نه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژ کردنی له ناو باخ و باخندا پى خوش بووه.

ده باره ی دانانی بهر به ست (سوتره).

۲۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُتْرَةِ الْمُصَلِّي

۳۳۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا وَضَعَ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِثْلَ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ فَلْيُصَلِّ، وَلَا يُبَالِي مَنْ مَرَّ وَرَاءَ ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ أَبِي حَنْمَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَسَبْرَةَ بْنِ مَعْبُدٍ، وَأَبِي جَحِيفَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ طَلْحَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالُوا: سُتْرَةُ الْإِمَامِ سُتْرَةٌ لِمَنْ خَلْفَهُ.

واته: له موسای کوری (طَلْحَةَ) وه، له باوکیه وه ره زای خویان لى بى ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: (نه گهر له کاتی نویژ کردندا له بهردهم جیگه سه جده که تدا شتیکت دانا به نه ندازه ی قوتکه ی دواوه ی کویانه و شتری بهرز بوو، نیتر هه رچی به بهردهم نویژه که تدا تیپه ری زیانی نیه).

به په پیره وکردنی فهرمووده که هه ندی له زانایان ده فهرموون: بهر به ستی پیتشنویژ بهر به ست به ئه وانیه که له دوایه وه نویژ ده که ن.

دهرباره ی باش نیه روشتن به بهردهم نوژی خویندا

۲۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمُرُورِ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ

۳۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، أَنَّ زَيْدَ بْنَ خَالِدٍ الْجُهَنِيَّ، أُرْسِلَ إِلَى أَبِي جُهَيْنٍ يَسْأَلُهُ مَاذَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَارِّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ؟ فَقَالَ أَبُو جُهَيْنٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرَ لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ. قَالَ أَبُو النَّضْرِ: لَا أَذْرِي قَالَ: أَرْبَعِينَ يَوْمًا، أَوْ أَرْبَعِينَ شَهْرًا، أَوْ أَرْبَعِينَ سَنَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. وَحَدِيثُ أَبِي جُهَيْنٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَأَنْ يَقِفَ أَحَدُكُمْ مِائَةَ عَامٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيِ أَخِيهِ وَهُوَ يُصَلِّي. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرِهُوا الْمُرُورَ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّيِّ، وَلَمْ يَزُوا أَنَّ ذَلِكَ يَفْطَعُ صَلَاةَ الرَّجُلِ. وَاسْمُ أَبِي النَّضْرِ، سَالِمٌ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ الْمَدِينِيِّ.

واته: له بوسری کوری سه عیده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که زهیدی کوری خالیدی جوهه نی ناردویه تی بو لای شهو جوههیم که لیتی پیرسی: له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهرباره ی شهو که سهی ده دات به بهردهم نوژی خویندا نایا چی بیستوه؟ شهو جوههیم رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (شهو که سهی به بهردهم نوژی خویندا تیپهر ده بیت نه گهر بزانی به وه چند گوناھو تاوانی تووش ده بی، شهو چل به پیوه رابه ستایه زور باشر بوو بو ی له وهی که به بهرده می دا بپروات). (أَبُو النَّضْرِ) فهرمووی: نازانم فهرمووی: چل روژ، یان چل مانگ، یا چل سال.

نه وهی هاتووه ده باره ی هیج شتی نوژی نابریت.

۲۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ لَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ شَيْءٌ

۳۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ الْفَضْلِ عَلَى أَتَانٍ، فَجِئْنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ يَمْنَى، قَالَ: فَتَرَلْنَا عَنْهَا فَوَصَلْنَا الصَّفَّ، فَمَرَّتْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ، فَلَمْ تَقْطَعْ صَلَاتَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، قَالُوا: لَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ شَيْءٌ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانٌ، وَالشَّافِعِيُّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لسی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: له پشکۆی (فضل) دا بووم به سواری گویدریژیکه وه هاتین بو مونا، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بهرنوژی بو هاوه لانی ده کرد، ئیبنو عه باس فهرمووی: له سواری گویدریژه که دابه زین، گه یشتینه ریزه کان گویدریژه که به بهرده میاندا تیپه پری و نوژی که ی نه برین.

جگه له سه گ و گویدریژ و نافرته هیج شتی نوژی نابریت

۲۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ: أَنَّهُ لَا يَقْطَعُ الصَّلَاةَ إِلَّا الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ وَالْمَرْأَةُ

۳۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يُونُسُ،

وَمَنْصُورُ بْنُ زَادَانَ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ وَلَيْسَ بَيْنَ يَدَيْهِ كَأَخِرَةِ الرَّحْلِ، أَوْ كَوَاسِطَةِ الرَّحْلِ: قَطَعَ صَلَاتَهُ الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ وَالْمَرْأَةُ وَالْحِمَارُ، فَقُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: مَا بَالُ الْأَسْوَدِ مِنَ الْأَخْمَرِ مِنَ الْأَبْيَضِ؟ فَقَالَ: يَا ابْنُ أَخِي سَأَلْتَنِي كَمَا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ شَيْطَانٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَالْحَكَمِ الْغِفَارِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَيْهِ قَالُوا: يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْحِمَارُ وَالْمَرْأَةُ وَالْكََلْبُ الْأَسْوَدُ. قَالَ أَحْمَدُ: الَّذِي لَا أَشْكُ فِيهِ أَنَّ الْكَلْبَ الْأَسْوَدَ يَقْطَعُ الصَّلَاةَ، وَفِي نَفْسِي مِنَ الْحِمَارِ وَالْمَرْأَةِ شَيْءٌ. قَالَ إِسْحَاقُ: لَا يَقْطَعُهَا شَيْءٌ إِلَّا الْكَلْبُ الْأَسْوَدُ.

واته: له (عبد الله) ی کوری صامیته وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له نه بو (ذَرٍّ) بوو ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر که سى نویژی کرد بهربه سستیکی دانه نا به نه ندازه ی قوتکه ی دواوه ی کۆپانه و شترى بهرز بى، نه گهر سه گی رهش و گویدریژ و نافرته بدن به بهرده مهیدا نویژه که ی ده برن). به نه بو (ذَرٍّ) م وت: سه گی رهش بو؟ فهرمووی: نه ی برازا خۆشه ویسته که م پرسیاریکت لى کردم کاتى خۆی منیش هه مان پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه ویش فهرمووی: (سه گی رهش شهیتانه).

هه ندی له زانایان ده فهرموون: سه گی رهش و گویدریژ و نافرته نویژ ده برن. پیشهوا نه حمده ده فهرموویت: گومانى تیدا نییه سه گی رهش نویژ ده بریت به لام بو گویدریژ و نافرته شتى له ده روو غدايه. پیشهوا نیسحاق ده فهرموویت: جگه له سه گی رهش هیچ شتى نویژ نابریت.

نه وهی هاتووه ده باره ی نویژ کردن له پو شاکیندا

۲۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ

۳۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ هِشَامٍ هُوَ ابْنُ عُزْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ أَنَّهُ، رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ مُشْتَمِلًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَأَنَسٍ، وَعَمْرِو بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَكَيْسَانَ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَأُمَّ هَانِئٍ، وَعَمَّارَ بْنَ يَاسِرٍ، وَطَلْقَ بْنَ عَلِيٍّ، وَصَامِتَ الْأَنْصَارِيِّ. حَدِيثُ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّالِعِينَ، وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: لَا بَأْسَ بِالصَّلَاةِ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: يُصَلِّي الرَّجُلُ فِي ثَوْبَيْنِ.

واته: له عومهری کوری نه بو سه له مه وه رهزای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه له مالى نومو سه له مه پيغه مبهري خواى (صلى الله عليه وسلم) ديوه به پو شاكى خوى پيچابو وه نوژى ده كرد.

ده باره ی سه ره تاي روو كردنه قيله

۲۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ابْتِدَاءِ الْقِبْلَةِ

۳۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ صَلَّى نَحْوَ

بَيْنَتِ الْمُقَدِّسِ سِتَّةً، أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)، فَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ، وَكَانَ يُحِبُّ ذَلِكَ، فَصَلَّى رَجُلٌ مَعَهُ الْعَصْرَ، ثُمَّ مَرَّ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ رُكُوعٌ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْنَتِ الْمُقَدِّسِ، فَقَالَ: هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَّهُ قَدْ وَجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ، قَالَ: فَانْحَرِفُوا وَهُمْ رُكُوعٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعُمَارَةَ بْنِ أَوفَى، وَعَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ الْمُزَنِيِّ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغمبره خا (صلى الله عليه وسلم) گهشته شارى مه دینه شەش تا هەوت مانگ بهرهو (بيت المقدس) نوێژى ده کرد، به لام پیتی خوش بوو رووبکاته که عبه، خوای گهوره نهه نایه تهی دابه زاند: (قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ). سورة البقرة: ۱۴۴. واته: به راستی نیته گه رانی رو خسارت روو به ناسمان ده بینین، دهی سویند به خوا رووت ده کهینه روو گهیه که په سەندت بى، نیت رووت وه چهرخینه بهرهو لای که عبه - نیهوش نهی موسولمانان له ههر لایه که بوون (له نوێژدا) رووتان بکه نه نهویه وه - نیت رووی وه چهرخاند بهرهو لای که عبه، نهوهی پیتی خوش بوو، پیاوی له خزمه تیدا نوێژی عهسری کرد، له پاشدا به لای کۆمه لى نه نصاردا تپه پری نوێژی عهسریان ده کرد له رکوعدا بوون بهرهو (بيت المقدس)، پیاوه که شایه تی دا که له خزمهت پیغمبره خاوا (صلى الله عليه وسلم) بهرهو که عبه نوێژی عهسری کردوه، فهرمووی: رووتان وه چهرخینن بهرهو که عبه له کاتی کهدا که له رکوعدا بوون.

۳۴۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانُوا رُكُوعًا فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ. وَحَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: له نوژی به یانیدا له رکوعدا بوون.

دهرباره ی نیتوان روژه لآت و روژناوا قیله یه

۲۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ

۳۴۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي مَعْشَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نیتوان روژه لآت و روژناوا قیله یه).

۳۴۳ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي مَعْشَرٍ، مِثْلَهُ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ قَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَبِي مَعْشَرٍ مِنْ قِيلِ حَفْظِهِ، وَاسْمُهُ نَجِيجٌ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ، قَالَ مُحَمَّدٌ: لَا أَرَوِي عَنْهُ شَيْئًا، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ النَّاسُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ الْمَخْرَمِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَحْنَسِيِّ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَقْوَى مِنْ حَدِيثِ أَبِي مَعْشَرٍ وَأَصَحُّ.

٣٤٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بَكْرِ الْمَرْزُوقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعَلَّى بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْزُمِيُّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَحْنَسِيِّ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَإِنَّمَا قِيلَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَخْزُمِيُّ لِأَنَّهُ مِنْ وَلَدِ الْمِنْشُورِ بْنِ مَخْزَمَةَ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ، مِنْهُمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَابْنُ عَبَّاسٍ. وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِذَا جَعَلْتَ الْمَغْرِبَ عَنْ يَمِينِكَ، وَالْمَشْرِقَ عَنْ يَسَارِكَ فَمَا بَيْنَهُمَا قِبْلَةٌ، إِذَا اسْتَقْبَلْتَ الْقِبْلَةَ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ، هَذَا لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ. وَاخْتَارَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ التَّيَاسُرَ لِأَهْلِ مَرْوٍ.

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خواى لى بى ده گيترنه وه، كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فدرمويه تى: (نيتوان روژه لات و روژناوا قيبيله يه).

كه سى نويز بكات له كاتى هه وردا روى له قيبيله نه بى

٢٥٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُصَلِّي لَغَيْرِ الْقِبْلَةِ فِي الْعِيمِ

٣٤٥ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْعَثُ بْنُ سَعِيدِ السَّمَّانِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ، فَلَمْ نَدْرِ أَيْنَ الْقِبْلَةُ، فَصَلَّى كُلُّ رَجُلٍ مِمَّا عَلَى حِيَالِهِ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا ذَكَّرْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَزَلَ: (فَأَيْنَمَا تَوَلَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَاكَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَشْعَثِ السَّمَّانِ. وَأَشْعَثُ بْنُ سَعِيدِ أَبُو الرَّبِيعِ السَّمَّانُ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ. وَقَدْ ذَهَبَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا. قَالُوا: إِذَا صَلَّى فِي الْعِيمِ لَغَيْرِ الْقِبْلَةِ ثُمَّ اسْتَبَانَ لَهُ

بَعْدَ مَا صَلَّى أَنَّهُ صَلَّى لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَإِنَّ صَلَاتَهُ جَائِزَةٌ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عامیری کوری ره بیههوه ره زای خوای لی بی ده گیرنهوه، که فرمویه تی: شهویکی تاریک و شهوه زهنگ له سهه فریکدا له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، نه مانده زانی قیبله له کوپوهیه، هه رکهس رووی له کوپوه بوو رووی ده کرده نهو شوینهو نوپزی خوی ده کرد، کاتی که رۆژبوویهوه به سه رهاته که مان گیرایهوه بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه م نایه ته دابهزی: (فَأَيْنَمَا تُولُو فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ). سورة البقرة: ۱۱۰. واته: روو بکه نه هه لایهک (له نوپز کردندا) نهوه رووگی خواجه.

له ناو که عبه و له سه ربانی که عبه نوپز کردن باش نه

۲۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ مَا يُصَلَّى إِلَيْهِ وَفِيهِ

۳۴۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُقْرِي، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ جَبْرِ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْحَصِينِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُصَلَّى فِي سَبْعَةِ مَوَاطِنَ: فِي الْمَرْتَلَةِ، وَالْمَجْرَزَةِ، وَالْمُقْبَرَةِ، وَقَارِعَةِ الطَّرِيقِ، وَفِي الْحَمَامِ، وَفِي مَوَاطِنِ الْإِبِلِ، وَفَوْقَ ظَهْرِ بَيْتِ اللَّهِ.

واته: له نیبنو عومرهوه ره زای خویان لی بی ده گیرنهوه، که فرمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه له نوپز کردن له م جهوت شوینه دا: سهه نوپلک نهو شوینهی پیسی تی فری ده دپیت، شوینی سهه ربینی ناژه لآن، گۆرستان، سهه پیکه، گه رماو، شوینی مۆلدانی و شتر له دهه ورویهری ناو، سهه ربانی مالی خوا واته که عبه.

۳۴۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ جَبْرِ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَاهُ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَاكَ الْقَوِي، وَقَدْ تُكَلِّمُ فِي زَيْدِ بْنِ جَبْرِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. وَقَدْ رَوَى اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ الْعُمَرِيِّ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ. وَحَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشْبَهُ وَأَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ الْعُمَرِيُّ ضَعْفُهُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ مِنْهُمْ: يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ.

نويز کردن له په چهي مهرو مالات و شويى مؤلدانى و شتر دا

۲۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ، وَأَعْطَانِ الْإِبِلِ

۳۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عِيَّاشٍ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَلُّوا فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ، وَلَا تُصَلُّوا فِي أَعْطَانِ الْإِبِلِ.

واته: له شهو هورهيره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (له په چهي مهرو مالاتدا نويز بكن، به لام له شويى مؤلدانى و شتر له ده ورويهري ناو نويز مه كهن).

۳۴۹ - حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عِيَّاشٍ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ، أَوْ بِنَحْوِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَالْبَرَاءِ، وَسَبْرَةَ بْنِ مَعْبُدٍ الْجُهَنِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ

مُعَقَّلٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ أَصْحَابِنَا، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَحَدِيثُ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَاهُ إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي حَصِينٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، مَوْثُوقًا وَلَمْ يَرْفَعْهُ. وَاسْمُ أَبِي حَصِينٍ: عُثْمَانُ بْنُ عَاصِمٍ الْأَسَدِيُّ.

۳۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ الضُّبَعِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْعَنَمِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو التَّيَّاحِ الضُّبَعِيُّ اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ حُمَيْدٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیغمبر (صلى الله عليه وسلم) له په چهی مډرو مالآندا نویژی ده کرد.

نویژ کردن به سهر ولاخه وه رووه و نهو شویته ی بوی ده روات

۲۶۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الدَّائِبَةِ حَيْثُ مَا تَوَجَّهَتْ بِهِ

۳۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَيَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ فَجِئْتُهُ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ، وَالسُّجُودُ أَخْفَضُ مِنَ الرُّكُوعِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا نَعْلَمُ بَيْنَهُمْ اخْتِلَافًا: لَا يَرَوْنَ بَأْسًا أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ عَلَى رَاحِلَتِهِ تَطَوُّعًا حَيْثُ مَا كَانَ وَجْهُهُ إِلَى الْقِبْلَةِ أَوْ غَيْرَهَا.

واته: له جابره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهزمویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نارد می بۆ کاریکی پیویست، کاتی که هاتمه وه به سه ر و لاخه که یه وه به ره و خۆره ه لات نویژی سوننه تی ده کرد، بۆ سه جده زیاتر سه ری نه وی ده کرد له رکوع.

به په پیره و کردنی فهرموده که لای سه رجهم زانایان به بی جیاوازی رایان وایه: که سی به سه ر و لاخه که یه وه نویژی سوننه ت بکات دروسته نیتر رووی له قیبله بی یان نا.

ده باره ی نویژ کردن به ره و و لاخی سواری.

۲۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ إِلَى الرَّاحِلَةِ

۳۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى إِلَى بَعِيرِهِ، أَوْ رَاحِلَتِهِ، وَكَانَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ مَا تَوَجَّهَتْ بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونُ بِالصَّلَاةِ إِلَى الْبَعِيرِ بَأْسًا أَنْ يَسْتَتِرَ بِهِ.

واته: له نیبنو عومه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به ره و شتره که ی یان به ره و و لاخه که ی نویژی ده کرد، ههروه ها به سه ر و لاخه که یه وه نویژی سوننه تی ده کرد رووه و نه و شوینه ی که بۆی ده رۆشت.

نهمه ش و ته ی هه ندی له زانایانه و رایان وایه: نویژ کردن دروسته به ره و شتر و و شتره که بکریته سوتره.

نه گهر خواردن ناماده کراو قامهت کرا بو نويز دهست بکهن به خواردن

۲۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا خَضَرَ الْعِشَاءُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَعُوا بِالْعِشَاءِ

۳۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا خَضَرَ الْعِشَاءُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَعُوا بِالْعِشَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَابْنُ عُمَرَ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ يَقُولَانِ: يَبْدَأُ بِالْعِشَاءِ وَإِنْ فَاتَتْهُ الصَّلَاةُ فِي الْجَمَاعَةِ. سَمِعْتُ الْجَارُودَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: يَبْدَأُ بِالْعِشَاءِ إِذَا كَانَ طَعَامًا يَخَافُ فُسَادَهُ. وَالَّذِي ذَهَبَ إِلَيْهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، أَشْبَهُهُ بِالْإِتِّبَاعِ. وَإِنَّمَا أَرَادُوا أَنْ لَا يَقُومَ الرَّجُلُ إِلَى الصَّلَاةِ وَقَلْبُهُ مَشْغُولٌ بِسَبَبٍ شَيْءٍ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: لَا نَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ فِي أَنْفُسِنَا شَيْءٌ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه
فه رمويه تى: پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تى: (نه گهر خواردن
ناماده كراو قامهت كرا بو نويز دهست بکهن به خواردن).

لاى هه ندی له زانايان له هاوه لانی پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) وایه
كار به مه بكریت له وانه پيشه وایان نه بو به كر و عومهر و نیبنو عومهر. پيشه وایان
نه حمه د و نیسحاق نه مه ده فه رموون، ده فه رموون: دهست بكات به خواردن و
خوارده كهى بخوات نه گهر نويزه كه شى به كۆمه ل بفه وتی. پيشه وایه و كهی
ده فه رموی: نه گهر خواردن بو مه ترسی نه وه لى بكری خراب بى نه وه با

خواردنه کە ی بخوات. نه وه ی که زانا یان له ها وه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رایان له سه ریبه تی له پیشتره بو شوینکه وتنی، مه به ستیان له وه یه پیار هه لئه سی بو نویژ و دلی سه رقال بی به هو ی شتی که وه. له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: ئیمه هه لئاسین بو نویژ له کاتی کدا که شتی له دلماندا بی.

۳۵۴ - (صحيح) وَرَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا وَضِعَ الْعِشَاءُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَأُوا بِالْعِشَاءِ. وَتَعَشَّى ابْنُ عُمَرَ وَهُوَ يَسْمَعُ قِرَاءَةَ الْإِمَامِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَذَا، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عُيَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر خواردن دانراو قامه ت کرا بو نویژ ده ست بکه ن به خواردن).

ئیبنو عومه ره زای خویان لی بی خه ریکی نان خواردنی خوی بوو له کاتی کدا که گوپی له قورئان خوئندنی پیتش نویژ بوو.

ده باره ی که سی له نویژ دا وه نه وس بدات

۲۶۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ النَّعَاسِ

۳۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْكِلَابِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ،

فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ يَنْعَسُ، فَلَعَلَّهُ يَذْهَبُ لِيَسْتَغْفِرَ فَيَسُبُّ نَفْسَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (ته گهر یه کینک له نیتوه نویژی ده کرد لهو کاته دا خەوی ده هات وه نه وسیدا و خەو بر دیه وه نهوا با راکشی و بخەوی ههتا خه وه که ی ده پرات، له وانیه که سیک له نیتوه به ده م خه وه وه باویشک بدات و نویژ بکات بیه ویت بهاریته وه بۆ خۆی به لām له جیاتی پارانه وه جنیو به خۆی بدات).

که سی سهر بدات له قهومی و بهر نویژیان بۆ نه کات

٢٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يُصَلِّي بِهِمْ

٣٥٦ - (صحيح دون قصة مالك) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ أَبَانَ بْنِ يَزِيدَ الْعَطَّارِ، عَنْ بُدَيْلِ بْنِ مَيْسَرَةَ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ، رَجُلٍ مِنْهُمْ قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ يَأْتِينَا فِي مُصَلَّنَا يَتَحَدَّثُ، فَخَصَرَتِ الصَّلَاةُ يَوْمًا، فَقُلْنَا لَهُ: تَقَدَّمْ، فَقَالَ: لِيَتَقَدَّمَ بَعْضُكُمْ حَتَّى أُحَدِّثَكُمْ لَمْ لَا أَتَقَدَّمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يَوُؤُّهُمْ، وَلِيَوُؤُّهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: صَاحِبُ الْمَنْزِلِ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ مِنَ الزَّائِرِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَدْنَى لَهُ فَلَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بِحَدِيثِ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، وَشَدَّدَ فِي أَنْ لَا يُصَلِّيَ أَحَدٌ بِصَاحِبِ الْمَنْزِلِ، وَإِنْ أَدْنَى لَهُ صَاحِبُ الْمَنْزِلِ. قَالَ: وَكَذَلِكَ فِي الْمَسْجِدِ، لَا يُصَلِّي بِهِنَّ فِي الْمَسْجِدِ إِذَا زَارَهُنَّ، يَقُولُ: يُصَلِّي بِهِنَّ رَجُلٌ مِنْهُمْ.

واته: له نینو (عَطِيَّة) یه که یه کی بووه له هوزی عه قیل ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: مالیکی کوری (خُوَيْرِث) ره زای خوای لی بی سهردانی نوږگا که ی ده کردین و قسه ی بۆ ده کردین روژئی کاتی نوږ هاته پیښه وه پیمان وت: پیښکه وه بهرنوږیمان بۆ بکه. نه ویش پیتی وتین: با پیاوی له خوتان بهرنوږیتان بۆ بکات - له کاتیکدا که نهو له وان شایه نتر بوو چونکه یه کی بوو له هاوه لانی پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیاویکی زاناش بوو - ، پیتان ده لیم که بۆچی بهرنوږیتان بۆ ناکه م؟ چونکه له پیغمبره ی خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستوه ده فهرموو: (نهو ی سهردانی قومیک بکات نابیت بهرنوږیتان بۆ بکات، به لکو ده بی پیاوی له خویان بهرنوږیتان بۆ بکات).

به په پیره وکردنی فهرمووده که زوربه ی زانایان له هاوه لانی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش ده فهرموون: خاوه ن مال شایه نتره به پیشنوږی له میوان. هندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر خاوه ن مال خوی مؤله تی که سی بدات دروسته پیشنوږی بکات. ده فهرموویت: له مزگوتیش ههروه ها که سی له خویان پیشنوږیتان بۆ بکات.

ده باره ی باش نیه پیشنوږ بۆ خوی بپارته وه بهس

۲۶۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَخُصَّ الْإِمَامُ نَفْسَهُ بِالِدُعَاءِ

۳۵۷ - (ضعيف الا جملة: (وَلَا يَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَهُوَ حَقْنٌ)؛ فصحيحة) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ قَالَ: حَدَّثَنِي حَبِيبُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ شَرِيحٍ، عَنْ أَبِي حَبِيٍّ الْمُؤَدِّبِ الْحِمَصِيِّ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِامْرِئٍ أَنْ يَنْظُرَ فِي جُوفِ بَيْتِ امْرِئٍ حَتَّى يَسْتَأْذِنَ، فَإِنْ نَظَرَ فَقَدْ دَخَلَ، وَلَا يُؤْمَ قَوْمًا فَيُخَصَّ نَفْسَهُ بِدَعْوَةٍ دُونَهُمْ، فَإِنْ فَعَلَ فَقَدْ خَانَهُمْ، وَلَا يَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَهُوَ حَقَنٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثُ ثَوْبَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنِ السَّفَرِ بْنِ نُسَيْرٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكَأَنَّ حَدِيثَ يَزِيدَ بْنِ شُرَيْحٍ عَنْ أَبِي حَيٍّ الْمُؤَدِّنِ، عَنْ ثَوْبَانَ فِي هَذَا أَجُودُ إِسْنَادًا وَأَشْهَرُ.

واته: له (ثوبان) وه رهزاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه پيغمبره ري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: (سي شت رهوا نيه بكريت له لايه ن هيج كه سينكه وه: ناييت كه س سهيري ناومالي كه سينكي تر بكات پيش نه وه ي داواي مؤلث بكات و ربي بي بدهن، نه گهر كردى نه وه به بي پرس چووته ماله كه يه وه، ناييت پياويك بهر نويزي بو كومه لي بكات و تهنها بو خوي بپاريتته وه، نه گهر كردى نه وه خيانه تي لي كردون، ههروه ها كه سيك تهنگاو بي و دهستي ناوي هه بي نايي نويز بكات ههتا خوي خالي نه كاته وه).

پيشنويزي كه سي بو كومه لي نه وان رقيان لي بي

۲۶۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ أَمَّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ

۳۵۸ - (ضعيف الإسناد جدا) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ وَاصِلٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ الْأَسَدِيُّ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ دَهْمٍ، عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةً: رَجُلٌ أَمَّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ، وَامْرَأَةٌ بَاثَتْ وَرَوَّجَهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ، وَرَجُلٌ سَمِعَ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ثُمَّ لَمْ يُجِبْ. وَفِي

البَابُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَطَلْحَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ لَا يَصِحُّ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الْحَسَنِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَ مُحَمَّدُ بْنُ الْقَاسِمِ تَكَلَّمَ فِيهِ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَضَعَفَهُ، وَلَيْسَ بِالْحَافِظِ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ يَوْمَ الرَّجُلِ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ فَإِذَا كَانَ الْإِمَامُ غَيْرَ ظَالِمٍ فَإِنَّمَا الْإِثْمُ عَلَى مَنْ كَرِهَهُ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ فِي هَذَا: إِذَا كَرِهَ وَاحِدٌ أَوْ اثْنَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ فَلَا بَأْسَ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ حَتَّى يَكْرَهُهُ أَكْثَرُ الْقَوْمِ.

واته: له نه نه سى كورى ماليكه وه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه فره تى كردوه له م سى كه سه: پياوى بهر نويزى بكات بو كومه لى نه وان رقيان لى بيت، ژنى شهو و روژ بكاته وه پياوه كه لى زوير بيت، پياوى گووى له (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) بانگ بى له پاشدا نه چييت به ده ميه وه واته نه پروات بو نويزى جه ماعه ت به بى به هانه لى شهرعى).

هه ندى له زانايان به لا يانه وه باش نيه پياوى بهر نويزى بكات بو كومه لى نه وان رقيان لى بيت، نه گهر پيشنويز سته مكار نه بوو نه وه گونا هو تاوانى له سه ر نه وه كه سه يه كه رقى ليه تى. پيشه وايان نه حمه د و نيسحاق ده فهرموون: نه گهر يه كى يان دوان يا سيان رقيان لى بوو نه وه دروسته پيشنويزيان بو بكات.

٣٥٩ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الْمُصْطَلِقِ، قَالَ: كَانَ يُقَالُ: أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا اثْنَانِ: امْرَأَةٌ غَصَتْ زَوْجَهَا، وَإِمَامٌ قَوْمٌ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ. قَالَ جَرِيرٌ: قَالَ مَنْصُورٌ: فَسَأَلْنَا عَنْ أَمْرِ الْإِمَامِ؟ فَقِيلَ لَنَا: إِنَّمَا عَنِ هَذَا الْأَيْمَةِ الظُّلْمَةُ، فَأَمَّا مَنْ أَقَامَ السُّنَّةَ فَإِنَّمَا الْإِثْمُ عَلَى مَنْ كَرِهَهُ.

واته: له غم مري كورې (خارث) كورې (مُصْطَلِق) وه ده گيړنه وه، كه
 فهرموويه تې: فهرموويانه: توند ترين سزا له روژي قياصه تداء بؤ شم دوانه يه: ژني
 ياخي بي له ميړده كهي و به گوښي نه كات، پياوې به رنوږي بكات بؤ كومه لي توان
 رقيان لي بيټ. هه ناد فهرمووي: جهري فهرمووي: مه نصور فهرمووي: دهر باره ي
 كاروباري پيشنوږي پرسيارمان كرد؟ پيمان و ترا: مه به ست له مه پيشنوږي تاونبار
 و سته مكاره كانه، به لام شو كه سهي له سهر سوننه ت بروات و بي تاوان بي شه
 گونا هو تاواني له سهر شو كه سهي كه رقي ليته تې. - قسه كهر پيغمبره (صلي
 الله عليه وسلم) وه كه له (تحفة الأحوذ) دا هاتوه -.

۳۶۰ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ وَاقِدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو غَالِبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: قَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ لَا تُجَاوِزُ صَلَاتُهُمْ آذَانَهُمْ: الْعَبْدُ الْأَبْقَى حَتَّى
 يَرْجِعَ، وَامْرَأَةٌ بَاتَتْ وَرُؤُوسُهَا عَلَيْهَا سَاحِطٌ، وَإِمَامٌ قَوْمٌ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو غَالِبٍ اسْمُهُ خَزَّوَرٌ.

واته: له نه بو نومامه وه ره زاي خواي لي بي ده گيړنه وه، كه فهرموويه تې:
 پيغمبره خوا (صلي الله عليه وسلم) فهرموويه تې: (سي كه س نوږه كانيان له
 ناست گوښان بهر ز نايته وه واته به ته واوي لييان وهر ناگري ت: بهنده يه كي هه لها تو
 هه تا ده گه رپته وه ژير ركيغي گه وه كهي، ژني شه و روژ بكات ه وه پياوه كهي لي تي
 زوير بيټ، كه سي پيشنوږي بكات بؤ قهومي توان رقيان لي بيټ).

که چووه رکوعه وه ئیوهش رکوع بهرن، کاتی که سه ری بهرز کرده وه ئیوهش به دوایدا سهرتان بهرز که نه وه، نه گهر فهرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ). واته: خوای گه وه بیسه ری سوپاسگوزاری نه وانیه که سوپاسی ده کهن. ئیوهش بلین: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). واته: پهروه دگارا سوپاس و ستایش بو تو. ههروه ها نه گهر پیشنوژی به دانیشتنه وه نویژی کرد، ئیوهش هه مروتان به دانیشتنه وه له دوایه وه نویژ بهکن).

باسیکی تر له وباره وه

۲۶۸ - بَابُ مِنْهُ

۳۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ نُعَيْمِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ قَاعِدًا. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا صَلَّى الْإِمَامُ جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا. وَرَوَى عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ فِي مَرَضِهِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، فَصَلَّى إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ، وَالنَّاسُ يَأْتُمُونَ بِأَبِي بَكْرٍ، وَأَبُو بَكْرٍ يَأْتُمُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ قَاعِدًا. وَرَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ قَاعِدٌ.

واته: له عانیشه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی نه خۆشیه کهیدا که به هزیه وه وه فاتی کرد به دانیشتنه وه له دوا ی پیشه وا نه بو به کهروه رهزای خوای لی بی نویژی کرد. له عانیشه وه ده گێر نه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی:

(نه گهر پیشنوویژ به دانیشتنه وه نویژی کرد، ئیوهش ههروه ها به دانیشتنه وه له دوایه وه نویژ بکه ن).

ههر له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی نه خۆشیه کهیدا که به هزیه وه وه فاتی کرد ده رچوو بۆ نویژ له وکاته دا پیشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی بهر نویژی بۆ خه لکه که ده کرد، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ته نیشته پیشهوا نه بو به کره وه نویژی کرد، خه لکه که ئیقتیدایان کرد به پیشهوا نه بو به کره وه و کرد بوویان به پیشنوویژ خۆیان، پیشهوا نه بو به کریش ئیقتیدای کرد به پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

له عایشه وه ده گپرنه وه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دانیشتنه وه له دوا ی پیشهوا نه بو به کره وه نویژی کرد.

له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دانیشتنه وه له دوا ی پیشهوا نه بو به کره وه نویژی کرد.

۳۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيَْادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَلْحَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ قَاعِدًا فِي ثَوْبٍ مُتَوَشِّحًا بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَثُوبٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ ثَابِتٍ. وَمَنْ ذَكَرَ فِيهِ عَنْ ثَابِتٍ فَهُوَ أَصَحُّ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کاتی نه خوشیه کهیدا که بههزیه وه وه فاتی کرد پزشاکیکی پیچابوو بههزیه وه به دانیشتنه وه له دواى پیشهوا نه بو بهه کره وه نویژی کرد.

ئه گهر پشئویژ له یادی چوو له دواى دوو رکات هه ستایه وه

۲۶۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِمَامِ يَنْهَضُ فِي الرَّكَعَتَيْنِ نَاسِيًا

۳۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: صَلَّى بِنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فَنَهَضَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ، فَسَبَّحَ بِهِ الْقَوْمَ وَسَبَّحَ بِهِمْ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ سَلَّمَ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ وَهُوَ جَالِسٌ، ثُمَّ حَدَّثَهُمْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَ بِهَم مِثْلَ الَّذِي فَعَلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَسَعْدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ. حَدِيثُ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي ابْنِ أَبِي لَيْلَى مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ. قَالَ أَحْمَدُ: لَا يُحْتَجُّ بِحَدِيثِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى. وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: ابْنُ أَبِي لَيْلَى هُوَ صَدُوقٌ، وَلَا أَرَوِي عَنْهُ لَأَنَّهُ لَا يَذَرِي صَحِيحَ حَدِيثِهِ مِنْ سَقِيمِهِ، وَكُلُّ مَنْ كَانَ مِثْلَ هَذَا فَلَا أَرَوِي عَنْهُ شَيْئًا. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ. وَرَوَى سُفْيَانُ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُبَيْلٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ. وَجَابِرُ الْجُعْفِيُّ قَدْ ضَعَّفَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ؛ تَرَكَهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ وَغَيْرُهُمَا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: عَلَى أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا قَامَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ مَضَى فِي صَلَاتِهِ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ مِنْهُمَا مَنْ رَأَى قَبْلَ التَّسْلِيمِ. وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى بَعْدَ التَّسْلِيمِ، وَمَنْ رَأَى قَبْلَ التَّسْلِيمِ فَحَدِيثُهُ أَصَحُّ لِمَا رَوَى الزُّهْرِيُّ، وَيَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ.

واته: له پيشهوا شه عیبه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: موغیره ی کور ی شوعبه ره زای خوای لی بی بهر نوژی بۆ کردین له رکاتی دووه مدای ته حیاتی نه خویند و ههستایه وه، وتمان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) واته: پاک و بیگه ردی بۆ خوا، - ناماژه مان بۆ کرد که دانیشتیه وه - نهویش فهرمووی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) و بهردهوام بوو له سه ر نوژه که ی - ناماژه ی بۆ کردین که ههستین - کاتی نوژه که ی تهواو کرد سهلامی دایه وه دوو سهجده ی سههوی برد، له پاشدا فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیهوی منی کرد بۆ مان.

۳۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنِ الْمَسْعُودِيِّ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، قَالَ: صَلَّى بِنَا الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ فَلَمَّا صَلَّى رَكَعَتَيْنِ قَامَ وَلَمْ يَجْلِسْ، فَسَبَّحَ بِهِ مَنْ خَلْفَهُ، فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ قُومُوا، فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ صَلَاتِهِ سَلَّمَ وَسَجَدَ سَجْدَتِي الشَّهْوِ وَسَلَّم، وَقَالَ: هَكَذَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له زیاد ی کور ی عیه لاقه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: موغیره ی کور ی شوعبه ره زای خوای لی بی بهر نوژی بۆ کردین له رکاتی دووه مدای ته حیاتی نه خویند و ههستایه وه، نهوانه ی له دوايه وه بوون ناماژه یان بۆ کرد که دانیشتیه وه وتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) نهویش بهردهوام بوو له سه ر نوژه که ی و ناماژه ی بۆ کردن که ههستین، کاتی نوژه که ی تهواو کرد سهلامی دایه وه دوو سهجده ی سههوی بردو فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیهوی کرد که من کردم.

دهرباره ي ماوه ي دانيشتني نيوان دوو ركاتي يه كه م

۲۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مِقْدَارِ الْقُعُودِ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ.

۳۶۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ هُوَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ كَانَتْهُ عَلَى الرَّضْفِ، قَالَ شُعْبَةُ: ثُمَّ حَرَّكَ سَعْدٌ شَفْتَيْهِ بِشَيْءٍ، فَأَقُولُ: حَتَّى يَقُومَ؟، فَيَقُولُ: حَتَّى يَقُومَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، إِلَّا أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَخْتَارُونَ أَنْ لَا يُطِيلَ الرَّجُلُ الْقُعُودَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، وَلَا يَزِيدَ عَلَى التَّشْهُدِ شَيْئًا فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، وَقَالُوا: إِنْ زَادَ عَلَى التَّشْهُدِ فَعَلَيْهِ سَجْدَتَا السَّهْوِ. هَكَذَا رَوَى عَنِ الشَّعْبِيِّ وَغَيْرِهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مهسعوده وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنمه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بز ته حیاتی یه که م داده نیشت ده توت له سهر بهردی سورؤکراوه نه وننده به په له بوو، راوی فهرموده که شوعبه فهرمووی: سه عد لیوه کانی جولاند واته شتیکی وت به نه یتنی، وتمان: هه تا هه لئه سایه وه؟ فهرمووی: هه تا هه لئه سایه وه.

به په پیره وکردنی فهرموده که زانا یان نه ممدیان به لاوه په سه نده پیاو دریژه نه دات به دانیشتنی نیوان دوو رکاتی یه که م له ته حیات خویندن زیاتر. ده لئین: نه گهر له ته حیات خویندن زیاتر بوو نه وه ده بی دوو سه جده ی سه هوو به ریت.

نهوهی هاتوره ده باره ی ناماژه کردن له نوژی دا

۲۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشَارَةِ فِي الصَّلَاةِ

۳۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَجِّ، عَنْ نَابِلٍ صَاحِبِ الْعَبَاءِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ صُهَيْبٍ، قَالَ: مَرَزْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَرَدَّ إِلَيَّ إِشَارَةً، وَقَالَ: لَا أَعْلَمُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: إِشَارَةً بِإِصْبَعِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بِلَالٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ، وَعَائِشَةَ.

واته: له نابيله وه، له ئیبنو عومره وه، له (صُهَيْب) وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فەرموویه تی: دام به لای پیغه مبه ری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی ده کرد، سه لامم لی کرد، به ئیشاره ت وه لامی دامه وه. نابل فەرمووی: وایزئم ئیبنو عومره فەرمووی: به په نجبه ئیشاره تی کرد.

۳۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قُلْتُ لِبِلَالٍ: كَيْفَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرُدُّ عَلَيْهِمْ حِينَ كَانُوا يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: كَانَ يُشِيرُ بِيَدِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَحَدِيثُ صُهَيْبٍ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ عَنْ بُكَيْرٍ. وَقَدْ رَوَى عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قُلْتُ لِبِلَالٍ: كَيْفَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرُدُّ عَلَيْهِمْ حِينَ كَانُوا يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِ فِي مَسْجِدِ بَنِي عُمَيْرٍ بْنِ عَوْفٍ، قَالَ: كَانَ يَرُدُّ إِشَارَةً. وَكِلَا الْحَدِيثَيْنِ عِنْدِي صَحِيحٌ، لِأَنَّ قِصَّةَ حَدِيثِ صُهَيْبٍ غَيْرُ قِصَّةِ حَدِيثِ بِلَالٍ. وَإِنْ كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَوَى عَنْهُمَا فَاخْتِمِلْ أَنْ يَكُونَ سَمِعَ مِنْهُمَا جَمِيعًا.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فەرموویه تی: به

بیلام وت: پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که سه لامیان لی ده کرد له نویژدا چون وه لامی نه دانه وه؟ فرمووی: به دهستی نیشاره تی ده کرد.

وتی (سبحان الله) بۆ پیاوان و به بهری دهست
دان له پستی دهست بۆ نافرته تان

۲۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ التَّنْبِيحَ لِلرِّجَالِ، وَالتَّنْفِيقَ لِلنِّسَاءِ

۳۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: التَّنْبِيحُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّنْفِيقُ لِلنِّسَاءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ. قَالَ عَلِيٌّ: كُنْتُ إِذَا اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي سَبَّحَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَاسْحَاقُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغمبره خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (وتی: (سبحان الله) بۆ پیاوانه، به بهری دهست دان له پستی دهست بۆ نافرته تانه). - واته نه گهر شتی رویدا له ناو نویژدا نهوا بۆ ناگادار کردنه وه سونته ته: پیاوان بلین: (سبحان الله)، وه نافرته تانیس به بهری دهستیان بدن له پستی دهستیان - .

پیشهوا عه لی رهزای خوی لی بی ده فرموویت: کاتی که پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی ده کرد داوای مؤله تم لی بکردایه دهیفرموو: (سبحان الله).

دهرباره ی باش نیه باویشکدان له نویژدا.

۲۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّنَاوُبِ فِي الصَّلَاةِ

۳۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: التَّنَاوُبُ فِي الصَّلَاةِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُكْظِمْ مَا اسْتَطَاعَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَجَدِّ عَدِيِّ بْنِ نَابِتٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ التَّنَاوُبَ فِي الصَّلَاةِ. قَالَ إِبْرَاهِيمُ: إِنِّي لَأَرُدُّ التَّنَاوُبَ بِالتَّنَحُّجِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (باویشکدان له نویژدا له شهیتانه وهیه، نه گهر که سى له نیوه باویشکی هات با هه تا ده توانی بهری بگری).

پاداشتی نویژی به دانیشته وه نیوه ی پاداشتی نویژی به پیوهیه

۲۷۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ صَلَاةَ الْقَاعِدِ عَلَى النِّصْفِ مِنْ صَلَاةِ الْقَائِمِ

۳۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَهُوَ قَاعِدٌ؟ فَقَالَ: مَنْ صَلَّى قَائِمًا فَهُوَ أَفْضَلُ، وَمَنْ صَلَّاهَا قَاعِدًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَائِمِ، وَمَنْ صَلَّاهَا نَائِمًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَاعِدِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَنَسٍ، وَالسَّائِبِ. حَدِيثُ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عیمرانی کورې حوصهینهوه رهزای خوای لی بۍ ده گټړنهوه، که
 فەرموویهتی: دهربارهی که سیڅ که به دانیشتنهوه نوږټ نه نجام بدات له پیغه مبهری
 خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسۍ؟ فەرمووی: (نهوهی به پیوه نوږټ بکات نهوه
 چاکتره و خیر و پاداشتی زیاتره، ههرکه س به دانیشتنهوه نوږټ نه نجام بدات
 پاداشته که ی نیوهی پاداشتی نوږټی که سیڅ که به پیوه نوږټ بکات، نهوهشی به
 راکشانهوه نوږټ نه نجام بدات پاداشته که ی نیوهی پاداشتی نوږټی که سیڅ که
 به دانیشتنهوه نوږټ بکات).

٣٧٢ - (صحيح) وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ طَهْمَانَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، إِلَّا أَنَّهُ يَقُولُ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ الْمَرِيضِ؟ فَقَالَ: صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ طَهْمَانَ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، بِهَذَا الْحَدِيثِ. لَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَى عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ نَحْوَ رِوَايَةِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ طَهْمَانَ. وَقَدْ رَوَى أَبُو أُسَامَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ نَحْوَ رِوَايَةِ عِيسَى بْنِ يُونُسَ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي صَلَاةِ التَّطَوُّعِ.

واته: له عیمړانی کورې حوصهینه وه رهای خوای لی بۍ ده گټړنه وه، که
 فرمویه تی: دهرباره ی نویژی نه خوش له پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 پرسۍ؟ فرموی: (به پټوه نویژه کانت نه نجام بده، نه گهر توانات نه بوو به
 دانیشته وه نه نجامیان بده، دیسان نه گهر هر توانات نه بوو له سهر لا - ی راست
 - نه نجامیان بده). لای هندی له زانایان مانای فرموده ده که بۍ نویژی سوننه ته.

٣٧٢م- (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ
أَشْعَثَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ: إِنْ شَاءَ الرَّجُلُ صَلَّى صَلَاةَ التَّطَوُّعِ قَائِمًا،

وَجَالِسًا، وَمُضْطَجِعًا، وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي صَلَاةِ الْمَرِيضِ إِذَا لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ جَالِسًا. فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّهُ يُصَلِّي عَلَى جَنْبِهِ الْأَيْمَنِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُصَلِّي مُسْتَلْقِيًا عَلَى قَفَاءٍ وَرِجْلَاهُ إِلَى الْقِبْلَةِ. وَقَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: فِي هَذَا الْحَدِيثِ: مَنْ صَلَّى جَالِسًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَائِمِ قَالَ: هَذَا لِلصَّحِيحِ وَلَمْ يَلَيْسْ لَهُ عُذْرٌ، فَأَمَّا مَنْ كَانَ لَهُ عُذْرٌ مِنْ مَرَضٍ أَوْ غَيْرِهِ فَصَلَّى جَالِسًا فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ الْقَائِمِ. وَقَدْ رُوِيَ فِي بَعْضِ هَذَا الْحَدِيثِ مِثْلُ قَوْلِ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ.

واته: له چه سنی به صریه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاو به ویستی خو به تی چۆن نوژی سوننه ت نه نجام بدات نیت به پیوه بی ت یان به دانیشتنه وه یا به پالکوه وتنه وه بی هه دروسته. زانایان رایان جیاوازه له باره ی نوژی نه خو شه وه نه گهر توانای نه بوو به پیوه نوژه کانی بکات. هندی له زانایان ده فهرموون: له سه ر لای راست نوژه کانی نه نجام بدات. هندی کی تریان ده فهرموون: له سه ر پشت راکشی و قاچه کانی به ره و قیبله.

سوفیانی (ثوري) ده باره ی نه م فهرمووده ده لی: نه وه ی به دانیشتنه وه نوژی نه نجام بدات پاداشته که ی نیوه ی پاداشتی نوژی که سی که به پیوه نوژی نه نجام ده دات، ده فهرموویت: نه مه راست و دروسته بۆ که سی به هانه ی شه رع ی نه بی و له ش ساغ بی

نه گهر به دانیشتنه وه نوژی کی سوننه ت بکات پاداشته که ی نیوه ی پاداشتی نوژی که به پیوه بکری ت، به لام نه گهر که سی به هانه ی شه رع ی هه بی و ه نه خو شی و جگه له نه خو شی به دانیشتنه وه نوژی بکات پاداشته که ی وه ک پاداشتی نوژی که سی که به پیوه نه نجامی بدات. هندی له فهرمووده ناسان رایان له سه ر وته که ی سوفیانی (ثوري) ه.

ئه نجامدانی نویژی سوننهت به دانیشته وه

۲۷۵ - بَابُ فِيمَنْ يَنْطَوُّعُ جَالِسًا

۳۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ السَّهْمِيِّ، عَنْ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا، حَتَّى كَانَ قَبْلَ وَقَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَامٍ، فَإِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا، وَيَقْرَأُ بِالسُّورَةِ وَيُرْتِّلُهَا، حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلُ مِنْ أَطْوَلٍ مِنْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ حَفْصَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ جَالِسًا، فَإِذَا بَقِيَ مِنْ قِرَاءَتِهِ قَدْرُ ثَلَاثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ صَنَعَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ. وَرُوِيَ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَاعِدًا، فَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَاعِدٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَاعِدٌ. قَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: وَالْعَمَلُ عَلَى كِلَا الْحَدِيثَيْنِ. كَأَنَّهُمَا رَأَيَا كِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحًا مَعْمُولًا بِهِمَا.

واته: له حه فسهی هاوسهری پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: هه رگیز پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه دیوه به دانیشته وه نویژی سوننهت نه نجام بدات هه تا سالتی پیتش وه فاتی، به دانیشته وه نویژی سوننهت نه نجام ده دا سوره تیکی به تیلاره ته وه ده خوینده وه ماوهی خوینده که ی زیاتر بوو له سوره تیکی تر که لهو سوره ته درێژتر بوو که به تیلاره ته وه نه خوینریت.

له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که به دانیشته وه

شه و نوژی ده کرد، نه گهر سی تا چل نایه تی بمایه هه له سایه وه ده بخویندن، ئینجا رکوعی ده برد، لهر کاتی دووه میشدا به هه مان شیوهی ده کرد.

ههروه ها له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپنه وه، که به دانیشتنه وه نوژی ده کرد، نه گهر به پیوه قورنانی بخویندایه به پیوه رکوعی ده برد، جا ده چوه سه جده وه، خو نه گهر به دانیشتنه وه قورنانی بخویندایه هه به دانیشتنه وه رکوع و سه جده ی ده برد.

۳۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي جَالِسًا فَيَقْرَأُ وَهُوَ جَالِسٌ، فَإِذَا بَقِيَ مِنْ قِرَاءَتِهِ قَدْرُ مَا يَكُونُ ثَلَاثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ، ثُمَّ رَكَعَ وَسَجَدَ، ثُمَّ صَنَعَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپنه وه، کاتی که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دانیشتنه وه نوژی ده کرد هه به دانیشتنه وه قورنانی ده خویند، نه گهر سی تا چل نایه تی بمایه هه له سایه وه ده بخویندن، ئینجا هه به پیوه رکوعی ده برد جا ده چوه سه جده وه، له پاشدا لهر کاتی دووه میشدا به هه مان شیوهی ده کرد.

۳۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدٌ وَهُوَ الْحَدَّاءُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ: سَأَلْتُهَا عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَطَوُّعِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي لَيْلًا طَوِيلًا قَائِمًا، وَلَيْلًا طَوِيلًا قَاعِدًا، فَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ جَالِسٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ جَالِسٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: (عبد الله) ی کوری شه قیق رهزای خوی لی بی ده فهرموویت: ده باره ی

ئه نجامدانی نویژی سوننه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خاتوو عایشه م رهزای خوای لی بی پرسی؟ شهویش له وه لامدا فهرمووی: هندی جار شهوگاریکی درژ به پیوه شهونویژی ده کرد، هندی جاریش شهوگاریکی درژ به دانیشتنه وه شهونویژی ده کرد، نه گهر به پیوه قورنانی بخویندایه به پیوه رکوعی ده برد جا ده چوه سهجده وه، هروه ها نه گهر به دانیشتنه وه قورنانی بخویندایه هه به دانیشتنه وه رکوع و سهجده ی ده برد.

نه وه ی هاتوو ده باره ی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ده فهرموویت: (که گویم له دهنگی گریانی مندا له ده بی نویژه کم کورت ده که مه وه).

۲۷۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

(إِنِّي لَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فِي الصَّلَاةِ، فَأُخَفِّفُ)،

۳۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْفَرَارِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ وَأَنَا فِي الصَّلَاةِ فَأُخَفِّفُ، خَفَافَةً أَنْ تُفْتَنَ أُمُّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (سویند به (الله) له ناو نویژدا که گویم له دهنگی گریانی مندا له ده بی نویژه کم کورت ده که مه وه له ترسی نه وه ی نه وه کا دایکه که ی دلی سه رقان ببی پییه وه تووشی به لاو فیتنه ببی به هویه وه).

نویژی نافرتهی بالغ به سهرپۆشه وه نه بی وهرناگری

۲۷۷ - بَاب: مَا جَاءَ لَا تُقْبَلُ صَلَاةُ الْحَائِضِ إِلَّا بِخِمَارٍ

۳۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ صَفِيَّةِ بِنْتِ الْحَارِثِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُقْبَلُ صَلَاةُ الْحَائِضِ إِلَّا بِخِمَارٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا أَدْرَكَتْ فَصَلَّتْ وَشَيْءٌ مِنْ شَعْرِهَا مَكْشُوفٌ لَا يَحْجُوزُ صَلَاتُهَا. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ قَالَ: لَا يَحْجُوزُ صَلَاةُ الْمَرْأَةِ شَيْءٌ مِنْ جَسَدِهَا مَكْشُوفٌ، قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَقَدْ قِيلَ: إِنْ كَانَ ظَهَرُ قَدَمَيْهَا مَكْشُوفًا فَصَلَاتُهَا جَائِزَةٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لى بى ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نویژی نافرتهی بالغ دروست نییه نیلا به سهرپۆشه وه نه بیته). واته خوای گه وه لى وهرناگریت

به پهیره وکردنی فهرمووده که هه ندی له زانایان ده فهرموون: نه گهر نافرته بالغ بوو نویژی کرد شتی له قزی به ده ره وه بوو نویژه که ی دروست نییه. نه مهش وتهی پیشه وا شافیهی، ده فهرموویت: نویژی نافرته دروست نییه نه گهر هه ندی له جهسته ی به ده ره وه بى. پیشه وا شافیهی ده فهرموویت: بیگومان وتراوه: نه گهر پشتی پیتی به ده ره وه بوو نویژه که ی دروسته.

دهرباره ی (سدل) له نوژدا باش نیه

۲۷۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ السُّدْلِ فِي الصَّلَاةِ

۳۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عِثْرِ بْنِ سُفْيَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ السُّدْلِ فِي الصَّلَاةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَطَاءٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عِثْرِ بْنِ سُفْيَانَ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي السُّدْلِ فِي الصَّلَاةِ. فَكَرِهَ بَعْضُهُمُ السُّدْلَ فِي الصَّلَاةِ، وَقَالُوا: هَكَذَا تَصْنَعُ الْيَهُودُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّمَا كَرِهَ السُّدْلَ فِي الصَّلَاةِ إِذَا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ إِلَّا ثَوْبٌ وَاحِدٌ، فَأَمَّا إِذَا سَدَلَ عَلَى الْقَمِيصِ فَلَا بَأْسَ وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ. وَكَرِهَ ابْنُ الْمُبَارَكِ السُّدْلَ فِي الصَّلَاةِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صلی الله علیه وسلم) (سدل) ی قه دهغه کردوه له نوژدا. (سدل) واته: شوژکردنه وه و خشانندی جل و بهرگ به سهر زه ویدا، یان نهویه چاکه ت یان پالتو بکریته سهرشان، به بی نه وه ی دهست له قو له کانیه وه ده ربکریت.

زانایان رایان جیاوازه له سهر (سدل) له نوژدا: هندیکیان به لایانه وه باش نیه، ده فهرموون: جوله که کانه بهو شیوه یان ده کرد. ئیبنو مبارک (سدل) ی له نوژدا به لاوه باش نه بووه. هندیکیان ده فهرموون: نه گهر بهک پۆشاک ی له بهردا بوو باش نیه، به لام به سهر پۆشاک ی کدا دروسته هه مهش وته ی پیشهوا نه هه دی کور ی هه نه به له.

پاک کردنهوهو سړینی بهردو چهو له نوږدا باش نيه

۲۷۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ مَسْحِ الْحَصَى فِي الصَّلَاةِ

۳۷۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَلَا يَمْسَحِ الْحَصَى، فَإِنَّ الرَّحْمَةَ تَوَاجَهُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعْتَقِبٍ، وَعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَحُذَيْفَةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَرِهَ الْمَسْحَ فِي الصَّلَاةِ، وَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعِلْ فَمَرَّةً وَاحِدَةً. كَأَنَّهُ رَوَى عَنْهُ رُحَصَةً فِي الْمَرَّةِ الْوَاحِدَةِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نه بو (ذر) هوه رهزای خواى لى بى ده گيړنهوه، که پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمويوتى: (کاتى يه کى له نيوه هستا بو نوږ ميه رباني خوا روى تى ده کات، با بهردو چهو پاک نه کاتهوه).

له پيغه مبهري خواوه (صلى الله عليه وسلم) ده گيړنهوه، که سړینی بهردو چهوى له نوږدا پى ناخوش بووه فرمويوتى: (بهردو چهوى بهر دمت مه سره کاتى که نوږ ده کهيت، نه گهر هر پتويست بوو يه کجار پاکى بکمرهوه).

۳۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُعْتَقِبٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ مَسْحِ الْحَصَى فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعِلْ فَمَرَّةً وَاحِدَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موعه یقیبه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی پاک کردن وهی بهردو چهو له نویژدا پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)؟ فهرمووی: (کاتی که نویژ ده کمیت بهردو چهوی بهرده مت پاک مه کهره وه، نه گمر هر پتویست بوو یه کجار پاکی بکهره وه).

ده باره ی فووکردن له نویژدا باش نه.

۲۸۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّفْخِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَادُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَيْمُونُ أَبُو حَمْرَةَ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، مَوْلَى طَلْحَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غُلَامًا لَنَا يُقَالُ لَهُ أَفْلَحُ إِذَا سَجَدَ نَفَخَ، فَقَالَ: يَا أَفْلَحُ، تَرِبَ وَجْهَكَ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ: وَكَرِهَ عَبَادُ النَّفْخَ فِي الصَّلَاةِ، وَقَالَ: إِنْ نَفَخَ لَمْ يَقْطَعْ صَلَاتُهُ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ: وَبِهِ نَأْخُذُ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالَ: مَوْلَى لَنَا يُقَالُ لَهُ رَبَاحٌ.

واته: له نومو سه له موه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) غولامیکی دی ناوی نه فله ح بوو کاتی که سه جده ی ده برد فووی ده کرد لهزه وی بو شهوی پاکی بکاته وه، فهرمووی: (نه ی نه فله ح له بهر خوای گه وره رووی خۆت خۆلای بکه).

نه حمده ی کوپی مونیع رهزای خوای لی بی ده فهرموویت: عه بادی کوپی عهوام رهزای خوای لی بی فووکردنی لهزه وی له نویژدا بهلاوه باش نه بووه، ههروه ها فهرموویه تی: نه گمر فووی کرد نویژه که ی نابریت و دروسته.

۳۸۲ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ مَيْمُونِ أَبِي حَمْزَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ، وَقَالَ: غُلَامٌ لَنَا يُقَالُ لَهُ رِبَاحٌ. وَحَدِيثُ أُمِّ سَلَمَةَ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ. وَمَيْمُونُ أَبُو حَمْزَةَ قَدْ ضَعَّفَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي النَّفْحِ فِي الصَّلَاةِ: فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ نَفْحَ فِي الصَّلَاةِ اسْتَقْبَلُ الصَّلَاةَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُكْرَهُ النَّفْحُ فِي الصَّلَاةِ وَإِنْ نَفَخَ فِي صَلَاتِهِ لَمْ تَفْسُدْ صَلَاتُهُ. وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

زانایان رایان جیساوازه له سهه فووکردن له نویژدا: ههندیکیان دهههرموون: نه گهر له نویژدا فووی کرد ده بی نویژه که ی دهست پی بکاته وه، نه مهش وتی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفه یه. ههندیکی تریان دهههرموون: باش نیه، به لām نویژه که ی دروسته، نه مهش وتی پیشه وایان نه حمده و نیسحاق.

قه دهغه کردنی دهست دانان له سهه که له نویژدا

۲۸۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْإِخْتِصَارِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۳ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْإِخْتِصَارَ فِي الصَّلَاةِ. وَكَرِهَ بَعْضُهُمْ أَنْ يَمْشِيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا. وَالْإِخْتِصَارُ: هُوَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ يَدَهُ عَلَى خَاصِرَتِهِ فِي الصَّلَاةِ، وَيُرْوَى أَنَّ إِبْلِيسَ إِذَا مَشَى مَشَى مُخْتَصِرًا.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قه دهغه یکرده که سی دهستی له سهه که له که ی دابنی و نویژ بکات.

ههندی له زانیان دهست دانان له سهر کهله کهیان له نویژدا پیّ باش نیه.
(الإختصار) بریتیه له وهی نویژخوین دهستی یان ههردوو دهستی له سهر کهله کهی
دابنی له نویژدا، تهنا نهت ههندیکیان له کاتی رۆشتندا دهست دانان له سهر
کهله کهیان پیّ باش نیه. ده گێرنه وه کاتی که شهیتان بیهوی ری بکات دهست
ده خاته سهر کهله کهی.

دهرباره ی قژ کۆکردنه وه له نویژدا باش نیه.

۲۸۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ كَفِّ الشَّعْرِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۴ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، أَنَّهُ مَرَّ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَهُوَ يُصَلِّي، وَقَدْ عَقَصَ ضَفِيرَتَهُ فِي قَفَاهُ، فَحَلَّهَا، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ الْحَسَنُ مُغَضَّبًا، فَقَالَ: أَقْبِلْ عَلَى صَلَاتِكَ وَلَا تَغْضَبْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ذَلِكَ كِفْلُ الشَّيْطَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي رَافِعٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرَهُوا أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ وَهُوَ مَغْشُوصٌ شَعْرُهُ. وَعِمْرَانُ بْنُ مُوسَى هُوَ الْقُرَشِيُّ الْمَكِّيُّ وَهُوَ أَخُو أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى.

واته: له نهبو رافعه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که داویه تی به لای
حه سه نی کوپی عه لیدا رهزای خویان لی بی نویژی ده کرد، په لکه کانی
کۆکردبو وه و گرییدا بوون به پشت سه ریه وه، نهبو رافع په لکه کانی کرده وه، هه سه ن
به توپه بیه وه ناوپی لی دایه وه، نهبو رافع فهرمووی: خه ریکی نویژی خۆتبه و
توپه مه به، چونکه من له پیغه مبه ری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستوه

ده یفرموو: (نه وه شوینی دانیشتنی شهیتانه).

به پهیره وکردنی فرموده که به لای زانیانه وه باش نیه پیاو نویر بکات به لکه کانی کۆکاته وه و گریان بدات به پشت سه ریه وه.

نه وهی هاتوره ده رباره ی خشوع له نویردا.

۲۸۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّخَشُّعِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُوَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ رَبِّهِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ أَبِي أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَافِعٍ ابْنِ الْعَمِيَاءِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الصَّلَاةُ مَثْنَى مَثْنَى، تَشْهَدُ فِي كُلِّ رَكَعَتَيْنِ، وَتَخْشَعُ، وَتَضَرَّعُ، وَتَمْسُكُنْ، وَتُقْبِعُ يَدَيْكَ، يَقُولُ: تَرْفَعُهُمَا إِلَى رَبِّكَ، مُسْتَقْبِلًا يُطَوِّهُمَا وَجْهَكَ، وَتَقُولُ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَهُوَ كَذَا وَكَذَا. وَقَالَ غَيْرُ ابْنِ الْمُبَارَكِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: مَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَهِيَ خِدَاجٌ. سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ سَعِيدٍ فَأَخْطَأَ فِي مَوَاضِعَ، فَقَالَ: عَنْ أَنَسٍ بْنِ أَبِي أَنَسٍ، وَهُوَ عِمْرَانُ بْنُ أَبِي أَنَسٍ، وَقَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، وَإِنَّمَا هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ ابْنِ الْعَمِيَاءِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ، وَقَالَ شُعْبَةُ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْمُطَّلِبِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّمَا هُوَ عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ.

واته: له (فضل)ی کوپی عه باسه وه ره زای خویان لى بى ده گپ نه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: (نویر دوو رکات

دوو رکاته، له هه موو دوو رکاتیکدا ته حیات ده خوینریت، نویژ خوین هه ژاری و گهردن که چی و نارامی خوۍ دهرده خات بو خوای گه وړه و په وړه رگاری، ده فهرمویت: دهسته کانی بهرز بکاته وه و له پی دهستی بکاته رووی خوۍ و بلی: خودایه نهی په وړه دگارم، خودایه نهی په وړه دگارم - واته بلی خودایه نه وه نه وه پیم ببه خشه، خودایه لیم بیوره - هه رکهس نه وه نه کات نه وه نویژه که ی کامل و ته و او نییه - واته پاداشتی له سر وهرناگریت).

دو باره ی په نجه کان کردن به ناویه کدا له نویژدا باش نیه.

۲۸۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّشْبِيكِ بَيْنَ الْأَصَابِعِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ، عَنْ سَعِيدِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ وُضُوئَهُ، ثُمَّ خَرَجَ عَامِدًا إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يُشَبِّكَنَّ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، فَإِنَّهُ فِي صَلَاةٍ. حَدِيثُ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ مِثْلَ حَدِيثِ اللَّيْثِ. وَرَوَى شَرِيكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجْلَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَحَدِيثُ شَرِيكِ غَيْرُ مَحْفُوظٍ.

واته: له که عبی کوری عوجره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی که سیکتان به چاکی ده ستونیژ ده گری، پاشان به نیه تیکي پاکه وه ده چی به وړه مرگه وت، با په نجه کانی نه کات به ناو په نجه کانیدا، چونکه نه و کهسه له نویژدایه).

سه بارهت به زور وهستان به پتوه له نويزدا

۲۸۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طُولِ الْقِيَامِ فِي الصَّلَاةِ

۳۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: طُولُ الْقُنُوتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبْشٍ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: له جابره وه ره زای خواي لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: به پيغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) وترا: کام نويز گه وره تره و خيترى زورتره؟ فهرمووى: (نهو نويزه ي که نويز خويزن زياتر به پتوه بى بو قورشان خويزندن). - وهستان به پتوه له نويزدا بو قورشان خويزندن خيترى زياتره له رکوع و سهجده ي زور.

سه بارهت به رکوع و سهجده بردنى زور

۲۸۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَثْرَةِ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

۳۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنِي الْوَلِيدُ بْنُ هِشَامٍ الْمُعِيطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي مَعْدَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيُّ، قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ لَهُ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهِ وَيُدْخِلُنِي اللَّهُ الْجَنَّةَ؟ فَسَكَتَ عَنِّي مَلِيًّا، ثُمَّ التَفَتَ إِلَيَّ فَقَالَ: عَلَيْكَ بِالسُّجُودِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ.

واته: له مهعدانى كورى (طلحه) ي به عمه ريه وه ده گيرنه وه، که فهرموويه تی:

گه یشتیم به (ئوبان) ی بهنده ی نازاد کراوی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیم وت: کرده وه یه کم نیشان بده سوودی هه بی بۆم لای خوای پهروه ردگار و بهه وه یه بخاته بهه شتوه؟ ماوه یه ک بیده نگ بوو، له پاشدا ئاوری دایه وه بهلامدا فهرمووی: سه جده ی زۆر بهره واته نوژی زۆر بکه، چونکه من بۆ خۆم گویم له پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو دهی فهرموو: (هه ره بهنده یه سه جده یه بهری بۆ خوای گه وه ئیلا پله یه پیتی بهر زده بیته وه و گونا هیتیکی پیتی هه ئده وه ری).

۳۸۹ - (صحيح) قَالَ مَعْدَانُ: فَلَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَسَأَلْتُهُ عَمَّا سَأَلْتُ عَنْهُ ثَوْبَانَ؟ فَقَالَ: عَلَيْكَ بِالسُّجُودِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي فَاطِمَةَ. حَدِيثُ ثَوْبَانَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ فِي كَثْرَةِ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا: فَقَالَ بَعْضُهُمْ: طُولُ الْقِيَامِ فِي الصَّلَاةِ أَفْضَلُ مِنْ كَثْرَةِ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: كَثْرَةُ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ أَفْضَلُ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: قَدْ رَوَيْتُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا حَدِيثَيْنِ وَلَمْ يَقْضِ فِيهِ بِشَيْءٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: أَمَّا بِالنَّهَارِ فَكَثْرَةُ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، وَأَمَّا بِاللَّيْلِ فَطُولُ الْقِيَامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَجُلٌ لَهُ جُزْءٌ بِاللَّيْلِ يَأْتِي عَلَيْهِ، فَكَثْرَةُ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ فِي هَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ، لِأَنَّهُ يَأْتِي عَلَى جُزْئِهِ وَقَدْ رَجَعَ كَثْرَةُ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ. وَإِنَّمَا قَالَ إِسْحَاقُ هَذَا لِأَنَّهُ كَذَا وَصِفَ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ، وَوَصِفَ طُولَ الْقِيَامِ، وَأَمَّا بِالنَّهَارِ فَلَمْ يُوصَفْ مِنْ صَلَاتِهِ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ مَا وَصِفَ بِاللَّيْلِ.

واته: مهعدانی کوری (طلّحه) ده فهرمویت: گه یشتیم به نه بو (درداء) ره زای خوای لی بی نهو پر سیاره ی که کردم له (ئوبان) له ویشم کرد، فهرمووی: سه جده ی زۆر بهره واته نوژی زۆر بکه، چونکه من بۆ خۆم گویم له پیغمبره ی خوا (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یفه رموو: (هه ره بنده یه سه جده یه بهر ی بۆ خوای گه وره نیلا پله یه پیتی بهر زده بیته وه گونا هیتی پیتی هه لده وه ری).

زانایان رایان جیا وازه له وبار وه، هه ندیکیان ده فهرموون: وه ستان به پیته له نوژدا بۆ قورئان خویندن خیری زیاتره له رکوع و سه جده ی زۆر. هه ندیکیان تریان ده فهرموون: رکوع و سه جده ی زۆر خیری زیاتره. پێشهوا نیسحاق ده فهرمووت: له شه ودا وه ستان به پیته له نوژدا بۆ قورئان خویندن خیری زیاتره له رکوع و سه جده ی زۆر، له رۆژدا به پێچه وانه وه.

سه باره ت به کوشتنی مار و دوو پشک له نوژدا

۲۸۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ

۳۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ ضَمْصَمِ بْنِ جَوْسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِ الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي رَافِعٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ. وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ قَتْلَ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ فِي الصَّلَاةِ. قَالَ إِبْرَاهِيمُ: إِنَّ فِي الصَّلَاةِ لَشُغْلًا. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی کرد به کوشتنی مار و دوو پشک له نوژدا.

ده باره ی سه جده ی سهو له پیش سه لامدانه وه

۲۸۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ قَبْلَ السَّلَامِ

۳۹۱ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ الْأَسَدِيِّ حَلِيفِ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ فِي صَلَاةِ الظُّهْرِ وَعَلَيْهِ جُلُوسٌ، فَلَمَّا أَمَّ صَلَاتَهُ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، يُكَبِّرُ فِي كُلِّ سَجْدَةٍ وَهُوَ جَالِسٌ، قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، وَسَجَدَهُمَا النَّاسُ مَعَهُ، مَكَانَ مَا نَسِيَ مِنَ الْجُلُوسِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، وَأَبُو دَاوُدَ، قَالَا: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ، وَالسَّائِبَ الْقَارِيَّ، كَانَا يَسْجُدَانِ سَجْدَتِي السَّهْوِ قَبْلَ التَّسْلِيمِ. حَدِيثُ ابْنِ بُحَيْنَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ يَرَى سَجْدَتِي السَّهْوِ كُلَّهُ قَبْلَ السَّلَامِ، وَيَقُولُ هَذَا النَّاسِخُ لِعَنْوَهِ مِنَ الْأَحَادِيثِ، وَيَذْكُرُ أَنَّ آخِرَ فِعْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عَلَى هَذَا. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِذَا قَامَ الرَّجُلُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ فَإِنَّهُ يَسْجُدُ سَجْدَتِي السَّهْوِ قَبْلَ السَّلَامِ، عَلَى حَدِيثِ ابْنِ بُحَيْنَةَ. وَعَبْدُ اللَّهِ ابْنُ بُحَيْنَةَ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَالِكِ ابْنِ بُحَيْنَةَ مَالِكِ أَبِيهِ، وَبُحَيْنَةُ أُمُّهُ. هَكَذَا أَخْبَرَنِي إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَدِينِيِّ. وَخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ مَتَى يَسْجُدُهُمَا الرَّجُلُ قَبْلَ السَّلَامِ أَوْ بَعْدَهُ؟ فَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يَسْجُدُهُمَا بَعْدَ السَّلَامِ وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَسْجُدُهُمَا قَبْلَ السَّلَامِ وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ الْفُقَهَاءِ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، مِثْلَ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، وَزَيْبَعَةَ، وَغَيْرِهِمَا. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَتْ زِيَادَةٌ فِي الصَّلَاةِ فَبَعْدَ السَّلَامِ، وَإِذَا كَانَ نُقْصَانًا فَقَبْلَ السَّلَامِ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ. وَقَالَ أَحْمَدُ: مَا رَوَيْ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ

فَيُسْتَعْمَلُ كُلٌّ عَلَى جِهَتِهِ، يَرَى إِذَا قَامَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ عَلَى حَدِيثِ ابْنِ بُحَيْنَةَ فَإِنَّهُ يَسْجُدُهَا قَبْلَ السَّلَامِ، وَإِذَا صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا فَإِنَّهُ يَسْجُدُهَا بَعْدَ السَّلَامِ، وَإِذَا سَلَّمَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ فَإِنَّهُ يَسْجُدُهَا بَعْدَ السَّلَامِ، وَكُلٌّ يُسْتَعْمَلُ عَلَى جِهَتِهِ، وَكُلُّ سَهْوٍ لَيْسَ فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذِكْرٌ فَإِنَّ سَجْدَتِي السَّهْوِ فِيهِ قَبْلَ السَّلَامِ. وَقَالَ إِسْحَاقُ نَحْوُ قَوْلِ أَحْمَدَ فِي هَذَا كُلِّهِ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: كُلُّ سَهْوٍ لَيْسَ فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذِكْرٌ فَإِنْ كَانَتْ زِيَادَةٌ فِي الصَّلَاةِ يَسْجُدُهَا بَعْدَ السَّلَامِ، وَإِنْ كَانَ تَقْصَاتًا يَسْجُدُهَا قَبْلَ السَّلَامِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری بوحهینه ی نه سه دیه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نوژی نیوه رۆدا هه ستایه وه که نه بویه دانیشته یه - له ریویه تی پیشه وا بوخاریدا هاتوه: له دووهم رکاتدا هه ستایه وه و ته حیاتی یه که می نه خویند - کاتی که نوژی که ی ته واو کرد دوو سه جدی برد، له هه موو سه جدیه کدا (الله اکبر) ی ده کرد له کاتی کدا که دانیشتیوو، له پیش سه لامدانه وه دا، خه لکه کهش له خزمه تیدا نه و دوو سه جدیه یان برد، له جیاتی نه و دانیشته یه که له یادی چوو.

نه بو هورهیره و (عبد الله) ی کوری سانیب ره زای خویان لی بی له پیش سه لامدانه وه دا سه جدی سه هیان ده برد. هه ندی له زانیان پهیره وی فهرمووده که ده کهن. نه مهش وته ی پیشه وا شافیعی یه پی وایه بو هه موو سه هیه که له پیش سه لامدانه وه دا سه جدی سه هو ببرد ی، پیشه وا شافیعی ده فهرموویت: نه مهش به فهرمووده کانی تر نه سخ بوته وه. گیراویه تیه وه که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) له کۆتایی ته مه نیه وه له سه ره نه مه بووه.

پیشه وایان نه هه د و ئیسحاق ده فهرموون: نه گهر پیاو له دووهم رکاتدا

ههستایه وه و ته حیاتی یه کهمی نه خویند له پیش سه لامدانه وه سه جدهی سه هو بیات به پیتی فهرمووده کهی ئیبنو بوحنینهی نه سه دی. پیشهوا (ترمذی) ده فهرموویت: زانایان رایان جیاوازه له و باره وه هه ندیکیان ده فهرموون: له دوای سه لامدانه وه سه جدهی سه هو بردری. نه مهش وتهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفیه. هه ندیکێ تریان ده فهرموون: له پیش سه لامدانه وه، نه مهش وتهی زۆربهی زانایانی خه لکی مه دینهیه وهك: یه حیای کورێ سه عید و ره بیعه و جگه له وانیش، پیشهوا شافیعی نه مه ده فهرموویت. هه ندیکێ تریان ده فهرموون: نه گهر نوژی لیتی زیاد کرا له دوای سه لامدانه وه، نه گهر لیتی کهم کرا له پیش سه لامدانه وه، نه مهش وتهی پیشهوا مالیکه.

ده باره ی سه جدهی سه هو له دوای سه لامدانه وه و قسه کردن

۲۸۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ بَعْدَ السَّلَامِ وَالْكَلَامِ

۳۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدُ فِي الصَّلَاةِ أَمْ نَسِيتَ؟ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَهَا سَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کورێ مه سه وده وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نوژی نیوه رۆ پینج رکاتی کرد، پیتی واترا: نه وه نوژی زیادی کردوه یان له یادت چوو؟ دوو سه جدهی برد له دوای نه وهی که سه لامی دایه وه.

۳۹۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَحُمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ بَعْدَ الْكَلَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاوِيَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له (عبد الله) کوری مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له دواى قسه کردن دوو سهجدهی سهوی برد.

۳۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَجَدَهُمَا بَعْدَ السَّلَامِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ أَيُّوبُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ. وَحَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالُوا: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ الظُّهْرَ خَمْسًا فَصَلَاتُهُ جَائِزَةٌ، وَسَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ، وَإِنْ لَمْ يَجْلِسْ فِي الرَّابِعَةِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَاسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا وَلَمْ يَقْعُدْ فِي الرَّابِعَةِ مِقْدَارَ التَّشَهُّدِ فَسَدَتْ صَلَاتُهُ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَبَعْضِ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له دواى سهلامدانه وه سهجدهی سهوی ده برد.

هندی له زانایان پهیرهوی نه فهرمووده ده کهن. ده فهرموون: نه گهر که سی نوژی نیوهړو پینج رکات بکات نوژه کهی دروسته، بهمرجی دوو سهجدهی سهو بهرئ نه گهر ته حیاتی کوتایش نه خوینی. نه مهش وتهی پیشه وایان شافعی و نه محمد و نیسحاقه. هندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر که سی نوژی نیوهړو پینج رکاتی کرد له رکاتی جواره مدا نه وندهی ماوهی ته حیات خویندن دانه نیشت نه وه

سنن الزمذی بهر گئی به کم - باسه کانی نویتز له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

نویتیوه که می به تالور دروست نییه . شه مهش و ته می پیشه وایان سوفیانی (شوری) و
هه ندی له خه لکی کوفه یه .

ده باره ی ته حیات خویندن له دوا ی سه جده ی سه هو

۲۹۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشَهُّدِ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ

۳۹۵ - (شاذ بذكر التشهد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَشْعَثُ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِنَّ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشَهَّدَ، ثُمَّ سَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى ابْنُ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، وَهُوَ عَنْ أَبِي قِلَابَةَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى مُحَمَّدٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ. وَأَبُو الْمُهَلَّبِ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو، وَيُقَالُ أَيْضًا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، وَهَشِيمٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ بِطَوِيلٍ وَهُوَ حَدِيثُ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَلَّمَ فِي ثَلَاثِ رَكَعَاتٍ مِنَ الْعَصْرِ، فَقَامَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: الْخِرْبَاقُ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي التَّشَهُّدِ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ: فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَتَشَهَّدُ فِيهِمَا وَيُسَلِّمُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ فِيهِمَا تَشَهُّدٌ وَتَسْلِيمٌ وَإِذَا سَجَدَهَا قَبْلَ السَّلَامِ لَمْ يَتَشَهَّدْ. وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ قَالَا: إِذَا سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ قَبْلَ السَّلَامِ لَمْ يَتَشَهَّدْ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینه وه رهزای خوا ی لی بی ده گینه وه، که
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهر نویتزی بو کردن، سه هو ی کرد، دوو
سه جده ی سه هو ی برد، له پاشدا ته حیات ی خویندن، نینجا سه لامی دایه وه .

زانایان له باره ی سه جده ی سه هوه وه رایان جیاوازه، هه ندیکیان ده فهرموون: ته حیات بخوینتی و سه لام بداته وه. هه ندیکی تریان ده فهرموون: ته حیات خویندن و سه لامدانه وه پتویست ناکات، نه گهر له پیش سه لامدانه وه سه جده ی سه هوی برد با ته حیات نه خوینتیت، نه مهش وته ی پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه، ده فهرموون: نه گهر له پیش سه لامدانه وه سه جده ی سه هوی برد با ته حیات نه خوینتی.

ده باره ی نه وه ی گومانی هه بی زیاد و کهمی کردبی.

۲۹۱ - بَابُ فِيمَنْ يَشْكُ فِي الزِّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ

۳۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عِيَّاضِ بْنِ هِلَالٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي سَعِيدٍ: أَحَدُنَا يُصَلِّي فَلَا يَذَرِي كَيْفَ صَلَّى؟ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلَمْ يَذَرْ كَيْفَ صَلَّى فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُثْمَانَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثُ حَسَنٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي الْوَاحِدَةِ وَالثَّانَتَيْنِ فَلْيَجْعَلْهُمَا وَاحِدَةً، وَإِذَا شَكَّ فِي الْإِثْنَتَيْنِ وَالثَّلَاثِ فَلْيَجْعَلْهُمَا اثْنَتَيْنِ، وَلْيَسْجُدْ فِي ذَلِكَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَصْحَابِنَا. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا شَكَّ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَذَرْ كَمْ صَلَّى فَلْيُعِدْ.

واته: له (عیاض) ی کوپی هیلاله وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: به نه بو سه عیدم رهزای خوای لی بی وت: جاری وا ههیه یه کی له نیمه کاتی نویژ ده کات نازانی چند رکاتی کردوه؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرموویت: (ئەگەر یەکی له نێوه نوژی کرد نەیزانی چەند رکاتی کردووه سەجدهی سەهو بەری له کاتیگدا که دانیشتووه).

بێگومان له پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێڕنەوه، که فەرموو یه تی: (ئەگەر یەکی له نێوه گومانی بو دروستبو یەک رکاتی کردووه یان دوو رکاتی کردووه با یەک رکات حساب بکات، ههروه ها ئەگەر یەکی له نێوه گومانی بو دروستبو دوو رکاتی کردووه یان سێ رکاتی کردووه با دوو رکات حساب بکات، پیش نهوهی سهلام بداته وه سهجدهی سههو بهری. هاره لائمان له فەرمووده ناسان پهیره یی ئەمه ده کەن.

هەندێ له زانایان ده فەرموون: ئەگەر کەسێ نوژی کرد گومانی بو دروستبو نەیزانی چەند رکاتی کردووه با نوژی که ی بکاته وه.

۳۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَيُلْهِسُ عَلَيْهِ، حَتَّى لَا يَدْرِي كَمْ صَلَّى، فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئەبو هورەیره وه رهزای خوای لی بی ده گێڕنەوه، که فەرموو یه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموو یه تی: (بێگومان ئەگەر یەکی له نێوه ههستا بو نوژی، شەیتان وه سهوه سهی خسته دل به وه و لێی تیکدا، به شیهیه که نهیده زانی چەند رکاتی کردووه، ئەگەر نه وه له کەسێ له نێوه روویدا، با دوو سهجدهی سههو بهریت له کاتیگدا که دانیشتووه).

۳۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ عَثْمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا سَهَا أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَذَرْ وَاحِدَةً صَلَّى أَوْ ثِنْتَيْنِ فَلْيَنْبِ عَلَى وَاحِدَةٍ، فَإِنْ لَمْ يَذَرْ ثِنْتَيْنِ صَلَّى أَوْ ثَلَاثًا فَلْيَنْبِ عَلَى ثِنْتَيْنِ، فَإِنْ لَمْ يَذَرْ ثَلَاثًا صَلَّى أَوْ أَرْبَعًا فَلْيَنْبِ عَلَى ثَلَاثٍ، وَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. رَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الرحمن) كوري عه وه وه ره زاي خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: بو خوم گويم له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) بوو ده يفرموو: (نه گهر كه سيكتان له نويزه كهيدا سه هوى كرد نه يده زانى يهك ركاتى كردوه يان دوو ركات با گومانه كه ي له دل ده ركات و بونياد له سهر يهك ركات بكات، وه نه گهر نه يده زانى دوو ركاتى كردوه يان سى ركات با بونياد له سهر دوو ركات بكات، ههروه ها نه گهر نه يده زانى سى ركاتى كردوه يان چوار ركات با بونياد له سهر سى ركات بكات، له پيش سه لامدانه وه دا دوو سه جده ي سه هو بهرى.

كه سى له دواي دوو ركات نويزى نيوه رۆ و عه سروه سه لام بداته وه

٢٩٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُسَلِّمُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ مِنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ

٣٩٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ أَبِي تَيْمَةَ وَهُوَ السَّخْتِيَانِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ مِنْ اثْنَتَيْنِ، فَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ: أَقْصَرْتَ الصَّلَاةَ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ؟ فَقَالَ النَّاسُ: نَعَمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَلَّى اثْنَتَيْنِ أُخْرَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ

كَبَّرَ، فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ، ثُمَّ كَبَّرَ، فَرَفَعَ، ثُمَّ سَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَذِي الْيَدَيْنِ. وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ: إِذَا تَكَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ نَاسِيًا أَوْ جَاهِلًا أَوْ مَا كَانَ فَإِنَّهُ يُعِيدُ الصَّلَاةَ، وَاعْتَلَّوْا بِأَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ. وَأَمَّا الشَّافِعِيُّ فَرَأَى هَذَا حَدِيثًا صَحِيحًا فَقَالَ بِهِ. وَقَالَ: هَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الَّذِي رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّائِمِ إِذَا أَكَلَ نَاسِيًا فَإِنَّهُ لَا يَقْضِي وَإِنَّمَا هُوَ رِزْقُ رَزَقَهُ اللَّهُ. قَالَ الشَّافِعِيُّ وَفَرَّقَ هَؤُلَاءِ بَيْنَ الْعَمْدِ وَالنَّسْيَانِ فِي أَكْلِ الصَّائِمِ، لِحَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَالَ أَحْمَدُ فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ: إِنْ تَكَلَّمَ الْإِمَامُ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاتِهِ وَهُوَ يَرَى أَنَّهُ قَدْ أَكْمَلَهَا ثُمَّ عَلِمَ أَنَّهُ لَمْ يُكْمِلْهَا يَتِمُّ صَلَاتَهُ وَمَنْ تَكَلَّمَ خَلْفَ الْإِمَامِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ عَلَيْهِ بَقِيَّةً مِنَ الصَّلَاةِ فَعَلَيْهِ أَنْ يَسْتَقْبِلَهَا، وَاحْتَجَّ بِأَنَّ الْفَرَائِضَ كَانَتْ تَزَادُ وَتُنْقُصُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِنَّمَا تَكَلَّمَ ذُو الْيَدَيْنِ، وَهُوَ عَلَى يَقِينٍ مِنْ صَلَاتِهِ أَنَّهَا تَمَّتْ وَلَيْسَ هَكَذَا الْيَوْمَ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَكَلَّمَ عَلَى مَعْنَى مَا تَكَلَّمَ ذُو الْيَدَيْنِ لِأَنَّ الْفَرَائِضَ الْيَوْمَ لَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقُصُ، قَالَ أَحْمَدُ نَحْنُ مِنْ هَذَا الْكَلَامِ. وَقَالَ إِسْحَاقُ نَحْنُ قَوْلُ أَحْمَدَ فِي هَذَا الْبَابِ.

واته: له نهبر هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرونوژی نوژی نیوهرۆ یان نوژی عهسری بو کردین، دوو رکات نوژی کرد و سهلامی دایه وه، (ذُو الْيَدَيْنِ) پیی وت: نهی پیغه مبهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نایا نوژی کورتکراوه ته وه، یان تو له یادت نه بوو؟ فهرمووی: (نه نوژی کورتکراوه ته وه نه له یادیشم چو وه)، فهرمووی: نهی پیغه مبهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لکو له یادت چوو، پیغه مبهه خوا (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) روى کرده خه لکه که وه فهرمووی: (ثایا (ذُو الْيَدَيْنِ) راست ده کات؟). خه لکه که وتیان: به لئی راست ده کات، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ستایه وه دوو رکاته که ی تری کردوو، پاشان سه لامی دایه وه، ئینجا (الله اکبر) ی کردو سه جده ی برد وهك چۆن پیشتر سه جده ی برد یان که می در یژتر، پاشان سهری بهر ز کرده وه (الله اکبر) ی کرد، پاشان سه جده ی برد وهك چۆن پیشتر سه جده ی برد یان که می در یژتر.

ده باره ی نویژ کردن به پیتلا و نهعله وه.

۲۹۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي النَّعَالِ

۴۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ أَبِي مَسْلَمَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي نَعْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي، حَبِيبَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، وَشَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ، وَأَوْسِ الثَّقَفِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَطَاءٍ، رَجُلٍ مِنْ بَنِي شَيْبَةَ. حَدِيثُ أَنْسِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له سه عیدی کوری زیدی نه بو مه سه له مه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وتم به نه نه سی کوری مالیک: ثایا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیتلا و نهعله وه نویژی ده کرد؟ فهرمووی: به لئی.

سه بارهت به قنوتی نویژی به یانی.

۲۹۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُنُوتِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ

۴۰۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْنُتُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ وَالْمَغْرِبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَخُفَّافِ بْنِ إِيمَاءَ بْنِ رَحْصَةَ الْغِفَارِيِّ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقُنُوتِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: الْقُنُوتَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَقْنُتُ فِي الْفَجْرِ إِلَّا عِنْدَ نَازِلَةِ تَنْزِيلِ الْمُسْلِمِينَ، فَإِذَا نَزَلَتْ نَازِلَةٌ فَلِلْإِمَامِ أَنْ يَدْعُوَ لِلْجُيُوشِ الْمُسْلِمِينَ.

واته: له بهرائی کوری عازیبه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نویژی به یانی و شیواندا
قنوتی ده خویند.

- وه که له (تحفة الأحوذی) دا هاتوه ئیبنو حه جهر و جگه له ویش ده ئیین
له سه ره تاوه له نویژی به یانی و شیواندا قنوتی ده خویند.

زانایان ده رباره ی قنوتی نویژی به یانی رایان جیاوازه: هه ندی له زانایان له
هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و جگه له وانیش رایان له سه ریه تی.
ئه مه ش وتی پیشه وایان: شافیهی و مالیکه.

پیشه وایان ئه حمه د و ئیسحاق ده فرموون: له نویژی به یانی دا قنوت ناخوینریت
مه گهر له کاتی کدا که موسولمانان تووشی جهنگ و به لاو کاره سات بین، له وکاته دا
ده بی پیشنوژی بپارێته وه بۆ له شکر و سه ریازه موسولمانه کان.

ده باره ی تهر ککردنی قنوتی نوژی به یانی.

۲۹۵ - بَابُ فِي تَرْكِ الْقُنُوتِ

۴۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ، إِنَّكَ قَدْ صَلَّيْتَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، هَاهُنَا بِالْكُوفَةِ نَحْنُ مِنْ خَمْسِ سِنِينَ، أَكَاثُرُوا يَقْنُتُونَ؟ قَالَ: أَيُّ بُنَيٍّ مُحَدَّثٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: إِنْ قَنَنْتَ فِي الْفَجْرِ فَحَسَنٌ، وَإِنْ لَمْ يَقْنُتْ فَحَسَنٌ، وَاخْتَارَ أَنْ لَا يَقْنُتْ. وَلَمْ يَرِ ابْنُ الْمُبَارَكِ الْقُنُوتَ فِي الْفَجْرِ. وَأَبُو مَالِكٍ الْأَشْجَعِيُّ اسْمُهُ سَعْدُ بْنُ طَارِقٍ بْنِ أَشِيمٍ.

واته: له نهبو مالیکی نه شجعه یه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: وتم به باوکم: باوکه گیان، تو له مه دینه له دوای پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و پیشه وایان نهبو به کر و عومهر و (عثمان) وه ره زای خویان لی بی، ههروه ها له کوفه ش له دوای پیشه واهه یه وه ره زای خوای لی بی نزیکه ی پینج سال نوژی کردوه، تیا له نوژی به یانی دا قنوتیان ده خویند؟ فرمووی: نه ی کوپی خوم شتیکی تازه داهیتراوه.

زۆربه ی زانیان په پیره ی فرمووده که ده کهن. پیشه واهه سو فیانی (ثور ی) ده فرمووی: نه گهر خوینرا باشه، نه گهر نه خوینرا هه ر باشه، به لام نه خویندنی به لاهه په سه نده. پیشه واهه یینو موباره ک رای له سه ری نه بخوینریت.

۴۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْنُ نَحْوُهُ بِمَعْنَاهُ.

سه بارهت به کهسی له نوژی دا بهژی

۲۹۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَغْطِسُ فِي الصَّلَاةِ

۴۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِفَاعَةُ بْنُ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ الرَّزْقِيِّ، عَنْ عَمِّ أَبِيهِ مُعَاذِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: صَلَّيْتُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَطَسْتُ، فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مُبَارَكًا عَلَيْهِ، كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ، فَقَالَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ فِي الصَّلَاةِ؟، فَلَمْ يَتَكَلَّمْ أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّانِيَةَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ فِي الصَّلَاةِ؟، فَلَمْ يَتَكَلَّمْ أَحَدٌ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالثَةَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ رِفَاعَةُ بْنُ رَافِعِ ابْنُ عَفْرَاءَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: كَيْفَ قُلْتَ؟، قَالَ: قُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مُبَارَكًا عَلَيْهِ، كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ ابْتَدَرَهَا بِضْعَةٌ وَثَلَاثُونَ مَلَكًا، أَتَاهُمْ يَصْعَدُ بِهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَوَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ. حَدِيثُ رِفَاعَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَكَأَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ فِي التَّطَوُّعِ. لِأَنَّ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ التَّابِعِينَ قَالُوا: إِذَا عَطَسَ الرَّجُلُ فِي الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ إِنَّمَا يَحْمَدُ اللَّهَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُوسِعُوا بِأَكْثَرِ مِنْ ذَلِكَ.

واته: له ريفاعه كوری رافعه وه رهزای خوای لى بى ده گیرنه وه، که فرمویه تی: جارى له دواى پیغمبره خاوه (صلى الله عليه وسلم) نوژی ده کرد پرمیم وتم: (الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه، مباركاً عليه، كما يحب ربنا ويرضى). واته: خودایه! نهی پهروه دگارا سوپاس و ستایش هه شایسته تویه، سوپاسیکی زوری پاکی پیروزی، پیروزی له سهری بهو شیوهیهی که خوای گه وه پیتی خوشه و پیتی رازیه، کاتی که پیغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) سه لامی

دایه وه فهرمووی: (کی بوو له نوژیډا نهو قسه یه ی کرد؟) کهس قسه ی نه کرد، دووباره فهرمووی: (کی بوو له نوژیډا نهو قسه یه ی کرد؟) کهس قسه ی نه کرد، سییه م جار فهرمووی: (کی بوو له نوژیډا نهو قسه یه ی کرد؟) ریفاعه ی کوپری رافیع فهرمووی: من بووم نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: (چیت وت؟) فهرمووی: وتم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مُبَارَكًا عَلَيْهِ، كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى). پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (سوتیند به (الله) سی و نه وهنده مه لانیکه پیشبر کییان بوو که کامیان بهرزی بکه نه وه).

وهك بلیتی نه م فهرمووده لای هه ندی له زانا یان له نوژی سوننه تدا بووه. چونکه جگه له یه کی له شوینکه وتوان ده فهرموون: نه گهر کهسی له نوژی فهرزدا پژی له دلی خزیدا بلی: (الحمد لله). نیت له وه زیاتر هیچی تر نه لی.

ده باره ی نه سخی قسه کردن له نوژیډا

۲۹۷ - بَابُ فِي نَسْخِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ

۴۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ شُبَيْلٍ، عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، قَالَ: كُنَّا نَتَكَلَّمُ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ الرَّجُلُ مَنَّا صَاحِبَهُ إِلَى جَنْبِهِ، حَتَّى تَنْزِلَتْ: (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ)، فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ، وَهَيِّنَا عَنِ الْكَلَامِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالُوا: إِذَا تَكَلَّمَ الرَّجُلُ غَامِذًا فِي الصَّلَاةِ أَوْ نَاسِيًا أَعَادَ الصَّلَاةَ. وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا تَكَلَّمَ

عَامِدًا فِي الصَّلَاةِ أَعَادَ الصَّلَاةَ، وَإِنْ كَانَ نَاسِيًا أَوْ جَاهِلًا أَجْزَأَهُ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ.

واته: له زهیدی کوری نهرقه مه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیمه له دوای پیغه مبهری خواره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویره دا قسه مان ده کرد، هه ریه کی له نیمه قسه ی له گهل نه وه ی ته نیشتی خوی ده کرد نه گهر پیویست بوایه هه تا نهم ثایه ته دابه زی: (وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ). واته: وه له نویره دا بوه ست بو خوا به گهر دن که چی (بی قسه کردن). له پاش نه مه فهرمانان پیدرا بیده نگ بین و قسه کردمان لی قه ده غه کرا.

هه ندی له زانایان په پرهوی نه مه ده کهن. ده فهرموون: نه گهر که سی به نه نقه ست یان له یادی چوو قسه ی کرد ده بی نویره که ی بکاته وه. نه مه ش و ته ی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره ک و خه لکی کوفه یه. هه ندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر به نه نقه ست قسه ی کرد ده بی نویره که ی بکاته وه. نه گهر له یادی چوو یان به نه زانی قسه ی کرد نه وه نویره که ی دروسته. پیشه و شافیعی نه مه ده فهرمووی.

ده باره ی نویره کردن له کاتی ته وه کردندا

۲۹۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ التَّوْبَةِ

۴۰۶ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنِ الْحَكَمِ الْفَزَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا، يَقُولُ: إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَّقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ

رَجُلٌ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِرَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ). وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي أَمَامَةَ، وَمُعَاذٍ، وَوَائِلَةَ، وَأَبِي الْيَسْرِ وَاسْمُهُ كَعْبُ بْنُ عَمْرِو. حَدِيثٌ عَلَيَّ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَثْمَانَ بْنِ الْمُغِيرَةِ. وَرَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، فَرَفَعُوهُ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي عَوَانَةَ. وَرَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمُسْعَرٌ، فَأَوْفَقَاهُ، وَلَمْ يَرْفَعَاهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ مُسْعَرٍ هَذَا الْحَدِيثُ مَرْفُوعًا أَيْضًا.

واته: له نه سمائی کچی حه که می فهزاریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پێشهوا عه لی بوو رهزای خوای لی بی ده یفه رموو: من که سی بووم کاتی که فهرمووده یه کم ده بیست له پيغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه وهنده ی خوا بیهوی سودی پی ده گه یاندم به کرده وه، نه گهر یه کی له یاران ی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووده یه کی بۆ بگپرامایه ته وه سویندم ده دا نه گهر سویندی بۆ بخواردمایه با وه یم پی ده کردو لیم وهرده گرت - نه مه بۆ زیاتر دلتیا بوون بووه نه گینا یاران ی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر هه موویان راستگۆ بوون - پێشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی بۆی گپرامه وه، بینگومان راستی فهرموو، - پێشهوا عه لی پێشهوا نه بو به کری سویند نه دا نه مهش بۆ گه وره یی پله و پایه ی نه بو به کر ده گپرتیه وه - پێشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرموو: گویم لی بوو پيغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (ههر بهنده یه ک تاوانی یان خراپه یه بکات ده ستنوژیکی چاک بگری، له پاشدا ههستی دوو رکات نويز بکات، ئینجا (استغفر الله) بکات و داوای لی خوشبوون له خوای گه وره بکات، خوای گه ورهش لیتی خوشده بی، له پاشدا نه مه نایه ته ی تا کۆتایی

خوینده وه: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ). آل عمران: ۱۳۵. واته: وه نهوانه ی کاتیک که کرده وه یه کی ناشیرین ده کهن یان ستم له خویمان ده کهن، که یادی خویان کرده وه نینجا داوای لی بووردن ده کهن بو گونا نه کانیان، نایا کی ده بووری له گونا نه کان بیتجگه له خوا؟ وه بهرده وام نابن له سهر نه وه ی که کردویانه له کاتیکدا بزائن گونا نه.

مندال که ی فهرمانی بی ده کریت به نویژ کردن

۲۹۹ - بَابُ مَا جَاءَ مَنِ يُؤْمَرُ الصَّيِّ بِالصَّلَاةِ

۴۰۷ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَزْمَلَةُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ الرَّبِيعِ بْنِ سَبْرَةَ الْجُهَنِيُّ، عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ الرَّبِيعِ بْنِ سَبْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلِّمُوا الصَّيِّ الصَّلَاةَ ابْنَ سَنَعِ سَيْنٍ، وَاضْرِبُوهُ عَلَيْهَا ابْنَ عَشْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ سَبْرَةَ بْنِ مَعْبُدٍ الْجُهَنِيِّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَا: مَا تَرَكَ الْعَلَامُ بَعْدَ الْعَشْرِ مِنَ الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ يُعِيدُ. وَسَبْرَةُ هُوَ ابْنُ مَعْبُدٍ الْجُهَنِيِّ، وَيُقَالُ: هُوَ ابْنُ عَوْسَجَةَ.

واته: له سهبره وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (له حموت سالیدا مندال فیتری نویژ کردن بکهن، له ده سالیدا له سهر نویژ نه کردن لییان بدهن).

هه ندی له زانیان پهیره ی نه مه ده کهن. پیشه وایان نه حمه د و ئیسحاق نه مه

ده فەرموون، دەلین: ئەگەر منداڵ لەدوای دە سالی نوێژی تەرك کرد دەبی بیگێرتەوه.

کەسی له تەحیاتدا دەستنوێژە کە ی پوچەل بیتەوه

۳۰۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُحْدِثُ فِي التَّشَهُّدِ

۴۰۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ بْنِ أَنْعَمٍ، أَنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ رَافِعٍ، وَبَكْرَ بْنَ سَوَادَةَ، أَخْبَرَاهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَخَذْتَ، يَغْنِي الرَّجُلُ، وَقَدْ جَلَسَ فِي آخِرِ صَلَاتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ فَقَدْ جَارَتْ صَلَاتُهُ. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِي، وَقَدْ اضْطَرَبُوا فِي إِسْنَادِهِ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا. قَالُوا: إِذَا جَلَسَ مِقْدَارَ التَّشَهُّدِ وَأَخَذْتَ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ فَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَخَذْتَ قَبْلَ أَنْ يَتَشَهَّدَ وَقَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ أَعَادَ الصَّلَاةَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: إِذَا لَمْ يَتَشَهَّدَ وَسَلَّمَ أَجْزَأَهُ لِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ وَالتَّشَهُّدُ أَهْوَنُ، قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي اثْنَتَيْنِ فَمَضَى فِي صَلَاتِهِ، وَلَمْ يَتَشَهَّدَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: إِذَا تَشَهَّدَ وَلَمْ يُسَلِّمَ أَجْزَأَهُ. وَاحْتَجَّ بِحَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ حِينَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّشَهُّدَ، فَقَالَ: إِذَا فَرَعْتَ مِنْ هَذَا فَقَدْ قَضَيْتَ مَا عَلَيْكَ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زِيَادٍ، هُوَ الْإِفْرِيقِيُّ، وَقَدْ ضَعَّفَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ مِنْهُمْ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، وَأَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ.

واته: له (عبد الله) كورێ عەمره وه رهزای خویان لی بی ده گێرتەوه، که فەرموویەتی: پێغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: (ئەگەر کەسی دانیشتبوو بۆ تەحیات خوێندنی کوتایی لە پێش ئەوهی سەلام بداتەوه

دهستنویژه که ی پوچه له بیته وه شه وه نویژه که ی دروسته).

هه ندی له زانیان ده فرموون: ده بی نویژه که ی بکاته وه نه مهش و ته ی پیشه و شافیه یه.

نه گهر باران بوو هه رکهس له شوینی خوی نویژ بکات

۳۰۱ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا كَانَ الْمَطَرُ فَالصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ

۴۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو خَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَصَابَنَا مَطَرٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ شَاءَ فَلْيُصَلِّ فِي رَحْلِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَخَّصَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقُعُودِ عَنِ الْجُمَاعَةِ وَالْجُمُعَةِ فِي الْمَطَرِ وَالطِّينِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ، يَقُولُ: رَوَى عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَلِيٍّ حَدِيثًا. وَقَالَ أَبُو زُرْعَةَ: لَمْ نَرِ بِالْبَصْرَةِ أَحْفَظَ مِنْ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةِ: عَلِيٍّ بْنِ الْمَدِينِيِّ، وَابْنِ الشَّاذْكُوْنِيِّ، وَعَمْرِو بْنِ عَلِيٍّ. وَأَبُو الْمَلِيحِ اسْمُهُ عَامِرٌ، وَيُقَالُ: زَيْدُ بْنُ أُسَامَةَ بْنِ عُمَيْرٍ الْهَدَلِيُّ.

واته: له جابه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فرموویه تی: له سه فره یتکدا له خزمه ت پیغه مبهردا بووین (صلى الله عليه وسلم) باران بارى، پیغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) فرمووی: (نه وه ی ده یه وی با له شوین و بنه و بارگه ی خوی نویژ بکات).

دهر باره ی ته سبحات له دواى نوږه کان.

۳۰۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّسْبِيحِ فِي أَذْبَارِ الصَّلَاةِ

۴۱۰ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حَبِيبٍ بْنِ الشَّهِيدِ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَثَابُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، وَعِكْرَمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ الْمُفَرَّاءُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الْأَغْنِيَاءَ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَهُمْ أَمْوَالٌ يُعْتَفُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، قَالَ: فَإِذَا صَلَّيْتُمْ، فَقُولُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً، وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَشْرَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكُمْ تُدْرِكُونَ بِهِ مَنْ سَبَقَكُمْ، وَلَا يَسْبِقُكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي ذَرٍّ. وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: خَصْلَتَانِ لَا يُخْصِيهِمَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ: يُسَبِّحُ اللَّهَ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُهُ عَشْرًا، وَيُكَبِّرُهُ عَشْرًا، وَيُسَبِّحُ اللَّهَ عِنْدَ مَنَامِهِ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيَحْمَدُهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيُكَبِّرُهُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ.

واته: له ښېنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گپړنه وه، که فهرموويه تى: هه ژاره کان هاتن بى خرمهت پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) وتیان: نهى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)! دهوله مهند و خاوهن مال و سامانه زوره کان وهك ښمه نوږه ده کهن و روژوو ده گرن، به زيادهى مال و سامانه کانيشيان بنده نازاد ده کهن و خيتر و سه ده قه ده کهن، ښمهش مال و سامانمان نيه بيبه خشين؟ پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى: (له دواى هه موو نوږي ټکى فهرزه وه: سى و سى جار بلين: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سى و سى جار بلين: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سى و چوار

جار بلّین: (الله أَكْبَرُ)، ده جاریش بلّین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ)، شیتَر نیتوه به مانه ده گهن به وانده که پیشتان کهوتون، نه وانیه دوا نیتوه پیشتان ناکهون).

له پیغمبره خاوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: هه که سیک موسولمان نه دوو کاره بکات نیلا پییان ده چیتته به هه شته وه: (له دوا هه موو نویژیکه وه ده جار بلّی: (سُبْحَانَ اللهِ)، ده جار بلّی: (الحَمْدُ لِلَّهِ)، ده جار بلّی: (الله أَكْبَرُ)، ههروه ها له کاتی خهوتنیشدا سی و سی جار بلّی: (سُبْحَانَ اللهِ)، سی و سی جار بلّی: (الحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار بلّی: (الله أَكْبَرُ)).

ده باره ی نویژ کردن به سواری و لاخه وه له کاتی قور و باراندا.

۳۰۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الدَّابَّةِ فِي الطَّيْنِ وَالْمَطَرِ

۴۱۱ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَبَابَةُ بْنُ سَوَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ الرَّمَّاحِ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عُثْمَانَ بْنِ يَغْلَى بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُمْ كَانُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَنْتَهَوْا إِلَى مَضِيقٍ، فَخَضَرَتِ الصَّلَاةُ، فَمُطِرُوا، السَّمَاءُ مِنْ فَوْقِهِمْ، وَالْبَلَّةُ مِنْ أَسْفَلٍ مِنْهُمْ، فَأَذَّنَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، وَأَقَامَ، فَتَقَدَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَصَلَّى بِهِنَّ يَوْمِيَّ إِيمَاءٍ: يَجْعَلُ السُّجُودَ أَخْفَضَ مِنَ الرُّكُوعِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، تَقَرَّدَ بِهِ عُمَرُ بْنُ الرَّمَّاحِ الْبَلْخِيُّ لَا يُعْرَفُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَكَذَلِكَ رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ صَلَّى فِي مَاءٍ وَطِينٍ عَلَى دَابَّتِهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له یه علای کورێ موپه وه رهزای خوا ی لێ بێ ده گێرنه وه، که له سه فهریکدا له خزمهت پیغمبره خاوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوون کاتی نویژ

گه‌یشتنه شوینیکی تنگه‌لان و بی دهره‌تان باران ده‌باری به سه‌ریاندا، ژیریشیان ته‌ر و قورای بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگی فەرموو قامه‌تی کرد، به‌سه‌ر و لا‌خه‌که‌یه‌وه به‌رنویژی بو‌کردن، بو‌سه‌جده له رکوع زیاتر سه‌ری دانه‌نواند).

له نه‌سه‌سی کوری مالیکه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌گه‌ر شوینه‌که‌ی ئار و قور و لیتاو بویه به‌سه‌ر و لا‌خه‌که‌یه‌وه نویژی ده‌کرد.

ده‌بارهی هه‌ولده‌ان و خۆماندوو کردن له نویژدا

۳۰۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْاجْتِهَادِ فِي الصَّلَاةِ

۴۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَبِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَتَكَلَّفُ هَذَا وَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له موغیره‌ی کوری شوعه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌وه‌نده نویژی کردبوو قاچه‌کانی قلیشیان بردبوو، پیتی و ترا: بو‌نه‌وه‌نده خۆت ماندوو ده‌که‌یت له کاتی‌که‌دا که خوی گه‌وره له گونا‌هی رابردوو داهاتوشت خۆش بووه؟ فەرمووی: (ئه‌ی نایا به‌نده‌یه‌کی سوپاسگوزار نه‌م).

یه کمم کرده وه که خوا بهنده ی له سهر مو حاسه به ده کات نوژی وه

۳۰۵ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةُ

۴۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ نَضْرٍ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنِي قَتَادَةُ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ خُرَيْثِ بْنِ قَبِيصَةَ، قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي جَلِيسًا صَالِحًا، قَالَ فَجَلَسْتُ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقُلْتُ: إِنِّي سَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ يَرْزُقَنِي جَلِيسًا صَالِحًا، فَحَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَنْفَعَنِي بِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ، قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: انْظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ فَيُكَمَّلَ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ الْحَسَنِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ خُرَيْثٍ، غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَالْمَشْهُورُ هُوَ قَبِيصَةُ بْنُ خُرَيْثٍ، وَرَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُ هَذَا.

واته: له (خُرَيْث)ی کوپی قه بیصه وه ره زای خوای لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: چوومه شاری مه دینه وتم: خوایه کوپ و دانیشتنیکی باش و ئاسانم به نسیب بکه ی و ناماده ی کوپی پیاوچا کان بم، فهرمووی: له کوپی نه بو هورهیره دا دانیشتم، وتم: من داوام کرده وه له خوای گه وه کوپ و دانیشتنی پیاوچا کانم پی به خشیت، فهرمووده یه کم بو بگپرتته وه له پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستبی به لکو نه و فهرمووده سوودم پی بگه یه نیت، جا نه بو هورهیره فهرمووی:

بۆ خۆم گویم له پیتهمبهری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (یه کهم کرده ویه که خوای گهوره بهنده ی له سه ر مو حاسه به ده کات له پرۆژی قیامه تدا نویژه فه رزه کانیه تی، نه گه ر نویژه فه رزه کانی به ته وای و به ریک و پیتی کردبوو نه وه سه رکه وتوو سه رفراز و رزگار بووه، خۆ نه گه ر نویژه کانی به ته وای و ریک و پیتی نه کردبوو نه وه په شیمان و رهنج به خه سار و مالوێرانه، جا نه گه ر له نویژه فه رزه کانی کهم و کوپی هه بوو، په روه ردار ده فه رموویت: بڕوانن ناخۆ ئه م بهنده یه م نویژی سوننه تی هه یه ؟ نه گه ر هه یبوو نه وه کهم و کوپی نویژه فه رزه کانی له سوننه ته کان بۆ ته وای ده کریت، له پاشدا باقی کرده وه کانی تریشی به هه مان شیوه).

ئه وانه ی له شه و و روژیکدا دوانزه رکات سونه ت ده کهن.

۳۰۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ

ثُنْتِي عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنَ السُّنَّةِ، مَا لَهُ فِيهِ مِنَ الْفَضْلِ

۴۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْبِرَةُ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَابَرَ عَلَى ثُنْتِي عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنَ السُّنَّةِ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَمُعْبِرَةُ بْنُ زِيَادٍ قَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فه رموو یه تی:

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ئه وهی بهرده وام بی له سه ره نه بجامدانی دوانزه رکات نویژی سوننه ت له شه و روژیکدا خوای گه وه ره له بهه شتدا مالتیکی بۆ دروست ده کات: چوار رکات له پیش نویژی نیوه پۆ، دوو رکات له دوای نویژی نیوه پۆ، دوو رکات له دوای نویژی شیوان، دوو رکات له دوای نویژی خهوتنان، دوو رکات له پیش نویژی به یانی).

٤١٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُؤَمَّلٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْمُسَيَّبِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ عَنَبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً بَيْنِي لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرُكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ صَلَاةِ الْغَدَاةِ. وَحَدِيثُ عَنَبَسَةَ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَنَبَسَةَ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ.

واته: له ئومو حه بیبه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ئه وهی له شه و روژیکدا دوانزه رکات نویژی سوننه ت بکات خوای گه وه ره له بهه شتدا مالتیکی بۆ دروست ده کات: چوار رکات له پیش نویژی نیوه پۆ، دوو رکات له دوای نویژی نیوه پۆ، دوو رکات له دوای نویژی شیوان، دوو رکات له دوای نویژی خهوتنان، دوو رکات له پیش نویژی به یانی).

دهرباره ی گه وره یی دوو رکات سوننه تی پیش به یانی

۳۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ مِنَ الْفَضْلِ

۴۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ التِّرْمِذِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رُكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ التِّرْمِذِيِّ حَدِيثًا.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (دوو رکات نویژی سوننه تی پیش نویژی به یانی له هه موو دونیاو نه وه ی له ناو دونیادا هه به چاکتره).

دهرباره ی دوو رکات نویژی سوننه تی سوکه له ی به یانی و نهو سوره تانه ی

که لهو دوو رکاته دا ده خوینرین.

۳۰۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَخْفِيفِ رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ وَالْقِرَاءَةِ فِيهَا

۴۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمِلَانَ، وَأَبُو عَمَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الرُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: رَمَقْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا فَكَانَ يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ، بَ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَخَفْصَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَلَا نَعْرِفُهُ مِنْ

حَدِيثُ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَحْمَدَ وَالْمَعْرُوفُ عِنْدَ النَّاسِ حَدِيثُ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي أَحْمَدَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، هَذَا الْحَدِيثَ أَيْضًا. وَأَبُو أَحْمَدَ الرَّزْبِزِيُّ ثِقَةٌ حَافِظٌ، سَمِعْتُ بُنْدَارًا، يَقُولُ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ حِفْظًا مِنْ أَبِي أَحْمَدَ الرَّزْبِزِيِّ. وَاسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الرَّزْبِزِيِّ الْأَسَدِيِّ الْكُوفِيُّ.

واته: له نيبنو عومره وه ره زاي خويان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: يه ك مانگ سهرنجى پيغمبره دا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوو ركات سوننه تى پيش نويزى به يانى دا: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ده خويند.

قسه كردن له دواى دوو ركات نويزى به يانى

۳۰۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَلَامِ بَعْدَ رُكْعَتِي الْفَجْرِ

٤١٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، قَالَ: سَمِعْتُ مَالِكَ بْنَ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى رُكْعَتِي الْفَجْرِ فَإِنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى حَاجَةٍ كَلَّمَنِي، وَإِلَّا خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمُ الْكَلَامَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ حَتَّى يُصَلِّيَ صَلَاةَ الْفَجْرِ، إِلَّا مَا كَانَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ بِمِثْلِهِ لَا بُدَّ مِنْهُ. وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عايشه وه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو ركات سوننه تى پيش نويزى به يانى ده كرد، نه گهر كارىكى پيويستى پيم هه بوايه گفتوگوى له گه له ده كردم، نه گينا ده ده چوو بۆ نويزى به يانى.

دوای دهر کهوتنی فهجر نویژی سوننهت نییه جگه له دوو رکات

۳۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ لَا صَلَاةَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَّا رُكْعَتَيْنِ

۴۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ قُدَامَةَ بْنِ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَصَنِ، عَنْ أَبِي عُلْفَمَةَ، عَنْ يَسَارِ، مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا صَلَاةَ بَعْدَ الْفَجْرِ إِلَّا رُكْعَتَيْنِ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: إِنَّمَا يَقُولُ: لَا صَلَاةَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ، إِلَّا رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَخَفْصَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ قُدَامَةَ بْنِ مُوسَى، وَرَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ. وَهُوَ مَا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ أَهْلُ الْعِلْمِ: كَرَهُوا أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَّا رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لى بى ده گپینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (دوای هه لهاتنی فهجر نویژی نییه جگه له دوو رکات نویژی سوننهت پیس نویژی به یانی).

راکشان له دوای دوو رکات سوننهت پیس نویژی به یانی

۳۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِضْطِجَاعِ بَعْدَ رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ

۴۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا صَلَّيْ أَعْدُكُمْ رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ فَلْيُضْطَجِعْ عَلَى يَمِينِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّي رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ فِي بَيْتِهِ اضْطَجَعَ عَلَى يَمِينِهِ. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يُفْعَلَ هَذَا اسْتِخْبَابًا.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههر کهس له نیوه دوو رکات نویژی سوننه تی پیش نویژی به یانی کرد با له سهر لای راست راکشی).

له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه گهر له ماله که ی نه ودا دوو رکات نویژی سوننه تی پیش نویژی به یانی بکردایه له سهر لای راست راده کشا.

که قامهت کرا بو نویژ جگه له نویژه فهرزه که نویژی تر نه

۳۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ

۴۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْجُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ بُحَيْنَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَهَكَذَا رَوَى أَيُّوبُ، وَوَرَقَاءُ بْنُ عُمَرَ، وَزِيَادُ بْنُ سَعْدٍ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَحَادَةَ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَسُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرٍو بْنِ دِينَارٍ، وَلَمْ يَرْفَعَاهُ. وَالْحَدِيثُ الْمَرْفُوعُ أَصَحُّ عِنْدَنَا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ أَنْ لَا يُصَلِّيَ الرَّجُلُ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. رَوَاهُ عِيَّاشُ بْنُ عَبَّاسٍ الْقِتْبَانِيُّ

الْمِصْرِيُّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له شهو هورهيره وه رهزاي خواي لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (كاتى كه قامه ت كرا بو نويزى فدرز، جگه له نويزه فدرزه كه نابى هيچ نويزى كى تر بكرى ت).

نوهى نهو دوو ركاته ي له ده ده ست چوو له دواى نويزى به ياني بيانكات.

۳۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ تَقُوْتُهُ الرُّكْعَتَانِ قَبْلَ الْفَجْرِ يُصَلِّيهِمَا بَعْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ

۴۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو السَّوَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ جَدِّهِ قَيْسٍ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ، فَصَلَّيْتُ مَعَهُ الصُّبْحَ، ثُمَّ انْصَرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَنِي أَصْلَى، فَقَالَ: مَهْلًا يَا قَيْسُ، أَصَلَاتَانِ مَعًا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي لَمْ أَكُنْ رَكَعْتُ رَكَعَتِي الْفَجْرِ، قَالَ: فَلَا إِذْنُ. حَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ. وَقَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: سَمِعَ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رَبَاحٍ، مِنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ هَذَا الْحَدِيثَ. وَإِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا الْحَدِيثُ مُرْسَلًا. وَقَدْ قَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ بِهَذَا الْحَدِيثِ، لَمْ يَرَوْا بَأْسًا أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَكْتُوبَةِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ. وَسَعْدُ بْنُ سَعِيدٍ هُوَ أَخُو يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ. وَقَيْسٌ هُوَ جَدُّ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، وَيُقَالُ: هُوَ قَيْسُ بْنُ عَمْرٍو، وَيُقَالُ: ابْنُ قَهْدٍ. وَإِسْنَادُ هَذَا الْحَدِيثِ لَيْسَ بِمُتَّصِلٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيُّ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ قَيْسٍ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ فَرَأَى قَيْسًا. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ.

واته: له قهیسه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مال ده چوو بۆ نویژی به یانی قامه ت کرا منیش نویژی به یانم له گه ل کرد، کاتی که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژ بوویه وه بینى من نویژ ده کم نینکاری کردوو فهرمووی: (ئه ی قهیس شه وه دوو نویژی فهرز له کاتی یه ک نویژی فهرزدا پیکه وه ده کهیت؟) وتم: ئه ی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شه وه دوو رکات سونه تی پیش نویژی به یانیم له ده ست چوو، فهرمووی: (ده ی شه وه دروسته قهیدی نییه).

گپرنه وه ی دوو رکات سونه تی به یانی له دوا ی هه له اتنی خۆر.

۳۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعَادَتِهِمَا بَعْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

۴۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ الْعَمِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَمْ يُصَلِّ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ فَلْيُصَلِّهِمَا بَعْدَ مَا تَطْلُعُ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّهُ فَعَلَهُ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ هَمَّامٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَ هَذَا إِلَّا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ الْكِلَابِيُّ. وَالْمَعْرُوفُ مِنْ حَدِيثِ قَتَادَةَ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ بَشِيرِ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَذْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَذْرَكَ الصُّبْحَ.

واته: له شه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه وهی دوو رکات سوننه تی پیش نویژی به یانی نه کرد با له دواى هه لهاتنی خۆر نه جامیان بدات).

له نه بو هوره بیره وه ره زای خواى لى بى ده گپ نه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه وهی له پیش هه لهاتنی خۆردا بگات به رکاتیکی نویژی به یانیدا نه وه گه یشتوه به نویژی به یانیدا).

ده رباره ی چوار رکات سوننه تی پیش نویژی نیوه رۆ.

۳۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَرْبَعِ قَبْلَ الظُّهْرِ

۴۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا وَبَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْعَطَّارُ قَالَ: قَالَ عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: كُنَّا نَعْرِفُ فَضْلَ حَدِيثِ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ عَلَى حَدِيثِ الْحَارِثِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: يَخْتَارُونَ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِثْلَى مِثْلَى يَزُودُ الْفَضْلُ بَيْنَ كُلِّ رَكْعَتَيْنِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ.

واته: له پیشهوا عه لیه وه ره زای خواى لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیش نویژی نیوه رۆ چوار رکات نویژی سوننه تی ده کرد و له دواى نویژی نیوه رۆش دوو رکات.

زۆريه زانايان له هاوه لانی پيغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوتينكه وتوان و نهوانه دواي نهوانيش نه مهيان بهلاوه په سنده پياو له پيش نويزي نيوه پرودا چوار ركات نويزي سوننه بركات، نه مهش و ته پيشه و ايان سوفيانى (شوري) و ئينبو موبارهك و ئيسحاقه و خه لكى كوفيه. هه ندى له زانايان ده فهرموون: نويزي سوننه ته شهو و روژ دوو ركات دوو ركاته، رايان وايه جيا بكرينه وه دوو ركات دوو ركات نه نجام بدرين، پيشه و ايان شافيعى و نه مه ده فهرموون.

دوو ركات سوننه له دواي نويزي نيوه پرو

۳۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ

۴۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئينبو عومهره وه رهزاي خويان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: له گهل پيغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پيش نويزي نيوه پرو دوو ركات نويزي سوننه تم كرده وه له دواي نويزي نيوه پروش دوو ركات).

باسيكي تر لهوباره وه

۳۱۷ - بَابُ آخِرُ

۴۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَتَكِيُّ الْمَرْزُوقِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا لَمْ يُصَلِّ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ صَلَّاهُنَّ بَعْدَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ الْمُبَارَكِ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَرَوَاهُ قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ نَحْوَ هَذَا. وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ شُعْبَةَ غَيْرَ قَيْسِ بْنِ الرَّبِيعِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له عائشيه وه رهزاي خواي لى بى ده گيترنه وه، كه فهرموويه تى: نه گهر پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له پيش نويزى نيوه پو چوار ركات سوننه تى نه كرده نهوا له دواي نويزى نيوه پو چوار ركاتى ده كرد).

٤٢٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الشُّعْنَيْيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَنبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا وَبَعْدَهَا أَرْبَعًا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نومو حه بيه وه رهزاي خواي لى بى ده گيترنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (ههركه سينك چوار ركات سوننه تى پيش نويزى نيوه پو و چوار ركاتى پاش نيوه پو نه نجام بدات و بهر دهوام بيت له سهريان، نه وه جهسته ي له ناگرى دوزه خ پاريزراو ده بيت و ناچيته دوزه خه وه).

٤٢٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يُونُسَ الْتَيْسِيُّ الشَّامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْهَيْثَمُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي الْعَلَاءُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ الْقَاسِمِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَنبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أُخْتِي أُمَّ

حَبِيبَةُ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْقَاسِمُ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَهُوَ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ مُعَاوِيَةَ وَهُوَ ثِقَةٌ شَامِيٌّ، وَهُوَ صَاحِبُ أَبِي أُمَامَةَ.

واته: له عهده سهی کوری نه بو سوفیانه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم بیستم له خوشکه کم نومی حه بیبهی هاوسهری پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یفه موو: بیستم له پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده یفه موو: (هه رکه سیک پاریزگاری بکات له چوار رکات سوننه تی پیش نوژی نیوه پۆ و چوار رکاتی پاش نیوه پۆ و بهرده وام بیته له سهریان، نه وه جهسته ی له ناگری دۆزه خ پاریزراو ده بیته و ناچیتته دۆزه خه وه).

ده باره ی چوار رکات سوننه تی پیش نوژی عه سر.

۳۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَرْبَعِ قَبْلَ الْعَصْرِ

۴۲۹ - (حسن) حَدَّثَنَا بُنْدَارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ يَفْصِلُ بَيْنَهُنَّ بِالتَّسْلِيمِ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثٌ عَلِيٌّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَاحْتَارَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ أَنْ لَا يُفْصَلَ فِي الْأَرْبَعِ قَبْلَ الْعَصْرِ وَاحْتَجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ. وَقَالَ: وَمَعْنَى أَنَّهُ يُفْصَلُ بَيْنَهُنَّ بِالتَّسْلِيمِ، يَعْنِي: التَّشَهُّدُ. وَرَأَى الشَّافِعِيَّ، وَأَحْمَدُ: صَلَاةَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى يَحْتَازَانِ الْفَصْلَ

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیش نوژی عه سر چوار رکات نوژی سوننه تی به دوو سه لام دانه وه ده کرد واته دوو رکات دوو رکات، سلای ده کرد له مه لانیکه نزیکه کان، ههروه ها له هه موو موسولمان و باوهرداری که په پیرهوی نهوان ده کات.

پیشه وایان شافعی و نه حمد رایان وایه نوژی سوننه تی شهو و روژ دوو رکات دوو رکاته، نهو چوار رکات سوننه ته ی پیش نوژی عه سر دوو رکات دوو رکات بکریت.

٤٣٠ - (حسن) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَتَحْمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، وَأَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ مِهْرَانَ، سَمِعَ جَدَّهُ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (رَجِمَ اللَّهُ امْرَأً صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خوایان لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ره همه تی خوا لهو که سه بی له پیش نوژی عه سر چوار رکات نوژی سوننه ده کات).

دوو رکات له دوای نوژی شیوان و نهو قورئانه ی ده خوئیرت

٣١٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَالْقِرَاءَةِ فِيهِمَا

٤٣١ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا بَدَلُ بْنُ الْمُحَرَّرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ مَعْدَانَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ قَالَ: مَا أُخْصِي مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي

الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَفِي الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ ب (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَاصِمٍ.

واته: له (عبد الله)ی کوری مهسعوده وه رهزای خوا ی لى بى ده گيرنه وه، که فەرموویه تی: بۆم ههژمار ناکرێ که چهند جارم بیستوه له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له دوو رکاتی دواى نویژی شیوان و دوو رکاتی پیتش نویژی به یانی ههردوو سوره تی: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)ی ده خویند.

ده باره ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ماله وه

دوو رکات سونه تی دواى نویژی شیوانی ده کرد.

۳۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يُصَلِّيَهُمَا فِي الْبَيْتِ

۴۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِسْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَافِعِ بْنِ حُدَيْجٍ، وَكُغْبِ بْنِ عُجْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه رهزای خویان لى بى ده گيرنه وه، که فەرموویه تی: له گه له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوو رکات نویژی سونه تم کردوه له دواى نویژی شیوان له مالى خوی دا.

۴۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحُلَوَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: حَفِظْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ كَانَ يُصَلِّيْهَا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ. قَالَ: وَحَدَّثَنِي حَفْصَةُ: أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الْفَجْرِ رَكَعَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهم فهرموودهم له بهر کردوه له شه و روژیکدا نهم ده رکات نوژه سوننه تهی ده کرد: دوو رکات له پیش نوژی نیوه پۆ و دوو رکات له دوای نوژی نیوه پۆ، دوو رکات له دوای نوژی شیوان، دوو رکات له دوای نوژی خهوتنان. ههروه ها فهرمووی: حه فسهش بۆی باس کردم که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیش نوژی به یانی دوو رکات نوژی سوننه تهی ده کرد.

٤٣٤ - حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

فهزلی نوژی سوننهت و شهش رکات له دوای نوژی شیوان

٣٢١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّطَوُّعِ وَسِتِّ رَكَعَاتٍ بَعْدَ الْمَغْرِبِ

٤٣٥ - (ضعيف جداً) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ يَغْنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ الْهَمْدَانِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ أَبِي حَنْظَلٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ سِتَّ رَكَعَاتٍ لَمْ يَتَكَلَّمْ فِيمَا بَيْنَهُنَّ بِسُوءٍ عُدِلَ لَهُ بِعِبَادَةِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ

سَنَةً. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ صَلَّى بَعْدَ الْمَغْرِبِ عِشْرِينَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ الْحُبَابِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي حُثَيْمٍ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي حُثَيْمٍ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ وَضَعْفُهُ جَدًّا.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی له دوای نویژی شیوان شهش رکات نویژ بکات له نیتوانیاندان قسه ی خراپ نه کات وه که شه وه وایه ده سال په رستش بکات).

ههروه ها له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی له دوای نویژی شیوان بیست رکات نویژ بکات خوای گه وه له هه شتدا مالتیکی بو دروست ده کات).

ده باره ی دوو رکات سونه تی پاش نویژی خه وتنان

۳۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

۴۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ حَلَفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّادِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ ثِنْتَيْنِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكْعَتَيْنِ، وَقَبْلَ الْفَجْرِ ثِنْتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی شه قیقه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: سه باره ت به نویژه سوننه ته کانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 له عانی شه م پرس ی؟ فهرمووی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش نویژی
 نیوه رۆ چوار رکات نویژی سوننه تی ده کرد، له پاشدا دوو رکات سوننه تی پاش
 نیوه رۆی ده کرد، له دوای نویژی شیوان دوو رکات سوننه تی پاش نویژی شیوانی
 ده کرد، له دوای نویژی خهوتنان دوو رکات سوننه تی پاش نویژی خهوتنانی ده کرد،
 له پیش نویژی به یانی دوو رکاتی ده کرد.

ده باره ی شه ونویژ که دوو رکات دوو رکاته.

۳۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى

۴۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خِفَتِ الصُّبْحُ فَأَوْتِرَ بِوَاحِدَةٍ، وَاجْعَلْ آخِرَ صَلَاتِكَ وَتَرًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَو بْنِ عَبْسَةَ: حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
 پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (شه ونویژ دوو رکات دوو
 رکاته، نه گهر یه کی له نیوه ترسی شه وه ی هه بوو نویژه ویره که ی بکه ویتسه کاتی
 به یانی با رکاتی نویژی ویت بکات و به وه کوتایی به شه ونویژه که ی بی نی).

نه وهی هاتوره ده باره ی فه زلی شه ونویژ.

۳۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ صَلَاةِ اللَّيْلِ

۴۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بِشْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِمَيرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَبِلَالٍ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو بِشْرٍ اسْمُهُ جَعْفَرُ بْنُ إِيَّاسٍ، وَهُوَ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي وَحْشِيَّةٍ.

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (باشترین و چاکترین روژوو له دواى روژووی مانگی ره مه زان روژووی مانگی موهره مه، ههروه ها باشترین و چاکترین نویژیش له دواى نویژه فهرزه کان شه ونویژه).

ده باره ی چونه تی شه ونویژی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۳۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَصْفِ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ

۴۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ، كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِيَّهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِيَّهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ

تَوَيَّرَ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ عَيْنَيَّ تَنَامَانِ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه له مه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که سه باره ت به شه ونوژی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که چون بووه له مانگی ره مه زاندا له عایشه م پرسى؟ فه رمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مانگی ره مه زان و غهیری مانگی ره مه زان یانزه رکات زیاتری نه ده کرد، چوار رکاتی ده کرد، پرسیری جوانی و درێژیان مه که، له پاشدا چوار رکاتی تریشی ده کرد، پرسیری جوانی و درێژیان مه که، له پاشدا سی رکاتی ده کرد، عایشه ره زای خوای لی بی فه رمووی: وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جار به جاری ده خهوی پیش نه وهی نوژی ویتر بکهی؟ فه رمووی: نهی عایشه چاوه کام ده خهون به لام دلم ناخهوی.

٤٤٠ - (صحيح الا اضطجاع فإنه شاذ) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً يُوَيَّرُ مِنْهَا بِوَاحِدَةٍ، فَإِذَا فَرَغَ مِنْهَا اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یانزه رکات شه ونوژی ده کرد به رکاتی نوژی ویتر کوتایی پی ده هیئا، کاتی که لی ده بو وه له سه ر لای راستی راده کشا.

باسیکی تر له و باره وه

٣٢٦ - بَابُ مِنْهُ

٤٤٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ،

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو جَهْرَةَ اسْمُهُ نَصْرُ بْنُ عِمْرَانَ الضُّبَعِيُّ

واته: له ئیبنو عبه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێڕنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یانزه رکات شهونویژی ده کرد.

باسیکی تر له وباره وه

۳۲۷ - بَابُ مِنْهُ

۴۴۳ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ تِسْعَ رَكَعَاتٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوی لی بی ده گێڕنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نو رکات شهونویژی ده کرد.

۴۴۴ - وَرَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، نَحْوَ هَذَا، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ. وَأَكْثَرُ مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مَعَ الْوُتْرِ، وَأَقْلُ مَا وَصِفَ مِنْ صَلَاتِهِ بِاللَّيْلِ تِسْعَ رَكَعَاتٍ.

واته: له نه عمه شه وه ره زای خوی لی بی ده گێڕنه وه، که زۆرتیرین ریوایه تی هاتووه ده باره ی شهونویژی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مهیه که سیانزه رکاتی ده کرد له گه ل نوژی ویت، لای که می نو رکاتی ده کرد.

نه گهر شهونوژی نه کردایه بهر وژا دهیکرد.

۳۲۸ - باب إذا نام عن صلاته باللیل صلی بالنهار

۴۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا لَمْ يُصَلِّ مِنَ اللَّيْلِ، مَنَعَهُ مِنْ ذَلِكَ النَّوْمُ، أَوْ غَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ، صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَسَعْدُ بْنُ هِشَامٍ هُوَ ابْنُ عَامِرٍ الْأَنْصَارِيُّ، وَهِشَامُ بْنُ عَامِرٍ هُوَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) نه گهر خه و زوی بو بهیئایه وه شهونوژی نه کردایه، نه و ژوه که ی له نیوان نوژی به یانی و نیوه و ژدا دوانزه رکات نوژی ده کرد.

۴۴۵ (م) - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا عَبَّاسٌ هُوَ ابْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَتَّابُ بْنُ الْمُنْثَرِ، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، قَالَ: كَانَ زُرَّارَةُ بْنُ أَوْفَى قَاضِيَ الْبَصْرَةِ، فَكَانَ يَوْمٌ فِي بَنِي قُشَيْرٍ، فَقَرَأَ يَوْمًا فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ: (فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ)، خَرَّ مَبْتًا، فَكُنْتُ فِيمَنْ اخْتَمَلَهُ إِلَى دَارِهِ.

واته: له بههزی کوری هه کیمه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: قازی به صره زوراره ی کوری نه وفا پیتشووژی بو بهنی قوشهیر ده کرد، روژی له نوژی به یانیدا نه م ئایه ی خوینده وه کهوت و مرد، بو خۆم یه کی بووم له وانیه که هه لمگرت و بردمانه وه بو مالى خویان، نه مهش ئایه ته که یه: (فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ) سورة المدثر: ۷-۸. واته: هه رکاتی که فوو کرا به که ره نادا، نه و ژوه روژیکی سهخت و گرانه.

دهر باره ی دابه زینی په روه ردگار بو ناسمانی دنیا هممو شهوی.

۳۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نُزُولِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلِّ لَيْلَةٍ

۴۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الإسْكَندَرِيُّ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَنْزِلُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلِّ لَيْلَةٍ حِينَ يَمْضِي ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ، فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُضِيَءَ الْفَجْرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَرِفَاعَةَ الْجُهَنِيِّ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَعُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ أَوْجُهٍ كَثِيرَةٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَنَّهُ قَالَ: يَنْزِلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ. وَهُوَ أَصَحُّ الرِّوَايَاتِ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (خوی گه ووه په روه ردگار هممو شهوی له سییه کی دواپی شه ودا دپته خواره وه^(۱) بو ناسمانی دنیا، ده فهرمویت: من پاشاو خاوهن ده سه لاهم، کی لیم ده پارپته وه هاناو هاوارم بو دینی هتا بیم به هاواریه و نزاکانی گیرا بکم، کی داوام لی ده کات هتا پیتی به خشم، کی داوا لیخو شونم لی ده کات تا لپی خوش بسم، بهرده وام بهو شیویه هتا شهبهق ده دات).

(۱) دابه زینی که شایه نی گوره بی شکومه ندی و که مالی نهو بیت به بی شهوی بجوینریت به دروستکراوه کانی، نیمه چونه تیه کی نازانین خوی گه ووه بو خوی دهیزانی.

چۆنیه تی قورنان خویندن له شهونویژدا.

۳۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ بِاللَّيْلِ

۴۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَجَاحِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تَقْرَأُ وَأَنْتَ تَخْفِضُ مِنْ صَوْتِكَ، فَقَالَ: إِنِّي أَسْتَمِعُ مَنْ نَاجَيْتُ، قَالَ: ازْفَعْ قَلِيلًا، وَقَالَ لِعُمَرَ: مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تَقْرَأُ وَأَنْتَ تَرْفَعُ صَوْتَكَ، قَالَ: إِنِّي أَوْقِظُ الْوَسْطَانَ، وَأَطْرُدُ الشَّيْطَانَ، قَالَ: اخْفِضْ قَلِيلًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ هَانِئٍ، وَأَنْسٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَإِنَّمَا أَسْنَدُهُ يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، وَكَثُرَ النَّاسُ إِنَّمَا رَوَوْا هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَجَاحٍ مُرْسَلًا.

واته: له شهبو قهتاده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) به شهبو به کری فهرموو: به لاتدا تیپه پریم شهونویژت ده کرد به دهنگی نزم قورنانت ده خویندن، پیشهوا شهبو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهو که سهی که من گفتوگۆم له گه لی ده کردو لی بی ده پارامه وه گویتی لیم بوو، فهرمووی: (که می دهنگت بهرز که ره وه!). به پیشهوا عومه ریشی فهرموو: (نهی عومه به لاتدا تیپه پریم شهونویژت ده کرد به دهنگی بهرز قورنانت ده خویندن!). پیشهوا عومه رهزای خوای لی بی فهرمووی: به وه خه وه له چاوی خه والوه کان ده تورینم و خه بهریان ده که مه وه، ههروه ها شهیتانیش راوده نیم و دووری ده خه مه وه! فهرمووی: (تۆش که می دهنگت نزم بکه ره وه).

۴۴۸ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ النَّاجِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِآيَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ لَيْلَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموو یه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهوی ههستا بو شه ونوژی یه ک نایه تی قورنانی خویند.

۴۴۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ؟ أَكَانَ يُسِرُّ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ فَقَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يَفْعَلُ، رُبَّمَا أَسَرَّ بِالْقِرَاءَةِ، وَرُبَّمَا جَهَرَ، فُكُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْأَمْرِ سَعَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو سه له مه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که ده باره ی چۆنه تی قورنانی خویندنی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شه ونوژی دا له عائیشه م پرسى؟ نایا پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به بی دهنگی قورنانی ده خویند یان به دهنگه وه؟ فەرمووی: به ههردوو شیوه که قورنانی ده خویند، ههندی جار به بی دهنگی قورنانی ده خویند، ههندی جار یه به دهنگه وه. وتم: سوپاس بو خوای گه وه چهنده ناسانکاری بو کردووین له شه رعه کهیدا بواری کار و فرمانه که ی فراوان کردوه بۆمان.

دهرباره‌ی فهزلی نویژی سونهت له ماله وه.

۳۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ صَلَاةِ التَّطَوُّعِ فِي الْبَيْتِ

۴۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ أَبِي هَنْدٍ، عَنْ سَالِمِ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَفْضَلُ صَلَاتِكُمْ فِي بُيُوتِكُمْ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ اخْتَلَفُوا فِي رَوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ: فَرَوَى مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ مَرْفُوعًا. وَرَوَاهُ مَالِكٌ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَأَوْفَقُهُ بَعْضُهُمْ، وَالْحَدِيثُ الْمَرْفُوعُ أَصَحُّ.

واته: له زهیدی کوپی (ثابت) وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فرموویه تی: (جگه له نویژه فرزه کان باشتین و چاکترین نویژ نهو نویژه به که له ماله وه ده کریت).

۴۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلُّوا فِي بُيُوتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فرموویه تی: (له ماله کانی خوتاندا نویژه سونهت ته کان نه نجام بدن، ماله کانتان مه که نه گۆرستان).

باسه کانی نویژی ویر.

۳ - أَبَوَابُ الْوُثْرِ

فەزل و گەورەیی نویژی ویر

۳۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْوُثْرِ

۴۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَاشِدٍ الزُّرْقِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُرَّةَ الزُّرْقِيِّ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ خُذَافَةَ، أَنَّهُ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَدَّكُمْ بِصَلَاةٍ هِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ خَيْرِ النَّعَمِ: الْوُثْرُ، جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى أَنْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَبُرَيْدَةَ، وَأَبِي بَصْرَةَ الْغِفَارِيِّ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ خَارِجَةَ بْنِ خُذَافَةَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ. وَقَدْ وَهَمَ بَعْضُ الْمُحَدِّثِينَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَاشِدٍ الزُّرْقِيُّ، وَهُوَ وَهْمٌ. وَأَبُو بَصْرَةَ الْغِفَارِيُّ اسْمُهُ حُمَيْلُ بْنُ بَصْرَةَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: حُمَيْلُ بْنُ بَصْرَةَ، وَلَا يَصِحُّ. وَأَبُو بَصْرَةَ الْغِفَارِيُّ رَجُلٌ آخَرُ يَزُورِي عَنْ أَبِي ذَرٍّ وَهُوَ ابْنُ أَخِي أَبِي ذَرٍّ.

واته: له خاریجی کوری (خُذَافَةَ) وه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مال دەرچوو هات بو لامان و فەرمووی: (خوای گهوره سه ره پای نویژه فەرزه کان نویژی تری بو زیادکردون، نهو نویژهش له گه له وشتی سور چاکتره بو تان، نهویش نویژی ویتره، له دوای نویژی عیشاوه دهست پی دهکات ههتا نهو کاتهی که شه بهق ده دات).

ده باره‌ی نویژی ویت که واجب نیه

۳۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْوِتْرَ لَيْسَ بِحَتْمٍ

۴۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: الْوِتْرُ لَيْسَ بِحَتْمٍ كَصَلَاتِكُمْ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ وَتَرَّ يُحِبُّ الْوِتْرَ، فَأَوْزِرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثٌ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له پیتشهوا علیهوه رهزای خوی لی بی ده‌گیترنده که فهرموویه‌تی: نویژی ویت واجب نیه وه نویژه فهرزه‌کانتان، به‌لکو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواجه (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویه‌تی: (تهی نه‌هلی قورشان! - شه‌ونویژ و - نویژی ویت بکمن که ژماره‌ی رکاته‌کانی تاکه، چونکه خوی گه‌وره خوی تاک و ته‌نیا به - له زات و له سیفاته‌کانی و له ناوه‌کانیدا، له (ألوهیة) و له (ربوبیة) دا - ، تاکیشی خوشده‌ویت).

۴۵۴ - (صحيح) وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُهُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: الْوِتْرُ لَيْسَ بِحَتْمٍ كَهَيْئَةِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سُنَّةٌ سَنَّهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ. وَقَدْ رَوَى مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ نَحْوَ رِوَايَةِ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ.

واته: له پیتشهوا علیهوه رهزای خوی لی بی ده‌گیترنده که فهرموویه‌تی: نویژی ویت واجب نیه وه نویژه فهرزه‌کانتان، به‌لکو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواجه (صلی الله علیه وسلم).

ده باره ی خهوتن پیش نویژی ویت باش نیه

۳۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّوْمِ قَبْلَ الْوُتْرِ

۴۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ عِيسَى بْنِ أَبِي عَزَّةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أَبِي ثَوْرٍ الْأَزْدِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ، قَالَ عِيسَى بْنُ أَبِي عَزَّةَ: وَكَانَ الشَّعْبِيُّ يُوتِرُ أَوَّلَ اللَّيْلِ ثُمَّ يَنَامُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي ذَرٍّ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَأَبُو ثَوْرٍ الْأَزْدِيُّ اسْمُهُ حَبِيبٌ بْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ. وَقَدْ اخْتَارَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ أَنْ لَا يَنَامَ الرَّجُلُ حَتَّى يُوتِرَ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پی کردم: پیش نه وهی بجهوم نویژی ویتر بکه م.

پیشهوا شهعبی له سه رهتای شه وه وه نویژی ویتری ده کرد، له پاشدا ده خهوت. هندی له زانایان له ها وه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه وانیه دوا ی نه وانیش نه مهیان به لا وه په سنده که پیاو ههتا نویژی ویتر نه کات نه خهویت.

۴۵۶ - (صحيح) وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ خَشِيَ مِنْكُمْ أَنْ لَا يَسْتَيْقِظَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ مِنْ أَوَّلِهِ، وَمَنْ طَمِعَ مِنْكُمْ أَنْ يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، فَإِنَّ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ مُحْضَوْرَةٌ، وَهِيَ أَفْضَلُ). حَدَّثَنَا بِذَلِكَ هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي سُوْفْيَانَ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ.

واته: له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: (نه گهر یه کئی له نیتوه ترسی نهوه ی هه بوو خه بهری نه بیتهوه با له سه ره تای شهوه وه نویژی ویت بکات، نه گهر یه کئی له نیتوه دهیزانی و به هیوای نهوه بوو که خه بهری ده بیتهوه نهوه با له کۆتایی شهودا نویژی ویت بکات، له بهر نهوه ی قورنان خویندنی کۆتایی شهو مه لانیکه ی ره حهت ناماده ی ده بن و ده بنوسن، چاکتریشه).

نه بجامدانی نویژی ویت له سه ره تاو کۆتایی شهودا

۳۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ وَآخِرِهِ

۴۵۷ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَصِينٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ وَثَّابٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ عَنْ وَتْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَتْ: مِنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أَوْتَرَ أَوَّلَهُ، وَأَوْسَطَهُ، وَآخِرَهُ، فَاَنْتَهَى وَتْرُهُ حِينَ مَاتَ إِلَى السَّحْرِ. أَبُو حَصِينٍ اسْمُهُ عَثْمَانُ بْنُ عَاصِمٍ الْأَسَدِيُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، وَأَبِي قَتَادَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْوُتْرُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ.

واته: له مهسروقه وه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که ده رباره ی چۆنیه تی نویژی ویتری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له عایشه ی پرسیه وه؟ نهویش فهرموویه تی: له هه موو کاتیکی شهودا نویژی ویتری ده کرد: له سه ره تای شهودا، له ناوه پاستی شهودا، له کۆتایی شهودا، به لām له پیش مردنیدا هه ره به بیان نویژی وه تری ده کرد واته له پیش نویژی به یانیدا.

ده باره ی نویژی ویر به جهوت رکات.

۳۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ بِسَبْعٍ

۴۵۸ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ الْجَزَّارِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ بِثَلَاثَ عَشْرَةَ، فَلَمَّا كَبِرَ وَضَعَفَ أُوتِرَ بِسَبْعٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ أُمِّ سَلَمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْوُتْرُ بِثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَإِخْدَى عَشْرَةَ، وَتِسْعٍ، وَسَبْعٍ، وَخَمْسٍ، وَثَلَاثٍ، وَوَاحِدَةٍ. قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: مَعْنَى مَا رَوَى أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُوتِرُ بِثَلَاثَ عَشْرَةَ، قَالَ: إِنَّمَا مَعْنَاهُ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مَعَ الْوُتْرِ، فَتُسَبِّتُ صَلَاةُ اللَّيْلِ إِلَى الْوُتْرِ، وَرَوَى فِي ذَلِكَ حَدِيثًا عَنْ عَائِشَةَ. وَاخْتَجَّ بِمَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أُوتِرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ، قَالَ: إِنَّمَا عَنِيَ بِهِ قِيَامُ اللَّيْلِ، يَقُولُ: إِنَّمَا قِيَامُ اللَّيْلِ عَلَى أَصْحَابِ الْقُرْآنِ.

واته: له نومو سه له مه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سیانزه رکات نویژی ویتری ده کرد، به لام کاتی که پیر و بی هیژ بوو جهوت رکات نویژی ویتری ده کرد.

بیگومان له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گیر نه وه، که نویژی ویتری کردوه به سیانزه رکات و یانزه رکات و نو رکات و جهوت رکات و پینج رکات و سی رکات و یه رکاتیش.

نیسحاقی کوری نیبراهیم ده فه رمویت: مانای ده گیر نه وه، له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نویژی ویتری کردوه به سیانزه رکات نه مهیه: سیانزه رکات شه و نویژی کردوه له گه ل نویژی ویتری، نیسه ته شه و نویژیان داوه ته پال نویژی ویتری.

له وباروه فهرمودهیه له عایشهوه دهگیرنهوه، شه فهرمودهش دهکهنه بهلگه له عایشهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نهی نه هلی قورنان! شه ونویژ و نویژی ویت بهکن).

ده باره ی نویژی ویت به پینج رکات.

۳۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ بِخَمْسٍ

۴۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً، يُوتِرُ مِنْ ذَلِكَ بِخَمْسٍ، لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ، فَإِذَا أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ قَامَ فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمُ الْوُتْرَ بِخَمْسٍ، وَقَالُوا: لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ. وَسَأَلْتُ أَبَا مُصْعَبٍ الْمَدِينِيَّ، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ بِالتَّسْعِ وَالسَّبْعِ، قُلْتُ: كَيْفَ يُوتِرُ بِالتَّسْعِ وَالسَّبْعِ؟ قَالَ: يُصَلِّي مَثْنَى مَثْنَى، وَيُسَلِّمُ، وَيُوتِرُ بِوَاحِدَةٍ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: شه ونویژی پیغه مبهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سیانزه رکات بوو، به پینج رکات نویژی ویتری دهکرد، له نیوان هیچ کامیاندا دانه ده نیشته له کوتایی دا نه بیت، کاتی که بانگیژی بانگی به یانی دهدها هله سایهوه دوو رکات نویژی سوکه لهی دهکرد.

پیغه مبهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به نو رکات و جهوت رکات نویژی ویتری

ده کرد، وتم: چۆن چۆنی به نو رکات و جهوت رکات نویژی ویتری ده کرد، فهرمووی: دوو رکات دوو رکات و سهلامی ده دایهوه، به یه رکات کۆتایی پی دههیتنا.

دهرباره ی نویژی ویت به سی رکات.

۳۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ بِثَلَاثٍ

۴۶۰ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ بِثَلَاثٍ، يَقْرَأُ فِيهِنَّ بِتِسْعِ سُورٍ مِنَ الْمُفَصَّلِ، يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ بِثَلَاثِ سُورٍ آخِرُهُنَّ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). وَفِي الْبَابِ عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنْ أَبِي نَبِيٍّ كَعْبٍ. وَيُرْوَى أَيْضًا عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَكَذَا رَوَى بَعْضُهُمْ فَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي، وَذَكَرَ بَعْضُهُمْ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنْ أَبِي. وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا، وَرَأَوْا: أَنَّ يُوتِرَ الرَّجُلُ بِثَلَاثٍ. قَالَ سُفْيَانُ: إِنْ شِئْتَ أَوْتَرْتَ بِخَمْسٍ، وَإِنْ شِئْتَ أَوْتَرْتَ بِثَلَاثٍ، وَإِنْ شِئْتَ أَوْتَرْتَ بِرَكْعَةٍ. قَالَ سُفْيَانُ: وَالَّذِي أَسْتَحِبُّ أَنَّ أُوتِرَ بِثَلَاثِ رَكَعَاتٍ. وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّلَقَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ قَالَ: كَانُوا يُوتِرُونَ بِخَمْسٍ، وَبِثَلَاثٍ، وَبِرَكْعَةٍ، وَيُرْوَنَ كُلُّ ذَلِكَ حَسَنًا.

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) به سى ركات نویژی ویتری ده کرد، جهوت سورته ی له سورته (مفصل) هکان ده خویند، لهه موو رکاتیکیدا سى سورته ی ده خویند، کۆتاییه کی سورته ی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ده خویند.

دهرباره ي نويزي ويتر به يهك ركات.

۳۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ بِرُكْعَةٍ

۴۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ سِيرِينَ، قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ، فَقُلْتُ: أَطِيلُ فِي رُكْعَتِي الْفَجْرِ؟ فَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ مِثْنِي مِثْنِي، وَيُوتِرُ بِرُكْعَةٍ، وَكَانَ يُصَلِّي الرُّكْعَتَيْنِ وَالْأَذَانَ فِي أَذْنِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ: رَأَوْا أَنَّ يَفْصِلَ الرَّجُلُ بَيْنَ الرُّكْعَتَيْنِ وَالثَّلَاثَةِ يُوتِرُ بِرُكْعَةٍ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نه نه سی کوری سیرینه وه ده گینه وه، که فهرموویه تی: له نیینو عومهرم ره زای خویان لی بی پرسی وتم: من دریژه دهدهم به دوو ركات سوونه تی پیش نویزی بهیانی؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) دوو ركات دوو ركات شه ونویزی ده کردو سهلامی ده دایه وه به یهك ركاتیش کوتایی پی ده هیئا، جا دوو ركات نویزی سوکه له ی پیش نویزی بهیانی به خیرایی ده کرد.

له نويزي ويتر دا چ سوره تي ده خويزريت.

۳۴۰ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُقْرَأُ فِي الْوُتْرِ

۴۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ:

ب (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) وَ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) فِي رَكْعَةِ رَكْعَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ. وَيُزَوَّى عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَرَأَ فِي الْوُثْرِ فِي الرُّكْعَةِ الثَّالِثَةِ بِالْمَعْوَذَتَيْنِ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالَّذِي اخْتَارَهُ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ أَنْ يَقْرَأَ: ب (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)، يَقْرَأَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ مِنْ ذَلِكَ بِسُورَةٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی ویتردا نهم سورته تانه ی ده خویند: (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) وَ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) له هر ركاتیكدا سورته تیکیانى ده خویند.

نه بو عیسا واته پیشه وا (ترمذی) ده فهرموویت: له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، كه له ركاتی سییه می نویژی ویتردا (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی ده خویند.

نه وهی كه زۆریه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوتنكه وتوانیان رایان له سه ریته تی نه مهیه: له ركاتی یه كه مدا سورته تی: (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ده خوینریت، له ركاتی دووه مدا: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ده خوینریت، له ركاتی سییه مدا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ده خوینریت.

٤٦٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ حَبِيبٍ بْنِ الشَّهِيدِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ الْحَرَّائِيُّ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: سَأَلْنَا

عَائِشَةُ، بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ يُؤْتَرُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقْرَأُ فِي الْأُولَى: بِ (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَفِي الثَّانِيَةِ بِ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، وَفِي الثَّالِثَةِ بِ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)، وَالْمَعْوَدَتَيْنِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَعَبْدُ الْعَزِيزِ هَذَا هُوَ وَالِدُ ابْنِ جُرَيْجٍ صَاحِبِ عَطَاءٍ، وَابْنُ جُرَيْجٍ اسْمُهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ جُرَيْجٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد العزيز) كوری جوره بجهوه ده گپړنه وه، كه فهرموويه تی: ده ربارهی نهو سوره تانهی كه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سئ ركاتی كوتایی نوژی ویتدا ده خویندن له عائشه مان رهای خوی لئ بئ پرسئ؟ فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ركاتی به كه مدا سوره تی: (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ده خویند، له ركاتی دووه مدا: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ده خویند، له ركاتی سینه مدا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ده خویند.

ده ربارهی قنوت خویندن له نوژی ویتدا

۳۴۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُنُوتِ فِي الْوُتْرِ

۴۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ أَبِي مَرْزَمٍ، عَنْ أَبِي الْخَوَّازِ، قَالَ: قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُتْرِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَفِي شَرِّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُفْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَفِي الْبَابِ

عَنْ عَلِيٍّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ أَبِي الْحُوَزَاءِ السَّعْدِيِّ وَاسْمُهُ رَبِيعَةُ بْنُ شَيْبَانَ. وَلَا نَعْرِفُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقُنُوتِ فِي الْوُثْرِ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ هَذَا. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقُنُوتِ فِي الْوُثْرِ: فَرَأَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ الْقُنُوتَ فِي الْوُثْرِ فِي السَّنَةِ كُلِّهَا، وَاخْتَارَ الْقُنُوتَ قَبْلَ الرُّكُوعِ. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقُ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ كَانَ لَا يَقْنُتُ إِلَّا فِي التَّصَنِيفِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، وَكَانَ يَقْنُتُ بَعْدَ الرُّكُوعِ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأُحْمَدُ.

واته: حهسه نی کوری پیشهوا عهلی رهزای خوایان لی بی دهفه رموویت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) چهند وشهیه کی فیرکردوم له نویژی وهتردا بیانلیم: (اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِفِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ) واته: خودایه! رینمونیم بکه له گهل نهوانه دا رینمونیت کردون، پاریزراو و لهش ساغم بکه له گهل پاریزراواندا، پشتم بگره له گهل پشتگیری لیکراواندا، لهوهی که دهیبه خشیت پیم بهره کهتی تیبخه، له خراپهی نهوهی برپارت لهسه ری داوه بمپاریزه، بهراستی تو برپار دهدهیت و کهس برپار نادات بهسهتردا، نهوهی تو پشتگیری بکهیت هه رگیز ریسواو زه بون نابیت، نهوهی تو دوژمنایه تی بکهیت هه رگیز به عیزهت و بهدهسه لات نابی، پاکی و بیگهردی و بهرزی و بلندی بو تویه پهروهردگارمان.

زانایان رایان جیاوازه لهسه ر قنوت خویندن له نویژی ویترا. (عبد الله)ی کوری مهسعود رهزای خوی لی بی پیتی وایه بهدریژیی سال بخوینریت، ههروه ها نه مهی

هه لېژاردووه له پيش رکوع بردندا بخوینریت. نه مهش وتی هندی له زانایانه، پيشه وایان سوفیانی (ثوری) و ثینو موبارک و نيسحاق و خه لکی کوفه نه مه ده فرمون.

له پيشه واهه لیه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) قنوتی نه ده خویند هه تا نیوهی کوتایی مانگی ره مه زان، له دوی رکوع بردن قنوتی ده خویند. هندی له زانایان راو بوچونیان له سه ره مه یه. پيشه وایان شافعی و نه حمده نه مه ده فرمون.

که سی بخه وی نوژی ویت نه کات یا له یادی بچیت.

۳۴۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَنَامُ عَنِ الْوُثْرِ، أَوْ يَنَسَاهُ

۴۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَامَ عَنِ الْوُثْرِ أَوْ نَسِيَهُ فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَ وَإِذَا اسْتَيْقَظَ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: (هه که سی بخه وی و نوژی ویت نه کات یا له یادی بچیت کاتی که خه بهری بوویه وه یا یادی که وته وه نه وکاته نه نجامی بدات).

۴۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَامَ عَنْ وَثْرِهِ فَلْيُصَلِّ إِذَا أَصْبَحَ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ

الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ. سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ السَّجَزِيَّ يَغْنِي سُلَيْمَانَ بْنَ الْأَشْعَثِ يَقُولُ: سَأَلْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ أَسْلَمَ، فَقَالَ: أَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ لَا بَأْسَ بِهِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَذْكُرُ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ ضَعَّفَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ زَيْدٍ بْنِ أَسْلَمَ وَقَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ بْنُ أَسْلَمَ ثَقَّةٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْكُوفَةِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالُوا: يُؤْتِرُ الرَّجُلُ إِذَا ذَكَرَ، وَإِنْ كَانَ بَعْدَ مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی بخه وی و نوژی ویر نه کات کاتی که روژی کرده وه نه جامی بدات).

ده سپیئشخه ری له نه جامدانی نوژی ویر پیش شه به ق

۳۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُبَادَرَةِ الصُّبْحِ بِالْوُتْرِ

۴۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بَادِرُوا الصُّبْحَ بِالْوُتْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیسنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (په له بکه ن له پیش شه به قدا نوژی ویر بکه ن).

۴۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْتِرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نویژی ویتر بکه ن له پیش نه وهی شهبه ق بدات).

٤٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ مُوسَى، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ فَقَدْ ذَهَبَ كُلُّ صَلَاةِ اللَّيْلِ، وَالْوُتْرُ، فَأَوْزِرُوا قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ. وَسُلَيْمَانُ بْنُ مُوسَى قَدْ تَفَرَّدَ بِهِ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ. وَرُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا وَتْرَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ. وَهُوَ قَوْلُ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَزُونُ الْوُتْرَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی که شهبه قی دا نیتر هه موو نویژیکی شه و نویژی ویتر کاتی نامینی، له پیش شهبه قدا نویژی ویتر بکه ن).

له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (له دوای نویژی یه یانی نویژی ویتر نیه و کاتی نامینی).

ده باره ی له شه ویکدا دوو نویژی ویتر ناکریت

٣٤٤ - بَابُ مَا جَاءَ لَا وَتْرَانِ فِي لَيْلَةٍ

٤٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُلَاذِمُ بْنُ عَمْرِو قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَدْرٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا وَتْرَانِ فِي لَيْلَةٍ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الَّذِي يُوتَرُ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ، ثُمَّ

يَقُومُ مِنْ آخِرِهِ. فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: نَقَضَ الْوَثْرَ، وَقَالُوا: يُضِيفُ إِلَيْهَا رُكْعَةً وَيُصَلِّي مَا بَدَأَ لَهُ، ثُمَّ يُوتِرُ فِي آخِرِ صَلَاتِهِ، لِأَنَّهُ لَا وَثْرَانَ فِي لَيْلَةٍ. وَهُوَ الَّذِي ذَهَبَ إِلَيْهِ إِسْحَاقُ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا أَوْتَرَ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، فَإِنَّهُ يُصَلِّي مَا بَدَأَ لَهُ وَلَا يَنْقُضُ وَثْرَهُ، وَيَدْعُ وَثْرَهُ عَلَى مَا كَانَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ. وَهَذَا أَصَحُّ، لِأَنَّهُ قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ صَلَّى بَعْدَ الْوَثْرِ.

واته: له (طَلَقِي) كورپی عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لسی بئی ده‌گێرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده‌ی‌فەرموو: (له‌شه‌وی‌کدا دوو نویژی ویت ناکریت).

زانایان رایان جیا‌وازه ده‌باره‌ی که‌سی له‌سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه نویژی ویت بکات، له‌پاشدا له‌کو‌تایی شه‌ودا هه‌ستی نویژی ویت بکات: زانایان راو بو‌چونیان وایه نویژی ویت‌ه‌که‌ی هه‌له‌وه‌شیته‌وه، وه ده‌فەرموون: رکاتی نویژی ویت بکات، نینجا شه‌وی له‌سه‌ریه‌تی و بۆی نوسراوه نه‌نجامی بدات و له‌کو‌تایی‌دا نویژی ویت بکات، له‌به‌ره‌شه‌وی: (له‌شه‌وی‌کدا دوو نویژی ویت ناکریت). نه‌مه‌ش راو بو‌چونی پێشه‌وا نیسحاقه.

هه‌ندی له‌ زانایان له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له‌وانیش ده‌فەرموون: نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه نویژی ویت‌ری کرد، له‌پاشدا خه‌وت، نینجا له‌کو‌تایی شه‌ودا هه‌ستا شه‌وی له‌سه‌ریه‌تی و بۆی نوسراوه نه‌نجامی بدات، نویژه ویت‌ه‌که‌ی هه‌له‌ئاوه‌شیته‌وه، له‌سه‌ر شه‌وه‌ وازبه‌یینی له‌ نویژه ویت‌ه‌که‌ی. پێشه‌وايان سوفيان و مالیک و نینو موباره‌ک و شافعی و نه‌هلی کوفه و نه‌حمه‌د

نه مه ده فەرموون. نه مهش راسته، له بهرنه وهی له چه ند روویه که وه، له پیغه مبه ره وه
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنه وه، که له دواى نویژی ویت نویژی تری کردووه.

٤٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ مَسْعَدَةَ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ مُوسَى الْمَرْثَبِيِّ، عَنِ الْحَمَّانِ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْوُتْرِ رَكَعَتَيْنِ. وَقَدْ رُويَ نَحْوُ هَذَا، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، وَعَائِشَةَ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نومو سه له مه وه ره زای خواى لى بى ده گێرنه وه، که پیغه مبه رى خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى نویژی ویت دوو رکات نویژی تری کردووه.

ده باره ی نویژی ویت به سهر پشتی و لاخه وه

٣٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُتْرِ عَلَى الرَّاحِلَةِ

٤٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ ابْنِ عُمَرَ فِي سَفَرٍ، فَتَخَلَّفْتُ عَنْهُ، فَقَالَ: أَيْنَ كُنْتُ؟ فَقُلْتُ: أَوْتَرْتُ، فَقَالَ: أَلَيْسَ لَكَ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ؟ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ عَلَى رَاحِلَتِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا: وَرَأَوْا أَنَّ يُوتِرُ الرَّجُلُ عَلَى رَاحِلَتِهِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُوتِرُ الرَّجُلُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ نَزَلَ فَأَوْتَرَ عَلَى الْأَرْضِ. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له سه عیدی کوری یه ساره وه ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: له سه فەرێکدا

له گهڵ ئیبنو عومەر رهزای خویان لی بی ریم ده کرد، لینی دواکه وتم، کاتی که گه یستمه وه پیتی فهرمووم: له کوی بووی؟ وتم: نویژی ویترم کرد، فهرمووی: ئایا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه رمه شق و پیشهنگ نیه بو تو؟ به چاوی خۆم پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه به سه ر پشتی و لاخه کهیه وه نویژی ویتری ده کرد.

سه بارهت به نویژی چیشتهنگاو

۳۴۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الضُّحَى

۴۷۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ فَلَانَ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عَمِّهِ ثُمَامَةَ بْنِ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى الضُّحَى ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَهُ قَصْرًا مِنْ ذَهَبٍ فِي الْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ هَانِئٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَنُعَيْمِ بْنِ هَمَارٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَعُثْبَةَ بْنِ عَبْدِ السَّلَامِ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی) دوانزه رکات نویژی سوننه تی چیشتهنگاو بکات، خوی گه وه له به هه شتدا کۆشک و ته لاریکی له ئالتون بو دروست ده کات).

۴۷۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ،

قال: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: مَا أَخْبَرَنِي أَحَدٌ أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى، إِلَّا أُمُّ هَانِئٍ، فَإِنَّهَا حَدَّثَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ بَيْتَهَا يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ فَأَغْتَسَلَ، فَسَبَّحَ ثَمَانَ رَكَعَاتٍ، مَا رَأَيْتُهُ صَلَّى صَلَاةً قَطُّ أَحَفَّ مِنْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ كَانَ يُتِمُّ الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَكَأَنَّ أَحْمَدَ رَأَى أَصَحَّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثَ أُمِّ هَانِئٍ. وَاخْتَلَفُوا فِي نُعَيْمٍ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: نُعَيْمُ بْنُ حَمَّارٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: ابْنُ هَمَّارٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ هَبَّارٍ، وَيُقَالُ: ابْنُ هَمَّامٍ، وَالصَّحِيحُ ابْنُ هَمَّارٍ. وَأَبُو نُعَيْمٍ وَهُمْ فِيهِ، فَقَالَ: ابْنُ حَمَّارٍ وَأَخْطَأَ فِيهِ، ثُمَّ تَرَكَ، فَقَالَ نُعَيْمٌ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَخْبَرَنِي بِذَلِكَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ أَبِي نُعَيْمٍ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نه بو له یلاوه ره زای خوای لی بی ده گێرپهوه، که فەرموویهتی: جگه له نومو (هانئ) کهس پیتی رانه گه یاندووم که پیغه مبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) دیبی نویژی سوننه تی چیشه ننگاوی کردبی، نومو (هانئ) گێرپهوه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له روژی رزگار کردنی شاری مه که کهدا چوه ته مالتی نه و ههشت رکات نویژی سوننه تی چیشه ننگاوی کرد، هه رگیز نه مدیوه نه وهنده نویژی سوکه له و کورت بکات، له کاتی کدا که رکوع و سه جده کهشی ته و او بوو.

٤٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ السِّمْنَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُسْهِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، عَنْ بَجْرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نَفِيرٍ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَأَبِي ذَرٍّ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: ابْنُ آدَمَ ارْكُعْ لِي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفِكَ آخِرَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو (ذر) هوه رهزای خوای لی بئی، له پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو، که خوای گه وره فرموویه تی: (ئه ی نه وه ی ئاده م له سه ره تای روژ هوه چوار رکات نویژم بۆ بکه تاکوتایی ماوه ی نهو روژه ده تپاریژم). - مهبهستی لیره دا چوار رکات نویژی چیشته نگاوه، به لام هه ندی له زانایان پێیان وایه نویژی به یانی و دوو رکاته سوننه ته که ی پێشیه تی - .

٤٧٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ نَهَّاسِ بْنِ قَهْمٍ، عَنْ شَدَّادِ أَبِي عَمَّارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ حَافِظٌ عَلَى شَفْعَةِ الضُّحَى غُفِرَ لَهُ ذُنُوبُهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. وَقَدْ رَوَى وَكِيعٌ، وَالتَّضَرُّ بْنُ شُمَيْلٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْمَةِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ نَهَّاسِ بْنِ قَهْمٍ وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له نهبو هوریه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (نهو که سه ی پارێزگاری بکات له دوو رکاتی چیشته نگاوه خوای گه وره له گونا هه کانی خوێش ده بیست با هینه دی که فی ده ریاش زۆر بن).

٤٧٧ - (ضعیف) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَيْبَعَةَ، عَنْ فُضَيْلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةِ الْعَوْفِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى حَتَّى نَقُولَ لَا يَدْعُ، وَيَدْعُهَا حَتَّى نَقُولَ لَا يُصَلِّي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بئی ده گێرنه وه، که فرموویه تی: جاری وه ها ده بوو پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شیویه پابه ند بوو به نویژی سوننه تی چیشته نگاوه وه و به رده وام ده بوو له سه ری ده وترا هه رگیز ته رکێ ناکات و وازی لی نا هینی، جاری وه هاش ده بوو به شیویه ته رکێ

ده کرد ههتا دهوترا هه رگیز نویژی سوننه تی چیشته نگاوا ناکات.

ده باره ی نویژی خور لادان له ناوه راستی ناسمان

۳۴۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ الرَّوَالِ

۴۷۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ أَبِي الْوَضَّاحِ هُوَ أَبُو سَعِيدٍ الْمُؤَدَّبُ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْجَزَرِيِّ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي أَرْبَعًا بَعْدَ أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَقَالَ: إِنَّهَا سَاعَةٌ تَفْتَحُ فِيهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَأُحِبُّ أَنْ يَضَعَدَ لِي فِيهَا عَمَلٌ صَالِحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرُويَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ بَعْدَ الرَّوَالِ، لَا يُسَلِّمُ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ.

واته: له (عبد الله) كوری سانیبه وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، که
فهرمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی خور لایده دا له
ناوه راستی ناسمان چوار رکات نویژی سوننه تی ده کرد له پیش چوار رکات نویژی
فهزی نیوه پوډا، ده یفه رموو: (لهم کاته دا سه رجهم ده رگا کانی ناسمان ده کرینه وه،
بویه هه زده کم کرده یه کی چاکی منیان لیوه سه رکه وی).

له پیغه مبهروه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گینه وه، که کاتی خور لایده دا له
ناوه راستی ناسمان چوار رکات نویژی سوننه تی ده کرد، له کوتاییدا سه لامی
ده دایه وه.

نهوهی هاتوره ده‌بارهی نویژی پیوستی

۳۴۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْحَاجَّةِ

٤٧٩ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عِيسَى بْنِ يَزِيدَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرٍ السَّهْمِيُّ (ح) وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَكْرٍ، عَنْ فَايِدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى اللَّهِ حَاجَةٌ، أَوْ إِلَى أَحَدٍ مِنْ بَنِي آدَمَ فَلْيَتَوَضَّأْ وَلْيُحْسِنِ الْوُضُوءَ، ثُمَّ لِيُصَلِّ رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ لِيُثْنِ عَلَى اللَّهِ، وَلْيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ لِيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هُمْ إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا حَاجَةٌ هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ. فَايِدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ، وَفَايِدٌ هُوَ أَبُو الْوَزَّاءِ.

واته: له (عبد الله)ی کوری نه‌بی نه‌فاره ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی پیوستیه‌کی هه‌بوو به خوای گه‌وره، یان به یه‌کی له نه‌وهی ناده‌م، ده‌ستنویژی‌کی جوان بگریت، له‌پاشدا دوو رکات نویژ بکات، جا سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره بکات و سه‌لاوات بدات له‌دیداری پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌پاشدا بلی: هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق نییه که شایسته‌ی په‌رستن بیت جگه له (الله)ی هی‌دی و خاوه‌ن حیلیم و به‌ریژ، سوپاس و ستایشی بو خوای خاوه‌ن عه‌رش‌ی گه‌وره و شکۆمه‌ند، سوپاس و ستایشی بو په‌روه‌ردگاری جیهانیان، نه‌ی په‌روه‌رگارم داوای

نهو شتانهت لی ده کهم که دهنههوی رهحهته و میهرههانی تو، ههروههه نهو شتانهش که دهنههوی لیبووردنی تو، داوای بهشه خهلات لهههموو چاکهیهک و رزگاربوون لهههموو گوناهیکت لی ده کهم، خودایه هیچ گوناهیك نیه تو لی خوش نهی، هیچ ههم و غهمی نیه تو دهرووی خیری لی نه کهیتهوه و ناسانی نه کهیت، هیچ پیویستهک نیه تو پیی رازی بی و جیبه جیی نه کهیت نهی لهههموو خاوهن بهزهیهه کان به بهزهیهی تر).

سه بارهت به نویژی ئیستیخاره

۳۴۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْإِسْتِخَارَةِ

۴۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعِيشَتِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعِيشَتِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْني عَنْهُ، وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ، قَالَ: وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الْمَوَالِي. وَهُوَ شَيْخٌ مَدِينِي ثِقَةٌ، رَوَى عَنْهُ سُفْيَانُ حَدِيثًا، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له هه موو کاروباریکدا فیتری
 نویژی نیستیخاره ی ده کردین وه چۆن فیتری سوره تیکی قورئانی ده کردین،
 ده یفه رموو: (نه گهر که سیک له ئیوه ویستی کاریک بکات با دوو رکات نویژی
 سوننهت بکات، له پاشدا بلی: خواجه من به زانستی خۆت داوای خیر و چاکهت لی
 ده کهم، داوای هیز و توانات لی ده کهم به هیز و توانای خۆت، وه له فه زلی
 گهرهت داوات لی ده کهم، به راستی تو ده توانی و من ناتوانم، تو ده زانی و من
 نازانم، تو زانی هه موو شاراهو نادیاره کانی، خواجه نه گهر ئه م کاره چاکه و خیری
 تیدایه بو دین و ژیان و بژیوی و کۆتای ته مه نم ئه و خواجه به نسیم بکهیت و
 ئاسانی بکهیت له سه رم و بیته به ره کهت بۆم، وه نه گهر ئه م کاره خراپه بو دین و
 ژیان و بژیوی و کۆتای ته مه نم ئه و خواجه لیم دوور بجه ره وه و وام لی بکه وازی لی
 به ینم، خیر و چاکه م به نسیم بکه له ههر شو ئنیکه له پاشدا رازیم بکه له سه ری).
 فهرمووی: ناوی پتویستی و کاره که ی به ینی.

سه بارهت به نویژی ته سیح

۳۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ التَّسْبِيحِ

۴۸۱ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ أُمَّ سُلَيْمٍ، عَدَّتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: عَلَّمَنِي كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي صَلَاتِي، فَقَالَ: (كَبَّرِي اللَّهَ عَشْرًا، وَسَبَّحِي اللَّهَ عَشْرًا، وَاحْمَدِيهِ عَشْرًا، ثُمَّ سَلِّي مَا شِئْتَ، يَقُولُ: نَعَمْ نَعَمْ). وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي زَافِعٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ

غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُ حَدِيثٍ فِي صَلَاةِ التَّسْبِيحِ، وَلَا يَصِحُّ مِنْهُ كَبِيرُ شَيْءٍ. وَقَدْ رَأَى ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: صَلَاةَ التَّسْبِيحِ وَذَكَرُوا الْفَضْلَ فِيهِ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو وَهَبٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الْمُبَارَكِ عَنِ الصَّلَاةِ الَّتِي يُسَبِّحُ فِيهَا؟ فَقَالَ: يُكَبِّرُ، ثُمَّ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، ثُمَّ يَقُولُ خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ يَتَعَوَّدُ، وَيَقْرَأُ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، وَفَاتِحَةَ الْكِتَابِ، وَسُورَةَ، ثُمَّ يَقُولُ عَشْرَ مَرَّاتٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ يَرْكَعُ، فَيَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، فَيَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ يَسْجُدُ، فَيَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، فَيَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ يَسْجُدُ الثَّانِيَةَ، فَيَقُولُهَا عَشْرًا، يُصَلِّي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ عَلَى هَذَا، فَذَلِكَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ تَسْبِيحَةً فِي كُلِّ رَكَعَةٍ، يَبْدَأُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ بِخَمْسَ عَشْرَةَ تَسْبِيحَةً، ثُمَّ يَقْرَأُ، ثُمَّ يُسَبِّحُ عَشْرًا، فَإِنْ صَلَّى لَيْلًا فَأَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يُسَلِّمَ فِي كُلِّ رَكَعَتَيْنِ، وَإِنْ صَلَّى نَهَارًا فَإِنْ شَاءَ سَلَّمَ وَإِنْ شَاءَ لَمْ يُسَلِّمْ. قَالَ أَبُو وَهَبٍ: وَأَخْبَرَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي رِزْمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ قَالَ: يَبْدَأُ فِي الرُّكُوعِ بِسُبْحَانَ رَبِّي الْعَظِيمِ، وَفِي السُّجُودِ بِسُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَبِّحُ التَّسْبِيحَاتِ. قَالَ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: وَحَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ زَمْعَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ وَهُوَ ابْنُ أَبِي رِزْمَةَ قَالَ: قُلْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ: إِنْ سَهَا فِيهَا يُسَبِّحُ فِي سَجْدَتِي السَّهْوِ عَشْرًا عَشْرًا؟ قَالَ: لَا، إِنَّمَا هِيَ ثَلَاثُ مِائَةٍ تَسْبِيحَةٍ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که نومو سولهیم ره زای خوای لی بی فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه وشانه ی فیر کردم له نوژه که مدا بیانخوینم، فهرمووی: (ده جار بلی: (الله اکبر)، ده جار بلی: (سبحان الله)، ده جار بلی: (الحمد لله)، له پاشدا چی داوا

ده کهی له خوی گهوره داوای لی بکه به ئاره زوی خوت، ده فهرموو: به لی، به لی.

له نه بو وه هه به وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی نوژی ته سبیح له (عبد الله) ی کوری موباره کم پرسى؟ فهرمووی: (الله اکبر) بکات، له پاشدا بلی: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). واته: خویه تو پاک و بیگهردی سوپاس و ستایش شایسته ی تویه، ناوت پیروژه خاوه نی بهرزی و شکوی، هیچ په رستراوینکی به هه ق نیه که شایسته ی په رستن بیت جگه له تو.

له پاشدا پانزه جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). نینجا بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) سوره تی فاتحه و سوره تیکی تر بخوینی، له پاشدا ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). نینجا رکوع بهریت و ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). له پاشدا سه ری بهر زکاته وه له رکوع و ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). له پاشدا سه جده بهرئ و ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). نینجا سه ری بهر زکاته وه له سه جده وه ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). له پاشدا سه جده بهرته وه و ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). بهو شیویه چوار رکات نوژی بکات نه وه له هه رکاتیکدا ده کاته هفتاو پینج ته سبیحه، له هه موو رکاتیکدا به پانزه جار ته سبیحه ده ست پی بکات، له پاشدا سوره تی فاتحه و سوره تیکی تر بخوینی و ده جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). نه گهر له شهودا بوو پیم خوشه

له‌دوای دوو رکات سه‌لام بداته‌وه، نه‌گهر له روژدا بوو ناره‌ووی خویه‌تی سه‌لام ده‌داته‌وه یان نا.

ئیبینو نه‌بی ریزمه فهرمووی: به (عبد الله) ی کوری موباره‌کم وت: نه‌گهر که‌سی سه‌هوی تیدا کردو لیتی تیکچوو له سه‌جده‌ی سه‌هوودا ده‌جار ده‌جار بیانلی؟ فهرمووی: نا، چونکه سی سه‌ده ته‌سبیحه‌یه.

٤٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ الْعُكْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ، مَوْلَى أَبِي بَكْرِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْعَبَّاسِ: يَا عَمَّ أَلَا أَصْلُكَ، أَلَا أَخْبُوكَ، أَلَا أَنْفَعُكَ، قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: يَا عَمَّ، صَلِّ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَةٍ، فَإِذَا انْقَضَتِ الْقِرَاءَةُ، فَقُلْ: اللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً قَبْلَ أَنْ تَرْكَعَ، ثُمَّ ارْكَعْ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ ارْزُقْ رَأْسَكَ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ اسْجُدْ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ ارْزُقْ رَأْسَكَ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ اسْجُدْ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ ارْزُقْ رَأْسَكَ فَقُلْهَا عَشْرًا، ثُمَّ اسْجُدْ فَقُلْهَا عَشْرًا، قَبْلَ أَنْ تَقُومَ، فَبَيْنَكَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ وَهِيَ ثَلَاثُمِائَةٍ فِي أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ، وَلَوْ كَانَتْ ذُنُوبُكَ مِثْلَ زَمَلٍ عَالِجٍ غَفَرَهَا اللَّهُ لَكَ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَقُولَهَا فِي يَوْمٍ، قَالَ: إِنْ لَمْ تَسْتَطِيعْ أَنْ تَقُولَهَا فِي يَوْمٍ فَقُلْهَا فِي جُمُعَةٍ، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِيعْ أَنْ تَقُولَهَا فِي جُمُعَةٍ فَقُلْهَا فِي شَهْرٍ، فَلَمْ يَزَلْ يَقُولُ لَهُ، حَتَّى قَالَ: فَقُلْهَا فِي سَنَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي رَافِعٍ.

واته: له نه‌بو رافعه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) به عباسی مامی خوی فهرموو: (نه‌ی مامه گیان نایا شتیکت پی نه‌به‌خشم؟ فهرمووی: به‌لی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فرموی: (نهی مامه گیان چوار رکات نوژی بکه لههر رکاتی کدا
سوره تی فاتحه و سوره تیکی تر بخوینه کاتی که لی بویته وه پیش نه وهی بچه
رکوعه وه پانزه جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، چوار
رکات نوژی بکه لهه موو رکاتی کدا فاتحه و سوره تیکی تر بخوینه که تهواو بویت
هر به پیوه پانزه جار له دوی فاتحه وه بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، پاشان رکوع بهرو ده جاری تر بیانلی، پاشان راست بهرو له رکوع
و ده جاری تر بیانلی ره، ینجا سه جده بهرو ده جاری که بیان خوینه، ههسته ره وه
له سه جده له نیتوان دانیشتنی دوو سه جده که شدا ده جاری تر بیانلی، پاشان بچوره وه
سه جده و ده جاری تریش بیان خوینه، پاشان له سه جده سه بهر زکهره وه پیش
نه وهی ههستیه وه ده جاری کهش بیان خوینه، نه مهش ده کاته هه فتاو پینج جار
لههر رکاتی کدا، هر چوار رکاته که بهو شیویه بکه ده کاته سی سه ته سبیحه،
نه گهر گونا هو تاوانه کانت بهقه دهر ته پزلگی زیخ و لم بیت خوی گوره لیت خوش
ده بی). عه باس ره زای خوی لی بی فرموی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ)! نه گهر که سی توانای نه بوو هه موو روژی نهو کاره بکات؟ فرموی: (نه گهر
نهیتوانی هه موو روژی یه جار نهو نوژه بکات، هه فته ی جار یه بیکات، نه گهر
نهیتوانی هه فته ی جار یه بیکات مانگی جاری). بهرده وام نه وهنده لیتی پرسی هه تا
فرموی: (سالی جاری).

چۆنیه تی سه لا واتدان له دیداری پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم

۳۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صِفَةِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۴۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ مِشْعَرٍ،
وَالْأَجْلَحِ، وَمَالِكِ بْنِ مَعْمُورٍ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ

كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا السَّلَامُ عَلَيْكَ قَدْ عَلِمْنَا، فَكَيْفَ الصَّلَاةُ عَلَيْكَ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، قَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: وَزَادَنِي زَائِدَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: وَنَحْنُ نَقُولُ: وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي حُمَيْدٍ، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَطَلْحَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَبُرَيْدَةَ، وَزَيْدَ بْنَ خَارِجَةَ، وَيُقَالَ: ابْنُ جَارِيَّةٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى كُنْيَتُهُ أَبُو عَيْسَى، وَأَبُو لَيْلَى اسْمُهُ يَسَارٌ.

واته: له كه عبي كوري عوجره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، كه فهرموویه تی: وتمان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهوا فیرویین چۆن سه لآوات بدهین له ته حیاتدا، نهی چۆن سه لآوات بدهین له دیداری تو؟ فهرمووی: بَلَسْنِ: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ). واته: نهی خواجه بهره که تی خۆت برژینه به سه ره موحه ممد و نالی موحه ممد دا، وهك چۆن رژاندو ته به سه ره نالی نیبراهیم دا، به راستی تو سوپاسکراو و گه ورهیت، نهی خواجه خهیر و بهره که تی خۆت بۆ سه ره موحه ممد و نالی موحه ممد زیاد بکه، وهك چۆنت کردو وه بۆ نالی نیبراهیم، به راستی تو سوپاسکراو و گه ورهیت.

دو باره ی فه زلی سه لآواتدان له سه ره پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

۳۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۴۸۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ ابْنُ عَثْمَةَ،

قال: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ يَعْقُوبَ الرَّمَعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ كَيْسَانَ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ شَدَّادٍ، أَخْبَرَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَوَّلُ النَّاسِ بِإِيَّامِ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا وَكَتَبَ لَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعودوه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (له پیشترین کهس له روژی قیامه تدا نهو که سانهن که زورتین سه لاوات له سر من ده دن). له پیغه مبهروه وه (صلی الله علیه وسلم) ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (هر که سی سه لاواتی له سر من لی بدات خوی گه وره ده جار ره حمهت و لیخوشبوونی خوی ده رژی بی به سریدا و ده چاکه شی بو ده نوسیت).

٤٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَعَمَّارٍ، وَأَبِي طَلْحَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ. حَدِيثٌ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، قَالُوا: صَلَاةُ الرَّبِّ الرَّحْمَةِ، وَصَلَاةُ الْمَلَائِكَةِ الْإِسْتِغْفَارُ.

واته: له نه بو هوره ره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هر که سی سه لاواتی له سر من لی بدات خوی گه وره ده جار ره حمهت و لیخوشبوونی خوی ده رژی بی

به سهریدا).

له پیتشهوا سوفیانی (ثوری) و هندی له زانایانه وه ده گپرنه وه، که فهرموویانه: سه لاواتی پهروهر دگار ره همت و سۆز و بهزه بییه، سه لاواتی مه لانی که کان دوا ی لیخوشبوونه.

٤٨٦ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ سَلَمٍ الْمَصَاحِفِيُّ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ، عَنْ أَبِي قُرَّةَ الْأَسَدِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: إِنَّ الدُّعَاءَ مَوْقُوفَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَصْعَدُ مِنْهُ شَيْءٌ، حَتَّى تُصَلِّيَ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له پیتشهوا عومهر وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نزاو پارانه وه هیچی گیرا نابیت له نیتوان ناسمان و زه ویدا راده گیریت هه تا خاوه نه که ی سه لاوات ده دات له سهر پیتغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) نه وکاته گیرا ده بیت.

٤٨٧ - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْغَنَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْقُوبَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَا يَبِغُ فِي سُوقِنَا إِلَّا مَنْ قَدْ تَفَقَّهَ فِي الدِّينِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْعَلَاءُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ ابْنُ يَعْقُوبَ، وَهُوَ مَوْلَى الْحُرَّةِ، وَالْعَلَاءُ هُوَ مِنَ التَّابِعِينَ، سَمِعَ مِنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَغَيْرِهِ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَعْقُوبَ وَالِدُ الْعَلَاءِ، وَهُوَ مِنَ التَّابِعِينَ، سَمِعَ مِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ. وَيَعْقُوبُ جَدُّ الْعَلَاءِ، هُوَ مِنْ كِبَارِ التَّابِعِينَ قَدْ أَذْرَكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَزَوَى عَنْهُ.

واته: له عه لانی کوری (عبد الرحمن) ی کوری یه عقوبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه، ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشهوا عومهر ره زای خوا ی لی بی فهرموویه تی: جگه له و که سانه ی تینگه یشتون له دین با هیچ که سیکی تر سه ودا و

باسه کانی روژی ههینی

٤ - أَبْوَابُ الْجُمُعَةِ

باسی فمزلی روژی ههینی

٣٥٣ - بَابُ فَضْلِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

٤٨٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، وَسَلْمَانَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، وَأَوْسِ بْنِ أَوْسٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که فهرموویهتى: پیغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویهتى: (باشترین روژی ههفته که خوری لى ههلبی روژی ههینییه، خوای گهوره له روژی ههینییدا ناده می دروستکرد، ههر لهو روژهدا له بهههشت ده رکراو دابهزی بۆ سه رهوى، ههر لهو روژهدا تهویه لى قبول کرا، ههر لهو روژهدا وهفاتى کرد، ههر لهو روژهدا قیامت ههلههسیت).

نهوکاتهی روزی هینی که پارانهوهی تیدا گیرا دهیی

۳۵۴ - بَابُ فِي السَّاعَةِ الَّتِي تُرْجَى فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ

۴۸۹ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الهاشمي البصري، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ الحنفي، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: التَّمِسُوا السَّاعَةَ الَّتِي تُرْجَى فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ بَعْدَ الْعَصْرِ إِلَى غَيْبُوتِ الشَّمْسِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ. وَمُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ يُضَعَّفُ، ضَعْفُهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ، وَيُقَالُ لَهُ حَمَادُ بْنُ أَبِي حُمَيْدٍ، وَيُقَالُ: هُوَ أَبُو إِسْرَاهِيمَ الْأَنْصَارِيُّ وَهُوَ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ. وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ السَّاعَةَ الَّتِي تُرْجَى بَعْدَ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ أَحْمَدُ: أَكْثَرُ الْأَحَادِيثِ فِي السَّاعَةِ الَّتِي تُرْجَى فِيهَا إِجَابَةُ الدَّعْوَةِ أَنَّهَا بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ، وَتُرْجَى بَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (له دواى نویزی عه صروه ههتا خور ناوابون نهوکاتهی روزی هینییه که نزاو پارانهوهی تیدا گیرا ده بیت دهی نیوهش لهوکاته دا بیارینهوه له خوای گهوره).

۴۹۰ - (ضعیف جدا) حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ البغدادي، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ المزي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ سَاعَةً لَا يَسْأَلُ اللَّهُ الْعَبْدَ

فِيهَا شَيْئًا إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّهُ سَاعَةٌ هِيَ؟ قَالَ: حِينَ تُقَامُ الصَّلَاةُ إِلَى انْصِرَافِ مِنْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَأَبِي ذَرٍّ، وَسَلْمَانَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَأَبِي لُبَابَةَ، وَسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله) کوری عه مره وه کوری عه وفی موزه نیه وه، له باوکیه وه، له باپریه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (له روزی هینی دا کاتی ههیه، هه بهندهیه لهو کاته دا بیارپتته وه له خوی گه وره داوای هه شتیکی شیاری لی بکات پیی ده به خشی و دوعار پارانه وه که ی گرا ده کات، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! نهو کاته کهیه؟ فهرمووی: (کاتی که قامهت ده کری و هه له سن بو نویژ هه تا بلاوه ی لی ده کهن).

٤٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُهْبِطَ مِنْهَا، وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يُصَلِّي فَيَسْأَلُ اللَّهَ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَلَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَلَامٍ فَذَكَرْتُ لَهُ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ بِتِلْكَ السَّاعَةِ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِهَا وَلَا تَضُنَّنِي بِهَا عَلَيَّ، قَالَ: هِيَ بَعْدَ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ، قُلْتُ: فَكَيْفَ تَكُونُ بَعْدَ الْعَصْرِ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي؟ وَتِلْكَ السَّاعَةُ لَا يُصَلِّي فِيهَا، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ فَهُوَ فِي صَلَاةٍ؟

قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: فَهُوَ ذَاكَ. وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ. وَهَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ أَخْبِرْنِي بِهَا وَلَا تَضْنَنْ بِهَا عَلَيَّ: لَا تَبْخُلْ بِهَا عَلَيَّ، وَالضَّنُّ: الْبُخْلُ، وَالظَّنُّ: الْمُتَّهَمُ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەووە رەزای خوای لى بى دەگێڕنەووە، کە فەرموویەتى: پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتى: (باشترین رۆژی هەفتە کە خۆزى لى هەلبى رۆژی هەینیە، خوای گەورە لە رۆژی هەینیدا نادەمى دروستکرد، هەر لەو رۆژەشدا لە بەهەشت دەرکراو دابەزى بۆ سەر زەوى، رۆژی هەینی کاتیکی تێدايە هێچ بەندەيەکی موسلمان نیە رێک بکەوێت لەو کاتەدا نوێژ بکات و بپارێتەووە و داواى شتێک بکات لە خوا ئیلا خوای گەورە پێى دەبەخشی)، ئەبو هورەیرە رەزای خوای لى بى دەفەرموویت: گەیشتم بە (عَبْدُ اللّٰهِ)ى کورپی سەلام و باسی ئەم فەرموودەم بۆ کرد، (عَبْدُ اللّٰهِ)ى کورپی سەلام فەرمووی: بێگومان من دەزانم چ کاتیکی، وە: بەخیل مەبە پێم بلى ئەو کاتە چ کاتیکی؟ فەرمووی: لەداواى نوێژی عەصرەووە هەتا کاتی خۆرئاواوونە، وە: چۆن لەداواى نوێژی عەصرەووە لەکاتیکیدا کە پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموویت: (هێچ بەندەيەکی موسلمان نیە رێک بکەوێت لەو کاتەدا نوێژ بکات). کەچی ئەو کاتە کاتی نوێژ کردن نیە، (عَبْدُ اللّٰهِ)ى کورپی سەلام فەرمووی: ئەى ئایا پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نافەرمویت: (هەرکەسێک لەکۆر و مەجلیسێکدا دابنیشیت و چاوەروانى نوێژ بکات ئەو لە نوێژدايە واتە وەک ئەو وایە نوێژ بکات؟). وە: بەلى وایە، فەرمووی: دەى کەواتە ئەو کاتەيە.

سه بارهت به خوشتنی روزی هینی

۳۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِغْتِسَالِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۴۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ أَتَى الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَالْبَرَاءِ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) كوري عومره وه، له باوكيه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: كه گوئى له پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) بووه ده يفهرموو: (ههركهس هات بز نوئزى ههينى با خوى بشوات).

۴۹۳ - (صحيح) وَرَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَقَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَحَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، كِلَا الْحَدِيثَيْنِ صَحِيحٌ. وَقَالَ بَعْضُ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ: عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي آلُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَقَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَيْضًا، وَهُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

۴۹۴ - (صحيح) رَوَاهُ يُونُسُ، وَمَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، بَيْنَمَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَيُّهُ سَاعَةٌ هَذِهِ؟ فَقَالَ: مَا هُوَ إِلَّا أَنْ سَمِعْتُ اللَّيْلَةَ وَمَا زِدْتُ عَلَى أَنْ تَوَضَّأْتُ، قَالَ: وَالْوُضُوءُ أَيْضًا، وَقَدْ عَلِمْتُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِالْعُسْلِ حَدَّثَنَا بِذَلِكَ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ.

واته: له سالمهوه، له له باوکیهوه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که جاری پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی وتاری هینی دها به کی له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته ژوورهوه، فهرمووی: نه مه چ کاتیکه؟ فهرمووی: سهرم قال بوو گویم له بانگ بوو له دهستنوئژ زیاتر هیچم بو نه کرا، پیشهوا عومهر فهرمووی: ههر دهستنوئژ، له کاتیکه که دهزانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی کردوه به خوشتن.

٤٩٥ - وَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ بِهَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى مَالِكٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، قَالَ: بَيْنَمَا عُمَرُ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا، فَقَالَ: الصَّحِيحُ حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ رَوَى عَنْ مَالِكٍ أَيْضًا، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ نَحْوُ هَذَا الْحَدِيثِ.

نهوهی هاتوه ده باره ی فهزلی خوشتنی روزی هینی

٣٥٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْعُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

٤٩٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، وَأَبِي جَنَابٍ يَحْيَى بْنُ أَبِي حَيَّةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى، عَنْ يَحْيَى بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي

الْأَشْعَثِ الصَّنَعَائِي، عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَعَسَلَ، وَبَكَرَ وَابْتَكَرَ، وَدَنَا وَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا أَجْرُ سَنَةِ صِيَامُهَا وَقِيَامُهَا. قَالَ تَحْمُودٌ: قَالَ وَكَيْعٌ: اغْتَسَلَ هُوَ وَعَسَلَ امْرَأَتُهُ. وَيُرْوَى عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ: أَنَّهُ قَالَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: مَنْ عَسَلَ وَاغْتَسَلَ: يَغْنِي عَسَلَ رَأْسِهِ وَاغْتَسَلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَسَلْمَانَ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي أَيُّوبَ. حَدِيثُ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَأَبُو الْأَشْعَثِ الصَّنَعَائِيُّ اسْمُهُ شَرَّاحِيلُ بْنُ آدَةَ.

واته: له نهوسی کوری نهوسهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی روزی هینی سهر و جهسته ی به تهواوی بشوات و زوو بپروات بۆ نویژی هینی و پیش و تارخویندنهوه ناماده بی، له پریزه کانی پیشه وه دا نزیک له و تارخوین دانیشی به بیده نگی و گوی بگریت له و تارپیژ نهوه بۆ ههر ههنگاو یگی پاداشتی سالیکی بۆ دهنوسریت له کاتیکدا که نهو ساله روزه که ی بهرپژوو بی و شهوه که شی شه و نویژ بکات).

ده باره ی ده ستویژی روزی هینی

۳۵۷ - بَابُ فِي الْوُضُوءِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۴۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سَفْيَانَ الْجَحْدَرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَوَضَّأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَبِهَا وَنِعْمَتْ، وَمَنْ اغْتَسَلَ فَالْعُسْلُ أَفْضَلُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ

حَسَنٌ. قَدْ رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ قَتَادَةَ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ سَمُرَةَ. وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ: اخْتَارُوا الْغُسْلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَرَأَوْا أَنَّ يُجْزَى الْوُضُوءُ مِنَ الْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَمَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ أَمَرَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنَّهُ عَلَى الْإِخْتِيَارِ لَا عَلَى الْوُجُوبِ حَدِيثُ عُمَرَ، حَيْثُ قَالَ لِعُثْمَانَ: وَالْوُضُوءُ أَيْضًا، وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِالْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَلَوْ عَلِمْنَا أَنَّ أَمْرَهُ عَلَى الْوُجُوبِ لَا عَلَى الْإِخْتِيَارِ لَمْ يَتْرُكْ عُمَرُ عُثْمَانَ حَتَّى يَرُدَّهُ، وَيَقُولَ لَهُ: ازْجِعْ فَاغْتَسِلْ، وَلَمَّا خَفِيَ عَلَى عُثْمَانَ ذَلِكَ مَعَ عِلْمِهِ، وَلَكِنْ دَلَّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ الْغُسْلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ فَضْلٌ مِنْ غَيْرِ وَجُوبٍ، يَجِبُ عَلَى الْمَرْءِ فِي ذَلِكَ.

واته: له سه موردهی کورپی جوندوبه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی روژی هینی ده ستونیزبگری نه وه ندهی به سهو واجبه که ی به جی هیناوه، نه گهر خوشی بشوات نه وه خوشتن چاکتره).

۴۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ، قَدَنَّا وَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَغَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی ده ستونیزبکی جوان بگریت، له پاشدا زوو بیروات بو مزگهوت بو نوژی هینی و پیش

میشکی بکات به خیر، نهوهی له سهعاتی پینجه مدا بروت و هک هیلکه یه ک
بکات به خیر وایه، که نیمام چوو ه سهر مینبهر نیت مه لانیکه کان ده رۆن گووی له
وتاره که ده گرن).

ده باره ی تهرکی نویژی هینی به بی به هانه یه کی شهرعی.

۳۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْجُمُعَةِ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ

۵۰۰ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عُبَيْدَةَ بْنِ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي الْجَعْدِ يَغْنِي الضَّمَرِيِّ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ فِيمَا زَعَمَ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَسَمُرَةَ. حَدِيثُ أَبِي الْجَعْدِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا: عَنْ اسْمِ أَبِي الْجَعْدِ الضَّمَرِيِّ فَلَمْ يَعْرِفْ اسْمَهُ. وَقَالَ: لَا أَعْرِفُ لَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ. وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له نه بو جه عده وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی که مته رخه می
بکات سی جومعه له سه ری ه به بی نیش و کاریکی زۆر زه روور و به بی به هانه یه کی
شهرعی و پیویست تهرکی نویژی جه ماعه تی هینی بکات نه وه خوی گه وره مۆر
ده دا له سه ر دلی).

چه نده دووری بی له مزگهوت نویژی هینی له سه ره

۳۶۰ - بَابُ مَا جَاءَ مِنْ كَمِ تُؤْتَى الْجُمُعَةُ

۵۰۱ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ مَدُونِهِ، قَالَا: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ ثَوْرٍ، عَنْ رَجُلٍ، مِنْ أَهْلِ قُبَاءَ عَنْ أَبِيهِ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَشْهَدَ الْجُمُعَةَ مِنْ قُبَاءَ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَلَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْجُمُعَةُ عَلَى مَنْ آوَاهُ اللَّيْلُ إِلَى أَهْلِهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، إِنَّمَا يُرَوَّى مِنْ حَدِيثِ مُعَارِكِ بْنِ عَبَّادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، وَضَعَفَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيَّ، فِي الْحَدِيثِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى مَنْ يَجِبُ الْجُمُعَةُ. فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَجِبُ الْجُمُعَةُ عَلَى مَنْ آوَاهُ اللَّيْلُ إِلَى مَنْزِلِهِ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا يَجِبُ الْجُمُعَةُ إِلَّا عَلَى مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له (ثور) هوه، له پیاویکی خه لکی قوبانه وه، له باوکیه وه - که به کی بووه له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) - ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی پی کردین له قوباوه بیتین بو نویژی هینی).

له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نه گهر که سی مه سافهی ماله که ی نه وهنده دوور بی له دوا ی نوژی هینی برواته وه شو بگاته ماله وه نوژی هینی له سهر واجبه).

زانایان رایان جیاوازه له سهر نه وهی مه سافهی دووری چهند بی موسولمان نوژی هینی له سهر واجبه: هه ندیکیان ده فهرموون: نه گهر که سی مه سافهی ماله که ی نه وهنده دوور بی له دوا ی نوژی هینی برواته وه شو بگاته ماله وه نه وه نوژی هینی له سهر واجبه. هه ندیکی تریان ده فهرموون: که سی گویتی له بانگی نوژی هینی بی نه وه واجبه له سهری، نه مهش وتهی پیشه وایان شافعی و نه حمده و نیسحاقه.

۵۰۲ - (ضعیف جدا) سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: كُنَّا عِنْدَ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ فَذَكَرُوا عَلَى مَنْ يُحِبُّ الْجُمُعَةَ، فَلَمْ يَذْكُرْ أَحْمَدُ فِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا قَالَ أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ: فَقُلْتُ لِأَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ فِيهِ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَحْمَدُ: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَارِكُ بْنُ عَبَّادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ الْمُقْرِئِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْجُمُعَةُ عَلَى مَنْ آوَاهُ اللَّيْلُ إِلَى أَهْلِهِ قَالَ: فَغَضِبَ عَلَيَّ أَحْمَدُ وَقَالَ: اسْتَغْفِرْ رَبَّكَ اسْتَغْفِرْ رَبَّكَ. إِنَّمَا فَعَلَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ هَذَا لِأَنَّهُ لَمْ يَعُدَّ هَذَا الْحَدِيثَ شَيْئًا وَضَعَفَهُ لِحَالِ إِسْنَادِهِ.

پیشهوا (الترمذی) ده فهرموویت: بو خۆم گویم له نه حمدهی کوری حه سهن بوو ده فهرموو: له خزمهت پیشهوا نه حمدهی کوری حه نه لدا دانیشتبووین، باسی

نه وهیان ده کرد نویژی هینی له سهر کئی واجبه، پیشهوا نه حمده هیچ
 فرموده یه کی له وباره وه له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه گپراه وه،
 نه حمده دی کورپی حه سهن فرمووی: وتم به پیشهوا نه حمده فرموده یه له نه بو
 هورهیره وه رهزای خوای لی بی، له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وباره وه
 ده گپراه وه، پیشهوا نه حمده فرمووی: له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ وتم:
 به لی، نه حمده دی کورپی حه سهن فرمووی: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی
 ده گپراه وه، که پیغه مبهره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (نه گهر که سی
 مه سافهی ماله که ی نه وهنده دوور بی له دوا ی نویژی هینی بروات وه شهو بگاته
 ماله وه نه وه نویژی هینی له سهر واجبه). نه حمده دی کورپی حه سهن فرمووی:
 پیشهوا نه حمده لیم تورپه بوو پیتی فرمووم: داوا بکه له پهروه ردگارت لیت خوش
 ببی، داوا بکه له پهروه ردگارت لیت خوش ببی. پیشهوا (الترمذی) ده فرموویت:
 بویه لیتی تورپه بوو چونکه به هیچ شیویه به فرموده ی دانه نا، لهرووی سه نه ده وه
 به لاوازی دانا.

سه بارهت به کاتی نویژی هینی

۳۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَقْتِ الْجُمُعَةِ

۵۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُرَيْجُ بْنُ التَّعْمَانِ، قَالَ:
 حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ
 النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ.

واته: له نه نه سی کورپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپراه وه، کاتی که خۆر
 له ناوه راستی ناسمان لایده دا نه وکاته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی
 هینی ده کرد.

دهر باره ی کاتی نهجامدانی نویژی هینی

۳۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَقْتِ الْجُمُعَةِ

۵۰۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُرَيْجُ بْنُ التَّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ.

واته: له نه نهسی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی خور لارده بو وه به لای خورناوادا نه و کاته نویژی هینی نهجام ددها.

۵۰۴ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَنَسِ، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَخْوَصِ، وَجَابِرٍ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي أَجْمَعَ عَلَيْهِ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ وَقْتَ الْجُمُعَةِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ كَوُفَّتِ الظُّهْرُ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ صَلَاةَ الْجُمُعَةِ إِذَا صَلَّيْتَ قَبْلَ الزَّوَالِ أَنَّهَا تَجُوزُ أَيْضًا. وَقَالَ أَحْمَدُ: وَمَنْ صَلَّاهَا قَبْلَ الزَّوَالِ فَإِنَّهُ لَمْ يَزَعْ عَلَيْهِ إِعَادَةٌ.

زۆربه ی زانایان کۆدهنگن و رایان له سه ر نه مهیه: کاتی خور لاریه وه به لای خورناوادا کاتی نویژی هینییه وه ک نویژی نیوه رۆ، نه مهش وته ی پیشه وایان شافیهی و نه حمده و نیسحاقه. هندیکی تریان رایان وایه: نه گهر نویژی هینی پیش نه وه ی خور لادا نهجام بلریت هه ر دروسته. پیشه واه نه حمده دهرموویت:

نه گهر که سنی پیتش نه وهی خور لادا نوژی هینی نه نجام بدا دروسته و، گپرانه وهی له سهر نیه.

دهر باره ی وتاردان له سهر مینهر

۳۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُطْبَةِ عَلَى الْمِنْبَرِ

۵۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو خَفْصٍ عُمَرُو بْنُ عَلِيٍّ الْفَلَّاسُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرَانُ بْنُ عُمَرَ، وَيَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ أَبُو عَمَّانَ الْعَنْبَرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ الْعَلَاءِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُخْطُبُ إِلَى جَذَعٍ، فَلَمَّا اخْتَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمِنْبَرَ حَنَّ الْجَذَعُ حَتَّى أَتَاهُ فَالْتَزَمَهُ فَسَكَنَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَجَابِرٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَأَبِي بَنْيَنٍ كَعْبٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ. وَمُعَاذُ بْنُ الْعَلَاءِ هُوَ بَصْرِيُّ، وَهُوَ أَخُو أَبِي عُمَرَ بْنِ الْعَلَاءِ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرانه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ته نیشت قه دی دار خورمايه وتاری ده دا، کاتی که مینهری بو دانرا قه ده دارخورماکه نالاندی و گریا زور به په روش بوو بو پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه تا روش بو لای و له نامیزی گرت نه وکاته نه هوهن بووه و بی ده نگ بوو.

ده باره ی دانیشتی نیوان دوو وتاره که.

۳۶۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُلُوسِ بَيْنَ الْخُطْبَتَيْنِ

۵۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ، فَيَخْطُبُ، قَالَ: مِثْلَ مَا تَفْعَلُونَ الْيَوْمَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ الَّذِي رَأَاهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنَّ يَفْصِلُ بَيْنَ الْخُطْبَتَيْنِ بِجُلُوسٍ.

واته: له نيينو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) روژی هینی وتاری ددها، له پاشدا داده نیشته، نینجا ههله سایه وه وتاری ددها، فهرمووی: وه که نه وهی که نه مپو ده یکه ن.

پیشهوا (ترمذی) ددهرموویت: زوړبه ی زانایان رایان له سر دانیشتی نیوان دوو وتاره که یه.

ده باره ی وتاری کورت و پوخت.

۳۶۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قِصْرِ الْخُطْبَةِ

۵۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَهَنَادٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كُنْتُ أَصْلِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْدًا، وَخُطْبَتُهُ قَصْدًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، وَابْنِ أَبِي أُوَيْسٍ. حَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کورې سه موره وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغه مبهرا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژم کردووه، بیگو مان نویژکردن و وتاردانی مام ناوهند و کورت و پوخت بوو.

ده باره ی قورئان خویندن له سهر مینه ر

۳۶۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ عَلَى الْمِنْبَرِ

۵۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ عَلَى الْمِنْبَرِ: (وَنَادُوا يَا مَالِكُ). وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ حَدِيثُ ابْنِ عُيَيْنَةَ. وَقَدْ اخْتَارَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ يَقْرَأَ الْإِمَامُ فِي الْخُطْبَةِ آيَاتَ مِنَ الْقُرْآنِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِذَا خُطِبَ الْإِمَامُ فَلَمْ يَقْرَأْ فِي خُطْبَتِهِ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ أَعَادَ الْخُطْبَةَ.

واته: له يه علای کورې نومه یی وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: بو خرم گویم له پیغه مبهرا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو له سهر مینه ر نه م نایه ته ی خوینده وه: (وَنَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كُنْتُمْ) سورة الزخرف: ۷۷. واته: (دوزه خیه کان) هاوار ده که ن نه ی مالیک (سهر به رشتیاری دوزه خ)، با په روه ردگارت بامرینتی (تا رزگارین). بیگو مان نه ویش ده فهرموویت: ده میننه وه.

هنده ی له زانایان نه مه یان هه لېژاردووه: ده بی وتاریژر نایه تی بخوینیتنه وه. پیښه وا شافعی ده فهرموویت: نه گهر وتاریژر له وتاره کهیدا شتی له قورئانی نه خوینده وه با وتاره که ی دوو باره بکاته وه.

ده باره روى رو كردنه و تارىژ له كاتى و تارداندا

۳۶۶ - بَابُ فِي اسْتِقْبَالِ الْإِمَامِ إِذَا خُطِبَ

۵۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ بْنِ عَطِيَّةَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَوَى عَلَى الْمِنْبَرِ اسْتَقْبَلْنَاهُ بِوُجُوهِنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. وَحَدِيثُ مَنْصُورٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ عَطِيَّةَ. وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ بْنِ عَطِيَّةَ ضَعِيفٌ ذَاهِبُ الْحَدِيثِ عِنْدَ أَصْحَابِنَا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَسْتَجِبُونَ اسْتِقْبَالَ الْإِمَامِ إِذَا خُطِبَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَلَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ.

واته: له (عبد الله) كورى مهسعوده رهزای خویان لى بى ده گپ نه وه، كه فهرموویه تی: كاتى پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده چووه سهر مینبه ررومان تی ده کرد.

به په پیره وکردنى فهرمووده كه هندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وانیش، رووکردنه و تارىژیان پى باشه له كاتى و تارداندا، نه مهش و تهى پیشه وایان سوفیانی (ثوري) و ئیبنو موبارهك و شافعی و نه حمده و ئیسحاقه.

دهرباره‌ی دوو رکات نویژی که‌سی که هات له کاتی وتارداندا

۳۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَعَتَيْنِ إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ

۵۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَلَّيْتَ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: قُمْ فَأَرْكَعْ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوپی (عبد الله) وه رهزای خوای لى بى ده‌گپرنه‌وه، که فرموویه‌تی: روژیکی هینی پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) وتاری ده‌دا، له‌وکاته‌دا پیاوی هاته ژووره‌وه دانیشته، پیغه‌مبه‌ر (صلى الله عليه وسلم) پیی فرموو: (نه‌ی فلان که‌س نایا که هاتیه ژووره‌وه دوو رکات نویژی سونه‌تت کرد؟). وتی: نه‌خیر، فرمووی: (ده‌ی هه‌سته دوو رکات نویژ بکه).

۵۱۱ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَجَلَانَ، عَنْ عِيَّاضِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي سَرْحٍ، أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَمَرْوَانُ يَخْطُبُ، فَقَامَ يُصَلِّي، فَجَاءَ الْحَرَسُ لِيُجْلِسُوهُ، فَأَبَى حَتَّى صَلَّى، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَيْنَاهُ، فَقُلْنَا: رَحِمَكَ اللَّهُ، إِنْ كَادُوا لَيَقْعُوا بِكَ، فَقَالَ: مَا كُنْتُ لِأَتْرُكَهُمَا بَعْدَ شَيْءٍ رَأَيْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ ذَكَرَ أَنَّ رَجُلًا جَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي هَبْطَةٍ بَذَّةٍ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَمَرَهُ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ. قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: كَانَ ابْنُ عُيَيْنَةَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ إِذَا جَاءَ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ وَيَأْمُرُ بِهِ وَكَانَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُقْرِي يُرَاهُ. وَسَمِعْتُ ابْنَ أَبِي عُمَرَ يَقُولُ: قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: كَانَ مُحَمَّدُ بْنُ عَجَلَانَ ثِقَةً مَأْمُونًا فِي

الْحَدِيثُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا دَخَلَ الْإِمَامُ يَخْطُبُ فَإِنَّهُ يَجْلِسُ وَلَا يُصَلِّي. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَلَاءُ بْنُ خَالِدٍ الْقُرَشِيُّ، قَالَ: رَأَيْتُ الْحَسَنَ الْبَصْرِيَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ. إِنَّمَا فَعَلَ الْحَسَنُ اتِّبَاعًا لِلْحَدِيثِ، وَهُوَ رَوَى عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثُ.

واته: له (عیاض) ی کوری (عبد الله) ی کوری نه بو سهرحه وه ده گپرنه وه، که روزی هینی مهروان وتاری ده دا نه بو سه عیدی خودری ره زای خوای لی بی هاته مزگهوت دوو رکات نویژی کرد، پاسه وان هات بو نه وهی داینیشینی، نه ویش نکولی کرد و له سهر نویژی خوی بهرده وام بوو، کاتی که لی بوویه وه چوینه خزمه تی وتمان: ره همه تی خوات لی بی، خهریک بوو لیت بدنه و جنیوت پی بدنه، نه بو سه عیدی خودری فهرمووی: من ته رکی نه دوو رکاته ناکه م له دوا ی نه وهی له پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه، له پاشدا فهرمووی: روزیکی هینی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتاری ده دا، له وکاته دا پیاوی حالی خراب بوو له هه ژار ده چوو هاته ژووره وه، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی پی کرد دوو رکات نویژی کرد.

نیبنو عومه ر ره زای خویان لی بی فهرمووی: سوفیانی کوری عویه نه کاتی که ده هات بو مزگهوت وتاری ده دا دوو رکات نویژی ده کرد، فهرمانی به وهش ده کرد، حه سه نی به صریش کاتی که ده هات بو مزگهوت وتاری ده دا دوو رکات نویژی ده کرد.

نهوهی هاتوره قسه کردن دروست نیه له کاتی وتارداندا.

۳۶۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْكَلَامِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ

۵۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ: أَنْصِتْ، فَقَدْ لَعَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. كَرِهُوا لِلرَّجُلِ أَنْ يَتَكَلَّمَ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَالُوا: إِنْ تَكَلَّمَ غَيْرُهُ فَلَا يُنْكَرُ عَلَيْهِ إِلَّا بِالْإِشَارَةِ. وَاخْتَلَفُوا فِي رَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ. فَرَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي رَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ. وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَكَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ ذَلِكَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له نهبو هورهیرهوه دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویهتی: (له کاتی وتاری هینی دا هه رکه سی به هاوه له که ی بلی بیدهنگ به نهوه قسهی نابهجی و پرپوچی کردوه و خیری نویژه که ی نامینی).

به کار کردن بهم فرموده زانایان ده فرمویان: له کاتیکدا که وتاریژ وتار ده دات قسه کردن دروست نیه، ده فرمویان: نه گهر که سی قسهی کرد ینکاری کرد با ناماژهی بۆ بکات که بی دهنگ بی، زانایان رایان جیاوازه له سهر وه لامدانه وهی سه لام له کاتی وتارداندا، ههروه ها که سی بیژمی و بلی: (الحمد لله) پی بلین: (یرحمک الله)، هندی له زانایان ریگه یان پی داوه، نه مهش وتهی: پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه. هندیکی تر له شوینکه وتوان و جگه له وانیش ده فرمویان: باش نیه، نه مهش وتهی: پیشه و شافعییه.

دهرباره‌ی ههنگاونان به‌سه‌ر خه‌لکدا باش نیه.

۳۶۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ التَّخَطِّي يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۵۱۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رِشْدِينُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ زَبَّانَ بْنِ فَاثِلٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ اتَّخَذَ جِسْرًا إِلَى جَهَنَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. حَدِيثُ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ رِشْدِينِ بْنِ سَعْدٍ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرِهُوا أَنْ يَتَخَطَّى الرَّجُلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ رِقَابَ النَّاسِ، وَشَدَّوْا فِي ذَلِكَ. وَقَدْ تَكَلَّمَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي رِشْدِينِ بْنِ سَعْدٍ وَضَعْفُوهُ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ.

واته: له سه‌هلی کوپی (معاذ) ی کوپی نه‌ه‌سی جوه‌ه‌نی‌ه‌وه، له باوکی‌ه‌وه ده‌گی‌رنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له روژی هه‌نی‌دا هه‌نگاو بنی به‌سه‌ر خه‌لکدا وه‌ک نه‌وه وایه پردی دروست بکات و به‌سه‌ری‌دا هه‌نگاو بنی به‌ره‌و دۆزه‌خ). هه‌ندی له زانایان هه‌نگاوانایان به‌سه‌ر خه‌لکدا پی باش نیه و توندبون له‌سه‌ری.

دهرباره‌ی دانیشتی (حبة) له‌کاتی وتارداندا باش نیه

۳۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْإِخْتِبَاءِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ

۵۱۴ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، وَالْعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمُقَرِّي، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَرْحُومٍ، عَنْ

سَهْلُ بْنُ مُعَاذٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَبْوَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَأَبُو مَرْحُومٍ اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مَيْمُونٍ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ الْحَبْوَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ. وَرَخَّصَ فِي ذَلِكَ بَعْضُهُمْ. مِنْهُمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَغَيْرُهُ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ لَا يَرَيَانِ بِالْحَبْوَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ بَأْسًا.

واته: له سهلی کوپی (معاذی جو هه نیه وه، له باوکیه وه ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) قه ده غه یکرده له وکاته دا که پیشنوئ و تاری هینی ده دات که سی هه ردوو لاقی بلکینی به سکیه وه شه ته کیان بدات به خویه وه.

هندی له زانایان دانیشتنی (حبوة) یان به لاهو باش نیه له کاتی کدا که وتاری و تاری هینی ده دات. به لام هندی کیان ریگه یان پی داوه، له وانه: (عبد الله) کوپی عومر و جگه له ویش. پیشه وایان نه حمده و نیسحاق نه مه ده فهرموون: رایان وایه که دروسته.

ده باره ی ده ست بهر زکردنه وه له سهر مینهر باش نیه.

۳۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ رَفْعِ الْأَيْدِي عَلَى الْمِنْبَرِ

۵۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُصَيْنٌ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَارَةَ بْنَ رُوَيْبَةَ، وَبِشْرَ بْنَ مَرْوَانَ يَخْطُبُ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي الدُّعَاءِ، فَقَالَ عُمَارَةُ: قَبِّحَ اللَّهُ هَاتَيْنِ الْبُذَيَّتَيْنِ الْفُصَيَّرَتَيْنِ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَا يَزِيدُ عَلَى أَنْ يَقُولَ هَكَذَا، وَأَشَارَ هُشَيْمٌ بِالسَّبَابَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوماره‌ی کوپی روه‌یبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که جاری بیه‌ری کوپی مه‌روان له‌سه‌ر مینبه‌ر وتاری ده‌دا له‌کاتی پارانه‌وه‌دا هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه، عوماره وتی: خوی گه‌وره نه‌و دوو ده‌سته کورتانه‌ی ناشیرین بکات، بۆ خۆم پیغه‌مبه‌ری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه له‌مه زیاتری نه‌ده‌کرد له‌کاتی پارانه‌وه‌دا له‌سه‌ر مینبه‌ر ته‌نها په‌نجی شایه‌تومانی به‌رزده‌کرده‌وه. هوشه‌یم ئاماژه‌ی دا به‌ په‌نجی شایه‌تومانی.

سه‌باره‌ت به‌ بانگدانی نوێزی هینی

۳۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَذَانِ الْجُمُعَةِ

۵۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ خَالِدٍ الْحِطَّاطُ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذُئْبٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: كَانَ الْأَذَانُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ، وَإِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ زَادَ الْبَدَاءَ الثَّلَاثَ عَلَى الزُّوَرَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سانیبی کوپی یه‌زیده‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه‌بو به‌کر و عه‌مه‌ردا ره‌زای خویان لی بی کاتی که وتارییژ ده‌چوو سه‌ر مینبه‌ر و دانه‌نیشت نه‌وکاته بانگ ده‌درا، کاتیکیش که له‌وتاره‌که‌ی ده‌بوه‌وه قامه‌ت ده‌کرا واته نه‌وه دوو بانگ، به‌لام کاتی که پیشه‌وا (عُثْمَان) ره‌زای خوی لی بی بوو به‌ خه‌لیفه‌و خه‌لک زۆر بوون بانگی سیه‌مه‌می زیاد کرد، له‌سه‌ر (زُورَاء)^(۱) بانگ ده‌درا.

(۱) شوییتیک بووه له‌بازاری مه‌دینه له‌نزیک مزگه‌وته‌وه.

دهرباره ی قسه کردن له دوا ی دابه زینی پیشنوئز له سهر مینه ر

۳۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكَلَامِ بَعْدَ نُزُولِ الْإِمَامِ مِنَ الْمِنْبَرِ

۵۱۷ - (شاذ) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ بِالْحَاجَةِ إِذَا نَزَلَ عَنِ الْمِنْبَرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ جَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: وَهَمَّ جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَأَخَذَ رَجُلٌ يَدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا زَالَ يُكَلِّمُهُ حَتَّى نَعَسَ بَعْضُ الْقَوْمِ. وَالْحَدِيثُ هُوَ هَذَا. وَجَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ رُبَّمَا يَهُمُّ فِي الشَّيْءِ، وَهُوَ صَدُوقٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَهَمَّ جَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ فِي حَدِيثِ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَيُرَوَّى عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ ثَابِتِ الْبُنَاتِيِّ، فَحَدَّثَ حَجَّاجُ الصَّوَّافِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي فَوَهِمَ جَرِيرٌ، فَظَنَّ أَنَّ ثَابِتًا حَدَّثَهُمْ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سهی کوری مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) کاتی له سهر مینه ر داده بهزی نه گهر
پیویستی بکردابه قسه ی ده کرد.

له نه نه سه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: قامه ت کرا بو
نوئز پیای دهستی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) گرت به رده وهام قسه ی له گهل
ده کرد هه تا هندی له خه لکه که وه نه وزیان ددها و خه و دهیر د نه وه.

له نه نه سه وه رهزای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم)

وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (که قامت کرا هه لمه سن هتا ده مبینن دیم بۆ نویژ).
 له (عبد الله)ی کوری شهو قه تاده وه، له باوکیه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (که قامت کرا هه لمه سن هتا ده مبینن دیم بۆ نویژ).

۵۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ مَا تَقَامُ الصَّلَاةُ يُكَلِّمُهُ الرَّجُلُ، يَقُومُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَمَا يَزَالُ يُكَلِّمُهُ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ بَعْضَهُمْ يَنْعَسُ مِنْ طُولِ قِيَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که فرمویه تی: دواى نه وه قامت کرا بۆ نویژ به چاوی خۆم پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی پیاوی قسه ی له گه ل ده کرد، له نیوان نه و قیله دا راوه ستابوو نه وه نده قسه ی له گه ل کرد، هه ندیکیانم دی خه و ده بیردنه وه.

ده باره ی قورئان خویندن له نویژی هه نیدا

۳۷۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ

۵۱۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اسْتَخْلَفَ مَرْوَانَ أَبَا هُرَيْرَةَ عَلَى الْمَدِينَةِ، وَخَرَجَ إِلَى مَكَّةَ، فَصَلَّى بِنَا أَبُو هُرَيْرَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَرَأَ سُورَةَ الْجُمُعَةِ، وَفِي السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ: إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ، قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: فَأَذْرَكْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَهُ: تَقْرَأُ بِسُورَتَيْنِ كَانَ عَلَيَّ يَقْرَأُ بِهِمَا بِالْكُوفَةِ؟ قَالَ أَبُو

هَرْزِرَة: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهَمَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَالنُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَأَبِي عَنَبَةَ الْخَوَلَانِيِّ. حَدِيثُ أَبِي هَرْزِرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِ (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ).

واته: له (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کوری نیبنو نه بی رافیعی بهنده ی نازاد کراوی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: مهروان روشت بو شاری مه که که و نه بو هورهیره ی له شاری مه دینه له جیگه ی خوی دانا، روژی ههینی نه بو هورهیره بهر نوژی بو کردین، له رکاتی یه که مدا سوره تی: جومعه ی خویند؟ وه له رکاتی دووه مدا: (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ) ی واته سوره تی مونافقینی خویند. (عُبَيْدُ اللَّهِ) فهرمووی: گه یستم به نه بو هورهیره رهزای خوی لی بی پیم وت: تو هم دوو سوره ت خویند که پیشهوا عدلی رهزای خوی لی بی له کوفه خویندنی! نه بو هورهیره فهرمووی: به گوئی خوم بیستم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نوژی ههینیدا ده خویندن.

له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که له رکاتی یه که می نوژی ههینیدا سوره تی: (سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ی خویند؟ له رکاتی دووه میشدا سوره تی: (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ) ی خویند.

ده باره ی قورنان خویندنی نوژی به یانی روژی ههینی

۳۷۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَا يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۵۲۰ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ رَاشِدٍ،

عَنْ مُسْلِمِ الْبَطِينِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: تَنْزِيلُ السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ مُحَمَّدٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له نویژی به یانی روزی هینی دا: (الم، تنزیل ...) واته سوره تی سه جده و (هل أتى على الإنسان ...) واته سوره تی (الإنسان) ده خوتند.

ده باره ی نویژ کردن له پیش و دواى نویژی هینی

۳۷۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ قَبْلَ الْجُمُعَةِ وَتَعْدَهَا

۵۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَيْضًا. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ.

واته: له سالمه وه، له باوکیه وه ره زای خواى لى بى ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له دواى نویژی هینی دوو ركات نویژی ده کرد.

۵۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا صَلَّى الْجُمُعَةَ انْصَرَفَ فَصَلَّى سَجْدَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، کاتی که نویژی ههینی ده کرد ده چه وه له ماله که ی خوی دوو رکات نویژی ده کرد، له پاشدا فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بهم شیوهی ده کرد.

٥٢٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُصَلِّيًا بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ أَرْبَعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، قَالَ: كُنَّا نَعُدُّ سُهَيْلَ بْنَ أَبِي صَالِحٍ ثَبَتًا فِي الْحَدِيثِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الْجُمُعَةِ أَرْبَعًا، وَبَعْدَهَا أَرْبَعًا. وَرَوَى عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّهُ: أَمَرَ أَنْ يُصَلَّى بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ أَرْبَعًا. وَذَهَبَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ إِلَى قَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنْ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ صَلَّى أَرْبَعًا، وَإِنْ صَلَّى فِي بَيْتِهِ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ. وَاجْتَنَحَ بَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَلِلْحَدِيثِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُصَلِّيًا بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ أَرْبَعًا. وَابْنُ عُمَرَ هُوَ الَّذِي رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَابْنُ عُمَرَ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ، وَصَلَّى بَعْدَ الرُّكْعَتَيْنِ أَرْبَعًا. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ صَلَّى بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ أَرْبَعًا. حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَنْصَلَ لِلْحَدِيثِ مِنَ الزُّهْرِيِّ، وَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا الدَّانِيرُ وَالذَّرَاهِمُ أَهْوَنُ عَلَيْهِ

مِنْهُ إِنْ كَانَتْ الدَّانِيَةُ وَالذَّاهِيَةُ عِنْدَهُ بِمَنْزِلَةِ الْبَعْرِ. سَمِعْتُ ابْنَ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ سُفْيَانَ بْنَ عُيَيْنَةَ يَقُولُ: كَانَ عُمَرُو بْنُ دِينَارٍ أَسَنَ مِنَ الزُّهْرِيِّ.

واته: له شهو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکهس له دواى نویژی هینی ویستی نویژ بکات، با چوار رکات نویژ بکات).

له (عبد الله)ی کورپی مهسعوده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که له پیش نویژی هینی چوار رکاتی کردوه و له دواى نویژی هینیش چوار رکات. پیشه وایان سوفیانی (ثوري) و نیبنو موبارهك له سهر قسه ی (عبد الله)ی کورپی مهسعودن.

له پیشه واهلیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمانی کردوه له دواى نویژی هینی دوو رکات نویژ بکرت، له پاشدا چوار کات.

پیشه واه نیسحاق ده فهرموویت: نه گهر له مزگهوت کردی با چوار کات بکات، نه گهر له ماله وهش کردی با دوو رکات نویژ بکات. به به لگهی نهم دوو فهرمووده: یه کم: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ). واته: پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى نویژی هینی له ماله که ی خوی دوو رکات نویژی ده کرد.

دووه م: (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُصَلِّيًا بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ أَرْبَعًا). واته: شهو کهسه ی له دواى نویژی هینی نویژ ده کات با چوار رکات نویژ بکات).

(عطاء) ده فهرموویت: به چاوی خۆم نیبنو عومهرم رهزای خویان لی بی دی له دواى نویژی هینی له مزگهوت دوو رکات نویژی کرد، له پاشدا چوار رکات.

ده باره ی نه وه ی بگات به رکاتی نویژی هینی دا

۳۷۷ - بَابُ فِيمَنْ أَذْرَكَ مِنَ الْجُمُعَةِ رُكْعَةً

۵۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَذْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رُكْعَةً فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. قَالُوا: مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْجُمُعَةِ صَلَّى إِلَيْهَا أُخْرَى، وَمَنْ أَذْرَكَهُمْ جُلُوسًا صَلَّى أَرْبَعًا. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خوا ی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (نه وه ی بگات به رکاتی نویژدا نه وه گه یشتوه به نویژدا). وه که نه وه ش وایه به ته واوی نویژه که ی به کومه ل کردبی.

به په پیره وکردنی نه م فهرمووده زوړ به ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وانیش ده فهرموون: هر که سی بگات به رکاتی نویژی هینی دا با خوی رکاته که ی تر بکات، نه گهر کاتی ته حیاتیان ده خویند گه یشت با چوار رکات بکات. پیشه وایان سوفیان و نیبنو مبارکه و شافعی و نه حمده و نیسحاق نه مه ده فهرموون.

دهرباره‌ی (قهیلوله)ی له روژی هینیدا

۳۷۸ - بَابُ فِي الْقَائِلَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۵۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: مَا كُنَّا نَتَعَدَّى فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا نَقِيلُ إِلَّا بَعْدَ الْجُمُعَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه هلی کوپی سه عده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فهرموویه تی: له سه رده می پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیش نویژی
هینی نه ناغان ده خواردو نه (قهیلوله) سه رخه وشکاندن نیوه ی روژمان ده کرد،
به لکو له دوای نویژ ههردووکیانان نه نجام ده دا.

نهوهی له روزی هینیدا وهنهوزی دا با جینگه کهی بگوریت

۳۷۹ - بَابُ فِيمَنْ يَنْعَسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنَّهُ يَتَحَوَّلُ مِنْ مَجْلِسِهِ

۵۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، وَأَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلْيَتَحَوَّلْ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: (نه گهر به کی له ئیهو روزی هینیدا وهنهوزی دا و خهوبریه وه با جینگه کهی بگورپ و بجیتته شویتینکی کهوه).

سه بارهت به سه فهر له روزی هینیدا

۳۸۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّفَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۵۲۷ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ فِي سَرِيَّةٍ، فَوَافَقَ ذَلِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَدَا أَصْحَابُهُ، فَقَالَ: اتَّخَلَّفْتُ فَأُصَلِّيَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ الْحَقُّهُمْ، فَلَمَّا صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَاهُ، فَقَالَ لَهُ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَغْدُوَ مَعَ أَصْحَابِكَ؟ فَقَالَ: أَرَدْتُ أَنْ أُصَلِّيَ مَعَكَ ثُمَّ الْحَقُّهُمْ، فَقَالَ: لَوْ أَنْفَقْتُ مَا فِي الْأَرْضِ مَا أَدْرَكْتُ فَضْلَ غَدَوْتِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: قَالَ شُعْبَةُ: لَمْ يَسْمَعْ الْحَكَمُ مِنْ مِقْسَمٍ إِلَّا خَمْسَةَ أَحَادِيثَ، وَعَدَّهَا شُعْبَةُ، وَلَيْسَ هَذَا

الْحَدِيثُ فِيمَا عَدَّ شُعْبَةً. وَكَأَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ لَمْ يَسْمَعْهُ الْحَكَمُ مِنْ مِقْسَمٍ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي السَّفَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: فَلَمْ يَرِ بَعْضُهُمْ بَأْسًا بِأَنْ يَخْرُجَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي السَّفَرِ مَا لَمْ تَخْضِرِ الصَّلَاةُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا أَصْبَحَ فَلَا يَخْرُجُ حَتَّى يُصَلِّيَ الْجُمُعَةَ.

واته: له نيينو عه باسه وه عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له روژی هینی دا (عبد الله) ی کورپی رواحه ی له گهل کومه لی سهریازدا بهرپی کرد، له سهره تای روژه وه هاوه له سهریازه کانی روشتن فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی هینی ده کم، له پاشدا خوم ده گه یه نه هاوه له کانم، کاتی که له خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی هینی کرد بینی، پیی فهرموو: (نه وه چی ریگری لی کردی دواکه وتی و له سهره تای روژه وه له گهل هاوه له کانت نه روشتی؟). فهرمووی: ویستم له خزمهت توذا نویژی هینی بکم، له پاشدا خوم بگه یه نه هاوه له کانم، فهرمووی: (نه گهر ههرچی له سهر زه ویدایه بیبه خشی ناگهی به وان و فهلزی روشتنی سهره تای روژت ده ست ناکه وی)

زانایان رایان جیاوازه له سهر سه فهرکردن له روژی هینی دا، هندیکیان به لایانه وه دروسته و هیچی تیدا نیه نه گهر کاتی نویژ نه هاتبوو. هندیکیان ده فهرموون: نه گهر روژی کرده وه با ده رنه چی هتا نویژی هینی ده کات.

به کارهینانی سیواک و بۆنی خوش له رۆژی هینی دا

۳۸۱ - بَابُ فِي السَّوَاكِ وَالطَّيِّبِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۵۲۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّمِيمِيُّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَقٌّ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَغْتَسِلُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَلْيَمَسَّ أَحَدُهُمْ مِنْ طَيِّبٍ أَهْلِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلَمَاءٍ لَهُ طَيِّبٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَشَيْخٍ مِنَ الْأَنْصَارِ.

واته: له بهرائی کورپی عازیبهوه رهزای خوای لى بى ده گێپنهوه، که فەرموویهتی: پێغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویهتی: (پێویسته له سههر سههرجه مومسولمانان ههفتهی جاری خویان بشۆن، وه ههر بهکێ لهوان بۆنی خوشی مالهوهیان لهخوی بدات، نهگهر دهستی نهکهوت شهوه لهجیاتى بۆنی خوش ئاو بهسه بۆی واته خۆشتنه که بهسه بۆی).

۵۲۹ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرِوَايَةُ هُشَيْنٍ أَحْسَنُ مِنْ رِوَايَةِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ التَّمِيمِيِّ. وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ التَّمِيمِيُّ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

دهربارهی باسه کانی جهژنی رههزان و قوربان

أَبْوَابُ الْعِيدَيْنِ

دهربارهی بهی رۆشتن بۆ نویژی جهژن

۳۸۲ - بَابُ فِي الْمَشْيِ يَوْمَ الْعِيدِ

۵۳۰ - (حسن) حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: مِنَ السُّنَّةِ أَنْ تَخْرُجَ إِلَى الْعِيدِ مَاشِيًا، وَأَنْ تَأْكُلَ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَجِبُونَ أَنْ يَخْرُجَ الرَّجُلُ إِلَى الْعِيدِ مَاشِيًا. وَأَنْ لَا يَرْكَبَ إِلَّا مِنْ عَذْرِ.

واته: له پیشهوا عهلیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: سوننهت وههابه موسولمان بهپی پروات بۆ نویژی جهژن، پیش دههچوونیش شتی بخوات.

به پهپهوهکردنی نهم فهرمووده زۆربهی زانایان پییان باشه: پیاو بهپی پروات بۆ نویژی جهژن، پیش دههچوونیش بۆ نویژی جهژنی رههزان شتی بخوات. پیشهوا (ترمذی) دههفهرموویت: نه گهر بههانهی شهرعی نهبی بهسواری نه پروات.

نه نجامدانی نویژی ههردوو جهژنه که پیش وتاردان.

۳۸۳ - بَابُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ

۵۳۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ يُصَلُّونَ فِي الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ يَخْطُبُونَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ صَلَاةَ الْعِيدَيْنِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. وَيُقَالُ إِنَّ أَوَّلَ مَنْ خَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ.

واته: له نیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی ده گینهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیشهوا نه بو به کر و پیشهوا عومهر رهزای خویان لی بی له پیش وتارخویندنهوه نویژی ههردوو جهژنه که یان ده کرد، له پاشدا وتاریان ده دا.

به په پیره وکردنی نه م فهرمووده زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان له سهر نه مهیه: نویژی ههردوو جهژنه که له پیش وتاردان ده کریت.

ده وتری: مهروانی کوری هه کم یه کم کهس بووه له پیش نویژی جهژندا وتاری داوه.

نه‌جامدانی نویژی همدوو جه‌ژنه که به‌بی بانگ و قامه‌ت

۳۸۴ - بَابُ أَنَّ صَلَاةَ الْعِيدَيْنِ بَعْدَ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ

۵۳۲ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِيدَيْنِ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ بَعْدَ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَحَدِيثُ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ أَنَّهُ: لَا يُؤَدَّنُ لِصَلَاةِ الْعِيدَيْنِ وَلَا لِشَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ.

واته: له جابیری کوری سه‌موره‌ه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فەرموو‌یه‌تی: چەند جار لە گەڵ پێغه‌مبەردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی هەردوو جه‌ژنه‌کم کردووه به‌بی بانگ و قامه‌ت.

به په‌یوه‌کردنی ئەم فەرمووده رای زانیان له ه‌اوه‌لانی پێغه‌مبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له‌وانیش ئەم‌هیه: به‌بی بانگ و قامه‌ت نویژی هەردوو جه‌ژنه‌که و سه‌جه‌م نویژه سوننه‌ته‌کان نه‌جام ده‌درێن.

دهرباره‌ی قورنان خوتندن له‌نویژی همدوو جه‌ژنه‌که‌دا

۳۸۵ - بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي الْعِيدَيْنِ

۵۳۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُثَنِّيرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ فِي الْجُمُعَةِ: بِ (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ)، وَرُبَّمَا اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ فَيَقْرَأُ بِهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي

وَاقِدٍ، وَصَمْرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمُسْعَرٌ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُنْتَشِرِ، مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي عَوَّانَةَ. وَأَمَّا ابْنُ عُيَيْنَةَ فَيُخْتَلَفُ عَلَيْهِ فِي الرَّوَايَةِ: يُرَوَّى عَنْهُ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُنْتَشِرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ. وَلَا يُعْرَفُ لِحَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ رَوَايَةٌ عَنْ أَبِيهِ. وَحَبِيبُ بْنُ سَالِمٍ هُوَ مَوْلَى الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَرَوَى عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ أَحَادِيثَ. وَقَدْ رَوَى عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُنْتَشِرِ نَحْوَ رَوَايَةِ هَؤُلَاءِ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ بِقَافٍ وَاقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ.

واته: له نوعمانی کوری به شیروه ره زای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی ههینی و ههردوو جهژنه که دا نهم دوو سوره تهی ده خویند: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى)، وَ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ)، ههندی جار ریک ده کهوت روژی جهژن ده کهوته روژی ههینی هه نهم دوو سوره تهی ده خویند.

له پیغه مبهه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنهوه، که له نویژی ههردوو جهژنه که دا نهم دوو سوره تهی ده خویند: (ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ) وَ (اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ). پیشهوا شافعی نهمه ده فهرموویت.

۵۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ صَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ الْمَازِنِيِّ، عَنْ عُيَيْنَةَ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهِ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ بِ (ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ)، وَ (اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ) وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوای لی بی له نه‌با واقیدی (لیشی) ی پرس‌ی: نایا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌دا چ سور‌ه‌تیک‌ی ده‌خویند؟ نه‌با واقید فهر‌مووی: له نویژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌دا نه‌م دوو سور‌ه‌ته‌ی ده‌خویند: (ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ) و (اَفْتَرَبْتَ السَّاعَةَ وَاُنْشَقَّ الْقَمَرُ).

۵۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ضَمْرَةَ بْنِ سَعِيدٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَأَبُو وَاقِدٍ اللَّيْثِيُّ اسْمُهُ الْحَارِثُ بْنُ عَوْفٍ.

دهر باره‌ی (الله اکبر) کردن له دوو جه‌ژنه‌که‌دا

۳۸۶ - بَابُ فِي التَّكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ

۵۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُسْلِمٌ بْنُ عَمْرٍو أَبُو عَمْرٍو الْحَذَّاءُ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَبَّرَ فِي الْعِيدَيْنِ فِي الْأُولَى سَبْعًا قَبْلَ الْقِرَاءَةِ، وَفِي الْآخِرَةِ خَمْسًا قَبْلَ الْقِرَاءَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثٌ جَدِّ كَثِيرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَهُوَ أَحْسَنُ شَيْءٍ رُوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَاسْمُهُ عَمْرٍو بْنُ عَوْفٍ الْمُرَبِّيُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ. وَهَكَذَا رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ نَحْوَ هَذِهِ الصَّلَاةِ. وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَرُوِيَ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ قَالَ فِي التَّكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ: يَسْنَعُ تَكْبِيرَاتٍ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى: خَمْسًا قَبْلَ الْقِرَاءَةِ، وَفِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ يَبْدَأُ بِالْقِرَاءَةِ ثُمَّ يُكَبِّرُ أَرْبَعًا مَعَ تَكْبِيرَةِ الرُّكُوعِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ.

واته: له (کثیر)ی کورپی (عبد الله)وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌وه ره‌زای خویان لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که پی‌تغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌رکاتی یه‌که‌می نویژی جه‌ژندا له‌پیش خویندنی سوره‌تی فاتحه‌وه جه‌وت جار (الله اکبر)ی ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌رکاتی دووه‌مدا له‌پیش خویندنی سوره‌تی فاتحه‌وه پی‌نج جار (الله اکبر)ی ده‌کرد.

له‌پیش و له‌پاش نویژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌وه نویژی تر ناکریت

۳۸۷ - بَابُ لَا صَلَاةَ قَبْلَ الْعِيدَيْنِ وَلَا بَعْدَهَا

۵۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ، يُحَدِّثُ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يَوْمَ الْفِطْرِ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَدْ رَأَى طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: الصَّلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ وَقَبْلَهَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی‌بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: روژی جه‌ژن پی‌تغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهر‌چوو بو نویژ دوو رکات نویژی کرد، له‌پاشدا نه له‌پیش و نه له‌دوای نویژ هیچ نویژتکی تری نه‌کرد.

۵۳۸ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ أَبَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ خَفْصٍ وَهُوَ ابْنُ عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ خَرَجَ يَوْمَ عِيدٍ فَلَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا، وَذَكَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی دهرچوو بو نویژی جهژن دوو رکات نویژی جهژنی کرد، له پیش نویژ و له دوی نویژ هیچ نویژیکی تری نه کرد. گتیرابه وه که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شیویهی ده کرد.

دهربارهی دهرچوونی نافرتهان بو نویژی ههردوو جهژنه که

۳۸۸ - بَابُ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْعِيدَيْنِ

۵۳۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَنْصُورٌ وَهُوَ ابْنُ زَادَانَ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُخْرِجُ الْأَبْكَارَ، وَالْعَوَاتِقَ، وَذَوَاتِ الْحُدُورِ، وَالْحَيِضَ فِي الْعِيدَيْنِ، فَأَمَّا الْحَيِضُ فَيَغْتَزِلْنَ الْمُصَلَّى، وَيَشْهَدْنَ دَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ، قَالَتْ إِحْدَاهُنَّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا جِلْبَابٌ، قَالَ: فَلْتَعْرِضْهَا أُخْتُهَا مِنْ جَلَابِيبِهَا.

واته: له نومو (عطیه) وه رهزای خوی لی بی ده گتیرنه وه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له روژی ههردوو جهژنه که دا فهرمانی پی ده کردین: که نافرتهانی بی نویژ و که بیانونی ناومال و که ژاوه نشین له گهل خومان ببهین بو نویژگا که له دهره وهی شار بو نویژی جهژن، نافرتهانی بی نویژ که نویژ ناکن خویان که نار ده گرن له نویژگا که، ته نه نا ماسدهی کوژی پر خیر و نزو پارانه وهی

موسولمانان دهب، نافره‌تیکیان فهرمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! نه‌گهر وا ریکه‌وت یه‌کینکیان چارشیتو و پۆشاک‌ی نه‌بوو خوی پی داپۆشیت چی بکات؟ فهرمووی: (با خوشکه‌که‌ی هه‌ندی له‌پۆشاکه‌که‌ی خوی پی بدات بۆ نه‌وه‌ی خوی پی داپۆشی).

٥٤ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ، بِنَحْوِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أُمِّ عَطِيَّةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَرَحَّصَ لِلنِّسَاءِ فِي الْخُرُوجِ إِلَى الْعِيدَيْنِ. وَكَرِهَهُ بَعْضُهُمْ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: أَكْرَهُ الْيَوْمَ الْخُرُوجَ لِلنِّسَاءِ فِي الْعِيدَيْنِ، فَإِنْ أَبَتِ الْمَرْأَةُ إِلَّا أَنْ تَخْرُجَ فَلْيَأْذَنْ لَهَا زَوْجُهَا أَنْ تَخْرُجَ فِي أَطْمَارِهَا وَلَا تَتَزَيَّنَّ، فَإِنْ أَبَتْ أَنْ تَخْرُجَ كَذَلِكَ فَلِلزَّوْجِ أَنْ يَمْنَعَهَا عَنِ الْخُرُوجِ. وَيُرْوَى عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَوْ رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَخَذَتْ النِّسَاءُ لَمَنَعَهُنَّ الْمَسْجِدَ كَمَا مُنِعَتْ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ. وَيُرْوَى عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ: أَنَّهُ كَرِهَ الْيَوْمَ الْخُرُوجَ لِلنِّسَاءِ إِلَى الْعِيدِ.

له‌ ئومو (عطیه) وه ره‌زای خوای لی بی فهرمووده‌ی پیشو به‌هه‌مان شیوه‌ هاتووه. به‌پیتی ئهم فهرمووده هه‌ندی له‌ زانایان ریکه‌یان داوه به‌ نافره‌تان برۆن بۆ نویژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که، به‌لام هه‌ندیکیان به‌لایانه‌وه باش نیه.

له (عبدالله)ی کوپی موباره‌که‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: باش نیه بۆ نافره‌تان برۆن بۆ نویژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که، نه‌گهر ژنی ئینکاری کرد بۆ روشتا ده‌بی میرده‌که‌ی مۆله‌تی بدات، به‌مه‌رجی داپۆشراو بی‌ت و خوی نه‌را‌زینیته‌وه، نه‌گهر ئینکاری کرد به‌وشیویه‌ ده‌رچیت بۆ نویژی جه‌ژن نه‌وه با میرده‌که‌ی ریکگری لی بکات.

له عانیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بیینی نافرته تان چی ده کهن شهوا ریگری چوون بو مزگه وتیشی لی ده کردن وه چوون بهنی نیسرائیل ریگری چوون بو مزگه وتی لی ده کردن. له سوفیانی (ثوری) وه ده گپرنه وه، که ده چوونی نافرته تانی بو نویژی جهژن پی باش نه بووه.

ده چوونی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم بو نویژی
جهژن له ریگه یه که وه گه رانه وه ی له ریگه یه کی تره وه

۳۸۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْعِيدِ فِي طَرِيقِ،
وَرُجُوعِهِ مِنْ طَرِيقِ آخَرَ

۵۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ وَاصِلٍ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوْفِيُّ، وَأَبُو زُرْعَةَ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ، عَنْ فُلَيْحِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ فِي طَرِيقِ رَجْعٍ فِي غَيْرِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، وَأَبِي رَافِعٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَزَوْي أَبُو ثُمَيْلَةَ، وَيُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ فُلَيْحِ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. وَقَدْ اسْتَحَبَّ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ لِلْإِمَامِ إِذَا خَرَجَ فِي طَرِيقِ أَنْ يَرْجِعَ فِي غَيْرِهِ اتِّبَاعًا لِهَذَا الْحَدِيثِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَحَدِيثُ جَابِرٍ كَأَنَّهُ أَصَحُّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ریگه یه که وه پرؤشتایه بو نویژی جهژن، له ریگه یه کی تره وه ده گه رایه وه.

به شویتنکه موتنی نهم فرموده هندی له زانایان پییان باشه نه گهر پیتشویژ له ریگه یه کوه رۆشت بۆ نویژی جه ژن، له ریگه یه کی تره وه بگهریته وه. نه مهش و تهی پیتشه و شافیعه.

خواردن له پیش رۆشتن بۆ نویژی جه ژنی رهمه زان.

۳۹۰ - بَابُ فِي الْأَكْلِ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْخُرُوجِ

۵۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ ثَوَابِ بْنِ عُثْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ، وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يُصَلِّيَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ بُرَيْدَةَ بْنِ حُصَيْنٍ الْأَسْلَمِيِّ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَالَ مُحَمَّدٌ: لَا أَعْرِفُ لِثَوَابِ بْنِ عُثْبَةَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ اسْتَحَبَّ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَا يَخْرُجَ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَطْعَمَ شَيْئًا، وَيُسْتَحَبَّ لَهُ أَنْ يُفْطِرَ عَلَى تَمْرٍ، وَلَا يَطْعَمَ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يَرْجِعَ.

واته: له بوره یه ده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموده یه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) هتا خواردنی نه خواردایه دهرنه نه چوو بۆ نویژی جه ژنی ره مه زان، به لام بۆ جه ژنی قوربان هتا نویژی نه کردایه نانی نه نه خوارد.

هندی له زانایان پییان باشه موسولمان دهرنه چی بۆ نویژی جه ژنی ره مه زان هتا شتی نه خوات، پیتشیان باشه خورما بخوات، به لام بۆ جه ژنی قوربان هتا نویژ نه کات و نه گهریته وه خواردن نه خوات.

۵۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ

حَفْصُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُفْطِرُ عَلَى ثَمَرَاتِ يَوْمِ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ إِلَى الْمُصَلَّى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیر نه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیش نه وهی ده رجیت بو
نویژگا که بو نویژی جه نئی رهمزان چند ده نکه خورمایه کی ده خوارد.

باسه کانی نويزی سهر

أَبْوَابُ السَّفَرِ

کورکردنه وهی نويز له سهر دا

۳۹۱ - بَابُ التَّقْصِيرِ فِي السَّفَرِ

۵۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ الْوَرَّاقُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سُلَيْمٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: سَافَرْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ فَكَانُوا يُصَلُّونَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، لَا يُصَلُّونَ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا، وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَوْ كُنْتُ مُصَلِّيًا قَبْلَهَا أَوْ بَعْدَهَا لَأَتَمَمْتُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسٍ، وَعُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سُلَيْمٍ، مِثْلَ هَذَا. وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ: وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ آلِ سُرَّاقَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَطِيَّةِ الْعَوْفِيِّ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْطَوِّعُ فِي السَّفَرِ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَبَعْدَهَا. وَقَدْ صَحَّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقْصُرُ فِي السَّفَرِ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، صَدَرُوا مِنْ خِلَافَتِهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا كَانَتْ تُتِمُّ الصَّلَاةَ فِي السَّفَرِ. وَالْعَمَلُ عَلَى مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابِهِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، إِلَّا أَنَّ الشَّافِعِيَّ يَقُولُ: التَّقْصِيرُ رُخْصَةٌ لَهُ فِي السَّفَرِ فَإِنْ أَتَمَّ الصَّلَاةَ أَجْزَأَ عَنْهُ.

عَلَيْ بْنِ زَيْدِ بْنِ جُدْعَانَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، قَالَ: سُئِلَ عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ عَنْ صَلَاةِ الْمُسَافِرِ، فَقَالَ: حَجَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، وَحَجَجْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَ عُمَرَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَ عُثْمَانَ سِتِّ سِنِينَ مِنْ خِلَافَتِهِ، أَوْ ثَمَانِي سِنِينَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو (نَضْرَةَ) وه ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: سه باره ت به نویژی موسافیر له عیمرانی کوری حوصه نیان رهزای خوای لی بی پرسی؟ فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهردی خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه جم کردووه دوو رکات نویژی ده کرد، له خزمهت ههردوو پیشهوا نهبو به کر و عومهردا رهزای خویان لی بی حه جم کردووه دوو رکات نویژیان ده کرد، له گهل پیشهوا (عثمان) یش رهزای خوای لی بی حه جم کردووه له شهش سالان یان ههشت سالی سه رهتای خهلیفایه تیه وه دوو رکات نویژی ده کرد.

٥٤٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدِّرِ، وَإِبْرَاهِيمَ بْنِ مَيْسَرَةَ، سَمِعَا أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ، أَزْتَعًا وَبِذِي الْحَلِيفَةِ الْعَصْرَ رَكْعَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مه دینه چوار رکات نویژی نیوه رومان کرد، که ده رچووین به ره وه مه ککه له (ذی الحلیفه) دوو رکات نویژی عهصرمان له گهل کرد.

٥٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ زَادَانَ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ لَا يَخَافُ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، کاتێ که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مه دینه وه ده رچوو به رهو مه که که له پهروه ردگاری جیهانیان نه بی ترسی له کهس نه بوو، دوو رکات نویژی کرد.

ماوهی چهند روژ نویژ کورت ده کرێته وه.

۳۹۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَمْ تُقْصَرُ الصَّلَاةُ

۵۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ الْخَضْرَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسَ: كَمْ أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَقَامَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ تِسْعَ عَشْرَةٍ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَتَحْنُ إِذَا أَقَمْنَا مَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ تِسْعَ عَشْرَةٍ، صَلَّيْنَا رَكْعَتَيْنِ، وَإِنْ زِدْنَا عَلَى ذَلِكَ أَتَمَمْنَا الصَّلَاةَ. وَرُوِيَ عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَقَامَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ أَتَمَّ الصَّلَاةَ. وَرُوِيَ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَقَامَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا أَتَمَّ الصَّلَاةَ. وَرُوِيَ عَنْهُ ثَنِيَّ عَشْرَةَ. وَرُوِيَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أَقَامَ أَرْبَعًا صَلَّي أَرْبَعًا، وَرَوَى عَنْهُ ذَلِكَ قَتَادَةُ، وَعَطَاءُ الْخُرَّاسِيُّ. وَرَوَى عَنْهُ دَاوُدُ بْنُ أَبِي هِنْدٍ خِلَافَ هَذَا. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ بَعْدُ فِي ذَلِكَ: فَأَمَّا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ فَذَهَبُوا إِلَى تَوْقِيفِ خَمْسَ عَشْرَةٍ، وَقَالُوا: إِذَا أَجْمَعَ عَلَى إِقَامَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ أَتَمَّ الصَّلَاةَ. وَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: إِذَا أَجْمَعَ عَلَى إِقَامَةِ ثَنِيَّ عَشْرَةَ أَتَمَّ الصَّلَاةَ. وَقَالَ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ: إِذَا أَجْمَعَ عَلَى إِقَامَةِ أَرْبَعَةٍ أَتَمَّ

الصَّلَاةَ. وَأَمَّا إِسْحَاقُ فَرَأَى أَقْوَى الْمَذَاهِبِ فِيهِ حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ. قَالَ: لِأَنَّهُ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ تَأَوَّلَهُ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا أَجْمَعَ عَلَى إِقَامَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ أُمَّ الصَّلَاةَ. ثُمَّ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ الْمُسَافِرَ يَقْصُرُ مَا لَمْ يُجْمَعْ إِقَامَةٌ، وَإِنْ أَتَى عَلَيْهِ سِتُونَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: له خرمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مه دینه وه ده رچووین بهرو مه که دوو رکات نویژی کرد. فرمووی: وتم به نه نه س: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چند روژ له مه که مایه وه؟ فرمووی: ده روژ مایه وه.

له ئیبنو عباسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له هندی له سه فره کانیدا هتا نۆزده روژ دوو رکات نویژی ده کرد.

ئیبنو عباس ره زای خویان لی بی ده فرموویت: ئیمهش نه گهر هتا نۆزده روژ باینایه ته وه دوو رکات نویژمان ده کرد، نه گهر زیاتر باینایه ته وه نویژه کانمان به ته وای ده کرد.

له پیشه وایه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: شهوی ده روژ مایه وه با نویژه کانی به ته وای بکات.

له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: شهوی پانزه روژ مایه وه با نویژه کانی به ته وای بکات. هتا دوانزه روژیشیان لی گیرپاوه ته وه.

له سه عیدی کوری موسه یه به وه ده گیرنه وه، که فرموویه تی: شهوی چوار روژ مایه وه چوار رکات بکات.

پیشهوا سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفه رایان له سهر نه مهیه: نه گهر سور بوو له سهر پانزه رۆژ مانهوه نهوه با نویژه کانی به تهواوی بکات. پیشهوا شهوزاعی رای له سهر دوانزه رۆژه. پیشهوا یان مالیک و شافعی و نه حهد رایان له سهر نه مهیه: نه گهر چوار رۆژ مایهوه نویژه کانی به تهواوی بکات.

پیشهوا نيسحاق پتی وایه بههیزترین مهزه بیان فهرموده که ی نیبنو عهباسه رهزای خویان لی بی. له سهر نهوهش ده رۆشت. نه گهر سور بوو له سهر نۆزده رۆژ مانهوه نهوه با نویژه کانی به تهواوی بکات. له پاشدا زانایان له سهر نهه رایان نه گهر موسافیر سوور نه بوو له سهر مانهوه نهوه بو ماوهی چهند سالی بۆی ههیه نویژه کانی کورت بکاتهوه.

٥٤٩ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَافَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَفَرًا، فَصَلَّى تِسْعَةَ عَشَرَ رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَتَخَنُّ نُصَلِّي فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ تِسْعَ عَشْرَةَ رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ، فَإِذَا أَقْمْنَا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ صَلَّيْنَا أَرْبَعًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عهباسه رهزای خویان لی بی ده گێپنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه فهرتیکی کرد نۆزده رۆژ دوو رکات دوو رکات نویژی ده کرد.

نیبنو عهباس رهزای خویان لی بی ده فهرموویت: نیمهش ههتا ههژده رۆژ دوو رکات دوو رکات نویژمان ده کرد، نه گهر زیاتر باینایه تهوه چوار رکاتمان ده کرد.

٥٥٠ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ سُلَيْمٍ،

عَنْ أَبِي بُسْرَةَ الْغِفَارِيِّ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ سَفَرًا، فَمَا رَأَيْتُهُ تَرَكَ الرُّكْعَتَيْنِ إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ الظُّهْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ الْبَرَاءِ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْهُ فَلَمْ يَعْرِفْهُ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، وَلَمْ يَعْرِفْ اسْمَ أَبِي بُسْرَةَ الْغِفَارِيِّ وَرَأَاهُ حَسَنًا. وَرَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَتَطَوَّعُ فِي السَّفَرِ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا بَعْدَهَا. وَرَوَى عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَتَطَوَّعُ فِي السَّفَرِ. ثُمَّ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَرَأَى بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ يَتَطَوَّعَ الرَّجُلُ فِي السَّفَرِ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَلَمْ تَرِ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ يُصَلَّى قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا. وَمَعْنَى مَنْ لَمْ يَتَطَوَّعْ فِي السَّفَرِ قَبُولُ الرُّخْصَةِ، وَمَنْ تَطَوَّعَ فَلَهُ فِي ذَلِكَ فَضْلٌ كَثِيرٌ. وَهُوَ قَوْلُ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَخْتَارُونَ التَّطَوُّعَ فِي السَّفَرِ.

واته: له بهرائی کوری عازیبهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: ههژده سهفر له خزمهت پیغهمبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووم، هههگیز نهمدیهوه دوو رکات سونهتهی پیش نویژی نیوههوه تهرک بکات.

له نیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهسهفهردا نه لهپیش و نه لهدوای نویژه فهرزهکانهوه نویژی سونهتهی نهدهکرد.

له پیغهمبههوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهگیرنهوه، که لهسهفهردا نویژی سونهتهی دهکرد.

لهدوای وهفاتی پیغهمبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زانایان جیاوازی کهوته

رُكْعَتَيْنِ، وَصَلَّيْتُ مَعَهُ فِي السَّفَرِ الظُّهْرَ رُكْعَتَيْنِ وَبَعْدَهَا رُكْعَتَيْنِ، وَالْعَصْرَ رُكْعَتَيْنِ وَلَمْ يُصَلِّ بَعْدَهَا شَيْئًا، وَالْمَغْرِبَ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ سَوَاءً، ثَلَاثَ رُكْعَاتٍ، لَا يُنْقِصُ فِي حَضَرٍ وَلَا سَفَرٍ، وَهِيَ وَتُرُّ النَّهَارَ، وَبَعْدَهَا رُكْعَتَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا، يَقُولُ: مَا رَوَى ابْنُ أَبِي لَيْلَى حَدِيثًا أَعْجَبَ إِلَيَّ مِنْ هَذَا، وَلَا أَرَوِي عَنْهُ شَيْئًا.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له شوینی نیشته جی و له سه فهدا له خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژم کردوه، له شوینی نیشته جیدا چوار رکات نویژی نیوه پۆم له گهل کردوه، له دواى نویژیش دوو رکات، له سه فهدا دوو رکات نویژی نیوه پۆم له گهل کردوه، له دواى نویژیش دوو رکات، ههروه ها دوو رکات نویژی عه صریشم له گهل کردوه له دواى نویژی عه صر هیچ نویژیکی تری نه ده کرد، نویژی شیوان له شوینی نیشته جی و له سه فهدا وه که یه که هه ر سى رکاته، کورت ناکریتته وه، چونکه نویژی تاکى رۆژه، له دواى نویژی شیوان دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد.

سه بارهت به کو کردنه وه ی دوو نویژ.

۳۹۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُمُعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ

۵۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ زَيْغِ الشَّمْسِ أَخَّرَ الظُّهْرَ إِلَى أَنْ يَجْمَعَهَا إِلَى الْعَصْرِ فَيُصَلِّيهِمَا جَمِيعًا، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ زَيْغِ الشَّمْسِ عَجَّلَ الْعَصْرَ إِلَى الظُّهْرِ وَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا ثُمَّ سَارَ، وَكَانَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ الْمَغْرِبِ أَخَّرَ الْمَغْرِبَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْعِشَاءِ، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ الْمَغْرِبِ عَجَّلَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا مَعَ الْمَغْرِبِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ

عَلِيٍّ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو، وَعَائِشَةُ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، وَجَابِرٌ. وَرَوَى عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ، عَنْ قُتَيْبَةَ، هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له (معاذی) کوری جه به له وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فەر موویه تی: پیغه مبهەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غه زای ته بوکدا پیش نه وهی خۆر له ناوه راستی ناسمان لایبدایه بکه وتایه ته پری نویژی نیوه پۆ و عهصری کۆده کرده وه، نه گهر دواى نه وهی خۆر له ناوه راستی ناسمان لایبدایه بکه وتایه ته پری نه وه نویژی نیوه پۆی دوا ده خست ههتا داده به زی بۆ نویژی عهصر جا ههردووکیانی کۆده کرده وه، له پاشدا ده که وته ری، له نویژی شتوانیشدا به هه مان شتیه نه گهر پیش خۆر ناوا بوون بکه وتایه ته پری نه وه نویژی شتوانی دوا ده خست و له گه ل نویژی عیسا کۆیده کردنه وه، به لām نه گهر بیویستایه له دواى نویژی شتوان بکه ویتیه پری نویژی شتوان و نویژی عیساى کۆده کرده وه.

٥٥٤ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا اللُّؤْلُؤِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ الْأَعْبَدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بِهَذَا. وَحَدِيثُ مُعَاذٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، تَقَرَّرَ بِهِ قُتَيْبَةُ لَا نَعْرِفُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ اللَّيْثِ غَيْرَهُ. وَحَدِيثُ اللَّيْثِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ مُعَاذٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَالْمَعْرُوفُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ حَدِيثُ مُعَاذٍ، مِنْ حَدِيثِ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، عَنْ مُعَاذٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَمَعَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَبَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ. رَوَاهُ قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ الْمَكِّيِّ. وَبِهَذَا الْحَدِيثِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، يَقُولَانِ: لَا بَأْسَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فِي السَّهْرِ فِي وَقْتِ إِحْدَاهُمَا.

واته: له (معاذ) هوه رهزای خوی لی بی ده گپنهوه، که پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غهزای تهبوکدا نویژی نیوه پۆ و عهصری کۆکردهوه، ههروه ها نویژی شیوان و عیشاشی کۆکردهوه.

به پیتی نهم فهرمووده پیتشه وایان شافیی و نه همد و نیسحاق ده فهرموون: کۆکردنهوهی دوو نویژ له سه فهردا دروسته نه گهر کاتی یه کینکیان بوو.

۵۵۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ اسْتُعِيفَ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ، فَجَدَّ بِهِ السَّيْرُ، فَأَخَّرَ الْمُعَرَّبَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ، ثُمَّ نَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا، ثُمَّ أَخْبَرَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ إِذَا جَدَّ بِهِ السَّيْرُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپنهوه، که کاتی نویژی شیوان بوو داویان لی کردبوو بچیت به دهم یه کی له خزمه کانیه وه، کاریکی گرنگی هه بوو بۆیه که و ته پۆ نویژی شیوانی دواخست و بهرده وام بوو له سه ره رویشن هه تا سورایی ناسمان نه ماو نه ستیره کان ده رکوتن، له پاشدا دابهزی نویژی شیوان و عیشای پیکه وه کۆکرده وه، ئینجا پیتی راگه یاندن که پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه فهردا نه گهر کاریکی گرنگی ببوایه بهم شیویه یه ده کرد.

نهوهی هاتووه سه بارهت به نویژه بارانه

۳۹۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ

۵۵۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا

مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبَادِ بْنِ نَجْمٍ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ بِالنَّاسِ يَسْتَسْقِي، فَصَلَّى بِهِمْ رُكْعَتَيْنِ جَهَرَ بِالْقِرَاءَةِ فِيهِمَا، وَحَوَّلَ رِذَاءَهُ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَاسْتَسْقَى، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي اللَّحْمِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَلَى هَذَا الْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَعَمُّ عَبَادِ بْنِ نَجْمٍ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ عَاصِمِ الْمَازِنِيِّ.

واته: له عه ببادی کوری ته میمه وه، له مامیه وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که جاری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گهل خه لکه که ده رچوو بز نوژیگا که بز نوژه بارانه، دوو رکات نوژی بز کردن له هه ردوو رکاته که دا به ده نگی بهرز سوره تی فاتیه و سوره تیکی تری خویند خویند، له پاشدا رووی کرده قیبله و پو شاکه که ی راست و چپ کرد واته لای راستی دا به سهر لای چه پدا لای چه پیشی دا به سهر لای راستی دا، هه ردوو دهستی بهرز کرده وه دهستی کرد به پارانه وه داوای باران بارینی کرد.

۵۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ عُمَيْرِ مَوْلَى أَبِي اللَّحْمِ، عَنْ أَبِي اللَّحْمِ، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَحْجَارِ الزَّيْتِ يَسْتَسْقِي، وَهُوَ مُقْنِعٌ بِكَفِّهِ يَدْعُو. كَذَا قَالَ قُتَيْبَةُ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ أَبِي اللَّحْمِ وَلَا نَعْرِفُ لَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ الْوَاحِدَ. وَعُمَيْرُ مَوْلَى أَبِي اللَّحْمِ قَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ وَلَهُ صُحْبَةٌ.

واته: له (آبی اللحم) وه ره زای خوی لی بی ده گپنه وه، که جاری پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی له لای (أَحْجَارِ الزَّيْتِ) له نزیک (زُورَاء) وه که دوو

شوتین له مه دینه، به پیوه دهپارایهوه و داوای باران بارینی دهکرد - ههردوو دهستی بهرزکردیهوه بهرامبه به روخساری و دهسته کانی له ناست سهری تی نه ده په راند (رواه أبو داود) - .

۵۵۸ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ إِسْحَاقَ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كِنَانَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَرْسَلَنِي الْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ أَسْأَلُهُ عَنْ اسْتِسْقَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَأْتَيْتُهُ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مُتَبَدِّلًا مُتَوَاضِعًا مُتَضَرِّعًا، حَتَّى أَتَى الْمُصَلَّى، فَلَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ، وَلَكِنْ لَمْ يَزَلْ فِي الدُّعَاءِ وَالتَّضَرُّعِ وَالتَّكْبِيرِ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَمَا كَانَ يُصَلِّي فِي الْعِيدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نيسحاقى كورى (عبد الله) كورى كينانهوه دهگيرنهوه، كه فهرموويه تى: وه ليدى كورى عوقبه كه نه مير و كار به دهستی مه دینه بوو، نارد مى بو خزمهت نيبنو عهباس رهزای خويان لى بى كه سه بارهت به نویژه بارانهى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) لىي بپرسم؟ منيش رۆشتم بو خزمه تى، نيبنو عهباس رهزای خويان لى بى فهرمووى: پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) بو نویژه بارانه به جل و بهرگی ناساييهوه و بهبى خو جوانکردن به ملکه چى و له سه رخو به دهه پارانه وهوه دهرده چوو ههتا دهگه يشته نویژگاكه، جا وتارى ده خويندهوه به لام نهك وهك تهه وتارهى نيوه، بهلكو بهردهوام بهبى فيزى و به ملکه چى دهپارایهوه (الله أكبر) دهکرد، له پاشدا دوو ركات نویژى دهکرد وهك چۆن دوو ركات نویژى جهژنى دهکرد.

۵۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كِنَانَةَ، عَنْ أَبِيهِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ، وَزَادَ فِيهِ: مُتَخَشِّعًا.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ قَالَ: يُصَلِّي صَلَاةَ الْإِسْتِسْقَاءِ نَحْوَ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ يُكَبِّرُ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى سَبْعًا، وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسًا، وَاخْتِجَّ بِحَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَرُوِيَ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، أَنَّهُ قَالَ: لَا يُكَبِّرُ فِي صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ كَمَا يُكَبِّرُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ.

واته: له نيسحاقى كورى (عبد الله) كورى كينانه وه فهرمووده ي پيشو بهه مان شيوه هاتووه، به لام وشه (مُتَخَشَّعًا) ي بز زياد كرد. نه مه وته ي پيشهوا شافيعيه ده فهرموويت: نويژه بارانه وهك نويژى جهژن دهكرت، لهركاتى به كه مدا حهوت (الله اكبر) دهوترت، لهركاتى دووه مدا پينج (الله اكبر) دهوترت. به بهلگه فهرمووده كه ي نيبنو عه باس ره زاي خوايان لى بى.

نه بو عيسا واته (ترمذى) ده فهرموويت: له پيشهوا ماليكى كورى نه نه سه وه ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: له نويژه بارانه دا (الله اكبر) ناوترى وهك نويژى جهژندا دهوترت. پيشهوا نوه مان نه بو حه نيفه ده فهرموويت: نويژه بارانه ناكرت و فهرمانيان پى نه كرابو به راست و چه پ كردنى پوشاك، بهلكو ههر هه موويان به هيواى باران بارين ده پارانه وه. نه بو عيسا (ترمذى) ده فهرموويت: نه مه پينجه وانى سونده ته.

سه بارهت به نويژى خوړگران

۳۹۶ - بَابُ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ

۵۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

أَنَّهُ صَلَّى فِي كُسُوفٍ، فَقَرَأَ ثَمَّ رَكَعٌ، ثَمَّ قَرَأَ ثَمَّ رَكَعٌ ثَمَّ قَرَأَ، ثَمَّ رَكَعَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثَمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، وَالْأُخْرَى مِثْلُهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَالتُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَالْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ، وَأَبِي مَسْعُودٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَسُمْرَةَ، وَأَبِي مُوسَى، وَابْنَ مَسْعُودٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنَ عُمَرَ، وَقَبِيصَةَ الْهَلَالِيَّ، وَجَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ سُمْرَةَ، وَأَبِي بَكْرٍ كَعْبٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ صَلَّى فِي كُسُوفٍ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَخَذْتُ، وَإِسْحَاقُ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ: فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يُسَرَّ بِالْقِرَاءَةِ فِيهَا بِالنَّهَارِ. وَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يَجْهَرَ بِالْقِرَاءَةِ فِيهَا، كَنَحْوِ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ وَالْجُمُعَةِ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَأَخَذْتُ، وَإِسْحَاقُ: يَرْوَنَ الْجَهْرَ فِيهَا. قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا يَجْهَرُ فِيهَا. وَقَدْ صَحَّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِلْتَا الرِّوَايَتَيْنِ: صَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ. وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ صَلَّى سِتَّ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ. وَهَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ جَائِزٌ عَلَى قَدْرِ الْكُسُوفِ، إِنْ تَطَاوَلَ الْكُسُوفُ فَصَلَّى سِتَّ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ، فَهُوَ جَائِزٌ، وَإِنْ صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ وَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ فَهُوَ جَائِزٌ. وَيَرَى أَصْحَابُنَا، أَنَّ تُصَلَّى صَلَاةُ الْكُسُوفِ فِي جَمَاعَةٍ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) بهم شیویه نوژی خوړگیرانی ده کرد: قورثانی ده خویند، له پاشدا رکوعی ده برد، سهری بهر زده کرده وه له رکوع نه نه چوه سه جده وه و قورثانی ده خویند جاریکی تر رکوعی ده برد واته رکوعی دووه می ده برد، سهری بهر زده کرده وه له رکوع نه نه چوه سه جده وه و قورثانی ده خویند جاریکی تر رکوعی ده برد واته رکوعی

سێیه می دەبرد، نینجا دەچوو سەجدەو، رکاتی دوو میشی بەو شیوەیە ئەنجام دەدا. - واتە بۆ هەموو رکاتی سی جار رکوعی دەبرد و دوو جار دەچوو سەجدەو. -

لە ئێبنو عەباسەو رەزای خاویان لی بی دەگێرنەو، کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوار رکات نوێژی خۆرگیرانی بە چوار سەجدەو ئەنجامداو وەک عادەتی بۆ هەموو رکاتی دەچوو رکوعەو و دوو جار دەچوو سەجدەو. پێشەوایان شافعی و ئەحمەد و ئیسحاق ئەمە دەفەرموون.

ئێبنو عەباس فەرمووی: زانایان رایان جیاوازه دەربارەی قورئان خوێندنی نوێژی خۆرگیران: هەندێکیان رایان وایە لەڕۆژدا بە بی دەنگ بەرزکردنەو قورئان بخوێنرێت. هەندێکی تر رایان وایە بەدەنگەو قورئان بخوێنرێت وەک نوێژی هەینی و هەردوو جەژنە. پێشەوایان مالیک و ئەحمەد و ئیسحاق رایان وایە. پێشەوا شافعی دەفەرموویت: بە بی دەنگ بەرزکردنەو قورئان بخوێنرێت.

هەردوو راو بۆچونەکش بە صحیحی لە پیغەمبەرەو (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو: پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوار رکاتی نوێژی خۆرگیرانی دەکرد بە چوار سەجدەو. هەروەها شەش رکات نوێژی خۆرگیرانی دەکرد بە چوار سەجدەو.

ئەمەش لەلای زانایان دروستە بە پێی ماوەی خۆرگیرانە، ئەگەر ماوەکە ی زۆر بوو شەش رکات بە چوار سەجدەو ئەنجام بدرێت ئەو دروستە، ئەگەر چوار رکات نوێژی کرا بە چوار سەجدەو، قورئان خوێندنەو درێژەی پێی بدرێ ئەویش هەر دروستە. هاوێلانمان واتە فەرموودەناسان پێیان وایە نوێژی خۆرگیران و مانگ

گيران به كهه به كهريت.

٥٦١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: حَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّاسِ، فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، وَهِيَ دُونَ الْأُولَى، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَسَجَدَ، ثُمَّ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَبِهَذَا الْحَدِيثِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، يَرُونَ صَلَاةَ الْكُصُوفِ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ سَجَدَاتٍ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى بِأَمِّ الْقُرْآنِ، وَتُخَوَّ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ سِرًّا إِنْ كَانَ بِالنَّهَارِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا تَخَوَّ مِنْ قِرَائَتِهِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ بِتَكْبِيرٍ وَثَبَتَ قَائِمًا كَمَا هُوَ، وَقَرَأَ أَيْضًا بِأَمِّ الْقُرْآنِ وَتَخَوَّ مِنْ آلِ عِمْرَانَ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا تَخَوَّ مِنْ قِرَائَتِهِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ تَامَتَيْنِ، وَيُقِيمُ فِي كُلِّ سَجْدَةٍ تَخَوَّ بِمَا أَقَامَ فِي رُكُوعِهِ، ثُمَّ قَامَ فَقَرَأَ بِأَمِّ الْقُرْآنِ، وَتَخَوَّ مِنْ سُورَةِ النَّسَاءِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا تَخَوَّ مِنْ قِرَائَتِهِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ بِتَكْبِيرٍ وَثَبَتَ قَائِمًا، ثُمَّ قَرَأَ تَخَوَّ مِنْ سُورَةِ الْمَائِدَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا تَخَوَّ مِنْ قِرَائَتِهِ، ثُمَّ رَفَعَ، فَقَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشَهَّدَ وَسَلَّمَ.

واته: له عايشه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: له ژيانى پيغه مبهري خوادا (صلى الله عليه وسلم) خور گيرا، پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ههستا چوو بۆ مزگهوت، (الله اكبر)ى كردو خه لكى له دوايه وه ريزيان بهست قورسانيكى زورى خويند، له پاشدا (الله اكبر)ى كرد، نينجا ركوعى برردو ركوعه كهى دريژكرده وه، له پاشدا سهري بهر زكرده وه قورسانيكى زورى خويند،

به لآم وه رکاتی یه کهم نا، ئینجا رکوعی بردو رکوعه کهی درێژ کرده وه، به لآم وه رکوعی یه کهم نا، له پاشدا سهری بهرز کرده وه و چوو سهجده وه، له پاشدا رکاتی دووه می ههروه رکاتی یه کهم نه بجا ما.

به پپی نه م فهرمووده پیشه وایان شافعی و نه محمد و نسیحاق نه مه دهفرموون و پپیان وایه نویژی خۆرگیران دوو رکاته له ههه رکاتی دا دوو رکوع ده بریت له گه ل دوو سهجده.

پیشه و شافعی دهفرموویت: نه گهر له رۆژدا بوو له رکاتی یه کهم دا به بی دهنگی سوره تی فاتحه له گه ل هیندهی سوره تی (البقرة) قورئان ده خوینی، ئینجا رکوعیکی درێژ ده بات هیندهی قورئان خوینده کهی، له پاشدا (الله اکبر) ده کات و سهری بهرز ده کاته وه و به پیوه ده مینیتته وه دیسانه وه سوره تی فاتحه له گه ل هیندهی سوره تی (آل عمران) قورئان ده خوینی، ئینجا رکوعیکی درێژ ده بات هیندهی قورئان خوینده کهی، له پاشدا سهری بهرز کرده کاته وه دهفرموویت: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). له پاشدا دوو سهجده ده بات به ته وای، له دوا ی هه سهجده یه سهری بهرز ده کاته وه نه وهندهی رکوعه کهی ده مینیتته وه، له پاش دوو سهجده که هه له سیته وه به بی دهنگی سوره تی فاتحه له گه ل هیندهی سوره تی (النساء) قورئان ده خوینی، ئینجا رکوعیکی درێژ ده بات هیندهی قورئان خوینده کهی، له پاشدا (الله اکبر) ده کات و سهری بهرز ده کاته وه و به پیوه ده مینیتته وه هیندهی خویندن سوره تی (المائدة) قورئان ده خوینی، ئینجا رکوعیکی درێژ ده بات هیندهی قورئان خوینده کهی، له پاشدا سهری بهرز کرده کاته وه دهفرموویت: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). له پاشدا دوو سهجده ده بات، ئینجا ته حیات ده خوینی و له دوا ی ته حیات خویندن سهلام

دهداتهوه.

چۆنیهتی قورئان خویندن له نویژی خۆرگیراندا

۳۹۷ - بَاب: كَيْفَ الْقِرَاءَةُ فِي الْكُسُوفِ

۵۶۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ عِبَادٍ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، قَالَ: صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي كُسُوفٍ لَا نَسْمَعُ لَهُ صَوْتًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ سَمُرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له سه مورهی کوری جوندویهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهبی دهنگی نویژی خۆرگیرانی بۆکردین، به هیچ شیویه گویمان له دهنگی نه بوو. زانایان په پیرهوی نهم فهرمووده ده کهن. نهمهش وتهی پیتشهوا شافعییه.

۵۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي نَوَاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ صَدَقَةَ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى صَلَاةَ الْكُسُوفِ وَجَهَرَ بِالْقِرَاءَةِ فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى أَبُو إِسْحَاقَ الْقَرَارِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ حُسَيْنٍ، نَحْوَهُ. وَهَذَا الْحَدِيثُ، يَقُولُ مَالِكٌ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی خۆرگیرانی کرد به دهنگهوه قورئانی خویندن. پیتشهوا یان مالیک و نهمه و نیسحاق په پیرهوی نهم فهرمووده ده کهن.

نموى هاتوره سه بارهت به نويزى ترس

۳۹۸ - باب ما جاء في صلاة الخوف

۵۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى صَلَاةَ الْخَوْفِ بِأَخَذِ الطَّائِفَتَيْنِ رُكْعَةً، وَالطَّائِفَةُ الْأُخْرَى مُوَاجِهَةً الْعَدُوِّ، ثُمَّ انْصَرَفُوا، فَقَامُوا فِي مَقَامِ أُولَئِكَ، وَجَاءَ أُولَئِكَ فَصَلَّى بِهِمْ رُكْعَةً أُخْرَى، ثُمَّ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ، فَقَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا رُكْعَتَهُمْ، وَقَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا رُكْعَتَهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى مُوسَى بْنُ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، مِثْلَ هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَحُذَيْفَةَ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَسَهْلٍ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، وَأَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيِّ وَاسْمُهُ زَيْدُ بْنُ صَامِتٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ. وَقَدْ ذَهَبَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ إِلَى حَدِيثِ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: قَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ عَلَى أَوْجِهِ، وَمَا أَعْلَمُ فِي هَذَا الْبَابِ إِلَّا حَدِيثًا صَحِيحًا، وَأَخْتَارُ حَدِيثَ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ. وَهَكَذَا قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: ثَبَتَتِ الرَّوَايَاتُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ، وَرَأَى أَنَّ كُلَّ مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخَوْفِ فَهُوَ جَائِزٌ، وَهَذَا عَلَى قَدْرِ الْخَوْفِ. قَالَ إِسْحَاقُ: وَلَسْنَا نَخْتَارُ حَدِيثَ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ عَلَى غَيْرِهِ مِنَ الرَّوَايَاتِ.

واته: له سالمهوه، له باوكيهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه
بينغمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ركاتى نويزى ترسى به كومهل و دهسته يهك
له هاولان كردو دهسته كهى تريان به چه كهوه بهرامبه ر به دوژمن راوه ستابوون،
له پاشدا دهسته يه كهم بو خويان ركاته كهى تريان كردوو سه لاميان دابه وهو روشتن

دوو رکات نویژی، بۆ نه وانیش ده کاته رکاتیک، له پاشدا بۆ خویان رکاته کهی تر بکهن و دوو سه جده بهرن و ته حیات بخوینن سه لام بده نه وه.

۵۶۶ - قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: سَأَلْتُ يَحْيَى بْنَ سَعِيدٍ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ؟ فَحَدَّثَنِي عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خُوَاتٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حُفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ حَدِيثَ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ، وَقَالَ لِي يَحْيَى: اكْتُبْهُ إِلَى جَنْبِهِ، وَلَسْتُ أَحْفَظُ الْحَدِيثَ، وَلَكِنَّهُ مِثْلُ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ.

وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. لَمْ يَرْفَعْهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَهَكَذَا رَوَى أَصْحَابُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيِّ مُوَفَّقًا، وَرَفَعَهُ شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ.

۵۶۷ - وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُومَانَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ خُوَاتٍ، عَنْ مَنْ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَرَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِإِخْدَى الطَّائِفَتَيْنِ رُكْعَةً رُكْعَةً، فَكَانَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَتَانِ، وَلَهُمْ رُكْعَةٌ رُكْعَةً. أَبُو عِيَّاشٍ الزُّرْقِيُّ اسْمُهُ زَيْدُ بْنُ صَامِتٍ.

واته: چهند کهسی له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گیرنه وه، که هه دهسته و رکاتی نویژی ترسی پی ده کردن نه مهش بۆ خوی ده کاته دوو رکات و بۆ هه دهسته به کیش یه رکات. — بۆ خوشیان رکاته کهی تریان ده کرد —.

سه بارهت به سه جده کانی قورنان خویندن

۳۹۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ

۵۶۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ عُمَرَ الدِّمَشْقِيِّ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: سَجَدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى عَشْرَةَ سَجْدَةً مِنْهَا الَّتِي فِي النَّجْمِ.

واته: له نه بر دهر دانه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یانزه سه جده ی قورنان خویندنم بردوو به کیکیان له سوره تی (النجم) دا بوو.

۵۶۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ عُمَرَ وَهُوَ ابْنُ حَبَّانَ الدِّمَشْقِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ نُجَيْرًا يُخْبِرُ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بَلْفَظِهِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ وَكِيعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهْبٍ. حَدِيثُ أَبِي الدَّرْدَاءِ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ عُمَرَ الدِّمَشْقِيِّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَعَمْرِو بْنِ الْعَاصِ.

ده باره ی روشتی نافر هتان بو مز گه وته کان.

۴۰۰ - بَابُ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ إِلَى الْمَسَاجِدِ

۵۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ

الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ، فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ائْتُوا لِلنِّسَاءِ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ، فَقَالَ ابْنُهُ: وَاللَّهِ لَا نَأْذُنُ هُنَّ يَتَّخِذْنَهُ دَعْلًا فَقَالَ: فَعَلَ اللَّهُ بِكَ وَفَعَلَ، أَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتَقُولُ: لَا نَأْذُنُ هُنَّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَزَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَزَيْدِ بْنِ خَالِدٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له مواهیده ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت ټیبنو عومهر دا بووین ره زای خویان لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ریگه بدهن به نافر هاتان به شهوا بچن بو مزگوتسه کان)، کورپکی ټیبنو عومهر فهرمووی: سویند به خوا ریگه یان پی ناده م، چونکه ناماده بوونیان له مزگوت ده بیته هوی خرابه کاری و فروفیل، ټیبنو عومهر قسه ی پی وت و لیی توره بوو فهرمووی: خوی گه وره ناواو ناوات پی بکات، من ده لیم پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ریگه یان پی بدهن). تو ده لیتی: (ریگه یان پی ناده م).

دهرباره‌ی دروست نیه تف روکردنه مزگهوت.

۴۰۱ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْبِرَاقِ فِي الْمَسْجِدِ

۵۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جِرَاشٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُحَارِبِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتَ فِي الصَّلَاةِ فَلَا تَبْزُقْ عَنْ يَمِينِكَ، وَلَكِنْ خَلْفَكَ، أَوْ تِلْقَاءَ شِمَالِكَ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِكَ الْيُسْرَى. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ طَارِقٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَسَمِعْتُ الْجَاوِزَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ: لَمْ يَكْذِبْ رَبِيعُ بْنُ جِرَاشٍ فِي الْإِسْلَامِ كَذِبَةً. وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: أَثْبَتُ أَهْلَ الْكُوفَةِ مَنْصُورُ بْنُ الْمُغَنِّمِ.

واته: له (طارق) ی کوری (عَبْدِ اللَّهِ الْمُحَارِبِيِّ) وه رهزای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تى: (نه‌گهر له نویژدا بووی تف مه‌که لای راستت، به‌لکو بو دواوه بیان به‌لای چه‌پدا رووی بکه نه‌گهر چۆل و شیاو بوو، یان له‌ژیر پیتی چه‌پدا رووی بکه). - و پیتی پیتدا بهیتنه. وه‌ک له فهرمووده‌ی تردا هاتوو به ریوایه‌تى نه‌بو داود - .

۵۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبِرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ، وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه رهزای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تى: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تى: (تف روکردنه

سه جده بردن له کاتی خویندنی سوره تی: (النجم) ۱۰۵

۴۰۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّجْدَةِ فِي النَّجْمِ

۵۷۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْزَازُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، يَغْنِي النَّجْمُ، وَالْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْجِنَّ وَالْإِنْسُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَرَوْنَ السُّجُودَ فِي سُورَةِ النَّجْمِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: لَيْسَ فِي الْمَقْصَلِ سَجْدَةٌ. وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ. وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ. وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له کاتی خویندنی سوره تی: (النجم) دا پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و موسولمانان و مرفه کان و جنوکه کان و هاو بهش بۆ خوادانه ران سه جده یان برد.

به په پیره وکردنی نه فهرمووده هه ندی له زانا یان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) رایان وایه: له کاتی خویندنی سوره تی: (النجم) دا سه جده ی قورئان خویندن ببردیت.

ئه وه ی سه جده نه بات له کاتی خویندنی: (النجم) ۱۰۵

۴۰۴ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ لَمْ يَسْجُدْ فِيهِ

۵۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ ابْنِ أَبِي ذُئْبٍ، عَنْ

يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّجْمَ، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَتَأَوَّلَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: إِنَّمَا تَرَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السُّجُودَ لِأَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حِينَ قَرَأَ، فَلَمْ يَسْجُدْ لَمْ يَسْجُدِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَالُوا: السَّجْدَةُ وَاجِبَةٌ عَلَى مَنْ سَمِعَهَا، فَلَمْ يُرَخَّصُوا فِي تَرْكِهَا. وَقَالُوا: إِنْ سَمِعَ الرَّجُلُ وَهُوَ عَلَى غَيْرِ وُضُوءٍ فَإِذَا تَوَضَّأَ سَجَدَ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنَّمَا السَّجْدَةُ عَلَى مَنْ أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ فِيهَا، وَالتَّمَسُّ فَضْلُهَا، وَرَخَّصُوا فِي تَرْكِهَا إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ. وَاخْتَجُّوا بِالْحَدِيثِ الْمَرْفُوعِ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّجْمَ، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. فَقَالُوا: لَوْ كَانَتِ السَّجْدَةُ وَاجِبَةً لَمْ يَتْرُكِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْدًا حَتَّى كَانَ يَسْجُدُ، وَيَسْجُدُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَاخْتَجُّوا بِحَدِيثِ عُمَرَ أَنَّهُ قَرَأَ سَجْدَةً عَلَى الْمِنْبَرِ، فَتَنَزَّلَ فَسَجَدَ، ثُمَّ قَرَأَهَا فِي الْجُمُعَةِ الثَّانِيَةِ، فَتَهَيَّأَ النَّاسُ لِلْسُّجُودِ، فَقَالَ: إِنَّهَا لَمْ تُكْتَبْ عَلَيْنَا إِلَّا أَنْ نَشَاءَ، فَلَمْ يَسْجُدْ، وَلَمْ يَسْجُدُوا. فَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ.

واته: له زهیدی کوری زهیدهوه رهزای خویان لى بى ده گپړنهوه، که
فهرموویه تی: سوره تی (النجم)م خویندهوه بو پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)
سه جده ی نه برد.

سه جده بردن له کاتی خویندنی سوره تی: (ص)دا

٤٠٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّجْدَةِ فِي (ص)

٥٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ

عِکْرَمَةً، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِي ص، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَلَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي هَذَا: فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ يَسْجُدَ فِيهَا. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّهَا تَوْبَةٌ نَبِيٍّ، وَلَمْ يَرَوْا السُّجُودَ فِيهَا.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوام (صلى الله عليه وسلم) دى له كاتى خويندنى سوره تى: (ص) دا سهجده ي برد. نيبنو عباس ده فهرموويت: سهجده ي قورشان خويندن عه زيمه نيه له كاتى خويندنى سوره تى: (ص) دا.

زانايان له هاوه لانى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) رايان جياوازه، هندیکیان رايان وايه: سهجده بردریت، نه مەش وتەى سوفيان و نيبنو موبارهك و شافيعی و نه محمد و نيسحاقه. هندیکی تریان ده فهرموون تهويه پيغه مبهريه (صلى الله عليه وسلم) بويه رايان وايه سهجده نه بردریت.

سهجده بردن له كاتى خويندنى سوره تى: (الحج) دا

٤٠٦ - بَابُ فِي السَّجْدَةِ فِي الْحَجِّ

٥٧٨ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ مِشْرِجِ بْنِ هَاعَانَ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فُضِّلَتْ سُورَةُ الْحَجِّ بِأَنَّ فِيهَا سَجْدَتَيْنِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا فَلَا يَقْرَأَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا: فَرَوَى عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُمَا قَالَا:

فُضِّلَتْ سُورَةُ الْحَجِّ بِأَنَّ فِيهَا سَجْدَتَيْنِ. وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ. وَرَأَى بَعْضُهُمْ فِيهَا سَجْدَةً. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكٍ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عوقبهى كورى عاميره وه رهزاي خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: وتم: نهى پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! سوره تى حج سوره تيكي گه ورهيه دوو سهجده تى تىدايه؟ فهرمووى: (به لى، ههركه س له كاتى خويندنى نهو دوو نايه ته دا سهجده نه بات با سوره تى سهجده نه خويتنى).

له سهجدهى قورنان خويندندا چى ده وترت.

٤٠٧ - بَابُ مَا يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ

٥٧٩ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ بْنِ حُنَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدَ، قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ جُرَيْجٍ: يَا حَسَنُ، أَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي يَزِيدَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَأَيْتُنِي اللَّيْلَةَ وَأَنَا نَائِمٌ كَأَنِّي أَصْلِي خَلْفَ شَجَرَةٍ، فَسَجَدْتُ، فَسَجَدَتِ الشَّجَرَةُ لِسُجُودِي، فَسَمِعَتْهَا وَهِيَ تَقُولُ: اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ، قَالَ الْحَسَنُ: قَالَ لِي ابْنُ جُرَيْجٍ: قَالَ لِي جَدُّكَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَقَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَجْدَةً، ثُمَّ سَجَدَ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ مِثْلَ مَا أَخْبَرَهُ الرَّجُلُ عَنْ قَوْلِ الشَّجَرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیای هاته خرمه ت پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: نهی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! نه م شهو له خه ودا وه ک بلتی له دوا ی دره ختی که وه نو یژم ده کرد سه جده م ده برد دره خته که یش سه جده ی ده برد، گویم لی بوو ده یوت: خودایه به م سه جده یه خیر و پاداشتم بو بنوسه، گونا هه کانی پی بسره وه، بیکه به گه نغینه یه بو م لای خوت، لی م قبول بکه وه ک چون قبولت کرد له بنده ی خوت داود.

حه سه ن فهرمووی: نینو جوړه یج پی فهرمووم: باپیرت پی فهرمووم، نینو عه باس فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سوره تی سه جده ی خویند، له پاشدا سه جده ی برد، نینو عه باس فهرمووی: گویم لی بوو وه و ته ی دره خته که ی فهرموو.

۵۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَذَّاءُ، عَنْ أَبِي الْعَالِيَةِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائشه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه جده ی قورشان خویندنی شه ودا ده ی فهرموو: (سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ) واته: رووی من سه جده ی برد، بو نهو زاته ی که دروستی کردووه و وینه ی کیشاوه، گو ی و چاوی تیدا رواندووه، به گور انکاری خوی و توانایی نهو پاک و بی عیب و خاوه ن خهیری زور.

که سی شه و نویژی له ده ست چوو بهر ژ قه زای بکاته وه

٤٠٨ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِيَمَنْ قَاتَهُ جِزْبُهُ مِنَ اللَّيْلِ فَقَضَاهُ بِالنَّهَارِ

٥٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَفْوَانَ، عَنْ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ، وَعُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَخْبَرَاهُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَامَ عَنْ جِزْبِهِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو صَفْوَانَ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ الْمَكِّيُّ، وَرَوَى عَنْهُ الْحَمِيدِيُّ وَكِبَارُ النَّاسِ.

واته: له عومهری کوری (خُطَاب) وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر که سی خوت نویژی سوننه تی شهوی نه کرد، یان هه ندیکی نه کرد، له نیتوان نویژی به یانی و نیوه رۆدا بیانکاته وه وه که شهوی که به شهو کرد بیستی ناوه ها پاداشته که بی ده نوسریت). - بۆ نمونه که سی عاده تی وه ها بیست شهوانه یانزه رکات شه و نویژی بکات و نه وهنده و نه وهنده قورثانیان تیدا بخوینیت، نه گهر شهوی خوت و خه بهری نه به وه ده توانیت له نیتوان نویژی به یانی و نیوه رۆدا بیانکاته وه -.

هه ره شه کردن لهو که سهی له پیش پشهو یزه وه سهری بهر زده کاته وه

٤٠٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ

٥٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا يَخْشَى الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ

الإمام أَنَّ يُحَوِّلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِجَارٍ، قَالَ قُتَيْبَةُ: قَالَ حَمَّادٌ: قَالَ لِي مُحَمَّدُ بْنُ زَيْدٍ: إِنَّمَا قَالَ: أَمَّا يَخْشَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمُحَمَّدُ بْنُ زَيْدٍ هُوَ بَصْرِيُّ ثِقَةٌ، وَيَكْنَى أَبَا الْحَارِثِ.

واته: له نه بو هورديه وه ره زاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: بيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: (نايا كه سيك له نيوه ناترسي ت سهرى بهر زده كاته وه له سه جده له كاتي كدا كه پيشنويز له سه جده دايه يان له ركوع دايه، خوا نهو سهرى بكات به سهرى گويدرئو؟ يان وينه ي نهو بگوپرئت به وينه ي گويدرئو).

كه سى نويزئى كه فهرز بكات له پاشدا بهر نويزى بو خه لك بكات

٤١٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يُصَلِّي الْفَرِيضَةَ ثُمَّ يُؤْمُ النَّاسَ بَعْدَ ذَلِكَ

٥٨٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ، كَانَ يُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى قَوْمِهِ فَيُؤْمُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَصْحَابِنَا الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالُوا: إِذَا أَمَّ الرَّجُلُ الْقَوْمَ فِي الْمَكْتُوبَةِ وَقَدْ كَانَ صَلَاتُهَا قَبْلَ ذَلِكَ أَنَّ صَلَاةَ مَنْ ائْتَمَّ بِهِ جَائِزَةٌ. وَاجْتَنَبُوا بِحَدِيثِ جَابِرٍ فِي قِصَّةِ مُعَاذٍ. وَهُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ. وَرُوِيَ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، وَالْقَوْمُ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهَا صَلَاةُ الظُّهْرِ، فَأَتَمَّ بِهِمْ، قَالَ: صَلَاتُهُ جَائِزَةٌ. وَقَدْ قَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ: إِذَا ائْتَمَّ قَوْمٌ بِإِمَامٍ وَهُوَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهَا الظُّهْرَ فَصَلَّى بِهِمْ، وَاقْتَدَوْا بِهِ فَإِنَّ صَلَاةَ الْمُقْتَدِي فَاسِدَةٌ إِذَا اخْتَلَفَ نِيَّةُ الْإِمَامِ وَنِيَّةُ الْمَأْمُومِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: (مُعَاذِی) کوری جه بهل رهزای خوای لی بی له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی شیوانی کرد، پاشان گه رایه وه بوناو قهومه که ی و بهر نویژی هه مان نویژی بۆ کردن.

پیشه وایان شافیهی و نه حمه د و نیسحاق په یه روی نهم فهرمووده ده که ن و ده فهرموون: نه گهر که سی بهر نویژی نویژی که فهرز بۆ خه لک بکات، له کاتی کهدا که خوی پیشتر نهو نویزه ی کرد بی، نه وه ی له دوایه وه نویژ ده کات نویزه که ی دروسته. به به لگی فهرمووده که ی جابیر رهزای خوای لی بی.

پرسیار کرا نه بو (درداء) رهزای خوای لی بی ده باره ی پیاوی ده چیتته مزگه وته وه، له وکاته دا خه لکه که نویژی عه سر ده که ن، نه ویش به لایه وه وابی نه وان نویژی نیوه رۆ ده که ن نویژیان له گه لدا بکات، تایا نویزه که ی دروسته یان نا؟ فهرمووی: به لی نویزه که ی دروسته. هه ندی له خه لکی کوفه ده لێن: نه گهر کۆمه لی خه لک له دوا ی پیش نویژیکه وه نویژ بکه ن نهو نویژی عه سر بکات، نه وانیش به لایانه وه وابی نویژی نیوه رۆ ده کات، نه وه نویژی نهو که سه به تاله که له دوایه وه نویژ ده کات، نه گهر نیه تی پیش نویژ و نه وه ی له دوایه وه نویژ ده کات جیاواز بیت.

ده باره ی ریدان به سه جده بردن له سه ر پۆشاک له کاتی گهر ماو سه رمادا

٤١١ - بَابُ مَا ذُكِرَ مِنَ الرُّخْصَةِ فِي السُّجُودِ عَلَى التُّوبِ فِي الْحَرِّ وَالْبَرْدِ

٥٨٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنِي غَالِبُ الْقَطَّانُ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالطَّهَائِرِ سَجَدْنَا عَلَى ثِيَابِنَا اتِّقَاءَ الْحَرِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ

جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنُ عَبَّاسٍ. وَقَدْ رَوَى وَكَيْعٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی له دوا ی پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی نیوه رومان ده کرد، له بهر گرما له سه ره پو شاکه کانان سه جده مان ده برد.

دانیشتن له مزگهوت کاریکی باشه له دوا ی نویژی به یانی هه تا خوره له اتن

٤١٢ - بَابُ ذِكْرِ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْجُلُوسِ فِي الْمَسْجِدِ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ

٥٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ قَعَدَ فِي مُصَلَاةٍ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

واته: له جابری کوری سه موره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی به یانی ده کرد لهو شوینه ی که نویزه که ی تیدا ده کرد دانه نیشت و هه لئه نه سا هه تا خور ده رده کهوت.

٥٨٦ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجَمْعِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ظِلَالٍ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى الْعِدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَأْمَةٍ تَأْمَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ: عَنْ أَبِي ظِلَالٍ؟

فَقَالَ: هُوَ مُقَارِبُ الْحَدِيثِ، قَالَ مُحَمَّدٌ: وَاسْمُهُ هِلَالٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که
فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: (هه رکهس نویژی
به یانی بکات به کومه)، له پاشدا له شوینی خوی دانیشی یادی خوا بکات هه تا
خۆر هه لدی - و که می بهرز ده بیته وه - ، نینجا دوو رکات نویژ بکات، خیر و
پاداشتی جهج و عومره یه کی ته واو ته واو ته واوی بۆ ده نوسریت).

نه وه ی هاتووه سه بارهت به ناوردانه وه له نویژدا

٤١٣ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الْإِلْتِقَاتِ فِي الصَّلَاةِ

٥٨٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، وَغَيْرُهُ وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ
مُوسَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ
عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَلْحَظُ فِي الصَّلَاةِ يَمِينًا وَشِمَالًا، وَلَا
يَلْوِي عُنُقَهُ خَلْفَ ظَهْرِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ خَالَفَ وَكِيعٌ الْفَضْلَ بْنَ مُوسَى فِي
رَوَايَتِهِ.

واته: له نینو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژدا چاوی ده گێرا به لای راست و چه پداو سه رنجی ده دا،
به لام ملی وهر نه چه رخا بۆ دواوه واته ناوری نه نه دایه وه بۆ دواوه.

٥٨٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
سَعِيدٍ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ عِكْرِمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
يَلْحَظُ فِي الصَّلَاةِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَائِشَةَ.

واته: له ههندی له هاوه لانی عیكریمهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، كه پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) له نویژدا چاوی دهگیرا.

۵۸۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ حَاتِمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا بُنَيَّ، إِيَّاكَ وَالْإِلْتِفَاتُ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّ الْإِلْتِفَاتُ فِي الصَّلَاةِ هَلَكَةٌ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَمِنَ التَّطَوُّعِ لَا فِي الْفَرِيضَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، كه فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیی فهرمووم: (کوری خوم هوشیاربه نه کهمی له نویژدا ناوردیهتهوه، بیگومان ناوردانهوه له نویژدا تیاچورنه، نه گهر هه ناچار بووی له نویژی سوننه تدا به هه رحال به لام له نویژی فهرزدا نابی و دروست نیه).

۵۹۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا صَالِحُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَشْعَثِ بْنِ أَبِي الشَّعَثَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ، قَالَ: هُوَ الْخِتِلَاسُ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الرَّجُلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، كه فهرموویهتی: سه بارهت ناوردانهوهی نویژخوین پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)؟ شهویش فهرمووی: (نهوه دزین و رفاندنیکه شهیتان له نویژی بهنده دهیدزی).

نه گهر پيشنويژ له سه جده دا بوو به کي هات بو نويز چي بکات

٤١٤ - بَابُ مَا ذَكَرَ فِي الرَّجُلِ يُذَرِّكُ الْإِمَامَ وَهُوَ سَاجِدٌ كَيْفَ يَصْنَعُ

٥٩١ - (صحيح) حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُونُسَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هُبَيْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، وَعَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَا: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ وَالْإِمَامَ عَلَى حَالٍ فَلْيَصْنَعْ كَمَا يَصْنَعُ الْإِمَامُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْلَمُ أَحَدًا أَسَنَدَهُ إِلَّا مَا رَوَى مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالُوا: إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ وَالْإِمَامُ سَاجِدًا فَلْيَسْجُدْ وَلَا يُخْرِثُهُ تِلْكَ الرَّكْعَةُ إِذَا قَاتَهُ الرُّكُوعُ مَعَ الْإِمَامِ. وَاخْتَارَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ أَنْ يَسْجُدَ مَعَ الْإِمَامِ. وَذَكَرَ عَنْ بَعْضِهِمْ فَقَالَ: لَعَلَّهُ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ فِي تِلْكَ السَّجْدَةِ حَتَّى يُغْفَرَ لَهُ.

واته: له (مُعَاذِي) كوري جه به له وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه فرمويه تي: پيغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: (نه گهر به کي له نيته هات بو نه نجامداني نويزي جه ماعت و پيشنويژ له نويزدا بوو به کسر نويز دابه ستی و وهك پيشنويژ بکات). - بو نمونه نه گهر پيشنويژ له سه جده دا بوو نه ویش سه جده به ریت -.

به په پيره و کړدنې فرموده ده كه هندی له زانایان ده فرمون: نه گهر پياوې هات بو مزگهوت پيشنويژ له سه جده دا بوو نه ویش سه جده به ریت، نه و رکاته ی بو حساب نيه، نه گهر له گمل پيشنويژدا رکوعی نه بر دبوو. (عبد الله) كوري موباره ك ده فرموي: با له گمل پيشنويژدا سه جده به ریت. هندیکیان ده فرمون: له وانه يه له و سه جده سهری به رزنه کاته وه هتا خوا ليی خوش ده بيت.

که قامت کرا خه لکه که هه ستانه وه چاوه ریگردنی پیشنوژی باش نیه

۴۱۵ - بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَنْتَظِرَ النَّاسُ الْإِمَامَ وَهُمْ قِيَامٌ عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

۵۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي خَرَجْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَحَدِيثُ أَنَسٍ غَيْرُ مَحْفُوظٍ. حَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ أَنْ يَنْتَظِرَ النَّاسُ الْإِمَامَ وَهُمْ قِيَامٌ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ الْإِمَامُ فِي الْمَسْجِدِ فَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَإِنَّمَا يَقُومُونَ إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ. وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ.

له (عبد الله) كوری شه بو قه تاده وه، له باوکیه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (کاتی قامت کرا بو نوژی هه لمه سن هه تا ده مبینن ده رده چم).

هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و جگه له وانیش به لایانه وه باش نیه که قامت کرا خه لکه که هه ستانه وه چاوه ری پی پیشنوژی بکه ن. هه ندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر پیشنوژی له مرگه وت بوو قامت کرا، هه لسنه وه له کاتی کدا که بانگیبژ فهرمووی: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ). نه مهش وتهی پیشهوا ثیبنو موباره که.

سوپاس و ستایشی خوی گه وره و سلاواتدان له پیش پارانوهه دا

۴۱۶ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الثَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ قَبْلَ الدُّعَاءِ

۵۹۳ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كُنْتُ أَصَلِّي وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ مَعَهُ، فَلَمَّا جَلَسْتُ بَدَأْتُ بِالثَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ، ثُمَّ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ دَعَوْتُ لِنَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَلْ تُعْطَى، سَلْ تُعْطَى فِي الْبَابِ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

له (عبد الله) ی کوپی مه سعو ده وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نویژم ده کرد، پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتیوو پیشهوا نه بو به کر و عومهری له گهل بوو، دانیشتم به سوپاس و ستایشی خوی گه وره ده ستم پی کرد، له پاشدا به سلاواتدان له سه ر پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نینجا پارامه وه بو خزم، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (بپارێره وه و داوا بکه پیت ده دریت، بپارێره وه و داوا بکه پیت ده دریت).

سه باره ت به بۆن خوش کردنی مزگه وته کان

۴۱۷ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي تَطْيِيبِ الْمَسَاجِدِ

۵۹۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَامِرُ بْنُ صَالِحٍ الرُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّوْرِ، وَأَنْ تُنْظَفَ، وَتُطَيَّبَ.

واته: له عايشه وه ره زاي خواي لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانى دا به دروست كردنى مزگهوت له نار هوز و گهړهك و ماله كاندا، ههروه ها فهرمانى دا پاك بكرينه وه و بون خوش بكرين.

٥٩٥ - حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، وَوَكَيْعٌ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ.

٥٩٦ - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَقَالَ سُفْيَانُ: قَوْلُهُ بَيْنَاءِ الْمَسَاجِدِ فِي الدَّوْرِ يَعْنِي الْقَبَائِلَ.

نويزي سونه تى شهو دوو ركات دوو ركاته

٤١٨ - بَابُ: أَنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى

٥٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَعْلَى بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَلِيِّ الْأَزْدِيِّ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى. اخْتَلَفَ أَصْحَابُ شُعْبَةَ فِي حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ فَرَفَعَهُ بَعْضُهُمْ، وَأَوْقَفَهُ بَعْضُهُمْ. وَرَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْعُمَرِيُّ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَ هَذَا. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى. وَرَوَى الثِّقَاتُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ صَلَاةَ النَّهَارِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى،

وَبِالنَّهَارِ أَرْبَعًا. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ: فَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ صَلَاةَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، وَرَأَوْا صَلَاةَ التَّطَوُّعِ بِالنَّهَارِ أَرْبَعًا، مِثْلَ الْأَرْبَعِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَغَيْرِهَا مِنْ صَلَاةِ التَّطَوُّعِ. وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نویژی سوننه تی شهو و روژ دوو رکات دوو رکاته).

له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به شهو دوو رکات دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد، به روژ چوار رکاتی ده کرد.

زانایان رایان جیاوازه لهوباره وه: هه ندیکیان رایان وایه: نویژی سوننه تی شهو و روژ دوو رکات دوو رکاته. نه مهش و تهی پیشهوا شافعی و نه حمده. هه ندیکی تریان ده فهرموون: نویژی سوننه تی شهو دوو رکات دوو رکاته. رایان وایه نویژی سوننه تی به روژدا چوار رکاته. وه چوار رکات له پیش نویژی نیوه روژ و چوار رکات له دواى نویژی نیوه روژ، غهیری نیوه روژ له نویژه سوننه ته کان. نه مهش و تهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره ک و نیسحاقه.

چۆنیه تی نویژی سوننه تی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم له روژدا

٤١٩ - بَابُ كَيْفَ كَانَ تَطَوُّعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالنَّهَارِ

٥٩٨ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، قَالَ: سَأَلْنَا عَلِيًّا عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ النَّهَارِ؟ فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَا تُطِيقُونَ ذَاكَ، فَقُلْنَا: مَنْ أَطَاقَ ذَاكَ مِنَّا، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَاهُنَا كَهَيْئَتِهَا مِنْ هَاهُنَا عِنْدَ الْعَصْرِ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ، وَإِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَاهُنَا كَهَيْئَتِهَا مِنْ هَاهُنَا عِنْدَ الظُّهْرِ صَلَّى أَرْبَعًا، وَصَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَبَعْدَهَا رُكْعَتَيْنِ، وَقَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا، يَفْصِلُ بَيْنَ كُلِّ رُكْعَتَيْنِ بِالتَّسْلِيمِ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، وَالنَّبِيِّينَ، وَالْمُرْسَلِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْمُسْلِمِينَ.

واته: له عاصمى كورى (ضَمْرَة) وه ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: سه باره ت به چوڼيه تى نويزى سونه تى پيغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رږډدا، له پيشه وا (علي) مان ره زاي خواى لى بى پرسى؟ فهرمووى: نيتوه ناتوانن وه كه نهو بكنه و بهرده وام بن له سه رى، وتان: كى له نيمه نه توانى نه وه بكات، فهرمووى: كاتى كه خور دهرده كه وت و بهر زده بو وه دوو ركات نويزى ده كرد، نيوهرږ چوار ركات نويزى ده كرد، له پيش نويزى نيوهرږ چوار ركات نويزى ده كرد، له دواى نويزى نيوهرږ دوو ركاتى ده كرد، له پيش نويزى عه سر چوار ركات نويزى سونه تى به دوو سه لام دانه وه ده كرد واته دوو ركات دوو ركات، سلاوى ده كرد له مه لانيكه نزيكه كان و پيغه مبه ران و نيرواوان، ههروه ها له هه موو موسولمان و باوه ردارى كه په پيره وى نه وان ده كات.

٥٩٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: أَحْسَنُ شَيْءٍ رَوِيَ فِي تَطَوُّعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّهَارِ هَذَا. وَرَوَى عَنِ ابْنِ الْمُبَارَكِ، أَنَّهُ كَانَ يُضَعِّفُ

هَذَا الْحَدِيثُ. وَأَمَّا ضَعْفُهُ عِنْدَنَا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، لِأَنَّهُ لَا يُرَوَّى مِثْلُ هَذَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ. وَعَاصِمُ بْنُ ضَمْرَةَ هُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْحَدِيثِ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ قَالَ سُفْيَانُ: كُنَّا نَعْرِفُ فَضْلَ حَدِيثِ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ عَلَى حَدِيثِ الْحَارِثِ.

نوژی کردن له سهر عهباو پوشاکی ژنان باش نیه

۴۲۰ - بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّلَاةِ فِي لُحْفِ النِّسَاءِ

۶۰۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ أَشْعَثَ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُصَلِّي فِي لُحْفِ نِسَائِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُحْصَةً فِي ذَلِكَ.

واته: له عائشه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له سهر عهباو پوشاکی ژنه کانی نوژی نه ده کرد. له پيغه مبهره وه (صلى الله عليه وسلم) ده گيړنه وه، كه ريگه ی داوه به نوژی کردن له سهر عهباو پوشاکی ژنان.

روشتن و کار کردن درسته له کاتی نه جامدانی نوژی سونه تدا

۴۲۱ - بَابُ مَا يَجُوزُ مِنَ الْمَشْيِ وَالْعَمَلِ فِي صَلَاةِ التَّطَوُّعِ

۶۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ بُرْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: جِئْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي الْبَيْتِ، وَالْبَابُ عَلَيْهِ مُغْلَقٌ، فَمَشَى حَتَّى فَتَحَ لِي، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مَكَانِهِ، وَوَصَفَتِ الْبَابَ فِي الْقِبْلَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هاتم پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ماله وه نوژی سونه تی ده کرد درگاگه داخوابو له سهری، رۆشت هتا کردیه وه بۆم، له پاشدا پاشه وپاش گه پابه وه شوی تی خزی، درگاگه له پرووی قیبله وه بوو دایخستبوو بۆنه وهی که س نه دات به بهر نوژه کهیدا.

سه بارهت به خویندنی دوو سورهت له رکاتیکدا

۴۲۲ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي قِرَاءَةِ سُورَتَيْنِ فِي رَكْعَةٍ

۶۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ، قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ عَبْدَ اللَّهِ، عَنْ هَذَا الْحَرْفِ (غَيْرِ آسِنٍ) أَوْ يَاسِنٍ؟ قَالَ: كُلُّ الْقُرْآنِ قَرَأْتُ غَيْرَ هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: إِنَّ قَوْمًا يَقْرَءُونَهُ يَنْثُرُونَهُ نَثْرَ الدَّقْلِ، لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، إِنِّي لَأَعْرِفُ السُّورَ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ، قَالَ: فَأَمَرْنَا غُلَقَمَةَ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: عَشْرُونَ سُورَةً مِنَ الْمُفَصَّلِ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بَيْنَ كُلِّ سُورَتَيْنِ فِي رَكْعَةٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه عمه شه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی دهربارهی پیته کان (غَيْرِ آسِنٍ) سورة عمد: ۱۵. یان (يَاسِنٍ) له (عبد الله) ی کوری مه سعودی رهزای خوای لی بی پرسى؟ فهرمووی: سه رجهم قورنانت خویندۆته وه جگه له مه، وتی: به تی، فهرمووی: کۆمه لی قورنان ده خوینن په رش و بلاوی

ده که نه وه وه که ره قهلهی خورما، له گه رویان تیپهړ ناکات واته قبول ناییت، من چند سورته تیکی هاوشتیوه ده زانم که له مانادا وه که یه کن به لام ژماره ی نایه ته کانیان وه که یه که نیه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو سورته دوو سورته پیکه وه ده بخویندن له رکاتی کدا، نه بو وائل فرمووی: فرما مان کرد به عه لقه مه ده باره ی نهو سورته تانه پرسیار بکات له (عبد الله) ی کورپی مه سعود ره زای خوی لی بی؟ فرمووی: بیست سورته (مفصل) ن - له سورته ی قاف به دواوه پیان ده وتریت سورته موفه له کان -، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو دوو پیکه وه ده بخویندن له رکاتی کدا.

ده باره ی خیرو گه وره یی به پی روشتن بۆ مزگهوت

٤٢٣ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي فَضْلِ الْمَشْيِ إِلَى الْمَسْجِدِ

٦٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، سَمِعَ ذُكْوَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا تَوَضَّأَ الرَّجُلُ فَأَخْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ لَا يُخْرِجُهُ، أَوْ قَالَ: لَا يَنْهَرُهُ، إِلَّا بِأَهَا، لَمْ يَخْطُ خُطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، أَوْ حَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (هر پیاوی له ماله وه ده ستونویژیکی جوان بگری به ته وای، له پاشدا ده رچی به رهو مزگهوت، لهو چوونه ی بۆ مزگهوت نیهت و مبهستی بهس نویژی بی، وه ته نها نویژ پالی پیوه بنیت، هر ههنگاوی ده نی پله به پی به رزده بیته وه گونا هیکی پی هه لده وه ری هه تا ده چیته مزگهوت وه).

سوننه تی دواى نویژی شیوان له ماله وه چاکتره و خیری زیاتره

٤٢٤ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي الصَّلَاةِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ أَنَّهُ فِي الْبَيْتِ أَفْضَلُ

٦٠٤ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي الْوَزِيرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسْجِدِ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ الْمَغْرِبِ، فَقَامَ نَاسٌ يَتَنَفَّلُونَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ بِهَذِهِ الصَّلَاةِ فِي الْبُيُوتِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ ابْنِ عُمرَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ حُذَيْفَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الْمَغْرِبَ فَمَا زَالَ يُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ حَتَّى صَلَّى الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ. فَبَيَّ هَذَا الْحَدِيثُ دَلَالَةً أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي الْمَسْجِدِ.

واته: له كه عىبى كورى عوجره وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) له مزگه وتى هوزى (عبد الأشهل) نویژی شیوانى كرد، كاتى كه لى بوونه وه خه لكه كه هه ستانه وه سوننه تی دواى نویژی شیوانیان نه نجامدا، فهرمووى: (دهستبگرن بهم نویژانه وه له ماله وه واته له ماله وه ناخامیان بدهن). فهرمووده ی صه حیح نه مهیه له ئیبنو عومره وه رهزای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموویه تی: پيغه مبهه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) له مالى خويان دوو ركات سوننه تی دواى نویژی شیوانى ده كرد.

له (حذيفة) وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه كه پيغه مبهه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) له مزگه وت دوو ركات سوننه تی دواى نویژی شیوانى ده كرد، بهرده وام دريژه ی ده دا به قورشان خویندنه كه ی هه تا نویژی خه وتنانى ده كرد. شه فهرمووده ش

به لگه به له سه ره وهی که پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مزگهوت سوننه تی دواى نویژی شیوانی ده کرد.

ده باره ی کاتی که سی موسولمان بوو خوی بشوات

٤٢٥ - بَابُ: فِي الْإِغْتِسَالِ عِنْدَمَا يُسَلِّمُ الرَّجُلُ

٦٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ خَلِيفَةَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ، أَنَّهُ أَسْلَمَ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَغْتَسِلَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَجِبُونَ لِلرَّجُلِ إِذَا أَسْلَمَ أَنْ يَغْتَسِلَ وَيَغْسِلَ ثِيَابَهُ.

واته: له قهسی کوری عاصیمه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، کاتی که موسولمان بوو، پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمامانی پی کرد خوی بشوات به ئاو و سیدر. به په پیره و کردنی فهرمووده که زانایان پییان باشه کاتی که سی موسولمان ده بی خوی و پوشاکه کانی بهری بشوات.

ده باره ی وتنی (بِسْمِ اللّٰهِ) له کاتی چوونه سه رئاو.

٤٢٦ - بَابُ مَا ذُكِرَ مِنَ التَّسْمِيَةِ عِنْدَ دُخُولِ الْخَلَاءِ

٦٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ بَشِيرٍ بْنُ سَلْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلَادُ الصَّفَّارُ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ النَّصْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَتَرُ مَا بَيْنَ أُعْيُنِ الْحَيِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ: إِذَا دَخَلَ أَحَدُهُمُ الْخَلَاءَ، أَنْ يَقُولَ:

بِسْمِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَإِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ الْقَوِيِّ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشْيَاءُ فِي هَذَا.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (حيجاب و داپوشه رى نيوان چاوى جنزه كه كان و شهرمگه ناده ميزاده كان نه مهيه: كاتى به كيكيان چووه سه رئاو بلى: (بسم الله)).

روخسارى نهم نوممه ته له قيامه تدا به شوينه وارى سه جده و ده ستونژدا

ده ناسرينته وه

٤٢٧ - بَابُ مَا ذُكِرَ مِنْ سِمَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ آثَارِ السُّجُودِ وَالطُّهُورِ

٦٠٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ أَحْمَدُ بْنُ بَكَّارٍ الدِّمَشْقِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: قَالَ صَفْوَانُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: أَخْبَرَنِي يَزِيدُ بْنُ حُمَيْرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أُمِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُرٌّ مِنَ السُّجُودِ، مُحَجَّلُونَ مِنَ الْوُضُوءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ.

واته: له (عبد الله) كورى بوسره وه رهزای خوايان لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (كه سانى نوممه تى من له قيامه تدا به شوينه وارى سپى و دره وشاوه ي جيگه ي سه جده و ده ستونژدا ده ناسرينته وه).

باشی دهست بی کردن به دهستویژ له لای راسته وه

۴۲۸ - بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ التَّيَمُّنِ فِي الطُّهُورِ

۶۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ أَشْعَثَ بْنِ أَبِي الشَّعْثَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُحِبُّ التَّيَمُّنَ فِي طُهُورِهِ إِذَا تَطَهَّرَ، وَفِي تَرْجُلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ، وَفِي انْتِعَالِهِ إِذَا انْتَعَلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو الشَّعْثَاءِ اسْمُهُ سُلَيْمٌ بْنُ أَسْوَدَ الْمُحَارِبِيُّ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فدرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهه موو هه تسوکه وت و کاروبایکی خویدا به پینی توانا حزی ده کرد له لای راسته وه دهست پی بکات وه: دهستویژگرتن نه گهر دهستویژی بگرتایه، شانه کردنی مووی سهر و ریشی نه گهر شانه ی بگردنایه، پیتلاو له پی کردن نه گهر له پینی بگردایه.

دهرباره ی چهنده ناو بهسه بو دهستویژگرتن.

۴۲۹ - بَابُ قَدْرِ مَا يُجْزَى مِنَ الْمَاءِ فِي الْوُضُوءِ

۶۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى، عَنِ ابْنِ جَبْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُجْزَى فِي الْوُضُوءِ رِطْلَانِ مِنْ مَاءٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ شَرِيكِ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَبْرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَوَضَّأُ بِالْمَكُوكِ، وَيَغْتَسِلُ بِخَمْسَةِ مَكَاكِي. وَرَوَى عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَبْرِ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى

اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَوَضَّأُ بِالْمَدِّ، وَيَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شَرِيكِ.

واته: له نه نه سی مالیکه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (دوو ره تلّ ناو به سه بو ده ستونیژگرتن). ههر له نه نه سه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (مه کۆک) مودی ناو ده ستونیژی ده گرت و به پینج (مه کۆک) مودیش خوی ده شت.

له نه نه سه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دوو ره تلّ ناو ده ستونیژی ده گرت و به (صاع) پیکیش خوی ده شت^(۱).

ناو پزاندن له جینگه میزی کوری شیره خوره.

۴۳۰ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي نَضْحِ بَوْلِ الْغُلَامِ الرَّضِيعِ

۶۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي حَرْبٍ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي بَوْلِ الْغُلَامِ الرَّضِيعِ: يُنْضَحُ بَوْلُ الْغُلَامِ، وَيُغَسَّلُ بَوْلُ الْجَارِيَةِ، قَالَ قَتَادَةُ: وَهَذَا مَا لَمْ يَطْعَمَا، فَإِذَا طَعِمَا غُسِلَا جَمِيعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. رَفَعَ هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيَّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ قَتَادَةَ، وَأَوْفَقَهُ سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ وَلَمْ يَرْفَعْهُ

^(۱) نهو (صاع) هی که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به کاری هیناوه بریتی بووه له چوار مشت نه م چوار مشت ه دادهرتت به سی لیتر به پتوانه. به کسانیشه به ۲۴۰۰ غرام به کیشانه. (فقه المنهجي على مذهب شافعي).

واته: له پیتشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌باره‌ی میزی کوری شیر‌ه‌خوره‌ه فرموویه‌تی: (نه‌گه‌ر میزی کور بهر پۆشاک که‌وت ناوی لی ده‌پۆتیریت، به‌لام هی کچ ده‌شۆردریت). قه‌تاده‌ه فرمووی: نه‌مه‌ نه‌گه‌ر خواردن نه‌خۆن، نه‌گه‌ر خواردنیان خوارد ده‌بی جینگه‌ی میزی هه‌ردووکیان بشۆردریت.

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم مه‌سحی کاله‌کانی
ده‌کرد له‌دوای دابه‌زینی مائیده‌ه

٤٣١ - باب مَا ذُكِرَ فِي مَسْحِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ تَزْوِيلِ الْمَائِدَةِ

٦١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ حَيَّانَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، قَالَ: رَأَيْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ فَقُلْتُ لَهُ: أَقْبَلَ الْمَائِدَةَ أَمْ بَعْدَ الْمَائِدَةِ، قَالَ: مَا أَسْلَمْتُ إِلَّا بَعْدَ الْمَائِدَةِ.

واته: له شه‌ه‌ری کوری هه‌وشه‌به‌وه ده‌گیرنه‌وه، که فرموویه‌تی: جه‌ری‌ری کوری (عبد‌الله)م دی ده‌ستنویژی گرت و مه‌سحی خوه‌ه‌کانی کرد، ده‌باره‌ی نه‌وه لی‌م په‌رسی؟ فرمووی: به‌چاوی خۆم پیغه‌مبه‌رم (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی ده‌ستنویژی گرت و مه‌سحی خوه‌ه‌کانی کرد، جا پیم‌وت: نه‌وه پیتش دابه‌زینی سوره‌تی (المائدة) بوو یان له‌دوای؟ فرمووی: من له‌دوای دابه‌زینی (المائدة)وه موسولمان بووم.

٦١٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُعَيْمُ بْنُ مَيْسَرَةَ النَّخَوِيُّ، عَنْ خَالِدِ بْنِ زَيْدٍ نَحْوَهُ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُقَاتِلِ بْنِ حَيَّانَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ.

باسی نایا له شگران بوی ههیه بخوات پیش نه وهی خوی بشوات؟

٤٣٢ - بَابُ: فِي الرُّخْصَةِ لِلْجُنُبِ فِي الْأَكْلِ وَالنَّوْمِ إِذَا تَوَضَّأَ

٦١٣ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ عَطَاءِ الْخُرَّاسِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْمَرَ، عَنْ عَمَّارٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ لِلْجُنُبِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ، أَوْ يَشْرَبَ، أَوْ يَنَامَ أَنْ يَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه ماره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رتی داوه به له شگران نه گهر ویستی بخوات و بخواته وه و بخهویت و دهستویژ بگری وه ک چۆن دهستویژ ده گرت بۆ نویژکردن.

دهرباره ی فەزل و گهواره ی نویژکردن

٤٣٣ - بَابُ مَا ذَكِّرَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ

٦١٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْنَادٍ الْقَطَوَانِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا غَالِبُ أَبُو بَشِيرٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ عَائِذٍ الطَّائِي، عَنْ قَيْسِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَعِيدُكَ بِاللَّهِ يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ مِنْ أُمَرَاءِ يَكُونُونَ مِنْ بَعْدِي، فَمَنْ غَشِيَ أَبْوَابَهُمْ فَصَدَّقَهُمْ فِي كَذِبِهِمْ، وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُمْ، وَلَا يَرِدُ عَلَيَّ الْخَوْضُ، وَمَنْ غَشِيَ أَبْوَابَهُمْ أَوْ لَمْ يَغْشَ وَلَمْ يُصَدِّقْهُمْ فِي كَذِبِهِمْ، وَلَمْ يَعْنَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ، فَهُوَ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ، وَسَيَرِدُ عَلَيَّ الْخَوْضُ، يَا كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ الصَّلَاةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ حَصِينَةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، يَا كَعْبُ

بْنُ عَجْرَةَ، إِنَّهُ لَا يَزُودُ لَحْمٍ نَبَتْ مِنْ سُخْتٍ، إِلَّا كَانَتْ النَّارُ أُولَى بِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُوسَى. وَأَيُّوبُ بْنُ عَائِذٍ يُضَعِّفُ وَيُقَالُ: كَانَ يَرَى رَأْيَ الْإِزْجَاءِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَلَمْ يَعْرِفْهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُوسَى وَاسْتَعْرَفَهُ جَدًّا.

واته: له كه عیبی کورپی عوجره وه ره زای خوای لسی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینی فرموم: (نهی که عیبی کورپی عوجره په نات ددهم به خوای گه وره له کار به ده ستانیکی دروزن و سته مکار که له دواي من پهیدا دهن، نه وهی بجی بۆ لایان و له ده رگایان بدات و دروکانیان به راست بزانی و به راستیان بخاته وه و یارمه تیده ری زولم و سته میان بیّت - فتوای نارده وایان بۆ بدات یان هر شتیکی لهو جوړه - ، نه وه له من نیه واته شوینکه وتهی ریبازی من نیه، منیش له وان نیم، له گه لم نایه ن بۆسر چهوزی کهوسه ر، نه وه کهسهی نه چی بۆ لایان دروکانیان به راست نه زانی و یارمه تیده ری زولم و سته میان نه بیّت، نه وه له منه واته شوینکه وتهی ریبازی منه، منیش له وانم، له گه لم دیت بۆسر چهوزی کهوسه ر، نویتز به لگه یه له سه ر باوه ری خاوه نه کهی، روژوو قه لغانیکی پۆلاینه خاوه نه کهی ده پاریزی له گوناوه تاوان، چاکه کردن گوناوه تاوان ده کوژینیتسه وه، وهک چون ناو ناگر ده کوژینیتسه وه، نهی که عیبی کورپی عوجره جهسته یه به مالی حرام په روه رده بیّت گه شه ناکات، به لکو ناگری دۆزه له پیشته بۆ سوتاندنی.

٦١٥ - وَقَالَ مُحَمَّدٌ: حَدَّثَنَا ابْنُ مُثَمِّرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُوسَى، عَنْ غَالِبٍ بِهَذَا.

باسيكي تر لهو باباته

٤٣٤ - باب مِنْهُ

٦١٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمُ بْنُ عَامِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَقَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ، وَصَلُّوا خَمْسَكُمْ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ، وَأَطِيعُوا دَا أَمْرَكُمْ، تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَبِي أُمَامَةَ: مُنْذُ كَمْ سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثَ؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ وَأَنَا ابْنُ ثَلَاثِينَ سَنَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو نومامهوه رهزاي خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: بوخوم گويم له پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وتارى حه جى مالاوايىدا فهرمووى: (له خوا بترسن كه پهروه ردگارتانه، پيئنج فهرزهى نويز نه نجام بدهن، مانگى رهمهزان به روژوو بن، زه كاتى مال و سامه نه كه تان ده ربكه، په پيره وى فهرمانى چاكه وى كار به ده ست و پيشه و اكانتاتن بكه، ده چنه به ده شتى پهروه ردگارتانه وه). وتى: به نهبو نومامه م وت: له كه يه وه نه م فهرمووده ت بيستوه له پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فهرمووى: ته مه نم سى سالان بو.

باسه کانی زه کات

۵ - کتاب الزکاة

نه وهی هاتوره دهر باره ی هه ره شه ی

توند لهو که سانه ی که زه کات دهر ناکهن.

۱ - بَابُ مَا جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنَعِ الزَّكَاةِ مِنَ التَّشْدِيدِ

۶۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ الْمُغْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: جِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، قَالَ: فَرَأَيْتُ مُقْبِلًا، فَقَالَ: هُمُ الْأَخْمَرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: فَقُلْتُ: مَا لِي لَعَلَّهُ أَنْزَلَ فِي شَيْءٍ، قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هُمْ فِذَاكَ أَبِي وَأُمِّي؟، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هُمُ الْأَكْثَرُونَ، إِلَّا مَنْ قَالَ: هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا، فَحَنَّا بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يَمُوتُ رَجُلٌ، فَيَدْعُ إِبِلًا أَوْ بَقَرًا، لَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهَا، إِلَّا جَاءَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ، تَطَوُّهُ بِأَخْفَافِهَا، وَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، كُلَّمَا نَفَدَتْ أُخْرَاهَا عَادَتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مِثْلُهُ. وَعَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: لِعِنَ مَانِعِ الصَّدَقَةِ. وَعَنْ قَبِيصَةَ بْنِ هُلُبٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَاسْمُ أَبِي ذَرٍّ: جُنْدَبُ بْنُ السَّكَنِ، وَيُقَالُ: ابْنُ جُنَادَةَ.

واته: له نه بو (ذر) هوه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هاتم بو

خرمه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژئیر سیبهری که عبه دا دانیشته بو، بینسی هاتم، فهرمووی: (به پهروه ردگاری که عبه نهوانه دؤراو و خه ساره تمه ند له پرؤژی قیامه تدا). نه بو (ذر) فهرمووی: له دهروونی خؤمدا وتم: لهوانه یه شتی لهبارهی منه وه دابه زیبی، نه بو (ذر) فهرمووی: وتم: دایک و باوکم به فیدات بی نهوانه کیئ؟ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (دهوله مهن دو خاوه ن مال و سامانه زوره کان، جگه لهوانهی ناواو ناواو لیتی ده به خشن)، له پیشه وه و به لای راست و چه پدا لیتی ده به خشن، له پاشدا فهرمووی: (سویند به (الله) که گیانی منی به دهسته، هه رکه سی بریت له دواي خؤی و شتر یان ره شه ولاخی به جی هیشته بی و زه کاتی نه دابیت، له پرؤژی قیامه تدا له جاران قه لهوتر ده بن، به سمه کانیان ده پون به سهر جهسته ی خاوه نه کانیانداو به شاخه کانیان لییان ده دن، جا که نهوانهی دواوه ته واو بوون نهوانهی سه ره تا دینه وه جاریکی تر به هه مان شیوه، ئیتر بهو شیوه به سه ره وام ده بن تا کو خواي گه وره دادوه ری ده کات له نیوان خه لکدا).

واته: له پیشه وا علیه وه ره زای خواي لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: نه فره ت کراوه لهو که سانه ی زه کات ده رناکه ن.

٦١٧م - (صحيح الإسناد مقطوع: يعني موقوف عن الضحاك) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُوسَى، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ الدَّيْلَمِ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ مُزَاحِمٍ قَالَ: الْأَكْثَرُونَ أَصْحَابُ عَشْرَةِ آلَافٍ.

واته: له (ضحاك) ی کوپی موزاحیمه وه ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: (الْأَكْثَرُونَ) نهوانه که خاوه نی ده هه زار درهه من. - درهه می کاتی خؤی - .

نه گهر زه کات دهر کرد ینگومان نه وهی له سهرته جیه جی ده کیت

۲ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أُذِّيتَ الزَّكَاةُ فَقَدْ قَضَيْتَ مَا عَلَيْكَ

۶۱۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عُمَرُو بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ دَرَّاجٍ، عَنْ ابْنِ حُجَيْرَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُذِّيتَ زَكَاةُ مَالِكَ فَقَدْ قَضَيْتَ مَا عَلَيْكَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ أَنَّهُ ذَكَرَ الزَّكَاةَ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ فَقَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَتَطَوَّعَ. وَابْنُ حُجَيْرَةَ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حُجَيْرَةَ الْمَصْرِيُّ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر زه کاتی مال و سامانه کت دهر کرد نه وه به راستی نه و اجبهی له سهرته جیه جیت کردوه).

له پیغه مبهروه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که باسی زه کاتی ده کرد، پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جگه له وهی که خوای گهوره فهرزی کردوه له سهرم هیچی ترم له سهر واجبه، فهرمووی: (نه خیر) مه گهر به ناره زووی خوت خیری لی بکهیت.

۶۱۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كُنَّا نَتَمَتَّى أَنْ يَبْتَدِيَ الْأَعْرَابِيُّ الْعَاقِلُ فَيَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ عِنْدَهُ، فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ، إِذْ أَتَاهُ أَعْرَابِيٌّ، فَجَنَّا بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّ رَسُولَكَ أَتَانَا فَرَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ أَرْسَلَكَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

نَعَمْ، قَالَ: فَبِالَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ، وَبَسَطَ الْأَرْضَ، وَنَصَبَ الْجِبَالَ، اللَّهُ أَرْسَلَكَ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّ رَسُولَكَ زَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَزْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّ رَسُولَكَ زَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَزْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا صَوْمَ شَهْرٍ فِي السَّنَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَدَقَ. قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّ رَسُولَكَ زَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَزْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا فِي أَمْوَالِنَا الزَّكَاةَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَدَقَ، قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّ رَسُولَكَ زَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَزْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا الْحَجَّ إِلَى الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. قَالَ: فَبِالَّذِي أَرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمَرَكَ بِهَذَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ. فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا أَدْعُ مِنْهُنَّ شَيْئًا وَلَا أُجَاوِزُهُنَّ، ثُمَّ وَتَبَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ صَدَقَ الْأَعْرَابِيُّ دَخَلَ الْجَنَّةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يَقُولُ: قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ: فَقَهُ هَذَا الْحَدِيثِ، أَنَّ الْقِرَاءَةَ عَلَى الْعَالِمِ وَالْعَرَضَ عَلَيْهِ جَائِزٌ مِثْلُ السَّمَاعِ، وَاحْتِجَ بِأَنَّ الْأَعْرَابِيَّ عَرَضَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَقَرَّ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: ناواته خواز بووین له خزمهت پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) بین و عدره بینکی ناقلی ده شته کی بیت پرسیاری لى بکات، جارئ له خزمه تیدا بووین عدره بینکی ده شته کی هات، له خزمهت پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، له سهر چۆک دانیش و تی: نهی موحه ممد، فروستاده که هات بو لامان پیی وتین: که تو ده فهرمووی و بیت وایه خوای گه وره راوانه ی کردوویت و پیغه مبهری خوای،

پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (به لئی). وتی: سویندت دهدهم بهوهی که
 ئاسمانی بهرز راگرتووه و زهوی راخستووه و کیوه کانی وهک میخ داکوتاو، ئایا
 خوای گهوره راوانهی کردووی؟ فهرمووی: (به لئی). فروستاده کهت پیتی وتین: که تو
 ده فهرمووی: (پینج نویژمان له سهر فهرزه له شهو و روژیکدا)، پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (به لئی). وتی: سویندت دهدهم به (الله) که رهوانهی کردووی،
 خوای گهوره بهمه فرمانی پی کردووی، فهرمووی: (به لئی). وتی: فروستاده کهت
 پیتی وتین: که تو ده فهرمووی: (له سالتیکدا مانگی به روژوو بین)، پیغه مبهەر (صَلَّى
 اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (راست ده کات). وتی: سویندت دهدهم به (الله) که
 رهوانهی کردووی، خوای گهوره بهمه فرمانی پی کردووی، فهرمووی: (به لئی).
 فروستاده کهت پیتی وتین: که تو ده فهرمووی: (زه کاتمان له سهر فهرزه و ده بی زه کاتی
 مال و سامانه کاغانن ده ریکهین)، پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی:
 (راست ده کات). سویندت دهدهم به (الله) که رهوانهی کردووی، خوای گهوره بهمه
 فرمانی پی کردووی، فهرمووی: (به لئی). وتی: فروستاده کهت پیتی وتین: که تو
 ده فهرمووی: (هه ریه کی له ئیمه نه گهر توانای هه بوو حه جی له سهر فهرزه) -
 له هه موو ته مه نیدا یه کجار - ، پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (راست
 ده کات). وتی: سویندت دهدهم به (الله) که رهوانهی کردووی، خوای گهوره بهمه
 فرمانی پی کردووی، فهرمووی: (به لئی). وتی: سویندت به (الله) که تو
 رهوانه کردووه به ههق ههتا ماوم جیبه جییان ده کهم و هیچ شتیکیان لی ته رک
 ناکه، له وهش زیاتر ناکه، له پاشدا به پهله ههستا روشت، پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه گهر نهو عه ره به ده شته کیه راست بکات ده چیتته
 به هه شته وه).

نهوهی هاتوره دهر باره‌ی زه کاتی زیو و زیو

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ

۶۲۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ عَقَوْتُ عَنْ صَدَقَةِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، فَهَاتُوا صَدَقَةَ الرِّقَةِ: مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمًا، وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةٍ شَيْءٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ مِائَتَيْنِ فَفِيهَا خُمْسُهُ دَرَاهِمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ. رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ الْأَعْمَشُ، وَأَبُو عَوَانَةَ، وَغَيْرُهُمَا، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا: عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ؟ فَقَالَ: كِلَاهُمَا عِنْدِي صَحِيحٌ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، يُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ رُويَ عَنْهُمَا جَمِيعًا.

واته: له پیشهوا عه‌لیهوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: (له‌زه‌کاتی نه‌سپ و به‌نده‌کانتان بوراوم، نیوه‌ش زه‌کاتی زیو بده‌ن له‌چل دره‌م دره‌م‌میک، له‌سه‌دو نه‌وه‌د دره‌م‌دا هیچ زه‌کات نیه، جا کاتی که گه‌یشته دوو سه‌د دره‌م نه‌وه پی‌نج دره‌م زه‌کاتی لی ده‌که‌ویت).

نودهی هاتووه دهر باره‌ی زه کاتی و شتر و مهر

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ

٦٢١ - (صحيح) حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْهَرَوِيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ كَامِلٍ الْمَرْوَزِيُّ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ الْعَوَّامِ، عَنْ سُفْيَانَ بْنِ حُسَيْنٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ كِتَابَ الصَّدَقَةِ، فَلَمْ يُخْرِجْهُ إِلَى عُمَّالِهِ حَتَّى قُبِضَ، فَقَرَنَهُ بِسَيْفِهِ، فَلَمَّا قُبِضَ عَمِلَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى قُبِضَ، وَعُمَرُ حَتَّى قُبِضَ، وَكَانَ فِيهِ: فِي خُمْسٍ مِنَ الْإِبِلِ شَاةٌ، وَفِي عَشْرِ شَاتَانِ، وَفِي خُمْسٍ عَشْرَةَ ثَلَاثَ شِيَاهٍ، وَفِي عَشْرِينَ أَرْبَعَ شِيَاهٍ، وَفِي خُمْسٍ وَعَشْرِينَ بَنْتٌ تَخَاضُ إِلَى خُمْسٍ وَثَلَاثِينَ، فَإِذَا زَادَتْ فِيهَا ابْنَةُ لَبُونٍ إِلَى خُمْسٍ وَأَرْبَعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ فِيهَا حِقَّةٌ إِلَى سِتِّينَ، فَإِذَا زَادَتْ فِيهَا جَذَعَةٌ إِلَى خُمْسٍ وَسَبْعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ فِيهَا ابْنَتَا لَبُونٍ إِلَى تِسْعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ فِيهَا حِقَّتَانِ إِلَى عَشْرِينَ وَمِائَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عَشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِي كُلِّ خُمُسِينَ حِقَّةٌ، وَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ ابْنَةُ لَبُونٍ، وَفِي الشَّاءِ: فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ شَاةٌ شَاةٌ إِلَى عَشْرِينَ وَمِائَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ فَشَاتَانِ إِلَى مِائَتَيْنِ، فَإِذَا زَادَتْ فَثَلَاثُ شِيَاهٍ إِلَى ثَلَاثِ مِائَةٍ شَاةٍ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِ مِائَةٍ شَاةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٍ شَاةٌ، ثُمَّ لَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ حَتَّى تَبْلُغَ أَرْبَعَ مِائَةٍ، وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ، وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، تَخَافَةُ الصَّدَقَةِ، وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا يَتَرَاكِعَانِ بِالسُّوْبَةِ، وَلَا يُؤْخَذُ فِي الصَّدَقَةِ هَرِمَةٌ وَلَا ذَاتُ عَيْبٍ. وَقَالَ الزُّهْرِيُّ: إِذَا جَاءَ الْمُصَدِّقُ فَسَمِ الشَّاءَ أَثَلَاثًا: ثَلَاثَ خِيَارٍ، وَثَلَاثَ أَوْسَاطٍ، وَثَلَاثَ شِرَارٍ، وَأَخَذَ الْمُصَدِّقُ مِنَ الْوَسْطِ. وَلَمْ يَذْكُرِ الزُّهْرِيُّ الْبَقَرَ، وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، وَنَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ عَامَّةِ الْمُفْقَهَاءِ، وَقَدْ

رَوَى يُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، وَلَمْ يَرْفَعُوهُ، وَإِنَّمَا رَفَعَهُ سُفْيَانُ بْنُ حُسَيْنٍ.

واته: له سالم - ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عومره وه ره زای خویان لی بی - له باوکیه وه ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی کرد به نویسنی نامه یه سه بارهت به زه کات و پیچای به شمشیره که یه وه، ده ری نه هیئا بو نه وانهی که نیشیان نه وه بوو زه کات کو بکه نه وه ههتا وه فاتی کرد، کاتی که وه فاتی کرد، پیشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی کاری پی ده کرد ههتا له دنیا ده رچوو، ههروه ها پیشهوا عومره ره زای خوی لی بی کاری پی ده کرد ههتا له دنیا ده رچوو، له نامه که دا بهم شیویه زه کات ده رکردن ههتا بوو: (له پیچ و شتر شه کی، له ده و شتر دوو شه ک، له پانزه و شتر سی شه ک، له بیست و شتر چوار شه ک، له بیست و پینج سر و شتر وه ههتا ده گاته سی و پینج سر نه وه یه که به چکه و شتری میینه ی ته من یه ک سال، نه گهر یه ک سر زیاد ی کرد واته له سی و شش سر وه ههتا ده گنه چل و پینج سر به چکه و شتری میینه ی دوو ساله، نه گهر یه ک سر زیاد ی کرد واته له چل و شش سر ههتا ده بن به شهست سر به چکه و شتری میینه ی سی ساله ی بهر که ل، نه گهر یه ک سر زیاد ی کرد واته له شهست و یه ک سر ههتا ده بن به هفتا و پینج سر و شتری میینه ی چوار سال زه کاتیان لی ده که ویت، که بوون به هفتا و شش سر ههتا ده بن به نه وه د سر دوو به چکه و شتری میینه ی دوو سال، که بوون به نه وه دو یه ک ههتا ده بن به سه دو بیست سر دوو و شتری میینه ی سی ساله ی بهر که ل، نه گهر ژماره ی و شتره کان له وه زیاتری کرد نه وه بو هه موو په نجا سر و شتری به چکه و شتری میینه ی سی ساله، وه بو هه موو چل سر ی به چکه و شتری میینه ی دوو ساله، له مه ردا: له چل سر مه ر شه کی، ههتا ده گاته سه دو بیست سر، نه گهر له سه دو بیست زیاد ی کرد با یه ک مه ریش

بیٔ هتا ده گاته دوو سهد سهر نهوه دوو شهك، نه گهر له دوو سهد سهر زیادى كرد هتا ده گاته سى سهد سهر نهوه سى شهك زه كاتيان لى ده كه ویت، نه گهر له سى سهد سهر زياديان كرد نهوه بۆ هه موو سهد سهر مه پى شهكى، هتا ژماره يان نه گاته چوار سهد سهر هيج زه كاتيان ناكه ویت، نابیت ناژه لى كۆ جيا بکريته وه، وه نابیت ناژه لى جيا كۆ بکريته وه له ترسى زه كات لى ده كردن، هاوبه شانیش له ناو خوياندا به پى كويى كه م و زيادى ده گيرنه وه بۆ يه كترى، نهو ناژه لانهى - كه هى دوو كهس يان زياترن - پى كه وه تى كه لى نهوه بى گومان به يه كسانى ده يگيرنه وه - دابه شى ده كه نه وه به سهر خوياندا ههركهس به نه ندازهى به شى خوى به شه زه كاتى ده كه ویت سهر، وه ناژه لى پير و كویر و عه بیدار وه رنا گيریت له زه كاتدا). راوى فهرموده كه سوفيانى كورپى حوسه ين ده لیت: زوهرى وتى: كاتى كه زه كات وه رگر هات جه له به مه ره كان ده كرين به سى به شه وه: به شى كى خراب، به شى كى چاك، به شى كى مام ناوه ندی، جا زه كات وه رگره كه له به شه مام ناوه نديه كه ده بات، زوهرى له نوسراوى زه كاته كه دا باسى مانگاى نه كرد.

نه وهى هاتووه ده باره ی زه كاتى مانگا

٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْبَقْرِ

٦٢٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُخَارِبِيُّ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فِي ثَلَاثِينَ مِنَ الْبَقَرِ تَبِيعُ أَوْ تَبِيعَةٌ، وَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ. هَكَذَا رَوَاهُ عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، وَعَبْدُ السَّلَامِ ثِقَةً حَافِظٌ. وَرَوَى شَرِيكٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی مه سعوده وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (له سی سهر
 مانگا یهک (گولک) کویره که یهک ساله زه کات هه یه که پیی نابیتسه سالی دووهم،
 له چل سهر مانگا یهک کویره که زه کات هه یه که دوو سالی ته و او کریتت).

۶۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا
 سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ: بَعَثَنِي
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْيَمَنِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَخْذَ مِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ بَقْرَةً تَبِيعًا أَوْ
 تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ خَالٍ دِينَارًا، أَوْ عِدْلَهُ مَعَاوِرَ. هَذَا حَدِيثٌ
 حَسَنٌ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ
 مَسْرُوقٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَأَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ، وَهَذَا
 أَصَحُّ.

واته: له (مُعَاذِ) ی کورپی جه به له وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: کاتی که پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نارد می بو یه مهن فهرمانی
 پی کردم: له هه موو سی سهر مانگایه گویره که یه کی یهک ساله ی نیر یان می
 زه کات وهریگرم، وه له هه موو چل سهر مانگایه نیتونیک ی دوو سال وهریگرم، وه
 له هه موو بالغینکی - نیری (أهل الذمة) - دیناری سهرانه (جزیه) وهریگرم، یان به
 نه ندازی نهو دیناره جل و بهرگی (معاشر) وهریگرم. - (المعافر): هوزیک بوون له
 یه مهن -.

- نه م سهرانه (جزیه) له گاور و جوله که ده سه نریت، کاتی که موسولمانان
 ولایتیکیان رزگار کرد نه جهنگن له گهل سوپای نیسلامداو، له سهر دینی خویان
 بیننه وه، نهو کاته سهرانه (جزیه) یان لی ده سه نریت له بریتی پاراستنی سهر و

مالیان له لایهن موسولمانانه وه، بره کەشی دیناریکە بۆ هەر بالغیکی نیر - .

۶۲۴ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عُبَيْدَةَ: هَلْ تَذْكُرُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: لَا.

هه لێژاردنی نایاب ترینی مال و سامان له جیاتی زه کات

۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ اخْتِيارِ الْمَالِ فِي الصَّدَقَةِ

۶۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَيْفِيٍّ، عَنْ أَبِي مَعْبُدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ لَهُ: إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةَ أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِدَلِّكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الصُّنَائِحِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مَعْبُدٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ: اسْمُهُ نَافِذٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (معاذی نارد بۆ یه مهن، پیتی فەرموو: (نهوا تۆ ده چیت بۆ ناو گه لێک که خاوهنی نامه ی ناسمانین، بانگیان بکه شایه تی بدەن: که هیچ په رستراویک نیه به حق جگه له (الله)، وه شایه تی بدەن که من نیردراوی خوا، جا

نه کهر به گوئیان کردی، پئیان رابگه یه نه که خوی گه وره لهه موو شه و روژیکدا پینج نویژی له سه ره فرز کردن، جا نه کهر نه مه شیان به گوئی کردی، پئیان رابگه یه نه که خوی گه وره فرزی کرده له سه ریان زه کاتی سامان و داراییان ده ریکه، شهویش له دهوله مهنده کانیان و هره گیری و ده دریتسه وه به هه ژارو نه داره کانیان، جا نه کهر نه مه شیان به گوئی کردی، نه که ی نایاب ترینی سامانه کانیان هه لژیژی له جیاتی زه کات، خوت بپاریزه له دوعاو شاهو نزوله ی ستم لیکراو چونکه له نیتوان نه و خوی گه وره دا په رده نیه واته دوعا که ی گه را ده بیت).

ده باره ی زه کاتی کشتو کال و خورما و دانه ویتله

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَدَقَةِ الزَّرْعِ وَالتَّمْرِ وَالْحَبُوبِ

۶۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى الْمَازِنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ دُونَ خُمْسٍ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسَةٍ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له شهو سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فرموویه تی: (له پینج وشر که متر زه کات نیه، له پینج ئوقیه زیویش که متر زه کات نیه، وه له دانه ویتله و خورمادا پینج ویسق که متر زه کات نیه). - ویسق به کیلوی شه مپو ده کاته: (۶۵۲) کیلو و له ده یا ههشت، ئوقیه یه کیش ده کاته: چل دره می زیو - .

۶۲۷ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، وَشُعْبَةُ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْهُ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنْ لَيْسَ فِيهَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ، وَالْوَسْقُ: سِتُّونَ صَاعًا، وَخُمْسَةُ أَوْسُقٍ: ثَلَاثُ مِائَةِ صَاعٍ، وَصَاعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خُمْسَةُ أَرْطَالٍ وَثُلُثٌ، وَصَاعُ أَهْلِ الْكُوفَةِ: ثَمَانِيَةُ أَرْطَالٍ، وَلَيْسَ فِيهَا دُونَ خُمْسِ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَالْأَوْقِيَّةُ: أَرْبَعُونَ دِرْهَمًا، وَخُمْسُ أَوَاقٍ: مِائَتَا دِرْهَمٍ، وَلَيْسَ فِيهَا دُونَ خُمْسِ دَوْدٍ صَدَقَةٌ، يَعْنِي: لَيْسَ فِيهَا دُونَ خُمْسِ مِنَ الْإِبِلِ، فَإِذَا بَلَغَتْ خُمْسًا وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فَفِيهَا بِنْتُ مَخَاضٍ، وَفِيهَا دُونَ خُمْسِ وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فِي كُلِّ خُمْسٍ مِنَ الْإِبِلِ شَاةٌ.

به په پیره وکردنی فەرمووده که زانایان رایان وایه: وه له دانه ویتله و خورمادا پینج ویسق که متر زه کات نیه، ویسقی شهست صاعه، پینج ویسق سی سهد صاعه، صاعی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پینج ره تل و سینه که ره تلنیکه، صاعی خه لکی کوفه ههشت ره تل، له دانه ویتله و خورمادا پینج ویسق که متر زه کات نیه، ثوقیه چل دره مه، پینج ثوقیه دوو سهد دره مه، له پینج وشر که متر زه کات نیه، نه گهر ژماره ی وشره کان گه یشته بیست و پینج نه وه پیویسته یه که به چکه وشری مینه ی ته مه ن یه که سال زه کاتیان لی دهر کریت، وشر له یه که سهر وه هتا ده گاته بیست و چوار سهر زه کاته که ی له مهر ده دریت، بوهر پینج سهر وشری مهری.

نہسپ و بهنده کان زه کاتیان لی دهرنا کریت

۸ - بَابُ مَا جَاءَ لَيْسَ فِي الْحَيْلِ وَالرَّقِيقِ صَدَقَةٌ

۶۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، وَخُمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، وَشُعْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ عِرَاكِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي فَرَسِهِ، وَلَا فِي عَبْدِهِ صَدَقَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ لَيْسَ فِي الْحَيْلِ السَّائِمَةِ صَدَقَةٌ، وَلَا فِي الرَّقِيقِ إِذَا كَانُوا لِلْخِدْمَةِ صَدَقَةٌ، إِلَّا أَنْ يَكُونُوا لِلتَّجَارَةِ، فَإِذَا كَانُوا لِلتَّجَارَةِ فَفِي أَثْمَانِهِمُ الزَّكَاةُ إِذَا حَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ.

واته: له نهبو هورهيره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (بهنده و نهسپی موسولمان زه کاتیان لی دهرنا کریت). - نه گهر بۆ بازرگانی نه بوون -.

سه بارهت به زه کاتی ههنگوین

۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْعَسَلِ

۶۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي سَلَمَةَ النَّيْسَبِيُّ، عَنْ صَدَقَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُوسَى بْنِ يَسَارٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعَسَلِ: فِي كُلِّ عَشْرَةِ أَزْقٍ رَقٌّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَيَّارَةَ الْمُثَنَّبِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ. وَلَا يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ كَبِيرُ شَيْءٍ،

وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ فِي الْعَسَلِ شَيْءٌ، وَصَدَقَهُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَيْسَ بِحَافِظٍ، وَقَدْ خُولِفَ صَدَقَهُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ نَافِعٍ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی زه کاتی ههنگوین فهرمووی: (له ده هیزه، خیه، کونده) ههنگوین هیزه یه زه کات ده رده کریت).

۶۳۰ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: سَأَلَنِي عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ صَدَقَةِ الْعَسَلِ، قَالَ: قُلْتُ: مَا عِنْدَنَا عَسَلٌ نَتَصَدَّقُ مِنْهُ، وَلَكِنْ أَخْبَرَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ حَكِيمٍ أَنَّهُ قَالَ: لَيْسَ فِي الْعَسَلِ صَدَقَةٌ. فَقَالَ عُمَرُ: عَذَلُ مُرْضِيٍّ، فَكُتِبَ إِلَى النَّاسِ أَنْ تُوَضَعَ يَغْنِي عَنْهُمْ.

واته: له نافیعه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: عومره ی کوری (عبد العزیز) ده باره ی زه کاتی ههنگوین لیتی پرسم، فهرمووی: وتم: ههنگوینمان نیه ههتا زه کاتی لی ده ریکهین، به لام موغیره ی کوری حکیم بو ی گپراینه وه، فهرمووی: ههنگوین زه کاتی لی ده رناکریت، عومره ی کوری (عبد العزیز) فهرمووی: نه مه شتیکی راسته و جینگه ی ره زامه ندیه، نامه ی نووسی بو خه لک که زه کاتی ههنگوینیان له سه ره لگرن.

مالی سوودی لی وهر بگری هتا سالی بهسردا نهیهت زه کاتی لی

دهرناکری

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ لَا زَكَاةَ عَلَى الْمَالِ الْمُسْتَفَادِ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ

۶۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ صَالِحٍ الطَّلْحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ اسْتَفَادَ مَالًا فَلَا زَكَاةَ عَلَيْهِ، حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ عِنْدَ رَبِّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَرَّاءِ بِنْتِ نَبْهَانَ.

واته: له نيبنو عومره وه رهزای خويان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (هه رکهس سوود له مال و سامانی وهر بگریت زه کاتی لهسر نیه، هتا سالی بهسردا تیپهر نه بی).

۶۳۲ - (صحيح الإسناد موقوف، وهو في حكم المرفوع) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: مَنْ اسْتَفَادَ مَالًا فَلَا زَكَاةَ فِيهِ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ عِنْدَ رَبِّهِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ. وَرَوَاهُ أَيُّوبُ، وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، مَوْقُوفًا. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ، ضَعَّفَهُ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَعَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، وَغَيْرُهُمَا مِنْ أَهْلِ الْحَدِيثِ وَهُوَ كَثِيرُ الْعَلَطِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْ لَا زَكَاةَ فِي الْمَالِ الْمُسْتَفَادِ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا كَانَ عِنْدَهُ مَالٌ يَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ فَمِنْهُ الزَّكَاةُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ سِوَى الْمَالِ الْمُسْتَفَادِ، مَالٌ يَجِبُ فِيهِ الزَّكَاةُ، لَمْ يَجِبْ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ

الْمُسْتَفَادِ زَكَاةً حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ، فَإِنْ اسْتَفَادَ مَالًا قَبْلَ أَنْ يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ، فَإِنَّهُ يُزَكِّي الْمَالَ الْمُسْتَفَادَ مَعَ مَالِهِ الَّذِي وَجِبَتْ فِيهِ الزَّكَاةُ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکس سوود له مال و سامانی وهریگری زه کاتی له سهر نیه، هه تا سالی به سهردا تیپهر نه بی).

له هندی له هاوه لانی پیغه مبهره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گپرنه وه، که هه مال و سامانی سوودی لی وهریگری زه کاتی لی ده رناکری، هه تا سالی به سهردا تیپهر نه بی. مالیک و شافعی و نه حمه د و نیسحاق نه مه ده فهرموون.

هندی له زانایان ده فهرموون: نه گهر که سی مال و سامانی هه بوو لهو ماله ی فهرزه زه کاتی لی ده رکریته نه وه زه کاتی لی ده که ویت و واجبه له سهری زه کاته که ی ده ربکات، نه گهر جگه له وهی که سوودی لی وهرده گرت مال و سامانی تری نه بوو، نه وه هه مال و سامانی سوودی لی وهریگری زه کاتی لی ناکه ویت، هه تا سالی به سهردا تیپهر نه بی. نه گهر سوودی وهرگرت له مال و سامانی پیش نه وهی سالی به سهردا بیت، نه وه واجبه له سهری زه کاتی نهو مال و سامانه ده ربکات له گهل نهو ماله ی تر که زه کات لی ده رکردنی واجبه. پیشهوا سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفه نه مه ده فهرموون.

سه بارهت به موسولمانان که سهرانه یان له سهر نیه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ جَزِيَّةٌ

۶۳۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَكْثَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَصْلُحُ قِبْلَتَانِ فِي أَرْضٍ وَاحِدَةٍ، وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ جَزِيَّةٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (رووکردنه دوو قبیله له زهویه کدا دروست نیه، ههروه ها موسولمانان سهرانه یان له سهر واجب نیه).

۶۳۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ قَابُوسَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ، وَجَدَّ حَرْبِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ قَدْ رُوِيَ عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ عَامَّةِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ النَّصْرَانِيَّ إِذَا أَسْلَمَ وَضِعَتْ عَنْهُ جَزِيَّةُ رَقَبَتِهِ، وَقَوْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ عُشُورٌ إِنَّمَا يَعْني بِهِ: جَزِيَّةُ الرَّقَبَةِ، وَفِي الْحَدِيثِ مَا يُفَسِّرُ هَذَا حَيْثُ قَالَ: إِنَّمَا الْعُشُورُ عَلَى الْيَهُودِ، وَالنَّصَارَى، وَلَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ عُشُورٌ.

به پهیره وکردنی فهرمووده که سهرجه م زانایان رایان وایه: نه گهر گاورى موسولمان بوو سهرانه ی له سهر هه لده گیرى. فهرمووده که ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ده فهرموویت: (ده یه ک له موسولمانان وهرناگیریت) بیگومان مهبهست لهو سهرانه ی خودی خزیه تی نه ک سهرانه و باجی ده رامت و زهوی و زار. نهم فهرمووده راقهی نه وه مان بۆ ده کات که ده فهرموویت: (ده یه ک له گاور و جوله که وهرده گیریت، به لام ده یه ک له موسولمانان وهرناگیریت).

سه بارهت به زکاتی خشل

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْحَلِيِّ

۶۳۵ - (صحيح بما بعده) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الْمُصْطَلِقِ، عَنِ ابْنِ أَخِي زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَتْ: خُطِبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ، تَصَدَّقْنَ وَلَوْ مِنْ حُلِيِّكُنَّ، فَإِنَّكُنَّ أَكْثَرُ أَهْلِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

واته: له زهینه بی هاوسه ری (عبد الله) ی کوپری مه سعوده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) وتاری بو ده خویندینه وه فهرمووی: (نه ی کومه لی نافره تان خیر و چاکه بکه ن و زه کاتی خشله زیپر و زیوه کانتان دهر بکه ن، چونکه نیوه زورینه ی خه لکی دوزه خن له روژی قیامه تدا).

۶۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ يُحَدِّثُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، ابْنِ أَخِي زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ، وَأَبُو مُعَاوِيَةَ وَهَمَ فِي حَدِيثِهِ، فَقَالَ: عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ ابْنِ أَخِي زَيْنَبِ، وَالصَّحِيحُ إِنَّمَا هُوَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ ابْنِ أَخِي زَيْنَبِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ رَأَى فِي الْحَلِيِّ زَكَاةً. وَفِي إِسْنَادِ هَذَا الْحَدِيثِ مَقَالٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي ذَلِكَ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالتَّابِعِينَ فِي الْحَلِيِّ زَكَاةً، مَا كَانَ مِنْهُ ذَهَبٌ وَفِضَّةٌ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ. وَقَالَ

بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: ابْنُ عُمَرَ، وَعَائِشَةُ، وَجَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: لَيْسَ فِي الْخَلْقِ زَكَاةٌ وَهَكَذَا رَوَى عَنْ بَعْضِ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: زهینه بی هاوسه ری (عبد الله)ی کورپی مه سعو ده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: جاری پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) وتاری بو ده خویندینه وه فهرمووی: (نه ی کۆمه لی نافرده تان زه کاتی خشله زیتر و زیوه کانتان دهریکه ن، چونکه نیه زۆرینه ی خه لکی دۆزه خن له روژی قیامه تدا).

زانایان له باره ی زه کاتی خشله وه رایان جیاوازه، هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) و شوینکه وتوان رایان وایه نه گهر خشله که له زیتر و زیو بو نه وه زه کاتی لی ده که ویت، پیتشه وایان سوفیانی (ثوری) و ئیبنو مویاره ک نه مه ده فهرموون.

هه ندی له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) وه ک ئیبنو عومه ر و عایشه و جابری کورپی (عبد الله) و نه نه سی کورپی مالیک ده فهرموون: خشل زه کاتی لی دهرناکریت. له هه ندی شه ر عزانانی شوینکه وتوانه وه به هه مان شیوه هاتوه، پیتشه وایان مالیک و شافعی و نه حمه د و ئیسه ق نه مه ده فهرموون.

۶۳۷ - (حسن بغير هذا اللفظ) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ هَيْعَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ امْرَأَتَيْنِ أَتَتَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي أَيْدِيهِمَا سُورَاتَانِ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ لَهُمَا: أَتَوَدَّيَانِ رِجَاةَهُ؟، قَالَتَا: لَا، قَالَ: فَقَالَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتُحِبَّانِ أَنْ يُسَوِّرَكُمَا اللَّهُ بِسُورَتَيْنِ مِنْ نَارٍ؟، قَالَتَا: لَا، قَالَ: فَأَدِيَا رِجَاةَهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ قَدْ رَوَاهُ الْمُتَنِّي بْنُ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، نَحْوُ

هَذَا، وَالْحُثِّيُّ بْنُ الصَّبَّاحِ وَابْنُ لُحَيْعَةَ يُضَعَّفَانِ فِي الْحَدِيثِ. وَلَا يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ.

واته: له عه مری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له بابیری وه ره زای خویان لی بی ده گتیرنه وه، که نافره تیک و کچیکی هاتن بو خزمهت پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، دوو بازنی گه وره ی نالتون له دهستی کچه کهیدا بوو، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پیی فهرموون: (زه کاتی نهم بازنانه ده ده ن؟). وتیان: نه خیر، پیی فهرموون: (پیتان خو شه به هوی نهم بازنانه وه خوی گه وره له روژی قیامه تدا دوو بازنی ناگر بکاته ده ستان؟). وتیان: نه خیر، فهرمووی: (دهی زه کاته کهیان بده ن؟).

نهموی هاتوره ده رباره ی زه کاتی سه وزه وات

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ الْخَضِرَاوَاتِ

۶۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ مُعَاذٍ، أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ عَنِ الْخَضِرَاوَاتِ وَهِيَ الْبُقُولُ؟ فَقَالَ: لَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ. إِسْنَادُ هَذَا الْحَدِيثِ لَيْسَ بِصَحِيحٍ، وَلَيْسَ يَصِحُّ فِي هَذَا الْبَابِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْءٌ، وَإِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّهُ لَيْسَ فِي الْخَضِرَاوَاتِ صَدَقَةٌ. وَالْحَسَنُ هُوَ ابْنُ عُمَارَةَ وَهُوَ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، ضَعْفُهُ شُعْبَةُ وَغَيْرُهُ، وَتَرَكَهُ ابْنُ الْمُبَارَكِ.

واته: له (معاذ) وه ره زای خوی لی بی ده گتیرنه وه، که نامه ی نوی بو

پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دهر باره ی سه وزه وات که بریتین له پاقله مده نیه کان
پرسیاری لی کرد؟ نه ویش فهرمووی: (زه کاتیان لی دهرنا کریت، چونکه قوت نین).

دهر باره ی زه کاتی ههر ههرشتی به روبار و کانیاره کان ناو بدری

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّدَقَةِ فِيمَا يُسْقَى بِالْأَنْهَارِ وَغَيْرِهَا

۶۳۹ - (صحيح بما بعده) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ بْنُ عَبْدِ
الْعَزِيزِ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي دُبَابٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ
يَسَارٍ، وَبُشَيْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فِيمَا
سَقَّتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بِالنَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ
أَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
الْأَشَجِّ، وَعَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، وَبُشَيْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مُرْسَلًا، وَكَأَنَّ هَذَا أَصَحُّ. وَقَدْ صَحَّ حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فِي هَذَا الْبَابِ، وَعَلَيْهِ الْعَمَلُ عِنْدَ عَامَّةِ الْفُقَهَاءِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغمبر خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرچی به باران و ناوی روبار
و کانیاره کان ناو بدریت ده به کی ده که ویت، وه ههرچی به ولاخی ناو کیش ناو بدری
نیوه ی ده به کی ده که ویت).

۶۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ:
حَدَّثَنَا ابْنُ وَهْبٍ قَالَ: حَدَّثَنِي يُونُسُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سَنَّ فِيمَا سَقَّتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ أَوْ كَانَ عَرَبِيًّا الْعُشْرَ،
وَفِيمَا سَقَى بِالنَّضْحِ نِصْفَ الْعُشْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالمه وه، له باوکیه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بریاری داوه هه رچی به ناوی باران و رویار و کانیاه کان ناو بدریت، یان بهریشکی خوی ناو بخواته وه ده به کی ده که ویت، وه هه رچی به ولاخی ناو کیش ناو بدری نیوهی ده به کی ده که ویت).

ده باره ی زه کاتی مالی هه تیو

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَكَاةِ مَالِ الْيَتِيمِ

٦٤١ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْمُثَنَّى بْنِ الصَّبَّاحِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطِبَ النَّاسَ فَقَالَ: أَلَا مَنْ وَلِيَ يَتِيمًا لَهُ مَالٌ فَلْيَتَجَرَّ فِيهِ، وَلَا يَتْرُكْهُ حَتَّى تَأْكُلَهُ الصَّدَقَةُ. وَإِنَّمَا رُويَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ، لِأَنَّ الْمُثَنَّى بْنَ الصَّبَّاحِ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَدَّرَ هَذَا الْحَدِيثَ. وَقَدْ اِخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا الْبَابِ، فَرَأَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَالِ الْيَتِيمِ زَكَاةٌ مِنْهُمْ: عُمَرُ، وَعَلِيٌّ، وَعَائِشَةُ، وَابْنُ عُمَرَ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ فِي مَالِ الْيَتِيمِ زَكَاةٌ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ. وَعَمَرُو بْنُ شُعَيْبٍ هُوَ ابْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، وَشُعَيْبٌ قَدْ سَمِعَ مِنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو، وَقَدْ تَكَلَّمَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فِي حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ وَقَالَ: هُوَ عِنْدَنَا وَاهٍ، وَمَنْ ضَعَّفَهُ، فَإِنَّمَا ضَعَّفَهُ مَنْ قَبْلَ أَنَّهُ يُحَدِّثُ مِنْ صَحِيفَةِ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو، وَأَمَّا أَكْثَرُ أَهْلِ الْحَدِيثِ فَيَبْتَغُونَ بِحَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، وَيُنْبِتُونَهُ مِنْهُمْ: أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ

وَعَیْرَهُمَا.

واته: له عه مری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له باپیره وه ره زای خوای لی بی ده گترنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتاری ده خوینده وه فهرمووی: (هوشیارین هه رکس سه ره رشتی هه تیوی بکات مال و سامانی هه بوو با بازرگانی پیوه بکات وازی لی نه هیتی هه تا زه کات دهر کردن بیخوات).

زانایان رایان جیاوازه له سه ره نه م بابه ته: هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رایان وایه مالی هه تیو زه کاتی لی ده ده کریت، له وانه: پیشه واه عومه ره و پیشه واه علی و عانیشه و ئیبنو عومه ره زای خویان لی بی، مالیک و شافعی و نه حمده و ئیسه ق نه مه ده فهرموون. هه ندیکی تر له زانایان رایان وایه مالی هه تیو زه کاتی لی دهرناکریت، پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و ئیبنو موباره ک نه مه ده فهرموون.

بیگومان ناژه هل هه زبانی بگه یه نی خوا وه نه که ی بهر پرس نیه

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْعَجَمَاءَ جَرَّحُهَا جُبَارٌ وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ

۶۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعَجَمَاءُ جَرَّحُهَا جُبَارٌ، وَالْبَنُرُ جُبَارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، وَعَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ الْمُرَزِيِّ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه ده گترنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گه ناژه لی به ره لا بی و که سی بریندار بکات یان

کاریکی خراپ بکات نهو کهسه یان نهو شته به فیرو دهرات و خوینی نیه و
 خاوه نه کهی نابیته زامن و دهسته بهر، کهسی کریکاری به کری بگریت بو نهو هی
 کان (معدن) یکی بو هه لکه نی نه گهر کانه که روخا به سهریدا، یان روخا به سهر
 که سیکی تردا لهو یوه تیپه پری نهو خاوهن کانه که زامن و دهسته بهر نیه و خوینی
 که سه که به فیرو دهرات، نه گهر کهسی بیرو هه لکه نی کهسی بکه ویته ناویه وه و
 بخنکی یان زیانی پی بگات نهو خاوهن بیره که زامن و دهسته بهر نیه و خوینی
 که سه که به فیرو دهرات، گه نجینه ی ژیر زهوی (ریکان) ی سهرده می نه فامی پینج
 بهک زه کاتی لی دهرده کریت).

نهو هی هاتوره سه بارهت به خه ملانندن

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَرْصِ

۶۴۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ:
 أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي حُثَيْبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ مَسْعُودٍ
 بْنَ تَبَارٍ، يَقُولُ: جَاءَ سَهْلُ بْنُ أَبِي حَنْمَةَ إِلَى مَجْلِسِنَا فَحَدَّثَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: إِذَا حَرَصْتُمْ فَخُذُوا وَدَعُوا الثُّلُثَ، فَإِنْ لَمْ تَدَعُوا الثُّلُثَ، فَدَعُوا
 الرَّبْعَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعَتَّابِ بْنِ أَاسِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ
 سَهْلِ بْنِ أَبِي حَنْمَةَ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْحَرْصِ، وَيَحْدِثُ سَهْلُ بْنُ أَبِي حَنْمَةَ،
 يَقُولُ أَخَذْتُ، وَإِسْحَاقُ، وَالْحَرْصُ إِذَا أَدْرَكَتِ الثِّمَارُ مِنَ الرُّطْبِ وَالْعِنَبِ مِمَّا فِيهِ الرِّكَاءُ
 بَعَثَ السُّلْطَانُ خَارِصًا يَحْرِصُ عَلَيْهِمْ، وَالْحَرْصُ: أَنْ يَنْظُرَ مَنْ يُبْصِرُ ذَلِكَ فَيَقُولُ:
 يَخْرُجُ مِنْ هَذَا الرَّيْبِ كَذَا، وَكَذَا، وَمِنْ التَّمْرِ، كَذَا، وَكَذَا، فَيُخْصِي عَلَيْهِمْ وَيَنْظُرُ مَبْلَغَ
 الْعُشْرِ مِنْ ذَلِكَ فَيُنْبِئُ عَلَيْهِمْ، ثُمَّ يُخْلِي بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الثِّمَارِ، فَيَصْنَعُونَ مَا أَحْبَبُوا، فَإِذَا

أَذْرَكَ الثَّمَارَ، أَحْذَ مِنْهُمْ الْعُشْرُ، هَكَذَا فَسَّرَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهَذَا يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْذُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له خویه بی کوری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری مه سعودی کوری نیاره وه ده یفه رموو: سه هلی کوری (حُثْمَةَ) ره زای خوای لی بی هات بۆ کۆر و دانیشنه که مان گپرایه وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی شتیکتان خه ملاند ئیتر لی بی بهن، به لام سی یه کیکی زه کاته که بهیئلنه وه، نه گهر سی یه کتان نه هیشته وه ده بی چواریه کی ههر بهیئلنه وه و وازی لی بهین - بۆ نه وه ی خاوهن مولک خۆی بیبه خشی به هه ژاران -).

که خورما و تری کاتی خویان هات و ده گه یشتنه راده ی زه کات، کاریه ده ست خه ملیتیه ری ده نیری بۆیان ده خه ملیتی، سهیری ده کات ده لی: له میژوه که نه وه نده و نه وه نده زه کاتی لی ده که ویت، له خورما نه وه نده و نه وه نده زه کاتی لی ده که ویت بهو شتویه حسابی ده کات بۆیان و ده یه که که جیگیر ده کات له سهریان، ئیتر نه چی به ده م کاری خویه وه و وازیان لی دینی به ناره زووی خویان چی لی ده که ن، کاتی کۆکردنه وه ی به ره مه که ده یه کیان لی وهرده گریت، هه ندی له زانایان به م جوړه راشی ده که ن، پیشه وایان مالیک و شافعی و نه مه د و ئیسحاق نه مه ده فهرموون.

٦٤٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو عَمْرِو مُسْلِمُ بْنُ عَمْرِو الْحَذَّاءُ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الثَّمَارِ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ عَتَّابِ بْنِ أَبِي سَيْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبْعَثُ عَلَى النَّاسِ مَنْ يَخْرُصُ عَلَيْهِمْ كُرُومَهُمْ وَثَمَارَهُمْ.

واته: له عهتابی نه سیده وه ره زای خوای لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که سیکی ده نارد بۆ لای خه لک بۆ خه مللانی تری و به رویوومه کانیان.

٦٤٤ - (م) وَهَذَا الْإِسْنَادُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي زَكَاةِ الْكُرُومِ: إِنَّهَا تُخْرَصُ كَمَا يُخْرَصُ النَّخْلُ، ثُمَّ تُؤَدَّى زَكَاةُ زَبِيحًا كَمَا تُؤَدَّى زَكَاةُ النَّخْلِ ثَمَرًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى ابْنُ جُرَيْجٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: حَدِيثُ ابْنِ جُرَيْجٍ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَحَدِيثُ ابْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ عَتَّابِ بْنِ أُسَيْدٍ أَثْبَتٌ وَأَصَحُّ.

واته: یغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی زه کاتی میو فهرموویه تی: (بیگومان بهری داری میو ده خه ملینری وه ک چون بهری دارخورما ده خه ملینری، له پاشدا زه کاته که ی له میوژ ده دریت، وه ک چون له جیاتی زه کاتی دارخورما خورما ده دریت).

ده باره ی کرتکاری سه رپاستی زه کات کو کردنه وه

١٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَامِلِ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ

٦٤٥ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ عِيَّاضٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْعَامِلُ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ كَالْعَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ. حَدِيثٌ

رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ حَدَّثَنَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَيَزِيدُ بْنُ عِيَّاضٍ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ، وَحَدِيثُ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ أَصَحُّ.

واته: رافعی کوپی خه دیجه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بز خوم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یفه رموو: (نهو که سهی کاری زه کات کوکردنه وهی پی ده سپیژدریت و زه کات کوژده کاته وه نه گهر کاره کهی به راستی و به چاکی نه نجام بدات به پیی شهرع وهك نهو غه زاکاره وایه که له پیناوی خوای پهروهر دگارداد غه زاه کات هه تا ده گهریته وه بز ماله کهی خوی).

ده باره ی ده ستریز ی کهری سهر زه کات

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُعْتَدِي فِي الصَّدَقَةِ

۶۴۶ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُعْتَدِي فِي الصَّدَقَةِ كَمَا نَعِيَهَا فِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَقَدْ تَكَلَّمَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ فِي سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، وَهَكَذَا يَقُولُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. وَيَقُولُ عُمَرُو بْنُ الْخَارِثِ، وَابْنُ هَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سِنَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَنَسٍ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: وَالصَّحِيحُ سِنَانُ بْنُ سَعْدٍ. وَقَوْلُهُ: الْمُعْتَدِي فِي الصَّدَقَةِ كَمَا نَعِيَهَا، يَقُولُ: عَلَى الْمُعْتَدِي مِنَ الْإِثْمِ كَمَا عَلَى الْمَانِعِ إِذَا مَنَعَ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نهو زه کات وهرگری که زیاد له نه ندازه زه کاتی واجب وهرده گریته و ده ستریزی ده کات وه نهو خاوهن مال و سامانه گونا بهاریه که زه کات نادات). - (المُعْتَدِي) نهو یه زه کاته کی بداته به که سانی که شایسته نه بن، ده لّین: نه گهر زه کات وهرگر له چاکترینی مال و سامانه کی وهرگرت له وانه یه سالی ناینده خاوهن مال و سامانه که زه کاته کی نه دات نهو کاته ههردو کیان وه که یه تاوانبار ده بن^(۱).

ده باره ی رازی کردنی زه کات کو کهره وه

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رِضَا الْمُصَدِّقِ

۶۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنَا كُنتُمُ الْمُصَدِّقُ فَلَا يُفَارِقُكُمْ إِلَّا عَنْ رِضَا.

واته: له جهریره وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی زه کات وهرگره کان دینه لاتان بو زه کات کو کردنه وه با جیانه بنه وه لی تان ههتا رازیان ده کهن).

۶۴۸ - حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ دَاوُدَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ جَرِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِنَحْوِهِ. حَدِيثُ دَاوُدَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ مُجَالِدٍ، وَقَدْ ضَعَّفَ مُجَالِدًا بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ وَهُوَ كَثِيرُ الْغَلَطِ.

(۱) عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي.

زه کات له دهولمه ننده کان وهرده گیرئ و دهدریته وه به هه ژاران

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الصَّدَقَةَ تُؤْخَذُ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ فَتُرَدُّ فِي الْفُقَرَاءِ

۶۴۹ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ عَوْنِ بْنِ أَبِي جُحَيْفَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَدِمَ عَلَيْنَا مُصَدِّقُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخَذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَائِنَا، فَجَعَلَهَا فِي فُقَرَائِنَا، وَكُنْتُ غُلَامًا يَتِيمًا، فَأَعْطَانِي مِنْهَا قَلُوصًا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي جُحَيْفَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نهو جوجه یفه وه ره زای خوا ی لى بى ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: زه کات کۆکه ره وه که ی پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) هات بو ناومان، زه کاتی له دهولمه ننده کانمان وهرگرت و دایه وه به هه ژاره کانمان، منیش مندالتیکی هه تیو بووم، وشتریکی لاوی تازه پیڼگه یشتووی پی به خشم.

ده باره ی کى زه کاتی پی ره وایه

۲۲ - بَابُ مَنْ نَحِلُّ لَهُ الزَّكَاةَ

۶۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ قُتَيْبَةُ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، وَقَالَ عَلِيُّ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، وَالْمُعَنَّى وَاحِدٌ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ سَأَلَ النَّاسَ وَلَهُ مَا يُغْنِيهِ جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَسْأَلَتُهُ فِي وَجْهِهِ حُمُوشٌ، أَوْ خُدُوشٌ، أَوْ كُدُوحٌ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا يُغْنِيهِ؟ قَالَ: خَمْسُونَ دِرْهَمًا، أَوْ قِيمَتُهَا مِنَ الذَّهَبِ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ تَكَلَّمَ شُعْبَةُ فِي حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، مِنْ أَجْلِ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری مهسعوده وه رهزای خوای لئی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه وهی بهشی خوئی هه بئی و سوال بکات، روژی قیامت که هات نیشانه ی نهو سواله به روخساریه وه ده بیت و هک پهله ی روشاوی). وترا: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! مروؤ چهن دی هه بئی بهشی ده کات و نیت نابی سوال بکات؟ فهرمووی: (په نجا دره می هه بئی، یان بابی نه وهنده زیتری هه بیت).

٦٥١ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُثْمَانَ صَاحِبُ شُعْبَةَ: لَوْ غَيْرَ حَكِيمٍ حَدَّثَ بِهَذَا، فَقَالَ لَهُ سُفْيَانُ: وَمَا لِحَكِيمٍ لَا يُحَدِّثُ عَنْهُ شُعْبَةُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ سُفْيَانُ: سَمِعْتُ زَيْنِدًا يُحَدِّثُ بِهَذَا، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَصْحَابِنَا، وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَخَذُوا إِسْحَاقَ قَالُوا: إِذَا كَانَ عِنْدَ الرَّجُلِ خُمْسُونَ دِرْهَمًا لَمْ يَحِلَّ لَهُ الصَّدَقَةُ. وَلَمْ يَذْهَبْ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى حَدِيثِ حَكِيمِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَوَسَّعُوا فِي هَذَا، وَقَالُوا: إِذَا كَانَ عِنْدَهُ خُمْسُونَ دِرْهَمًا، أَوْ أَكْثَرُ وَهُوَ مُحْتَاجٌ، فَلَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الزَّكَاةِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْفِقْهِ وَالْعِلْمِ.

ههن دی له هاوه لاغان کار به فهرمووده که ده کهن، پیشه وایان سوفیانی (ثور ی) و نیبنو مباره ک و نه حمه د و نیسحاق نه مه ده فهرموون. ده لئین: نهو که سه ی په نجا دره می هه بئی زه کاتی پی ناشی و بو حه لال نیه زه کات و هریگریت. به لام پیشه و شافیعی و ههن دی له شهر عزنان و زانایان ده فهرموون: نهو که سه ی په نجا دره می یان

زیاتری هه بی نه وه موحتاجه بوی هه به زه کات وهریگریت.

دهرباره ی کی زه کاتی پی ناره وایه

۲۳ - بَابُ مَنْ لَا تَحِلُّ لَهُ الصَّدَقَةُ

۶۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ سَعِيدٍ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ رَجْحَانَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَيْيٍ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَخُبَيْشِ بْنِ جُنَادَةَ، وَقَبِيصَةَ بْنِ مُخَارِقٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ هَذَا الْحَدِيثَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَرْفَعَهُ. وَقَدْ رُوِيَ فِي غَيْرِ هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَحِلُّ الْمَسْأَلَةُ لِعَيْيٍ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ. وَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ قَوِيًّا مُتَحَاجًّا وَلَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ شَيْءٌ، فَتَصَدَّقَ عَلَيْهِ أَجْزَأُ عَنِ الْمُتَصَدِّقِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَوَجْهُ هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى الْمَسْأَلَةِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) كورې عه مره وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: (زه کات دان ره واو دروست نيه بدریت به ده وله مهندو، كه سى كه توانای کارکردنی هه بیته).

ههروه ها له پيغه مبهه وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: (زه کات ره واو دروست نيه بۆ ده وله مهندو، كه سى كه توانای کارکردنی هه بیته).

نه گهر كه سى توانای کارکردنی هه بی و موحتاج بیته، نه وه كه سى زه کاتی پى

ده به خشیت زه کاته که ی دروسته به رای زانایان، هندی له زانایان رایان وایه رووی
فه رموده که له سوال کرده.

٦٥٣ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ سَعِيدٍ الْكِنْدِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مَجَالِدٍ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ حُبَيْشِ بْنِ جُنَادَةَ السُّلَوِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهُوَ وَاقِفٌ بِعَرَفَةَ، أَنَّهُ أَغْرَابِيٌّ، فَأَخَذَ بِطَرَفِ رِدَائِهِ، فَسَأَلَهُ إِيَّاهُ، فَأَعْطَاهُ وَذَهَبَ، فَعِنْدَ ذَلِكَ حَزَمَتِ الْمَسْأَلَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ لِعَنْبِيٍّ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ، إِلَّا لِذِي فَمْرٍ مُدْقِعٍ، أَوْ غُرْمٍ مُفْطِعٍ، وَمَنْ سَأَلَ النَّاسَ لِيُثْرِيَ بِهِ مَالَهُ، كَانَ خُمُوشًا فِي وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَرَضْفًا يَأْكُلُهُ مِنْ جَهَنَّمَ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُقِلَّ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْثِرْ.

واته: له حوبشی کوری جوناده ی سه لولیه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که
فه رمویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له حجه ی مالوایی دا
له عه ره فه راوه ستابوو، عه ره بیکی ده شته کی هاته خزمه تی چمکیکی پو شاکه که ی
گرت، داوای لی کرد که شتیکی بداتی، نه ویش پیی به خشی و روست، جا
پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و کاته دا سوال کردنی قه ده غه کرد، بو خوم گویم
لیتی بوو فه رمووی: (زه کات دان ره واو دروست نیه بدریت به ده وله مه ندو، که سی
که توانای کار کردنی هه بیت، نیلا بو که سی نه بی که زور نه دار و پروت و ره جال
بی، یان زور زور قه رزار بی، نه وه ی سوال بکات بو نه وه ی مال و سامانه که ی زور
بکات نه وه له پروژی قیامه تدا نه و سواله وه که په له ی روشاوی به رو خساریه وه
ده بیت، وه ده بیت به ردی سور زکراو بو ی و له دوزه خدا ده یخوات، جا نه وه ی
ده یه ویت با سوالی کهم بکات، نه وه شی ده یه ویت با سوالی زور بکات).

٦٥٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحِيمِ بْنِ سُلَيْمَانَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

کئی زه کاتی پی ره وایه له قهرزاران و جگه لهوان

٢٤ - بَابُ مَنْ نَحَلَّ لَهُ الصَّدَقَةُ مِنَ الْغَارِمِينَ وَغَيْرِهِمْ

٦٥٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَّجِ، عَنْ عِيَّاضِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: أُصِيبَ رَجُلٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَمَارٍ ابْتِاعَهَا، فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ، فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَفَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرُغْمَائِهِ: خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ، وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَجُوَيْرِيَةَ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: له سه رده می پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیماوی
 بهروبوومی باخیکی کری بهروبوومه که فوتاو پیاوه که توشی قهرزاریه کی زور بوو،
 پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (خیری پی بکه ن و زه کاتی
 بده نی)، خه لک خیر و زه کاتیان دایه به لام به شی نه وهی نه ده کرد به ته واوی
 قهرزه کانی پی بداته وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به خاوه ن قهرزه کانی
 فهرموو: (جیتان ده سته که وتوه بیبه ن له وه زیاترتان بۆ نیه همر نه وه تان ده که ویت).

زه کات به پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم و خانه واده که ی و ناشی

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّدَقَةِ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

وَمَوَالِيهِ

۶۵۶ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَكِّيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَيُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ الضُّبَعِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا بِهِزُ بْنُ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُتِيَ بِشَيْءٍ سَأَلَ: أَصَدَقَةٌ هِيَ، أَمْ هَدِيَّةٌ؟، فَإِنْ قَالُوا: صَدَقَةٌ لَمْ يَأْكُلْ، وَإِنْ قَالُوا: هَدِيَّةٌ أَكَلَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلْمَانَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنْسَ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَأَبِي عَمِيرَةَ جَدِّ مُعَرِّفِ بْنِ وَاصِلٍ، وَاسْمُهُ رُشَيْدُ بْنُ مَالِكٍ، وَمَيْمُونُ أَوْ مَهْرَانُ، وَابْنُ عَبَّاسٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو، وَأَبِي رَافِعٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عُلْفَمَةَ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُلْفَمَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَقِيلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَدُّ بِهِزِ بْنِ حَكِيمٍ اسْمُهُ مُعَاوِيَةُ بْنُ حَيْدَةَ الْفُشَيْرِيُّ. وَحَدِيثُ بِهِزِ بْنِ حَكِيمٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له بههزی کوری حکیمه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که فده موویه تی: نه گهر شتیکیان بهیئنا به پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده پرسی: (نه مه زه کاته یان هدهیه به؟) نه گهر بیان وتایه: زه کاته لیتی نه ده خوارد، نه گهر بیان وتایه: هدهیه به لیتی ده خوارد.

۶۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنِ ابْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا مِنْ بَنِي تَخْزُومٍ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَقَالَ لِأَبِي رَافِعٍ: اصْحَبْنِي كَيْمَا تُصِيبَ مِنْهَا، فَقَالَ: لَا، حَتَّى آتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْأَلَهُ، فَأَنْطَلَقَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَهُ فَقَالَ: إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لَنَا، وَإِنَّ مَوَالِيَ الْقَوْمِ مِنْ

أَنْفُسِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو زَافِعٍ مَوْلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اسْمُهُ
أَسْلَمٌ، وَابْنُ أَبِي زَافِعٍ هُوَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَافِعٍ كَاتِبُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

واته: له نه بو رافيعه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیاویکی هوزی مه خرومی کرد به سهرکاری زه کات و ناردی
بو زه کات کوزکرنه وه، به نه بو رافعی وت: توش بیه به هاوړپم به شی توشی تی
ده که ویت، وتی: نا، با پروم له پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیرسم، چوو بو
خرمه تی لیتی پرسی؟ فهرمووی: (خرمه تکاری گهل له خزیانه، نیمه ش زه کاتمان پی
ناشیت و دروست نیه زه کات وهر بگرین).

ده رباره ی زه کات دان به خزم و که سوکار

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّدَقَةِ عَلَى ذِي الْقَرَابَةِ

۶۵۸ - (ضعيف، والصحيح من فعله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ:
حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخْوَلِ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ،
عَنْ عَمِّهَا سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ يُبْلَغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَفْطَرْتَ أَحَدَكُمْ
فَلْيُفْطِرْ عَلَى تَمْرٍ، فَإِنَّهُ بَرَكَةٌ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ تَمْرًا فَلَمَاءٌ فَإِنَّهُ طَهُورٌ.

واته: له سه لمانی کوړی عامره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ر
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر به کی له نیوه به پروژوو بوو با به چه ند
ده نکه خورمایه به ربانک بکاته وه، جا نه گهر خورمای ده ست نه کهوت نه وه به ناو
روژوو ده کی بشکینی، چونکه بینگومان ناو پاکه وه که ره).

(صحيح) وَقَالَ: الصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَهِيَ عَلَى ذِي الرَّحِمِ ثِنْتَانِ: صَدَقَةٌ

وَصَلَّاهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالرَّبَّابُ هِيَ أُمُّ الرَّائِحِ بِنْتُ صُلَيْعٍ. وَهَكَذَا رَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَّابِ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ الرَّبَّابِ. وَحَدِيثُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ وَابْنِ عُيَيْنَةَ أَصَحُّ. وَهَكَذَا رَوَى ابْنُ عَوْنٍ، وَهَشَامُ بْنُ حَسَّانَ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَّابِ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ.

همروه ها فەرموویه تی: (زه كات دان به هه ژار خیر و چا كه یه كه، به لام بو خزم و كه سوکار دوو جار خیر و چا كه یه).

مال و سامان جگه له زه كات مافی ترى به سه ره وه هه یه

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ فِي الْمَالِ حَقًّا سِوَى الزَّكَاةِ

۶۵۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مَدُونِهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ، عَنْ شَرِيكٍ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، قَالَتْ: سَأَلْتُ، أَوْ سِئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الزَّكَاةِ؟ فَقَالَ: إِنَّ فِي الْمَالِ لِحَقًّا سِوَى الزَّكَاةِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ الَّتِي فِي الْبَقَرَةِ: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ) الْآيَةَ.

واته: له (فاطمة)ی کچی قه یسه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 فهرموویه تی: دهر باره ی زه کات پرسیارم کرد یان پرسیار کرا له پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم)، فهرمووی: (مال و سامان جگه له زه کات مافی تری به سه ره وه هه یه).
 له پاشدا نهم نایه ته ی خوینده وه: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ) سورة البقرة: ۱۷۷. واته:
 چاکه نه وه نیه روو بکه نه خوره لآت و خورناوا ...

۶۶۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الطُّفَيْلِ،
 عَنْ شَرِيكِ، عَنْ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ عَامِرِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْمَالِ حَقًّا سِوَى الزَّكَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ،
 وَأَبُو حَمْزَةَ مَيِّمُونَ الْأَعْوَزُ يُضَعَّفُ. وَزَوَى بَيَّانٌ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ سَالِمٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ هَذَا
 الْحَدِيثَ قَوْلُهُ، وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له (فاطمة)ی کچی قه یسه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
 پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (مال و سامان جگه له زه کات مافی
 تری به سه ره وه هه یه).

نه وه ی هاتوره دهر باره ی فه زلی زه کات

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّدَقَةِ

۶۶۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ
 الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ، وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ، إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ
 بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ تَمْرَةً تَزُبُّ فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ، حَتَّى تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَبَلِ، كَمَا يُرَبِّي

أَخَذَكُمْ فُلُوهُ أَوْ فَصِيلَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَعَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، وَخَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَبُرَيْدَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره يره وه ره زای خواي لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هه ره که سی له روژی هه لال روژی به خشی، خواي گه وه جگه له روژی هه لال قبول ناکات، بیگومان به ده دهستی راستی وه ری ده گری، نه گه ره خورما بوو له دهستی خواي گه وه ده خورما که په روه رده ده بی هه تا له کیتو گه وه تر ده بی، وه ک چون به کی له نیوه جوانه نه سپی تازه له دایک بوو یان به چکه وشتی تازه له دایک بوو په روه رده ده کات، هه تا گه وه ده بی).

٦٦٢ - (منکر بزیادة: (وتصديق ذلك)) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِيَمِينِهِ فَيُرِيهَا لِأَخِيكُمْ كَمَا يُرِيَّي أَحَدُكُمْ مُهْرَهُ، حَتَّى إِنَّ اللَّفْمَةَ لَتَصِيرُ مِثْلَ أُحْدٍ، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ)، وَ (يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا. وَقَدْ قَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَمَا يُشْبِهُ هَذَا مِنَ الرِّوَايَاتِ مِنَ الصِّفَاتِ: وَنُزُولِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلِّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، قَالُوا: قَدْ تَثَبُّتِ الرِّوَايَاتُ فِي هَذَا وَيُؤْمَنُ بِهَا وَلَا يَتَوَهَّمُ وَلَا يُقَالُ: كَيْفَ؟ هَكَذَا رَوَى عَنْ مَالِكٍ، وَسُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُمْ قَالُوا فِي هَذِهِ الْأَحَادِيثِ: أَمَرُوهَا بِلَا كَيْفٍ، وَهَكَذَا قَوْلُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، وَأَمَّا الْجَهْمِيَّةُ فَأَنكَرَتْ هَذِهِ الرِّوَايَاتِ وَقَالُوا: هَذَا تَشْبِيهٌ. وَقَدْ

ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي غَيْرِ مُوَضِّعٍ مِنْ كِتَابِهِ الْيَدَ وَالسَّمْعَ وَالْبَصَرَ، فَتَأَوَّلَتِ الْجَهْمِيَّةُ هَذِهِ الْآيَاتِ فَفَسَّرُوها عَلَى غَيْرِ مَا فَسَّرَ أَهْلُ الْعِلْمِ، وَقَالُوا: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَخْلُقْ آدَمَ بِيَدِهِ، وَقَالُوا: إِنَّ مَعْنَى الْيَدِ هَاهُنَا الْقُوَّةُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ: إِنَّمَا يَكُونُ التَّشْبِيهُ إِذَا قَالَ: يَدٌ كَيْدٌ، أَوْ مِثْلُ يَدٍ، أَوْ سَمْعٌ كَسَمْعٍ، أَوْ مِثْلُ سَمْعٍ، فَإِذَا قَالَ: سَمْعٌ كَسَمْعٍ، أَوْ مِثْلُ سَمْعٍ، فَهَذَا التَّشْبِيهُ. وَأَمَّا إِذَا قَالَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَدٌ، وَسَمْعٌ، وَبَصَرٌ، وَلَا يَقُولُ كَيْفَ، وَلَا يَقُولُ مِثْلُ سَمْعٍ، وَلَا كَسَمْعٍ، فَهَذَا لَا يَكُونُ تَشْبِيهاً، وَهُوَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ).

واته: له نه بو هورهيره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (بیگومان خوای گه وره خیر و چاکه و زه کات وهرده گری، به دهستی راستی وهری ده گری و پهروه دهی ده کات، وه که چۆن یه کی له نیوه به چکه و شتری تازه له دایک بسوی خوی پهروه ده ده کات هتا ده بیته و شتریکی سهره، هتا پارویه هینده کیوی توحدی لی دی). نه م نایه ته نه وه به راست ده خاته وه: (هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ). سورة التوبة: ۱۰۴. واته: بیگومان خوا تهویه و په شیمانی له بنده کانی وهرده گری، وه ههر نه و مال و به خشینه کان وهرده گری. (يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّيَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ). سورة البقرة: ۲۷۶. واته: خوا بهر که تی سود (ریبا) ناهیلی، وه بره به خیر و به خشین ده دات.

۶۶۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الصَّوْمِ أَفْضَلُ بَعْدَ رَمَضَانَ؟ فَقَالَ: شَعْبَانُ لِتَعْظِيمِ رَمَضَانَ، قِيلَ: فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: صَدَقَةٌ فِي رَمَضَانَ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَصَدَقَةُ بْنُ مُوسَى لَيْسَ عَنْهُمْ بِذَلِكَ الْقَوِيُّ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

فهرموویه تی: دهرباره ی کام روژوو چاکترینه و خیری زیاتره له پاش روژووی مانگی ره مه زان له پیغه مبهریان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسى؟ فهرمووی: (روژووی مانگی شهعبان). وترا: نهی چی به خشینی چاکترینه و خیری زیاتره؟ فهرمووی: (به خشین له مانگی ره مه زاندا).

٦٦٤ - (صحيح: الشطر الأول منه) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَيْسَى الْخَزَّازُ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الصَّدَقَةَ لَتُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ، وَتُدْفَعُ مِثْنَةُ السُّوءِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سى کوږى مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (به خشین قار و تورپه یی خوای گه وره ده کوژینیتته وه، خاوه نه که شی له مردنی خراب ده پاریرزیت). - له کاتی سهره مهرگدا رزگاری ده کات له ده ست شهیتانی نه فره تی. -

نه وه ی هاتوره سه باره ت به مافی سوالکهر

٢٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَقِّ السَّائِلِ

٦٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بُحَيْدٍ، عَنْ جَدِّهِ أُمِّ بُحَيْدٍ، وَكَانَتْ مِنْ بَايَعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الْمِسْكِينَ لَيَقُومُ عَلَى بَابِي فَمَا أَجِدُ لَهُ شَيْئًا أُعْطِيهِ إِيَّاهُ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ لَمْ يَجِدِي لَهُ شَيْئًا تُعْطِيهِ إِيَّاهُ إِلَّا ظُلْفًا مُحَرَّقًا فَادْفَعِيهِ إِلَيْهِ فِي يَدِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ. حَدِيثٌ أُمِّ بُحَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری بوجهیده وه، له نه نکیه وه دایکی بوجهید هاتوه
 - که یه کئی بوو لهو نافرته تانه ی په یمانی دا به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 - پیی وت: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ژاری دیته بهر
 ده رگا که بۆ سوال کردن، منیش هیچم نیه هه تا بیده می؟! پیغه مبهری خوا (صَلَّى
 اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نه گهر ههر هیچت نه بوو بیده پیی ته نه لاسی مه ری
 نه بی بیده دهستی با پروات). - مه بهستی نه وه بووه بی بهشی نه کات با که میش
 بیت - .

به خشین به وانیه دلیان هو گری ئیسلام ده بی

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِعْطَاءِ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

۶۶۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنِ
 ابْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ صَفْوَانَ
 بْنِ أُمَيَّةَ قَالَ: أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ حُنَيْنٍ، وَإِنَّهُ لَأَبْغَضُ الْخَلْقِ
 إِلَيَّ، فَمَا زَالَ يُعْطِينِي، حَتَّى إِنَّهُ لَأَحَبُّ الْخَلْقِ إِلَيَّ: حَدَّثَنِي الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ بِهَذَا أَوْ
 شَبَّهِهُ فِي الْمَذَاكِرَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ صَفْوَانَ رَوَاهُ مَعْمَرٌ، وَغَيْرُهُ، عَنِ
 الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ قَالَ: أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكَأَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ أَصَحُّ وَأَشْبَهُ، إِنَّمَا هُوَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ أَنَّ صَفْوَانَ.
 وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي إِعْطَاءِ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ. فَرَأَى أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ لَا
 يُعْطَوْنَ، وَقَالُوا: إِنَّمَا كَانُوا قَوْمًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَأَلَّفُهُمْ عَلَى
 الْإِسْلَامِ حَتَّى أَسْلَمُوا، وَلَمْ يَرَوْا أَنْ يُعْطَوْا الْيَوْمَ مِنَ الزَّكَاةِ عَلَى مِثْلِ هَذَا الْمَعْنَى، وَهُوَ
 قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَغَيْرِهِمْ. وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ

بَعْضُهُمْ: مَنْ كَانَ الْيَوْمَ عَلَى مِثْلِ خَالِ هَؤُلَاءِ وَرَأَى الْإِمَامَ أَنْ يَتَأَلَّفَهُمْ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَأَعْطَاهُمْ جَارَ ذَلِكَ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له سه فوانی کوری نومیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: له جهنگی حونه بن دا پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی به خشیم، له کاتیکدا که بیتر اوترین دروستکراو بوو له لام و زور رقم لینی بوو، بهرده وام پی پی ده به خشیم هه تا به راستی بوو به خو شه ویستری کهس له لام.

ده باره ی به خشر میراگری به خشینه که یه تی

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَصَدِّقِ يَرِثُ صَدَقَتَهُ

۶۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ أَتَتْهُ امْرَأَةٌ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِجَارِيَةٍ وَإِنَّهَا مَاتَتْ، قَالَ: وَجِبَ أَجْرُكِ، وَرَدَّهَا عَلَيْكَ الْمِيرَاثُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا كَانَ عَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرٍ، أَفَأَصُومُ عَنْهَا؟ قَالَ: صُومي عَنْهَا، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا لَمْ تَحُجَّ قَطُّ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، حُجِّي عَنْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا يُعْرَفُ هَذَا مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَطَاءٍ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ثُمَّ وَرِثَهَا حَلَّتْ لَهُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّمَا الصَّدَقَةُ شَيْءٌ جَعَلَهَا اللَّهُ، فَإِذَا وَرِثَهَا، فَيَجِبُ أَنْ يَصْرِفَهَا فِي مِثْلِهِ. وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَزُهَيْرٌ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَطَاءٍ.

واته: له بوره یده وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: له خزمه ت

پیغه مبهردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتبوم، ئافره تی هات بۆلای پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وتی: نهی پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیشتر که نیزه کیکی لاوم به خشی به دایکم، نیستا دایکم مردوه و که نیزه که کی له پاش به جیماوه، نه گهر بیکه موه به مولکی خۆم نایا نه مه په شیمان بونه وه نیه له به خشین؟ پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (پادا شته کهت مسۆگەر کردوه، که نیزه که شت بۆ ده گهریتسه به میراتی). فەرمووی: دایکم مردوه مانگی رۆژوو قەرزاره، نایا بۆی بگرمه وه نه وهی به سهو خیری ده گات؟ پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (به لئی، بۆی بگروه). وتی: دایکم هەرگیز حه جی نه کردوه نه گهر حه جی بۆ بکه م خیری ده گات؟ فەرمووی: (به لئی، حه جی بۆ بکه).

خرابی په شیمان بوونه وه له به خشین و گیرانه وهی

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْعَوْدِ فِي الصَّدَقَةِ

۶۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ رَأَاهَا تُبَاعُ فَأَرَادَ أَنْ يَشْتَرِيَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له پیشهوا عومره وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که نه سپینکی چاکی هه بوو به خشی به که سی له پیتی خوا بۆ نه وهی جیهادی پی بکات و نامادهی غه زاکردن بیت، له پاشدا بینی نه فروشریت، ویستی بیکریت، له ویا ره وه پرسیاری کرد له پیغه مبهردی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ نه ویش فەرمووی: (نه بیکره وه نه

هیچ به خشینیکی خوت هه لبره وه و له زه کاته کت په شیمان مه بهر وه.

نموی هاتوو ده باره ی خیر کردن بو مردوو

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّدَقَةِ عَنِ الْمَيِّتِ

۶۶۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكْرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أُمِّي تُؤَقِّتُ، أَفَيَنْفَعُهَا إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنَّ لِي مَخْرَفًا، فَأُشْهِدُكَ أَنِّي قَدْ تَصَدَّقْتُ بِهَ عَنْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَبِهِ يَقُولُ أَهْلُ الْعِلْمِ يَقُولُونَ: لَيْسَ شَيْءٌ يَصِلُ إِلَى الْمَيِّتِ إِلَّا الصَّدَقَةُ وَالِدُعَاءُ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَمْرُو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. قَالَ: وَمَعْنَى قَوْلِهِ إِنَّ لِي مَخْرَفًا يَعْنِي: بُسْتَانًا.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیاوی فەرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم)، دایکم مردوه، نه گهر من خیری بو بکه م سودی بوی ده بیت؟ پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فەرمووی: (به لی). وتی: ده ی من باختیکی خورما یان تریم هه یه، نهوا تو به شایهت به ده یکه م به خیر بوی.

زانایان ده لێن: مردوو بهس تراو پارانه وه و خیر و چاکه ی پی ده گات.

ده باره ی به خشینی ژن له مالتی میرده که ی

۳۴ - بَابُ فِي نَفَقَةِ الْمَرْأَةِ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا

۶۷۰ - (حسن) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عِيَّاشٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُرَحْبِيلُ

بْنُ مُسْلِمٍ الْخَوْلَائِيُّ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُطْبَتِهِ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ يَقُولُ: لَا تُنْفِقُ امْرَأَةً شَيْئًا مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الطَّعَامُ، قَالَ: ذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي أُمَامَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو نومامه ی باهلیه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو له وتاره که ی حه جی مالآوایی دا ده یفه رموو: (با ژن هیج شتی نه به خشیت له مال و سامانی میترده که ی به بی ره زامه ندی و مؤله تی میترده که ی). وترا: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته نانه ت خواردنیش؟ فهرمووی: (به لی، نه وه چاکترینی مالمانه).

٦٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا وَائِلٍ يُحَدِّثُ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا تَصَدَّقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا كَانَ لَهَا بِهِ أَجْرٌ، وَلِلزَّوْجِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَلِلْحَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَلَا يَنْقُصُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ مِنْ أَجْرِ صَاحِبِهِ شَيْئًا، لَهُ بِمَا كَسَبَ، وَلَهَا بِمَا أَنْفَقَتْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی که ژنی له مالی میترده که ی خوراک ی ده به خش ی به مهرج ی مبه به سستی به فیژودانی نه بییت، نه وه پاداشتی باشی بو هیه له سهر نه وه به خشینه، ههروه ها میترده که ی پاداشتی باشی بو هیه چونکه نه وه پیدای

کردوو، ههروه ها کلیل به دهسته کهشی به هه مان شیوه پاداشتی باشی بو ههیه، ههندیکیان له پاداشتی ههندیکی تریان کهم ناکه نهوه.

٦٧٢ - (صحیح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُؤَمَّلُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُعْطِيَ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا بِطِيبٍ نَفْسٍ غَيْرِ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا مِثْلُ أَجْرِهِ، لَهَا مَا نَوَتْ حَسَنًا، وَلِلْحَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهَذَا أَصَحُّ، مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، وَعَمْرُو بْنُ مُرَّةَ لَا يَذْكُرُ فِي حَدِيثِهِ عَنْ مَسْرُوقٍ.

واته: له عایشه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نهوه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: (کاتی که ژنی له مالی میترده کهی خوراکی ده به خشی به مهرجی مبهستی به فیرو دانی نه بییت، نه وه پاداشتی باشی بو ههیه له سهر نه به خشینه، ههروه ها کلیل به دهسته کهشی به هه مان شیوه پاداشتی باشی بو ههیه).

نهوهی هاتوو ده باره ی زه کاتی سهر فیتره

٣٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَدَقَةِ الْفِطْرِ

٦٧٣ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عِيَّاضِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ إِذْ كَانَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ، فَلَمْ نَزَلْ نُخْرِجْهُ حَتَّى قَدِمَ مُعَاوِيَةُ الْمَدِينَةَ، فَتَكَلَّمْنَا، فَكَانَ فِيمَا كَلَّمْنَا بِهِ النَّاسَ إِنِّي لَأَرَى مُدَّيْنٍ مِنْ سَمَرَاءِ الشَّامِ

تَغْدِلُ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ. قَالَ: فَأَخَذَ النَّاسُ بِذَلِكَ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَا أَرَأُلُ أَخْرِجُهُ كَمَا كُنْتُ أَخْرِجُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَرْوُونَ: مِنْ كُلِّ شَيْءٍ صَاعًا وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَبِيدُ اللَّهِ: مِنْ كُلِّ شَيْءٍ صَاعٌ إِلَّا مِنَ الْبُرِّ، فَإِنَّهُ يُجَزَّى نِصْفُ صَاعٍ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ. وَأَهْلُ الْكُوفَةِ يَرْوُونَ: نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لسی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نیتمه له سه رده می پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خزیدا بو هه موو که سیکي بچوک و گه وره، نازاد یان کویله، (صاع) ټک له خوراک، یان (صاع) ټک له که شک، یان (صاع) ټک له جو، یان (صاع) ټک له خورما، یا (صاع) ټک له میوژ زه کاتی سهر فیره مان ده دا، به رده وام نه م شتانه مان ده دا هه تا مو عاویه له شامه وه هات بو حج یان بو عه مره، له سه ر مینبه ر وتاری دا بو خه لک، یه کی له وته کانی نه مه بوو وتی: واده زانم که نیو (صاع) له گه فی شام هاوتای (صاع) ټک له خورما یه، نیتر خه لکیش ره فتاریان به م قسه یه ی مو عاویه کرد گه فیان ده دا له زه کاتی سهر فیره دا. نه بو سه عید وتی: من هه تا له ژیاندا ماوم به رده وام (صاع) ټک لهو شتانه ده ده م له سهر فیره دا واته له (صاع) ټک که متر ناده م. به په یرو وکردنی فهرمووده که هه ندی له زانایان رایان وایه له هه موو شتی (صاع) ټک، نه مه ش وته ی پیشه وایان شافیعی و نه حمده و نیسحاقه.

هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیس ده فهرموون: له هه موو شتی (صاع) ټک جگه له گه م که نیو (صاع) به سه، نه مه ش وته ی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره ک و خه لکی کوفه یه.

رایان وایه گهنم نیو (صاع)ه.

٦٧٤ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا عُقْبَةُ بْنُ مُكْرَمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَالِمُ بْنُ نُوحٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُنَادِيًا فِي فِجَاجِ مَكَّةَ: أَلَا إِنَّ صَدَقَةَ الْفِطْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى، حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ، مُدَّانٍ مِنْ قَمْحٍ، أَوْ سِوَاهُ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَرَوَى عُمَرُ بْنُ هَارُونَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، وَقَالَ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ مِينَاءَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ بَعْضُ هَذَا الْحَدِيثِ. حَدَّثَنَا جَارُودٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ هَارُونَ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له عه مری کوری شوعه بیه وه، له باوکیه وه، له باپیویه وه زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جارچی نارد بو سهر هه موو ریگه فراوانه کانی مه که که که خه لک لییه وه ده هاتنه ناو شاره وه، جاریدات و بلی: (ناگادارین زه کاتی سهر فیره واجبه له سهر هه موو موسولمانیکی نیر و می، نازاد و کویله، گه وه و بچوک، بو ههر یه کی دوو مود له گهنم یان جگه له گهنم، (صاع)یک له خواردن).

٦٧٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ عَلَى الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، قَالَ: فَعَدَلَ النَّاسُ إِلَى نِصْفِ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَدِّ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي ذُبَابٍ، وَتُعَلْبَةَ بْنِ أَبِي صُعَيْرٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زه کاتی سهر فیه دهی فهرز کرد له سهر هه موو موسولمانی کی نیر و می، نازاد و کویله، بۆ ههر یه کی (صاع) ټیک له خورما، یان (صاع) ټیک له جۆ، فهرمووی: نیر خه لک نیو (صاع) له گه نیان ده دا له سهر فته دا.

٦٧٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى مَالِكٌ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ أَيُّوبَ، وَزَادَ فِيهِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَرَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ نَافِعٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ: مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا كَانَ لِلرَّجُلِ عَبْدٌ غَيْرُ مُسْلِمٍ لَمْ يُؤَدِّ عَنْهُمْ صَدَقَةَ الْفِطْرِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُؤَدِّي عَنْهُمْ وَإِنْ كَانُوا غَيْرَ مُسْلِمِينَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زه کاتی سهر فیه دهی فهرز کرد له سهر هه موو موسولمانی کی نازاد و کویله، نیر و می، بۆ ههر یه کی (صاع) ټیک له خورما، یان (صاع) ټیک له جۆ.

زه کاتی سهر فیره ده رکردن له پیش نویژی جهژن

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْدِيمِهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ

۶۷۷ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ مُسْلِمٍ أَبُو عَمْرٍو الْحَذَاءُ الْمَدِينِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ قَبْلَ الْغَدُوِّ لِلصَّلَاةِ يَوْمَ الْفِطْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ الَّذِي يَسْتَجِبُهُ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنْ يُخْرِجَ الرَّجُلُ صَدَقَةَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْغَدُوِّ إِلَى الصَّلَاةِ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمانی دا پیش شه وی خه لک برؤن بو نویژی جهژن زه کاتی سهر فیره که بیان بدهن.

ده باره ی پیشخستنی زه کاتی سهر فیره

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الزَّكَاةِ

۶۷۸ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ زَكْرِيَّا، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ الْحَكَمِ بْنِ عُتَيْبَةَ، عَنْ حُجَيْبِ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ الْعَبَّاسَ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَعْجِيلِ صَدَقَتِهِ قَبْلَ أَنْ تَحِلَّ، فَرَحَّصَ لَهُ فِي ذَلِكَ.

واته: له پیتهوا علیه وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که عهباس ره زای خوی لی بی سهاره ت به پیشخستنی زه کاته که ی له پیغه مبهری (صلى الله عليه وسلم) پیغه مبهری

وَسَلَّمَ) پرسى؟ نهویش مؤله تی پی دا. - مؤله تی پی دا له پیتش هاتنی کاتی خوی زه کاته کهی ده ربکات -.

٦٧٩ - (حسن) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ جَحْلٍ، عَنْ حُجْرٍ الْعَدَوِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعُمَرَ: إِنَّا قَدْ أَخَذْنَا زَكَاةَ عَبَّاسٍ عَامَ الْأَوَّلِ لِلْعَامِ. وَفِي السَّابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. لَا أَعْرِفُ حَدِيثَ تَعْجِيلِ الزَّكَاةِ مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ، إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَحَدِيثُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ زَكْرِيَّا، عَنْ الْحَجَّاجِ عِنْدِي أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ إِسْرَائِيلَ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ دِينَارٍ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْحَكَمِ بْنِ عُثَيْبَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَعْجِيلِ الزَّكَاةِ قَبْلَ مَحَلِّهَا، فَرَأَى طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ لَا يُعَجَّلُهَا، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ قَالَ: أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ لَا يُعَجَّلُهَا، وَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنْ عَجَّلَهَا قَبْلَ مَحَلِّهَا أَجْزَأَتْ عَنْهُ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَخَذْتُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له پیتشهوا عدلیه وه ره زای خوی لی پی ده گپړنمه، که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) به پیتشهوا عومهری فهرموو: (نیمه سالی پیتشو زه کاتی نه م سالی عه باسمان وه گرت).

زانایان رایان جیاوازه له سهه ده رکرنی زه کات له پیتش هاتنی کاتی خوی، هندی له زانایان پیتش وهخت دهرنه کریت ههتا کاتی خوی نه یهت، نه مهش وتهی پیتشهوا سوفیانی (ثوری) ه ده لی: من پیم خوشه پیتش وهخت دهرنه کریت.

سه رجهم زانایان ده فهرموون: نه گهر پیتش هاتنی کاتی خوی زه کاته کهی ده رکرد نه وه دروسته، پیتشهوا یان شافعی و نه حمده و نیه سحاق نه مه ده فهرموون.

سه بارهت به قه دهغه کردنی سوال کردن

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ الْمَسْأَلَةِ

۶۸۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ بَيَّانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَأَنْ يَغْدُو أَحَدُكُمْ فَيَخْطُبَ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَتَصَدَّقَ مِنْهُ فَيَسْتَعْنِيَ بِهِ عَنِ النَّاسِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ رَجُلًا، أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْيَدَ الْعُلْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، وَعَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمَسْعُودِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَثَوْبَانَ، وَزِيَادَ بْنَ الْحَارِثِ الصَّدَائِقِيِّ، وَأَنَسٍ، وَخُبَيْشِ بْنِ جُنَادَةَ، وَقَبِيصَةَ بْنِ مُخَارِقٍ، وَسُمْرَةَ، وَابْنَ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ بَيَّانٍ، عَنْ قَيْسٍ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بوخوم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده فهرموو: (نه گهر یه کی له نیوه به یانیان بروات کوله دار بهی نی له بازار بیفروشی بو روزی خوی و خانه واده که ی پتویستی به کهس نه بی یارمه تی بدات، نهو نه رک و ماندوبونه ی گه لی باشتره بو ی له وه ی ده ست پان بکاته وه له خه لک جا نیتر بیده نی یان نهیده نی، به راستی نهو دهسته ی کارده کات و ده بیه خشی چاکتره لهو دهسته ی کار ناکات و سوال ده کات - (يَدُ الْعُلْيَا) نهو دهسته یه که ده بیه خشی، (يَدُ السُّفْلَى) نهو دهسته یه که سوال ده کات - جا له خانه واده و خرم و که سوکاره نزیکه کانی خوشته وه ده ست پی بکه واته له پیشدا خیر و خیرات بده به خانه واده و خرم و که سوکاره نزیکه کانی خوت).

٦٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَقَبَةَ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمَسْأَلَةَ كَذُّ يَكْذُ بِهَا الرَّجُلُ وَجْهَهُ، إِلَّا أَنْ يَسْأَلَ الرَّجُلُ سُلْطَانًا، أَوْ فِي أَمْرِ لَا بُدَّ مِنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سه مورهی کورپی جوندوبه وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (به راستی
سوال کردن نابرووی پیاو ده بات و ره ونه قی روخساری ناهیتیت، مه گهر بو که سی
داوای مافی شهرعی خوی بکات له فرمانپه وا، یان له بهر ناچاری و پیویستی زور.

کوتایی باسه کانی زه کات

باسه کانی رۆزوو له پیغمبهروهه صلى الله عليه وسلم

٦ - أَبْوَابُ الصَّوْمِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ئهوهی هاتووه دهبارهی مانگی رهمهزان

١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ شَهْرِ رَمَضَانَ

٦٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ بْنِ كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَمَرَدَةُ الْجِنَّ، وَغُلِّقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ، فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَسَلْمَانَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویهتى: (کاتى یه کم شهوى مانگی رهمهزان دیت شهیتانهکان و جنۆکه یاخی و سهرکهشهکان کۆت و بهند دهکرتین، دهرگاکانی دۆزهخ دادهخرتین و یهک دهرگایان ناکرتیهوه، دهرگاکانی بههشت دهکرتیهوه و یهک دهرگایان داناخریت، جارچیهک جارپدهدات: نهى خیرخواز نیستا فرسته برۆ بهرهپیری کردوه چاکهکان و خۆت ماندوو بکه، نهى شهپرخواز وازیته و بگهپیرهوه بو لای خوا، هه موو شهوى خوای گهور خه لکانیکی زۆر له ناگری دۆزهخ رزگار دهکات).

٦٨٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، وَالْمَحَارِثِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَقَامَهُ إِمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ: حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ الَّذِي رَوَاهُ أَبُو بَكْرٍ بْنُ عَيَّاشٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ بْنُ عَيَّاشٍ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرٍ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَوْلُهُ: إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ كُرِ الْحَدِيثُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَهَذَا أَصَحُّ عِنْدِي مِنْ حَدِيثِ أَبِي بَكْرٍ بْنُ عَيَّاشٍ.

واته: له نه بو هورهيرهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: یتهمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: (ههه كه سىك ره مهزان به رۆزوو بىت به نىمانهوه له بهر رهزانهندى خواى گهوره و بههيوای پاداشتى پهروهردگارى بىت له سهه نهو كارهى، خوا له گوناهاكهانى رابردوى خوښ ده بىت، وه ههه كه سىك به نىمانهوه شهوانى (قدس) به شهونویژ زیندوبكاتهوه له بهر رهزانهندى خواى گهوره و بههيوای پاداشتى پهروهردگارى بىت له سهه نهو كارهى، خوا له گوناهاكهانى رابردوى خوښ ده بىت).

پیش كاتى مانگى ره مهزان مه كهون به رۆزوو گرتن،

٢ - بَابُ مَا جَاءَ لَا تَقْدُمُوا الشَّهْرَ بِصَوْمٍ

٦٨٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقْدُمُوا

الشَّهْرُ يَوْمٌ وَلَا يَوْمَيْنِ، إِلَّا أَنْ يُوَافِقَ ذَلِكَ صَوْمًا كَانَ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ، صُومُوا لِرُؤْيَيْهِ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْهِ، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَعُدُّوا ثَلَاثِينَ ثُمَّ أَفْطِرُوا. وَفِي الْبَابِ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو عِيسَى حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ كَرَهُوا أَنْ يَتَعَجَّلَ الرَّجُلُ بِصِيَامٍ قَبْلَ دُخُولِ شَهْرِ رَمَضَانَ لِمَعْنَى رَمَضَانَ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يَصُومُ صَوْمًا فَوَافِقَ صِيَامُهُ ذَلِكَ فَلَا بَأْسَ بِهِ عِنْدَهُمْ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرَهُوا أَنْ يَتَعَجَّلَ الرَّجُلُ بِصِيَامٍ قَبْلَ دُخُولِ شَهْرِ رَمَضَانَ لِمَعْنَى رَمَضَانَ، وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يَصُومُ صَوْمًا فَوَافِقَ صِيَامُهُ ذَلِكَ فَلَا بَأْسَ بِهِ عِنْدَهُمْ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیته مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (پیش کاتی مانگی ره مه زان مه که ون به رۆژی یان دوو رۆژ رۆژوو گرتن، مه گهر ریک بکه وی له گهل رۆژوو که سی له نیوه که عاده تی وایی لهو رۆژه دا به رۆژوو بیته - بو نمونه که سی رۆژی نا رۆژی به رۆژوو بی - ، به رۆژوو مه بن هه تا مانگ ده بیسن، له پاشدا به رۆژوو بن هه تا مانگی شه وال ده بیسن، نه گهر هور بوو مانگ نه ده بیسنرا شه وا مانگ ته واو بکه ن واته سی رۆژی ته واو به رۆژوو بن، له پاشدا رۆژوو بشکیتن و بیکه ن به جه زن).

٦٨٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقْدُمُوا شَهْرَ رَمَضَانَ بِصِيَامٍ قَبْلَهُ يَوْمٌ أَوْ يَوْمَيْنِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُومْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:

پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویهتی: (پیش کاتی مانگی ره مهزان مه کهون به رۆژی یان دوو رۆژ رۆژووگرتن له کۆتایی مانگی شهعباندا، مه کهه رێک بکهوی له کهه رۆژوو کهسی له نیوه که عادهتی وابی لهو رۆژهدا به رۆژوو بیته - بۆ نمونه کهسی رۆژی نا رۆژی یان دوو شهعبان و پینج شهعبان -).

لهو رۆژهدا گومانی تێدایه ره مهزانه رۆژووگرتن باش نیه

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ يَوْمِ الشُّكِّ

٦٨٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ صِلَةَ بْنِ زُفَرٍ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ فَأَتَانِي بِشَاةٍ مَصْلِيَّةٍ، فَقَالَ: كُلُوا، فَتَنَحَّى بَعْضُ الْقَوْمِ، فَقَالَ: إِنِّي صَائِمٌ، فَقَالَ عَمَّارٌ: مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يُشْكُ فِيهِ النَّاسُ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ عَمَّارٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ بَعْدَهُمْ مِنَ التَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، كَرَهُوا أَنْ يَصُومَ الرَّجُلُ الْيَوْمَ الَّذِي يُشْكُ فِيهِ، وَرَأَى أَكْثَرُهُمْ إِنْ صَامَهُ فَكَانَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ أَنْ يَقْضِيَ يَوْمًا مَكَانَهُ.

واته: له صیلهی کوری زوفرهوه ده گێڕنهوه، که فەرموویهتی: له خزمهت عه ماردایه زهزای خوای لی بێ بووین له رۆژێکدا گومانی تێدا هه بوو که ره مهزانه یان نا، گۆشتی مه پریان به برزای بۆ هینا، هه ندی له خه لکه که چونه دواوه له گۆشته که یان نه خوارد چونکه به رۆژوو بوون، عه ماردایه زهزای خوای لی بێ فەرمووی: نه وهی نه مپۆ به رۆژوو بیته بێگومان له فەرمانی باوکی قاسم (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

دهرچوه.

ژماردنی رۆژه کانی مانگی شهعبان له پیناو رۆزوی رهمهزان

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِخْصَاءِ هِلَالِ شَعْبَانَ لِرَمَضَانَ

٦٨٧ - (حسن) حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ حَجَّاجٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْصُوا هِلَالَ شَعْبَانَ لِرَمَضَانَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي مُعَاوِيَةَ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَقْدُمُوا شَهْرَ رَمَضَانَ يَوْمَ وَلَا يَوْمَيْنِ. وَهَكَذَا رَوَى عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو اللَّيْثِي.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێپنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (رۆژه کانی مانگی شهعبان بژمیرن له پیناو رۆزوی رهمهزان بۆ نهوهی رۆژه کانی مانگی رهمهزانتان لی تیک نهچی و به تهواوی بهرۆزوو بن).

به رۆزووبوون به بینی مانگه شکاندهشی بههمان شیوه

٥ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الصَّوْمَ لِرُؤْيَا الْهِلَالِ وَالْإِفْطَارَ لَهُ

٦٨٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ يَمَانٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَصُومُوا قَبْلَ رَمَضَانَ،

سنن الترمذی بهر گی یه کم - باسه کانی رۆژوو له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

صُومُوا لِلرُّؤْيَا وَأَفْطِرُوا لِلرُّؤْيَا، فَإِنْ خَالَتْ دُونَهُ عَيَاةٌ، فَأَكْمِلُوا ثَلَاثِينَ يَوْمًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسهوه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تى: (له‌پیش مانگی ره‌مه‌زанда به‌ رۆژوو مه‌بن هه‌تا مانگ ده‌بینن، له‌پاشدا به‌رۆژوو بن هه‌تا مانگی شه‌وال ده‌بینن، نه‌گه‌ر هه‌ور بوو مانگ نه‌ده‌بینرا نه‌وا مانگ ته‌واو بکه‌ن واته‌ سى رۆژى ته‌واو رۆژوو بگرن، له‌پاشدا رۆژوو بشکێنن).

ئه‌وه‌ی هاتوو هه‌باره‌ت به‌ مانگ بیست و نۆ رۆژه

٦ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ

٦٨٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عِيسَى بْنُ دِينَارٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَارِثِ بْنِ أَبِي ضِرَارٍ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: مَا صُمْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ أَكْثَرُ مِمَّا صُمْنَا ثَلَاثِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَنْسٍ، وَجَابِرٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَبِي بَكْرَةَ. أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الشَّهْرُ يَكُونُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ.

واته: له ئیبنو مه‌سه‌وده‌وه ره‌زای خوی لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که فه‌رموویه‌تى: زۆرت‌رین ره‌مه‌زان له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌رى خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیستو نۆ رۆژ به‌رۆژوو ده‌بوین.

٦٩٠ - (صحیح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حَمِيدٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّهُ قَالَ: آتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نِسَائِهِ شَهْرًا، فَأَقَامَ فِي مَشْرِئَةِ تِسْعًا وَعِشْرِينَ يَوْمًا، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ آلَيْتَ شَهْرًا فَقَالَ: الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه رهزای خوای لى بى دهگپنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) سویندی خوارد مانگی نهچیتته لای ژنهکانی، له ژووریکدا بۆ خۆی ژيانى بهسهر دهبرد، لهدوای بیست و نۆ رۆژ چوو بۆ لایان، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم)، تو سوینده کهت خوارد بۆ مانگی؟ فهرمووی: (مانگ بیستو نۆ رۆژه).

شایهتیدان پێویسته بۆ رۆزروی مانگی رهمهزان

٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ بِالشَّهَادَةِ

٦٩١ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي تَوْرٍ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ الْهِلَالَ، قَالَ: أَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَتَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: يَا بِلَالُ، أَذِنَ فِي النَّاسِ أَنْ يَصُومُوا غَدًا. حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ الْجَعْفِيُّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ سِمَاكِ، نَحْوَهُ بِهَذَا الْإِسْنَادِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ فِيهِ اخْتِلَافٌ وَرَوَى سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَغَيْرُهُ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَأَكْثَرُ أَصْحَابِ سِمَاكِ رَوَوْا، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: تُقْبَلُ شَهَادَةُ رَجُلٍ وَاحِدٍ فِي الصَّيَامِ، وَبِهِ يَقُولُ ابْنُ

الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَخَذُوا، وَأَهْلَ الْكُوفَةِ، قَالَ إِسْحَاقُ: لَا يُصَامُ إِلَّا بِشَهَادَةِ رَجُلَيْنِ، وَلَمْ يَخْتَلِفْ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْإِفْطَارِ أَنَّهُ لَا يُقْبَلُ فِيهِ إِلَّا شَهَادَةُ رَجُلَيْنِ.

واته: له نیبنو عه باسهوه ره زای خویان لى بى ده گیرنهوه، که فەرموویه تی: عه ده بیکی ده شته کی هاته خزمهت پیغه مبهەر (صلى الله عليه وسلم) وتی: من مانگم دیوه، فەرمووی: (نایا شایه تی ده دهی که هیچ په رستراویک نیه به ههق جگه له (الله)؟ وه شایه تی ده دهی که موحه ممد پیغه مبهری خوایه؟) وتی: به لى، فەرمووی: (نه ی بیلال، جار بده به ناو خه لکدا با سبه نیی به رۆژوو بن).

به په پیره وکردنی فەرمووده که زۆریه ی زانایان ده فەرموون: بۆ رۆژوو گرتنی مانگی ره مه زان شایه تی پیاوی قبول ده کریت، پیشه وایان نیبنو موباره ک و شافیعی و نه حمده و خه لکی کوفه نه مه ده فەرموون.

پیشه وایا نیسحاق ده فەرمووی: مانگی ره مه زان دوو شایه تی پتویسته، بۆ رۆژوو شکاندن و کردن به جه ژنیش هه ر دوو شایه تی پتویسته، له سه ر نه م بابه ته زانایان کۆکن و رایان جیاواز نیه.

مانگی ره مه زان و (ذی الحجة) کهم نا کهن

٨ - بَابُ مَا جَاءَ شَهْرًا عِيدٍ لَا يَنْقُصَانِ

٦٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: شَهْرًا عِيدٍ لَا يَنْقُصَانِ: رَمَضَانُ، وَذُو الْحِجَّةِ. حَدِيثُ أَبِي بَكْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى

الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. قَالَ أَخَذْتُ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: شَهْرًا عِيدًا لَا يَنْقُصَانِ، يَقُولُ: لَا يَنْقُصَانِ مَعًا فِي سَنَةٍ وَاحِدَةٍ شَهْرُ رَمَضَانَ، وَذُو الْحِجَّةِ، إِنْ نَقَصَ أَحَدُهُمَا ثُمَّ الْآخَرُ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: مَعْنَاهُ لَا يَنْقُصَانِ يَقُولُ: وَإِنْ كَانَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ فَهُوَ تَمَامٌ غَيْرُ نُقْصَانٍ. وَعَلَى مَذْهَبِ إِسْحَاقَ يَكُونُ يَنْقُصُ الشَّهْرَانِ مَعًا فِي سَنَةٍ وَاحِدَةٍ.

واته: له نه بو به كروهه ره زای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (پاداشتى په رستشى مانگى ره مهزان و مانگى (ذي الحجة) وهك يه كن و كهه ناكهن نيتر مانگ بيستو نو رۆژ بى يان سى رۆژ).

پيشهوا نه همه دى كورى حنه بهل ده فهرمووى: ماناى فهرمووده كه: (شَهْرًا عِيدًا لَا يَنْقُصَانِ) له سالتى كدا مانگى ره مهزان و مانگى (ذي الحجة) نه گهر يه كيكيان كهه بكات بيست و نو رۆژ بى نهوى تريان سى رۆژى ته واوه. پيشهوا نيسحاق ده فهرمووى: ماناى (لَا يَنْقُصَانِ) واته: نه گهر بيست و نو رۆژيش بى وهك سى رۆژ وايه. له سر مهزه بهى پيشهوا نيسحاق ده بى له سالتى كدا مانگى ره مهزان و مانگى (ذي الحجة) پيته كه وه بيست و نو رۆژ بن.

بينى مانگ بو ههر ولا تى له لايه ن خه لكه كه يه وه ده بى

٩ - بَابُ مَا جَاءَ لِكُلِّ أَهْلِ بَلَدٍ رُؤْيُهُمْ

٦٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي حَرْمَلَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي كُرَيْبٌ، أَنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ، بَعَثَتْهُ إِلَى مُعَاوِيَةَ بِالشَّامِ قَالَ: فَقَدِمْتُ الشَّامَ، فَقَضَيْتُ حَاجَتَهَا، وَاسْتَهْلَ عَلَيَّ هِلَالُ رَمَضَانَ وَأَنَا بِالشَّامِ، فَرَأَيْنَا الْهِلَالَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فِي آخِرِ الشَّهْرِ، فَسَأَلَنِي ابْنُ

عَبَّاسٍ، ثُمَّ ذَكَرَ الْهِلَالَ، فَقَالَ: مَتَى رَأَيْتُمُ الْهِلَالَ، فَقُلْتُ رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: أَأَنْتَ رَأَيْتَهُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ؟ فَقُلْتُ: رَأَاهُ النَّاسُ، وَصَامُوا، وَصَامَ مُعَاوِيَةُ، قَالَ: لَكِنْ رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ السَّبْتِ، فَلَا نَزَالَ نَصُومُ حَتَّى نُكْمِلَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا، أَوْ نَرَاهُ، فَقُلْتُ: أَلَا تَكْتَفِي بِرُؤْيَا مُعَاوِيَةَ وَصِيَامِهِ، قَالَ: لَا، هَكَذَا أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ لِكُلِّ أَهْلِ بَلَدٍ رُؤْيَتَهُمْ.

واته: له کورهبیهوه دهگیرنهوه، که (أُمُّ الْفَضْلِ) ی کچی (حارثة) ناردویهتی بۆلای موعاویه رهزای خوای لی بی له شام - نهو کاته موعاویه فهزمانپهواى شام بوو - کورهب وتی: کاتی که گهیشتمه شام کاره کانی (أُمُّ الْفَضْلِ) م جیهجی کرد- واته نامه کهیم گه یانده دهستی موعاویه - ، ههر له شام بووم مانگ بینرا، شهوی ههینی مانگمان بینى، لهپاشدا له کوتایى مانگی ره مه زاندا هاتمهوه و گهیشتمهوه شاری مه دینه، ئیبنو عبه باس رهزای خوایان لی بی پرسیارى سدفه ره که ی لی کردم، لهپاشدا باسی بینینی مانگی کرد، وتی: ئیوه که ی مانگتان دی؟ وتم: شهوی ههینی مانگمان دی، وتی: تو به چاوی خۆت شهوی ههینی مانگت دی؟ وتم: به لی، خه لکیش بینیان و هه موو به پۆژوو بوون و موعاویهش به پۆژوو بوو، ئیبنو عبه باس فه رمووی: به لام ئیمه شهوی شه مه مانگمان دیوه، بهردهوام به پۆژوو ده بین هه تا سی رۆژ تهواو ده کهمین یان خۆمان مانگ ده بینن، وتم: ئایا بینینی مانگ له لایه ن موعاویهوه به پۆژوو بوونی نهو بهس نیه؟ وتی: نا، پتغمبه ره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوه ها فه زمانى پی کردوین.

دهرباره‌ی نهو شته‌ی که باشه بهربانگی بی بکریت

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُسْتَحَبُّ عَلَيْهِ الْإِفْطَارُ

٦٩٤ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ غَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ وَجَدَ تَمْرًا فَلْيُفْطِرْ عَلَيْهِ، وَمَنْ لَأَ، فَلْيُفْطِرْ عَلَى مَاءٍ، فَإِنَّ الْمَاءَ طَهُورٌ). وَفِي الْبَابِ عَنْ سَلْمَانَ بْنِ غَامِرٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ لَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَوَاهُ عَنْ شُعْبَةَ مِثْلَ هَذَا غَيْرَ سَعِيدِ بْنِ غَامِرٍ وَهُوَ حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَلَا نَعْلَمُ لَهُ أَصْلًا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ عَنْ أَنَسٍ، وَقَدْ رَوَى أَصْحَابُ شُعْبَةَ هَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ غَامِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ سَعِيدِ بْنِ غَامِرٍ، وَهَكَذَا رَوَوْا عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنْ سَلْمَانَ، وَلَمْ يُذَكَّرْ فِيهِ شُعْبَةُ، عَنِ الرَّبَابِ وَالصَّحِيحُ مَا رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ عُيَيْنَةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ غَامِرٍ. وَابْنُ عَوْنٍ يَقُولُ: عَنْ أُمِّ الرَّائِحِ بِنْتِ صُلَيْعٍ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ غَامِرٍ، وَالرَّبَابِ هِيَ أُمُّ الرَّائِحِ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده‌گیرنهوه، که فهرموویه‌تی: پیتهمبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه‌تی: (نه‌گهر به‌کی له‌نیوه به‌رۆژوو بوو نه‌گهر خورمای ده‌ستکه‌وت با به‌چهند ده‌نکه خورمایه بهربانک بکاته‌وه، جا نه‌گهر خورمای ده‌ست نه‌که‌وت شه‌وه به‌ئاو رۆژوو‌ه‌که‌ی بشکینی، چونکه ئاو پاکه‌وه‌که‌ره).

٦٩٥ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَبْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ (ح) وَحَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ، عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ سِيرِينَ، عَنِ الرَّبَابِ، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضُّبِّيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَفْطَرُ أَحَدُكُمْ فَلْيُفْطِرْ عَلَى تَمْرٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُفْطِرْ عَلَى مَاءٍ فَإِنَّهُ طَهُورٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سهلمانی کوپی عامیره وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (نه گهر یه کی له نیوه به روژوو بوو کاتی به ربانگ ویستی روژوو که ی بشکینی با به چند ده که خورمایه به ربانگ بکاته وه، جا نه گهر خورمای ده ست نه که وت نه وه به ناو روژوو که ی بشکینی، چونکه ناو پاکه وه که ره).

٦٩٦ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى رُطَبَاتٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ فَمُتْمِرَاتٌ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ مُتْمِرَاتٌ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که فرمویه تی: پیغمبر خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش نه وه ی نوێژی شیوان بکات به چند ده که خورمایه کی ته روژووی ده شکاند، جا نه گهر خورمای ته نه بوایه نه وه به چند ده که خورمایه - له جوړه کانی تر - نه گهر نه وه ش نه بوایه نه وه به چند قومی ناو روژوو که ی ده شکاند.

جهژنی رهمهزان رۆژی رۆژوو شکاندنه،

جهژنی قوربان رۆژی قوربانی کردنه

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَنَّ الْفِطْرَ يَوْمَ تُفْطِرُونَ، وَالْأَضْحَى يَوْمَ تُضْحُونَ

۶۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عُمَانَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّوْمُ يَوْمَ تَصُومُونَ، وَالْفِطْرُ يَوْمَ تُفْطِرُونَ، وَالْأَضْحَى يَوْمَ تُضْحُونَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَسَّرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: إِنَّمَا مَعْنَى هَذَا أَنَّ الصَّوْمَ وَالْفِطْرَ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَعَظُمَ النَّاسُ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (مانگی رهمهزان نهو رۆژیه که به رۆژوو دهبن، جهژن نهو رۆژیه که رۆژوو دهشکینن، جهژنی قوربان نهو رۆژیه که قوربانی دهکهن).

نه گهر شهو داهات و رۆژیش داکهوت کاتی بهربانگی رۆژووه وانه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ، وَأَذْبَرَ النَّهَارَ فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ

۶۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ (ح) وَحَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، عَنْ أَبِي مُعَاوِيَةَ، وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُثَنَّى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دَاوُدَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ، وَأَذْبَرَ النَّهَارَ، وَغَابَتِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی رۆژوو له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

الشَّمْسُ، فَقَدْ أَفْطَرْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثُ صَحِيحٌ.

واته: له پیتشهوا عومهروه رهزای خوای لى بى ده گێرپنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر شهو لهو یوه داهات واته له خۆر هه لاتهوه، رۆژیش لهو یوه داکهوت واته له خۆر ئاواوه، نهوه کاتی بهریانگی رۆژووهوانه).

دهرباره ی زوو رۆژوو شکاندن

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الْإِفْطَارِ

٦٩٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ (ح) وَأَخْبَرَنَا أَبُو مُصْعَبٍ، قِرَاءَةً عَنْ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: اسْتَحَبُّوا تَعْجِيلَ الْفِطْرِ وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له سه هلی کور ی سه عدهوه رهزای خوای لى بى ده گێرپنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (خه لك ههتا زوو رۆژووه کانیان بشکینن نیشانه ی نهو یه که خیریان تێدا یه و له سه ره سونه نهتن). - واته هه رکه بانگی دا بهریانگ بکه نهوه و دوا ی نه خه ن -.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی رۆزوو له پیغمبرهوه صلى الله عليه وسلم.

زانایان له هاوه لانی پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش نهم رایهیان په سهند کردووه: زوو رۆزوو شکاندنیان پێ باشه، پێشه وایان شافیعی و نهحمده و ئیسحاق نهمه دهفرموون.

۷۰۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، عَنْ قُرَّةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنَّ أَحَبَّ عِبَادِي إِلَيَّ أَعَجَلُهُمْ فِطْرًا.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لێ بێ دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: خوای گهوره دهفرموویت: (خۆشهویسترینی بهنده کاتم له لای من نهوانه که زووتر بهربانگ دهکهنهوه).

۷۰۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَاصِمٍ، وَأَبُو الْمُغِيرَةِ، عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

۷۰۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ، قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَمَسْرُوقٌ عَلَى عَائِشَةَ، فَقُلْنَا: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، رَجُلَانِ مِنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدُهُمَا يُعَجِّلُ الْإِفْطَارَ، وَيُعَجِّلُ الصَّلَاةَ، وَالْآخَرُ يُؤَخِّرُ الْإِفْطَارَ، وَيُؤَخِّرُ الصَّلَاةَ، قَالَتْ: أَيُّهُمَا يُعَجِّلُ الْإِفْطَارَ وَيُعَجِّلُ الصَّلَاةَ؟ قُلْنَا: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، قَالَتْ: هَكَذَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْآخَرُ أَبُو مُوسَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو عَطِيَّةٍ: اسْمُهُ مَالِكُ بْنُ أَبِي عَامِرٍ الْهَمْدَانِيُّ، وَيُقَالُ: ابْنُ عَامِرٍ الْهَمْدَانِيُّ، وَابْنُ عَامِرٍ أَصْحَحُ.

واته: نهبو (عطیة) ده لى: من و مهسروق چوین بو خزمهت عانیشه رهزای
خوای لى بى پیمان وت: نهی دایكى باوهرداران دوو پیاو له یارانی موحه مهده (صلی
الله علیه وسلم) یه کتیکیان زوو بهربانگ ده کاتهوهو زوویش نویتزی شیوان ده کات،
نهوی تریان درهنگ بهربانگ ده کاتهوهو درهنگیش نویتزی شیوان ده کات، کاری
کامیان چاکه؟ عانیشه رهزای خوای لى بى فهرمووی: کامیان زوو بهربانگ
ده کاتهوهو زوویش نویتزی شیوان ده کات کاری نهوهیان چاکتره، وتمان به (عبد الله)
کوپى مهسعود رهزای خوای لى بى، فهرمووی: پیغه مبهری خوایش (صلی الله علیه
وسلم) جاران ناوه های ده کرد.

سه بارهت به دواخستنی پارشیو

١٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَأْخِيرِ السُّحُورِ

٧٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ:
حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ:
تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قُمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: قُلْتُ: كَمْ كَانَ قَدْرُ
ذَلِكَ؟ قَالَ: قَدْرُ خَمْسِينَ آيَةً.

واته: له زهیدی کوپى (ثابت) هوه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، که
فهرموویه تی: له گه له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) پارشیومان کرد،
له پاشدا ههستاین بو نویتزی، نه نهس فهرمووی: وتم: ماوهی نیوان پارشیو و ههستان
بو نویتزه که چهنده ده بو؟ فهرمووی: هیندهی خوتندن پهنجا نایه تی مام ناوه ند
ده بو که به مام ناوه ند بخوتنری.

٧٠٤ - حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ هِشَامٍ، بِنَحْوِهِ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: قَدْرُ قِرَاءَةِ

خَمْسِينَ آيَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ خُذَيْفَةَ. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ اسْتَحَبُّوا تَأْخِيرَ السُّحُورِ.

واته: له هیشامهوه رهزای خوای لى بى فهرموده ی پيشوو بههه مان شيوه هاتوو، نهوهنده نه بى كه فهرموى: هيندهى خویندن پى نهجا نایهت. پيشه وایان شافيعى و نهحمد و نيسحاق نه مه دهه رموون و دواختنى پارشیویان پى باشه.

نهوهى هاتوو سه بارهت به شه بهقدان

١٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي بَيَانِ الْفَجْرِ

٧٠٥ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُلَاذِمُ بْنُ عَمْرِو قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ التَّغَمَّانِ، عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي طَلْقُ بْنُ عَلِيٍّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كُلُّوا وَاشْرَبُوا، وَلَا يَهْدِنَكُمْ السَّاطِعُ الْمُصْنَعِدُ، وَكُلُّوا وَاشْرَبُوا، حَتَّى يَغْتَرِضَ لَكُمْ الْأَخْمَرُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَسَمُرَةَ. حَدِيثُ طَلْقِ بْنِ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ: لَا يَحْزُمُ عَلَى الصَّائِمِ الْأَكْلُ وَالشُّرْبُ حَتَّى يَكُونَ الْفَجْرُ الْأَخْمَرُ الْمُغْتَرِضُ، وَبِهِ يَقُولُ عَامَّةُ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له قهيسى كورى (طلق) كورى عهليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمويه تى: (بخون و بخونهوه، (فجر الكاذب) بهيانى درۆينه ريگه ي پارشيتوتان لى نه گريت، بخون و بخونهوه ههتا شه بهق ده دات و رووناكى بهيان بلاوده بيتتهوه (فجر الصادق) .

٧٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَيُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ أَبِي

سنن الترمذی بهر گئی به کهم - باسه کانی روزوو له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

هَلَالٌ، عَنْ سَوَادَةَ بْنِ حَنْظَلَةَ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَمْنَعَنَّكُمْ مِنْ سُخُورِكُمْ أَذَانٌ بِلَالٍ، وَلَا الْفَجْرُ الْمُسْتَطِيلُ، وَلَكِنَّ الْفَجْرَ الْمُسْتَطِيرُ فِي الْأُفُقِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له سه مورهی کوری جوندویه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (با بانگی بیلال و (فجر الکاذب) بهیانی درۆینه ریگهی پارشیوتان لی نه گریت، چونکه نه و کاته هیتشتا شهوی ماوه بخۆن و بخۆنه وه ههتا شه بهق ده دات و رووناکی بهیان بلاوده بیته وه).

هه ره شهی توند له و که سهی بهرۆزو وه و غه یهت ده کات

١٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْغَيْبَةِ لِلصَّائِمِ

٧٠٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ عُمرَ، قَالَ: وَأَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ، عَنِ الْمُقْبِرِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ بِأَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (هه رکه سی وازنه هیئی له درۆ و وته کرداری خراب و - کارو کرده وهی نه زانانه -، نه وه خوای گه وه ههچ پیویستی به و نیه واز له خواردن و خواردنه وه بهیئت).

سه باریت به فهزل و گهورهیی پارشیو

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ السَّحُورِ

۷۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، وَعَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَةً. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، وَالْعِزْبَانِ بْنِ سَارِيَةَ، وَعُتْبَةَ بْنِ عَبْدِ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: فَضْلُ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكْثَلُ السَّحَرِ.

واته: له نههسی کوپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: پیغمبرهوه خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویهتی: (پارشیو بکهن چونکه له پارشیوکردندا بهرکهت هیه). له پیغمبرهوه (صلی الله علیه وسلم) دهگیرنهوه، که فرموویهتی: (جیاوازی رۆژووی ئیمه له گهله رۆژووی خاوهن نامهکان پارشیوکردنه).

۷۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي قَيْسٍ، مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَهْلُ مِصْرَ يَقُولُونَ: مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، وَأَهْلُ الْعِرَاقِ: يَقُولُونَ مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، وَهُوَ مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ بْنِ رَبَاحٍ اللَّخْمِيُّ.

دهرباره ی رۆژوو گرتن له سه فهدا باش نیه

١٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

٧١٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ كُرَاعَ الْغَمِيمِ، وَصَامَ النَّاسُ مَعَهُ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ شَقَّ عَلَيْهِمُ الصِّيَامُ، وَإِنَّ النَّاسَ يَنْظُرُونَ فِيمَا فَعَلْتَ، فَدَعَا بِقَدَحٍ مِنْ مَاءٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَشَرِبَ، وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَأَفْطَرَ بَعْضُهُمْ، وَصَامَ بَعْضُهُمْ، فَبَلَغَهُ أَنَّ نَاسًا صَامُوا، فَقَالَ: أُولَئِكَ الْعُصَاةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ كَعْبِ بْنِ عَاصِمٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ، وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْفِطْرَ فِي السَّفَرِ أَفْضَلُ، حَتَّى رَأَى بَعْضُهُمْ عَلَيْهِ الْإِعَادَةَ إِذَا صَامَ فِي السَّفَرِ، وَاخْتَارَ أَحْمَدُ، وَاسْتَحَاقَ الْفِطْرَ فِي السَّفَرِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِنَّ وَجَدَ قُوَّةَ فَصَامَ فَحَسَنٌ، وَهُوَ أَفْضَلُ، وَإِنْ أَفْطَرَ فَحَسَنٌ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنَّمَا مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ، وَقَوْلُهُ حِينَ بَلَغَهُ أَنَّ نَاسًا صَامُوا، فَقَالَ: أُولَئِكَ الْعُصَاةُ، فَوَجَّهَ هَذَا إِذَا لَمْ يَحْتَمِلْ قَلْبُهُ قَبُولَ رُحْصَةِ اللَّهِ، فَأَمَّا مَنْ رَأَى الْفِطْرَ مُبَاحًا وَصَامَ، وَقَوِيَ عَلَى ذَلِكَ، فَهُوَ أَعْجَبُ إِلَيَّ.

واته: له جابری کوری (عَبْدُ اللَّهِ) به رهزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهرهو مه که دهچوو له سالی رزگارکردنی شاری مه که ده، به رۆژوو بوو ههتا گه یشته (کراع الغمیم) - شیوێکه له پیش

عهسه فانهویه - خه لکه کهش له گهل نهو بهر رۆژوو بوون، پیتی وترا: خه لکه که پهریشان و چاو له تو ده کهن به رۆژوو، کات دواى عهسر بوو داواى پهرداخی ناوی کردو و خواردیهوه، خه لکه که سهیران ده کرد، ههندیکیان رۆژووه کهیان شکاند، ههندیکیان رۆژووه کهیان نه شکاند، پیتی گه یشتهوه که ههندی کهس رۆژووه کهیان نه شکاندوه، فهرمووی: (نهوانه سه ریپچیان کردوه). بیگومان له پیغه مبهروه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: (رۆژوو گرتن له سه فهدا له کردهوه چاکه کان نیه).

دهرباره ی رۆژوو گرتن له سه فهدا رینگه بی دراوه

- بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

٧١١ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ حَمْرَةَ بْنَ عَمْرِو الْأَسْلَمِيَّ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ، وَكَانَ يَسْرُدُ الصَّوْمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنْ شِئْتَ فَصُمْ، وَإِنْ شِئْتَ فَأَفْطِرْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَحَمْرَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَسْلَمِيَّ. حَدِيثُ عَائِشَةَ أَنَّ حَمْرَةَ بْنَ عَمْرِو سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عانیشهوه رهزای خواى لى بی ده گێرنهوه، که حه مزه ی نه سه له می زۆربه ی رۆژه کانی سال به رۆژوو ده بوو دهرباره ی رۆژوو گرتن له سه فهدا، له پیغه مبهری خواى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسى؟ فهرمووی: (ناره زوی خۆته نه گهر ویستت به رۆژوو به، نه گهر ناره زوت لی نه بوو به رۆژوو مبه).

٧١٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَضْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَزِيدَ أَبِي مَسْلَمَةَ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: كُنَّا نُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ، فَمَا يَعِيبُ عَلَى الصَّائِمِ صَوْمَهُ، وَلَا عَلَى الْمُفْطِرِ إِفْطَارَهُ.

واته: له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: ئیئمه له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلى الله عليه وسلم) له مانگی ره‌مه‌زанда سه‌فه‌رمان ده‌کرد، هه‌مان بوو به‌رۆژوو ده‌بوو، هه‌شمان بوو به‌رۆژوو نه‌ده‌بوو، ره‌خه‌مان له‌یه‌کتر نه‌ده‌گرت که تو بو به‌رۆژوویت و تۆش بو به‌رۆژوو نیت.

٧١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَضْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ (ح) وَحَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنِ الْجُرَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: كُنَّا نُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمِنَّا الصَّائِمُ، وَمِنَّا الْمُفْطِرُ، فَلَا يَجِدُ الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ، وَلَا الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، فَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّهُ مَنْ وَجَدَ قُوَّةَ فَصَامَ فَحَسَنَ، وَمَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ فَحَسَنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که فەرموویه‌تی: ئیئمه له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا (صلى الله عليه وسلم) له مانگی ره‌مه‌زанда سه‌فه‌رمان ده‌کرد، هه‌مان بوو به‌رۆژوو ده‌بوو، هه‌شمان بوو به‌رۆژوو نه‌ده‌بوو، که سمان تو‌ره نه‌ده‌بووین له‌وی ترمان، پێیان وابوو ئه‌وه‌ی توانای هه‌بێت به‌رۆژوو بێت ئه‌وه کارێکی چاکه، ئه‌وه‌ی توانای نه‌بێت به‌رۆژوو بى و رۆژوو نه‌گرى ئه‌وه‌ش هه‌ر کارێکی چاکه.

دهرباره‌ی جهنگاوه‌ر ریڤه‌ی بی دراوه بهرۆژوو نه‌بیته

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخَصَةِ لِلْمُحَارِبِ فِي الْإِفْطَارِ

۷۱۴ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لُحَيْعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مَعْمَرِ بْنِ أَبِي حَبِيبَةَ، عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّهُ سَأَلَهُ عَنِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ، فَحَدَّثَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزَوَتَيْنِ فِي رَمَضَانَ يَوْمَ بَدْرٍ، وَالْفَتْحِ، فَأَفْطَرْنَا فِيهِمَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ عُمَرَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ أَمَرَ بِالْفِطْرِ فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ نَحْوُ هَذَا، إِلَّا أَنَّهُ رَخَّصَ فِي الْإِفْطَارِ عِنْدَ لِقَاءِ الْعَدُوِّ، وَبِهِ يَقُولُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له ئیبنو مهسه‌یه‌به‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پرسیری کرد ده‌رباره‌ی رۆژوو‌گرتن له‌سه‌فهردا، ئیبنو مهسه‌یه‌ب گیرایه‌وه، که پیشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی فهرموویه‌تی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌شداری دوو غه‌زامان کرد، جه‌نگی به‌در و رزگارکردنی شاری مه‌ککه، له‌هه‌ردوو‌کیاندا به‌رۆژوو نه‌بوین.

له‌ئهبو سه‌عیدی خودریه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌غه‌زایه‌کدا فهرمانی کرد به‌رۆژوو شکاندن.

له‌پیشه‌وا عومه‌روه ره‌زای خوای لی بی وینه‌ی نه‌مه ده‌گیرنه‌وه، نه‌هنده هه‌یه له‌کاتی جه‌نگ و ربه‌روبه‌ونه‌وه‌ی دوژمن دا رۆژوو شکاندن ریڤه‌ی بی دراوه، هه‌ندی له‌زانایان نه‌مه ده‌فهرموون.

نافره تی سک پر و شیردهر ریگهی بی دراره بهر وژوو نه بیت

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّخْصَةِ فِي الْإِفْطَارِ لِلْحُبْلَى وَالْمَرْضِعِ

۷۱۵ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَيُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو هِلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَوَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ قَالَ: أَغَارَتْ عَلَيْنَا خَيْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَوَجَدْتُهُ يَتَغَدَّى، فَقَالَ: اذْنُ فُكُلٍ، فَقُلْتُ: إِنِّي صَائِمٌ، فَقَالَ: اذْنُ أُحَدِّثُكَ عَنِ الصَّوْمِ، أَوْ الصِّيَامِ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَضَعَ عَنِ الْمُسَافِرِ الصَّوْمَ، وَشَطْرَ الصَّلَاةِ، وَعَنِ الْحَامِلِ أَوْ الْمَرْضِعِ الصَّوْمَ أَوْ الصِّيَامَ، وَاللَّهُ لَقَدْ فَالَهُمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِلَيْهِمَا أَوْ إِحْدَاهُمَا، فَيَا هَافَ نَفْسِي أَنْ لَا أَكُونَ طَعِمْتُ مِنْ طَعَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي أُمَيَّةَ. حَدِيثُ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ الْكَعْبِيُّ حَدِيثٌ حَسَنٌ وَلَا نَعْرِفُ لِأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ هَذَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ الْوَاحِدِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْحَامِلُ، وَالْمَرْضِعُ، تُفْطِرَانِ وَتَقْضِيَانِ وَتُطْعِمَانِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَمَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: تُفْطِرَانِ، وَتُطْعِمَانِ، وَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِمَا، وَإِنْ شَاءَتَا قَضَتَا، وَلَا إِطْعَامَ عَلَيْهِمَا، وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی که پیاری بوو له بهنی (عبد الله) ی کوری که عب، برای بهنی قوشهیر، - نه مه نهو نه نه سه نیه که خزمه تی پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) ده کرد - ده گینه وه، که فهرموویه تی: کومه لی نه سپ سواری پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دایان به سه ره قه ومکه ماندا، چووم بو خزمه تی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له وکاته دا خواردنی ده خوارد، فهرمووی: (دانیشه خواردنمان له گهل نوش بکه). وتم: من بهر وژوو،

فهرمووی: (دانیشه ههتا باسی نویژ و رۆژووت بۆ بکهه، بهراستی خوای گهوره لهسهه موسافیر رۆژوو نیوهی نویژی لاداره، وه لهسهه ئافرهتی شیردهه و سک پریش رۆژووی ههنگرتوه). راوی وتی: سوتیند به (الله) پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئافرهتی شیردهه و سک پری فهرموو یان یه کیکیانی فهرموو، زۆر بهداخه وه له خواردنه کهی پیغه مبهه خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه خوارد، خۆزگه لیم بخواردایه.

هندی له زانایان ده فهرموون: ئافرهتی شیردهه و سک پر بۆیان ههیه به رۆژوو نه بن له پاشدا بیگرنهوه، یان له بریتی دا خواردن بدهن به ههژاران، پیشه وایان سوفیانی (ثوري) و مالیک و شافعی و نهحمده نهمه ده فهرموون.

هندیکی تر له زانایان ده فهرموون: ئافرهتی شیردهه و سک پر بۆیان ههیه به رۆژوو نه بن و خواردن بدهن به ههژاران، رۆژوو گرته وه یان لهسهه نیه، نه گهه توانایان هه بوو بیگرنهوه، خواردن دانیان به ههژاران لهسهه نیه، پیشه وایان نیسحاق نهمه ده فهرمووی.

دهرباره ی رۆژوو گرتن بۆ کهسی مردوو

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ عَنِ الْمَيِّتِ

۷۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، وَمُسْلِمِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَعَطَاءٍ، وَجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ أُخْتِي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ، قَالَ: أَرَأَيْتِ لَوْ كَانَ عَلَى أُخْتِكَ دَيْنٌ أَكُنْتَ تَقْضِيْنَهُ، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: فَحَقُّ اللَّهِ أَحَقُّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَابْنِ عُمرَ، وَعَائِشَةَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:

نافرەتیی ھاتە خزمەت پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: خوشکە کەم
مردووە دوو مانگ رۆژووێ لەسەریەک قەرزارە، فەرموو: (نایا ئەگەر
خوشکە کەت قەرزاری خەڵک بێ تۆ بۆی نابێتێ)، وتی: بەئێ بۆی دەبێتێم،
فەرموو: (دەی مافی خوا ی گەورە لەپێشترە). - کەواتە دوو مانگ رۆژووە کە ی بۆ
بگەرەوێ -.

٧١٧ - حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنِ الْأَعْمَشِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا: يَقُولُ جَوْدُ أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ الْأَعْمَشِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَقَدْ رَوَى غَيْرُ أَبِي خَالِدٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، مِثْلَ رِوَايَةِ أَبِي خَالِدٍ. وَرَوَى أَبُو مُعَاوِيَةَ وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُسْلِمِ الْبَطِينِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ سَلَمَةَ بْنَ كَهْمَلٍ، وَلَا عَنْ عَطَاءٍ، وَلَا عَنْ مُجَاهِدٍ. وَاسْمُ أَبِي خَالِدٍ سُلَيْمَانُ بْنُ حَبَّانَ.

دەربارەى كەفارەتى رۆژوو گرتن

٢٣ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الْكُفَّارَةِ

٧١٨ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بَنِي الْقَاسِمِ، عَنْ أَشْعَثَ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ شَهْرٍ، فَلْيُطْعَمْ عَنْهُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَالصَّحِيحُ عَنِ ابْنِ عُمَرَ مَوْثُوقٌ قَوْلُهُ وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا الْبَابِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُصَامُ عَنِ الْمَيِّتِ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ قَالَا: إِذَا كَانَ عَلَى الْمَيِّتِ نَذْرٌ صِيَامٍ يَصُومُ عَنْهُ، وَإِذَا كَانَ عَلَيْهِ قِضَاءٌ رَمَضَانَ أَطْعَمَ عَنْهُ، وَقَالَ مَالِكٌ، وَسُفْيَانُ، وَالشَّافِعِيُّ: لَا يَصُومُ أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ. وَأَشْعَثُ هُوَ ابْنُ سَوَّارٍ، وَمُحَمَّدٌ

هُوَ عِنْدِي ابْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى.

واته: له ئیبنو عومهروه رهزای خویان لى بى ده گپنهوه، که فهرموویهتى: پتغمهبرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتى: (ههركهس مرد رۆژوو مانگى قهزار بوو، با له بریتیدا بۆ هه موو رۆژى هه ژارى تیر بکریت). - له لایه ن که سوکارى مردووه کهوه -.

زانایان رایان جیاوازه لهویارهوه، هه ندیکیان ده فهرموون: رۆژوو گرتن بۆ مردو دروسته، پتشمه وایان ئیسحاق و نه حمه ده فهرموون، ده لێن: نه گهر نه زری رۆژوو له سه ر بوو بۆی بگرته وه، به لام نه گهر رۆژوو مانگى ره مه زان قه زار بوو له بریتیدا بۆ هه موو رۆژى هه ژارى تیر بکریت. پتشمه وایان مالیک و سوفیان و شافعی ده فهرموون: کهس له جیاتى کهس رۆژوو ناگریته وه.

دهرباره ی رشانه وه ی ناچارى رۆژووه وان

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّائِمِ يَذْرَعُهُ الْقَيْءُ

٧١٩ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدٍ الْمُحَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثٌ لَا يُفْطِرُنَ الصَّائِمَ: الْحِجَامَةُ، وَالْقَيْءُ، وَالْإِخْتِلَامُ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ حَدِيثٌ غَيْرٌ مَحْفُوظٌ. وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ السَّجْزِيَّ يَقُولُ: سَأَلْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، فَقَالَ:

أَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ لَا بَأْسَ بِهِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَذْكُرُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَدِينِيِّ قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ بْنُ أَسْلَمَ ثِقَةٌ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدٍ بْنُ أَسْلَمَ ضَعِيفٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا أُرَوِّي شَيْئًا.

واته: له شهبو سه عیدی خودریه وه ره زای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (سی شت روزوو به تال ناکه نه وه: که له شاخ، رشانه وهی ناچاری، شهیتانی بوون).

ده باره ی خوړشانده وه به نه نقه ست

٢٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ اسْتَفَاءَ عَمْدًا

٧٢٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ، فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَفَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَثَوْبَانَ، وَفَضَّالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ هِشَامٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَيْسَى بْنِ يُونُسَ، وَقَالَ مُحَمَّدٌ: لَا أَرَاهُ مَحْفُوظًا. وَقَدْ رَوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَصِحُّ إِسْنَادُهُ. وَقَدْ رَوِيَ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، وَثَوْبَانَ، وَفَضَّالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاءَ فَأَفْطَرَ، وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ صَائِمًا مُتَطَوِّعًا فَقَاءَ فَضَعَفَ فَأَفْطَرَ، لِذَلِكَ هَكَذَا رَوِيَ فِي بَعْضِ الْحَدِيثِ مُفَسِّرًا، وَالْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ الصَّائِمَ إِذَا ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ، وَإِذَا اسْتَفَاءَ عَمْدًا، فَلْيَقْضِ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پتغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نهو کهسهی به ناچاری برشیتتهوه رۆزووگرتنهوهی لهسهه نهه، بهلام نهوهی به نهقهست خوی برشیتتهوه ده بئی رۆزوه کهی بگرتتهوه).

واته: له نهبو (درداء) و (ثویان) و (فضالة)ی کوپی عویهیدهوه رهزای خویان لی بئی ده گێرنهوه، که پتغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رشاههتهوه و ژووه کهی شکاندوهه. بیگومان مانای نهمه ناوایه: پتغمبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆزوی سونهتی گرتوهه رشاههتهوه و ژووه کهی شکاندوهه.

رۆزوهوان لهیادی بچی خواردن و خواردنهوه بخوات

٢٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّائِمِ يَأْكُلُ أَوْ يَشْرِبُ نَاسِيًا

٧٢١ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ حَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ نَاسِيًا وَهُوَ صَائِمٌ فَلَا يُفْطِرْ، فَإِنَّمَا هُوَ رِزْقُ رَزَقَهُ اللَّهُ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بئی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پتغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نهو کهسهی لهیادی چوو به رۆزوه خواردن و خواردنهوه بخوات با رۆزوه کهی نهشکینتی، چونکه نهوه رۆزیه که خوای گهوره پیتی بهخشیوه).

٧٢٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ عَوْفٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ، وَخَلَّاسٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ، أَوْ نَحْوَهُ.

سنن الترمذی بهر گئی به کم - باسه کانی رۆژوو له پێغه مبروه صلی الله علیه وسلم.

وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَأُمِّ إِسْحَاقَ الْعَنْبُورِيَّةِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالثَّانَوِيُّ، وَأَخَذُوا، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: إِذَا أَكَلَ فِي رَمَضَانَ نَاسِيًا فَعَلَيْهِ الْقَضَاءُ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

دهر باره ی رۆژوو شکاندن به نه نقه ست

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِفْطَارِ مُتَعَمِّدًا

۷۲۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْمُطَوِّسِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ رُخْصَةٍ وَلَا مَرَضٍ، لَمْ يَقْضِ عَنْهُ صَوْمُ الدَّهْرِ كُلِّهِ وَإِنْ صَامَهُ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: أَبُو الْمُطَوِّسِ: اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ الْمُطَوِّسِ وَلَا أَعْرِفُ لَهُ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نه بو هور دیره وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پێغه مبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه ره که سى رۆژى رۆژوو ی مانگی ره مه زان بشکینى به بى روخسه تى له و روخسه تانه ی که خوای گه وه دایناون - وه که نه خو شى و سه فهر - ، نه وه هه موو ساله که به رۆژوو بى جینگه ی - خیر و پاداشتی - نه و رۆژه ی بو ناگریته وه).

كه فاره تى رۆزوو شكاندنى له مانگى رهمه زاندا

٢٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَفَّارَةِ الْفِطْرِ فِي رَمَضَانَ

٧٢٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضِيُّ، وَأَبُو عَمَّارٍ وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ وَاللَّفْظُ لَفْظُ أَبِي عَمَّارٍ قَالَا: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ. قَالَ: وَمَا أَهْلَكَ؟ قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ، قَالَ: هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُعِيقَ رَقَبَةً؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُطْعِمَ سِتِينَ مِسْكِينًا؟ قَالَ: لَا، قَالَ: اجْلِسْ، فَجَلَسَ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ، وَالْعَرَقُ الْمَكْتُلُ الصَّخْمُ، قَالَ: تَصَدَّقْ بِهِ، فَقَالَ: مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَحَدٌ أَفْقَرُ مِنَّا، قَالَ: فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ، قَالَ: فَخُذْهُ، فَأَطْعِمْهُ أَهْلَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي مَنْ أَفْطَرَ فِي رَمَضَانَ مُتَعَمِّدًا مِنْ جِمَاعٍ، وَأَمَّا مَنْ أَفْطَرَ مُتَعَمِّدًا مِنْ أَكْلِ أَوْ شُرْبٍ، فَإِنَّ أَهْلَ الْعِلْمِ قَدْ اخْتَلَفُوا فِي ذَلِكَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَلَيْهِ الْقَضَاءُ، وَالْكَفَّارَةُ، وَشَبَّهُوا الْأَكْلَ وَالشُّرْبَ بِالْجِمَاعِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَلَا كَفَّارَةُ عَلَيْهِ، لِأَنَّهُ إِنَّمَا ذُكِرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكَفَّارَةُ فِي الْجِمَاعِ وَلَمْ تُذَكَّرْ عَنْهُ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ، وَقَالُوا: لَا يُشَبَّهُ الْأَكْلُ وَالشُّرْبُ بِالْجِمَاعِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: وَقَوْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلرَّجُلِ الَّذِي أَفْطَرَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهِ خُذْهُ فَأَطْعِمْهُ أَهْلَكَ يَحْتَمِلُ هَذَا مَعَانِي: يَحْتَمِلُ أَنْ تَكُونَ الْكَفَّارَةُ عَلَى مَنْ قَدَرَ عَلَيْهَا، وَهَذَا رَجُلٌ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى الْكَفَّارَةِ، فَلَمَّا أَعْطَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا وَمَلَكَه، فَقَالَ الرَّجُلُ: مَا أَحَدٌ أَفْقَرُ إِلَيَّ مِنَّا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَسَلَّمَ: حُذُّهُ فَأَطْعِمُهُ أَهْلَكَ، لَأَنَّ الْكَفَّارَةَ إِنَّمَا تَكُونُ بَعْدَ الْفَضْلِ عَنْ قُوَّتِهِ. وَاخْتَارَ الشَّافِعِيُّ لِمَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ هَذَا الْحَالِ أَنْ يَأْكُلَهُ وَتَكُونَ الْكَفَّارَةُ عَلَيْهِ دَيْنًا، فَمَتَى مَا مَلَكَ يَوْمًا مَا كَفَّرَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: له مانگی ره مهزاندای پیاری له مزگهوت هاته خزمهت پیغه مبههر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وتی: نهی پیغه مبههری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهوتاویم کاریکی وهام کردوه شایستهی نهوهم به ناگر بسوتیم، پیغه مبههری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (چی فهوتاندوتی؟) وتی: بهرۆژوو بووم و له گهل ژنه کهمدا جوت بووم، پیغه مبههر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نهتوانی بهندهیه رزگار بکهی؟)، وتی: نهخیر، فهرمووی: (نهتوانی دوو مانگ له سهریهک بهرۆژوو بیت؟)، وتی: نهخیر، فهرمووی: (نهتوانی خواردنی سی ههژار بدهی؟)، وتی: نهخیر، فهرمووی: (دانیشه). نهویش دانیشه، لهوکاتهدا پیاری زهنبیلهیهکی گهوره خورمای هیتا بو پیغه مبههری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: (نهمه ببهو برۆ بیبه خشه). وتی: نهی پیغه مبههری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیکهه به خیر و بیدهه به خهلکانی تر له کاتی کهدا که لهناو شاری مه دینهدا لهمن ههژار تری تیدا نیه، خۆم و خانهواده کهم زۆر موحتاج و ههژارین و هیچمان نیه بیخۆین، پیغه مبههری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهونده پیکهنی ههتا ددانه کانی بهشی پیشهوهی ده کهوتن، فهرمووی: (باشه برۆ بیبه خۆت و خانهواده کهت بیخۆن).

به پهیره وکردنی فهرمووده که ههر کهس به نهنقهست رۆژووی مانگی ره مهزان بشکیننی ئیتر به خواردن و خواردنهوه بیت یان به کاری جووت بوون بی، زانایان رایان جیاوازه لهوبارهوه، ههندیکی ده فهرموون: دهبی بیگریتهوهو که فارهه کهشی

بدات، خواردن و خواردنه وایان چواندوه به کاری جووت بوون، نه مهش و تهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و ثیبنو موباره ک و نیسحاقه. هندیکی تریان ده فرموون: ده بی بیگریته وه که فاره تی له سر نیه، چونکه له پیغمبره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی که فاره تی کاری جووت بوون ده گپړنه وه، باسی که فاره تی خواردن و خواردنه وه ناگپړنه وه، ده فرموون: کاری جووت بوون و خواردن و خواردنه وه ناچوینرین به په ک، نه مهش و تهی پیشه وایان شافعی و نه حمده.

پیشه و شافعی ده فرموو: فرموده کوی پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (نه مه ببه و ده خواردی خانه واده که تی بده). ثیحیماله بو که سی بیت توانای مالی هه بیت، کابرا هه ژار بوو توانای نه بوو، و تی: کهس له من هه ژار تر نیه، بویه پی پی فرموو: (نه مه ببه و ده خواردی خانه واده که تی بده). نه وهی نهو حاله تهی هه بی بوی هیه لی بیخوات، که فاره ته کهی قهرزه له گهر دینیدا هر رۆژی ده سه لاتی هه بوو بیدات.

به کارهینانی سیواک له لایه ن رۆزوو ه وانه وه

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السِّوَاكِ لِلصَّائِمِ

۷۲۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَا أُحْصِي يَتَسَوَّكُ وَهُوَ صَائِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَرَوْنَ بِالسِّوَاكِ لِلصَّائِمِ بَأْسًا، إِلَّا أَنْ يَغْضَ أَهْلُ الْعِلْمِ كَرَهُوا السِّوَاكَ لِلصَّائِمِ بِالْعُودِ

وَالرُّطَبِ، وَكَرَهُوا لَهُ السَّيَّوَاكَ آخِرَ النَّهَارِ، وَلَمْ يَرَ الشَّافِعِيُّ بِالسَّيَّوَاكِ بَأْسًا أَوَّلَ النَّهَارِ وَلَا آخِرَهُ، وَكَرِهَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ السَّيَّوَاكَ آخِرَ النَّهَارِ.

واته: له عامیری کوری ره بیعهوه ره زای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی به رۆژوو بوو سیواکی ده کرد، نهوهندهم دیوه له ژماره نایهت. موسه ددهد نه مهی بۆ زیاد کرد: نهوهنده سیواکی ده کرد له ژماره نه ده هات.

به په پیره وکردنی فهرمووده که زانایان پێیان وایه به کارهینانی سیواک له لایهن رۆژوو وه وانهوه هیچی تیدا نیه و دروسته، به لām هه ندیکیان به کارهینانی سیواکی تهریان پێ باش نیه، ههروهها به کارهینانی سیواکیان پێ باش نیه له کوتایی رۆژدا، به لای پێشهوا شافعیهوه دروسته هه رکاتی به کارهینانیهتی، به لām پێشهوا یان نه جمه و ئیسحاق به کارهینانی سیواکیان پێ باش نیه له کوتایی رۆژدا.

به کارهینانی کل له لایهن رۆژوو وه وانهوه

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكُحْلِ لِلصَّائِمِ

۷۲۶ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ وَاصِلٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَطِيَّةٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاتِكَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: اشْتَكَيْتُ عَيْنِي، أَفَأَكْتَحِلُ وَأَنَا صَائِمٌ؟ قَالَ: نَعَمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيٍّ، وَلَا يَصِحُّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ شَيْءٌ، وَأَبُو عَاتِكَةَ يُضَعَّفُ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْكُحْلِ لِلصَّائِمِ: فَكَرَهُهُ بَعْضُهُمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَرَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْكُحْلِ لِلصَّائِمِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له نه نه سى كورى مالیکه وه ره زای خواى لى بى ده گێرنه وه، كه
 فهرموویه تی: پیاوی هاته خزمهت پتغمبههه خوا (صلى الله عليه وسلم)، سكالای
 کرد وتی: قوریان چار ئیشهه ههیه، به رۆژووم نایا کل به کار بهیتیم؟ فهرمووی:
 (به لى).

زانایان رایان جیاوازه له سهه به کار بهیتانی کل له لایهه رۆژوو وه وانه وه، هه نه دیکیان
 پیتان باش نه، نه مهش وتهی پتشمه وایان سوفیان و ئینه موپارهك و نه مهه و
 ئیسهقه. به لام هه نه دیکى تریان رینگهیان پتداوه، نه مهش وتهی پتشمه و
 شافیهیه.

دهه باره ی ماچکردن له لایهه رۆژوو وه وانه وه

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ

۷۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَثَقَيْنَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ زِيَادِ بْنِ
 عِلَاقَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ مَيْمُونٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُقْبَلُ فِي
 شَهْرِ الصَّوْمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَخَفْصَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَأَبِي
 عَبَّاسٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَاخْتَلَفَ أَهْلُ
 الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ فِي الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ: فَرَخَّصَ
 بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقُبْلَةِ لِلشَّيْخِ، وَلَمْ يُرَخَّصُوا لِلشَّابِّ خِفَافَةَ
 أَنْ لَا يَسْلَمَ لَهُ صَوْمُهُ، وَالْمُبَاشَرَةُ عَنْهُمْ أَشَدُّ. وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: الْقُبْلَةُ تُنْقِصُ
 الْأَجْرَ وَلَا تُفْطِرُ الصَّائِمَ، وَرَأَوْا أَنَّ لِلصَّائِمِ إِذَا مَلَكَ نَفْسَهُ أَنْ يُقْبَلَ، وَإِذَا لَمْ يَأْمَنْ عَلَى
 نَفْسِهِ تَرَكَ الْقُبْلَةَ لَيْسَلَمَ لَهُ صَوْمُهُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له عایشه وه ره زای خواى لى بى ده گێرنه وه، كه فهرموویه تی:

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی رۆژوو له پیغمبرهوه صلى الله عليه وسلم.

پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مانگی ره مه زاندا له گهڵ نهوه شدا که به رۆژوو بوو ژنه کانی خۆی ماچ ده کرد.

زانایان له هاوه لانی پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان جیاوازه له سههر ماچکردن له لایهن رۆژووه وانیهوه، ههندی له هاوه لانی بۆ کهسی به ته مهمن رینگه یان پێ داوه، به لām بۆ گهنج نا له ترسی نهوهی نهوه کا رۆژووه کهی سهلامهت نه بێ و به تال بیتیهوه، توند تر بوون له سههر دهستبازی و ماچکردن چونکه مهترسی زیاتری ههیه بۆ سههر رۆژووه که.

ههندیکی تر له زانایان ده فهرموون: ماچکردن ده بیتیه هۆی که مکردنهوهی خێر و پاداشت، رایان وایه نه گهر توانی خۆی بگرت با ماچی هاوسهره کهی خۆی بکات، نه گهر نهیتوانی خۆی به دوربگرت با رۆژووه کهی سهلامهت بێ، نه مهش و تهی پێشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافعییه.

دهست بازی و ماچکردن له لایهن رۆژووه وانیهوه

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مُبَاشَرَةِ الصَّائِمِ

۷۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُبَاشِرُنِي وَهُوَ صَائِمٌ، وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِإِزْبِهِ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لی بێ ده گیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به رۆژوو ده بوو له گهڵ نهوه شدا ماچ و موج و یاری له گهڵ ده کردم، به لām نهوه له هه مووتان زیاتر نهفسی خۆی پێ راده گیرا. -
واته نهوهی توانای خۆراگرتنی نه بوو بۆی دروست نیه نهوه کاره بکات. -

٧٢٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، وَالْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقِيلُ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَكَانَ أَمْلَكَكُمْ لِإِزْبِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو مَيْسَرَةَ: اسْمُهُ عَمْرُو بْنُ شُرْحِبِيلٍ، وَمَعْنَى لِإِزْبِهِ: لِنَفْسِهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که فەرموویەتى: پیغمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بەرۆژوو دەبوو لە گەڵ ئەوەشدا ماچ و موج و یاری لە گەڵ هاوسەرەکانی دەکرد، بەلام ئەو لە هەمووتان زیاتر نەفسى خۆى پى رادهگیرا.

هەركەس لەشەودا نیهت و عەزمى نەبى رۆژوو هەى دروست نیه

٣٣ - بَابُ مَا جَاءَ لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَغْزِمِ مِنَ اللَّيْلِ

٧٣٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي مَرْزُومٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ حَفْصَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَمْ يَجْمَعْ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ، فَلَا صِيَامَ لَهُ. وَ أَصَحُّ، وَهَكَذَا أَيْضًا رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ مَوْفُوفًا وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَفَعَهُ إِلَّا يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ. وَإِنَّمَا مَعْنَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا صِيَامَ لِمَنْ لَمْ يَجْمَعْ الصِّيَامَ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فِي رَمَضَانَ، أَوْ فِي قَضَاءِ رَمَضَانَ، أَوْ فِي صِيَامِ نَذْرٍ، إِذَا لَمْ يَنْوِهِ مِنَ اللَّيْلِ، لَمْ يُجْزِهِ، وَأَمَّا صِيَامُ التَّطَوُّعِ، فَمُبَاحٌ لَهُ أَنْ يَنْوِيَهُ بَعْدَ مَا أَصْبَحَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له حەفصەى هاوسەرى پيغمبەرەوه (صلى الله عليه وسلم) دەگیرنهوه، که فەرموویەتى: پیغمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتى: (هەركەس

له پيش بهيان (فجرى صادق) دا نيه تى بهرۆژوو بوونى نه بىت و عهزمى له سهرى نه بى
ئهوه رۆژووه كهى دروست نيه).

ئه مه بۆ رۆژووى فهرزه به لام بۆ رۆژووى سوننهت له دواى رۆژبوونه وهش ههر
دروسته، ئه مهش وتهى پيشهوايان شافيعى و ئه محمد و ئيسحاقه.

ئه وهى هاتووه ده بارهى رۆژووى سوننهت شكاندن

٣٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْطَارِ الصَّائِمِ الْمُتَطَوِّعِ

٧٣١ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ،
عَنِ ابْنِ أُمِّ هَانِيٍّ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ قَالَتْ: كُنْتُ قَاعِدَةً عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَأُتِيَ بِشَرَابٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ، ثُمَّ نَأَوَلَنِي فَشَرِبْتُ مِنْهُ، فَقُلْتُ: إِنِّي أَذْنَبْتُ فَاسْتَغْفِرْ لِي،
فَقَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَتْ: كُنْتُ صَائِمَةً، فَأَفْطَرْتُ، فَقَالَ: أَمِنْ قَضَاءٍ كُنْتَ تَقْضِيهِ،
قَالَتْ: لَا، قَالَ: فَلَا يَضُرُّكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعَائِشَةَ.

واته: له ئومو هانيشه وه رهزاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى:
ده گيرنه وه، كه وتويه تى: له لاي پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دانيشتبووم،
خوارنه وهيان بۆ هينا لى خوارده وه، له پاشدا دايه وه ده ستم منيش لىم خوارده وه،
وتم: من تاوانيتكم كرد داواى لى خوشبوونم بۆ بكه، فهرمووى: (چى بووه؟). وتى:
ئهى پيغه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بهرۆژوو بووم به لام رۆژووه كهم شكاند،
فهرمووى: (رۆژووى فهرز بوو گرتوته وه؟). وتى: نه خير، رۆژووى سوننهت بوو،
فهرمووى: (دهى هيچ كاريگهرى نيه بۆت و زيانت پى ناگهيه نييت). - نه گهر
رۆژووى فهرز بى ئه وه ده بى له جياتيدا رۆژيتكى تر بگيريه وه -.

۷۳۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: كُنْتُ أَسْمَعُ سِمَاكَ بْنَ حَرْبٍ يَقُولُ: أَخَذُ بَنِي أُمِّ هَانِيٍّ حَدَّثَنِي فَلَقِيتُ أَنَا أَفْضَلَهُمْ وَكَانَ اسْمُهُ جَعْدَةَ، وَكَانَتْ أُمُّ هَانِيٍّ جَدَّتَهُ، فَحَدَّثَنِي عَنْ جَدَّتِهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَدَعَا بِشَرَابٍ فَشَرِبَ، ثُمَّ نَاوَلَهَا فَشَرِبَتْ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَا إِنِّي كُنْتُ صَائِمَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الصَّائِمُ الْمُتَطَوِّعُ أَمِيرُ نَفْسِهِ، إِنْ شَاءَ صَامَ، وَإِنْ شَاءَ أَفْطَرَ. قَالَ شُعْبَةُ: فَقُلْتُ لَهُ، أَأَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ أُمِّ هَانِيٍّ؟ قَالَ: لَا، أَخْبَرَنِي أَبُو صَالِحٍ وَأَهْلُنَا عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ. وَرَوَى حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سِمَاكَ بْنِ حَرْبٍ، فَقَالَ: عَنْ هَارُونَ ابْنِ بَنَاتٍ أُمِّ هَانِيٍّ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ. وَرَوَايَةُ شُعْبَةَ أَحْسَنُ، هَكَذَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، عَنْ أَبِي دَاوُدَ، فَقَالَ: أَمِيرُ نَفْسِهِ وَحَدَّثَنَا غَيْرُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي دَاوُدَ، فَقَالَ: أَمِيرُ نَفْسِهِ، أَوْ أَمِيرُ نَفْسِهِ عَلَى الشَّلَكِ. وَهَكَذَا رَوَى مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ عَنْ شُعْبَةَ أَمِيرُ أَوْ أَمِيرُ نَفْسِهِ عَلَى الشَّلَكِ، وَحَدِيثُ أُمِّ هَانِيٍّ فِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الصَّائِمَ الْمُتَطَوِّعَ إِذَا أَفْطَرَ فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ، إِلَّا أَنْ يُجِبَّ أَنْ يَقْضِيَهُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَالشَّافِعِيَّ.

واته: له جەعدەوه رهزای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که فەرموویهتی: پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوو بۆ مالتی ئومو هانی - که نه‌نکی جەعدە بوو - داوای خواردنه‌وی کرد نه‌ویش بۆی هینا لیی خواردەوه، له‌پاشدا دایه‌وه ده‌ستی نه‌ویش لیی خواردەوه، ئومو هانی فەرمووی: نه‌ی پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من به‌رژووو بووم، پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (نه‌و که‌سه‌ی رۆژوووی سوننه‌ت بگه‌ری به‌ده‌ستی خۆیه‌تی، نه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ر بی به‌

رۆزوو ده بى، نه گهر ويستيشى له سه ربى به رۆزوو نابى. شوعبه فهرمووى: تۆ خۆت نه مهت بىست له ئومو هانى؟ وتى نا، نه بو صالح بۆ گيرامهوه. به په پيره وكردى فهرمووده كه هه ندى له زانايان له هاوه لانى پتغمه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وانيش رايان وايه: شكاندنى رۆزوى سوننهت گرته وهى واجب نيه، مه گهر كه سه كه خۆى پتسى خۆش بى، نه مهش وتهى پتشمه و ايان سوفيانى (ثورى) و ئىبنو موبارهك و شافيعى و نه حمده و نيسحاقه.

رۆزوى سوننهت به بى نه تههتنان له شهودا

۳۵ - بابُ صِيَامِ الْمُتَطَوِّعِ بِغَيْرِ تَبَيُّتٍ

۷۳۳ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَمَّتِهِ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ قَالَتْ: قُلْتُ: لَا، قَالَ: فَإِنِّي صَائِمٌ

واته: له عائيشه دايكى باوهردارانسه وه رهزاي خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: رۆزى پتغمه مبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) هات بۆلام، فهرمووى: (ههچ خواردن ئىكتان لايه بۆم بىنى بيهخۆم). عائيشه وتى: وتم: نه خير، فهرمووى: (دهى نه وه نه مپۆ من به رۆزوو ده بم).

۷۳۴ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِينِي، فَيَقُولُ: أَعِنْدِكَ غَدَاءٌ؟ فَأَقُولُ: لَا، فَيَقُولُ: إِنِّي

صَائِمٌ، قَالَتْ: فَأَتَانِي يَوْمًا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ قَدْ أَهْدَيْتَ لَنَا هَدِيَّةً، قَالَ: وَمَا هِيَ؟ قَالَتْ: قُلْتُ: حَيْسٌ، قَالَ: أَمَا إِنِّي قَدْ أَصْبَحْتُ صَائِمًا، قَالَتْ: ثُمَّ أَكَلْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عايشه دايكي باوه دارانهوه رهزای خواى لى بى ده گپړنهوه، كه فهرموويه تى: پيغمبرهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات بولام، فهرمووى: (هيچ خواردنيكت لايه بوم بينى بيخوم). وتم: نه خير، فهرمووى: (دهى نهوه من بهرژووم). ههروهه عايشه رهزای خواى لى بى فهرمووى: روژيكي تر هات بولام وتم: نهى پيغمبرهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دياريه كيان بو هيناوين، فهرمووى: (چيه؟). وتم: (حيس)ه - تيكه ليه له خورماو روژ و كه شك -، فهرمووى: (نهم به يانيه بهرژوو بووم)، عايشه فهرمووى: (له پاشدا لى خواردو روژووه كهى شكاند).

دهرباره ي نه گهر روژروى شكاند ده بى بيگريتهوه

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِيْجَابِ الْقَضَاءِ عَلَيْهِ

۷۳۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا كَثِيرُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ بُرْقَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أَنَا وَخَفْصَةُ صَائِمَتَيْنِ، فَعُرِضَ لَنَا طَعَامٌ اشْتَهَيْنَاهُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَبَدَرَنِي إِلَيْهِ خَفْصَةُ، وَكَانَتْ ابْنَةُ أَبِيهَا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا كُنَّا صَائِمَتَيْنِ، فَعُرِضَ لَنَا طَعَامٌ اشْتَهَيْنَاهُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ، قَالَ: أَفْضِيَا يَوْمًا آخَرَ مَكَانَهُ. وَرَوَى صَالِحُ بْنُ أَبِي الْأَخْضَرِ، وَحُمَّدُ بْنُ أَبِي خَفْصَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ مِثْلَ هَذَا، وَرَوَاهُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، وَمَعْمَرٌ، وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَمَرَ، وَزِيَادُ بْنُ

سَعْدٍ، وَعَئِيزٌ وَاحِدٌ مِنَ الْحَفَاطِ، عَنِ الرَّهْرِ، عَنْ عَائِشَةَ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ عُرْوَةَ، وَهَذَا أَصَحُّ لَأَنَّهُ رُوِيَ عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: سَأَلْتُ الرَّهْرِيَّ قُلْتُ لَهُ: أَحَدَنَّاكَ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ؟ قَالَ: لَمْ أَسْمَعْ مِنْ عُرْوَةَ فِي هَذَا شَيْئًا، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ فِي خِلَافَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ مِنْ نَاسٍ، عَنْ بَعْضِ مَنْ سَأَلَ عَائِشَةَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ. حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ عِيسَى بْنِ يَزِيدَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ قَرَأُوا عَلَيْهِ الْقَضَاءُ إِذَا أَقْطَرَ وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گێڕنهوه، که فهرموویهتی: من و ههفصه بهرۆژوو بووین (رۆژووی سوننهت)، خواردنیان بۆ داناین ههزمان لی کردو خواردمان، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات، ههفصه کچی باوکی خۆی بوو پیش من کهوت و فهرمووی: من عائیشه بهرۆژوو بووین خواردنیان بۆ داناین ههزمان لی کردو خواردمان، فهرمووی: (له جیاتی ئهوه رۆژهدا رۆژیکی تر بگرهوه).

ههندی له زانیان له هاوهلانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان وایه: نه گهر شکاندی ده بی بیگریتهوه، نه مهش وتهی پیشهوا مالیکه.

مانگی شهعبان و رههزان له سهه یهك بهرۆژوو بوون

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي وَصَالِ شُعْبَانَ بِرَمَضَانَ

۷۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ

سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ إِلَّا شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ أُمِّ سَلَمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ صِيَامًا مِنْهُ فِي شَعْبَانَ كَانَ يَصُومُهُ إِلَّا قَلِيلًا بَلْ كَانَ يَصُومُهُ كُلَّهُ.

واته: له نومو سه له مهوه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه دوو مانگ له سه ریه که بهرۆزوو ده بوو جگه له مانگی شهعبان و مانگی رهمهزان.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رگیز نه مبینیوه له هیهچ مانگی کهدا زۆر تر تیتیدا بهرۆزوو بیت و هه مانگی شهعبان، هه ندی جار که منی له مانگی شهعبان بهرۆزوو ده بوو، هه ندی جاریش هه موو مانگه که بهرۆزوو ده بوو واته زۆریه ی مانگه که.

۷۳۷ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ. وَرُوِيَ عَنِ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، هُوَ جَائِزٌ فِي كَلَامِ الْعَرَبِ، إِذَا صَامَ أَكْثَرَ الشَّهْرِ أَنْ يُقَالَ: صَامَ الشَّهْرَ كُلَّهُ، وَيُقَالَ: قَامَ فَلَانٌ لَيْلَهُ أَجْمَعُ، وَلَعَلَّهُ تَعَشَّى وَاشْتَغَلَ بِبَعْضِ أَمْرِهِ، كَأَنَّ ابْنَ الْمُبَارَكِ قَدْ رَأَى كِلَا الْحَدِيثَيْنِ مُتَّفَقَيْنِ، يَقُولُ: إِنَّمَا مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّهُ كَانَ يَصُومُ أَكْثَرَ الشَّهْرِ. وَقَدْ رَوَى سَالِمٌ أَبُو النَّضْرِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَ رِوَايَةِ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو.

به روزوو بوونی نیوهی کورتایی مانگی شهعبان باش نیه له پیتاو ره مه زاندا

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّوْمِ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي مِنْ شَعْبَانَ لِحَالِ رَمَضَانَ

۷۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا بَقِيَ نِصْفٌ مِنْ شَعْبَانَ فَلَا تَصُومُوا. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ، وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يَكُونَ الرَّجُلُ مُفْطِرًا، فَإِذَا بَقِيَ مِنْ شَعْبَانَ شَيْءٌ أَخَذَ فِي الصَّوْمِ لِحَالِ شَهْرِ رَمَضَانَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يُشْبِهُ قَوْلَهُمْ، حَيْثُ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقْدَمُوا شَهْرَ رَمَضَانَ بِصِيَامٍ، إِلَّا أَنْ يُوَافِقَ ذَلِكَ صَوْمًا كَانَ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ. وَقَدْ دَلَّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ أَنَّ كَرَاهِيَةَ عَلَى مَنْ يَتَعَمَّدُ الصِّيَامَ لِحَالِ رَمَضَانَ.

واته: له نه بو هورده بیره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (ته گهر مانگی شهعبان نیوه بوو نه وه روزوو مه گرن هه تا مانگی ره مه زان دیت).

ده باره ی شهوی نیوهی مانگی شهعبان

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ

۷۳۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: فَقَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ فَخَرَجْتُ، فَإِذَا هُوَ بِالْبَقِيعِ، فَقَالَ: أَكُنْتُ تَخَافِينَ أَنْ

يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُرْوَةَ، وَالْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ. قَالَ: هَذَا الْوَجْهُ مِنْ حَدِيثِ الْحَجَّاجِ، وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يُضَعِّفُ هَذَا الْحَدِيثَ. وَقَالَ: إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ الْحَجَّاجِ، وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يُضَعِّفُ هَذَا الْحَدِيثَ. وَقَالَ: يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُرْوَةَ، وَالْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: شهوی پیغه مبهری خوام (صلى الله عليه وسلم) لى ون بوو، له مال دهرچووم ده بینم له گۆرستانی به قیعه نزیکى مالى خومان، فهرمووی: (نهوه ترسای خوای گهوره و پیغه مبهره کهى ستهمت لى بکه ن؟). وتم: نهى پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم)، وام نهزانی چوویت بۆ لای به کى له هاوسه ره کانت، فهرمووی: (خوای گهوره شهوی نیوهی شهبان دیتته ناسمانی دنیا، له گوناهاو تاوانی که سانى خوش ده بیست که زیاترن له ژماره ی مووی مبهره کانی هۆز و تیره ی بهنى که لب).

ده باره ی رۆزوی مانگی موحه ره م

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ الْمُحَرَّمِ

٧٤٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بَشْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِمَيرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفْضَلُ الصَّيَّامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ الْمُحَرَّمِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هوره بیره وه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی:

پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (چاکترین رۆژوو له دواى رۆژووی مانگی ره مه زان رۆژووی مانگی موحه پهمه).

٧٤١ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: أَيُّ شَهْرٍ تَأْمُرُنِي أَنْ أَصُومَ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ، قَالَ لَهُ: مَا سَمِعْتُ أَحَدًا يَسْأَلُ عَنْ هَذَا، إِلَّا رَجُلًا سَمِعْتُهُ يَسْأَلُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا قَاعِدٌ عِنْدَهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ شَهْرٍ تَأْمُرُنِي أَنْ أَصُومَ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ، قَالَ: إِنْ كُنْتَ صَائِمًا بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ فَصُمْ الْمُحَرَّمَ، فَإِنَّهُ شَهْرُ اللَّهِ، فِيهِ يَوْمٌ تَابَ فِيهِ عَلَى قَوْمٍ، وَيَتُوبُ فِيهِ عَلَى قَوْمٍ آخَرِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له پيشهوا عهليهوه ره زای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموویه تی: پیاوی پرسىارى لى كرد وتی: له دواى رۆژووی مانگی ره مه زان له چى مانگىكى تر دا فهرمانم پى ده كه یت به رۆژوو بم؟ پى پى فهرموو: نه مبیستوه كه س نهو پرسىاره بكات، جگه له پیاوی نه بى نهو پرسىاره ی كرد له پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له كاتیكدان من له خزمه تیدا بووم، له وه لامدا فهرمووی: (نه گهر له دواى رۆژووی مانگی ره مه زان به رۆژوو ده بى مانگی موحه پهم به رۆژوویه، چونكه مانگی خوایه، رۆژىكى تىدايه خواى گهره لهو رۆژهدا له گه لى خوش بوو كه گه لى موسا بوو، ههر لهم رۆژهدا له گه لانى تریش خوش ده بیئت).

نهوهی هاتوره سهبارهت به رۆژوو ههینی

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

٧٤٢ - (حسن) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، وَطَلْقُ بْنُ عَنَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ مِنْ غُرَّةِ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَقَلَّمَا كَانَ يُفْطِرُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ اسْتَحَبَّ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ صِيَامَ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّمَا يُكْرَهُ أَنْ يَصُومَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لَا يَصُومَ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ. وَرَوَى شُعْبَةُ، عَنْ عَاصِمٍ هَذَا الْحَدِيثَ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له (عبد الله)وه رهزای خوای لى بى ده گپرنهوه، كه فهرموويه تى: پتغمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) له سه ره تاي هه موو مانگي كه وه يان له رۆژوانى (ايام البيض)دا به رۆژوو ده بوو - كه ده كاته سيانزهو چواردو پانزهى هه موو مانگيكي عه ره بى -، كه رۆژيكي هه ينى به رۆژوو نه ده بوو.

هه ندى له زانايان رۆژوو رۆژى هه ينيان پى باشه، هه ندىكي تريان رۆژوو گرتنى رۆژى هه ينيان پى باش نيه، مه گهر كه سه كه رۆژى پيشوو تر واته رۆژى پينج شه مه به رۆژوو بوو بى، يان رۆژى دواترى له گه ل بگرى واته رۆژى شه مه.

به رۆژوو بوون به ته نيا باش نيه له رۆژى هه ينياندا

٤٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَخَدَهُ

٧٤٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ

الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَجُنَادَةَ الْأَزْدِيِّ، وَجُوَيْرِيَةَ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَكْرَهُونَ لِلرَّجُلِ أَنْ يَخْتَصَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ، لَا يَصُومُ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ، وَبِهِ يَقُولُ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى دهگینهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا (صلى الله عليه وسلم) که فهرموویهتى: (با هیچ کهسى له نیوه روژى ههینى به روژوو نهبى، مهگهر روژى پیشتەر بهروژوو بوو بى، یان روژى دواترى لهگهل بگرى).

به پهیرهوکردنى فهرمووده که زانایان به لایانهوه باش نیه روژى ههینى تاییهت بکریت بو روژووگرتن، مهگهر روژى پیشتەر یان روژى دواترى لهگهل بى، پیشهوايان نهحمده و نیسحاق ئەمه دهفهرموون.

دهربارهى بهروژوو بوون لهروژى شهمهدا باش نیه

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ السَّبْتِ

٧٤٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، عَنْ أُخْتِهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا لِحَاءَ عِنَبَةٍ أَوْ عُودَ شَجَرَةٍ فَلْيَمْضَعْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَمَعْنَى كَرَاهِيَةِ فِي هَذَا: أَنَّ يَخْصُ الرَّجُلُ يَوْمَ السَّبْتِ بِصِيَامٍ، لِأَنَّ الْيَهُودَ تُعْظِمُ يَوْمَ السَّبْتِ.

واته: له (عبد الله)ى كوپرى بوسرهوه، له خوشکیهوه، رهزای خوای لى بى دهگینهوه، که پیغمبرهوى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویهتى: (روژى شهمان

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی رۆژوو له یه مهبهرهوه صلی الله علیه وسلم.

به رۆژوو مهبین مه گهر نهوهی که خوای گهوره فهرزی کردووه له سه رتان، نه گهر هیچتان دهست نه کهوت بیخۆن جگه له تلپی ده که ترینه که یان په لکه دارینک شهوا نهوه بچون و بیخۆن و به رۆژوو مهبین).

مه بهستی لهوهی که پیاو رۆژی شه مان تاییهت بکات بۆ رۆژوو گرتن که باش نیه نه مهیه: جوله که کان رۆژی شه مه بهرز راده گرن و به لایانهوه گهوره و پیرۆزه.

نهوهی هاتووه ده ربارهی رۆژووی دوو شه مهو پینج شه مه

۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ

۷۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ، عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ الْقَلَّاسُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ رَبِيعَةَ الْجُرَشِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى صَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَفْصَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گهرا بهدوای رۆژانی دوو شه مه و پینج شه مه دا بۆ نهوهی به رۆژوو بیته، به هیوای خیر و پاداشتی شه دوو رۆژه مشوری ده خوارد).

۷۴۶ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، وَمُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ خَيْثَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ مِنَ الشَّهْرِ السَّبْتِ، وَالْأَحَدِ، وَالْإِثْنَيْنِ، وَمِنَ الشَّهْرِ

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی رۆژوو له پیغمبرهوه صلى الله عليه وسلم.

الْآخِرِ الثَّلَاثَاءِ، وَالْأَرْبَعَاءِ، وَالْخَمِيسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَرَوَى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ سُفْيَانَ وَلَمْ يَرْفَعْهُ.

واته: له عانی شهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له مانگی کدا رۆژانی شهمه و یهك شهمه و دوو شهمه به رۆژوو ده بوو، له مانگی دواتردا رۆژانی سێ شهمه و چوار شهمه و پێنج شهمه به رۆژوو ده بوو.

٧٤٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ، فَأُجِبُ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموویهتی: (له رۆژانی دوو شهمه و پێنج شهمه دا کاروکردهوه کان راده نوێترین و فایش ده کرین، بۆیه منیش پێم خۆشه کاتی که کردهوه کانم نیشان ده درین به رۆژوو بم).

نهوهی هاتوو ده باره ی رۆژووی چوار شهمه و پێنج شهمه

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ الْأَرْبَعَاءِ وَالْخَمِيسِ

٧٤٨ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجَرِيرِيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ مَدُونٍ قَالَا: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا هَارُونُ بْنُ سَلْمَانَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ الْقُرَشِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَأَلْتُ، أَوْ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صِيَامِ الدَّهْرِ؟

فَقَالَ: إِنَّ لَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، صُمْ رَمَضَانَ، وَالَّذِي يَلِيهِ، وَكُلُّ أَرْبَعَاءَ وَخَمِيسٍ، فَإِذَا أَنْتَ قَدْ صُمَمْتَ الدَّهْرَ وَأَقْطَرْتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ مُسْلِمٍ الْقُرَشِيِّ حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ هَارُونَ بْنِ سَلْمَانَ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له (عُبَيْدِ اللَّهِ) موسی قوره شیوه، له باوکیهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فرموویهتی: دهرباره رۆژانی دوانزه مانگی سال به رۆژوو بوون، پرسیارم کرد - یان پرسیار کرا - له پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فرمووی: (خانواده کهت ههق مافی لهسه رته دهبی ههق و مافی نهوانیش جیبه جی بکهیت)، لهپاشدا فرمووی: (مانگی رهمهزان به رۆژوو به، لهگه له نهوهی بهدوایدا دیت، لهگه له هموو چوار شههمه پینج شههمیه، وه نهوه وایه رۆژانی دوانزه مانگی سال به رۆژوو بیت) - مهبهستی له مانگی شهوال یان شەش رۆژ له مانگی شهوال بوو، هموو مانگی شهوال نهسهلینراوه له پیغمبرهوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بهلکو شەش رۆژ له مانگی شهوال فرمودهه لهسه ره - ، وه هموو چوار شههمه پینج شههمیه به رۆژوو به، چوار شههمه نهسهلینراوه له پیغمبرهوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بهلام پینج شههمه فرمودهه زۆری لهسه ره - .

دهرباره فەزل و گهورهی رۆژوو رۆژی عهرفه

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ

٧٤٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّغِيِّ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ غِيلَانَ بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْبُدٍ الزَّمَانِيِّ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ، إِنِّي أُخْتَصِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی رۆزوو له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

وَالسَّنَةُ الَّتِي بَعْدَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثُ حَسَنٍ، وَقَدْ اسْتَحَبَّ أَهْلُ الْعِلْمِ صِيَامَ يَوْمِ عَرَفَةَ، إِلَّا بِعَرَفَةَ.

واته: له نهبو قهتادهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغمبره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نومید ده کم له خوای گهوره که رۆزوو رۆزی عهرهفه بیته که فاره تی گوناھی سالی پیتشو و سالی داهاتوو). زانایان رۆزوو رۆزی عهرهفیان بهلاوه په سه ند و باشه جگه له رۆزوو نهو که سه ی که له عهرهفهیه.

رۆزوو نهو که سه ی له عهرهفهیه باش نیه

٤٧ - بَابُ كَرَاهِيَةِ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ بِعَرَفَةَ

٧٥٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ثَوْبٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْطَرَ بِعَرَفَةَ، وَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ أُمُّ الْفَضْلِ بِلَبَنِ فَمَشَرَبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأُمِّ الْفَضْلِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: حَجَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَصُمْهُ، يَعْنِي يَوْمَ عَرَفَةَ، وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ فَلَمْ يَصُمْهُ، وَمَعَ عُمَرَ فَلَمْ يَصُمْهُ، وَمَعَ عُثْمَانَ فَلَمْ يَصُمْهُ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَحِبُّونَ الْإِفْطَارَ بِعَرَفَةَ لِيَتَفَقَّوْا بِهِ الرَّجُلُ عَلَى الدُّعَاءِ، وَقَدْ صَامَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ يَوْمَ عَرَفَةَ بِعَرَفَةَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گێرنهوه، که پیغمبره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له عهرهفه به رۆزو نه بوو، نمو (الفضل) شیر ی بو نارد لیی خوارد هوه.

له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: له خزمهت پتغممبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیشه‌وایان نه‌بو به‌کر و عومهر و (عثمان) دا رهزای خویان لی بی حه‌جم کردووه، هیچ کامیان له حه‌ج رۆژی عهره‌فه به رۆژوو نه‌ده‌بوون.

به په‌یره‌وکردنی فهرمووده‌که زۆربه‌ی زانیان به رۆژوو نه‌بوونی رۆژی عهره‌فهیان له عهره‌فه پی باشه، بۆ نه‌وه‌ی حاجیه‌کان به هیز بن و توانای پارانه‌وه‌یان باشتر هه‌بیته، هه‌ندێ له زانیانی تر له عهره‌فه به رۆژوو ده‌بوون.

٧٥١ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سُئِلَ ابْنُ عُمَرَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ بِعَرَفَةَ، فَقَالَ: حَجَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَصُئْهُ، وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ فَلَمْ يَصُئْهُ، وَمَعَ عُمَرَ فَلَمْ يَصُئْهُ، وَمَعَ عُثْمَانَ فَلَمْ يَصُئْهُ، وَأَنَا لَا أَصُومُهُ، وَلَا أَمُرُ بِهِ، وَلَا أَنْهَى عَنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَجُلٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبُو نَجِيحٍ: اسْمُهُ يَسَارٌ وَقَدْ سَمِعَ مِنْ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له ئیبنو نه‌بو نه‌جیحه‌وه، له باوکیه‌وه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که ده‌ریاره‌ی به رۆژوو بوونی رۆژی عهره‌فه له عهره‌فه پرسیار کرا له ئیبنو عومهر رهزای خویان لی بی؟ فهرمووی: له خزمهت پتغممبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیشه‌وایان نه‌بو به‌کر و عومهر و (عثمان) دا رهزای خویان لی بی حه‌جم کردووه، هیچ کامیان له عهره‌فه به رۆژوو نه‌ده‌بوون، من بۆ خۆم هه‌رگیز له عهره‌فه به رۆژوو نا‌هم، نه‌ فهرمانی پی ده‌که‌م و نه‌ رێگریشی لی ده‌که‌م.

عَاشُورَاءَ، فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَقَيْسِ بْنِ سَعْدٍ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَمُعَاوِيَةَ. وَالْعَمَلُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى حَدِيثِ عَائِشَةَ، وَهُوَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، لَا يَزُونَ صِيَامَ يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَاجِبًا، إِلَّا مَنْ رَغِبَ فِي صِيَامِهِ لِمَا ذُكِرَ فِيهِ مِنَ الْفَضْلِ.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: عاشورا دهی مانگی موحهڕم رۆژی بوو قوردهیش لهسهردهمی نهفامی دا لهو رۆژهدا بهرۆژوو دهبوون، کاتێ که پیغهمبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەشریفی برده مهدينه لهو رۆژهدا بهرۆژوو دهبوو، فەرمانی دهکرد به خهڵک بهرۆژوو بن، کاتێ که مانگی ره مهزان فهرز کرا، ته رکێ رۆژووی عاشورای کرد، ئیتر نهوهی بیویستایه لهو رۆژهدا بهرۆژوو دهبوو، نهوهشی بیویستایه بهرۆژوو نهدهبوو.

دهرباره ی رۆژی عاشورا چ رۆژنکه

۵۰ - بَابُ مَا جَاءَ عَاشُورَاءَ أَيُّ يَوْمٍ هُوَ

۷۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَأَبُو كُرَيْبٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حَاجِبِ بْنِ عُمَرَ، عَنِ الْحَكَمِ بْنِ الْأَعْرَجِ، قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ رِدَاءَهُ فِي زَمْرَمَ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، أَيُّ يَوْمٍ أَصُومُهُ؟ قَالَ: إِذَا رَأَيْتَ هِلَالَ الْمُحَرَّمِ فَاعْدُدْ، ثُمَّ أَصْبِحْ مِنَ التَّاسِعِ صَائِمًا، قَالَ: فَقُلْتُ: أَهَكَذَا كَانَ يَصُومُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

واته: له حه که می کوپی نهعه رهجهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: له مزگهوتی ههرام چومه خزمهت ئیبنو عهباس رهزای خویان لی

بى له سهر پۆشاکه کى شانى دادابوو، وتم: ههوالى رۆژووى رۆژى عاشورام بى رابگهیه نه، چ رۆژى بهرۆژوو بم؟ فهرمووى: کاتى که مانگى یهك شهوهى مانگى موچه په مت دى: رۆژه کان بژمیره، رۆژى نۆیه م بهرۆژوو به: وتم: موچه مه د (صلى الله عليه وسلم) ئاوه ها بهرۆژوو ده بوو؟ فهرمووى: به لى.

٧٥٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ يُوسُفَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِصَوْمِ عَاشُورَاءَ يَوْمَ عَاشِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَوْمُ التَّاسِعِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَوْمُ الْعَاشِرِ، وَرُوِيَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: صُومُوا التَّاسِعَ وَالْعَاشِرَ وَخَالِفُوا الْيَهُودَ. وَهَذَا الْحَدِيثُ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له ئىبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: پیغمبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمانى کرد به رۆژووى رۆژى عاشورا له دهى مانگى موچه په مدا.

زانایان رایان جیاوازه له سهر رۆژى عاشورا، هه ندىکیان ده فهرموون: رۆژى نۆیه مى مانگى موچه په مه، هه ندىکی تریان ده فهرموون: رۆژى دهى مانگى موچه په مه.

له ئىبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، که فهرموويه تى: رۆژى نو و دهى مانگى موچه په م بهرۆژوو بن، سه پىچى جوله که کان بکه ن. پيشه وایان شافىعى و شه همد و ئىسحاق نه مه ده فهرموون.

ده بارهه رۆژوو ده مانگی (ذي الحجة)

٥١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَيَّامِ الْعَشْرِ

٧٥٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَائِمًا فِي الْعَشْرِ قَطُّ. هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ. وَرَوَى الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَرَ صَائِمًا فِي الْعَشْرِ. وَرَوَى أَبُو الْأَخْوَصِ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ، عَنِ الْأَسْوَدِ، وَقَدْ اخْتَلَفُوا عَلَى مَنْصُورٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، وَرِوَايَةُ الْأَعْمَشِ أَصَحُّ وَأَوْصَلُ إِسْنَادًا. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ أَنَانَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ: الْأَعْمَشُ أَخْفَظُ لِإِسْنَادِ إِبْرَاهِيمَ مِنْ مَنْصُورٍ.

واته: له عائشهوه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، كه فهرموويهتى: هه رگيز نه مديوه پتقمبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له نو رۆژى سه رهتای مانگی (ذو الحجة) ده رۆژوو بیت.

ده بارهه گه وهه کرده وهه چاك لهو ده رۆژهه ده

٥٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَمَلِ فِي أَيَّامِ الْعَشْرِ

٧٥٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ مُسْلِمٍ، هُوَ الْبَطْنِيُّ وَهُوَ ابْنُ أَبِي عِمْرَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَا الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بَشْيَءٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (هیچ روژی نیه وه که ده روژی به که می مانگی (ذو الحجة) - واته نۆمینه ی حاجیان - کرده وه ی چاکیان تیدا خوشه ویست بی به لای خوی گه وره وه)، وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جهادو تیکۆشانیش له پرێگه ی خوی گه وره دا؟ فەرمووی: (ته نانه ت جهادو تیکۆشانیش له پرێگه ی خوی گه وره دا، مه گهر که سی به خوی و مال و سامانه وه بروات بو جهادو خوی بکوژریت و مال و سامانه که ی بروات).

٧٥٨ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَسْعُودُ بْنُ وَاصِلٍ، عَنْ نَهَّاسِ بْنِ قَهْمٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا مِنْ أَيَّامٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ أَنْ يُتَعَبَّدَ لَهُ فِيهَا مِنْ عَشْرِ ذِي الْحِجَّةِ، يَغْدُلُ صِيَامُ كُلِّ يَوْمٍ مِنْهَا بِصِيَامِ سَنَةٍ، وَقِيَامُ كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْهَا بِقِيَامِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مَسْعُودِ بْنِ وَاصِلٍ، عَنِ النَّهَّاسِ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا، عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ فَلَمْ يَعْرِفْهُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ مِثْلَ هَذَا. وَقَدْ رَوَى عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا شَيْءٌ مِنْ هَذَا. وَقَدْ تَكَلَّمَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ فِي نَهَّاسِ بْنِ قَهْمٍ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نه بو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (پهرستشی هیچ روژی نیه به لای خوی گه وره وه خوشه ویست بی وه که پهرستشی ده روژی به که می مانگی (ذو الحجة)، خیری

٧٦١ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: سَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ سَامٍ، يُحَدِّثُ عَنْ مُوسَى بْنِ طَلْحَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا ذَرٍّ، إِذَا صُمْتَ مِنَ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَقُرَّةَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْمُرَبِّيِّ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي عَفْرٍو، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، وَقَتَادَةَ بْنَ مِلْحَانَ، وَعُثْمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ، وَجَرِيرٍ. حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رُوِيَ فِي بَعْضِ الْحَدِيثِ: أَنَّ مَنْ صَامَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ كَانَ كَمَنْ صَامَ الدَّهْرَ.

واته: له موسای کوری (طَلْحَةَ) به ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گۆیم له نهبو (ذر) بوو رهزای خوای لى بى دهیغهرموو: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (تهی نهبو (ذر)، نه گهر سى رۆژ رۆژووت گرت له مانگیکدا، رۆژانی سانه و چوارده و پانزه به رۆژوو به. له فهرمووده دا هاتوه: ههرکس له مانگیکدا سى رۆژ به رۆژوو بیته وهك نهوه وایه دوانزه مانگی سالی به رۆژوو بیته.

٧٦٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَامَ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَذَلِكَ صِيَامُ الدَّهْرِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَصْدِيقَ ذَلِكَ فِي كِتَابِهِ: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَانِهَا) الْيَوْمَ بِعَشْرَةِ أَيَّامٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي ثَمَرٍ، وَأَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو (ذر) به رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (ههرکس له مانگیکدا سى

رۆژ به رۆژوو بیت، وهك نهوه وایه دوانزه مانگهی سال بهرۆژوو بیت، خوای گهواره نهم نایه تهی نارد هوار هوه و نهوهی سه لماند و بهراستی دانا: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا). سورة الأنعام: ۱۶۰. واته: ههركهس چا کهیه بکات نهوه (له رۆژی دوا ییدا) ده نهوهندهی چا کهیه پاداشتی بۆ هیه. رۆژی بهرام بهر به ده رۆژ.

۷۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ الرِّشَكِ، قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاذَةَ قَالَتْ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قُلْتُ: مِنْ أَيِّهِ كَانَ يَصُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ لَا يُبَالِي مِنْ أَيِّهِ صَامَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَيَزِيدُ الرِّشَكُ هُوَ يَزِيدُ الضُّبَعِيُّ وَهُوَ الْقَاسِمُ وَهُوَ الْقَسَامُ، وَالرِّشَكُ هُوَ الْقَسَامُ بِلُغَةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ.

واته: له یه زییدی کور ی ریشکهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له نهو (معاذة) بوو فهرمووی: وتم به عائیشه رهزای خوای لی بی: نایا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له هه موو مانگینکدا سی رۆژ به رۆژوو ده بوو؟ فهرمووی: به لی، وتم: له چ رۆژیکی مانگدا به رۆژوو ده بوو؟ فهرمووی: هه رۆژی بوایه.

نهوهی هاتوو ده باره ی گه وره ی رۆژوو

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّوْمِ

۷۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مُوسَى الْقَرَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ رَبَّكُمْ يَقُولُ: كُلُّ حَسَنَةٍ بَعَثَ أَمْنَاهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ، وَالصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ. وَلِخُلُوفِ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَإِنْ جَهِلَ عَلَى أَحَدِكُمْ جَاهِلٌ وَهُوَ صَائِمٌ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَسَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، وَكَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، وَسَلَامَةَ بْنِ قَيْصَرَ، وَبَشِيرِ ابْنِ الْحَصَاصِيَّةِ، وَاسْمُ بَشِيرٍ رَحْمُ بْنُ مَعْبُدٍ، وَالْحَصَاصِيَّةُ هِيَ أُمُّهُ. وَحَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئه‌بو هوره‌ره‌وه ده‌گێرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: (پاداشتی هه‌موو چاکه‌یه‌یه‌ک به‌ ده‌یه‌یه‌یه‌ک به‌ هه‌تایه‌ک به‌حه‌وت سه‌د زیاتر، رۆژوو بۆ منه، خۆشم پاداشتی رۆژووه‌وان ده‌ده‌مه‌وه، رۆژوو قه‌لغانه‌ بۆ دۆزه‌خ، بۆنی ده‌می رۆژووه‌وان له‌لای خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌بۆنی میسک خۆشته‌، نه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ نێوه‌ به‌رۆژوو بوو که‌سێ جنیوی پێ دا یا‌ن شه‌ری له‌گه‌ڵ کرد با بلی: من به‌رۆژووم).

٧٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَامِرٍ الْعَمَدِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَبَابًا يُدْعَى الرَّيَّانَ، يُدْعَى لَهُ الصَّائِمُونَ، فَمَنْ كَانَ مِنَ الصَّائِمِينَ دَخَلَهُ، وَمَنْ دَخَلَهُ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له سه هلی کورې سه عده وه ره زای خوی لی بی ده گپړنه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (له به هشتدا ده رگایه هه یه پیی دوتریت رهیان، روژووه وانان له و ده رگاوه بانگ ده کرین، جا هه رکه س له روژووه وانان بوو نه وه له ویه ده چیت به هه شته وه، هه رکه سینک له ویه چوه ژووره وه هه رگیز تینوی ناست).

٧٦٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ، وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له شهو هورهیرهوه رهزای خوای لى بى ده گپنهوه، که فهرموویهتى: پیغمبرهوى خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویهتى: (بو رۆژوهوان دوو خوشى و شادی ههیه: کاتى که رۆژوو دهشکینى له برسىتى تینویتى رزگارى دهبى، کاتیکیش که به دیدارى پهروهردگارى شاد دهبیت).

دهبارهى بهرۆژوو بوونی سال دوانزه مانگه

٥٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَوْمِ الدَّهْرِ

٧٦٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَخْذُ بْنُ عَبْدِ، قَالَا: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ غَيْلَانَ بْنِ جَرِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْبُدٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يَمَنُ صَامَ الدَّهْرَ؟ قَالَ: لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ، أَوْ لَمْ يَصُمْ وَلَمْ يُفْطِرْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَأَبِي مُوسَى. حَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ صِيَامَ الدَّهْرِ، وَقَالُوا: إِنَّمَا يَكُونُ صِيَامُ الدَّهْرِ إِذَا لَمْ يُفْطِرْ يَوْمَ الْفِطْرِ، وَيَوْمَ الْأَضْحَى، وَأَيَّامَ التَّشْرِيقِ، فَمَنْ أَفْطَرَ هَذِهِ الْأَيَّامَ فَقَدْ خَرَجَ مِنْ حَدِّ الْكَرَاهِيَةِ، وَلَا يَكُونُ قَدْ صَامَ الدَّهْرَ كُلَّهُ. هَكَذَا رُوِيَ عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَقَالَ أَخْذُ، وَإِسْحَاقُ نَحْوًا مِنْ هَذَا، وَقَالَا: لَا يَجِبُ أَنْ يُفْطَرَ أَيَّامًا غَيْرَ هَذِهِ الْخَمْسَةِ الْأَيَّامِ الَّتِي نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهَا يَوْمَ الْفِطْرِ، وَيَوْمَ الْأَضْحَى، وَأَيَّامَ التَّشْرِيقِ.

واته: له نهبو قهتادهوه رهزاي خواي لي بي ده گيرنهوه، كه فهرموويه تي: وترا: نهى پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهلاتهوه چۆنه كه سيك هه موو رۆژيكي ژيانى بهرۆزوو بيت؟ فهرمووي: (نهوه نه رۆزووه كهى تهواوه، وه نه رۆزوو شكاندنه كهى تهواوه - موخاله فهى سونهى كردوه -).

زانايان نه مهيان پي باش نيه، هه نديكيان ريگهيان پي داوه به مه رجى رۆژى يه كه مى جهژنى ره مهزان و چوار رۆژى جهژنى قوربان بهرۆزوو نه بيت، له پيشهوا ماليكهوه ده گيرنهوه كه هه مان راي هه بووه، نه مهش وتهى پيشهوا شافيعيه.

دهربارهى بهرۆزوو بووني بهردهوام رۆژ له دواى رۆژ

٥٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي سَرِّ الصَّوْمِ

٧٦٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صِيَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ قَدْ صَامَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ قَدْ أَفْطَرَ، قَالَتْ: وَمَا صَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا كَامِلًا إِلَّا رَمَضَانَ وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) كورى شەقیقهوه ده گيرنهوه، كه فهرموويه تي: دهربارهى رۆزووی پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له عايشه رهزاي خواي لي بي پرسى؟ فهرمووي: جارى وا هه بووه پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهوهنده بهرۆزوو دهبوو ههتا ده مانوت نيتر بهردهوام هه بهرۆزوو ده بيت، جارى واش هه بوو نهوهنده بهرۆزوو نه دهبوو ههتا ده مانوت: نيتر رۆزوو ناگريت، فهرمووي: هه رگيز

نه مبینیوه رۆژووی هیچ مانگی ته‌واو بکات جگه له مانگی ره‌مه‌زان.

٧٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ صَوْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ يَصُومُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَرَى أَنَّهُ لَا يُرِيدُ أَنْ يُفْطِرَ مِنْهُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَرَى أَنَّهُ لَا يُرِيدُ أَنْ يَصُومَ مِنْهُ شَيْئًا، وَكُنْتُ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتُهُ مُصَلِّيًا، وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ نَائِمًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه‌نەسی کوږې مالیکه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بـی ده‌گیژنه‌وه، که ده‌ریاره‌ی ر‌وژووی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پرس‌یاری لی ک‌را؟ فه‌رمووی: مانگی وا ده‌بوو نه‌وه‌نده به‌ر‌وژوو ده‌بوو له‌دلی خ‌و‌مانا ده‌مانوت: وا دیاره‌ نهم مانگه هه‌مووی به‌ر‌وژوو ده‌بیټ، مانگی واش ده‌بوو نه‌وه‌نده به‌ر‌وژوو نه‌ده‌بوو له‌دلی خ‌و‌مانا ده‌مانوت: وا دیاره‌ نهم مانگه ه‌یچ ر‌وژ‌تیکی به‌ر‌وژوو ناب‌یټ، هه‌ر‌کات‌ی بت‌ویست‌ایه و هه‌زت ب‌کر‌دایه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌بینی شه‌و نو‌یژ ده‌کات ئیلا ده‌ت‌بینی شه‌و نو‌یژ ده‌کات، هه‌ر‌کات‌یک‌یش بت‌ویست‌ایه و هه‌زت ب‌کر‌دایه پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌بینی خه‌وت‌وه ئیلا ده‌ت‌بینی که خه‌وت‌وه.

٧٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مِسْعَرٍ، وَسُفْيَانَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفْضَلُ الصَّوْمِ صَوْمُ أَحْيِ دَاوُدَ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا، وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَلَا يَقْرُ إِذَا لَاقَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو الْعَبَّاسِ هُوَ الشَّاعِرُ الْمَكِّيُّ وَاسْمُهُ: السَّائِبُ بْنُ فَرُّوخَ. قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَفْضَلُ الصِّيَامِ أَنْ تَصُومَ يَوْمًا وَتُفْطِرَ يَوْمًا، وَيُقَالُ: هَذَا هُوَ أَشَدُّ الصِّيَامِ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عه مبهروه رهزای خویان لی بی ده گپینهوه، که فهرموویه تی: پیتهمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (گه وره ترین و باشتین رۆژوو رۆژوو داود پیتهمبهری برامه، رۆژی به رۆژوو ده بوو، رۆژیکیش به رۆژوو نه ده بوو، کاتی که روو به پرووی دوژمنان ده بووه دامه زراو بوو هه لئه نه هات). هه ندی له زانایان ده فهرموون: گه وره ترین و باشتین رۆژوو رۆژوو رۆژی نا رۆژیکه.

ده باره ی رۆژوو رۆژی هه ردوو جه ژنه که دروست نیه

۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّوْمِ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالنَّحْرِ

۷۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ، مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: شَهِدْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي يَوْمِ النَّحْرِ بَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْ صَوْمِ هَذَيْنِ الْيَوْمَيْنِ، أَمَّا يَوْمُ الْفِطْرِ فَيُفْطِرُكُمْ مِنْ صَوْمِكُمْ وَعِيدٌ لِلْمُسْلِمِينَ، وَأَمَّا يَوْمُ الْأَضْحَى فَاكْلُوا مِنْ لَحْمٍ نُسَكِكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ: اسْمُهُ سَعْدٌ وَيُقَالُ لَهُ مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَزْهَرَ أَيْضًا، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَزْهَرَ هُوَ ابْنُ عَمِّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ.

واته: له شهو عوبه يده وه رهزای خوی لی بی ده گپینهوه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیتشهوا عومهردا رهزای خوی لی بی ئاماده ی نوژی جه ژنی قوریان بووم، له پیتشهوه دوو رکات نوژی جه ژنی کرد له پاشدا وتاری خوینده وه و تی: بیگومان پیتهمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رۆژوو رۆژی هه ردوو جه ژنی

ره مهزان و قورباني قه دهغه کردوه: جه ژني ره مهزان جه ژني موسولمانانه کوتايي به روزهو گرتن بهيئن، جه ژني قوربانيش له گوشتي قوربانیه کانتان بخون.

۷۷۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ يَحْيَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صِيَامَيْنِ: يَوْمُ الْأَضْحَى، وَيَوْمُ الْفِطْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ، وَأَنْسٍ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَعَمَرُو بْنُ يَحْيَى هُوَ ابْنُ عُمَارَةَ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ الْمَازِينِيِّ الْمَدِينِيِّ وَهُوَ ثِقَةٌ رَوَى لَهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَشُعْبَةُ، وَمَالِكُ بْنُ أَنَسٍ.

واته: له نه بو سه عيدي خودريسه وه ره زاي خواي لي بي ده گيړنه وه، كه فهرموويه تي: پيغمبره ري خوا (صلى الله عليه وسلم) ريگري کردوه له به روزهو بووني دوو روزه: روزه جه ژني ره مهزان و جه ژني قوربان.

روزووي سي روزهي دواي به کم روزه جه ژني قوربان

۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّوْمِ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ

۷۷۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَوْمُ عَرَفَةَ، وَيَوْمُ النَّحْرِ، وَأَيَّامُ التَّشْرِيقِ، عِيدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَامِ، وَهِيَ أَيَّامُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَسَعْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ، وَتُبَيْشَةَ، وَيَشْرَ بْنَ سُحَيْمٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ، وَأَنْسٍ، وَخَمْرَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَسْلَمِيِّ، وَكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، وَعَائِشَةَ، وَعَمَرُو بْنُ الْعَاصِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو. وَحَدِيثُ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ

ثَوْبَانَ، وَشَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ لِأَنَّ يَحْيَى بْنَ أَبِي كَثِيرٍ رَوَى عَنْ أَبِي قِلَابَةَ الْحَدِيثَيْنِ جَمِيعًا، حَدِيثَ ثَوْبَانَ، وَحَدِيثَ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ حَتَّى أَنْ بَعْضَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَجَمَ بِاللَّيْلِ، مِنْهُمْ: أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ، وَابْنُ عُمَرَ، وَهَذَا يَقُولُ ابْنُ الْمُبَارَكِ. سَمِعْتُ إِسْحَاقَ بْنَ مَنْصُورٍ يَقُولُ: قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ: مَنْ اخْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ فَعَلَيْهِ الْقَضَاءُ. قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ: وَهَكَذَا قَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، حَدَّثَنَا الرَّعْفَرِيُّ، قَالَ: وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: قَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ اخْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ، وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: أَفْطَرَ الْحَاجِمُ وَالْمَحْجُومُ وَلَا أَعْلَمُ وَاحِدًا مِنْ هَذَيْنِ الْحَدِيثَيْنِ ثَابِتًا، وَلَوْ تَوَقَّى رَجُلٌ الْحِجَامَةَ وَهُوَ صَائِمٌ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ، وَلَوْ اخْتَجَمَ صَائِمٌ لَمْ أَرِ ذَلِكَ أَنْ يُفْطِرَهُ. هَكَذَا كَانَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ يَبْغِدَادَ، وَأَمَّا بِمَضَرَ فَمَالَ إِلَى الرُّخْصَةِ وَلَمْ يَرِ بِالْحِجَامَةِ لِلصَّائِمِ بَأْسًا، وَاحْتَجَّ بِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَجَمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهُوَ مُحْرَّمٌ صَائِمٌ.

واته: له رافعی کوری خه دیجه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (که له شاخ گرو که له شاخ لی گپراو روزوویان ده شکئی نه گهر به روزوو بوون). - چونکه که له شاخ گرو بی هیژ ده کات، جاران خویننه که ی به دهم هه لده مژی، وه که له شاخ لی گریش - .

که له شاخ گرتن رینگه بی دراوه بو روزووه وان

٦١ - بَابُ مَا جَاءَ مِنَ الرُّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

٧٧٥ - (صحيح: بلفظ: (...وَاخْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ هِلَالٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ

سنن الترمذی بهر گی به کم - باسه کانی رۆزوو له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

قال: اَخْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُحَرَّمٌ صَائِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهَكَذَا رَوَى وَهَيْبٌ نَحْوَ رِوَايَةِ عَبْدِ الْوَارِثِ، وَرَوَى إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ مُرْسَلًا، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له شاخی بو خوی کرد له کاتی کدا که له نیحرامدا بو وه به رۆزووش بوو.

٧٧٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له شاخی کرد له کاتی کدا که به رۆزووش بوو.

٧٧٧ - (منكر بهذا اللفظ) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَجَمَ فِيمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ وَهُوَ مُحَرَّمٌ صَائِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ وَلَمْ يَرَوْا بِالْحِجَامَةِ لِلصَّائِمِ بَأْسًا، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نیتوان مه ککه و مه دینه دا که له شاخی کرد له کاتی کدا که له نیحرامدا بوو وه به رۆزووش بوو.

هه ندي له زانايان له هاوه لاني پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانيش رايان وايه كه له شاخ گرتن بو روژوو هوان دروسته، نه مهش و ته ي پيشه و ايان سوفياني (ثوري) و شافيعي و ماليكه.

چهنه روژي له سهريه ك بهر روژوو بوون باش نيه

٦٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْوَصَالِ لِلصَّائِمِ

٧٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، وَخَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، عَنْ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُوَاصِلُوا، قَالُوا: فَإِنَّكَ تُوَاصِلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِنِّي لَسْتُ كَأَحَدِكُمْ، إِنَّ رَبِّي يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَبَشِيرِ ابْنِ الْخَصَّاصِيَّةِ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: كَرِهُوا الْوَصَالَ فِي الصَّيَامِ. وَرُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ كَانَ يُوَاصِلُ الْأَيَّامَ وَلَا يُفْطِرُ.

واته: له نه نه سه وه ره زاي خواي لي بي ده گيړ نه وه، كه فهرموويه تي: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تي: (بهرد هوام مهن له سه ر روژوو گرتن به بي نه وه ي بهر يانگ بكه نه وه - دوو روژ له سهريه ك يان زياتر - ، نه گهر يه كيكتان ويستي بهرد هوام بيت با هه تا پار شيو بهرد هوام بي). وتيان: نه ي پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو تو بهرد هوام ده بيت؟ فهرمووي: (من وهك نيوه نيم، من خواي گه وه تيرم ده كات و تينو يتيتم ده شيكتي).

لهش گران ههتا بهیان دهدا بمێنێتهوه و بیهوی بهرۆژووش بێ

٦٣ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجُنُبِ يُذَكِّرُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ يُرِيدُ الصَّوْمَ

٧٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ
بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي عَائِشَةُ، وَأُمُّ سَلَمَةَ، زَوْجَتَا النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُذَكِّرُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ جُنُبٌ مِنْ
أَهْلِهِ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ فَيَصُومُ. حَدِيثُ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ
عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ
قَوْلُ سُفْيَانَ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ قَالَ قَوْمٌ مِنَ التَّابِعِينَ: إِذَا أَصْبَحَ جُنُبًا
يَقْضِي ذَلِكَ الْيَوْمَ، وَالْقَوْلُ الْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له عانیشه و ئومو سهله مبهه که ههردووکیان هاوسهه پێغه مبهه (صلى
الله عليه وسلم) بوون دهگێرنهوه، که فهرمویانه: بێگومان جارى وا دهبوو
پێغه مبههه خوا (صلى الله عليه وسلم) لهش گران دهبوو له جووت بوون لهگهه
ژنه کانی، بهو لهش گرانی مبهه ده مایهوه ههتا بهیانی دهدا، لهپاشدا خۆی دهشت و،
لهکاتی ناسایی خۆیدا نوێژی بهیانی دهکردو بهرۆژووش دهبوو.

نه گهر رۆژووهوانی بانگ کرا بو ناخواردن بهجیت

٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الصَّائِمِ الدَّعْوَةَ

٧٨٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ مَرْوَانَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَوَاءٍ، قَالَ:
حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ أَبِي ثَوْبٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا،
فَلْيُصَلِّ، يَغْنِي: الدُّعَاءَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر یه کئی له ئهتیوه دهعوته کرا بو ناخواردنی با بچیت، نه گهر بهرۆژوو بوو بپارێتهوه بو خاوهن خاوهنه که).

٧٨١ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ صَائِمٌ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ. وَكَلَامَ الْحَدِيثَيْنِ فِي هَذَا الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر یه کئی له ئهتیوه بهرۆژوو بوو دهعوته کرا بو ناخواردنی، با بلیت: من بهرۆژووم).

دروست نیه ژن به بی پرسی میرده که ی بهرۆژوو بیت

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ صَوْمِ الْمَرْأَةِ إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا

٧٨٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَصُومُ الْمَرْأَةُ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ يَوْمًا مِنْ غَيْرِ شَهْرِ رَمَضَانَ، إِلَّا بِإِذْنِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عُمَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهبو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر ژن میرده که ی له مان

سنن الترمذی بهر گی به کم - باسه کانی رۆژوو له پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم.

بوو جگه له رۆژووی مانگی رهمهزان، دروست نیه به بی پرس و رهمه نندی نهو به رۆژوو بیست).

ده باره ی دواخستنی قهزا کردنه وه ی رۆژووی رهمهزان

۶۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَأْخِيرِ قِضَاءِ رَمَضَانَ

۷۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ السُّدِّيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْبَهِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا كُنْتُ أَقْضِي مَا يَكُونُ عَلَيَّ مِنْ رَمَضَانَ إِلَّا فِي شَعْبَانَ، حَتَّى تُؤْتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ نَحْوَ هَذَا.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: نه گهر رۆژووی رهمه زانم له سه ره بوايه، هه تا مانگی شهعبان ده هات نهم ده گرت ه وه.

فه زلی که سی به رۆژوو بی و نانی رۆژووه وان بدات

۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّائِمِ إِذَا أَكَلَ عِنْدَهُ

۷۸۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ لَيْلَى، عَنْ مَوْلَاهَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّائِمُ إِذَا أَكَلَ عِنْدَهُ الْمَغَاطِيرُ صَلَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ لَيْلَى، عَنْ جَدَّتِهِ أُمِّ عُمَارَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نه گهر که سی خزی به رۆژوو

بی و نانی رۆژوو هوان بدات مه لانیکه بۆی ده پارینهوه).

۷۸۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ مَوْلَاةً لَنَا يُقَالُ لَهَا: لَيْلَى تُحَدِّثُ، عَنْ جَدَّتِهِ أُمِّ عُمَارَةَ بِنْتِ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيَّةِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَقَدَّمَتْ إِلَيْهِ طَعَامًا، فَقَالَتْ: كُلِّي، فَقَالَتْ: إِنِّي صَائِمَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الصَّائِمَ تَصَلِّيَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ إِذَا أَكَلَ عِنْدَهُ حَتَّى يَفْرُغُوا، وَرُبَّمَا قَالَ: حَتَّى يَشْبَعُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ شَرِيكٍ.

واته: له ئومو عه ماره ی کچی که عبی نه نصاریه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) چوه بۆ مالیان خواردنی بۆ دانا، فهرمووی: تۆش لی بی بخۆ، ئومو عه ماره وتی: من به رۆژووم، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (هه ر رۆژوو هوانی نانی له لا بخۆن هه تا له نان خواردن ده بنه وه یان تیر ده بن مه لانیکه بۆی ده پارینهوه).

۷۸۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ مَوْلَاةٍ لَهُمْ يُقَالُ لَهَا: لَيْلَى، عَنْ أُمِّ عُمَارَةَ بِنْتِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ: حَتَّى يَفْرُغُوا أَوْ يَشْبَعُوا. وَأُمُّ عُمَارَةَ هِيَ جَدَّةُ حَبِيبِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ.

واته: له ئومو عه ماره وه فهرمووده ی پێشوو هاتوه، به لام راوی له فهرمووده کهیدا باسی: (هه تا له نان خواردن ده بنه وه یان تیر ده بن) ی نه کرد.

وَفِي الْحَدِيثِ مَا يَقْوِي قَوْلَهُمْ.

واته: له (لقیط) ی کورێ صهبرهوه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: وتم: نهی پیغه مبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیری چۆنیهتی دهستنیژگرتنم بکه، فهرمووی: (دهستنیژگرتن بگره به جوانی و په نجهت بهینه به ناو په نجه کانتدا، به توندی ناو له دههه و لوت وهرده مه گهر به رۆژوو بیت) - واته نه گهر به رۆژوو بویت زیده پهره ی مه که نه وه که بجیته قورگته وه و رۆژوو کهت به تال بیته وه - .

کهسی له لای قهومی دابهزی بابی مولهتی نهوان به رۆژوو نه بیت

٧٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِيْمَنْ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَلَا يَصُومُ إِلَّا بِإِذْنِهِمْ

٧٨٩ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ الْعَقَدِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ وَاقِدٍ الْكُوفِيُّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ نَزَلَ عَلَى قَوْمٍ فَلَا يَصُومُ تَطَوُّعًا إِلَّا بِإِذْنِهِمْ. هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ لَا نَعْرِفُ أَحَدًا مِنَ الثِّقَاتِ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ. وَقَدْ رَوَى مُوسَى بْنُ دَاوُدَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الْمَدَنِيِّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوًا مِنْ هَذَا. وَهَذَا حَدِيثٌ ضَعِيفٌ أَيْضًا، وَأَبُو بَكْرٍ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَأَبُو بَكْرٍ الْمَدَنِيُّ الَّذِي رَوَى عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: اسْمُهُ الْفَضْلُ بْنُ مُبَشَّرٍ وَهُوَ أَوْثَقُ مِنْ هَذَا وَأَقْدَمُ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لى بى ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: پیغه مبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (هه رکهس له لای قهومی

دابهزی بۆ میوانی با به بی مۆله تی نهوان رۆژوو سوننهت نه گریت).

نهوهی هاتوره ده باره ی نیعیکاف

۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِعْتِكَافِ

۷۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَغْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، وَأَبِي لَيْلَى، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ههتا خوای گه وه ره روحی کیشار له دنیا ده رچوو له ده رۆژی کوتایی مانگی ره مه زاندا نیعیکافی ده کرد و شهو و رۆژ له مزگهوت ده مایه وه.

۷۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَغْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ، ثُمَّ دَخَلَ فِي مُغْتَكِفِهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. رَوَاهُ مَالِكٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ مُرْسَلًا، وَرَوَاهُ الْأَوْزَاعِيُّ، وَسُقْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَقُولُونَ: إِذَا أَرَادَ الرَّجُلُ أَنْ يَغْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ، ثُمَّ دَخَلَ فِي مُغْتَكِفِهِ وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا أَرَادَ أَنْ يَغْتَكِفَ فَلْتَغِيبَ لَهُ الشَّمْسُ مِنَ اللَّيْلَةِ

الَّتِي يُرِيدُ أَنْ يَغْتَكِفَ فِيهَا مِنَ الْعَدِ وَقَدْ قَعَدَ فِي مُغْتَكِفِهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له عایشههه رهزای خوای لى بى ده گپنههه، که فهرموویههه: پیغهههههه خوا (صلى الله عليه وسلم) نهگهر بیویستایه نیعتیکاف بکات نویژی به یانی ده کرد، له پاشدا ده جووه شوینی نیعتیکاف کردنه که یههه.

ئهوهی هاتوهه دهه بارههی شهوی قههههه

٧٢ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

٧٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، وَيَقُولُ: تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَأَبِي، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَالْفَلْتَانِ بْنِ عَاصِمٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ، وَأَبِي بَكْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَبِلَالٍ، وَعُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَوْلُهَا: يُجَاوِرُ يَعْنِي: يَغْتَكِفُ وَأَكْثَرُ الرِّوَايَاتِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: التَّمَسُّوْهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ فِي كُلِّ وَتَرٍ. وَرَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنَّهَا لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعِشْرِينَ، وَلَيْلَةٌ ثَلَاثٌ وَعِشْرِينَ، وَخَمْسٌ وَعِشْرِينَ، وَسَنَعٌ وَعِشْرِينَ، وَتِسْعٌ وَعِشْرِينَ، وَآخِرُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: كَانَ هَذَا عِنْدِي وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُجِيبُ عَلَى نَحْوِ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ، يُقَالُ لَهُ نَلْتَمِسُهَا فِي لَيْلَةٍ كَذَا؟ فَيَقُولُ: التَّمَسُّوْهَا فِي لَيْلَةٍ كَذَا. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَأَقْوَى الرِّوَايَاتِ عِنْدِي فِيهَا لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعِشْرِينَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي بْنِ كَعْبٍ أَنَّهُ: كَانَ يَخْلِفُ أَنَّهَا

لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، وَيَقُولُ: أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَلَامَتِهَا فَعَدَدْنَا وَحَفِظْنَا. وَرُوي عَنْ أَبِي قِلَابَةَ أَنَّهُ قَالَ: لَيْلَةُ الْقَدْرِ تَنْتَقِلُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ بِهَذَا.

واته: له عانی شهوه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده رۆژی کۆتایی مانگی رهمه زاندا ئیعتیکافی ده کرد، له پاشدا ده یفه رموو: (له ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه زاندا به دوای شهوی قه دردا بگه رین چونکه له یه کێ لهو شهوانه دایه).

زۆریه ی ریوایه ته کان که له پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گێر نه وه، که فه رموو یه تی: (له شهوه تاکه کانی ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه زاندا به دوای شهوی قه دردا بگه رین).

له پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رباره ی شهوی قه در ده گێر نه وه، که له یه کێ لهم شهوانه دایه: (بیگومان شهوی بیست و یهك و بیست و سی و بیست و پینج و بیست و ههوت و بیست و نو کۆتا شهوی مانگی رهمه زان).

پیشهوا شافیعی ده فه رموو یت: به هیترترین ریوایهت لای من شهوی بیست و یه که.

له نوبه ی کورپی که عبه وه رهزای خوای لی بی ده گێر نه وه، که سویندی خواردوو شهوی بیست و ههوت، ده یفه رموو: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیشانه کانی پی راگه یان دین، ئیمهش ژماردغان و له بهرمان کردن.

٧٩٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ، عَنْ

عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي بَنِي كَعْبٍ: أُنِّي عَلِمْتُ أَنَّ الْمُنْذِرَ أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، قَالَ: بَلَى أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا لَيْلَةُ صَبِيحَتِهَا تَطْلُعُ الشَّمْسُ لَيْسَ لَهَا شُعَاعٌ، فَعَدَدْنَا، وَحَفِظْنَا وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمَ ابْنُ مَسْعُودٍ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، وَلَكِنْ كَرِهَ أَنْ يُخْبِرَكُمْ فَتَتَكَلَّبُوا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زيړهوه ده گيړنهوه، كه فهرموويه تى: به نوبه كورى كه عيم ره زاي خواى لى بى وت: نهى نه با (منذر) به چى به لگه يه كدا ده زانى كه شهوى بيست و حوته، فهرمووى: به لى، پىغمبرهه خا (صلى الله عليه وسلم) پى راگه ياندين: (شهويكه به يانيه كهى كه خور هه لى تيشكى نيه). نيتمش ژماردغان و له بهرمان كردن. سوتند به (الله) نيبنو مه سعود ره زاي خواى لى بى ده زانى نهو شهوه له مانگى ره مه زاندايه و، شهوى بيست و حوته شه، به لام پى باش نه بوو پيتان بلى و نيوه پالى لى بده نهوه و هر نهو شهوه زيندوو بكه نهوه به په رستش شهوه كانى تر ههول نه ده ن.

٧٩٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُيَيْنَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: دُكِرَتْ لَيْلَةُ الْقَدْرِ عِنْدَ أَبِي بَكْرَةَ فَقَالَ: مَا أَنَا مُلْتَمِسُهَا لِشَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ، فَإِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: التَّمَسُّوْهَا فِي تِسْعٍ يَنْقُفَيْنِ، أَوْ فِي سَبْعٍ يَنْقُفَيْنِ، أَوْ فِي خَمْسٍ يَنْقُفَيْنِ، أَوْ فِي ثَلَاثٍ أَوَاخِرِ لَيْلَةٍ، وَكَانَ أَبُو بَكْرَةَ يُصَلِّي فِي الْعِشْرِينَ مِنْ رَمَضَانَ كَصَلَاتِهِ فِي سَائِرِ السَّنَةِ، فَإِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ اجْتَهَدَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عويه ينهى كورى (عبد الرحمن) هوه ده گيړنهوه، كه فهرموويه تى: باوكم بوى گيړامهوه، فهرمووى: له خزمهت نه بو به كره دا باسى شهوى قه در كرا، فهرمووى: بو خوم گويم له پىغمبرهه خا (صلى الله عليه وسلم) بوو ده يفه رموو:

(له ده شهوی کوتایی مانگی ره مه زاندا بگه رین به دوای شهوی قه دردا به تاییه تی کوتایی شهوه تاکه کانی شهوی نۆ و حموت و پینج واته شهوی بیست و نۆ و بیست حموت و بیست و پینج). جا منیش بۆ هیچ شتی که بیست بیتیم له پیغمبره وه خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه وهنده ی نه وه هه ولیم بۆ نه داوه وه نه گه راوم.

نه بو به کره ره زای خوی لی بی له بیستی ره مه زاندا وه ک باقی ساله که نویتزی ده کرد، به لām که پیتی نایه ده شهوی کوتایی نیتز هه ولتی زوری ده داو شه وه شهوانی به به رستش زیندوو ده کرد وه.

باسیکی تر له و باره وه

۷۳- بَابُ مِنْهُ

۷۹۵- (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ هُبَيْرَةَ بْنِ يَرِيمَ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُوقِظُ أَهْلَهُ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له پيشهوا عليه وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که بینگومان پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده شهوی کوتایی مانگی ره مه زاندا خزمانی و خانه واده کی هه لته سان بۆ شهونویژ و یادی خواو زیندو کردنه وه ی شهوانی قه در.

۷۹۶- (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْتَهِدُ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مَا لَا يَجْتَهِدُ فِي غَيْرِهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی رۆژوو له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

واته: له عایشهوه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبرهوی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهوهندهی له ده شهوی کوتایی مانگی ره مه زاندا خۆی ماندوو ده کرد، له هیچ کاتیکی تر دا نهوهنده خۆی ماندوو نه ده کرد.

نهوهی هاتوو ده باره ی رۆژوو له زستاندا

٧٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّوْمِ فِي الشِّتَاءِ

٧٩٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ ثُمَيْرِ بْنِ عَرِيبٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْعَنِيمَةُ الْبَارِدَةُ: الصَّوْمُ فِي الشِّتَاءِ. هَذَا حَدِيثٌ مُرْسَلٌ عَنْ عَامِرِ بْنِ مَسْعُودٍ لَمْ يُدْرِكِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ وَالِدُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَامِرٍ الْفَرَسِيِّ الَّذِي رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَالثَّوْرِيُّ.

واته: له عامیری کوری مه سعو ده وه رهزای خوای لی بی ده گێرنهوه، که فەرموویهتی: پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویهتی: (ده سته وه تی سارد: رۆژوو له وه رزی زستاندا). - به ده سته یانی پاداشته به بی شه رک و ماندو یونی زۆر -.

ده باره ی نایه تی: (وَعَلَى الَّذِينَ يُكْفَرُوهُ).

٧٥ - بَابُ مَا جَاءَ: (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ).

٧٩٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ مُضَرَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ،

عَنْ بُكَيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَشَجِّ، عَنْ يَزِيدَ، مَوْلَى سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ) كَانَ مَنْ أَرَادَ مِنَّا أَنْ يَفْطِرَ وَيَفْتَدِيَ، حَتَّى نَزَلَتِ الْآيَةُ الَّتِي بَعْدَهَا فَنَسَخَتْهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَيَزِيدُ هُوَ ابْنُ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ.

واته: له سه له مهی کورێ نه کوه عهوه ده گێرنهوه، که وتویهتی: کاتی که نهه ئایهته هاته خوارهوه: (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ...) سورة البقرة: ۱۸۴. واته: نهوانهی که توانای رۆژوو گرتنیان نیه - له جیاتی نهوه - خواردن بدهن به ههژار و کهم دهستیک.

سه له مه وتی: ئیتمه به ئاره زووی خۆمان بوو، نهوهی ئاره زووی بوایه رۆژوو دهشکاند له جیاتی نهوه خواردنی ههژار و کهم دهستیک دهدا، ههتا ئایهتهی دواي نهو هاته خوارهوه وهه لیه شانهوه: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...) سورة البقرة: ۱۸۵. واته: جا ههركهسی له ئیویه هیلالی مانگی ره مه زانی بینی با به رۆژوو بی...

نهوهی بیهوی سه فهر بکات نان بخوات و دهه چی.

۷۶ - بَابُ مَنْ أَكَلَ ثُمَّ خَرَجَ يُرِيدُ سَفَرًا

۷۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ فِي رَمَضَانَ وَهُوَ يُرِيدُ سَفَرًا، وَقَدْ رُجِلَتْ لَهُ رَاحِلَتُهُ، وَلَيْسَ ثِيَابَ السَّفَرِ، فَدَعَا بِطَعَامٍ فَأَكَلَ، فَقُلْتُ لَهُ: سُنَّةٌ؟ قَالَ: سُنَّةٌ ثُمَّ رَكِبَ.

واته: له موحه مه دی کورێ که عهوه ده گێرنهوه، که فهرموویهتی: له مانگی

رەمەزاند چووم بۆ خزمەت ئەنەسی کۆری مالیک رەزای خوای لى بى دەبیوست
سەفەر بکات پۆشاکى سەفەرى پۆشى بوو و لاخەکیان بۆ نامادە کردبوو، داوای
خواردنی کرد بۆیان هینا لى خوارد، پىم وت: ئەو سوننەتە؟ فەرمووی: بەلى،
سوننەتە، جا سواری و لاخەکی بوو رۆشت.

٨٠٠ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا
مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ
بْنِ كَعْبٍ، قَالَ: أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ فِي رَمَضَانَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ،
وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ ابْنُ أَبِي كَثِيرٍ هُوَ مَدِينِيٌّ ثِقَةٌ، وَهُوَ أَخُو إِسْمَاعِيلَ بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ
اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ ابْنُ نَجِيحٍ وَالِدُ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَدِينِيِّ، وَكَانَ يُحِبُّ بَنِي مَعِينٍ
يُضَعِّفُهُ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالُوا: لِلْمُسَافِرِ أَنْ يُفْطِرَ فِي
بَيْتِهِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَقْصُرَ الصَّلَاةَ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ جِدَارِ الْمَدِينَةِ أَوْ الْقَرْيَةِ،
وَهُوَ قَوْلُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْحَنْظَلِيِّ.

به پى فەرموودەكە هەندى له زانایان دەفەرموون: موسافیر بۆى هەیه پىش
ئەوێ دەرجیت رۆژوو هەیه بشکینى، بەلام بۆ نوێژ دەبى له سنوورى شارەكەى یان
گونەكەى خۆى دەرجى ئەو كاتە بۆى هەیه نوێژەكانى كورت بكاتەوه، ئەمەش
وتەى ئىسحاقى كۆرى ئىبراھیمى (حَنْظَلِيٍّ).

ئهوهى هاتوو ده بارهى ديارى رۆزوهوان

٧٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَحْقِيقِ الصَّائِمِ

٨٠١ - (موضوع) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ، عَنْ عُمَيْرِ بْنِ مَأْمُونٍ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَحْقِيقُ الصَّائِمِ الدُّهْنُ وَالْمِجْمَرُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَاكَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ، وَسَعْدُ بْنُ طَرِيفٍ يُضَعَّفُ، وَيُقَالُ عُمَيْرُ بْنُ مَأْمُونٍ أَيْضًا.

واته: له چهسهنى كورى عهليهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى: پتغمبهرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويهتى: (ديارى رۆزوهوان بوخوردان و نهو دار عودهى دهسوتى بۆن بلاو دهكاتوه و ميوهى ناسك و تازهيه).

ده بارهى كهى رۆزى جهژنى رهمهزان و قوربانه؟

٧٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى مَتَى يَكُونُ؟

٨٠٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْفِطْرُ يَوْمُ يُفْطِرُ النَّاسَ، وَالْأَضْحَى يَوْمُ يُضْحِي النَّاسَ). سَأَلْتُ مُحَمَّدًا: قُلْتُ لَهُ: مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ سَمِعَ مِنْ عَائِشَةَ؟ قَالَ: نَعَمْ، يَقُولُ فِي حَدِيثِهِ، سَمِعْتُ عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عايشهوه رهزای خواى لى بى ده گيرنهوه، كه فهرموويهتى:

پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (جهژنی ره مهزان شهو رۆژهیه خه لک بهرۆژوو نابن، جهژنی قوریانیش شهو رۆژهیه خه لک قوریانی ده کهن).

دهرباره ی نه گهر سالتی ئیعتیکاف نه کرا

٧٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِعْتِكَافِ إِذَا خَرَجَ مِنْهُ

٨٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، قَالَ: أَنْبَأَنَا حُمَيْدُ الطَّوِيلُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَكِفُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ، فَلَمْ يَغْتَكِفْ عَامًا، فَلَمَّا كَانَ فِي الْعَامِ الْمُقْبِلِ اغْتَكَفَ عَشْرِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمُغْتَكِفِ إِذَا قَطَعَ اغْتِكَافَهُ قَبْلَ أَنْ يُنْتَهَى عَلَى مَا نَوَى، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا نَقَضَ اغْتِكَافَهُ وَجَبَ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ، وَاخْتَجُّوا بِالْحَدِيثِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ اغْتِكَافِهِ، فَأَغْتَكَفَ عَشْرًا مِنْ شَوَّالٍ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكٍ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ نَذْرٌ اغْتِكَافٍ أَوْ شَيْءٌ أُوجِبَهُ عَلَى نَفْسِهِ، وَكَانَ مُتَطَوِّعًا، فَخَرَجَ، فَلَيْسَ عَلَيْهِ أَنْ يَقْضِيَ إِلَّا أَنْ يُجِبَ ذَلِكَ اخْتِيَارًا مِنْهُ، وَلَا يُجِبُ ذَلِكَ عَلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: فَكُلُّ عَمَلٍ لَكَ أَنْ لَا تَدْخُلَ فِيهِ، فَإِذَا دَخَلْتَ فِيهِ، فَخَرَجْتَ مِنْهُ، فَلَيْسَ عَلَيْكَ أَنْ تَقْضِيَ إِلَّا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

واته: له نه نهسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغمبرهوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دهی کوتایی ره مهزاندان ئیعتیکافی ده کرد، سالتی ئیعتیکافی نه کرد، له سالتی نابنده دا بیست شهو و رۆژ ئیعتیکافی کرد.

بۆ ههیه ده‌رچی بۆ کارێکی پێویست یان نا؟

۸۰ - بَابُ الْمُعْتَكِفِ يَخْرُجُ لِحَاجَتِهِ أَمْ لَا ؟

۸۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدَنِيُّ، قِرَاءَةً عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، وَعُمَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اعْتَكَفَ أَذْنَى إِلَى رَأْسِهِ فَأَرْجَلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. هَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، وَعُمَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عُمَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَالصَّحِيحُ عَنْ عُرْوَةَ، وَعُمَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ.

واته: له عایشهوه ره‌زای خوای لى بى ده‌گێڕنهوه، که فەرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) نه‌گه‌ر به‌چوايه نيعتیکافه‌وه سه‌رى ده‌هینايه پێشه‌وه بۆم شانه ده‌کرد، نه‌ده‌هاته‌وه بۆ ماله‌وه مه‌گه‌ر بۆ کارى که ئاده‌میزاد پێویسته‌تى.

۸۰۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، وَعُمَرَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ إِذَا اعْتَكَفَ الرَّجُلُ أَنْ لَا يَخْرُجَ مِنْ اعْتِكَافِهِ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ، وَاجْتَمَعُوا عَلَى هَذَا، أَنَّهُ يَخْرُجُ لِقَضَاءِ حَاجَتِهِ لِلْعَائِطِ وَالْبَوْلِ. ثُمَّ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي عِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَشُهُودِ الْجُمُعَةِ، وَالْجَنَازَةِ لِلْمُعْتَكِفِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنْ يَتُودَ الْمَرِيضَ، وَيُسَبِّحَ الْجَنَازَةَ، وَيَشْهَدَ الْجُمُعَةَ، إِذَا اشْتَرَطَ ذَلِكَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا مِنْ هَذَا، وَرَأَوْا لِلْمُعْتَكِفِ إِذَا كَانَ فِي مِصْرٍ يُجْمَعُ فِيهِ أَنْ لَا يَغْتَكِفَ إِلَّا فِي مَسْجِدِ الْجَامِعِ،

لَأَنَّهُمْ كَرِهُوا الْخُرُوجَ لَهُ مِنْ مُعْتَكِفِهِ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَلَمْ يَزُوا لَهُ أَنْ يَتْرَكَ الْجُمُعَةَ، فَقَالُوا: لَا يَعْتَكِفُ إِلَّا فِي مَسْجِدِ الْجَامِعِ، حَتَّى لَا يَخْتِاجَ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ مُعْتَكِفِهِ لِغَيْرِ قَضَاءِ حَاجَةِ الْإِنْسَانِ، لِأَنَّ خُرُوجَهُ لِغَيْرِ حَاجَةِ الْإِنْسَانِ قَطَعَ عَنْهُمْ لِلْإِعْتِكَافِ، هُوَ قَوْلُ مَالِكٍ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا يَعُودُ الْمَرِيضُ، وَلَا يَتَّبِعُ الْجَنَازَةَ عَلَى حَدِيثِ عَائِشَةَ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: إِنْ اشْتَرَطَ ذَلِكَ فَلَهُ أَنْ يَتَّبِعَ الْجَنَازَةَ وَيَعُودَ الْمَرِيضَ.

به په پیره وکردنی فەرمووده که زانایان رایان وایه: نه گهر که سێ ئیعتیکافی کرد نابێ له مزگهوت دهرجی مه گهر بۆ کارێکی پێویست و هه دهست به ئاو گه یاندن، ههروهها زانایان کۆن له سه ر نه وهی باو گه یاندن.

زانایان رایان جیاوازه له سه ر سه ردانی نه خۆش و ئاماده ی نوێژی ههینی و شوێنکهوتنی جهنازه له لایه ن که سه یکه وه ئیعتیکافی کردبێ، هه ندێ له زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش ده فهرموون: بۆی هه یه نه و کارانه بکات نه گهر له پیشه وه به مه رجی دانابن، نه مه ش وه ی پیشه وایان سو فیانی (ثوری) و ئیبنو مو باره که. هه ندیکیان ده فهرموون: بۆی نه یه هه یچ کام له و کارانه نه نجام بدات، رایان وایه له و مزگه وتانه دا ئیعتیکاف بکات که نوێژی هه ینیان تیدا ده کریت، له به ر نه وه ی به لایانه وه باش نه یه ده رجی بۆ نوێژی هه ینی، رایان وایه نابێ ته رکی نوێژی هه ینی بکات، ده فهرموون: ئیعتیکاف نه کات له و مزگه وتانه دا نه بێ که نوێژی هه ینیان تیدا ده کریت، هه تا پێویستی به ده رجوون نه بیت مه گهر بۆ کارێکی زۆر پێویست، چونکه ده رجوونی بۆ کارێکی زۆر پێویست نه بێ ئیعتیکافه که ی پو چه ل ده کاته وه، نه مه ش وه ی پیشه وایان شافیه ی و مالیکه. پیشه وانه مه د ده فهرموویت: به پیتی فهرمووده که ی عایشه ره زای خوای لی بێ بۆی نه ی سه ردانی نه خۆش بکات و شوێنی جهنازه بکه ویت. پیشه وانه

نیسحاق دهرمووی: نه‌گهر له‌پیشدا به‌مه‌رجی دانابن بۆی هه‌یه سهردانی نه‌خۆش بیکات و شوئنی جه‌نازه بکه‌وی.

دەربارەى شەونوئېژى مانگى رەمەزان

٨١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ

٨٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِيِّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَرَشِيِّ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: صُمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُصَلِّ بِنَا، حَتَّى بَقِيَ سَبْعٌ مِنَ الشَّهْرِ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، ثُمَّ لَمْ يَقُمْ بِنَا فِي السَّادِسَةِ، وَقَامَ بِنَا فِي الْخَامِسَةِ، حَتَّى ذَهَبَ شَطْرُ اللَّيْلِ، فَقُلْنَا لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ نَقَلْتَنَا بَقِيَّةَ لَيْلَتِنَا هَذِهِ؟ فَقَالَ: إِنَّهُ مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ، ثُمَّ لَمْ يُصَلِّ بِنَا حَتَّى بَقِيَ ثَلَاثٌ مِنَ الشَّهْرِ، وَصَلَّى بِنَا فِي الثَّالِثَةِ، وَدَعَا أَهْلَهُ وَنِسَاءَهُ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى نَحْوَفْنَا الْفَلَاحَ، قُلْتُ لَهُ: وَمَا الْفَلَاحُ، قَالَ: السُّحُورُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ، فَرَأَى بَعْضُهُمْ: أَنَّ يُصَلِّيَ إِحْدَى وَأَرْبَعِينَ رَكْعَةً مَعَ الْوُثْرِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَهُمْ بِالْمَدِينَةِ. وَأَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى مَا رُوِيَ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَغَيْرِهِمَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِشْرِينَ رَكْعَةً، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: وَهَكَذَا أَدْرَكْتُ يَبْلَدَنَا بِمَكَّةَ يُصَلُّونَ عِشْرِينَ رَكْعَةً. وَقَالَ أَحْمَدُ: رُوِيَ فِي هَذَا أَلْوَانٌ وَلَمْ يُقَضَّ فِيهِ بِشَيْءٍ. وَقَالَ إِسْحَاقُ: بَلْ نَخْتَارُ إِحْدَى وَأَرْبَعِينَ رَكْعَةً عَلَى مَا رُوِيَ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ. وَاخْتَارَ ابْنُ الْمُبَارَكِ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: الصَّلَاةَ مَعَ الْإِمَامِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ. وَاخْتَارَ الشَّافِعِيُّ: أَنَّ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ وَخِذَهُ إِذَا كَانَ قَارِئًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَالثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ.

پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافعی و نیبنو موباره که. پیشهوا شافعی ده فهرمووی: له ولاتی نیمه له مه کهه بیست رکاتیان ده کرد. پیشهوا نه حمده ده فهرمووی: چهنده ها ریوایه تی جۆراو جۆر هاتوو، هیچ حوکمیکی له سه ری نه داوه. پیشهوا نیسحاق ده فهرمووی: به لکو چل و یهک زکات هه لده بژێرم له سه ر فهرمووده که ی ثوبه ی کورپی که عب ره زای خوای لی بی. سوفیانی (ثوری) و نیبنو موباره که نه حمده و نیسحاق نه مه یان هه لباردوو ه نوێژه که له مانگی ره مه زاندا به کۆمه ل له گه ل پیتش نوێژ بکری، پیشهوا شافعی نه مه ی هه لباردوو ه نه گه ر که سه که قورثانی زۆری له به ربوو بۆی به ته نیا نه نجامی بدات.

گه وره یی پاداشتی که سی به ربانگ نان بدات به رۆزوه وانی

۸۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ مَنْ فَطَرَ صَائِمًا

۸۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کورپی خالیدی جوهه نیه وه ره زای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی کاتی به ربانگ نان بدات به رۆزوه وانی، شه ویش به قه د رۆزوه وانه که پاداشتی بۆ ده نوسریت، به بی شه وه ی هیچ له پاداشتی رۆزوه وانه که ش که م بکاته ته وه).

فهزل و گهوارهیی شهونویژی مانگی رهمهزان و هاندانی خهلتک بۆی

۸۳ - بَابُ التَّرْغِيبِ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ، وَمَا جَاءَ فِيهِ مِنَ الْفَضْلِ

۸۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرَغِّبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ بِعَزِيمَةٍ، وَيَقُولُ: مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. فَتَوَقَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ كَانَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ عَلَى ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ أَيْضًا عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هوارهیره رهزای خوای لى بى دهگپرنهوه، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) یارانى هاندەدا لهسەر شهونویژی شهوانی رهمهزان بهلام جهختی لى نهکردن، دهیغهرموو: (هەر کهسێک رهمهزان شهونویژ بکات به نیمانهوه لهبەر رهزامهندی خوای گهوارهو بههیوای پاداشتی پهروهردگاری بیت لهسەر نهو کاره‌ی، خوا له گوناهاکانی رابردووی خوش ده‌بیت).

ئیتەر ههتا پیغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) له‌دنیا ده‌رچوو نه‌م کاره هەر به‌م شیویه بوو - واته خهلتک وهک ئیتستا نویژی ته‌راو‌یحیان له‌مزگه‌وتدا به‌ کۆمه‌ل نه‌نجام نه‌ه‌دا - ، له‌پاشدا له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی پیشه‌وا نه‌بو به‌کردا ره‌زای خوای لى بى نه‌م کاره هەر به‌م شیویه بوو، له‌سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تی پیشه‌وا عومه‌ردا ره‌زای خوای لى بى نه‌م کاره هەر به‌م شیویه بوو.

باسه کانی حه ج له پیغمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم

۷ - أَبْوَابُ الْحَجِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نهوهی هاتوره ده باره ی ریز و حورمه تی شاری مه ککه

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حُرْمَةِ مَكَّةَ

۸۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْعَدَوِيِّ، أَنَّهُ قَالَ لِعَمْرِو بْنِ سَعِيدٍ وَهُوَ يَبْعَثُ الْبُعُوثَ إِلَى مَكَّةَ: ائْذَنْ لِي أَتِيهَا الْأَمِيرُ، أُحَدِّثُكَ قَوْلًا قَامَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْغَدَ مِنْ يَوْمِ الْفَتْحِ سَمِعْتُهُ أُذْنًا، وَوَعَاهُ قُلُوبِي، وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنَايَ، حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ أَنَّهُ: حَمِدَ اللَّهَ، وَأَتْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ، وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ، وَلَا يَحِلُّ لِمَرِيٍّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْنُفَكَ فِيهَا دَمًا، أَوْ يَعْضِدَ بِهَا شَجَرَةً، فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ بِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا لَهُ: إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكَ، وَإِنَّمَا أَذِنَ لِي فِيهِ سَاعَةٌ مِنَ النَّهَارِ، وَقَدْ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ، وَلْيَبْلِغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ. فَقِيلَ لِأَبِي شُرَيْحٍ: مَا قَالَ لَكَ عَمْرُو؟ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ مِنْكَ بِذَلِكَ يَا أَبَا شُرَيْحٍ، إِنَّ الْحَرَّمَ لَا يُعِيدُ عَاصِيًا، وَلَا قَارًا بِدَمٍ، وَلَا قَارًا بِحَرْبَةٍ. وَيُزَوَّى وَلَا قَارًا بِحَرْبَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ أَبِي شُرَيْحٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو شُرَيْحٍ الْخَزَاعِيُّ: اسْمُهُ خُوَيْلِدُ بْنُ عَمْرٍو، وَهُوَ الْعَدَوِيُّ، وَهُوَ الْكَنْعِيُّ. وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَلَا قَارًا بِحَرْبَةٍ، يَعْنِي: الْجِنَايَةَ، يَقُولُ: مَنْ جَنَى جِنَايَةً، أَوْ أَصَابَ دَمًا، ثُمَّ لَجَأَ إِلَى الْحَرَمِ فَإِنَّهُ يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ.

واته: له نهبو شوره یحی عهدهویهوه دهگێرنهوه، که به عهمری کورپی سهعیدی رهزای خوای لی بی فرمووه - له کاتیکدا که عهمر سوپای بو شاری مهککه رهوانه دهکرد بو جهنگ له گهل (عبد الله)ی کورپی زوبیر-: نهی نه میر و فرمانده مؤلتهم بده فرموده یهکت بو بگێرمهوه له پتغمبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له رۆژی دووه می رزگارکردنی شاری مهککهدا وتاری دهخوێندهوه، به گوئی خۆم لیم بیست و، بهدل له بهرم کرد، به چاوی خۆم بینیم، سوپاس و ستایشی خوای گهوهی کرد، له پاشدا فرمووی: بهراستی خوای گهوره شاری مهککهی بهرزراگرتوه و جهنگ و خوین رشتنی تیدا حهرام کردوه، نه مهش به ریکه وتنی خه لک نه کراوه، به لکو به وه حی کراوه، بو هیچ که سی حه لال نیه که باوه ری هه بی به خواو به رۆژی دواپی خوینی تیدا بریژی و داری تیدا برییت، نه گهر که سی وتی نهی بو پتغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جهنگی تیدا کرد؟ پنی بلی: خوای گهوره ساتیکی کهم مؤلتهی نهوی داوه، به لام مؤلتهی توی نه داوه، نه مپۆ وهک دوینی حورمه ته که ی گه رایه وه و جهنگ و کوشتاری تیدا حه رامه، نه وانهی نامادهن راییه گه یه نن به وانهی لی ره نین).

به نهبو شوره یح و ترا: نهی عهمری کورپی سهعید چی پی وتی؟ وتی: من نهوه له تو چاکتر ده زانم نهی نهبو شوره یح، بهراستی حه رم که سی یاخی تیدا په نا نادریت، واته که سی حه دیکی شه رعی له سه ربی په نا بهریت به ره که عبه په نا نادریت به لکو حه دده شه رعیه که ی به سه ردا ده سه پیتریت، که سی نک خوین بریژی و په نا بهریت به ره که عبه بو نه وهی تۆله ی لی نه کړیته وه په نا نادریت به لکو حه دده شه رعیه که ی به سه ردا ده سه پیتریت و ده کوژریته وه، مه گهر خاوه ن هق لی خۆش بییت، که سی کیش دزی بکات بو نه وهی دهستی نه برن په نا بهریت به ره که عبه په نا

نادریت به لکو هه ده ده شه رعیه کهی به سه ردا ده سه پینریت.

ئه وهی هاتوره ده بارهی پاداشتی حه ج و عومره

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۸۱۰ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ، وَالذَّهَبُ، وَالْفِضَّةُ، وَلَيْسَ لِلْحَجَّةِ الْمَبْرُورَةِ ثَوَابٌ إِلَّا الْجَنَّةُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْشٍ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی مه سهوده وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که فەر موویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: (به رده وام بن له سه ره نه غامدانی حه ج و عومره چونکه قه لا چۆی تاوان و هه ژاری ده کهن، وه چۆن ناگر و کورهی ناسنگهر و زیرینگر چلک و ژهنگی ناسن و زیر و زیو لاده بن، حه جی قبول کراو پاداشتی نیه جگه له به ههشت).

۸۱۱ - (صحیح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ حَجَّ فَلَمْ يَزِفْهُ، وَلَمْ يَفْسُقْ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو حَازِمٍ كُوْفِيُّ وَهُوَ الْأَشْجَعِيُّ، وَاسْمُهُ سَلْمَانُ مَوْلَى عَزَّةَ الْأَشْجَعِيَّةِ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خاوه صلی الله علیه وسلم .

واته: له نه بو هوره بیره وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سیّ حجی بکات له حجه کهیدا نه چیتته لای ژن و تاوان و بهدکاری نه کات، خوای گه وره له گونا هو تاوانی رابردوی خوش ده بیت).

نه وهی هاتوره ده باره ی تهر ککردنی حج

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّغْلِيظِ فِي تَرْكِ الْحَجِّ

۸۱۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْفُطَيْيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِلَالُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، مَوْلَى رَبِيعَةَ بْنِ عَمْرِو بْنِ مُسْلِمٍ الْبَاهِلِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو إِسْحَاقَ الهمدانيُّ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ مَلَكَ زَاوًا وَزَاحِلَةً تُبَلِّغُهُ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ وَلَمْ يَحْجَّ فَلَا عَلَيْهِ أَنْ يَمُوتَ يَهُودِيًّا، أَوْ نَصْرَانِيًّا، وَذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَفِي إِسْنَادِهِ مَقَالٌ، وَهَلَالُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ تَجْهَوُلٌ، وَالْحَارِثُ يُضَعَّفُ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له پیشهوا علیه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سیّ تیشوی ریگه و لاخیکی سواری وای هه بی بیگه یه نیتته مالی خوا حج نه کات نه وه ده یه وی به جوله که بی بری یان به گاروری که یفی خویه تی، نه مهش به پیی نهم نایه ته: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). سورة آل عمران: ۹۷. واته: خوا حجی که عبهی بریاراه له سهر مهردم، له سهر نه وهی توانای ریگای هه بیت).

حه ج به تیشوی ریگهو و لاخی سواری پیویست ده بی

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابِ الْحَجِّ بِالزَّادِ وَالرَّاحِلَةَ

٨١٣ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّادِ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنْ ابْنِ عُمرَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يُوجِبُ الْحَجَّ؟ قَالَ: الزَّادُ وَالرَّاحِلَةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا مَلَكَ زَادًا وَرَاحِلَةً وَجَبَ عَلَيْهِ الْحَجُّ. وَإِبْرَاهِيمُ هُوَ ابْنُ يَزِيدَ الْحَوْزِيُّ الْمَكِّيُّ وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نیبنو عومهرده رهزای خویان لسی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: پیای هه ته خزمهت پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم)، وتی: نهی پیغه مبهه ری خوا (صلى الله عليه وسلم)، حه ج به چی پیویست ده بی؟ فهرمووی: (به تیشوی ریگهو و لاخی سواری پیویست ده بی). به پهیره وکردنی فهرمووده که زانایان رایان وایه: ههرکه سی تیشوی ریگهو و لاخی سواری بی حه جی له سهه رواجه.

نهوهی هاتووه ده باره ی حه ج چهند جار فهرزه

٥ - بَابُ مَا جَاءَ كَمْ فُرِضَ الْحَجُّ

٨١٤ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْصُورُ بْنُ وَرْدَانَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْبَخَرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا)، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيْ كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيْ كُلِّ عَامٍ؟ قَالَ: لَا، وَلَوْ قُلْتُ: نَعَمْ،

لَوَجَبَتْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ).
وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثٌ عَلَيَّ حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ،
سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: أَبُو الْبَخْتَرِيِّ لَمْ يُذَكِّرْ عَلِيًّا. وَأَسْمُ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ سَعِيدُ بْنُ أَبِي
عِمْرَانَ وَهُوَ سَعِيدُ بْنُ فَيْرُوزَ.

واته: له پیتهوا عه لیهوه ره زای خوای لسی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی:
کاتی که نهم نایه ته دابه زی: (وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا).
سورة آل عمران: ۹۷. وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نه مه بو
هموو سالتیکه؟ دهنگی نه کرد، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)،
نه مه بو هموو سالتیکه؟ فهرمووی: (نه خیر، نه گهر بلیم: به لئی فهرزده بیت
له سهرتان). جا خوای گه وره نهم نایه تهی دابه زانده: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). سورة المائدة: ۱۰۱. واته: نهی نهو که سانهی باوه رتان
هیناوه! له پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه پرسن که نه گهر بو تان روون بکریته وه
غه مبار و نارده حهت ده بن.

پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم چهند حه جی کردوه

۶ - بَابُ مَا جَاءَ كَمْ حَجَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۸۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ
سُفْيَانَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَجَّ ثَلَاثَ حِجَجٍ، حَجَّتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُهَاجِرَ، وَحَجَّةَ بَعْدَ مَا هَاجَرَ،
وَمَعَهَا عُمْرَةٌ، فَسَاقَ ثَلَاثَةً وَسِتِّينَ بَدَنَةً، وَجَاءَ عَلِيٌّ مِنَ الْيَمَنِ بِبَقِيَّتِهَا فِيهَا جَمَلٌ لِأَبِي
جَهْلٍ فِي أَنْفِهِ بُرَّةٌ مِنْ فِضَّةٍ فَنَحَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِيَضْعَةٍ، فَطَبِخْتُ، وَشَرِبْتُ مِنْ مَرَقِهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ حُبَابٍ وَرَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ فِي كُتُبِهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَيْدٍ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا فَلَمْ يَعْرِفْهُ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَأَيْتُهُ لَمْ يَعُدَّ هَذَا الْحَدِيثَ مَحْفُوظًا، وَقَالَ: إِنَّمَا يُرَوَّى عَنِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُجَاهِدٍ مُرْسَلًا.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغمبری خوا (صلى الله عليه وسلم) سى حه جى کردووه، دوو حه جیان له پیش کۆچکردن، حه ج و عومرهیه کیش له پاش کۆچکردن، سه د و شتری کرد به قوریانی، شهست و سى و شتری له مه دینه وه دایه بهر به ره وه مه ککه، پیشه وه عه لیش رهزای خوای لی بی له یه مه نه وه باقیه که ی هینا بوو، و شتریکى نیری نه بو جه هلیان تیدا بوو، نه لقه یه کی زیوی له لوتدا بوو، پیغمبری خوا (صلى الله عليه وسلم) به ده سستی خۆی سه ری بری، فرمانی کرد له ههر قوریانیه ک پارچه یه کیان هینا، کولاندیان و له گۆشتاوه که یانی خوارد.

٨١٥- (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: كَمْ حَجَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: حَجَّةً وَاحِدَةً، وَاعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ: عُمَرَةً فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً الْحَذِيئَةِ، وَعُمَرَةً مَعَ حَجَّتِهِ، وَعُمَرَةً الْجِعْرَانَةِ، إِذْ قَسَمَ غَنِيمَةً خُثَيْنَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَحَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ هُوَ أَبُو حَبِيبٍ الْبَصْرِيُّ هُوَ جَلِيلٌ ثِقَةٌ، وَثَقَّةٌ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ.

واته: له قهتاده وه ده گپرنه وه، که فرمویه تی: وتم به نه نه سی کوری مالیک

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

رهزای خوی لی بی: پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چند حه جی کردوه؟
فهرموی: یه ک حه ج و چوار عومره: عومریه له (ذِي الْفُعْدَةِ)، عومری
خوده ییبه، عومریه له گهل حه جه کیدا - حه جی مالاوایی - ، عومریه کیش له
جه عرانه - که شوی نیکه له نیتوان مه ککه و مه دینه دا - ، کاتی که غه نیمه ت و
دهستکه وتی جهنگی شهری حونه نیی دابهش ده کرد.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم چند عومری کردوه

۷ - بَابُ مَا جَاءَكُمْ اَعْتَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۸۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَعْتَمَرَ اَرْبَعَ عُمَرٍ: عُمَرَةَ الْحَذِيثَةَ، وَعُمَرَةَ الثَّانِيَةَ مِنْ قَابِلٍ، وَعُمَرَةَ الْقَضَاءِ فِي ذِي الْفُعْدَةِ، وَعُمَرَةَ الثَّالِثَةَ مِنَ الْجِعْرَانَةِ، وَالرَّابِعَةَ الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَرَوَى ابْنُ عُيَيْنَةَ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اَعْتَمَرَ اَرْبَعَ عُمَرٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، حَدَّثَنَا بِذَلِكَ سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموی ته: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوار عومری کردوه: عومریه کیان له کاتی ریکه وتنی خوده ییبه دا که کافره کانی قوره یش ریگه یان نه دا، دوهم: عومری قه زا کرده وه که ریکه وتن له گهل کافره کانی قوره یش سالی داهاتوو عومره بکات،

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

سییه: نهو عومره یه بوو که له جیعرانه وه ئیحرامی پۆشی بۆی، چواره: نهو عومره یه له گهه له حه جی مالاوایی دا پیکه وه کردی.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم له جی شویتیکدا ئیحرامی ده به ست

۸ - بَابُ مَا جَاءَ مِنْ أَيْ مَوْضِعٍ أَحْرَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۸۱۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا أَرَادَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَجَّ أَذَّنَ فِي النَّاسِ، فَاجْتَمَعُوا إِلَيْهِ، فَلَمَّا أَتَى الْبَيْدَاءَ أَحْرَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَنَسٍ، وَالْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیری کوپی (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ویستی حه ج بکات، جاری حه جی دا به ناو خه لکدا، خه لکینکی زۆر له ده وری کۆبوونه وه، کاتی که گه یشته بهیدا ئیحرامی دابه ست.

۸۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: الْبَيْدَاءُ الَّتِي يَكْذِبُونَ فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاللَّهُ مَا أَهَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ مِنْ عِنْدِ الشَّجَرَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: نهو بهیدانه ی که ئیه وه له خۆتانه وه به بی زانیاری باسی ده که ن که گوايه پیغمبر صلی الله علیه وسلم له وی ئیحرامی دابه ستوه و تهلبیه (لَبَّيْكَ)

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کردوو وای نیدو لیتان تیکچوو، به لکو نه مه راستیه که تی سوئند به (الله) پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیشت له مزگه و ته که ی (ذِي الْحُلَيْفَةِ) له لای درختیکدا که له و ناو دا بوو نیحرامی دابهست و تلبیه ی کرد.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم له چی کاتیکدا نیحرامی دابهست

۹ - بَابُ مَا جَاءَ مَنِ أَحْزَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۸۱۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهَلَ فِي دُبُرِ الصَّلَاةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُ أَحَدًا رَوَاهُ غَيْرَ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ حَرْبٍ، وَهُوَ الَّذِي يَسْتَجِبُهُ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنَّ يُحْرَمَ الرَّجُلُ فِي دُبُرِ الصَّلَاةِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوا ی نو یو نیحرامی دابهست و تلبیه ی کرد.

ده باره ی نیحرام دابهستن بو حه ج به جیا.

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِفْرَادِ الْحَجِّ

۸۲۰ - (شاذ) حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ، قِرَاءَةً عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْرَدَ الْحَجَّ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَرَوَى عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْرَدَ الْحَجَّ، وَأَفْرَدَ أَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ.

واته: له عانیشهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) به جیا نیحرامی حجی داده بهست.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به جیا نیحرامی حجی داده بهست، هروه ها پیشه وایان نه بو به کر و عومره و (عثمان) یش رهزای خویان لی بی.

۸۲۰ (م) - (حسن الإسناد) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نَافِعٍ الصَّائِغُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ بِهَذَا. وَقَالَ الثَّوْرِيُّ: إِنَّ أَفْرَدْتَ الْحَجَّ فَحَسَنٌ، وَإِنْ قَرَنْتَ فَحَسَنٌ، وَإِنْ تَمَتَّعْتَ فَحَسَنٌ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ مِثْلَهُ. وَقَالَ: أَحَبُّ إِلَيْنَا الْإِفْرَادُ، ثُمَّ التَّمَتُّعُ، ثُمَّ الْقِرَانُ.

پیشهوا سوفیانی (ثوری) ده فهرموویت: به جیا نیحرام دابهستن بو حج چاکه، بو حج و عومره پیکهوه چاکه، بو عومره له مانگه کانی حجددا، جا بو حج ههر لهو سالددا چاکه. پیشهوا شافیعیش به هه مان شیوه، فهرمووی: نیحرام دابهستنی حجه مان به جیا پی خۆشه، له پاشدا بو عومره له مانگه کانی حجددا، جا بو حج ههر لهو سالددا، نینجا بو حج و عومره پیکهوه.

نهوهی هاتووه ده ربارهی کو کردنهوهی حج و عومره

۱۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۸۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَبَيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ

سنن الترمذی بهرگی به کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

أَهْلِي الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَاخْتَارَهُ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ، وَغَيْرِهِمْ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکوه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که
فرمودیه تی: بو خوم گویم له پیغمبریه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو
ده یفرمود: (لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ) بو عومره و حج پیکه وه نیحرامی دابه ست و
ته لیبیه ی کرد.

دوباره ی نیحرام دابه ست بو عومره له مانگه کانی

حه جدا، جا بو حج هر له و سالتا

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّمَتُّعِ

۸۲۲ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ
بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ لَيْثٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، وَأَوَّلُ مَنْ نَهَى عَنْهَا مُعَاوِيَةُ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فرمودیه تی:
پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیحرامی داده ست بو عومره نیجا بو حج،
هر وه ها پیشه وایان نه بو به کر و عومره و (عثمان) یش ره زای خویان لی بی،
به کم که س ریگری کرد موعاویه بوو ره زای خوی لی بی.

۸۲۳ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ نَوْفَلٍ، أَنَّهُ سَمِعَ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ، وَالضَّحَّاكَ بْنَ
قَيْسٍ وَهَذَا يَذْكُرَانِ التَّمَتُّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَقَالَ الضَّحَّاكَ بْنُ قَيْسٍ: لَا يَصْنَعُ ذَلِكَ
إِلَّا مَنْ جَهِلَ أَمْرَ اللَّهِ، فَقَالَ سَعْدٌ: بَلَى مَا قُلْتَ يَا ابْنَ أَخِي، فَقَالَ الضَّحَّاكَ بْنُ

قَبَسَ: فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَدْ نَهَى عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ سَعْدٌ: قَدْ صَنَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَصَنَعْنَاهَا مَعَهُ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: له موحه ممدی کوری (عبد الله) ی کوری (حارث) ی کوری نهو فله وه ده گپړ نه وه، که گوئی له ساعدی کوری نه بی وه قاص و (ضحاك) ی کوری قه یس بووه، باسی نیحرام دابه ستیان کردووه بۆ عومره له مانگه کانی حه جدا، پاشان بۆ حج هر لهو سالد، (ضحاك) ی کوری قه یس فهرمووی: مه گهر که سی نهو کاره بکات نه زان بی به فهرمانی خوی گه وړه، ساعد فهرمووی: نهی برارای خوم قسه یه کی ناشیرینت کرد، (ضحاك) فهرمووی: پیشه و عومر ره زای خوی لی بی رتگری له وه ده کرد، ساعد فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) نهو کاره ی کردووه، نیمه ش له خزمه تیدا کردمان.

۸۲۴ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ سَالِمَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، حَدَّثَهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، وَهُوَ يَسْأَلُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ عَنِ التَّمَتُّعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: هِيَ حَلَالٌ، فَقَالَ الشَّامِيُّ: إِنَّ أَبَاكَ قَدْ نَهَى عَنْهَا، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ أَبِي نَهَى عَنْهَا وَصَنَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَأْمَرَ أَبِي تَتَّبِعُ؟ أَمْ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟، فَقَالَ الرَّجُلُ: بَلَى أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَقَدْ صَنَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعُثْمَانَ، وَجَابِرٍ، وَسَعْدٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ اخْتَارَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمُ التَّمَتُّعُ بِالْعُمْرَةِ. وَالتَّمَتُّعُ أَنْ يَدْخُلَ الرَّجُلُ بِعُمْرَةٍ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، ثُمَّ يَقِيمَ حَتَّى يَحْجَّ فَهُوَ مُتَمَتِّعٌ وَعَلَيْهِ دَمٌ مَا اسْتَيْمَرَ مِنَ الْهَدْيِ، فَإِنْ لَمْ يَحِجْ

صَامَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيُسْتَحَبُّ لِلْمُتَمَتِّعِ إِذَا صَامَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ، أَنْ يَصُومَ الْعَشَرَ وَيَكُونَ آخِرُهَا يَوْمَ عَرَفَةَ، فَإِنْ لَمْ يَصُمْ فِي الْعَشْرِ صَامَ أَيَّامَ التَّشْرِيقِ، فِي قَوْلِ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْهُمْ ابْنُ عُمَرَ، وَعَائِشَةُ. وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَصُومُ أَيَّامَ التَّشْرِيقِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ. وَأَهْلُ الْحَدِيثِ يَخْتَارُونَ التَّمَتُّعَ بِالْعُمْرَةِ فِي الْحَجِّ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدَ وَإِسْحَاقَ.

واته: له سالمی کوری (عبد الله) وه ده گپړنه وه، که گوئی له پیاوینکی خه لکی شام بوو، سه بارهت به نیحرام دابه ستن بو عومره له مانگه کانی حه جدا، پاشان بو حه ج هدر لهو سالد، له (عبد الله) ی کوری عومهری ره زای خوای لی بی دهرسی؟ (عبد الله) ی کوری عومهر فهرمووی: نه وه کارینکی حه لال و دروسته، کابرای شامی وتی: باوکت رینگری لی کردوه، (عبد الله) ی کوری عومهر فهرمووی: نایا ده زانی باوکم رینگری لی کردوه، پیغه مبهری خواش (صلى الله عليه وسلم) نهو کاره ی ده کرد، ده ی تو شوین فهرمانی باوکم ده که وی یان فهرمانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم)؟ پیاوه که وتی: به لکو شوین فهرمانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده که وم، فهرمووی: به راستی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) نهو کاره ی ده کرد.

هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وانیش نه مه یان هه لباردوه: پیاو له مانگه کانی حه جدا نیحرام ده به ستی بو عومره، جا ده مینیتته وه تا حه ج ده کات، نه وه (متمتع) ه، نیحرام ده به ستی بو حه ج چی ناژله و حه یوانینکی له ده ست هات ده بی بیکات به قوریانی، نینجا نه گهر بزی نه کراو ده ستی نه رویشته ده بی له جیاتی نه وه سی روژ له روژه کانی حه ج به روژوو

بی و هه رکه گه رایه وه بۆ ماله وه ههوت رۆژی تریش، وا چاکه نه گهر سێ رۆژ له رۆژه کانی حه ج به رۆژوو بوو له ده رۆژی یه که می مانگی (ذی الحجة) دا به رۆژوو بی، رۆژی عه ره فه کۆتا رۆژی بی، نه گهر لهو رۆژانه دا به رۆژوو نه بوو، رۆژه کانی دوانزه و سیانزه و چواره به رۆژوو بی، پێیان دهوتریت: (ایام التشریق). له وهی هه ندی له هاوه لانی پێغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له وانه: ئیبنو عومه ر و عایشه، پێشه وایان مالیک و شافعی و نه حمه د و ئیسه حق نه مه ده فره مون. هه ندیکان ده فره مون: (ایام التشریق) به رۆژوو نه بی، نه مه ش وهی خه لکی کوفه یه. فره مووه ناسان (تمتع) یان هه لباردوه نه مه ش وهی پێشه وایان شافعی و نه حمه د و ئیسه حقه.

ده رباره ی ته لبیه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ)

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّلْبِيَةِ

۸۲۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ تَلْبِيَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ، وَالْمُلْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنْ زَادَ فِي التَّلْبِيَةِ شَيْئًا مِنْ تَعْظِيمِ اللَّهِ فَلَا بَأْسَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَأَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يَفْتَصِّرَ عَلَى تَلْبِيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنَّمَا قُلْنَا لَا بَأْسَ بِزِيَادَةِ تَعْظِيمِ اللَّهِ فِيهَا لِمَا جَاءَ عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَهُوَ حَفِظَ التَّلْبِيَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ زَادَ ابْنُ عُمَرَ فِي تَلْبِيَتِهِ مِنْ قَبْلِهِ: لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له یتقمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

واته: له ئیبنو عومره ره ره زای خویان لی بئی ده گپرنه وه، که تهلبیه ی یتقمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم شتویه به وه: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ، وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ).

۸۲۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ أَهْلًا فَاَنْطَلَقَ يُهْلُ، فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ. وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَقُولُ: هَذِهِ تَلِيَّةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ يَزِيدُ مِنْ عِنْدِهِ فِي آثَرِ تَلِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومره ره ره زای خویان لی بئی ده گپرنه وه، که تهلبیه ی کرد، ده رچوو بۆ تهلبیه کردن ده یفرموو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ). نافع فرموو: (عبد الله) کوری عومر ره زای خویان لی بئی ده یفرموو: نه مه تهلبیه ی یتقمبهری خوايه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له دواى نه وه له لایهن خویه وه نه مه ی بۆ زیاد کرد: (لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ).

ده باره ی گه وره یی خیری تهلبیه و قوربانی کردن

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ التَّلِيَّةِ وَالنَّحْرِ

۸۲۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدٍ

بْنِ الْمُتَكْدِرِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ: أَيُّ الْحَجِّ أَفْضَلُ؟ قَالَ: الْعَجُّ وَالنَّجُّ.

واته: له پیشهوا شه بو به کری صدیقه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پرسیار کرا له پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ج حه جی خیری چاکتر و گه وره تره؟ فەرمووی: (ته لیه به ده نگی بهرز و قوریانی کردن).

۸۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَمِسُ إِلَّا لِيَّ مَنْ عَنْ يَمِينِهِ، أَوْ عَنْ شِمَالِهِ مِنْ حَجَرٍ، أَوْ شَجَرٍ، أَوْ مَذْرٍ، حَتَّى تَنْقَطِعَ الْأَرْضُ مِنْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا.

واته: له سه هلی کوری سه عده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویته: پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویته: (کاتی موسولمانی له به یکه ده کات هه رچی له لای راست و چه پیه وه یه ته له بهرد و درهخت و پارچه قوری لینج هیه بۆی ده سیننه وه له به یکه ده کهن ههتا قیامهت).

۸۲۸ م- حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّغْفَرَانِيُّ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرِو الْبَصْرِيُّ قَالَا: حَدَّثَنَا عُبَيْدَةُ بْنُ حُمَيْدٍ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَيَّاشٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أَبِي بَكْرٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ أَبِي قُدَيْكٍ عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عُثْمَانَ، وَحُمَيْدُ بْنُ الْمُتَكْدِرِ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، وَقَدْ رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُتَكْدِرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ، وَرَوَى أَبُو نُعَيْمٍ الطَّحَّانُ ضِرَارُ بْنُ صُرْدٍ، هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ابْنِ أَبِي

فُذِّلِكَ، عَنْ الصَّخَّاءِ بْنِ عَثْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَخْطَأَ فِيهِ ضِرَارٌ. سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ الْحَسَنِ يَقُولُ: قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: مَنْ قَالَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنِ ابْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، فَقَدْ أَخْطَأَ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: وَذَكَرْتُ لَهُ حَدِيثَ ضِرَارِ بْنِ صُرْدٍ عَنِ ابْنِ أَبِي فُذَيْلٍ، فَقَالَ: هُوَ خَطَأٌ، فَقُلْتُ: قَدْ رَوَاهُ غَيْرُهُ، عَنِ ابْنِ أَبِي فُذَيْلٍ أَيْضًا مِثْلَ رَوَاتِهِ، فَقَالَ: لَا شَيْءَ إِنَّمَا رَوَاهُ عَنِ ابْنِ أَبِي فُذَيْلٍ، وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَرَأَيْتُهُ يُضَعِّفُ ضِرَارَ بْنَ صُرْدٍ. وَالْعَجُّ: هُوَ رَفْعُ الصَّوْتِ بِالتَّلْبِيَةِ، وَالتَّجُّ: هُوَ نَحْرُ الْبَدَنِ.

دهر باره ی وتنی تهلبیه به دهنگی بهرز

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالتَّلْبِيَةِ

۸۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ ابْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ خَلَادِ بْنِ السَّائِبِ بْنِ خَلَّادٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَتَانِي جَبْرِيلُ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ وَالتَّلْبِيَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ خَلَّادٍ، عَنْ أَبِيهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ خَلَّادِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَصِحُّ، وَالصَّحِيحُ هُوَ عَنْ خَلَّادِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، وَهُوَ خَلَّادُ بْنُ السَّائِبِ بْنِ خَلَّادِ بْنِ سُوَيْدِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ.

واته: له خهللادی کوپی سانیبی کوپی خهللادهوه، له باوکیهوه رهزای خویان

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (جبریل سه لامی خوی له سه ریته هاته لام و فهرمانی پی کردم، که فهرمان بکه به یارانم و نه وانه ی که له گه لمن له کاتی ئی حرام دابه ستنی حه ج و عومره دا به دهنگی بهرز ته لبیه بکه ن: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ).

ده باره ی خوشتن له کاتی ئی حرام دابه ستندا

۱۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِغْتِسَالِ عِنْدَ الْإِحْرَامِ

۸۳۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَعْقُوبَ الْمَدَنِيُّ، عَنِ ابْنِ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَحْرَدَ لِإِهْلَاكِهِ وَاعْتَسَلَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَقَدْ اسْتَحَبَّ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ الْإِغْتِسَالَ عِنْدَ الْإِحْرَامِ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ.

واته: له خاريجه ی کوری زهیدی کوری (ثابت) وه، له باوکیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه پوشاکی خوی دامالی و خوی شت بو ئی حرام دابه ستن.

هه ندی له زانایان خوشتنیان بو ئی حرام دابه ستن پی باشه، پیشهوا شافعی نه مه ده فهرموویت.

ده باره ی کات و شورتی نیحرام دابهستی خه لکی ده ورور بهر

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي مَوَاقِيتِ الْإِحْرَامِ لِأَهْلِ الْأَفَاقِ

۸۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: مِنْ أَيْنَ هُلُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَأَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ، وَأَهْلُ تَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ. قَالَ: وَأَهْلُ الْيَمَنِ مِنْ يَلْمَلَمَ.

وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گینهوه، که پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کوی نیحرام دابهستین؟ فهرمووی: (خه لکی مه دینه له (ذی الحلیفه)، خه لکی شام له (جحفه)، خه لکی نه جد له (قرن) . فهرمووی: (خه لکی یه مهنیش له (یلملم) .

۸۳۲ - (منكر) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَّتْ لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ الْعَقِيقَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گینهوه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عقیقی دیاریکرد بو نیحرام دابهستنی خه لکی روزه لات.

نهو پۆشاکه ی دروست نیه بپۆشریت بۆ حه ج و عومره

۱۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِيهِمَا لَا يَجُوزُ لِلْمُحْرِمِ تَلْبَسُهُ

۸۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ قَالَ: قَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَاذَا تَأْمُرُنَا أَنْ نَلْبَسَ مِنَ الثِّيَابِ فِي الْحَرَمِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَلْبَسُوا الْقُمُصَ، وَلَا السَّرَاوِيلَاتِ، وَلَا الْبَرَائِسَ، وَلَا الْعَمَائِمَ، وَلَا الْحِفَافَ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ أَحَدٌ لَيْسَتْ لَهُ نَعْلَانِ فَلْيَلْبَسِ الْحَقِيزَ، وَلْيَقْطَعْهُمَا مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا شَيْئًا مِنَ الثِّيَابِ مَسَّهُ الرَّعْفَرَانُ، وَلَا الْوَرَسُ، وَلَا تَنْتَقِبِ الْمَرْأَةُ الْحَرَامَ، وَلَا تَلْبَسِ الْقُقَازِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لى بى ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیاوی هه ستا وتی: نه ی پیغه مبری خوا (صلى الله عليه وسلم)، فهرمانان به چ پۆشاکى پى ده کهیت له بهری بکهین بۆ حه ج و عومره؟ فهرمووی: (کراس و شهروال و بورنس نهو پۆشاکه یه کللاه که ی له خویه تی له بهر نه کات، کلل و میزه ره له سه ره نه کات، هه ره پۆشاکى که رهنگ کرابى به شتیک بۆنى خوشى لى بیت یان زه عفهران و وه رسی پتوه بیت له بهری نه کات، (خوف) کاله له پى نه کات، مه گهر جوتى نه علی ده ست نه که ویت، نهو که سه ی که جوتى نه علی ده ست نه که وت، با جوتى خوف له پى بکات به لام به شتیه یه بیان پیتسه وه له ژیر قوله پیکانیسه وه بیت، نافره ت نيقاب نه کات واته روخسارى دانه پۆشى و ده ستکیش له ده ست نه کات).

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

نه گهر نه عل و بهر کۆشی دهست نه کهوت شهروال و خوف له بی بکات.

۱۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي لُبْسِ السَّرَاوِيلِ وَالْحَقَّقِينَ لِلْمُحْرِمِ إِذَا لَمْ يَجِدِ الْإِزَارَ وَالتَّغْلِينَ

۸۳۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الضَّيِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُحْرِمُ إِذَا لَمْ يَجِدِ الْإِزَارَ فَلْيَلْبَسِ السَّرَاوِيلَ، وَإِذَا لَمْ يَجِدِ التَّغْلِينَ فَلْيَلْبَسِ الْحَقَّقِينَ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گیترنه وه، که فهرموویه تی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یفه رموو: (نه گهر که سی بهر کۆشی دهست نه کهوت شهروال له بی بکات، نه گهر که سی نه علی دهست نه کهوت خوف له بی بکات).

۸۳۴ م - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرٍو، نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا لَمْ يَجِدِ الْمُحْرِمُ الْإِزَارَ لَبَسَ السَّرَاوِيلَ، وَإِذَا لَمْ يَجِدِ التَّغْلِينَ لَبَسَ الْحَقَّقِينَ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ عَلَى حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا لَمْ يَجِدِ تَغْلِينَ فَلْيَلْبَسِ الْحَقَّقِينَ، وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ.

نه وهی له گهل ئیحراره کهیدا جبهیه یان پۆشاکینکی تری له بهردا بی

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يُحْرِمُ وَعَلَيْهِ فَمِصٌّ أَوْ جُبَّةٌ

۸۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

بْنِ أَبِي سُلَيْمَانَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ يَغْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، قَالَ: رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَغْرَابِيًّا قَدْ أَحْرَمَ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَنْزِعَهَا.

واته: له یه علای کوری نومیه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عهده بیکی ده شته کی بینی
نیحرامی پژی بوو جبهه کیشی له بهردا بوو، فرمانی پی کرد جبهه کی داکه نی.

۸۳۶ - حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَغْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ، وَهَذَا أَصَحُّ، وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ. هَكَذَا رَوَاهُ قَتَادَةُ، وَالْحَجَّاجُ بْنُ أَرْطَاةَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ يَغْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، وَابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَغْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

نهو که سه ی له نیحرامدایه چ جوړه جانده وه ری بکوژیت گوناوی ناگات؟

۲۱ - بَابُ مَا يَقْتُلُ الْمُحْرِمُ مِنَ الدَّوَابِّ

۸۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّازِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ: الْقَارَةُ، وَالْعَقْرَبُ، وَالْغُرَابُ، وَالْحُدَيَّا، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثٌ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (پینج جانده وه ده کوژیت له

سنن الترمذي بهر گي يه كه م - باسه كاني حه ج له پيغمبري خواره صلى الله عليه وسلم .

خاكي حهره مدا - كوشتنيان حه لآله جا نهو كه سه له نيحرامدا بيتت بيان نا - :
مشك و دويشك و - مار - قهله ريش و كؤلاره و سه گي هار كه بگه زيت).

۸۳۸ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَقْتُلُ الْمُحْرِمُ السَّبْعَ الْعَادِيَّ، وَالْكَلْبَ الْعَقُورَ، وَالْفَأْرَةَ، وَالْعَقْرَبَ، وَالْحِدَاةَ، وَالْغُرَابَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: الْمُحْرِمُ يَقْتُلُ السَّبْعَ الْعَادِيَّ وَالْكَلْبَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: كُلُّ سَبْعٍ عَدَا عَلَى النَّاسِ أَوْ عَلَى ذَوَائِهِمْ فَلِلْمُحْرِمِ قَتْلُهُ.

واته: له نهبو سه عيده وه ره زاي خواي لي بي ده گيرنه وه، كه پيغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: (نهو كه سه ي له نيحرامدا بيتت دروسته نه مانه بكوژيت: نهو درنده يه ي كه په لاماري خه لك ده دات و ده يگه زيت و برينداري ده كات، سه گي هار كه بگه زيت، مشك و دويشك و - مار - كؤلاره و قهله ريش).

كه سي له نيحرامدا كه له شاخ بكات.

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحِجَامَةِ لِلْمُحْرِمِ

۸۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، وَعَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ ابْنِ جُبَيْنَةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْحِجَامَةِ لِلْمُحْرِمِ قَالُوا: لَا يَخْلُقُ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

شَعْرًا. وَقَالَ مَالِكٌ: لَا يَخْتَجِمُ الْمُحْرِمُ إِلَّا مِنْ ضَرُورَةٍ. وَقَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَالشَّافِعِيُّ: لَا بَأْسَ أَنْ يَخْتَجِمَ الْمُحْرِمُ، وَلَا يَنْزِعَ شَعْرًا.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له نیحرامدا بووه که له شاخی کردووه.

که سی له نیحرامدا هاوسه رگری بکات باش نیه.

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ تَزْوِيجِ الْمُحْرِمِ

۸۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ، قَالَ: أَرَادَ ابْنُ مَعْمَرٍ أَنْ يُنْكِحَ ابْنَتَهُ، فَبَعَثَنِي إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ وَهُوَ أَمِيرُ الْمُؤَسِّمِ بِمَكَّةَ، فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: إِنَّ أَخَاكَ يُرِيدُ أَنْ يُنْكِحَ ابْنَتَهُ، فَأَحَبُّ أَنْ يُشْهَدَكَ ذَلِكَ، قَالَ: لَا أَرَاهُ إِلَّا أَعْرَابِيًّا جَافِيًّا، إِنَّ الْمُحْرِمَ لَا يُنْكِحُ وَلَا يُنْكَحُ، أَوْ كَمَا قَالَ. ثُمَّ حَدَّثَ عَنْ عُثْمَانَ مِثْلَهُ يَرْفَعُهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ، وَمِثْمُونَةَ. حَدِيثُ عُثْمَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَابْنُ عُمَرَ، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ فُقَهَاءِ التَّابِعِينَ، وَبِهِ يَقُولُ مَالِكٌ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ: لَا يَزَوُّنَ أَنْ يَتَزَوَّجَ الْمُحْرِمُ، قَالُوا: فَإِنْ نَكَحَ فَنِكَاحُهُ بَاطِلٌ.

واته: له نویه یهی کوری وه هه به وه ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: نیبنو مه عمه ر ده ی ویست ژن بو کوره که ی بی تی، نارد می بو خزمه ت نه بانی کوری (عثمان) ی کوری عه فغان رهزای خویان لی بی که نه و ساله نه و نه میر و کاربه دهستی حه ج بوو هه ردوکیان له نیحرامدا بوون، منیش چووم بو خزمه تی وتم: براهه ت ده یه وی

ژن بیئنی بۆ کۆرپه کهی پیتی خوش بوو تۆش ئاماده بی، نه بان رازی نه بوو به کاره کهی و ئینکاری کرد، فەرمووی: من وا نه زانم کهس کاری وا ناکات مه گهر که سینی که ره جاف، بیگومان نهو که سهی که له ئیحرامدایه دروست نیه نه ژن بهیئنی بۆ خۆی و نه ژن به شو بدات وه نه خواز بیئیش بکات، له پاشدا نه بان له باوکیه وه فەرمووده یه کی لهو شیوه گیرایه وه، فەرمووده کهی بهرز کرده وه بۆ پیغمه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

به په پیره و کردنی فەرمووده که هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغمه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له وانه: پیشه وایان عومه ری کۆری (خطاب) و پیشه واهلی و ئیبنو عومه ر ره زای خوایان لی بی، به لایانه وه دروست نیه که سی له ئیحرامدا بی هاوسه رگیری بکات، نه مهش و تهی هه ندی له شه ر عزانه کانی شوینکه و توانه، پیشه وایان مالیک و شافیعی و نه حمه د و ئیسه قاق نه مه ده فهرموون، به لایانه وه دروست نیه که سی له ئیحرامدا بی هاوسه رگیری بکات، ده فهرموون: نه گهر هاوسه رگیری بکات نه وه هاوسه رگیریه کهی پوچ و به تاله.

٨٤١ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ مَطَرٍ الْوَرَّاقِ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ حَلَالٌ، وَبَنَى بِهَا وَهُوَ حَلَالٌ، وَكُنْتُ أَنَا الرَّسُولَ فِيمَا بَيْنَهُمَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا أَسْنَدُهُ غَيْرَ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ مَطَرٍ الْوَرَّاقِ، عَنْ رَبِيعَةَ. وَزَوَّى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ رَبِيعَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ حَلَالٌ. زَوَّاهُ مَالِكٌ مُرْسَلًا. وَزَوَّاهُ أَيْضًا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ رَبِيعَةَ مُرْسَلًا. وَزَوَّى عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِ، عَنْ مَيْمُونَةَ قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ حَلَالٌ. وَزَوَّى بَعْضُهُمْ عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِ أَنَّ

سنن الترمذی بهرگی به کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةً وَهُوَ حَلَالٌ. وَيَزِيدُ بْنُ الْأَصَمِّ هُوَ ابْنُ أُخْتِ مَيْمُونَةَ.

واته: له نه بو رافيعه وه ره زای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) مهيمونه ي ماره كرد له كاتيكدا كه له نيحرامدا نه بوو، چوه لاي له نيحرامدا نه بوون، من و پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له نيواندا بووين.

نه وه ي هاتوره ده باره ي روخسه ت له مه دا

٢٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

٨٤٢ - (شاذ) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ حَبِيبٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةً وَهُوَ مُحْرِمٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَهْلُ الْكُوفَةِ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) مهيمونه ي ماره كرد له كاتيكدا له نيحرامدا بوو.

٨٤٣ - (شاذ) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةً وَهُوَ مُحْرِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ره زای خوايان لى بى ده گيرنه وه، كه فهرموويه تى:

پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مهیمونه ی ماره کرد له کاتی کدا له نیحرامدا بوون.

۸۴۴ - (شاذ) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَطَّارُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الشَّعْنَاءِ يُحَدِّثُ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الشَّعْنَاءِ: اسْمُهُ جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ. وَاحْتَلَفُوا فِي تَزْوِيجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَيْمُونَةَ، لِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَهَا فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: تَزَوَّجَهَا خَلَالًا، وَظَهَرَ أَمْرُ تَزْوِيجِهَا وَهُوَ مُحْرِمٌ، ثُمَّ بَنَى بِهَا وَهُوَ خَلَالٌ بِسَرَفٍ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، وَمَاتَتْ مَيْمُونَةُ بِسَرَفٍ، حَيْثُ بَنَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَدُفِنَتْ بِسَرَفٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مهیمونه ی ماره کرد له کاتی کدا له نیحرامدا بوون. له سهر هاوسه رگری مهیمونه جیاوازیان ههیه، چونکه پیغمبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ریگهی مه که ماره ی کرد، ههندیکیان دهرموون: له کاتی کدا ماره ی کرد له نیحرامدا نه بوون، کاتی که داوای کرد له نیحرامدا بوو، کاتی که له سهر له پیتی مه که پیغمبری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چووه لای له نیحرامدا نه بوون، مهیمونه له سهر وه فاتی کرد و له سهر به خاک سپێردا.

۸۴۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا فَرَّازَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ، عَنْ مَيْمُونَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَهَا وَهُوَ خَلَالٌ، وَبَنَى بِهَا خَلَالًا، وَمَاتَتْ بِسَرَفٍ، وَدَفِنَتْهَا فِي الظِّلَّةِ الَّتِي بَنَى بِهَا فِيهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَرَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ مُرْسَلًا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ خَلَالٌ.

واته: له مه یونه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، کاتی که پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماره ی کرد له نیحرامدا نه بوون، کاتی پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوه لای له نیحرامدا نه بوون. له سهرف وه فاتی کرد، هدر لهو سیبهره شدا نیژرا که پیغمه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تییدا چوه لای مه یونه .

خواردنی گوشتی نیچیر بو که سی له نیحرامدا بیت

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَكْلِ الصَّيْدِ لِلْمُحْرِمِ

۸۴۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ الْمُطَّلِبِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: صَيْدُ الْبَرِّ لَكُمْ حَلَالٌ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ، مَا لَمْ تَصِيدُوهُ أَوْ يُصَدَّ لَكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، وَطَلْحَةَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ مُفَسَّرٌ. وَالْمُطَّلِبُ لَا نَعْرِفُ لَهُ سَمَاعًا مِنْ جَابِرٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونَ بِالصَّيْدِ لِلْمُحْرِمِ بَأْسًا إِذَا لَمْ يَصْطْطِدْهُ، أَوْ لَمْ يَصْطْطِدْ مِنْ أَجْلِهِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: هَذَا أَحْسَنُ حَدِيثٍ رُوِيَ فِي هَذَا الْبَابِ وَأَقْبَسُ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (گوشتی نیچیری کیوی و وشکانی حه لاله بوتان له کاتی کدا له نیحرامدا بن به مه رجی خوتان راوی نه کهن و بوتان راو نه کهن).

۸۴۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ نَافِعٍ، مَوْلَى أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِبَعْضِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

طَرِيقِ مَكَّةَ تَخْلَفَ مَعَ أَصْحَابٍ لَهُ مُحْرِمِينَ، وَهُوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ، فَرَأَى حِمَارًا وَخَشِيئًا، فَاسْتَوَى عَلَى فَرَسِهِ، فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُنَازِلُوهُ سَوْطَهُ، فَأَبَوْا، فَسَأَلَهُمْ رُحْمَهُ، فَأَبَوْا عَلَيْهِ، فَأَخَذَهُ، ثُمَّ شَدَّ عَلَى الْحِمَارِ، فَقَتَلَهُ فَأَكَلَ مِنْهُ بَعْضُ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَى بَعْضُهُمْ، فَأَذْرَكُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا اللَّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو قهتادهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهسه فهریکدا دهچوون بهرهو مهککه ههتا لهگهل چهند هاورپیهکی له ریگادا دواکهوتن له کاروانهکه که له نیحرامدا بوون، بهلام نهبو قهتاده له نیحرامدا نهبوو، کهره کیتییهکی دی، لهسه رهسپهکی وهستا، راوی وتی: داوای کرد له هاورپیکانی قه مچییهکی بدهنه دهستی، نهیاندایه دهستی چونکه له نیحرامدا بوون، داوای رمهکی کرد، نهویشیان نهدایه، لهپاشدا نهبو قهتاده خوای کهره کیتییهکی کوشت، ههندی له یارانانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گۆشتی کهره کیتییهکیان خوارد چونکه نه خوایان راویان کردبو نه یارمهتیشیان دا بۆ نهوهی راوی بکات، بهلام ههندیکیان نهیاغوارد، کاتی که گهیشتنهوه به خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهوبارهوه لییان پرسی، فهرمووی: (بیگومان نهوه خواردنیکه که خوای گهوره دهرخواردی داوون).

٨٤٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، فِي حِمَارِ الْوَحْشِ مِثْلَ حَدِيثِ أَبِي النَّضْرِ، غَيْرَ أَنَّ فِي حَدِيثِ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: هَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

فهرموودهی پیشوو به هه مان شیوه هاتوو، نهوهنده ههیه له فهرموودهکی

سنن الترمذی بهر گی یه کم - باسه کانی حدج له یتقمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

زهیدی کوری نه سله مدا، یتقمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فدرمووی: (تایا هیچ له گوشته که یتان بی یه؟).

خواردنی گوشتی نیچیر بۆ که سی له نیحرامدا بی باش نیه

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ لَحْمِ الصَّيْدِ لِلْمُحْرِمِ

۸۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّ الصَّعْبَ بْنَ جَثَامَةَ أَخْبَرَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ بِالْأَبْوَاءِ، أَوْ بِوَدَّانَ، فَأَهْدَى لَهُ جِمَارًا وَخَشِيئًا، فَرَدَّهُ عَلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا فِي وَجْهِهِ مِنَ الْكَرَاهِيَةِ، فَقَالَ: إِنَّهُ لَيْسَ بِنَا رَدُّ عَلَيْكَ، وَلَكِنَّا حُرْمٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ، وَكَرَهُوا أَكْلَ الصَّيْدِ لِلْمُحْرِمِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا وَجْهُ هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَنَا إِنَّمَا رَدَّهُ عَلَيْهِ لَمَّا ظَنَّ أَنَّهُ صِيدٌ مِنْ أَجْلِهِ، وَتَرَكَهُ عَلَى التَّنْزُهِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُ أَصْحَابِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ الزُّهْرِيِّ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالَ: أَهْدَى لَهُ لَحْمَ جِمَارٍ وَخَشٍ، وَهُوَ غَيْرُ مَحْفُوظٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَزَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ.

واته: له سهعدی کوری (جثامة)وه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که یتقمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نهبوا بیان وهدان دای به لایدا، که ره کیویکی به دیاری دایه، دایه وه به سهریدا و قبولی نه کرد، یتقمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به روخساریدا زانی که پیی ناخوشه، فدرمووی: (بۆیه لیت وه رناگرین چونکه له نیحرامداین، نه گینا لیمان وه رده گرتی).

نیجیری ده ریا بو که سی له نیحرامدا بی

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَيْدِ الْبَحْرِ لِلْمُحْرِمِ

۸۵۰ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الْمُهَزَّمِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ، فَاسْتَقْبَلَنَا رَجُلٌ مِنْ جَرَادٍ، فَجَعَلْنَا نَضْرِبُهُ بِسِيَاطِنَا وَعَصِيَّتِنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُّوهُ فَإِنَّهُ مِنْ صَيْدِ الْبَحْرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي الْمُهَزَّمِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبُو الْمُهَزَّمِ: اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ سُفْيَانَ وَقَدْ تَكَلَّمَ فِيهِ شُعْبَةُ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ لِلْمُحْرِمِ أَنْ يَصِيدَ الْجَرَادَ وَيَأْكُلَهُ، وَرَأَى بَعْضُهُمْ عَلَيْهِ صَدَقَةً إِذَا اضْطَّادَهُ وَأَكَلَهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له خزمهت پیغمهبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده چووین بو حه ج یان عومره، توشی کومه لی کولله ی زور بووین له نیحرامدا بووین هه ریه کی له نیمه به قه مچی و داردهسته کی لی ده دان و راوی ده کردن، پیغمهبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (بینگومان کولله حوکی نیجیری ده ریا یه هیه که واته خواردنی دروسته بو نهو که سه ی که له نیحرامدا یه).

نهو کهسهی له ئیحرامدایه گوشتی کهمتیار دهسکهویت

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الضَّبُعِ يُصَيِّهَا الْمُحْرِمُ

۸۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِسْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدٍ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي عَمَّارٍ قَالَ: قُلْتُ لِلْجَابِرِ: الضَّبُعُ أَصَيْدٌ هِيَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: قُلْتُ: أَكُلُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: قُلْتُ: أَقَالَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ: وَرَوَى جَرِيرٌ بْنُ حَازِمٍ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عُمَرَ، وَحَدِيثُ ابْنِ جُرَيْجٍ أَصَحُّ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْمُحْرِمِ إِذَا أَصَابَ ضَبُعًا أَنَّ عَلَيْهِ الْجَزَاءَ.

واته: له نیبنو نهبی عه مارهوه رهزای خوای لی بی ده گپنهوه، که فهرموویهتی: به جابیرم وت: کهمتیار راو بکهه؟ فهرمووی: بهلئی، وتم: له گوشته کهی بخوم؟ فهرمووی: بهلئی، وتم: پتقمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) شتی وای فهرمووه؟ فهرمووی: بهلئی.

خوشتن بو چوونه ناو شاری مه ککهوه

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِغْتِسَالِ لِلدُّخُولِ مَكَّةَ

۸۵۲ - (ضعيف الإسناد جدا: لكن رواه الشيخان دون ذكر (فخ)) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ صَالِحٍ الطَّلْحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدٍ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: اغْتَسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِدُخُولِهِ مَكَّةَ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

بَفَحَ. هَذَا حَدِيثٌ غَيْرُ مَحْفُوظٍ وَالصَّحِيحُ مَا رَوَى نَافِعٌ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يَغْتَسِلُ
لِدُخُولِ مَكَّةَ. وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ: يُسْتَحَبُّ الْإِغْتِسَالُ لِدُخُولِ مَكَّةَ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ
زَيْدٍ بْنُ أَسْلَمَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ؛ ضَعَّفَهُ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَعَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ وَغَيْرُهُمَا،
وَلَا نَعْرِفُ هَذَا الْحَدِيثَ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِهِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوی شت و چووہ ناو شاری مه ککه وه.

له نیبنو عومره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که خوی دهشت جا ده چووہ
ناو شاری مه ککه وه. پیشهوا شافعی ته مه ده فهرمووی، خوشتنی پیی باشه
له پیش چووہ ناو شاری مه ککه وه.

ده باره ی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم له بهشی سهره وه ی مه ککه وه
ده چووہ ناو شاری مه ککه و له بهشی خوارویشیه وه لی ده درچوو.

۳۰ - باب ما جاء في دُخُولِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَكَّةَ مِنْ أَعْلَاهَا، وَخُرُوجِهِ مِنْ أَسْفَلِهَا

۸۵۳ - لكن رواه الشيخان وحدثنا أبو موسى محمد بن المثنى، قال: حدثنا
سفيان بن عُيينة، عن هشام بن عروة، عن أبيه، عن عائشة قالت: لما جاء النبي
صلى الله عليه وسلم إلى مكة دخل من أعلاها، وخرج من أسفلها. وفي الباب عن
ابن عمر. حديث عائشة حديث حسن صحيح.

واته: له عانیشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی
پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هات بو شاری مه ککه له بهشی سهره وه ی مه ککه وه
هاته ناو شار و له بهشی خواره وه لی ده درچوو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم بهرژدا دهچووه ناو شاری مه ککوه

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دُخُولِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ نَهَارًا

۸۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعُمَرِيُّ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ نَهَارًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

له ئیبنو عومره وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) به رۆژدا دهچووه ناو شاری مه ککوه.

بهرز کردنه وهی ههردوو دهست له کاتی یینی مالی خوادا باش نیه

۳۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ رَفْعِ الْيَدَيْنِ عِنْدَ رُؤْيَةِ الْبَيْتِ

۸۵۵ - (ضعيف) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي قَرْعَةَ الْبَاهِلِيِّ، عَنِ الْمُهَاجِرِ الْمَكِّيِّ، قَالَ: سُئِلَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: أَرَفَعَ الرَّجُلُ يَدَيْهِ إِذَا رَأَى الْبَيْتَ؟ فَقَالَ: حَجَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفَكُنَّا نَفْعَلُهُ؟ رَفَعَ الْيَدَيْنِ عِنْدَ رُؤْيَةِ الْبَيْتِ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي قَرْعَةَ. وَأَبُو قَرْعَةَ: اسْمُهُ سُؤَيْدُ بْنُ حُجْرٍ.

واته: له موهاجیری مه ککیه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: ده یاره ی نایا که سی که مالی خوی یینی دروسته دهسته کانی بهرز کاته وه یان نا؟ له جابیری کوری (عبد الله) یان رهزای خوی لی بی پرسی؟ جابیر وتی: بیگو مان له خزمهت پیغمبره خوادا (صلی الله علیه وسلم) حه جمان کردوه نهو کاره ی

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

نه کرده . واته له کاتی بینینی مالی خوادا دهسته کانی بهرزنه ده کرده .

نه وهی هاتوره ده باره ی چونه تی ته واف

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ الطَّوَّافُ

۸۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَاسْتَلَمَ الْحَجَرَ، ثُمَّ مَضَى عَلَى يَمِينِهِ، فَرَمَلَ ثَلَاثًا، وَمَشَى أَرْبَعًا، ثُمَّ أَتَى الْمَقَامَ، فَقَالَ: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ وَالْمَقَامَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْبَيْتِ، ثُمَّ أَتَى الْحَجَرَ بَعْدَ الرُّكْعَتَيْنِ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّفَا، أَظْنَهُ قَالَ: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه یشته شاری مه کهه، چووه ناو مزگه و ته وه، دهستی هیئا به بهرده ره شه کهدا و دهستی کرد به ته واف کردن سی جار به هه له داوان (به لوقه) سوپایه وه به ده وری مالی خوادا، چوار جاره که ی تریش به رۆشتنی ناسایی و له سه رخۆ، له پاشدا رۆشت بۆلای مه قامی ئیبراهیم نهم نایه ته ی خوینده وه: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) سورة البقرة: ۱۰۵. مه قامی خسته نیوان خۆی و مالی خواوه و دوو رکات سوننه تی ته وافی کرد، ئینجا هاته لای بهرده ره شه کهه و دهستی هیئا به بهرده کهدا، له پاشدا به ره وه صه فا رۆشت، واه نه زام فهرمووی: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). سورة البقرة: ۱۵۸. واته: به راستی صه فاو مهروه له دروشمه کانی (دینی) خوای گه ورهن.

له بهرده کهوه بۆ بهرده که سی جار به لۆقه سورانهوه

۳۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّمْلِ مِنَ الْحَجَرِ إِلَى الْحَجَرِ

۸۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَلَ مِنَ الْحَجَرِ إِلَى الْحَجَرِ ثَلَاثًا، وَمَشَى أَرْبَعًا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: إِذَا تَرَكَ الرَّمْلَ عَمْدًا فَقَدْ أَسَاءَ وَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَإِذَا لَمْ يَرْمُلْ فِي الْأَشْوَاطِ الثَّلَاثَةِ لَمْ يَرْمُلْ فِيمَا بَقِيَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ عَلَى أَهْلِ مَكَّةَ رَمْلٌ، وَلَا عَلَى مَنْ أَخْرَجَ مِنْهَا.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی ده گینهوه، که پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) له بهرده کهوه بۆ بهرده که سی جار به ههله داوان (به لۆقه) سورایهوه، چوار جاریش به رۆشتنی ناسایی و له سه رهخۆ.

پیشهوا شافیهی ده فره مووی: نه گهر به نه نه سه ست سی جار به لۆقه سورانهوه که ی تهرک کرد نهوه کاریکی باشی نه کردووه به لام هیچی له سه ر نیه، نه گهر له سی جاری یه که مدا به ههله داوان (به لۆقه) نه سورایهوه نهوه با له چواره که ی ترده نه ی کات. هه ندی له زانایان ده فره موون: خه لکی مه که به ههله داوان (به لۆقه) سورانهویان له سه ر نیه. ههروه ها هه رکه سی ک له وی ئی حرام دابهستی به ههله داوان (به لۆقه) سورانهوی له سه ر نیه.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له یتمبهری خواره صلی الله علیه وسلم .

دهرباره‌ی تنه‌ها ده‌ست هیتان به بهرده ره‌شه کهو روکنی یه‌مانی دا

۳۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِئْذَانِ الْحَجَرِ، وَالرُّكْنِ الْيَمَانِيِّ دُونَ مَا سِوَاهُمَا

۸۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، وَمَعْمَرٌ، عَنِ ابْنِ خُنَيْمٍ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَمُعَاوِيَةَ لَا يَمُرُّ بِرُكْنٍ إِلَّا اسْتَلَمَهُ، فَقَالَ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ يَسْتَلِمُ إِلَّا الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ، وَالرُّكْنَ الْيَمَانِيَّ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: لَيْسَ شَيْءٌ مِنَ الْبَيْتِ مَهْجُورًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ لَا يَسْتَلِمُ إِلَّا الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ، وَالرُّكْنَ الْيَمَانِيَّ.

واته: له نه‌بو (طفیل) هوه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که فهرموویه‌تی: له خرمه‌ت نیبنو عه‌باسدا ره‌زای خوایان لی بی بووم، ههرکاتی موعاویه ره‌زای خوای لی بی ده‌یدا به‌لای روکنیکدا ده‌ستی پیدا ده‌یتنا، نیبنو عه‌باس ره‌زای خوایان لی بی پیتی فهرموو: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) جگه له به‌رده ره‌شه‌کهو روکنی یه‌مانی ده‌ستی به هیچ شوینیکی ترده نه‌ده‌یتنا، موعاویه ره‌زای خوای لی بی فهرمووی: هیچ شوینیکی مالی خوا پشتگوی ناخریت.

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به (مضطیع) ته‌وافی مالی خوای ده‌کرد

۳۶ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَافَ مُضْطَبِعًا

۸۵۹ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ، عَنِ ابْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَافَ بِالْبَيْتِ مُضْطَبِعًا وَعَلَيْهِ بُرْدٌ. هَذَا حَدِيثُ الثَّوْرِيِّ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، وَلَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

حَدِيثُهُ. وَهُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعَبْدُ الْحَمِيدِ هُوَ ابْنُ جُبَيْرِ بْنِ شَيْبَةَ عَنْ ابْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، وَهُوَ يَعْلَى بْنُ أُمَيَّةَ.

واته: له شهبریه علاوه، له باوکیه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته وافی مالی خوی ده کرد ناوه پراستی بورده یه کی سهوژی کردبو به ژیر بالی راستیداو لاکانی دابوو به سهر لای چه پیدا واته شانی راستی ده رختبوو.

ده باره ی ماچکردنی بهرده ره شه که

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْبِيلِ الْحَجَرِ

۸۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَابِسِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يُقْبِلُ الْحَجَرَ، وَيَقُولُ: إِنِّي أَقْبِلُكَ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْبِلُكَ لَمْ أَقْبِلُكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عابسی کوری ره بیعه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیتشهوا عومهرم رهزای خوی لی بی دی بهرده ره شه که ی ماچ ده کرد، ده یفه رموو: من ده زانم تو بهردیتکیت نه سودت هه یه وه زیان ده گه یه نیت، نه گهر به چاوی خوم پیغمبریه خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه دیایه ماچی ده کردی هه رگیز ماچم نه ده کردی.

۸۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَرِيٍّ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ عَنْ اسْتِلامِ الْحَجَرِ، فَقَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَلِمُهُ وَيُقْبِلُهُ، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَرَأَيْتَ إِنْ غُلِبْتُ عَلَيْهِ؟ أَرَأَيْتَ إِنْ رُوحْتُ؟ فَقَالَ ابْنُ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له یقه مبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

عُمَرُ: اجْعَلْ أَرَأَيْتَ بِالْيَمَنِ، رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَلِمُهُ وَيُقَبِّلُهُ. وَهَذَا هُوَ الرَّبِيعُ بْنُ عَرَبٍ رَوَى، عَنْهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَالرَّبِيعُ بْنُ عَبْدِ كُوفٍ، سَمِعَ مِنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَغَيْرِ وَاحِدٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَى عَنْهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَسْتَحِبُّونَ تَقْبِيلَ الْحَجَرِ، فَإِنْ لَمْ يُمْكِنَهُ وَلَمْ يَصِلْ إِلَيْهِ اسْتَلَمَهُ بِيَدِهِ وَقَبَّلَ يَدَهُ، وَإِنْ لَمْ يَصِلْ إِلَيْهِ اسْتَقْبَلَهُ إِذَا حَادَى بِهِ وَكَبَّرَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له زویتی کوری عه ره بیه وه ده گێر نه وه، که پیاوی ده رباره ی ده ست هیتان به بهرده ره شه که دا له نیبنو عومهری ره زای خوا یان لی بی پرسی؟ فهرمووی: به چاوی خۆم پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی دهستی هیتا به بهرده ره شه که داو ماچی کرد، پیاوه که وتی: نهی نه گهر قهره بالغ بوو نه یانه یشت دهستم بیگاتئ، نیبنو عومهر فهرمووی: نهی نه گهر له یه مهن بوو، گرنگ نه وه یه من پیغه مبهرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی دهستی هیتا به بهرده ره شه که داو ماچی کرد.

زانایان کار بهم فهرمووده ده کهن، ماچکردنی بهرده ره شه که یان پی باشه، نه گهر بۆی نه ده گونجا دهستی پیدا بهیئ و به دهستی ناماژه ی بۆ بکات و سه لامی لی بکات جا خۆی ماچ بکات، نه گهر نه یگه یشتی دهستی به رامهری راگری و وهک ناماژه یه بۆی و (الله اکبر) بکات، پی شه وا شافیعی نه مه ده فهرموویت.

ده باره ی له سه فاره دهستی بی ده کرد بهره و مهروه

۳۸ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِالصَّفَا قَبْلَ الْمَرْوَةِ

۸۶۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِئَ قَدِمَ مَكَّةَ طَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا، فَقَرَأَ: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى)، فَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ، ثُمَّ أَتَى الْحَجَرَ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ قَالَ: نَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ، فَبَدَأَ بِالصَّفَا، وَقَرَأَ: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يَبْدَأُ بِالصَّفَا قَبْلَ الْمَرْوَةِ، فَإِنْ بَدَأَ بِالْمَرْوَةِ قَبْلَ الصَّفا لَمْ يُجْزِهِ، وَبَدَأَ بِالصَّفا. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِيمَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى رَجَعَ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِنْ لَمْ يَطُفْ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى خَرَجَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ ذَكَرَ وَهُوَ قَرِيبٌ مِنْهَا رَجَعَ فَطَافَ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ، وَإِنْ لَمْ يَذْكُرْ حَتَّى أَتَى بِلَادَهُ أَجْزَأَهُ وَعَلَيْهِ دَمٌ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ تَرَكَ الطَّوْفَ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ حَتَّى رَجَعَ إِلَى بِلَادِهِ، فَإِنَّهُ لَا يُجْزِيهِ. وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ قَالَ: الطَّوْفُ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ وَاجِبٌ لَا يَجُوزُ الْحُجُّ إِلَّا بِهِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گینه وه، کاتی که پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه یشته شاری مه که که حوت جار به ده وهری که عبدها سوپایه وه، له پاشدا رۆشت بۆلای مه قامی ئیبراهیم و نهم نایه تهی خوینده وه: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). جا مه قامی خسته نینوان خوی و مالتی خواوه و دوو رکات سوننه تهی تهوافی کرد، ئینجا چوو بۆ لای بهرده ره شه که دهستی هینا به بهرده که دا، له پاشدا فەرمووی: (دهست پی ده کهم به وهی که خوی گه وه ره دهستی

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له یقیمه بری خواره صلی الله علیه وسلم .

بی کردوه). له صفاوه دهستی پی کردو نهم نایه تهی خوتنده وه: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ).

نه وهی هاتوره ده باره ی هاتوچوی نیوان صفاو مهروه

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي السَّعْيِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ

۸۶۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّمَا سَعَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لِيُرِيَ الْمُشْرِكِينَ قُوَّتَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ الَّذِي يَسْتَحِبُّهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنْ يَسْعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَإِنْ لَمْ يَسْعَ وَمَشَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَأَوْهُ جَائِزًا.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به هه له داوان ته وافی مالی خوا و هاتوچوی نیوان صفاو مهروه ده کرد، بو نه وهی هاو بهش بو خوا دانهران هیژ و توانای ببینن.

۸۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ فَضِيلٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ كَثِيرِ بْنِ جُمَهَانَ، قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ يَمْشِي فِي السَّعْيِ، فَقُلْتُ لَهُ: أَمْشِي فِي السَّعْيِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ؟ قَالَ: لَيْتَنِي سَعَيْتُ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْعَى، وَلَيْتَنِي مَشَيْتُ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْشِي، وَأَنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَزُوي عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ نَحْوَهُ.

واته: له (کثیر) ی کوری جوهمانه وه ده گپنه وه، که فهرموویه تی: ئیبنو عومهرم ره زای خویان لی بی دی له نیوان صه فاو مهروه دا به ناسایی ده رۆیشت، پیم وت: نه وه له نیوان صه فاو مهروه دا به ناسایی ده رۆی؟ فهرمووی: نه گهر له هندی شویندا به په له وه له داوان برۆم نه وه بیتگومان پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه بهو شیهیه رۆشتوه، نه گهر له هندی شوینی تر دا به رۆشتنی ناسایی برۆم نه وه پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه به رۆشتنی ناسایی رۆشتوه، من پیاویکی به ته مه نم.

سه باره ت به ته وافر د ن به سواری

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّوَافِ رَاكِبًا

٨٦٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ هَلَالٍ الصَّوَّافُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ فَإِذَا انْتَهَى إِلَى الرَّحْنِ أَشَارَ إِلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَبِي الطُّفَيْلِ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يَطُوفَ الرَّجُلُ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَاكِبًا إِلَّا مِنْ عُذْرٍ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به سواری و لاخه که یه وه ته وافی ده کرد، کاتی که ته واد ده بوو ده گه یشته وه روکنی یه مانی و بهرده ره شه که نامازی بو ده کرد.

هه ندی له زانایان پییان باش نیه به سواری و لاخه وه ته وافی مالی خواو

سنن الزمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

هاتوچۆی نیتوان صفاو مهروه بکریت مه گهر که سێ به هانه ی شهرعی هه بیته،
نه مهش وتهی پیتشهوا شافیعییه .

دهرباره ی گه وره یی ته وافی مالتی خوا

٤١ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الطَّوَافِ

٨٦٦ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَمَانَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعِيدٍ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ خَمْسِينَ مَرَّةً خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. سَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: إِنَّمَا يُرَوَّى هَذَا عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلُهُ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لێ بێ ده گێرنه وه، که فهرموویه تی:
پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکه سی په نجا جار ته وافی
مالتی خوا بکات له تاوان پاک ده بیته وه وهک نهو روژه ی له دایک بووه).

٨٦٧ - (صحیح الإسناد) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَيُّوبَ السَّخْنِيَّيْنِ، قَالَ: كَانُوا يَعْدُونَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَعِيدٍ بْنِ جُبَيْرٍ أَفْضَلَ مِنْ أَبِيهِ، وَلِعَبْدِ اللَّهِ أَحْ يُقَالُ لَهُ: عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ سَعِيدٍ بْنِ جُبَيْرٍ وَقَدْ رَوَى عَنْهُ أَيْضًا.

دهرباره ی نویژی دوا ی عهسر و بهیانی بو کهسی تهواف بکات

۴۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ، وَبَعْدَ الصُّبْحِ لِمَنْ يَطُوفُ

۸۶۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ، وَعَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَابَاةَ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ، وَصَلَّى آيَةً سَاعَةً شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَبِي ذَرٍّ. حَدِيثُ جُبَيْرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَابَاةَ أَيْضًا. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الصُّبْحِ بِمَكَّةَ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا تَأْسُ بِالصَّلَاةِ وَالطَّوَّافِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَبَعْدَ الصُّبْحِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ، وَاجْتَنَبُوا بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا طَافَ بَعْدَ الْعَصْرِ لَمْ يُصَلِّ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ، وَكَذَلِكَ إِنْ طَافَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ أَيْضًا لَمْ يُصَلِّ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَاجْتَنَبُوا بِحَدِيثِ عُمَرَ: أَنَّ طَافَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ فَلَمْ يُصَلِّ، وَخَرَجَ مِنْ مَكَّةَ حَتَّى نَزَلَ بِذِي طُوًى فَصَلَّى بَعْدَ مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ.

واته: له جوبهیری کوپی (مُطْعِم) هوه رهزای خوايان لى بى ده گپړنه وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نهی بهنی عهبدی مهناف ریگری له هیچ کهستک نه کهن، که بهدهوری نهم ماله دا بسورپته وه نو یژی بکات، هه رکاتی که ناره زووی لیتی بى له شهودا بیت یان له روژدا).

زانایان رایان جیاوازه له سهر نویژی دوا ی عهسر و بهیانی له مه کهه، هه ندیکیان ده فهرموون: تهواف و نویژکردن له پاش عهسر و بهیانی دروسته،

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

نهمهش وتی پیتشه وایان شافعی و نه حمده و نيسحاقه، بهلگه یان فرموده که ی پیغمبره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

هندیکی تریان ده فرمودون: نه گهر له پاش نویژی عه سر ته وافی کرد نویژ نه کات هتا خورثاوا ده بیته، ههروه ها نه گهر له پاش نویژی به یانی ته وافی کرد نویژ نه کات هتا له مه که ده ده چیت و له (ذِي طُوًى) داده به زیت. دواى نه وهی که خوره لدی و که می به رزده بیته وه نهو کاته نویژ بکات، نهمهش وتی سوفیانی (ثوری) و مالیکه.

له نویژی ته وافدا چ سوره تی ده خوینرت

٤٣ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يُقْرَأُ فِي رُكْعَتِي الطَّوَّافِ

٨٦٩ - (صحيح) أَخْبَرَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدَنِيُّ، قِرَاءَةً، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عِمْرَانَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ فِي رُكْعَتِي الطَّوَّافِ بِسُورَتِي الْإِخْلَاصِ: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی ته وافدا سوره تی: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی خویند.

٨٧٠ - (صحيح الإسناد مقطوعا) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُقْرَأَ فِي رُكْعَتِي الطَّوَّافِ بِقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عِمْرَانَ، وَحَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ فِي هَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عِمْرَانَ ضَعِيفٌ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له جه عفهری کورپی موحه ممدده وه، له باوکیه وه ده گتیرنه وه، که پیتی باش
بسوه له نویژی ته وافتدا سورته تی: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی
بجوینریت.

ده باره ی ته وافتکردن به پرووتی دروست نیه

۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الطَّوَافِ عُرْيَانًا

۸۷۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي
إِسْحَاقَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أُنَيْسٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَلِيًّا بِأَيِّ شَيْءٍ بُعِثْتُ؟ قَالَ: بِأَرْبَعٍ: لَا يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانًا، وَلَا يَجْتَمِعُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا، وَمَنْ كَانَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ فَعَهْدُهُ إِلَى
مُدَّتِهِ، وَمَنْ لَا مُدَّةَ لَهُ فَأَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ
حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له زهیدی کوری (أُثْنِع) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له پیشهوا عه لیم رهزای خوای لی بی پرسی: به چی شتی ناردیتیان بۆ مه کهکه په یامت چی بوو بۆ خه لک؟ فهرمووی: ههر که سێ موسولمان نه بی ناچیتته به هه شتهوه، نابێ کهس به پوتی ته وافی مالی خوا بکات، موسولمانان و هاوبهش بۆ خوا دانه ران له م سال به دواوه کۆنا بنهوه واته له دوا ی نه مسال ئیتر نابێ هاوه ل بۆ خوا بریار ده ران حج بکه ن، ههر کهس په یمانی به ستهوه له گه ل پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا کاتی دیاریکراو په یمانه که بهردهوام ده بیت له پاش نهوه هه له وه شیتیریتته وه، نه گهر کاته که دیاریکراو نه بوو نه وه تا چوار مانگی تر په یمانه که بهردهوام ده بیت.

٨٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ نَحْوَهُ، وَقَالَ زَيْدُ بْنُ يَتْبَعٍ وَهَذَا أَصَحُّ. وَشُعْبَةُ وَهَمَّ فِيهِ فَقَالَ زَيْدُ بْنُ أَثِيلٍ.

ده باره ی چوونه ناو شاری مه کهکه

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دُخُولِ الْكَعْبَةِ

٨٧٣ - (ضعيف) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عِنْدِي وَهُوَ قَرِيرُ الْعَيْنِ، طَيَّبَ النَّفْسِ، فَرَجَعَ إِلَيَّ وَهُوَ حَزِينٌ، فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: إِنِّي دَخَلْتُ الْكَعْبَةَ، وَوَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ فَعَلْتُ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ أَكُونَ أَتَعَبْتُ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به خویشی و دلشادی له لای من ده رچوو، به لام به غه مباری گه رایه وه بۆلام، پیتم وت: بۆ غه مباری؟ فهرمووی: (چوومه ناو که عبه وه، خوزگه نه چوومایه ته ناوی و نهو کاره م نه کردایه، ده ترسم له دوا ی خویم نوممه ته که م شوین من بکهون و بچنه ناوی).

ده رباره ی نویژ کردن له ناو که عبه دا

٤٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي الْكَعْبَةِ

٨٧٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ بِلَالٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي جُوفِ الْكَعْبَةِ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَمْ يُصَلِّ وَلَكِنَّهُ كَبَّرَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَعُثْمَانَ بْنِ طَلْحَةَ، وَشَيْبَةَ بْنِ عَثْمَانَ. حَدِيثُ بِلَالٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونُ بِالصَّلَاةِ فِي الْكَعْبَةِ بَأْسًا. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: لَا بَأْسَ بِالصَّلَاةِ النَّافِلَةِ فِي الْكَعْبَةِ، وَكَرِهَ أَنْ تُصَلَّى الْمَكْتُوبَةُ فِي الْكَعْبَةِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا بَأْسَ أَنْ تُصَلَّى الْمَكْتُوبَةُ وَالتَّطَوُّعُ فِي الْكَعْبَةِ لِأَنَّ حُكْمَ النَّافِلَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ فِي الطَّهَارَةِ وَالْقِبْلَةِ سَوَاءٌ.

واته: له بیلاله وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به له ناو که عبه دا نویژی کرد، ئیبنو عبه باس ره زای خویان لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی تیدا نه کرد به لکو (الله اکبر) ی کرد.

دهرباره‌ی روخاندنی که عبه

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَسْرِ الْكَعْبَةِ

٨٧٥ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ ابْنَ الزُّبَيْرِ، قَالَ لَهُ: حَدَّثَنِي بِمَا كَانَتْ تُقْضَى إِلَيْكَ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ يَغْنِي عَائِشَةَ، فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُوا عَهْدَ الْجَاهِلِيَّةِ، لَهَدَمْتُ الْكَعْبَةَ، وَجَعَلْتُ لَهَا بَابَيْنِ قَالَ: فَلَمَّا مَلَكَ ابْنُ الزُّبَيْرِ هَدَمَهَا وَجَعَلَ لَهَا بَابَيْنِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهسوده‌ی کوری یه زیده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیترنه‌وه، که نیبنو زوبیر ره‌زای خوای لی بی پیتی فهرمووه: شتیکم بو باس بکه عانیشه ره‌زای خوای لی بی چیاندوویه‌تی به گوئی تودا، فهرمووی: بوی گیترا مه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیتی فهرمووه: (نه‌گهر قه‌ومه‌که‌ت نزیک نه‌بوونایه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیه‌وه و تازه موسولمان نه‌بوونایه، که عبه‌م ده‌رووخاند و دوو ده‌رگام تی ده‌خست). ده‌رگایه له رووی خوره‌ه‌لاته‌وه و ده‌رگایه له رووی خورثاواوه.

دهرباره‌ی نویژ کردن له حیجر دا

٤٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ فِي الْحِجْرِ

٨٧٦ - (حسن صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ أَبِي عُلْقَمَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أُحِبُّ أَنْ أَدْخُلَ الْبَيْتَ فَأُصَلِّيَ فِيهِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِي فَأَدْخَلَنِي الْحِجْرَ، فَقَالَ: صَلِّي فِي الْحِجْرِ إِنْ أَرَدْتَ دُخُولَ الْبَيْتِ، فَإِنَّمَا هُوَ قِطْعَةٌ مِنَ الْبَيْتِ، وَلَكِنَّ قَوْمَكَ اسْتَفْصَرُوهُ حِينَ بَنَوْا الْكَعْبَةَ فَأَخْرَجُوهُ مِنَ الْبَيْتِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَعُلْقَمَةُ بْنُ أَبِي عُلْقَمَةَ هُوَ

عَلَّقَمَةُ بْنُ بِلَالٍ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: من پیم خوش بوو بچمه ناو مالتی خواوه نوێژی تیدا بکه م، جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی گرتم و بردمیه ناو حه جره وه فهرمووی: (نه گهر ده ته وی بجیته ناو به یته وه له حه جری ئیسماعیلدا نوێژ بکه چونکه به شیکه له بهیت، هۆزه که ت کاتی که بهیتیان دروستکرد به شیکیان له که عبه به جیهیتشت).

دهرباره ی گهره یی بهرده ره شه که و روکن و مه قام

٤٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ، وَالرُّكْنِ، وَالْمَقَامِ

٨٧٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَزَلَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَهُوَ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ فَسَوَّدَتْهُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (بهرده ره شه که له به هشته وه دابه زیوه، له شیر و ماست و دژ سپی تر بوو به لام تاوانی ئاده میزاد ره شی کرد).

٨٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، عَنْ رَجَاءِ أَبِي يَحْيَى، قَالَ: سَمِعْتُ مُسَافِعًا الْحَاجِبَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ الرُّكْنَ، وَالْمَقَامَ يَأْقُوتَانِ مِنَ يَأْقُوتِ الْجَنَّةِ، طَمَسَ اللَّهُ نُورَهُمَا، وَلَوْ لَمْ يَطْمَسْ نُورُهُمَا لَأَضَاءَا مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. هَذَا يُرَوَّى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

بْنِ عَمْرِو مَوْفُوقًا قَوْلُهُ. وَفِيهِ عَنْ أَنَسٍ أَيْضًا وَهُوَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عه مره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفرموو: (روکن و مهقام دوو یاقوتن له یاقوته کانی به ههشت، خوی گه وره رۆناکیه که یانی کورژاندۆته وه، نه گهر خوا رۆناکیه که یانی نه کورژاندا یاته وه نهوا نیتوانی خۆر هه لات و خۆر ناویان رووناک ده کرده وه).

دهرباره ی ده رچوون بۆ مینا و مانه وه له وی

٥٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخُرُوجِ إِلَى مِثَى وَالْمَقَامِ بِهَا

٨٧٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْأَجَلْحِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْنَى الظُّهْرِ، وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ، وَالْعِشَاءِ، وَالْفَجْرِ، ثُمَّ غَدَا إِلَى عَرَفَاتٍ. وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ مُسْلِمٍ قَدْ تَكَلَّمُوا فِيهِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ.

واته: له نینو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مینا بهر نو یژی نو یژی نیوهرۆ و عه سر و شیوان و خهوتنان و به یانی بۆ کردین، له پاشدا بهرو عه ره فات که و ته ری.

٨٨٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْأَجَلْحِ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى يَمْنَى الظُّهْرِ وَالْفَجْرِ، ثُمَّ غَدَا إِلَى عَرَفَاتٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، وَأَنَسٍ. حَدِيثٌ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ: قَالَ يَحْيَى: قَالَ شُعْبَةُ: لَمْ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

يَسْمَعُ الْحُكْمُ مِنْ مِقْسَمٍ إِلَّا خَمْسَةَ أَحَادِيثَ، وَعَدَّهَا، وَلَيْسَ هَذَا الْحَدِيثُ فِيهَا عَدُّ شُعْبَةٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مینا نویژی نیوه رۆ به یانی کرد، له پاشدا به ره وه عه ده فات که وته ری.

مینا جینگهی بارگه خستنی که سیکه زوتر بگاته نه وی

۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ مِثْلَ مُنَاخٍ مَنْ سَبَقَ

۸۸۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، وَ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُهَاجِرٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مَاهَكَ، عَنْ أُمِّهِ مُسَيِّكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا تَبْنِي لَكَ بَيْتًا يُظْلِكَ بِمِثْلِي؟ قَالَ: لَا، مِثْلِي مُنَاخٌ مَنْ سَبَقَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له عایشه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: وتمان: نه وی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نایا له مینا مالیکت بو دروست نه که مین سیبهرت بو بکات و له گهرما بتپاریزی؟ فهرمووی: (نه خیر)، چونکه بیگومان مینا جینگهی بارگه خستنی که سیکه زوتر بگاته نه وی) - نه وه که سه شایانتره بهو شوینه، مینا شوینی سه رپرینی قوریانی و شهیتان ره جم و سه رتاشین یان کورتکردنه وه، تاییه ت نیه به که سیکه وه - .

دهر باره ی کورتکردنه وه ی نوێژ له مینا

۵۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْصِيرِ الصَّلَاةِ بِمَعْنَى

۸۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَى، آمَنَ مَا كَانَ النَّاسُ وَأَكْثَرُهُ رُكْعَتَيْنِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عُمرَ، وَأَنَسٍ. حَدِيثُ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَزُوي عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَى رُكْعَتَيْنِ وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ، وَمَعَ عُمرَ، وَمَعَ عُثْمَانَ رُكْعَتَيْنِ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَقْصِيرِ الصَّلَاةِ بِمَعْنَى لِأَهْلِ مَكَّةَ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَيْسَ لِأَهْلِ مَكَّةَ أَنْ يَقْصُرُوا الصَّلَاةَ بِمَعْنَى، إِلَّا مَنْ كَانَ بِمَعْنَى مُسَافِرًا، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ جُرَيْجٍ، وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَيَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ الْقَطَّانِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا بَأْسَ لِأَهْلِ مَكَّةَ أَنْ يَقْصُرُوا الصَّلَاةَ بِمَعْنَى، وَهُوَ قَوْلُ الْأَوْزَاعِيِّ، وَمَالِكٍ، وَسُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ.

واته: له (حَارِثَةُ) ی کوری وهه به وه ره زای خوای لی بی ده گیرنه وه، که
فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: له دوا ی
پیغه مبهری خوا وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مینا دوو رکات نوێژم کردوه له وکاته دا
ژماره ی خه لکه که ژۆر ژۆر بوو.

زانایان رایان جیاوازه له سه ر کورتکردنه وه ی نوێژ له مینا بو خه لکی مه که که،
هه ندی له زانایان ده فه رموون: کورتکردنه وه ی نوێژ له مینا بو خه لکی مه که که نه،
مه گه ر که سی له مینا موسافیر بی، نه مه ش وته ی پیشه وایان ئیبنو جو ره یج و
سوفیانی (ثوري) و یه حیای کوری سه عید و شافعی و نه حمه د و نیسحاقه.

هه ندیکی تر له زانایان ده فرموون: کورتکردنه وی نوێژ له مینا بۆ خه لکی مه ککه دروسته، نه مهش وتهی پیشه وایان نه وزاعی و سوفیانی کوری عوبهینه و (عبد الرحمن)ی کوری مه هدییه.

ده باره ی وهستان و پارانه وه له عه ره فات

۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوُقُوفِ بِعَرَفَاتٍ وَالْدُّعَاءِ بِهَا

۸۸۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ شَيْبَانَ، قَالَ: أَتَانَا ابْنُ مَرْجٍ الْأَنْصَارِيُّ وَنَحْنُ وَقُوفٌ بِالْمَوْقِفِ مَكَانًا يُبَاعِدُهُ عَمْرُو، فَقَالَ: إِنِّي رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْكُمْ يَقُولُ: كُونُوا عَلَى مَشَاعِرِكُمْ، فَإِنَّكُمْ عَلَى إِزْثٍ مِنْ إِزْثِ إِبْرَاهِيمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ، وَجُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، وَالشَّرِيدِ بْنِ سُوَيْدٍ التَّقْفِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ مَرْجٍ الْأَنْصَارِيِّ حَدِيثٌ حَسَنٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، وَابْنِ مَرْجٍ: اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ مَرْجٍ الْأَنْصَارِيُّ، وَإِنَّمَا يُعْرَفُ لَهُ هَذَا الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ.

واته: له یه زیدی کوری شه یانه وه ده گێرنه وه، که فه رمویه تی: له عه ره فه له شوینی وه ستابووین که عه مر دوور بوو له و شوینه وه - که پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لێ وه ستا بوو - ، ئیبنو میربه عی نه نصاری ره زای خوای لێ بێ هات بۆ لامان، فه رموی: من نیژدراوی پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) منی ناردوه بۆ لای ئیوه: پیتان ده فرمویت: (له شوینی په رسته شه کانی حه جتان بن - له شوینی خۆتان راوه ست و بمینه وه چونکه هه موو شوینیکی خاکی عه ره فات شوینی وه ستانه - ، بیگومان له ئیبراهیم پیغه مبری وه به میراتی بۆتان به جی ماوه).

٨٨٤ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصُّنْعَائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطُّفَاوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَتْ قُرَيْشٌ وَمَنْ كَانَ عَلَى دِينِهَا وَهُمْ الْخُمْسُ يَقْفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ يَقُولُونَ: نَحْنُ قَطِيبُ اللَّهِ، وَكَانَ مَنْ سِوَاهُمْ يَقْفُونَ بِعَرَفَةَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ). هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ كَانُوا لَا يَخْرُجُونَ مِنَ الْحَرَمِ، وَعَرَفَةَ خَارِجَ مِنَ الْحَرَمِ، وَأَهْلُ مَكَّةَ كَانُوا يَقْفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَيَقُولُونَ: نَحْنُ قَطِيبُ اللَّهِ، يَعْنِي: سُكَّانَ اللَّهِ، وَمَنْ سِوَى أَهْلِ مَكَّةَ كَانُوا يَقْفُونَ بِعَرَفَاتٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ)، وَالْخُمْسُ هُمْ أَهْلُ الْحَرَمِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: قورهیش و نهوانه ی که له سهر دینی قورهیش بوون - که پتیان ده وتن (خُمس) خه لکی حهرهم کوی (أحمس) ه که مانای نازایه تی و دلیری ده گه یه نیت -، له موزده لیفه راده وهستان ده یانوت: نیمه دانیشتوانی مالی خواین، عهر به کانی تریش له عهره فه راده وهستان، کاتی که دینی نیسلام هات خوای گه وره فهرمانی کرد به پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له موزده لیفه نه وهستی و پروات بو عهره فات و لهوی راوهستی، له پاشدا دابه زی بو موزده لیفه و (مشعر الحرام) و مینا، وهک خوای گه وره له م نایه ته دا ده فهرمویت: (ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ).

هه موو شویتیکی خاکی عه ره فات شوینی وه ستانه

۵۴ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ عَرَفَةَ كُلَّهَا مَوْقِفٌ

۸۸۵ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الرَّبِيعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عِيَّاشٍ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَرَفَةَ، فَقَالَ: هَذِهِ عَرَفَةُ، وَهُوَ الْمَوْقِفُ، وَعَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ، ثُمَّ أَقَاصَ حِينَ غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَأَزْدَفَ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، وَجَعَلَ يُشِيرُ بِيَدِهِ عَلَى هَيْئَتِهِ، وَالنَّاسُ يَضْرِبُونَ يَمِينًا وَشِمَالًا، يَلْتَفِتُ إِلَيْهِمْ، وَيَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ، ثُمَّ أَتَى جَمْعًا فَصَلَّى بِهِمُ الصَّلَاتَيْنِ جَمِيعًا، فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى قُرَحَ فَوَقَفَ عَلَيْهِ، وَقَالَ: هَذَا قُرَحُ وَهُوَ الْمَوْقِفُ، وَجَمَعَ كُلُّهَا مَوْقِفٌ، ثُمَّ أَقَاصَ حَتَّى انْتَهَى إِلَى وَادِي مُحَسِّرٍ، فَقَرَعَ نَاقَتَهُ، فَخَبَّتْ حَتَّى جَاوَزَ الْوَادِي فَوَقَفَ، وَأَزْدَفَ الْفَضْلُ ثُمَّ أَتَى الْجُمُرَةَ فَرَمَاهَا، ثُمَّ أَتَى الْمُنْحَرَ، فَقَالَ: هَذَا الْمُنْحَرُ وَمِثْلُهَا مِنْحَرٌ. وَاسْتَفْتَنَهُ جَارِيَةٌ شَابَّةٌ مِنْ حُثَمٍ، فَقَالَتْ: إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ قَدْ أَذْرَكَتُهُ فَرِيضَةُ اللَّهِ فِي الْحَجِّ، أَفِيُجِزِي أَنْ أَحُجَّ عَنْهُ؟ قَالَ: حُجِّي عَنْ أَبِيكَ. قَالَ: وَلَوْ عُنُقُ الْفَضْلِ، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ لَوَيْتَ عُنُقَ ابْنِ عَمَلِكَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ شَابًا وَشَابَةً فَلَمْ آمَنِ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِمَا. ثُمَّ أَنَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَفْضْتُ قَبْلَ أَنْ أَخْلُقَ، قَالَ: الْخَلْقُ، أَوْ قَصِرَ وَلَا خَرَجَ. قَالَ: وَجَاءَ آخَرُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي دَبَحْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ، قَالَ: ازِمْ وَلَا خَرَجَ. قَالَ: ثُمَّ أَتَى الْبَيْتَ فَطَافَ بِهِ، ثُمَّ أَتَى رَمَزَمَ، فَقَالَ: يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، لَوْلَا أَنْ يَغْلِبَكُمْ النَّاسُ عَنْهُ لَنَزَعْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. حَدِيثٌ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عِيَّاشٍ. وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنِ الثَّوْرِيِّ مِثْلَ هَذَا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ رَأَوُا أَنْ يُجْمَعَ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حج له یتمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِعَرَفَةَ فِي وَقْتِ الظُّهْرِ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا صَلَّى الرَّجُلُ فِي رَحْلِهِ وَلَمْ يَشْهَدْ الصَّلَاةَ مَعَ الْإِمَامِ إِنْ شَاءَ جَمَعَ هُوَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ مِثْلَ مَا صَنَعَ الْإِمَامُ. وَزَيْدُ بْنُ عَلِيٍّ هُوَ ابْنُ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

واته: پیښهوا عهلی کورپی (أبي طَالِب) رهزای خوای لئی بی ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له عهدهفه راوهستا، فهرمووی: (نهوه بزنان نه مه عهدهفهیه، نه مه شوینی وهستانه هه موو خاکی عهدهفه شوینی وهستانه). له پاشدا دابهزی بۆ موزده لیفه کاتی که خورناوا بوو، نوسامه ی له پشکوډا بوو، وهك عاده تی ریتی ده کردو به دهستی ناماژهی ده کرد، خه لکه که له لای راست و چه په وه ده یاندا له وشتره کانیان و به توندی لییان ده خورپن، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناوړی دایه وه لایانداو ده فهرموو: (نه ی خه لکینه نارام و له سهرخوین). ټینجا هات هه تا گه یشته موزده لیفه بهرنوژی دوو نوژی پیکه وه بۆ کردن، کاتی که روژ بوویه وه چوو له سهر قه زهح راوهستا که کیتی که له موزده لیفه فهرمووی: (نهوه بزنان نه مه کیتی قه زهحه شوینی وهستانه، هه موو خاکی موزده لیفه شوینی وهستانه)، ټینجا دابهزی هه تا گه یشته شیوی موحه سیر (وادی مُحَسِّر)، به قامچی دای له وشتره که ی هه تا له شیوه که تیپه ری، ټینجا وهستا (فضل) ی خسته پشکوژی خوویه وه، له پاشدا هاته لای جه مره و ره جی کرد، ټینجا هات بۆ شوینی سهربرپینی قوریانی فهرمووی: (نه مه شوینی سهربرپینه، نهوه بزنان خاکی مینا هه مووی جیگه یه بۆ سهربرپینی قوریانی). جاریه یه کی جوانی گه نجی هوژی (خُتَم) پرسپاری لئی کرد وتی: بیگومان باو کم پیاویتی پیره هه جی له سهره به لام له بهر پیری توانای نه بنجامدانی هه جی نیه، نایا دروسته من هه جی بۆ بکه م؟ فهرمووی: (به لئی هه ج بکه بۆ باوکت). (فضل) ی سهری جاریه که ی ده کرد، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ملی گرت و رووی وهرچه رخا به ولادا بۆ

ئهوهی سهیری نه کات، عه باس رهزای خوای لی بی فهرمووی: ئهوه بو وا له ملی ئهوه کورپه مامهت ده که ی؟ فهرمووی: (دوو لاوم دی، نه مین نه بووم له شهیتان که تووشی گونا هیان نه کات). پیاوی هات لیتی پرسی وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من نه مزانی ته وافم کرد پیش ئهوهی سهرم بتاشم، فهرمووی: (سهرت بتاشه یان کورتی بکه رهوه هیچی تیدا نیه و دروسته). پیاویکی تر هات لیتی پرسی وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من نه مزانی له پیش شهیتان ره جم قوربانیه کهم سه رپری، فهرمووی: (شهیتان ره جم بکه هیچی تیدا نیه و دروسته). فهرمووی: جا هات بو مالی خوا ته وافی کرد، نینجا هات بو زه مزهم فهرمووی: (ئه ی به نی (عَبْدُ الْمُطَّلَب) ئاو هه لگوزن و بیده ن به حاجیان، نه گهر له ترسی ئهوه نه بویه خه لکتان له سه ر کوزبیته وه و قه له بالغ بیت منیش له گه لتان ئاوم ده دا به خه لک).

دابهرین له عه ره فاته وه بو موزده لیه

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِفَاضَةِ مِنْ عَرَافَاتٍ

۸۸۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، وَبِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْضَعَ فِي وَادِي مُحَسِّرٍ. وَزَادَ فِيهِ بِشْرٌ: وَأَفَاضَ مِنْ جَنَحٍ وَعَلَيْهِ السَّكِينَةُ وَأَمَرَهُمْ بِالسَّكِينَةِ. وَزَادَ فِيهِ أَبُو نُعَيْمٍ: وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَرْمُوا بِمِثْلِ خَصْيِ الْحَذَفِ، وَقَالَ: لَعَلِّي لَا أَرَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له شیوی موحه سیر که می خیراتر و شتره که ی لیخوری، بیشر له فرموده کهیدا نه مهی بۆ زیاد کرد: به نارامی و له سه رخۆ له موزده لیفمهوه دابهزی به رهو مینا، فرمانی کرد به خه لکه که نارام و له سه رخۆین. نه بو نوعیم له فرموده کهیدا نه مهی بۆ زیاد کرد: فرمانی کرد به پیچه که بهردی وه که ده نکه پاقله شهیتان ره جم بکهن، وه فرمووی: (لهوانه یه له پاش نه م سال نیت نه مبیننه وه).

کۆ کردنه وهی نوێژی شیوان و خهوتنان پتکهوه له موزده لیفه

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمُزْدَلِفَةِ

۸۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، صَلَّى بِجَمْعٍ فَجَمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ بِإِقَامَةٍ، وَقَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَ مِثْلَ هَذَا فِي هَذَا الْمَكَانِ.

واته: له (عبد الله) کوری مالیکهوه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی له موزده لیفه به یه که قامهت بهر نوێژی سی رکات نوێژی شیوان و دوو رکات نوێژی خهوتنانی بۆ کردین به یه کهوه، جا فرمووی: پیغمبری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی له م شوینه دا نه م دوو نوێژی به م شیویه کرد.

۸۸۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِهِ. قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: قَالَ يَحْيَى. وَالصَّوَابُ حَدِيثُ سُفْيَانَ. وَفِي

البَابُ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَجَابِرٍ، وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ فِي رِوَايَةِ سُفْيَانَ أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، وَحَدِيثُ سُفْيَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ لِأَنَّهُ لَا تُصَلَّى صَلَاةُ الْمَغْرِبِ دُونَ جَمْعٍ، فَإِذَا أَتَى جَمْعًا وَهُوَ الْمُرْدَلَقَةُ جَمَعَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ، وَلَمْ يَنْطَوِّعْ فِيمَا بَيْنَهُمَا، وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَذَهَبَ إِلَيْهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ قَالَ سُفْيَانُ: وَإِنْ شَاءَ صَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ تَعَشَّى وَوَضَعَ يَتَابَهُ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعِشَاءَ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمُرْدَلَقَةِ بِأَذَانٍ وَإِقَامَتَيْنِ، يُؤَدِّنُ لِمُصَلِّي الْمَغْرِبِ وَيُقِيمُ، وَيُصَلِّي الْمَغْرِبَ ثُمَّ يَقِيمُ وَيُصَلِّي الْعِشَاءَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَرَوَى إِسْرَائِيلُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَخَالِدِ ابْنِ مَالِكٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ. وَحَدِيثُ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ هُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ أَيْضًا رَوَاهُ سَلَمَةُ بْنُ كَهْمَلٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَأَمَّا أَبُو إِسْحَاقَ فَرَوَاهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ وَخَالِدِ ابْنِ مَالِكٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی، له پیغه مبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فەرمووده ی پیشو به هه مان شیویه هاتوه.

به پهیره کردنی فەرمووده که زۆریه ی زانایان رایان وایه ده بی نوێژی شیوان له موزده لیه نه نجام ده دریت، به یه کامهت نوێژی شیوان و نوێژی خهوتنان پیکه وه نه نجام ده درین، نه مهش وتهی پیشهوا سوفیانی (ثوریه)، سوفیان ده فەرموویت: نه گهر ویستی نوێژی شیوان نه نجام بدات، ئینجا نان بخوات و خوی بکاته وه، له پاشدا نوێژی خهوتنان نه نجام بدات.

هه ندی له زانایان ده فەرموون: له موزده لیه به بانگیك و دوو کامهت نوێژی شیوان و نوێژی خهوتنان پیکه وه نه نجام ده درین، بانگ ده دری بو نوێژی شیوان و

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

قامهت ده کری و نویژی شیوان نه نجام ده دری، له پاشدا قامهت ده کری و نویژی خوتنان نه نجام ده دری، نه مهش وتهی پیشهوا شافیی یه .

نهو که سهی له موزده لیفه بگات به پیشنوژی نهو هه جه کهی دروسته

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ أَذْرَكَ الْإِمَامَ يَجْمَعُ فَقَدْ أَذْرَكَ الْحَجَّ

۸۸۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ، أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِعَرَفَةَ فَسَأَلُوهُ، فَأَمَرَ مُنَادِيًا، فَنَادَى: الْحَجُّ عَرَفَةُ، مَنْ جَاءَ لَيْلَةَ جَمْعٍ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فَقَدْ أَذْرَكَ الْحَجَّ، أَيَّامُ مِئَةِ ثَلَاثَةٍ، فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ، وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ. قَالَ: وَزَادَ يَحْيَى: وَأَرْذَفَ رَجُلًا فَنَادَى.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوپی یه عمه ره وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، له عه ره فه هه ندی له خه لکی نه جد هاتن بز خزمهت پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده باره ی حه ج پرسیاریان لی کرد، نه ویش فهرمانی دا به پیاو ی که جاریدات و به ده نگی بهرز بلی: حه جی راست و دروست حه جی روژی عه ره فه یه، هه رکه س شهوی موده لیفه پیش خوره هلاتن واته بهر له نویژی به یانی هاتبی بز عه ره فه نه وه حه جه که ی تهواوه، روژه کانی مینا سی روژن، هه رکه سی په له بکات و له دوو روژدا نه نجامیان بدات هیج تاوانیکی ناگات، نه وه شی دوا ی بخت و سی روژ له مینا بیتیته وه هیج تاوانیکی ناگات.

۸۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ بِمَعْنَاهُ. وَقَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ: وَهَذَا أَجْوَدُ حَدِيثٍ رَوَاهُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ. وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمَرَ، عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ أَنَّهُ مَنْ لَمْ يَقِفْ بِعَرَفَاتٍ قَبْلَ طُلُوعِ الْفَجْرِ فَقَدْ فَاتَهُ الْحُجُّ وَلَا يُجْزِئُ عَنْهُ إِنْ جَاءَ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ وَيَجْعَلُهَا عُمْرَةً، وَعَلَيْهِ الْحُجُّ مِنْ قَابِلٍ وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ بُكَيْرِ بْنِ عَطَاءٍ نَحْوَ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ. قَالَ: وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا أَنَّهُ ذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ أُمُّ الْمَنَاسِكِ.

هه ندى له زانايان له هاوه لانى پتغمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) جگه له وانيش رايان وايه نه وهى له پيش خوره لاتن نامادهى عهده فه نه بى نه وه حه جه كهى دهفه وتى و دروست نيه، نه وهى له پاش خوره لاتن ناماده نه بى نه وه به عومره بوى هه ژمار ده كرى، ده بى سالى داهاتوو حه جه كهى بكاته وه، نه مهش وتهى پيشه و ايان سوفيانى (ثوري) و شافيعى و نه حمده و نيسحاقه .

۸۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، وَإِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، وَزَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ مُضَرَّسٍ بْنِ أَوْسٍ بْنِ حَارِثَةَ بْنِ لَامٍ الطَّائِي، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَزْدَلِفَةِ حِينَ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي جِئْتُ مِنْ جَبَلِي طَبِي أَكَلْتُ رَاحِلَتِي، وَأَتَعَبْتُ نَفْسِي، وَاللَّهِ مَا تَرَكْتُ مِنْ جَبَلٍ إِلَّا وَقَفْتُ عَلَيْهِ، فَهَلْ لِي مِنْ حَجٍّ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ شَهِدَ صَلَاتَنَا هَذِهِ، وَوَقَفَ مَعَنَا حَتَّى نَذْفَعَ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

وَقَدْ وَقَفَ بِعَرَفَةَ قَبْلَ ذَلِكَ لَيْلًا، أَوْ نَهَارًا، فَقَدْ أَمَّ حَجَّهُ، وَقَضَى تَفَتُّهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَوْلُهُ تَفَتُّهُ، يَعْنِي: نُسْكُهُ، قَوْلُهُ مَا تَرَكْتُ مِنْ حَبْلِ إِلَّا وَقَفْتُ عَلَيْهِ: إِذَا كَانَ مِنْ رَمْلِ يُقَالُ لَهُ حَبْلٌ، وَإِذَا كَانَ مِنْ حِجَارَةٍ يُقَالُ لَهُ: جَبَلٌ.

واته: له عوروهی کورپی (مُضَرَّس) هوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی: له موزده لیفه چوومه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی که درچوو بۆ نویژی به یانی، وتم: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کیتی (طَبِیٌّ) هوه هاتووم، و لاخه کهم هیلاک و ماندو کردوه، نه فسی خوشم هیلاک و ماندو کردوه، سویند به خوا هیچ کیتیو کم تهرک نه کردوه نیللا له سهری راهه ستاوم، ثایا حه جم بۆ هدییه واته ثایا حه جه کهم راست و دروسته؟ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (نهوهی گه یشتبی بهم نویژه ماندا واته نویژی به یانی روژی جه ژنی قوریان، له پیشدا هاتبی بۆ عهره فات له شهودا بی یان له روژدا نهوه حه جه کهی راست و دروسته، نهو شتانه بکات که له سهریه تی له دوا ی نیحرام شکاندن وهک: سهرتاشین یان کورتکردنهوهی و خوشتن و نینۆک کردن و هه لکیشانی مووه کانی بن بال و لابرندی مووه کانی شهرمگهی).

پیشخستی که سه لاوازه کان له موزده لیفهوه بۆ مینا

٥٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْلِيدِ الضَّعْفَةِ مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ

٨٩٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَقَلٍ مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَالْفَضْلَ بْنَ عَبَّاسٍ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنهوه، که فهرموویه تی:

پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهوی موزده لیفه له گه له کسه لاوازه کان ناردمی بۆ مینا .

۸۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنِ الْمَسْعُودِيِّ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدَّمَ ضَعْفَةَ أَهْلِهِ، وَقَالَ: لَا تَزْمُوا الْجُمُعَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ لَمْ يَزُوا بِأَسَا أَنْ يَتَقَدَّمَ الضَّعْفَةُ مِنَ الْمُزْدَلِفَةِ بَلِيلٍ يَصِيرُونَ إِلَى مَيٍّ. وَقَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ لَا يَزْمُونَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَرَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَنْ يَزْمُوا بِلِيلٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ لَا يَزْمُونَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَقَلٍ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ. وَرَوَى شُعْبَةُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ مُشَاشٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدَّمَ ضَعْفَةَ أَهْلِهِ مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ .. وَهَذَا حَدِيثٌ خَطَأً، أَخْطَأَ فِيهِ مُشَاشٌ، وَزَادَ فِيهِ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَرَوَى ابْنُ جُرَيْجٍ، وَغَيْرُهُ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَلَمْ يَذْكُرُوا فِيهِ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَمُشَاشٌ بَصْرِيٌّ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لى بى ده گینه وه، که فەرموویه تی: پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهوی موزده لیفه که سوکاره لاوازه کانی پیش خست و ناردنی بۆ مینا، فەرمووی: (شەیتان رەجەم مەکەن هەتا خۆر هەڵدێ).

رهجی شهیتان له چیشتهنگاوی یه کم روژی قورباندا

۵۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي زَمِي يَوْمِ النَّحْرِ ضَحَى

۸۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزِمِي يَوْمَ النَّحْرِ ضَحَى، وَأَمَّا بَعْدَ ذَلِكَ، فَبَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ لَا يَزِمِي بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ إِلَّا بَعْدَ الزَّوَالِ.

واته: له جابرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یه کم روژی جهژنی قوربان له چیشتهنگاودا شهیتانی رهجم کرد، بهلام لهدوای نهوه واته سی روژه کهی تری جهژنی قوربان لهپاش نیوهرو شهیتانی رهجم دهکرد.

به پهپهروکردنی فهرمووده که لای زۆریه زانایان دهبی لهدوای یه کم روژی جهژنی قوربان لهپاش نیوهرو شهیتان رهجم بکریت.

روشتن له موزدهلیفهوه بهرهو مینا لهپیش خۆرههلاتن

۶۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْإِقَاضَةَ مِنْ جَمْعٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

۸۹۵ - (صحيح بما بعده) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَاضَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِنَّمَا كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَنْتَظِرُونَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ يُفِيضُونَ.

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیتش خۆره لاتن له موزده لیفه وه رۆشت به رهو مینا.

۸۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ مَيْمُونٍ، يُحَدِّثُ يَقُولُ: كُنَّا وَفُوقًا يَجْمَعُ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا لَا يُفِيضُونَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَكَانُوا يَقُولُونَ: أَشْرَقَ نَبِيُّ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَالَفَهُمْ، فَأَفَاضَ عُمَرُ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عه مری کوری مه یمونه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: ئیمه له موزده لیفه وه ستابووین، پیتشهوا عومه ری کوری (خَطَّاب) رهزای خوی لی بی فهرمووی: بیگومان هاویهش بۆ خوا دانه ران له موزده لیفه وه نه ده کهوتنه ری به رهو مینا ههتا خۆریان له کتوی (نَبِی) ده بینی، بیگومان پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیچهوانه ی نهوانه وه له پیتش خۆره لاتن له موزده لیفه وه ده کهوتنه ری به رهو مینا.

پیتشهوا عومه ری رهزای خوی لی بی له پیتش خۆره لاتنه وه له موزده لیفه وه ده کهوتنه ری به رهو مینا.

نهو بهردهی که شهیتانی بیّ ره جم ده کریّ ده بیّ به قهد پیچه که یه بیّ

۶۱ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْجِمَارَ الَّتِي يُزْمَى بِهَا مِثْلُ حَصَى الْحَذَفِ

۸۹۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزْمِي الْجِمَارَ بِمِثْلِ حَصَى الْحَذَفِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أُمِّهِ وَهَيٍّ أُمِّ جُنْدُبِ الْأَزْدِيَّةِ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّيْمِيِّ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُعَاذٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ الَّذِي اخْتَارَهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنْ تَكُونَ الْجِمَارُ الَّتِي يُزْمَى بِهَا مِثْلُ حَصَى الْحَذَفِ.

واته: له جابره وه رهزای خوی لی بیّ ده گترنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی شهیتانی ره جم کرد به ورده بهردی وهک پیچه که که به قهد دهنکه پاقله یه که.

دهرباره ی شهیتان ره جم له پاش نیوه پو

۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّمِيِّ بَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ

۸۹۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الضَّيِّيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيَْادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ الْحَجَّاجِ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزْمِي الْجِمَارَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بیّ ده گترنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دو وه روژنی جه ژنه وه تا کوژایی روژانه له پاش نیوه پو شهیتانی ره جم ده کرد.

دهرباره‌ی شهیتان ره‌جم به بی و به سواری

۶۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَمَى الْجِمَارِ رَاكِبًا وَمَاشِيًا

۸۹۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْحُجَّاجُ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَى الْجُمْرَةَ يَوْمَ النَّحْرِ رَاكِبًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَقُدَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأُمِّ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَاخْتَارَ بَعْضُهُمْ أَنْ يَمْشِيَ إِلَى الْجِمَارِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَمْشِي إِلَى الْجِمَارِ وَوَجْهُ هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَنَا أَنَّهُ رَكِبَ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ لِيُقْتَدَى بِهِ فِي فِعْلِهِ، وَكَلَّا الْحَدِيثَيْنِ مُسْتَعْمَلٌ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) یه‌کم روژی جه‌ژنی قوربان به سواری شهیتانی ره‌جم کرد.

۹۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مُخَيَّرٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَمَى الْجِمَارَ مَشَى إِلَيْهَا ذَاهِبًا وَرَاجِعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ بَعْضُهُمْ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يَرْكَبُ يَوْمَ النَّحْرِ، وَيَمْشِي فِي الْأَيَّامِ الَّتِي بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ. وَكَأَنَّ مَنْ قَالَ هَذَا، إِنَّمَا أَرَادَ اتِّبَاعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي فِعْلِهِ، لِأَنَّهُ إِنَّمَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ رَكِبَ يَوْمَ النَّحْرِ حَيْثُ ذَهَبَ يَرْمِي الْجِمَارَ، وَلَا يَرْمِي يَوْمَ النَّحْرِ إِلَّا جُمْرَةَ الْعَقَبَةِ.

واته: له نیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، کاتی که پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) شهیتانی ره‌جم ده‌کرد به‌پی ده‌روشت و ده‌هاته‌وه.

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حج له یقیمهبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

ههندی له زانایان دهفهرموون: یه کهم روژی جهژنی قوربان به سواری شهیتانی رهجم کرد و روژه کانی تر به پی. وه ک بلتی نهوهی نه مه دهلی، مه بهستی شوینکهوتنی سوننه تی پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له کرده وه کهیدا، له بهرنه وهی له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده گیرنه وه، که یه کهم روژی جهژنی قوربان که روشت بو شهیتان رهجم به سواری روشت و تهنها (جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ) رهجم کرد.

ده باره ی چۆنیه تی شهیتان رهجم

٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ كَيْفَ تُرْمَى الْجِمَارُ

٩٠١ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ جَامِعِ بْنِ شَدَّادٍ أَبِي صَخْرَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: لَمَّا أَتَى عَبْدُ اللَّهِ جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ اسْتَبْطَنَ الْوَادِي، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَجَعَلَ يَرْمِي الْجَمْرَةَ عَلَى حَاجِبِهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ رَمَى بِسَبْعِ حَصَيَّاتٍ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ، ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، مِنْ هَاهُنَا رَمَى الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری یه زیده وه ره زای خوای لسی بئی ده گپینه وه، که فرمویه تی: کاتی (عبد الله) گه یشته لای (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) له ناوه راستی دا راوه ستا، رروی کرده که عبه، حهوت بهردی یه که یه که تی گرت، له گهل همر بهردیکدا (الله اکبر)ی ده کرد، له پاشدا فرموی: سویند به (الله) که هیچ په رستراوی نیه به ههق جگه لهو پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نا لیروه ره جمی ده کرد نهو که سدی که سوره تی (البقرة)ی بو دابهزی - بویه سوره تی (البقرة)ی تایبته کرد چونکه باسی زۆربه ی نه حکامه کانی حه جی تیدایه - .

٩٠١ (م) - حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكَيْعٌ، عَنِ الْمَسْعُودِيِّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عَمَرَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ مَسْعُودٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ يَخْتَارُونَ أَنْ يَرْمِيَ الرَّجُلُ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي بِسَنَعِ حَصَيَاتٍ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ، وَقَدْ رَخَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِنْ لَمْ يُمْكِنَهُ أَنْ يَرْمِيَ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي رَمَى مِنْ حَيْثُ قَدَرَ عَلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِي بَطْنِ الْوَادِي.

ههندی له زانایان ریگه یان داوه نه گهر که سی بوی نه گونجاو توانای نه بوو له (بَطْنِ الْوَادِي) وه شهیتان ره جم بکات، نه وه به پیی توانای خو ی له کو یوه بوی گونجا شهیتان ره جم بکات، با له (بَطْنِ الْوَادِي) وه نه بی.

٩٠٢ - (ضعيف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عِمْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَيْدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّمَا جُعِلَ رَمْيُ الْجِمَارِ، وَالسَّغْيُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

واته: له عانی شهوه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (بیگومان هاتوچوی نیتان صه فاو مهروه و شهیتان ره جم بویه دانراون یادی خوای گهوره یان تیدا بکرت).

خه لک دهر کردن له کاتی شهیتان ره جم دا کاریکی خراپ و ناپه سنده

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ طَرْدِ النَّاسِ عِنْدَ رَمِي الْجِمَارِ

٩٠٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ أَيُّمَنِ بْنِ نَابِلٍ، عَنْ قُدَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْمِي الْجِمَارَ عَلَى نَاقَةٍ لَيْسَ ضَرْبٌ، وَلَا طَرْدٌ، وَلَا إِلَيْكَ إِلَيْكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَنْظَلَةَ. حَدِيثُ قُدَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَإِنَّمَا يُعْرَفُ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَهُوَ حَدِيثُ أَيُّمَنِ بْنِ نَابِلٍ وَهُوَ ثِقَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ.

واته: له قودامه ی کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرمویه تی: پیغمبری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی به سهر و شتریکه وه شهیتان ره جمی کرد به بی لیدان و پالنن و خه لک دهر کردن، ههروه ها به بی نه وه ی به خه لک بلی خوتان لادهن و ریگه چول بکهن.

دهرباره ی به شداربون له و شتر و مانگای قوربانی

٦٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِشْرَافِ فِي الْبَدَنَةِ وَالْبَقَرَةِ

٩٠٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَحَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْحَدِيثِيَّةِ الْبَقَرَةَ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْبَدَنَةَ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

عَنْ سَبْعَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَرَوْنَ الْجَزُورَ عَنْ سَبْعَةَ، وَالْبَقْرَةَ عَنْ سَبْعَةَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَزُورِي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ الْبَقْرَةَ عَنْ سَبْعَةَ، وَالْجَزُورَ عَنْ عَشْرَةٍ، وَهُوَ قَوْلُ إِسْحَاقَ، وَاحْتَجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَحَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ وَجْهِ وَاحِدٍ.

واته: له جابره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سالی حوده بیبه دا له خرمهت پیغمبری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شتر و مانگای قوربانیمان سهربری یه ک سهر بۆ حهوت کهس.

٩٠٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ قَالُوا: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ حُسَيْنِ بْنِ وَقِيدٍ، عَنْ عَلْبَاءَ بْنِ أَحْمَرَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَحَضَرَ الْأَضْحَى، فَاشْتَرَكْنَا فِي الْبَقْرَةِ سَبْعَةً، وَفِي الْجَزُورِ عَشْرَةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَهُوَ حَدِيثُ حُسَيْنِ بْنِ وَقِيدٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا له خرمهت پیغمبردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناماده بووین، جه ژنی قوربان هاته پیشه وه، بۆ مانگایه کی قوربانان حهوت کهس به شدارده بووین واته مانگایه کمان سهرده بری بۆ حهوت کهس و، بۆ وشتریکیش ده کهس به شدارده بووین واته وشتریکمان سهرده بری بۆ ده کهس.

دهرباره‌ی دیاریکردنی و شتری قوربانی

٦٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي إِشْعَارِ الْبُذْنِ

٩٠٦ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَبِي حَسَّانَ الْأَعْرَجِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلَدَ نَعْلَيْنِ، وَأَشْعَرَ الْهَذِي فِي الشِّقِّ الْأَيْمَنِ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، وَأَمَاطَ عَنْهُ الدَّمَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَأَبُو حَسَّانَ الْأَعْرَجُ: اسْمُهُ مُسْلِمٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، يَرْوُونَ الْإِشْعَارَ وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. سَمِعْتُ يُوسُفَ بْنَ عِيسَى يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ حِينَ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ، فَقَالَ: لَا تَنْظُرُوا إِلَى قَوْلِ أَهْلِ الرَّأْيِ فِي هَذَا، فَإِنَّ الْإِشْعَارَ سُنَّةٌ، وَقَوْلُهُمْ بِدْعَةٌ. وَسَمِعْتُ أَبَا السَّائِبِ يَقُولُ: كُنَّا عِنْدَ وَكِيعٍ، فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ مِمَّنْ يَنْظُرُ فِي الرَّأْيِ: أَشْعَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيَقُولُ أَبُو حَنِيفَةَ هُوَ مُثَلَّةٌ؟ قَالَ الرَّجُلُ: فَإِنَّهُ قَدْ رُوِيَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: الْإِشْعَارُ مُثَلَّةٌ. قَالَ: فَرَأَيْتُ وَكِيعًا غَضِبَ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَ: أَقُولُ لَكَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَقُولُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ، مَا أَحَقَّكَ بِأَنْ تُحْبَسَ، ثُمَّ لَا تَخْرُجَ حَتَّى تَنْزِعَ عَنْ قَوْلِكَ هَذَا.

واته: له نینو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر (صلى الله عليه وسلم) له (ذی الحلیفة) نویزی نیوه پروی کرد، له پاشدا داوای کرد و شتری له و شتره دیاریه کانی مالی خویان بو هینا، دوو نه علی کرده ملیه وه و نیشانه ی کرد، به شیویه تیغی دا له سهر به شی لای راستی کوپاره که ی و له تی کرد خوینی پیدا هاته خواره وه.

دهرازه

٦٨ - بَابُ

٩٠٧ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْأَشْجُعُ قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ الْيَمَانِ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عُثَيْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اشْتَرَى هَذِيهٗ مِنْ قُذَيْدٍ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ الثَّوْرِيِّ، إِلَّا مِنْ حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ الْيَمَانِ. وَزُيِّعَ عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ اشْتَرَى هَذِيهٗ مِنْ قُذَيْدٍ. وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گێر نه وه، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له قودهید نازه له دیاریسه کانی کری. له نیتوان مه ککه و مه دینه دایه.

له نافیعه وه رهزای خوی لی بی ده گێر نه وه، که ئیبنو عومره رهزای خویان لی بی له قودهید نازه له دیاریسه کانی کری.

ملوانکه کردنه ملی نازه لی دیاری بو که سی نیشته جی

٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْلِيدِ الْهَذِيِّ لِلْمُقِيمِ

٩٠٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: قَتَلْتُ قَلَائِدَ هَذِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ لَمْ يُحْرَمَ وَلَمْ يَنْزُكْ شَيْئًا مِنَ الْيَبَابِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: إِذَا قُلِدَ الرَّجُلُ الْهَذِي وَهُوَ يُرِيدُ الْحَجَّ، لَمْ يُحْرَمَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِنَ الْيَبَابِ وَالطَّيْبِ حَتَّى يُحْرِمَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا قُلِدَ الرَّجُلُ هَذِيهٗ فَقَدْ وَجِبَ عَلَيْهِ مَا وَجِبَ عَلَى الْمُحْرِمِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فرمویه تی: به دهستی خوم ملوانکه ی ناژه له دیاریه کانی پیغمبره ی خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هوندوته وه، جا پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهو ملوانکانه ی ده کرده ملیان و نیشانه ی ده کردن، له پاشدا دهیناردن بو مائی خوا، خوشی له مه دینه ده مایه وه، هیچ شتیکی لی حرام نه ده بوو که پیشتر بوی حلال بوو وه ک پویشینی پوَشاک و بونی خوش.

ده باره ی ملوانکه کرده ملی مهر و بز

۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْلِيدِ الْعَنَمِ

۹۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أَقْتُلُ فَلَانِدَ هَذِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّهَا عَنَمًا، ثُمَّ لَا يُحْرِمُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَرَوْنَ تَقْلِيدَ الْعَنَمِ.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گترنه وه، که فرمویه تی: به دهستی خوم ملوانکه ی سرجه مهر و بز نه دیاریه کانی پیغمبره ی خوام (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هوندوته وه، له پاشدا هیچ شتیکی لی حرام نه ده بوو که پیشتر بوی حلال بوو وه ک پوَشاک و بونی خوش.

به په پره وکردنی فرموده که هندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رایان وایه ده بی مهر و بزیش دیاری بکړین.

نه گهر ناژه لی دیاری کهوته حالته تی له ناوچوون چی لی ده کری

۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ إِذَا عَطِبَ الْهَدْيُ مَا يُصْنَعُ بِهِ

۹۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ نَاجِيَةَ الْخَزَاعِيَّةِ، صَاحِبِ بُذْنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَصْنَعُ بِمَا عَطِبَ مِنَ الْبُذْنِ؟ قَالَ: انْخَرِهَا، ثُمَّ اغْمِسْ نَعْلَهَا فِي دِمِهَا، ثُمَّ خَلِّ بَيْنَ النَّاسِ وَبَيْنَهَا، فَيَأْكُلُوهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ذُوَيْبِ أَبِي قَبِيصَةَ الْخَزَاعِيَّةِ. حَدِيثُ نَاجِيَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا فِي هَذِي التَّطَوُّعِ: إِذَا عَطِبَ لَا يَأْكُلُ هُوَ، وَلَا أَخَذَ مِنْ أَهْلِ رُقَّتِهِ، وَيُخَلِّي بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ يَأْكُلُونَهُ، وَقَدْ أَجْزَأَ عَنْهُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالُوا: إِنْ أَكَلَ مِنْهُ شَيْئًا غَرِمَ بِقَدْرِ مَا أَكَلَ مِنْهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا أَكَلَ مِنْ هَذِي التَّطَوُّعِ شَيْئًا فَقَدْ ضَمِنَ الَّذِي أَكَلَ.

واته: له ناجیه ی خوزاعی خاوهن ناژه له دیاریه کانی پیغه مبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: وتم: نه ی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم)، نه گهر یه کی له ناژه له دیاریه کان کهوته حالته تی تیاچوونه وه چی لی بکه م؟ فهرمووی: (سهری بره، له پاشدا نه عله که ی بینه به خوینه کهیدا با خویناوی ببی و وازی لی بینه با خه لک لی بخون). - نه عله که ی خویناوی بکات بو شهوی خه لک بزانی ناژه لی دیاریه - .

به په پیره وکردنی فهرمووده که زانایان ده رباره ی ناژه لی دیاری کهوته حالته تی تیاچوونه وه ده فهرموون: با خوی و هاوړیکانی کاروانیه که ی لی نه بخون، وازی لی بینن با خه لک لی بخون، نه وه دروسته، نه مهش وته پیشه وایان شافیه ی و نه همه د

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

و نیسحاقه . ده فرموون: نه گهر لیتی خوارد به نه ندازه ی نه وه ی خوارد و ویه تی
غرامه ده کریت . هندی له زانایان ده فرموون: نه گهر شتیکی لی خوارد ده بی
بیگوری به ناژه لیتی تر . نه مدش خیلانی جمهوری زانایانه وه له (تحفة الأحوذی) دا
هاتوه .

ده باره ی سواربوونی ناژه لی دیاری

۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رُكُوبِ الْبَدَنَةِ

۹۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ لَهُ: ارْكَبْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ قَالَ لَهُ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ فِي الرَّابِعَةِ: ارْكَبْهَا وَجُحْكَ، أَوْ وَبِلَكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ
عَلِيٍّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ
أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ فِي رُكُوبِ الْبَدَنَةِ إِذَا اخْتِاجَ
إِلَى ظَهْرِهَا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يَرْكَبُ مَا لَمْ
يُضْطَرَّ إِلَيْهَا.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغمبری خوا (صلی
الله علیه وسلم) پیاوکی بینی و شتریکی دیاری بو قوربانی لی ده خوپی، پیی
فرموو: (سواری بیه). وتی: نه ی پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم)، و شتری
دیاری بیه بو قوربانی، له جاری سیته م یان چواره مدا پیی فرموو: (سواری بیه
وهیل بو تو).

هندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگه یان

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

داوه به سواربوونی ناژه لئی دیاری نه گهر پیویست بوو، نه مهش و تهی شافیعی و نه حمده و نیسحاقه. هه ندیکی تریان ده فهرموون: نه گهر ناچار نه بوو با سواری نه بی.

له کوئی سه ره وه ده ست بکریت به سه رتاشین

۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ بِأَيِّ الرَّأْسِ يَبْدَأُ فِي الْخَلْقِ

۹۱۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا رَمَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُمُعَةَ نَحَرَ نُسْكِهِ، ثُمَّ نَاولَ الْخَالِقَ شِقَّةَ الْأَيْمَنِ فَحَلَقَهُ، فَأَعْطَاهُ أَبَا طَلْحَةَ، ثُمَّ نَاولَهُ شِقَّةَ الْأَيْسَرِ فَحَلَقَهُ، فَقَالَ: اقْسِمُهُ بَيْنَ النَّاسِ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامٍ نَحْوَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه ره زای خوای لئی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهیتانی ره جم کردو قوریانیه که ی سه ربری، له پاشدا سه رتاشی بانگ کرد سه رتاشه که لای راستی سه ری تاشی، ئینجا لای چه پی سه ری تاشی، مووه کانی دا به نه بو (طَلْحَةَ)، فهرمووی: (دابیه شی بکه به سه رخه لکدا).

نهوهی هاتوره ده باره ی سهرتاشین و کور کردنه وهی

٧٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْخَلْقِ وَالْتَفْصِيرِ

٩١٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: خَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَخَلَقَ طَائِفَةً مِنْ أَصْحَابِهِ، وَقَصَرَ بَعْضُهُمْ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَجِمَ اللَّهُ الْمُخَلِّقِينَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: وَالْمَقْصَرِينَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ أُمِّ الْخَصَّيْنِ، وَمَارِبٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي مَرْزُومٍ، وَخُبَيْشِ بْنِ جُنَادَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَخْتَارُونَ أَنْ يَخْلُقَ رَأْسَهُ، وَإِنْ قَصَرَ يَزُودَنَّ أَنْ ذَلِكَ يُجْزَى عَنْهُ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له ئیبنو عومره وه ره زای خوایان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه ری تاشی، هندی له هاوه لانی سهریان تاشی، هندیکیان قژیان کور تکرده وه، ئیبنو عومر ره زای خوایان لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو تا سی جار فهرمووی: (خودایه ره حم بکه بهوانه ی سهریان تاشی)، له پاشدا فهرمووی: (خودایه ره حم بکه بهوانه ش مووی سهریان کور تکرده وه).

به پهیره وکردنی فهرمووده که زانایان نه مهیان په سه ند کردوه: پیاو سه ری بتاشی، خو نه گهر کورتیشی بکاته وه هه دروسته، نه مهش وتی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافعی و نه محمد و ئیسه قه .

سهرتاشین له لایهن نافرته تانه وه کاریکی ناپه سنده

۷۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْخَلْقِ لِلنِّسَاءِ

۹۱۴ - (ضعيف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى الْجُرَشِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ خِلَاسِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَخْلُقَ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا.

واته: له پیتشهوا عه لیه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه له وهی نافرته سدری بتاشی.

۹۱۵ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ خِلَاسِ بْنِ نَحْوَةَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عَلِيٍّ. حَدِيثٌ عَلِيٍّ فِيهِ اضْطِرَابٌ. وَرُويَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تَخْلُقَ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ لَا يَزُونُ عَلَى الْمَرْأَةِ حُلْفًا، وَيَزُونُ أَنَّ عَلَيْهَا التَّقْصِيرَ.

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریگری کردوه له وهی نافرته سدری بتاشی. هندی له زانایان رایان وایه نافرته بهس قزی کورتکاته وه.

سهرتاشین له پیش قوربانی کردن، یان قوربانی له پیش شهیتان ره جم

۷۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ خَلَقَ قَبْلَ أَنْ يَذْبَحَ، أَوْ تَحَرَ قَبْلَ أَنْ يَرْمِي

۹۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عِيسَى بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو،

أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: خَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَدْبَحَ؟ فَقَالَ: أَدْبَحَ وَلَا حَرْجَ، وَسَأَلَهُ آخَرُ، فَقَالَ: نَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ؟ قَالَ: أَرِمَ وَلَا حَرْجَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَجَابِرٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَأَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا قَدَّمَ نُسْكَاً قَبْلَ نُسْكِكَ فَعَلَيْهِ دَمٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیاو ی پرسیری کرد له پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) وتی: من نه مزانی سهرم تاشی پیش نه وهی قوریانی بکه م، فه رمووی: (سهری بپره هیچی تیدا نیهو دروسته)، پیاو یکی تر هات لی پیرسی وتی: من نه مزانی قوریانیه که م سهرپری پیش نه وهی شهیتان ره جم بکه م؟ فه رمووی: (برو ره جمی بکه هیچی تیدا نیهو دروسته).

به کارهینانی بونی خوش له پیش ته واف له لایه ن نه و که سه ی له نیحر امدا یه

٧٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّيِّبِ عِنْدَ الْإِحْلَالِ قَبْلَ الزَّيَّارَةِ

٩١٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَنْصُورٌ يَغْنِي ابْنَ زَادَانَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: طَبِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَيَوْمَ النَّحْرِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ، بِطَيِّبٍ فِيهِ مِسْكٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ يَرَوْنَ: أَنَّ الْمُحْرِمَ إِذَا رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ يَوْمَ النَّحْرِ، وَدَبَّحَ، وَخَلَقَ أَوْ قَصَّرَ، فَقَدْ حَلَّ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَرَّمَ عَلَيْهِ إِلَّا النِّسَاءَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْ

عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَنَّهُ قَالَ: حَلَّ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ وَالطَّيِّبَ، وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له عانیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: من خوّم بۆنی خوّم دها له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیش نه وهی نیحرام دابهستی، یه کهم رۆژی جه ژنی قوربانیش پیش نه وهی تهواف بکات به بۆنیککی خوّم میسکی پیوه بوو.

به په پیره وکردنی فهرمووده که زۆریه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان وایه: نه و که سه ی له نیحرامدایه له دوای شهیتان ره جم و قوریانی کردن و سهرتاشین یان کورتکردنه وهی، ههر شتیک که پیشتر بۆی حهرام بووه بۆی حه لاله جگه له چوونه لای هاوسهره که ی، نه مهش وتهی پیشه وایان شافیعی و نه حمده و نیسحاقه.

له پیشه واه عومه ره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: هه موو شتیککی بۆ حه لاله جگه له چوونه لای هاوسهره که ی و به کارهیتانی بۆنی خوّم. هه ندی له هاوه لانی پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان وایه، نه مهش وتهی خه لکی کوفیه.

له حج (لبیک اللہم لبیک) کهی تهواو دهبی

۷۸ - بَابُ مَا جَاءَ مَتَّى تُقَطَّعُ التَّلْبِيَةُ فِي الْحَجِّ

۹۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَرَدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ جَمْعٍ إِلَى مَتَى فَلَمْ يَزَلْ يُلَيِّحُنِي حَتَّى رَمَى الْجُمُرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ الْفَضْلِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْحَاجَّ لَا يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ حَتَّى يَرْمِيَ الْجُمُرَةَ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له (فَضْل) ی کوری عهباسهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغهمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له موزدهلیفه خستمیه پشکوی خویهوه ههتا مینا بهردهوام تهلبیهی دهکرد ههتا شهیتانی رهجم کرد.

به پهیرهوکردنی فهرموودهکه زۆریه زانایان له هاوهلانی پیغهمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه لهوانیش رایان وایه: حاجی ههتا شهیتان رهجم دهکات تهلبیه بکات نهمدش وتهی پیشهوايان شافعی و نهحمد و نیسحاقه.

له عومره (لبیک اللہم لبیک) ه کهی تهواو دهبی

۷۹ - بَابُ مَا جَاءَ مَتَّى تُقَطَّعُ التَّلْبِيَةُ فِي الْعُمْرَةِ

۹۱۹ - (ضعيف) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، عَنِ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ، يَرْفَعُ الْحَدِيثُ؛ أَنَّهُ كَانَ يُمَسِّكُ عَنِ التَّلْبِيَةِ فِي الْعُمْرَةِ إِذَا اسْتَلَمَ

سنن الترمذی بهر گئی یه کهم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

الحَجَر. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: لَا يَقْطَعُ الْمُعْتَمِرُ التَّلْبِيَةَ حَتَّى يَسْتَلِمَ الْحَجَرَ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِذَا انْتَهَى إِلَى بُيُوتِ مَكَّةَ قَطَعَ التَّلْبِيَةَ. وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی - فەرمووده کە ی بەرز کردە وه بۆ پیغه مەبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - دەگیرنە وه، کە فەرموویە تی: بیگو مان له عومرە دا کاتی کە دەستی دەهێنا له بەر دە رهشە کە نێر تهلبیە نه ده کرد.

ده باره ی ته وافی زیاره ت له شه ودا

۸۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي طَوَافِ الزِّيَارَةِ بِاللَّيْلِ

۹۲۰ - (شاذ) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَّرَ طَوَافَ الزِّيَارَةِ إِلَى اللَّيْلِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَقَدْ رَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي أَنَّ يُؤَخَّرَ طَوَافَ الزِّيَارَةِ إِلَى اللَّيْلِ، وَاسْتَحَبَّ بَعْضُهُمْ أَنْ يَزُورَ يَوْمَ النَّحْرِ، وَوَسَّعَ بَعْضُهُمْ أَنْ يُؤَخَّرَ وَلَوْ إِلَى آخِرِ أَيَّامٍ مِّنَى.

واته: له عانیشه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنە وه، کە پیغه مەبر ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته وافی زیاره تی دوا ده خست بۆ شه و.

به په پیره وکردنی فەرمووده کە زۆربه ی زانایان رایان وایه: له عومرە دا هەتا دەستهێتان به بەر دە رهشە کە دا تهلبیە ده کریت. هەندیکیان ده فەرموون: هەتا ده گەنه ماله کانی ناو شاری مه ککه.

نه وهی هاتوره ده باره ی دابه زین له (أَبْطَح)

۸۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي نُزُولِ الْأَبْطَحِ

۹۲۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، يَنْزِلُونَ الْأَبْطَحَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأَبِي رَافِعٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّزَّاقِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ. وَقَدْ اسْتَحَبَّ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ نُزُولَ الْأَبْطَحِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَرَوْا ذَلِكَ وَاجِبًا إِلَّا مَنْ أَحَبَّ ذَلِكَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَنُزُولُ الْأَبْطَحِ لَيْسَ مِنَ التُّسْكِ فِي شَيْءٍ، إِنَّمَا هُوَ مَنْزِلٌ نَزَلَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) و نه بو به کر و عومه ر (عثمان) له (أَبْطَح) داده به زین.

۹۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَيْسَ التَّخْصِيبُ بِشَيْءٍ، إِنَّمَا هُوَ مَنْزِلٌ نَزَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: التَّخْصِيبُ: نُزُولُ الْأَبْطَحِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له (أَبْطَح) دابه زین هیچی تیدا نیهو روکنی نیه له مه ناسیکی حه ج، به لکو مدنزلگایه که پیغمبر خوا (صلی الله علیه وسلم) لینی داده به زی - بو نه وهی به ویتته وه و به ناسانی بگه پیتته وه بو شاری مه دینه - .

کی له (أَبْطَح) داده بهزی

۸۲ - بَابُ مَنْ نَزَلَ الْأَبْطَحَ

۹۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ الْمَعْلَمِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: إِنَّمَا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَبْطَحَ لَأَنَّهُ كَانَ أَسْمَحَ لِحُرُوجِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ نَحْوَهُ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بیگو مان پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (أَبْطَح) داده بهزی له بهرنه وهی له ویره به ناسانی ده رچی و بگه ریته وه بو مه دینه .

نه وهی هاتوره ده باره ی حه جی مندال

۸۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي حَجِّ الصَّيِّ

۹۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَرِيفٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْفَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: رَفَعَتْ امْرَأَةٌ صَبِيًّا لَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلْهَذَا حَجٌّ، قَالَ: نَعَمْ، وَلَكَ أَجْرٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له جابیری کوری (عبد الله) وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: ژنی مندالیک کی خوی بهر زکرده وه وتی: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مه حه جی بو هه یه؟ فه مووی: (به لی، به لام خیر و پاداشته که ی بو تویه).

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

۹۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَزْعَةُ بْنُ سُؤَيْدٍ الْبَاهِلِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

۹۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يُوسُفَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: حَجَّ بِي أَبِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَأَنَا ابْنُ سَبْعِ سِنِينَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا. وَقَدْ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ: أَنَّ الصَّحْبَةَ إِذَا حَجَّ قَبْلَ أَنْ يُدْرِكَ فَعَلَيْهِ الْحُجُّ إِذَا أَدْرَكَ، لَا يُجْزِي عَنْهُ تِلْكَ الْحَجَّةُ عَنْ حَجَّةِ الْإِسْلَامِ، وَكَذَلِكَ الْمَمْلُوكُ إِذَا حَجَّ فِي رِقِّهِ ثُمَّ أُعْتِقَ فَعَلَيْهِ الْحُجُّ إِذَا وَجَدَ إِلَى ذَلِكَ سَبِيلًا، وَلَا يُجْزِي عَنْهُ مَا حَجَّ فِي حَالِ رِقِّهِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له سانیبی کوری یه زیده وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: له حه جی مالاً واییدا ههوت سالان بووم باو کم حه جی پی کردم له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

زانایان کو و یه کده ننگن له سه ره نه مه: نه گهر مندال حه جی کرد پیش بالغ بوون کاتی که بالغ بوو نه وه حه جی له سه ره نه گهر ده سه لات و توانای هه بوو ده بی حه جی بکات، بهندهش نه گهر له کاتی بهنده ییدا حه جی کرد، کاتی که نازاد کرا حه جی له سه ره نه گهر ده سه لات و توانای هه بوو ده بی حه جی بکات، نه گینا هیچ کامیان نه وه حه جی که نیسلام داینا وه له سه ریان ناکه وی.

باسیکی تر

۸۴ - بَابُ

۹۲۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْوَاسِطِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ ثَمِيرٍ، عَنْ أَشْعَثَ بْنِ سَوَّارٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كُنَّا إِذَا حَجَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكُنَّا نُتْلِي عَنِ النِّسَاءِ، وَنُرْمِي عَنِ الصَّبَّيَّانِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى: أَنَّ الْمَرْأَةَ لَا يُلَبِّي عَنْهَا غَيْرُهَا، بَلْ هِيَ تُلَبِّي عَنْ نَفْسِهَا، وَيُكْرَهُ لَهَا رَفْعُ الصَّوْتِ بِالتَّلْبِيَةِ.

واته: له جابیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: کاتی له خزمهت خزمهت پیغه مبهردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حه جمان ده کرد له جیاتی نافره تان (لبیک اللهم لبیک) همان ده کرد، ههروه ها له جیاتی مندا لانیش شهیتانمان ره جم ده کرد.

بینگومان زانایان کو و یه کدهنگن له سهر نه مه: نابی له جیاتی نافره تان (لبیک اللهم لبیک) بکریت، به لکو ده بی خویان بیلین، لهو کاته شدا باش نیه دهنگیان بهرزکه نهوه.

نهوهی هاتووه ده باره ی حه جکردن بو پیاوی پر و مردوو

۸۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَجِّ عَنِ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، وَالْمَوْتِ

۹۲۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ جُرَيْجٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ شِهَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي سُلَيْمَانُ بْنُ يَسَارٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ امْرَأَةً مِنْ خُثْعَمٍ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبِي أَدْرَكَتُهُ

فَرِيضَةُ اللَّهِ فِي الْحَجِّ وَهُوَ شَيْخٌ كَبِيرٌ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَسْتَوِيَ عَلَى ظَهْرِ الْبَعِيرِ، قَالَ: حُجِّي عَنْهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَبُرَيْدَةَ، وَخُصَيْنِ بْنِ عَوْفٍ، وَأَبِي رَزِينِ الْعَقِيلِيِّ، وَسُودَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ خُصَيْنِ بْنِ عَوْفٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَيْضًا، عَنْ سِنَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجُهَنِيِّ، عَنْ عَمَّتِهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذِهِ الرِّوَايَاتِ، فَقَالَ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ مَا رَوَى ابْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ ابْنُ عَبَّاسٍ سَمِعَهُ مِنَ الْفَضْلِ وَغَيْرِهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ رَوَى هَذَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَرْسَلَهُ وَلَمْ يَذْكُرِ الَّذِي سَمِعَهُ مِنْهُ. وَقَدْ صَحَّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ غَيْرُ حَدِيثٍ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. وَبِهِ يَقُولُ الثَّوْرِيُّ، وَابْنُ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ يَرَوْنَ أَنْ يُحْجَّ عَنِ الْمَيِّتِ. وَقَالَ مَالِكٌ: إِذَا أَوْصَى أَنْ يُحْجَّ عَنْهُ حُجٌّ عَنْهُ. وَقَدْ رَحَّصَ بَعْضُهُمْ أَنْ يُحْجَّ عَنِ الْحَيِّ إِذَا كَانَ كَبِيرًا أَوْ بِحَالٍ لَا يَقْدِرُ أَنْ يُحْجَّ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له (فضل)ی کوری عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: نافرته تی له هوژی (خُتْعَم) وتی: نهی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حه ج فهرزی خواجه له سهر بهنده کانی که وتوته سهر باو کم نهویش پیریکی به سالآچووه به سواری ولاخه وه خوئی ناگریت: نایا ده بییت من حه جی بو بکه م؟ فهرمووی: (به لی، حه جی بو بکه).

باسینکی تر:

۸۶ - بَابُ

۹۲۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ سَفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَطَاءٍ (ح) وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَلَمْ تَحُجَّ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، حُجِّي عَنْهَا. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له بورهیدهوه رهزای خوای لی بی ده گترنهوه، که فهرموویهتی: نافرهتی هات بو خزمهت پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وتی: دایکم مردووهو حه جی نه کردووه، نایا حه جی بو بکه م؟ فهرمووی: (به لئی، حه جی بو بکه).

باسینکی تر له وبارهوه

۸۷ - بَابُ مِنْهُ

۹۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ الثَّعْمَانِ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ، عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعَقِيلِيِّ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ لَا يَسْتَطِيعُ الْحَجَّ، وَلَا الْعُمْرَةَ، وَلَا الظَّعْنَ، قَالَ: حُجَّ عَنْ أَبِيكَ وَاعْتِمِرْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَإِنَّمَا ذُكِرَتِ الْعُمْرَةُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْحَدِيثِ أَنْ يَعْتِمِرَ الرَّجُلُ عَنْ غَيْرِهِ. وَأَبُو رَزِينٍ الْعَقِيلِيُّ: اسْمُهُ لَقِيطُ بْنُ عَامِرٍ.

واته: له نه بو رهزینی عوقه یلیهوه رهزای خوای لی بی ده گترنهوه، که هاته

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

خرمعت پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: نهی پیغمبر خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، باو کم پیر بووه به سواری و لاخه وه خوئی ناگریت ناتوانی حج و عومره بکات، نایا ده بیت من حجی بز بکم؟ فهرمووی: (به لی، حج و عومره ی بز بکه).

نه وهی هاتوره دهر باره ی عومره که نایا واجبه یان نا

۸۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمْرَةِ أَوْاجِبَةٌ هِيَ أَمْ لَا؟

۹۳۱ - (ضعيف الإسناد) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الصَّنْعَائِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنِ الْعُمْرَةِ أَوْاجِبَةٌ هِيَ؟ قَالَ: لَا، وَأَنْ تَعْتَمِرُوا هُوَ أَفْضَلُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: الْعُمْرَةُ لَيْسَتْ بِوَاجِبَةٍ. وَكَانَ يُقَالُ: هُمَا حَجَّانِ الْحَجُّ الْأَكْبَرُ يَوْمَ النَّحْرِ، وَالْحَجُّ الْأَصْغَرُ الْعُمْرَةُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: الْعُمْرَةُ سُنَّةٌ، لَا نَعْلَمُ أَحَدًا رَخَّصَ فِي تَرْكِهَا، وَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ ثَابِتٌ بِأَنَّهَا تَطَوُّعٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِسْنَادٍ وَهُوَ ضَعِيفٌ، لَا تَقُومُ بِمِثْلِهِ الْحُجَّةُ، وَقَدْ بَلَّغْنَا عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ كَانَ يُوجِبُهَا. كُلُّهُ كَلَامُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له جابیره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که دهر باره ی عومره واجبه یان نا له پیغمبر یان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسی؟ فهرمووی: (نه خیر، به لام نه بامدانی چاکتره).

باسیکی تر له باره وه

۸۹ - بَابُ مِنْهُ

۹۳۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّمِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيَْادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زَيَْادٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: دَخَلَتِ الْعُمْرَةُ فِي الْحَجِّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سُرَاقَةَ بْنِ جُعْشَمٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنَّ لَا بَأْسَ بِالْعُمْرَةِ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، وَهَكَذَا قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ، وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ: أَنَّ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ كَانُوا لَا يَغْتَمِرُونَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: دَخَلَتِ الْعُمْرَةُ فِي الْحَجِّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، يَعْنِي: لَا بَأْسَ بِالْعُمْرَةِ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، وَأَشْهُرُ الْحَجِّ: شَوَّالٌ، وَذُو الْقَعْدَةِ، وَعَشْرٌ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، لَا يَنْبَغِي لِلرَّجُلِ أَنْ يُهْلَ بِالْحَجِّ إِلَّا فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، وَأَشْهُرُ الْحُرْمِ: رَجَبٌ، وَذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمَحَرَّمُ، هَكَذَا قَالَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گیتنه وه، که پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: (نیتر له م روژه وه هەتا روژی قیامت عومره له گەل حەج تیکەل بووه واتە دەبی له گەل حەجدا عومرهش نەنجام بدری).

ده باره ی فەزل و گەوره ی عومره

۹۰ - بَابُ مَا ذُكِرَ فِي فَضْلِ الْعُمْرَةِ

۹۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سَمِيِّ، عَنْ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ تَكْفِيرٌ مَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بئی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه نجامدانی عومره یه بو عومره یه کی تر ده بیتسه وهی سرینه وهی گوناھی نیوانیان، حه جی وهرگیرو پاداشته کی بهه شته).

ده باره ی ئی حرام دابه سن له تنعیم بو عومه

۹۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمْرَةِ مِنَ التَّنْعِيمِ

۹۳۴ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ أَنْ يُعِمِّرَ عَائِشَةَ مِنَ التَّنْعِيمِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری نهبو به کروه ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمانی کرد به (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری نهبو به کر عائیشه ی خوشکی بهری بو تنعیم بو نه وهی له وی به نیه تی عومه ئی حرام دابه ستی

ده باره ی ئی حرام دابه سن له جیعرانه بو عومه

۹۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعُمْرَةِ مِنَ الْجِعْرَانَةِ

۹۳۵ - (صَحِيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ ابْنِ

جُرْنِج، عَنْ مُزَاحِمِ بْنِ أَبِي مُزَاحِمٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَرَّرِ بْنِ الْكَلْبِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنَ الْجِعْرَانَةِ لَيْلًا مُعْتَمِرًا، فَدَخَلَ مَكَّةَ لَيْلًا، فَقَضَى عُمْرَتَهُ، ثُمَّ خَرَجَ مِنْ لَيْلَتِهِ، فَأَصْبَحَ بِالْجِعْرَانَةِ كَبَائِبَ، فَلَمَّا زَالَتِ الشَّمْسُ مِنَ الْعَدِ خَرَجَ مِنْ بَطْنِ سَرْفٍ، حَتَّى جَاءَ مَعَ الطَّرِيقِ طَرِيقَ جَمْعٍ بِبَطْنِ سَرْفٍ، فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ خَفِيَ عُمْرَتُهُ عَلَى النَّاسِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَلَا نَعْرِفُ لِمُحَرَّرِ بْنِ الْكَلْبِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ هَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له موحریشی که عیبیه وه ره زای خوای لی بی ده گترنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شهو له جیعرانه نیحرامی دابه ست بو عومره وه ده رچوو بهره و شاری مه ککه ی پیروز، هه ره شهو شهو چه وه ناو مه ککه وه عومره ی کرد ته وافی کردو هاتووژی نیوان صه فاو مهروه ی کرد، هه ره هه مان شهو گه رایه وه بو جیعرانه و لهوی مایه وه وه که شهو هه ره لهوی بووبی و نه رۆشتبی بو مه ککه، نینجا کاتی که خۆر لایدا سواری و لاخه که ی بوو، رووی کرده ناو شیوه که ی سه ریف هه تا گه یشته سه ر یتگای مه دینه له ویتوه گه رایه وه بو مه دینه، له پیتناوی شه وه دا عومره که شاردرایه وه له خه لک.

ده باره ی عومره ی مانگی ره جه ب

۹۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عُمْرَةِ رَجَبٍ

۹۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ أَبِي بَكْرِ بْنِ عَيَّاشٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ عُرْوَةَ، قَالَ: سُئِلَ ابْنُ عُمَرَ: فِي أَيِّ شَهْرِ اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: فِي رَجَبٍ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: مَا اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا وَهُوَ مَعَهُ، تُعْنِي ابْنُ عُمَرَ، وَمَا اعْتَمَرَ فِي

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

شَهْرٍ رَجَبٍ قَطُّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: حَبِيبُ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ

واته: له عوروه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: ده باره ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له چ مانگی کدا عومره ی ده کرد له نیبنو عومهریان رهزای خویان لی بی پرسی؟ فهرمووی: له مانگی ره جه بدا، عانیسه رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر عومره یه کی کرد بی نیبنو عومهری له گهل بووه، ههرگیز له مانگی ره جه بدا عومره ی نه کردووه .

۹۳۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنِ ابْنِ عُمرَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَمَرَ أَرَبَعًا إِحْدَاهُنَّ فِي رَجَبٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نیبنو عومهر وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چوار عومره ی کردووه یه کیکیان له مانگی ره جه بدا بوو.

ده باره ی عومره ی مانگی (ذی القعدة)

۹۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عُمْرَةِ ذِي الْقَعْدَةِ

۹۳۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ هُوَ السَّلُولِيُّ الْكُوفِيُّ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَمَرَ فِي ذِي الْقَعْدَةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

واته: له بهرائه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له مانگی (ذی القعدة) دا عومره ی کرد .

ده باره ی عومره ی مانگی ره مه زان .

۹۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عُمرَةٍ رَمَضَانَ

۹۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ ابْنِ أُمِّ مَعْقِلٍ، عَنْ أُمِّ مَعْقِلٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: عُمرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَوَهْبِ بْنِ خُنْبَشٍ. وَيُقَالُ: هَرِمُ بْنُ خُنْبَشٍ. قَالَ بَيَّانٌ وَجَابِرٌ: عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ وَهْبِ بْنِ خُنْبَشٍ. وَقَالَ دَاوُدُ الْأَوْدِيُّ: عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ هَرِمِ بْنِ خُنْبَشٍ. وَوَهْبٌ أَصَحُّ. وَحَدِيثُ أُمِّ مَعْقِلٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَالَ أَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ: قَدْ ثَبَتَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ عُمرَةً فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً. قَالَ إِسْحَاقُ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ مِثْلُ مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ قَرَأَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ فَقَدْ قَرَأَ ثُلُثَ الْقُرْآنِ.

واته: له نومو مه عقيله وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه نجمدانی عومره یه له مانگی ره مه زاندا بهرامبر به حه جیکه).

پیشهوا نیسحاق ده فهرمووی: مانای نهم فهرمووده وهک نهم فهرمووده وایه که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی سورته ی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینن وهک نه وه وایه سییه کی قورنان بخوینن).

که سی نیحرام دابهستی بۆ حه ج قاجی شکا یان توشی شەلی بوو

۹۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الَّذِي يُهْلُ بِالْحَجِّ فَيُكْسِرُ أَوْ يَغْرِجُ

۹۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ الصَّوَّافِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي الْحَجَّاجُ بْنُ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَسِرَ أَوْ غَرَجَ فَقَدْ خَلَّ وَعَلَيْهِ حَجَّةٌ أُخْرَى. فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، فَقَالَا: صَدَقَ.

واته: له عيكرمه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فەرموویه تی: حه جاجی کورپی عه مر رهزای خوای لی بی بۆی گێرامه وه فەرمووی: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: (هه رکه سی قاجی شکا یان توشی شەلی بوو به جوژی که بوونه ریگر له بهرده م نه نجامدانی دروشم و نه رکانه کانی حه ج نه وه دروسته نیحرامه که ی بشکیننی به لام له سه ری ه تی سالی داهاتوو حه جه که ی بکاته وه). نه م گێرایه وه بۆ نه بو هورهیره و نیبنو عه باس رهزای خوایان لی بی فەرموویان: راست ده کات.

۹۴۰ (م ۱) - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ الْحَجَّاجِ مِثْلَهُ. قَالَ: وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. هَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ الْحَجَّاجِ الصَّوَّافِ نَحْوَ هَذَا الْحَدِيثِ. وَرَوَى مَعْمَرٌ، وَمُعَاوِيَةُ بْنُ سَلَامٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا الْحَدِيثَ. وَحَجَّاجُ الصَّوَّافِ لَمْ يَذْكُرْ فِي حَدِيثِهِ عَبْدَ اللَّهِ بْنُ رَافِعٍ، وَحَجَّاجٌ ثِقَةٌ حَافِظٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: رَوَايَةُ مَعْمَرٍ، وَمُعَاوِيَةَ بْنِ سَلَامٍ أَصَحُّ.

۹۴۰ (م ۲) - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَافِعٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ.

ئەوێ هاتوو دەر بارەوی مەر ج دانان له حەجدا

۹۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الإِشْتِرَاطِ فِي الْحَجِّ

۹۴۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ عَوَّامٍ، عَنْ هِلَالِ بْنِ خَبَّابٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ ضُبَاعَةَ بِنْتَ الزُّبَيْرِ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ، أَفَأَشْتَرِطُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَتْ: كَيْفَ أَقُولُ؟ قَالَ: قُولِي لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ مَحَلِّي مِنَ الْأَرْضِ حَيْثُ تَجِسَّنِي. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَرْوُونَ الإِشْتِرَاطَ فِي الْحَجِّ، وَيَقُولُونَ: إِنْ اشْتَرَطَ فَعَرَضَ لَهُ مَرَضٌ أَوْ عُذْرٌ فَلَهُ أَنْ يَحِلَّ وَيَخْرُجَ مِنْ إِحْرَامِهِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَلَمْ يَرِ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الإِشْتِرَاطَ فِي الْحَجِّ، وَقَالُوا: إِنْ اشْتَرَطَ فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ إِحْرَامِهِ وَيَرْوَنَّهُ كَمَنْ لَمْ يَشْتَرِطْ.

واته: له ئیبنو عەباسووه رهزای خوایان لی بی ده گێرنهوه، که (ضُبَاعَةُ) ی کچی زوبهیری کوری (عبد المطلب) هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر مووی: ئەو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من دە مهوێت حەج بکەم مەر ج دابنیم؟ فەر مووی: (بهائی). وتی: بلیم چی؟ فەر مووی: (بلی): (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ وَحَلِّي مِنَ الْأَرْضِ حَيْثُ حَبَسْتَنِي). خودایه له هه رکوی نه خوشت خستم لهو شوینه ئیحرām ده شکینم.

باسیکی تر له و باره وه

۹۸ - بَابُ مِنْهُ

۹۴۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يُنَكِّرُ الْإِسْتِرَاطَ فِي الْحَجِّ، وَيَقُولُ: أَلَيْسَ حَسْبُكُمْ سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له سالمه وه، له باوکیه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که نینکاری مدرج دانانی بو حج ده کرد، ده یقه رموو: نایا سونه تی پیغه مبه ره که تان (صلی الله علیه وسلم) بهس نیه.

نه گهر نافرته له دروای (الإفاضة) کهوته بی نوژییه وه

۹۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَحِيضُ بَعْدَ الْإِفاضةِ

۹۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: ذَكَرْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُخَيْمٍ خَاضَتْ فِي أَيَّامٍ مَنِيٍّ، فَقَالَ: أَحَابِسْتُنَا هِيَ؟، قَالُوا: إِنَّهَا قَدْ أَفَاضَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلَا إِذَا. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا طَافَتْ طَوَافَ الزِّيَارَةِ ثُمَّ خَاضَتْ، فَإِنَّهَا تَنْفِرُ وَلَيْسَ عَلَيْهَا شَيْءٌ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له عائشه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: بو

پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باس کرد، که سه فیهی کچی حویهیه کهوتوته حالتهی بی نوژییهوه، پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموی: (گیری داین له گهرانهوه بۆ مه دینه). وتیان: نهی پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تهوافی (الإفاضة)ی کردوه، فرموی: (کهواته نابیت - واته مادهم تهوافی (الإفاضة)ی کردوه کهواته تهوافی مالآوایی لهسر نیه و نابیتته ریگر له گهرانهوه مان بۆ شاری مه دینه -).

به پیره وکردنی فرموده که زانایان رایان وایه: نه گهر شافرت له دواى تهوافی زیارت کهوته حالتهی بی نوژییهوه به بی تهوافی مالآوایی ده گهریتیهوه و هیچ شتیکی لهسر نیه، نه مهش وتهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافیعی و نه حمده و نیسحاقه.

۹۴۴ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: مَنْ حَجَّ الْبَيْتَ فَلْيَكُنْ آخِرُ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ إِلَّا الْحَيْضَ، وَرَحَّصَ لَهُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خویان لی بی ده گهرینهوه، که فرموییه تی: نهوهی حه جی مائی خوا بکات کوتا کاری تهوافی مالآوایییه جگه لهو نافرتهانی که ده کهونه حالتهی بی نوژییهوه، نهویش پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مۆله تی پی داو.

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

نافرته بی کومه حالته بی نویژیه وه چ (مناسک) بی بگپرتیه وه .

۱۰۰ - بَابُ مَا جَاءَ مَا تَقْضِي الْحَائِضُ مِنَ الْمَنَاسِكِ

۹۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ جَابِرٍ وَهُوَ ابْنُ يَزِيدَ الْجَعْفِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: حِضْتُ فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقْضِيَ الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا، إِلَّا الطَّوْفَ بِالْبَيْتِ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ الْحَائِضَ تَقْضِي الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا مَا خَلَا الطَّوْفَ بِالْبَيْتِ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَائِشَةَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ أَيْضًا.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه ته: کومه حالته بی نویژیه وه، پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمانی بی کردم هه موو (مناسک) نهرک و واجباته کانی حه ج بگپرمه وه جگه له تهوافی مالی خوا .

به پهیره وکردنی فهرمووده که زانایان رایان وایه: نافرته بی نویژ ده بی هه موو (مناسک) نهرک و واجباته کانی حه ج بگپرتیه وه جگه له تهوافی مالی خوا .

۹۴۵م - (صحيح) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ شُجَاعٍ الْجَزْرِيُّ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، وَتُجَاهِدٍ، وَعَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، رَفَعَ الْحَدِيثَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ التَّفْسَاءَ وَالْحَائِضَ تَغْتَسِلُ، وَتُحْرِمُ، وَتَقْضِي الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفَ بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خوابان لی بی - فهرمووده که بی بهرزکرده وه بی پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) - ده گپرنه وه، که نافرته زیسان و بی نویژ خوی ده شوات و ئیحرام ده دابهستی جا هه موو (مناسک) نهرک و واجباته کانی حه ج جیبه جی ده کات، تهوافی مالی خوا ناکات هه تا پاک ده بیته وه .

دهرباره‌ی حاجی یان عومره کار کۆتا کاری تهوافی مالتاوایه

۱۰۱ - بَابُ مَا جَاءَ مَنْ حَجَّ أَوْ اعْتَمَرَ فَلْيَكُنْ آخِرُ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ

۹۴۶ - (منکر بهذا اللفظ - صحيح بمعناه دون قوله : (أَوْ اعْتَمَرَ)) حَدَّثَنَا نَضْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُحَارِبِيُّ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْبَيْلَمَانِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ، عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ فَلْيَكُنْ آخِرَ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: خَرَزْتَ مِنْ يَدِكَ، سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ تُخَيِّرْنَا بِهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ وَهَكَذَا زَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ مِثْلَ هَذَا، وَقَدْ حُوْلِفَ الْحَجَّاجُ فِي بَعْضِ هَذَا الْإِسْنَادِ.

واته: له (حارث)ی کورپی (عبد الله)ی کورپی نهوسهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بوو دهیفرموو: (نهوهی حه جی مالتی خوا یان عومره دهکات کۆتا کاری تهوافی مالتاوایه، پیتهوا عومهر رهزای خوای لی بی پیی فهرموو: له دهستت دهچوو نه مهت له پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) بیستهو و پیت رانه گه یاندووین.

نهجمادانی یه که تهواف بۆ کهسی عومره و حه ج پیکهوه دهکات

۱۰۲ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْقَارِنَ يَطُوفُ طَوَافًا وَاحِدًا

۹۴۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ، عَنْ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَنَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَطَافَ هُمَا طَوَافًا وَاحِدًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: الْقَارِئُ يَطُوفُ طَوَافًا وَاحِدًا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَطُوفُ طَوَافَيْنِ، وَيَسْعَى سَعَتَيْنِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ.

واته: له جابیره وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خا (صلی الله علیه وسلم) عومره و حه جی پیکه وه کرد، یه ک تهوافی کرد بو هردووکیان.

به پهیره وکردنی فهرمووده که هه ندی له زانایان له هاهه لانی پیغمبره خا (صلی الله علیه وسلم) و جگه له وانیش ده فهرمون: نه نجامدانی یه ک تهواف بهسه بو که سی عومره و حه ج پیکه وه ده کات، نه مهش وتهی شافعی و نه مهده و نیسحاقه.

۹۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا خَلَّادُ بْنُ أَسْلَمَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَخْرَمَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، أَجْرَاهُ طَوَافٌ وَاحِدٌ، وَسَعْيٌ وَاحِدٌ مِنْهُمَا، حَتَّى يَجِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ تَفَرَّدَ بِهِ الدَّرَاوَزِيُّ عَلَى ذَلِكَ اللَّفْظِ، وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَلَمْ يَرْفَعُوهُ وَهُوَ أَصَحُّ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره خا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هه رکهس نیحرامی دابهست بو حه ج و عومره، یه ک تهواف و یه کجار هاتوچوی سه فاو مهروهی بهسه، هه تا نیحرامی ههردووکیان پیکه وه ده شکینی).

کۆچه ران له دواى ته وای کردنی حه ج
سى رۆژ بۆیان ههیه له مه ککه بمیننه وه

۱۰۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنْ يَمْكُثَ الْمُهَاجِرُ بِمَكَّةَ بَعْدَ الصَّدْرِ ثَلَاثًا

۹۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، سَمِعَ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ الْخَضَرَمِيِّ يَغْنِي مَرْفُوعًا، قَالَ: يَمْكُثُ الْمُهَاجِرُ بَعْدَ قَضَاءِ نُسُكِهِ بِمَكَّةَ ثَلَاثًا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مَرْفُوعًا.

واته: له (علاء)ی کورپی (خَضَرَمِي)هوه رهزای خواى لى بى - واته
فهرمووده کهى بهرز کرد هوه بۆ پیغه مبهرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - ده گيرنه وه،
که فهرموويه تی: نهوانه ی له مه ککه وه کۆچیان کرد وه بۆ مه دینه له دواى ته وای
کردنی حه ج واته له دواى گه رانه وه له مینا هه تا سى رۆژ بۆیان ههیه بمیننه وه له
مه ککه.

له کاتی گه رانه وه له حه ج و عومره چى ده وتریت

۱۰۴ - بَابُ مَا جَاءَ مَا يَقُولُ عِنْدَ الْقُفُولِ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۹۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوَةٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ فَعَلَا فَدَفَعًا مِنَ الْأَرْضِ أَوْ شَرَفًا كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُونَ تَائِبُونَ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواره صلی الله علیه وسلم .

عَابِدُونَ سَائِحُونَ لِرَبَّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَخْزَابَ وَخَذَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ، وَأَنْسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له غهزایه یان حج یان عومره ده گه پرایه وه که سهرده که وه سهر ههر بهرزایه کی سهر زه وی سی (الله اکبر) ی ده کرد و ده فهرموو: (هیچ پهرستراویک نیه به ههق جگه له (الله) تاکی بی هاویه شه، مولک و ستایش بۆ نه وه به سهر هه موو شتیکدا به توانایه، گه پرایه وه له سهر بۆ ولاتی خۆمان، به تهویه کردن و پهرستش کردن و سه جده بردنه وه، سوپاسی پهروه ردگارمان ده کهین، خوی گه و ره به لینه که ی به راست به جیهینار دینه که ی ناشکرا کرد، بهنده که ی خۆی سهرخست و، هه موو کۆمه ل و حیزه کانی تیک شکاند).

نه وه ی هاتوره ده رباره ی که سی له ئیحرامدا بمریت

۱۰۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُحْرِمِ بِمَوْتِ فِي إِحْرَامِهِ

۹۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عُمَرُو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَرَأَى رَجُلًا قَدْ سَقَطَ مِنْ بَعِيرِهِ فَوَقَصَ فَمَاتَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفِّنُوهُ فِي ثَوْبَيْهِ، وَلَا تُحْمَرُوا رَأْسَهُ، فَإِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَهُلُّ أَوْ يُلَيِّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی حه ج له یتمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

الْعِلْمُ: إِذَا مَاتَ الْمُحْرِمُ انْقَطَعَ إِحْرَامُهُ وَيُصْنَعُ بِهِ كَمَا يُصْنَعُ بِغَيْرِ الْمُحْرِمِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: له سه فهریکدا له خزمهت پیغه مبهردا بووین (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پیاوئیکی بینی له سه و شتره که ی که وتبوه خواره وه ملی شکابو مردبوو له نیحرامدا بوو، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (به نار و مؤرد بیشتون، نهو دوو پۆشاکه ی خوی بۆ بکه ن به کفن واته نیحرامه که ی، سه ری دامه پۆشن، له بهرته وه ی خوی گه وه ره له پۆژی قیامه تدا کاتی که زیندوی ده کاته وه (لیک، لیبک) ده لیتته وه).

که سی له نیحرامدا بیت چاوی ژان بکات به (صبر) ته داوی بکات

۱۰۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُحْرِمِ يَشْتَكِي عَيْنَهُ فَيَضْمِدُهَا بِالصَّبْرِ

۹۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْمَرٍ اشْتَكَى عَيْنَيْهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ، فَسَأَلَ أَبَانَ بْنَ عُثْمَانَ، فَقَالَ: اضْمِدْهُمَا بِالصَّبْرِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ، يَذْكُرُهَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: اضْمِدْهُمَا بِالصَّبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُونَ بَأْسًا أَنْ يَتَدَاوَى الْمُحْرِمُ بِدَوَاءٍ مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ طِبٌّ.

واته: له نویه یه ی کور ی وه هه به وه ره زای خوی لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: عومه ری کور ی (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کور ی مه عمه ر چاوه کانی ژانیان ده کرد، له و باره وه له نه بانی کور ی پتیشه وا (عُثْمَان) ی ره زای خوی لی بی پرس ی؟ - نهو

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

ساله نهو نه میر و کاربه دهستی حه ج بوو - نه بان فهرمووی: به گوشراوی دره ختی (صَیْر) که تاله تداوی بکه، چونکه من بیستومه له پیتشهوا (عُثْمَان) رهزای خوی لی بئی نه مهی له پیغمبره خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) گیترایهوه، دهیهرموو: (به گوشراوی دره ختی (صَیْر) تداوی بکه).

کهسی له ئیحرامدا سهری بتاشی چ کهفاره تیکی له سهره

۱۰۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُحْرِمِ بِخَلْقِ رَأْسِهِ فِي إِحْرَامِهِ مَا عَلَيْهِ

۹۵۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَيُّوبَ السَّخْتِيَانِيِّ، وَابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، وَحُمَيْدِ الْأَعْرَجِ، وَعَبْدِ الْكَرِيمِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ وَهُوَ بِالْحَذْيِيَّةِ قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ مَكَّةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَهُوَ يُوقَدُ تَحْتَ قِدْرٍ، وَالْقَمَلُ يَتَهَافَتُ عَلَى وَجْهِهِ، فَقَالَ: أَتُؤْذِيكَ هَؤُلَاءُ هَذِهِ؟، فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: اخْلُقْ، وَأَطْعِمْ فَرْقًا بَيْنَ سِتَّةِ مَسَاكِينَ، وَالْفَرْقُ: ثَلَاثَةُ أَصْعَاقٍ، أَوْ صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ انْسُكْ نَسِيكَةً، قَالَ ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ: أَوْ اذْبَحْ شَاةً. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْمُحْرِمَ إِذَا خَلَقَ رَأْسَهُ، أَوْ لَبَسَ مِنَ الثِّيَابِ مَا لَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَلْبَسَ فِي إِحْرَامِهِ، أَوْ تَطَيَّبَ فَعَلَيْهِ الْكَفَّارَةُ بِمِثْلِ مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له کهعبی کوری عوجرهوه رهزای خوی لی بئی ده گیترنهوه، له سهردهمی ریککهوتنی حودهیبیهدا پیتش نهوهی بچنه شاری مهککهوه پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) به لای کهعبدا تیپهیری بینی جانهموره کانی سهری ده کهوتنه خوارهوه به سهر روخساریدا، فهرمووی: (جانهموره کانی سهرت نازارت دهدهن؟). کهعب فهرمووی: به لی، پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (دهی سهرت بتاشه،

سنن الترمذي بهر گي يه کم - باسه کاني حه ج له پيغمبري خواوه صلى الله عليه وسلم .

له پاشدا سي مهن (صاع) خورما بده به شش هه ژار، يان سي رۆژ به رۆژوو به، يان ناژه لي سهربره بۆ خوا).

بۆ شوانه کان روخسه ت هه به رۆژي شهيتان ره جم بکه ن و رۆژي نه يکه ن

۱۰۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحَصَةِ لِلرِّعَاءِ أَنْ يَزُمُوا يَوْمًا وَيَدْعُوا يَوْمًا

۹۵۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَزْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ لِلرِّعَاءِ: أَنْ يَزُمُوا يَوْمًا، وَيَدْعُوا يَوْمًا. هَكَذَا رَوَى ابْنُ عُيَيْنَةَ. وَرَوَى مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَاصِمٍ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ. وَرَوَاهُ مَالِكُ أَصَحُّ. وَقَدْ رَخَّصَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ لِلرِّعَاءِ: أَنْ يَزُمُوا يَوْمًا، وَيَدْعُوا يَوْمًا، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له نه بو به دداحي کوپی عه دیسه وه، له باوکیسه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) روخسه تی دا به شوانه کان رۆژي شهيتان ره جم بکه ن و رۆژي نه يکه ن.

پينگومان هه ندي له زانا يان ريگه يان داوه به شوانه کان رۆژي شهيتان ره جم بکه ن و رۆژي نه يکه ن، پيشهوا شافيعي نه مه ده فهرمووي.

۹۵۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَاصِمٍ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرِعَاءِ الْإِبِلِ فِي الْبَيْتُوتَةِ: أَنْ يَزُمُوا يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ يَجْمَعُوا زَمِي يَوْمَيْنِ بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ فَيَرْمُوهُ فِي

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

أَحَدِهِمَا، قَالَ مَالِكٌ: ظَنَنْتُ أَنَّهُ قَالَ: فِي الْأَوَّلِ مِنْهُمَا، ثُمَّ يَزْمُونَ يَوْمَ النَّفَرِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ.

واته: له نه بو بهددا حی کوری عاصیمی کوری عهدیهوه، له باوکیهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) روخسته دی دا به شوانه وشتره کان نهوانه ی که شهو له مینا ده میتنهوه تا به یانی یه کم روژی جهژن شهیتان رهجم بکن، له پاشدا دوو روژی دواتر کۆیکه نهوه و له یه ک روژیاندا شهیتان رهجم بکن، پیشهوا مالیک فهرمووی: وا نه زانم فهرمووی: له یه کم روژیاندا، له پاشدا روژی گه رانه وهش.

باسیکی تر:

۱۰۹ - بَابُ

۹۵۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمُ بْنُ حَيَّانَ، قَالَ: سَمِعْتُ مَرْوَانَ الْأَصْفَرَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ عَلِيًّا قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْيَمَنِ، فَقَالَ: يَمَ أَهْلَلْتُ؟ قَالَ: أَهْلَلْتُ بِمَا أَهَلَّ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَوْلَا أَنَّ مَعِيَ هَذَا لَأَخْلَلْتُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گپرنهوه، که پیشهوا عه لیش رهزای خوای لی بی که له یه مه نهوه هاتبووهوه، مهروان فهرمووی: به نیه تی چی نیحرام داده بهستی؟ فهرمووی: به نیه تی نهوه نیحرام داده بهستم که پیغمبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆی دابه ستوه، پیشهوا عه لی رهزای خوای

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی حه ج له یتقمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

لی بی فهرمووی: نه گهر ناژه لی دیاری مالی خوام بی نه بوایه نیحرامم ده شکاند.

نه وهی هاتوره ده باره ی روژی حه جی گه وره

۱۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ

۹۵۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ عَبْدِ الْوَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ، فَقَالَ: يَوْمُ النَّحْرِ.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خواي لی بی ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: سه باره ت به روژی حه جی گه وره و شکومه ند له یتقمبهری خوام (صلی الله علیه وسلم) پرسى؟ فهرمووی: (یه کهم روژی جه ژنی قوربانه که قوربانی تیدا ده کریت).

۹۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ يَوْمُ النَّحْرِ. وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَهَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْأَوَّلِ، وَرَوَاهُ ابْنُ عُيَيْنَةَ مَوْفُوقًا أَصَحُّ مِنْ رِوَايَةِ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ مَرْفُوعًا، هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْمُخَفَّاطِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ مَوْفُوقًا، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثَةَ، عَنِ الْحَارِثِ، عَنْ عَلِيٍّ مَوْفُوقًا.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خواي لی بی ده گيرنه وه، که فهرموويه تی: روژی حه جی گه وره و شکومه ند یه کهم روژی جه ژنی قوربانه که قوربانی تیدا ده کریت.

نهوهی هاتوره ده باره ی قسه کردن له تهوافدا

۱۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّوَّافِ

۹۶۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الطَّوَّافُ حَوْلَ الْبَيْتِ مِثْلُ الصَّلَاةِ، إِلَّا أَنْكُمْ تَتَكَلَّمُونَ فِيهِ، فَمَنْ تَكَلَّمَ فِيهِ فَلَا يَتَكَلَّمَنَّ إِلَّا بِحَجَرٍ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ وَغَيْرِهِ، عَنْ طَاوُوسٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ مَوْفُوفًا، وَلَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ: يَنْتَحِبُونَ أَنْ لَا يَتَكَلَّمَ الرَّجُلُ فِي الطَّوَّافِ إِلَّا لِلْحَاجَةِ، أَوْ بِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى، أَوْ مِنَ الْعِلْمِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوايان لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (تهوافی مائی خوا وهک نوێژ وایه نه وهنده ههیه قسه ی تیدا ده کهن، نهوه ی قسه ی تیدا ده کات با یادی خوا و قسه ی خیر بکات).

به پهیره وکردنی فهرمووده که زۆریه ی زانایان پێیان باشه کهس له تهوافدا قسه نه کات مه گهر له بهر حاله تی پێویستی، یان به یادی خوا، یا به عیلم و زانست.

نهوهی هاتوره ده باره ی بهرده ره شه که

۱۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ

۹۶۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنِ ابْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَجَرِ: وَاللَّهِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له یقه مبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

لَيَبْعَثَنَّ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهُ عَيْنَانِ يُبْصِرُ بِهِمَا، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ، يَشْهَدُ عَلَى مَنْ اسْتَلَمَهُ بِحَقِّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی بهرده ره شه که فهرموویه تی: (سویند به (الله) خوی گه وره له رۆژی قیامه تدا زیندوی ده کاته وه دوو چاوی هدی ه پئی ده بینئ و نهو که سانه ده ناسیته وه ده ستیان پیتا هینا وه ماچیان کردو وه، زمانیکی هدی وه قسه ی پئی ده کات شایه تی ده دات بۆ نهو که سه ی به هه ق ده ستی پیتا ده هینئ).

باسیکی تر:

۱۱۴ - بَاب

۹۶۲ - (ضعیف الإسناد) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ فَرْقَدِ السَّبْخِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْهِنُ بِالزَّيْتِ وَهُوَ مُحَرَّمٌ غَيْرِ الْمُقْتَتِ: الْمُقْتَتِ: الْمُطَيَّبُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ فَرْقَدِ السَّبْخِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، وَقَدْ تَكَلَّمَ بِحَقِّ بْنِ سَعِيدٍ فِي فَرْقَدِ السَّبْخِيِّ، وَرَوَى عَنْهُ النَّاسُ.

واته: له نیبنو عومره وه ره زای خوایان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نیحرامدا بووه و زهیتی به کارده هینا به لام به بی بۆنی خوش.

۱۱۵ - بَاب

۹۶۳ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلَادٌ بْنُ يَزِيدَ الْجَنْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا كَانَتْ تَحْمِلُ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی حه ج له پیغمبری خواوه صلی الله علیه وسلم .

مِنْ مَاءٍ زَمْزَمَ وَخُبِرُ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَحْمِلُهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که ناوی زه مزه می هه لده گرت و له گه ل خوی ده یبرد بۆ خواردنه وه، رایگه یاند که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ناوی زه مزه می هه لده گرت له گه ل خوی ده یبرد.

باسیکی تر:

۱۱۶ - بَابُ

۹۶۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْوَزِيرِ الْوَاسِطِيُّ الْمَغْنِيُّ وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ الْأَزْرَقِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ حَدِيثِي بِشَيْءٍ عَقَلْتُهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَتَيْنَ صَلَّى الظُّهْرَ يَوْمَ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: بَعَى. قَالَ: قُلْتُ: فَأَتَيْنَ الْعَصْرَ يَوْمَ النَّفَرِ؟ قَالَ: بِالْأَبْطَحِ، ثُمَّ قَالَ: أَفَعَلْتُ كَمَا يَفْعَلُ أُمَرَاؤُكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، يُسْتَعْرَبُ مِنْ حَدِيثِ إِسْحَاقَ بْنِ يُونُسَ الْأَزْرَقِيِّ، عَنِ الثَّوْرِيِّ.

واته: له (عبد العزيز) ی کوری روفه یعه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: به نه نه سی کوری مالیکم رهزای خوای لی بی وت: شتیکم بۆ باس بکه که له پیغه مبهری خواوه (صلی الله علیه وسلم) فیربویی و له بهرت کردییت، پیغه مبهری خوا له روژی هه شته می مانگی (ذی الحجة) دا که ناسراوه به روژی (ترویه) له کوی نویژی نیوه روژی کرد، وتی: له مینا، وتم: نهی له روژی سیانزه هه می مانگی (ذی الحجة) دا کاتی که له مینا ده گه راپیه وه له کوی نویژی عه سری کرد؟ وتی: له

سنن الترمذی بهرگی یه کمم - بانه کانی حدج له پتقمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم .

(أَبْطَحَ)، له پاشدا وتی: نهوه بکه که نه میر و کاربه دهسته کانت ده یکن پیچه وانه ی نهوان مه جوئیره وه.

باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم

۸ - أَبُوبِ الْجُنَّائِزِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نه وهی هاتوره دهر باره ی پاداشتی نه خووش

۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ الْمَرِيضِ

۹۶۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ شَوْكَةٌ فَمَا قُوْفَهَا، إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَأَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي أُمَامَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَنَسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَأَسَدِ بْنِ كُرَيْزٍ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَزْهَرَ، وَأَبِي مُوسَى. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائیشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: (هر نازار و ناخوشیه باوه ردار توشی بی له در کینکه وه بگره که بچی به جهستهیدا هه تا ده گاته زیاتر، نیلا خوای گه وه به وهی نه وه وه پلهیه به رزی ده کاته وه و گوناهیکی هه لئه وه رینی).

۹۶۶ - (حسن صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ عَطَاءٍ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ شَيْءٍ يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ نَصَبٍ، وَلَا حَزَنٍ، وَلَا وَصَبٍ حَتَّى يَهْمُ بِهِمْهُ إِلَّا يُكَفِّرُ اللَّهُ بِهِ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ فِي هَذَا الْبَابِ. وَسَمِعْتُ الْجَارُودَ يَقُولُ: سَمِعْتُ وَكِيعًا يَقُولُ: لَمْ يُسْمَعْ فِي الْهَمِّ أَنَّهُ يَكُونُ كَفَّارَةً إِلَّا فِي هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتہ: لہ نہبو سہ عیدی خودریہوہ رہزای خوائ لئی بئی دہ گپرنہوہ، کہ فہرموویہ تی: پیٹغہ مبرہی خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: (ہر نازار و ناخوشی و پدڑارہو نہ خوشیہ توشی باوہردار بئی، نیلا خوائ گہورہ دہیکاتہ کہ فارہ تی گوناہہ کانی).

نہوہی ہاتوہ دہربارہی سہردانی نہخوش

۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عِيَادَةِ الْمَرِيضِ

۹۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ زُرَيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَدَّادُ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ الرَّحْبِيِّ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي حُرْفَةِ الْجَنَّةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَأَبِي مُوسَى، وَالْبَرَاءِ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَنَسٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ثَوْبَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَرَوَى أَبُو غِفَارٍ، وَعَاصِمُ الْأَخْوَلُ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ. وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: مَنْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ فَهُوَ أَصَحُّ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَأَخَادِيثُ أَبِي قِلَابَةَ إِنَّمَا هِيَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ إِلَّا هَذَا الْحَدِيثَ فَهُوَ عِنْدِي عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ.

واته: له (تُوبَان) هوه رهزای خوی لی بی ده گپرنهوه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (موسولمان نه گهر سهردانی برابه کی نه خۆشی موسولمانی بکات ههتا ده گه پیتتهوه له میوهی بهههشت ده چنی).

۹۶۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ وَزِيرِ الْوَاسِطِيِّ، حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ عَاصِمِ الْأَخُولِ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَزَادَ فِيهِ: قِيلَ: مَا حُرْفَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: جَنَاهَا.

واته: له (تُوبَان) هوه رهزای خوی لی بی فهرموودهی پیتشو به هه مان شیوه هاتوه، به لām نه مهی بۆ زیاد کرد، وترا: (حُرْفَةُ الْجَنَّةِ) مانای چییه؟ فهرمووی: چینه مهی به رو بوومه.

۹۶۸ (م) - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدَةَ الصَّبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِي أَسْمَاءَ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ حَدِيثِ خَالِدٍ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ أَبِي الْأَشْعَثِ. وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

۹۶۹ - (صحیح: الا قوله: (زائرا) والصواب: (شامتا)) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَخَذَ عَلِيٌّ بِيَدِي، قَالَ: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى الْحَسَنِ نَعُوذُ، فَوَجَدْنَا عِنْدَهُ أَبَا مُوسَى، فَقَالَ عَلِيٌّ: أَعَائِدَا جِئْتَ يَا أَبَا مُوسَى أَمْ زَائِرًا؟ فَقَالَ: لَا بَلْ عَائِدًا، فَقَالَ عَلِيٌّ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُوذُ مُسْلِمًا عُذُوهُ إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيسَ، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَقَدْ رُوِيَ

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

عَنْ عَلِيٍّ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ مِنْهُمْ مَنْ وَقَفَهُ وَلَمْ يَرْفَعْهُ وَأَبُو فَاخِتَةَ: اسْمُهُ سَعِيدُ بْنُ عِلَاقَةَ.

واته: له نه بو فاخسته وه، له باوکیه وه ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پیشه وا
عه لی ره زای خوای لی بی دهستی گرتم و فهرمووی: حه سهن نه خو شه با سهردانی
بکه ین که چووین نه بو موسای له لا بو، پیشه وا عه لی فهرمووی: نه ی نه بو موسا
بو سهردانی نه خو شیه که ی هاتوویت یان بو دیده نی وه ک عاده تی؟ فهرمووی:
نه خیر، بو سهردانی نه خو شیه که ی هاتووم، پیشه وا عه لی ره زای خوای لی بی
فهرمووی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (هه ره موسولمانی
سه ره له به یانی بجیت بو سهردانی موسولمانی نه وه حه فتا هه زار مه لانی که هه تا
نیواره داوای لی خو ش بوونی بو ده که ن و ره حه تی بو ده نیرن، وه هه ره موسولمانی
سه ره له نیواره بجیت بو سهردانی موسولمانی نه وه حه فتا هه زار مه لانی که هه تا
به یانی داوای لی خو ش بوونی بو ده که ن و ره حه تی بو ده نیرن، له به هه شتدا
باخیکی خاوه ن به روو بوومی ده ده نی بو خو ی).

ده باره ی قه ده غه کردنی ناوات خواستن بو مه رگ

۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّعَمُّيِّ لِلْمَوْتِ

۹۷۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ حَارِثَةَ بْنِ مُضَرِّبٍ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى حَبَّابٍ وَقَدْ أَكْتَوَى فِي بَطْنِهِ، فَقَالَ: مَا أَعْلَمُ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَ مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَقِيتُ، لَقَدْ كُنْتُ وَمَا أَجِدُ دِرْهَمًا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي نَاحِيَةٍ مِنْ بَنِي أَرْنَعُونَ أَلْفًا، وَلَوْلَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَانَا أَوْ نَهَى أَنْ تَتَمَعَّى

الْمَوْتُ لَتَمُنَّيْتُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ حَبَّابٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، وَلِيَقُلَّ: اللَّهُمَّ أَخْبِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفِّي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي.

واته: له (خارثة) ی کوری (مُضَرَّب) هوه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که فەرموویه تی: چووم بۆ سەردانی خەبابی کوری ئەرەت سکی خۆی داخ کردبوو وەك چارەسەری، فەرمووی: بئی نازانم هیچ کەسی له هاوەلانی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم شیوەیە می تووشی بە لاو ناخۆشی بووییت، لەسەردەمی پیغەمبەردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) درهه میکم شک نەدەبرد کەچی نیستا خاوەنی چل هەزار درهه مەم، نەگەر پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناوات خواستنی بۆ مەرگ لی قەدەغەنە کردینایە ئەوا ناواتم دەخواست بۆ مەرگی خۆم.

واته: له ئەنەسی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بئی ده گپرنه وه، که پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (نەگەر کەسیکتان تووشی نازار و زیانی بوو با ناوات بۆ مەرگ نەخوازی، بەلکو بلی: خودایە ئەمی پەرورەدگارم نەگەر ژیان چاکترە بۆم لە مردن ئەوا بمۆینه، خۆ نەگەر مردنیش چاکترە بۆم لە ژیان ئەوا بمۆینه).

٩٧١ - (صحيح) حَدَّثَنَا بِذَلِكَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

نهوهی هاتوره ده‌بارهی په‌ناگرتنی نه‌خوش

٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعَوُّذِ لِلْمَرِيضِ

٩٧٢ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ هِلَالٍ الْبَصْرِيُّ الصَّوَّافُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ جَبْرِيلَ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ اسْتَكَنَيْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ أَزْهِبْكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ، وَعَيْنٍ حَاسِدَةٍ، بِاسْمِ اللَّهِ أَزْهِبْكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ.

واته: له نه‌بر سه‌عیده‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیږنه‌وه، که جبریل هات بو خرمه‌ت پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرمووی: نه‌ی موحه‌مه‌د نه‌خوشی؟ فهرمووی: (به‌لی). جبریل فهرمووی: به‌ناوی خواوه نوشته‌ت بو ده‌که‌م، له‌زیانی هه‌موو شتی که نازارت بدات، له‌شهر و خراپه‌ی هه‌موو نه‌فسی، له‌چاوی پیس، به‌ناوی خواوه نوشته‌ت بو ده‌که‌م، خوای گه‌وره‌ شیفات بدات.

٩٧٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَثَابِتٌ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، فَقَالَ ثَابِتٌ: يَا أَبَا حَمْرَةَ اسْتَكَنَيْتَ، فَقَالَ أَنَسٌ: أَفَلَا أَزْهِبُكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ الْبَاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقُلْتُ لَهُ: رَوَايَةُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَصَحُّ، أَوْ حَدِيثُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كِلَاهُمَا صَحِيحٌ. أَخْبَرَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَبِي

نُضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَعَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسٍ.

واته: له (عبد العزیز)ی کوری صوهه بیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: من و (ثابت) چووینه خزمهت نه نه سی کوری مالیک ره زای خوای لی بی، (ثابت) فهرمووی: نهی نه با حه مزه نه خو شم، نه نه س فهرمووی: نایا نوشته یه کت بۆ نه کهم وه که نوشته ی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فهرمووی: به لی، نه نه س فهرمووی: (نه ی پهروه رد گاری هه موو خه لک، نه ی لابه ری ئیش و نازار، شیفای بده تۆ شیفابه خشی، جگه له تۆ شیفابه خشی تر نیه، شیفایه کی وه ها هیچ دهر دو نه خو شیه به جی نه هیل ی).

نه وه ی هاتروه دهر باره ی هاندان بۆ وه سیه تکردن

۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْحَدِيثِ عَلَى الْوَصِيَّةِ

۹۷۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنْمِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ وَلَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له ئیبنو عومهروه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر موسولمانیک شتیکی هه بیئت بیه ویت راسپیتری بکات، هه ق وایه دوو شهوی به سهر دا تی نه په ری ت وه سیه تنامه که ی به نوسراوی له لای خزی دانی).

دهرباره ی وهسیه تکردن به سی یه ک و چوار یه ک

٦ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَصِيَّةِ بِالثَّلْثِ وَالرُّبْعِ

٩٧٥ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلَمِيِّ، عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: عَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا مَرِيضٌ، فَقَالَ: أَوْصَيْتَ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: بِكَمْ؟ قُلْتُ: بِمَا لِي كُلِّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَ: فَمَا تَرَكْتَ لَوَلَدِكَ؟ قُلْتُ: هُمْ أَغْنِيَاءُ بِخَيْرٍ، قَالَ: أَوْصِ بِالْعَشْرِ، فَمَا زِلْتُ أَنْاقِصُهُ حَتَّى قَالَ: أَوْصِ بِالثَّلْثِ، وَالثَّلْثُ كَثِيرٌ. قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَنَحْنُ نَسْتَحِبُّ أَنْ يَنْقُصَ مِنَ الثَّلْثِ، لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالثَّلْثُ كَثِيرٌ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ سَعْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ وَقَدْ رَوَى عَنْهُ وَالثَّلْثُ كَثِيرٌ - وَيُرْوَى كَثِيرٌ - وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُودُونَ أَنْ يُوصِيَ الرَّجُلُ بِأَكْثَرَ مِنَ الثَّلْثِ، وَيَسْتَحِبُّونَ أَنْ يَنْقُصَ مِنَ الثَّلْثِ. قَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: كَانُوا يَسْتَحِبُّونَ فِي الْوَصِيَّةِ الْخُمْسَ دُونَ الرُّبْعِ، وَالرُّبْعَ دُونَ الثَّلْثِ، وَمَنْ أَوْصَى بِالثَّلْثِ فَلَمْ يَتْرِكْ شَيْئًا وَلَا يَجُوزُ لَهُ إِلَّا الثَّلْثُ.

واته: له سه عدى كورى ماليكه وه ره زای خواى لى بى ده گيړنه وه، كه فهرموويه تى: نه خوښ بووم پيغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) سهردانى كردم، فهرمووى: (وهسيه تت كردوه؟) ، وتم: به لى، فهرمووى: (وهسيه تت كردوه چه ندی مال و سامانه كەت بۆ بکه نه به خيړ؟) وتم: هه موو ماله كه م له پيتناوى خوا، فهرمووى: (نهى چى به جى ده هيتلى بۆ مندا له كهت؟). وتم: نه وانه ده وله مهندين، فهرمووى: (دهيه كى بكه به خيړ) بهرده وام ليم كه م كرده وه هه تا فهرمووى: (دهى وهسيه ت بكه به سى يه كى، سى يه كيش زۆره). نه بو (عبد الرحمن) فهرمووى: نيتمه پيمان خوښ بوو له سى يه كيش كه مى كاته وه، له بهر فهرمايشته كهى

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهرمووی: (سی یه کیش زوره).

دهر باره ی تهلقینی نهخوش له سهرمهر گداو له لای حویدا پارانه وه بوی

۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَلْقِينِ الْمَرِيضِ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَالِدُعَاءِ لَهُ عِنْدَهُ

۹۷۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عُمَارَةَ بْنِ غَزِيَّةَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عُمَارَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ، وَعَائِشَةَ، وَجَابِرٍ، وَسُعْدَى الْمُرِّيَّةِ وَهِيَ امْرَأَةُ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبر سه عیده وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی ته: (وشه ی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بدهن به گوئی مردو وه کانتاندا). له لایاندا به نارامی بلین: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به لکو نه وانیش بیلین.

۹۷۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ أَوْ الْمَيِّتَ فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ. قَالَتْ: فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبَا سَلَمَةَ مَاتَ، قَالَ: فَقُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ، وَأَعْفِنِي مِنْهُ عَقَبَى حَسَنَةً. قَالَتْ: فَقُلْتُ: فَأَعْفِنِي اللَّهُ مِنْهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. شَقِيقٌ هُوَ ابْنُ سَلَمَةَ، أَبُو وَائِلٍ الْأَسَدِيُّ. حَدِيثُ أُمِّ سَلَمَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ كَانَ يُسْتَحَبُّ أَنْ يُلَقَّنَ الْمَرِيضُ عِنْدَ الْمَوْتِ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: إِذَا قَالَ ذَلِكَ مَرَّةً، فَمَا لَمْ يَتَكَلَّمْ بَعْدَ ذَلِكَ، فَلَا يَنْبَغِي أَنْ يُلَقَّنَ، وَلَا يُكْتَرَّ عَلَيْهِ فِي هَذَا. وَرَوَى عَنْ ابْنِ

الْمُبَارَكِ: أَنَّهُ لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ جَعَلَ رَجُلٌ يُلَقِّنُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَكْثَرَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ: إِذَا قُلْتَ مَرَّةً فَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مَا لَمْ أَتَكَلَّمْ بِكَلَامٍ، وَإِنَّمَا مَعْنَى قَوْلِ عَبْدِ اللَّهِ إِنَّمَا أَرَادَ مَا رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَانَ آخِرُ قَوْلِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ.

واته: له نومو سهله مه وه ره زای خوای لئی بئی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیئی فهرمووین: (کاتی لای نه خۆشی بیان که سئی له سه ره مهرگدا بوو ناماده بوون قسه ی خیر و چاک بکهن، بیگومان مه لانیکه (آمین) ده کهن له سه ره نه وه ی که ده یلین)، کاتی که نه بو سهله مه مرد، رۆشتم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییم وت: نه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه بو سهله مه مرد، فهرمووی: (بلی: خواجه له من و نه بو سهله مه خۆشبه، جینگه ی پرپکه ره وه بۆم به چاکتر). وتی: وتم: خوای گه وه جینگه که ی بۆ پرکردمه وه به چاکتر، پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرده هاوسهرم که زۆر زۆر له نه بو سهله مه باشته بۆم. وا باشه وشه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بدریت به گوئی نه و که سه دا له سه ره مهرگدایه، هه ندی له زانایان ده لیتن: نه گهر جاری وتی و قسه ی تری نه کرد نیتر پیویست ناکات نه وهنده ی له گهل بوتریت، زۆری له گهل نه وتریت.

ده گپرنه وه (عبد الله) ی کوری موباره ک کاتی که وته حاله تی رۆح ده رچوونه وه پیاوی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی دا به گوئی دا زۆری وته وه، (عبد الله) پیئی فهرموو: که جاری وت نیتر من له سه ره نه وه م، که وتم: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نه وه م به سه هه تا قسه ی تر نه کم، بیگومان (عبد الله) مه به سستی لهم فهرموده بوو، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (هه رکه س کۆتا وته ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیت ده چیت به هه شته وه).

دهرباره‌ی نازار و ژانه سهخته کان له کاتی مردندا

۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ عِنْدَ الْمَوْتِ

۹۷۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ سَرْجِسَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِالْمَوْتِ، وَعِنْدَهُ قَدَحٌ فِيهِ مَاءٌ، وَهُوَ يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْقَدَحِ، ثُمَّ يَمْسَحُ وَجْهَهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى غَمَرَاتِ الْمَوْتِ أَوْ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی له گیانه لادا دهفری ناوی له لادا بوو، دهستی دهخسته ناوی و ناوه که ی دهیهینا به دهم و چاویدا، له پاشدا دهیفرموو: (خودایه یارمه تیم بدهی له سهر نازار و ژانه سهخته کانی مردن).

۹۷۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَشِّرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْخَلِجِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَا أَغْبِطُ أَحَدًا يَمُوتُ بَعْدَ الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ شِدَّةِ مَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَسَأَلْتُ أَبَا زُرْعَةَ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، وَقُلْتُ لَهُ: مَنْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ الْعَلَاءِ؟ فَقَالَ: هُوَ ابْنُ الْعَلَاءِ بْنِ اللَّجْلَاجِ، وَإِنَّمَا أَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که فهرموویه تی: له پاش نه وه ی پیغه مبهری خوام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دی نه وه ننده به سهختی روچی ده رچوو، نه گهر که سیکم دی به ناسانی روچی ده رچوو هه رگیز پیی دلخوش نابم و

ئاواتى پي ناخوازم.

٩٨٠ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَّامُ بْنُ الْمِصْلَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مَعْشَرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ غَلْقَمَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ تَخْرُجُ رَشْحًا، وَلَا أَحَبُّ مَوْتًا كَمَوْتِ الْحِمَارِ. قِيلَ: وَمَا مَوْتُ الْحِمَارِ؟ قَالَ: مَوْتُ الْفَجَاءَةِ^١.

واته: له (عبد الله) وه رهزاي خواي لى بى ده گيترنهوه، كه فهرموويه تى: بو خوم گويم له پيغمبرههه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) بووه دهيفهرموو: (روحي باوهردار له گهل نارهق كردهوه دا دهرده چى، ههزم لهو مردنه نيبه وهك مردنى گويدرئو وايه، وترا: مردنى گويدرئو كامديه؟ فهرمووى: (مردنى كوتيريه).

باسيكي تر:

٩ - بَاب

٩٨١ - (ضعيف جدا) حَدَّثَنَا زَيَْادُ بْنُ أَبِي ثَوْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَشِّرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْحَلَبِيُّ، عَنْ ثَمَامِ بْنِ نَجِيحٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

(١) قال بشار عواد (٢/ ٣٠٠): هذا الحديث ليس من سنن الترمذي قطعا، إذ لم نجد له أصلا في النسخ المخطوطة ولا الشروح، وإنما جاء في طبعة بولاق، وعنهما متة عارضة الأحوزي. وأيضا: فإن المزي لم يذكر هذا الحديث في "التحفة" ولا استدركه عليه المستدركون كالحافظين العراقي، وابن حجر. وأيضا: فإن الهيثمي ذكر الحديث في "مجمع الزوائد" (٢/ ٣٢٣) ونسبه إلى الطبراني، وهو عنده كذلك في "الكبير" (١٠٠٤٩) وفي "الأوسط" (٥٨٩٨)، والله الموفق للصواب. انتهى.

وَسَلَّمَ: مَا مِنْ حَافِظَيْنِ، رَفَعَا إِلَى اللَّهِ مَا حَفِظَا مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ، فَيَجِدُ اللَّهُ فِي أَوَّلِ الصَّحِيفَةِ وَفِي آخِرِ الصَّحِيفَةِ خَيْرًا، إِلَّا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِعِبْدِي مَا بَيْنَ طَرَفِي الصَّحِيفَةِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نهو دوو مه لانیکه ی که نامه ی کرده وه کان تۆمار ده که ن کاتی که بهر زده بنه وه بو ناسمان به نامه ی کرده وه ی بهنده وه نیتر شهو بی یان رۆژ، خوای گه وره سه ره تاو کۆتای نامه که ی بینی چاکه ی تیدا تۆمار کرابوو، نیلا خوای گه وره ده فهرموویت: ده ی ئیوه به شایهت بن نهوا بهراستی لهو بهنده یه م خوشبووم له سه ره شهو ی له ناو نامه که یدایه).

باوه پردار کاتی رۆحی ده رده چی ناوچاوانی ئاره ق ده رده دا

۱۰ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الْمُؤْمِنَ يَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَبِينِ

۹۸۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنِ الْمُثَنَّى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ يَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَبِينِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ: لَا نَعْرِفُ لِقَتَادَةَ سَمَاعًا مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ.

واته: له بوره یده وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (باوه پردار کاتی رۆحی ده رده چی ناوچاوانی ئاره ق ده رده دات).

باسیکی تر:

۱۱ - بَاب

۹۸۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَكَمِ بْنِ أَبِي زَيْدٍ الْكُوفِيُّ، وَهَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْزَارِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا سَيَّارُ هُوَ ابْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى شَابٍ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ: كَيْفَ تَجِدُكَ؟ قَالَ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَرْجُو اللَّهَ، وَإِنِّي أَخَافُ دُنُوبِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَأَمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رَوَى بَعْضُهُمْ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، پیغمبره (صلى الله عليه وسلم) چوو بۆ سهردانى گه نجى له سه ره مهرگدا بوو، فهرمووى: (خوت چۆن ده بینى؟)، وتى: سوتند به (الله) نهى پیغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم)، من هیواو نومیدم ههیه به ره حم و به زهیی خوای گه وه، وه له گونا هه کانیشم ده ترسم، پیغمبره خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى: (لهم کاتى سه ره مهرگدا نه دوو شته له دلتى هه بهندهیه کدا کزیبیتته وه نیللا خوای گه وه هیواو ناواته کهى دینیته دی و ترسه کهى ده پره وینیتته وه).

بلاو کردنه وهی هه والی مردوو باش نیه

۱۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّعْيِ

۹۸۴ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَكَّامُ بْنُ سَلَمٍ، وَهَارُونُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَنَبَسَةَ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالنَّعْيَ، فَإِنَّ النَّعْيَ مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَالنَّعْيُ: أَذَانٌ بِالْمِيتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ حَذِيفَةَ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گێر نه وه، که یتقمبره وه (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه تی: (هوشیارین خۆتان بیاریزن له بلاو کردنه وهی هه والی مردوو، بینگومان بلاو کردنه وهی هه والی مردوو له کرده وهی سهرده می نه فامیه.

۹۸۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْوَلِيدِ الْعَدَنِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَرْفَعْهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ وَالنَّعْيُ أَذَانٌ بِالْمِيتِ. وَهَذَا أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ عَنَبَسَةَ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ. وَأَبُو حَمْرَةَ هُوَ مَيْمُونُ الْأَعْوَرُ وَلَيْسَ هُوَ بِالْقَوِيِّ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ. حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ النَّعْيَ، وَالنَّعْيُ عِنْدَهُمْ: أَنْ يُنَادَى فِي النَّاسِ أَنْ فُلَانًا مَاتَ لِيَشْهَدُوا جَنَازَتَهُ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا بَأْسَ أَنْ يُعْلِمَ أَهْلَ قَرَاتِهِ وَإِخْوَانَهُ وَرُؤْيَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ أَنَّهُ قَالَ: لَا بَأْسَ بِأَنْ يُعْلِمَ الرَّجُلُ قَرَاتَهُ.

هه ندی له زانایان بلاو کردنه وهی هه والی مردویان پی باش نیه، (النعی) لای نه وان نه مهیه: جاربدری به ناو خه لکداو بوتريت: فلانه کهس مردوو نه مادهی جهنازه کهی و به خاک سپاردنی بن، هه ندیکی تر له زانایان ده فەرموون: دروسته براکانی و خزمه کانی بزنان، له ئیبراهیمی نه خه عیه وه ده گێر نه وه که فەرموویه تی:

دروسته هه والی مردنه که ی رابگه یه نریت به خزمه کانی.

۹۸۶ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ بَكْرِ بْنِ حُنَيْسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبِيبُ بْنُ سُلَيْمٍ الْعَبْسِيُّ، عَنْ بِلَالِ بْنِ يَحْيَى الْعَبْسِيِّ، عَنْ حَذِيفَةَ بْنِ الِیْمَانِ قَالَ: إِذَا مِتُّ فَلَا تُؤْذِنُوا بِي، إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ نَعْيًا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ النَّعْيِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له (حَذِيفَةُ) ی کوپی یه مانه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: (نه گهر مردم هه والی مردنه کهم بلاومه که نه وه به کهس مه لێن، چونکه من ده ترسم نه وه (النَّعْيِ) بیته، بیگومان بو خزم گویم له پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو راگه یاندن و بلاوکردنه وه ی هه والی مردووی قه ده غه کرد.

نارامگرتن له سه ره تای لی قه ومانه وه ده بیته

۱۳ - بَابُ مَا جَاءَ أَنَّ الصَّبْرَ فِي الصَّدْمَةِ الْأُولَى

۹۸۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّبْرُ فِي الصَّدْمَةِ الْأُولَى. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له نه نه سی کوپی مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گێرنه وه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ده بی نارامگرتن له سه ره تای لی قه ومانه وه بیته).

۹۸۸ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَاتِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: (نارامگرتن له سه ره تای لی قه ومانه وه یه).

نه وهی هاتوره ده باره ی ماچکردنی مردوو

۱۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَقْبِيلِ الْمَيِّتِ

۹۸۹ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَّلَ عُثْمَانَ بْنَ مَظْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ وَهُوَ يَنْكِحُ، أَوْ قَالَ: عَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، قَالُوا: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ قَبَّلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مَيِّتٌ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائشه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، کاتی که (عُثْمَانُ) ی کوری (مَظْعُون) مرد پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماچی کردوو گریا بوی، یان فرموی: فرمیسک به چاره کانیدا ده هاته خواره وه. ثیبسو عباس و جابیر و عائشه ره زای خویان لی بی ده فرموی: پیشهوا نه بو به کر ره زای خوی لی بی پیغمبری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماچکرد له کاتی که وه فاتی کردبوو.

نهوهی هاتوره دهر باره ی شتی مردور

۱۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي غُسْلِ الْمَيِّتِ

۹۹۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا خَالِدٌ، وَمَنْصُورٌ، وَهَشَامٌ، فَأَمَّا خَالِدٌ، وَهَشَامٌ فَقَالَا: عَنْ مُحَمَّدٍ، وَخَفْصَةَ، وَقَالَ مَنْصُورٌ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: ثَوَّقَيْتُ إِحْدَى بَنَاتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: اغْسِلْنَهَا وَتِرَا ثَلَاثًا، أَوْ خَمْسًا، أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، إِنْ رَأَيْتَنِّي، وَاغْسِلْنَهَا بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَاجْعَلْنَ فِي الْآخِرَةِ كَافُورًا، أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ، فَإِذَا فَرَعْتَنِي فَأَذِنِّي، فَلَمَّا فَرَعْنَا آذَنَاهُ، فَأَلْقَى إِلَيْنَا حِقْوَهُ، فَقَالَ: أَشْعِرْنَهَا بِهِ. قَالَ هُشَيْمٌ: وَفِي حَدِيثٍ غَيْرِ هَؤُلَاءِ، وَلَا أَذْرِي وَلَعَلَّ هَشَامًا مِنْهُمْ قَالَتْ: وَضَفَرْنَا شَعْرَهَا ثَلَاثَةَ قُرُونٍ. قَالَ هُشَيْمٌ: أَظَنُّهُ قَالَ: فَأَلْقَيْنَاهُ خَلْفَهَا. قَالَ هُشَيْمٌ، فَحَدَّثَنَا خَالِدٌ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ، عَنْ خَفْصَةَ، وَمُحَمَّدٍ، عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: وَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَابْدَأَنَّ بِمَيِّمَتِهَا، وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ سُلَيْمٍ. حَدِيثُ أُمِّ عَطِيَّةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ إِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: غُسْلُ الْمَيِّتِ كَالْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: لَيْسَ لَغُسْلِ الْمَيِّتِ عِنْدَنَا حَدٌّ مُؤَقَّتٌ، وَلَيْسَ لِدَلِكْ صِفَةٌ مَعْلُومَةٌ وَلَكِنْ يُطَهَّرُ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: إِنَّمَا قَالَ مَالِكٌ قَوْلًا مُجْمَلًا: يُغَسَّلُ وَيُنْقَى وَإِذَا انْقَيَ الْمَيِّتُ بِمَاءٍ قَرَّحَ أَوْ مَاءٍ غَيْرِهِ أَجْزَأَ ذَلِكَ مِنْ غُسْلِهِ، وَلَكِنْ أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يُغَسَّلَ ثَلَاثًا فَصَاعِدًا، لَا يُقْصَرُ عَنْ ثَلَاثٍ، لِمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا، وَإِنْ أَنْقَوْا فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثِ مَرَّاتٍ، أَجْزَأُ، وَلَا يَرَى أَنَّ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هُوَ عَلَى مَعْنَى الْإِنْقَاءِ ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا وَلَمْ يُؤَقَّتْ، وَكَذَلِكَ قَالَ الْفُقَهَاءُ وَهُمْ أَغْلَمُ بِمَعَانِي الْحَدِيثِ، وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: وَتَكُونُ الْغَسَلَاتُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَيَكُونُ فِي الْآخِرَةِ شَيْءٌ مِنْ كَافُورٍ.

واتە: لە ئومو (عَطِیَّة)وێ رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەوێ، کە فەرموویەتی: یەکی لە کچەکانی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مرد، فەرمووی: (بە ئاو و مۆرد بیشۆن سێ جار یان پێنج جار یان زیاتر گرنەوێ نەوێ تاک بێ، لەدوا جاردا کافور یان شتی لە کافوری تی بکەن، کاتی کە لێ بوونەوێ ناگادارم بکەنەوێ). کاتی لێ بوونەوێ ناگادارمان کردەوێ، ئەویش کراس (نیزار)ەکی خۆی هەڵدا بۆمان فەرمووی: (بیکەن بە ژێر کراس بۆی)، هوشەیم فەرمووی: لە فەرموودە کەدا ناوی ئەمانە نەهاتوێ - خالید و مەنصور و هیشام - نازانم لەوانە یە هیشام لەوان بێ، ئومو (عَطِیَّة) فەرمووی: قژیان بۆ کرد بە سێ پەلکەوێ، هوشەیم فەرمووی: وا ئەزانم فەرمووی: قژیان دا بەسەر پشتیدا شۆڕ کردەوێ، ئومو (عَطِیَّة) فەرمووی: پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتی فەرمووین: (لەلای راست و ئەندامەکانی دەستۆیژەوێ دەست پێ بکەن).

ئێبراھیمی نەخەعی دەفەرمووی: شۆردنی مردوو وەک خۆشتنی لەشگران وایە، پێشەوا مالیکی کۆری ئەنەس دەفەرمووی: سنوورێکی دیاریکراوی نیە، ھەر وەھا سیفەتێکی دیاریکراوی نیە، بەلام پاک دەشۆردرێت. پێشەوا شافیعی دەفەرمووی: وێکە ی پێشەوا مالیک گشتگیرە، دەشۆردرێت و پاک دەکێتەوێ، ئەگەر بە ئاوی روون هیچی تێکەڵ نەکری بشۆردرێت دروستە، بەلام پێم باشە سێ جار زیاتر بشۆردرێت، لە سێ جار کەمتر نەبێ لەبەر فەرموودە کە ی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە دەفەرموویت: (سێ جار یان پێنج جار بیشۆن). ئەگەر لەسێ جار کەمتر بوو دروستە.

دهرباره ی به کارهیتانی میسک بو مردوو

۱۶ - بَابُ فِي مَا جَاءَ فِي الْمِسْكِ لِلْمَيِّتِ

۹۹۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، وَشَبَابَةُ، قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ خُلَيْدِ بْنِ جَعْفَرٍ، سَمِعَ أَبَا نَضْرَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَطْيَبُ الطِّيبِ الْمِسْكُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فه رمویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: (چاکترین بونی
خوش میسکه).

۹۹۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ خُلَيْدِ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنِ الْمِسْكِ؟ فَقَالَ: هُوَ أَطْيَبُ طِيبِكُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَقَدْ كَرِهَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ الْمِسْكَ لِلْمَيِّتِ. وَقَدْ رَوَاهُ الْمُسْتَمِرُّ بْنُ الرَّيَّانِ أَيْضًا، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ عَلِيُّ بْنُ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ: الْمُسْتَمِرُّ بْنُ الرَّيَّانِ ثِقَةٌ. خُلَيْدُ بْنُ جَعْفَرٍ ثِقَةٌ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که ده باره ی
میسک پرسیار کرا له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فه رموی: (میسک
چاکترینی بونی خوشی نیویه).

هه ندی له زانایان کار بهم فه رمووده ده کهن و میسک به کارده هیتن بو مردوو،

نه مهش و تهی پیتشه وایان نه حمده و نیسحاقه. به لام هه ندیکه تر له زانایان به لایانه وه باش نیه.

ده باره ی خوشتنی که سی که مردوو ده شورئ

۱۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْغُسْلِ مِنْ غُسْلِ الْمَيِّتِ

۹۹۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ أَبِي الشَّوَّارِبِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ غَسَلَهُ الْغُسْلُ، وَمِنْ حَمَلِهِ الْوُضُوءُ يَغْنِي: الْمَيِّتَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ مُوَفَّقًا، وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الَّذِي يُغَسَّلُ الْمَيِّتُ، فَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: إِذَا غَسَّلَ مَيِّتًا فَعَلَيْهِ الْغُسْلُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عَلَيْهِ الْوُضُوءُ. وَقَالَ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ: اسْتَحَبُّ الْغُسْلَ مِنَ غُسْلِ الْمَيِّتِ، وَلَا أَرَى ذَلِكَ وَاجِبًا، وَهَكَذَا قَالَ الشَّافِعِيُّ. وَقَالَ أَحْمَدُ: مَنْ غَسَّلَ مَيِّتًا أَرْجُو أَنْ لَا يَجِبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ، وَأَمَّا الْوُضُوءُ فَأَقْلُ مَا قِيلَ فِيهِ وَقَالَ إِسْحَاقُ: لَا بُدَّ مِنَ الْوُضُوءِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ: لَا يَغْتَسِلُ وَلَا يَتَوَضَّأُ مَنْ غَسَّلَ الْمَيِّتَ.

واته: له نهبو هورهیره وه ره زای خوی لی بی ده گینه وه، که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (ههرکه سیک مردوو شورده با خوی بشوات، ههرکه سیکیش تهرمه که ی هه ل بگری با ده ستویر بگریت).

بیگومان زانایان رایان جیاوازه له سهر که سی مردوو بشوریت، هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و جگه له وانیش ده فهرموون: ههرکه سی مردوو بشوریت خوشتنی له سهر واجبه، هه ندیکه تریان

دەفەرموون: دەسنوێژگرتنی لەسەرە.

پێشەوا مالیک دەفەرمووی: پێم خۆشە ھەرکەسێک مردووی شۆرد خۆی بشوات، بەلام بە واجبی نازانم، پێشەوا شافیعی ھەمان بۆچوونی ھەیە. پێشەوا ئەحمەد دەفەرمووی: ئومێد دەکەم ھەرکەسێک مردووی شۆرد خۆشتنی لەسەر واجب نەبێت، بەلام بۆ دەسنوێژ کەمی لەسەر و تراوە. پێشەوا ئیسحاق دەفەرمووی: ھەردەبێ دەسنوێژ بگرت، واتە واجبە. فەرمووی: لە (عبد اللہ)ی کورێ موبارەکەو ھاتوو، ھەرکەسێ مردوو بشوات نە خۆشتنی لەسەر واجبە، نە دەسنوێژگرتن.

دەربارەی چ قوماشی باشە بۆ کفن

۱۸ - بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنَ الْأَكْفَانِ

۹۹۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ حُثَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفَّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ الَّذِي يَسْتَحَبُّهُ أَهْلُ الْعِلْمِ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ يُكْفَنَ فِي ثِيَابِهِ الَّتِي كَانَ يُصَلِّي فِيهَا، وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَيْنَا أَنْ يُكْفَنَ فِيهَا الْبَيَاضُ، وَيُسْتَحَبُّ حُسْنُ الْكَفْنِ.

واتە: لە ئێبنو عەباسەو رەزای خوایان لێ بێ دەگیرنەو، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: (جل و بەرگی سپی لەبەر بکەن چونکە چاکترین جل و بەرگە بۆ ئێو، بیکەن بە کفنیش بۆ مردووەکانتان).

زانایان نه مهیان پیّ باشه، ئیبنو موبارهك ده فهرموویت: پیّم خوشه نهو پۆشاکهی بۆ بکهن به کفن که نوژی پیّوه ده کرد. پیّشه وایان نه حهده و ئیسهحاق ده فهرموون: باشتین پۆشاک به لامانه وه پۆشاکهی سپیهه پیکریت به کفن بۆی، پیّمان باشه کفنیکی باشی بۆ بکرت.

باسیکی تر له و باره وه

۹ - بَابُ مِنْهُ

۹۹۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ يُوسُفَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا وَلِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، فَلْيُحْسِنْ كَفَنَهُ. وَفِيهِ عَنْ جَابِرٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: قَالَ سَلَامٌ بْنُ أَبِي مُطِيعٍ فِي قَوْلِهِ: وَلْيُحْسِنْ أَحَدُكُمْ كَفَنَ أَخِيهِ، قَالَ: هُوَ الصَّفَاءُ وَلَيْسَ بِالْمُرْتَفِعِ.

واته: له نه بی قهتاده وه رهزای خوا ی لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیّغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (نه گهر که سی برا که ی کرد به سه ره رشتیار، با کفنیکی جوانی بۆ بکات). - پاک و خاوین بی و گرانبه ها نه بی- .

پیّشه وایان نهو موبارهك ده فهرمووی: سه لامی کوپی نه بو (مُطِيع) ده ربهاری (وَلْيُحْسِنْ أَحَدُكُمْ كَفَنَ أَخِيهِ) ده فهرموویت: مه به ست نه وه به پاک و خاوین بی نه ک گرانبه ها بی.

ده باره ی کفه که ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

۲۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَفَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۹۹۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُفِنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بِيضٍ بَيَاضَةٍ، لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ، وَلَا عِمَامَةٌ، قَالَ: فَذَكَرُوا لِعَائِشَةَ قَوْلَهُمْ: فِي ثَوْبَيْنِ وَبُرْدٍ جَبَرَةٍ، فَقَالَتْ: قَدْ أَتَى بِالْبُرْدِ، وَلَكِنَّهُمْ رَدُّوهُ، وَلَمْ يُكَفَّنُوهُ فِيهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عائشه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر (صلى الله عليه وسلم) له سی پارچه قوماشی سپی به مهنیدا کفن کرا، به بی قه میس و عه مامه. راوی فهرمووی: وته که یان بو عائشه گپرایه وه: له دوو پوشاک و (وَبُرْدٍ جَبَرَةٍ) که پوشاکینکی خهت خه تی به مهنیه کفن کرا، عائشه ره زای خوای لی بی فهرمووی: پوشاکه خهت خه ته به مهنیه که یان بو هیتنا به لام ره دیانکرده وه نه یانکرد به کفن بوی.

۹۹۷ - (حسن) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَّنَ حَمْرَةَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فِي نَمْرَةٍ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَقَّلٍ، وَابْنِ عُمَرَ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ فِي كَفَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوَايَاتٌ مُخْتَلِفَةٌ، وَحَدِيثُ عَائِشَةَ أَصَحُّ الْأَحَادِيثِ الَّتِي رُوِيََتْ فِي كَفَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْعَمَلُ عَلَى حَدِيثِ عَائِشَةَ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ. قَالَ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ: يُكْفَنُ الرَّجُلُ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ، إِنْ شِئْتَ فِي قَمِيصٍ وَلِفَافَتَيْنِ، وَإِنْ شِئْتَ فِي ثَلَاثِ لَفَافٍ،

وَيُجْزَى ثَوْبٌ وَاحِدٌ إِنْ لَمْ يَجِدُوا ثَوْبَيْنِ، وَالثَّوْبَانِ يُجْزَيَانِ، وَالثَّلَاثَةُ لِمَنْ وَجَدَهَا أَحَبُّ إِلَيْهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ، وَقَالُوا: تُكْفَنُ الْمَرْأَةُ فِي خَمْسَةِ أَثْوَابٍ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گترنه وه، که یتغمبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) پوشاکتیکی خوری خهت خهتی کرد به کفن بو حمزه ی کوری (عبد المطلب) ره زای خوای لی بی.

پیشهوا سوفیانی (ثوري) ده فهرموویت: سی پوشاک ده کریت به کفن بو نیرینه، قه میسیتک و دوو پوشاک ده پیچریت به هه موو جهسته یه وه، یان سی پوشاک ده پیچریت به هه موو جهسته یه وه، نه گهر دوو پوشاک ده ستنه کهوت پوشاک د روسته بکریت به کفن بوی، دوو پوشاکیش هه دروسته، به لام نه گهر ده ستنه کهوت و توانا هه بوو نه وه زانایان سی پوشاکیان پی خوشتره، نه مهش و ته ی پیشه وایان شافعی و نه محمد و نيسحاقه، ده فهرموون: پیچ پوشاک ده کریت به کفن بو نافرته.

ده باره ی خواردن دروستکردن بو که سوکاری مردوو

۲۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الطَّعَامِ يُصْنَعُ لِأَهْلِ الْمَيِّتِ

۹۹۸ - (حسن) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: لَمَّا جَاءَ نَعْيُ جَعْفَرٍ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اصْنَعُوا لِأَهْلِ جَعْفَرٍ طَعَامًا، فَإِنَّهُ قَدْ جَاءَهُمْ مَا يَشْعَلُهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ كَانَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ يَسْتَحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ شَيْءٌ لِشَغْلِهِمْ بِالْمَصِيبَةِ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ. وَجَعْفَرُ بْنُ خَالِدٍ هُوَ ابْنُ سَارَةَ وَهُوَ ثِقَةٌ رَوَى عَنْهُ ابْنُ جُرَيْجٍ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی جه عفره وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که
فرموویه تی: کاتی هه والی مردنی جه عفره بلاویه وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمووی: (خواردن دروستکه بن بۆ خانه واده و که سوکاری جه عفره،
چونکه خویان غه مبارن و هه والی هاتۆته پیشه وه سه رقالی کردوون).

ده باره ی قه ده غه کردنی له روخساردان و یه خه دادپین له کاتی کاره ساتدا

۲۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي النَّهْيِ عَنْ ضَرْبِ الْخُدُودِ، وَشَقِّ الْجُيُوبِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ

۹۹۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سُفْيَانَ،
قَالَ: حَدَّثَنِي زُبَيْدُ الْأَيْمِيُّ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ شَقَّ الْجُيُوبَ، وَضَرَبَ الْخُدُودَ، وَدَعَا بِدَعْوَةِ الْجَاهِلِيَّةِ.
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (له سه سوننه ت و ریبازی من نیه نه و که سه ی له کاتی
کاره ساتدا له روخساری خۆی ده دات، یه خه ی خۆی دادپنیت، به هاواری سه رده می
نه فامی هات و هاوار ده کات، مردووه که ده لاوتنیتسه وه). - به کاره ینانی وتیه
ناشه رع ی ده گریتسه وه که په نا به خوا هه ندی جار ده گاته راده ی بی باوه ری -.

دوباره ی شیوه نکرده که باش نه

۲۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ النَّوْحِ

۱۰۰۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قُرَّانُ بْنُ نَمَّامٍ، وَمَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، وَيَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عُبَيْدٍ الطَّائِي، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ الْأَسَدِيِّ، قَالَ: مَاتَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ: قَرْظَةُ بْنُ كَعْبٍ، فَبِيعَ عَلَيْهِ، فَجَاءَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ، فَصَعِدَ الْمِنْبَرَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: مَا بَالُ النَّوْحِ فِي الْإِسْلَامِ، أَمَا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ بَاعَ عَلَيْهِ غَدَبَ مِمَّا يَبِيعُ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَعَلِيٍّ، وَأَبِي مُوسَى، وَقَبَسِ بْنِ عَاصِمٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَجُنَادَةَ بْنِ مَالِكٍ، وَأَنَسٍ، وَأُمِّ عَطِيَّةَ، وَسَمُرَةَ، وَأَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ. حَدِيثُ الْمُغِيرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عملی کوپی ره بیعه ی نه سه ديه وه ده گيرنه وه، كه فهرموويه تی: پیاوینکی نه نصاری وه فاتی کرد به ناوی (قَرْظَةُ) ی کوپی كه عبه وه شیوه نیان بو گپرا، موغیره ی کوپی شوعبه ره زای خوی لی بی چوه سهر مینبره، سوپاس و ستایشی خوی کردوو، فهرمووی: لهم سهرده مه زیرینه ی نیسلامدا نه م شیوه ن و او هیلايه تان له چی، بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو ده یه فهرموو: (هه ركهس شیوه نی بو بکرت له سهری سزا ده دریت).

۱۰۰۱ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، وَالْمُسْعُودِيُّ، عَنْ عُلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ أَبِي الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعٌ فِي أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لَنْ يَدْعَهُنَّ النَّاسُ: الْبَيْحَةُ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَحْسَابِ، وَالْعُدْوَى أَجْرَبَ بَعِيرٍ فَأَجْرَبَ مِائَةَ بَعِيرٍ مَنْ أَجْرَبَ الْبَعِيرَ الْأَوَّلَ، وَالْأَنْوَاءُ مُطِرْنَا بَنُو كَذَا وَكَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (چوار شت لهم نومته ی من له کار و کرده وه ی سهرده می نه فامین و خه لک وازیان لی ناهینن: شین و واوه یلا، تانه و ته شهردان له ره چه لکه، ته نینه وه ی نه خووشی ده لئین: و شتری سهد و شتر تووشی نه خووشی (جرب) ده کات، نه ی کی و شتری یه که می تووش کرد، پیشبینی بورجه کان ده لئین: به هو ی فلان بورج و فلان بورجه وه بارانمان بو باری).

نه وه ی هاتووه ده رباره ی گریان بو مردوو باش نیه

۲۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

۱۰۰۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ صَالِحِ بْنِ كَيْسَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ بِكُفٍّ أَهْلِهِ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، وَعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ. حَدِيثُ عُمَرَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ كَرِهَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ الْبُكَاءَ عَلَى الْمَيِّتِ، قَالُوا: الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ بِكُفٍّ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، وَذَهَبُوا إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: أَرْجُو أَنْ كَانَ يَنْهَاهُمْ فِي حَيَاتِهِ أَنْ لَا يَكُونَ عَلَيْهِ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ.

واته: له پیشهوا عومهره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (مردوو سزا ده دریت به هو ی گریان ناشرعی که سوکاریه وه بو ی).

به پی فهرمووده که هه ندی له زانایان گریانان بو مردوو پی په سهند و باش نیه، ده فهرموون: مردوو سزا ده دریت به هو ی گریان ناشرعی که سوکاریه وه بو ی.

ئیبنو موبارهك دهفرموویت: هیوام وایه لهپیش مردنی رینگری لى کردبن و وهسیهتی کردبى بویان که بوى نهگرین.

۱۰۰۳ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمَارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَسِيدُ بْنُ أَبِي أَسِيدٍ، أَنَّ مُوسَى بْنَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ، أَخْبَرَهُ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَا مِنْ مَيِّتٍ يَمُوتُ فَيُقَوْمُ بِأَكْبِيهِ، فَيَقُولُ: وَاجْبَلَاءَ وَاسْتِذَاةٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ، إِلَّا وَكِلَ بِهِ مَلَكَانِ يُلْهَزَانِهِ: أَهَكَذَا كُنْتَ؟ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نهبو موسای نهشعهریهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فرموویهتی: (ههرد مردوویهك که دهمریت نهوهی بوى دهگری ههلهسیتهوهو دهلی: نای نهو کیوهم رۆ، نهو گهورهیم رۆ، فلائم رۆ و وینهی نهمانه، نیللا مردووهکه دهدهنه دهست دوو مهلائیکه لیتی دهدهن و به تانهو تهشهردانهوه پیتی دهلین: نایا تو بهو شیویه بووی که نهمه دهلی).

نهوهی هاتووه دهباریهی روخسهتی گریان بۆ مردوو

۲۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرُّحْصَةِ فِي الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

۱۰۰۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ عَبَّادٍ الْمُهَلْبِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ. فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَرْحُمَهُ اللَّهُ، لَمْ يَكْذِبْ وَلَكِنَّهُ وَهَمٌ، إِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِرَجُلٍ مَاتَ يَهُودِيًّا: إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ، وَإِنَّ أَهْلَهُ لَيَبْكُونَ عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَقَرْظَةُ بْنُ كَعْبٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ

عَائِشَةُ. وَقَدْ ذَهَبَ أَهْلُ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَتَأَوَّلُوا هَذِهِ الْآيَةَ: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى)، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویه تی: (مردوو سزا ده دریت به هوی گریانی ناشه رعی که سوکاریه وه بوی). عائشه رهزای خوی لی بی فرمووی: ره همتی خوی لی بی درو ناکات به لکو لیتی تیکچوه، بیگومان پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی پیاونکی جوله که که مردبوو فرمووی: (به راستی مردوو سزا ده دریت به هوی گریانی که سوکاریه وه بوی).

هه ندی له زانایان رایان له سهر نه مهیه، ته نیلی نه نه نایه ته ده کهن: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى). واته: هیچ که سیک باری گوناھی هیچ که سیک تر هه لئاگرت. نه مهش وته ی پیشهوا شافعییه.

۱۰۰۵ - (حسن) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُشْرَمٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، فَأَنْطَلَقَ بِهِ إِلَى ابْنِهِ إِبْرَاهِيمَ، فَوَجَدَهُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ، فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَوَضَعَهُ فِي حِجْرِهِ فَبَكَى، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَتَبْكِي؟ أَوَلَمْ تَكُنْ نَهَيْتَ عَنِ الْبُكَاءِ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ نَهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجْرَيْنِ: صَوْتِ عِنْدَ مُصِيبَةٍ، خَمْسِ وَجُوهٍ، وَشَقِّ جُيُوبٍ، وَرَنَةِ شَيْطَانٍ. وَفِي الْحَدِيثِ كَلَامٌ أَكْثَرُ مِنْ هَذَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

واته: له جابری کوری (عبد الله) رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی (عبد الرحمن) ی کوری عه وفی گرت

بردی بۆ لای ئیبراهیمی کوری، که چوون بینیان ئیبراهیم گیانی ده‌دا، پتغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌لی گرت و خسته‌یه باوه‌شی و گریا، (عبد الرحمن) پتیی فهرموو: نه‌وه تۆش ده‌گریی؟ نایا تۆ رتگریت نه‌کردوه له‌ گریان؟ فهرمووی: (به‌لکو من رتگریم کردو له‌ دوو ده‌نگه‌ گه‌وج و گیل و خراپه‌که: ده‌نگ له‌ کاتی موسیبه‌ت و کاره‌ساتدا، دم و چاو رنین به‌ نینۆک، یه‌خه‌دادپین و، لاوانده‌وه‌ی شه‌یتان).

۱۰۰۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمْرِو بْنِ حَرْمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَمْرَةَ، أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ، أَنَّهَا سَمِعَتْ عَائِشَةَ وَذُكِرَ لَهَا أَنَّ ابْنَ عُمَرَ، يَقُولُ: إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكِبَاءِ الْحَيِّ عَلَيْهِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: غَفَرَ اللَّهُ لِأبي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَمَا إِنَّهُ لَمْ يَكْذِبْ، وَلَكِنَّهُ نَسِيَ أَوْ أخطأ، إِنَّمَا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى يَهُودِيٍّ يُبْكِي عَلَيْهَا، فَقَالَ: إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهَا، وَإِنَّهَا لَتُعَذَّبُ فِي قَبْرِهَا. هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

بۆ خاتوو عایشه‌یان ره‌زای خوی لی بی گپ‌پایه‌وه، که ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خویان لی بی فهرموویه‌تی: مردوو سزا ده‌دریت به‌هۆی گریان ی زیندووه‌ بۆی. عایشه‌ ره‌زای خوی لی بی فهرمووی: خوی گه‌وره‌ له‌ باوکی (عبد الرحمن) خوشبێ، به‌راستی درۆ ناکات، به‌لکو له‌یادی چووه‌ یان که‌وتۆته‌ هه‌له‌وه، بێگومان پتغمبره‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دای به‌لای جوله‌که‌یه‌کدا مردبوو بۆی ده‌گریان، فهرمووی: (به‌راستی نه‌مانه‌ بۆی ده‌گرین، نه‌ویش له‌ گۆره‌که‌یدا سزا ده‌دریت).

نهوى هاتوره دهر بارهى روشن له پيش جهنازهوه

۲۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشْيِ أَمَامَ الْجَنَازَةِ

۱۰۰۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَأَخَذَ بْنُ مَنِيعٍ، وَإِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَعُمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ.

واته: له ساليমেوه، له باوكيهوه رهزاي خويان لى بى ده گيرنهوه، كه فرمويه تى: پيغمبرهه (صلى الله عليه وسلم) و پيشهوايان نهبو بهكر و عومهرم بينيه له پيش جهنازهوه دهروشتن.

۱۰۰۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، عَنْ هَاشِمٍ، عَنْ مَنْصُورٍ، وَبَكْرِ الْكُوْفِيِّ، وَزِيَادٍ، وَسُفْيَانَ، كُلُّهُمْ يَذْكُرُ أَنَّهُ سَمِعَهُ مِنَ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ.

واته: له ساليكى كورى (عبد الله)وه، له باوكيهوه رهزاي خويان لى بى ده گيرنهوه، كه فرمويه تى: پيغمبرهه (صلى الله عليه وسلم) و پيشهوايان نهبو بهكر و عومهرم رهزاي خويان لى بى بينى له پيش جهنازهوه دهروشتن.

۱۰۰۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ. قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَأَخْبَرَنِي سَالِمٌ، أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يَمْشِي أَمَامَ الْجَنَازَةِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ. حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ هَكَذَا، رَوَاهُ ابْنُ جُرَيْجٍ، وَزِيَادُ بْنُ سَعْدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، نَحْوَ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ، وَزَوَى مَعْمَرٌ، وَيُونُسُ بْنُ يَزِيدَ،

وَمَالِكٌ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْحَقَاطِ عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمْشِي أَمَامَ الْجَنَازَةِ. وَأَهْلُ الْحَدِيثِ كُلُّهُمْ يَرَوْنَ أَنَّ الْحَدِيثَ الْمُرْسَلُ فِي ذَلِكَ أَصَحُّ. وَسَمِعْتُ يَحْيَى بْنَ مُوسَى يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّزَّاقِ يَقُولُ: قَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: حَدِيثُ الزُّهْرِيِّ فِي هَذَا مُرْسَلٌ أَصَحُّ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عُيَيْنَةَ. قَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: وَأَرَى ابْنَ جُرَيْجٍ أَخَذَهُ عَنِ ابْنِ عُيَيْنَةَ. وَرَوَى هَمَّامُ بْنُ يَحْيَى هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ زِيَادٍ وَهُوَ ابْنُ سَعْدٍ، وَمَنْصُورٍ، وَبَكْرِ، وَسُفْيَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، وَإِنَّمَا هُوَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ رَوَى عَنْهُ هَمَّامٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الْمَشْيِ أَمَامَ الْجَنَازَةِ، فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ الْمَشْيَ أَمَامَهَا أَفْضَلُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَهُ. وَحَدِيثُ أَنَسٍ فِي هَذَا الْبَابِ غَيْرُ مُحْفُوظٍ.

واته: له پيشهوا زوهریه وه ده گيرنه وه، كه فهرموويه تی: پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) و پيشه وایان نه بو به كر و عومهر له پيش جهنازه وه روشتون. پيشهوا زوهری ده فهرموویت: سالیم پتی راگه یاندم كه باوكی له پيش جهنازه وه ده روشت. زانایان ده رباده روشت له پيش جهنازه وه رایان جیاوازه، هندی له زانایان له هاوه لانی پيغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) و جگه له وانیش رایان وایه و ده فهرمون: روشت له پيش جهنازه وه چاکتره، نه مهش وتهی شافعی و نه حمده.

۱۰۱۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ زَيْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ، كَانُوا يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ. سَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ خَطَأٌ أَخْطَأَ فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ، وَإِنَّمَا يَرَوِي هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، كَانُوا يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ. قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَأَخْبَرَنِي سَالِمٌ: أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يَمْشِي أَمَامَ الْجَنَازَةِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: هَذَا أَصَحُّ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پیشه وایان نه بو به کر و عومدر و (عثمان) ره زای خویان لی بی له پیش جهنازه وه ده روشن.

نه وهی هاتوره ده باره ی روشن له دوا ی جهنازه وه

۲۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشْيِ خَلْفَ الْجَنَازَةِ

۱۰۱۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ يَحْيَى إِمَامِ بَنِي تَيْمِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي مَاجِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَأَلْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمَشْيِ خَلْفَ الْجَنَازَةِ؟ قَالَ: مَا دُونَ الْحَبِّ، فَإِنْ كَانَ خَيْرًا عَجَلْتُمُوهُ، وَإِنْ كَانَ شَرًّا فَلَا يُبْعَدُ إِلَّا أَهْلُ النَّارِ، الْجَنَازَةُ مَتْبُوعَةٌ وَلَا تَتَّبِعْ، وَلَيْسَ مِنْهَا مَنْ تَقَدَّمَهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا يُعْرَفُ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْمَاعِيلَ يُضَعِّفُ حَدِيثَ أَبِي مَاجِدٍ هَذَا، وَقَالَ مُحَمَّدٌ: قَالَ الْحَمِيدِيُّ: قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: قِيلَ لِيَحْيَى، مَنْ أَبُو مَاجِدٍ هَذَا؟ قَالَ: طَائِرٌ طَارَ فَحَدَّثَنَا. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ إِلَى هَذَا، رَأَوْا أَنَّ الْمَشْيَ خَلْفَهَا أَفْضَلُ، وَبِهِ يَقُولُ سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَإِسْحَاقُ. وَأَبُو مَاجِدٍ رَجُلٌ مَجْهُولٌ لَا يُعْرَفُ، إِنَّمَا يُرَوَّى عَنْهُ حَدِيثَانِ عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، وَيَحْيَى إِمَامِ بَنِي تَيْمِ اللَّهِ ثِقَّةٌ، يُكْنَى أَبَا الْحَارِثِ، وَيُقَالُ لَهُ يَحْيَى الْجَابِرُ، وَيُقَالُ لَهُ يَحْيَى الْمُجَبِّرُ أَيْضًا، وَهُوَ كُوفِيٌّ، رَوَى لَهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، وَأَبُو الْأَخْوَصِ، وَسُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که ده باره ی روشن له دوا ی جهنازه وه پرسیارمان کرد له پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فرموی: (به په له جهنازه به ری بکه ن، نه گهر مردوه که کرده وهی

چاک بیت نه وه با بگات به خیر و چاکه و پاداشتی خو، نه گهر نه وه ش نه بیت مه گهر دور که وتنه وه نیه له نه هلی ناگر، ده بی خدک شوینی جه نازه بکه ون نابی پیشی بکه ون، نه وه ی پیشی بکه ویت نه وه له گهل جه نازه که دا نیه و پاداشتی بو نانوسریت).

هنندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان وایه: رۆشتن له دوای جه نازه وه چاکتره، سوفیانی (شوری) و نیسحاق نه مه ده فرموون.

نه وه ی هاتوره ده رباره ی رۆشتن به سواری له دوای جه نازه وه

۲۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الرُّكُوبِ خَلْفَ الْجَنَازَةِ

۱۰۱۲ - (ضعيف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي مَرْيَمَ، عَنْ رَاشِدِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنَازَةٍ فَرَأَى نَاسًا رُكِبَانًا، فَقَالَ: أَلَا تَسْتَحْيُونَ إِنَّ مَلَائِكَةَ اللَّهِ عَلَى أَقْدَامِهِمْ وَأَنْتُمْ عَلَى ظُهُورِ الدَّوَابِّ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، وَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ. حَدِيثُ ثَوْبَانَ قَدْ رُوِيَ عَنْهُ مُوَفَّقًا، قَالَ مُحَمَّدٌ: الْمُؤَوَّفُ مِنْهُ أَصَحُّ.

واته: له (ثوبان) وه ره زای خوی لی بی ده گیر نه وه، که فرموویته: له خرمهت پیغمبره خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رچوین بو بهر یکردنی جه نازه یه، هنندی که سی بینی به سواری له گهل جه نازه که ده رۆشتن، پیغمبره خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمووی: (تایا نیه شهرم ناکه ن مه لانی که کانی خوا به پی ده رۆن، که چی نیه به سواری).

نه وهی هاتووه ده باره ی روخسه ت له مه دا

۲۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّحْصَةِ فِي ذَلِكَ

۱۰۱۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ سَمُرَةَ يَقُولُ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنَازَةِ ابْنِ الدَّخْدَاحِ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لَهُ يَسْعَى وَنَحْنُ حَوْلَهُ وَهُوَ يَتَوَقَّصُ بِهِ.

واته: له سه ماكه وه ده گيترنه وه، كه فهرموويه تي: بو خوم گويم له جابري كوري سه صوره وه بوو ره زاي خوي لي بي ده يفهرموو: نيتمه كاتي له خزمه ت پيغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) جهنازه ي نيينو ده حداحمان بهري ده كرد، پيغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) به سهر نه سپيكي خويه وه بوو هه نگاهه كاني نزيك بوون له يه كه وه، نيتمه ش به ده وريدا له گهل جهنازه كه ده روستين.

۱۰۱۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الهَاشِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قُتَيْبَةَ، عَنْ الْجَرَّاحِ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّبَعَ جَنَازَةَ ابْنِ الدَّخْدَاحِ مَاشِيًا، وَرَجَعَ عَلَى فَرَسٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له جابري كوري سه صوره وه ره زاي خوي لي بي ده گيترنه وه، كه پيغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) به پي شويتن جهنازه ي نيينو ده حداح كه وت، كاتي كه گهرايه وه به سواري نه سپيكه وه هاته وه.

دهرباره ی پهله کردن له بهر یکردنی جه نازه دا

۳۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْإِسْرَاعِ بِالْجَنَازَةِ

۱۰۱۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، سَمِعَ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ يَكُنْ خَيْرًا تُقَدِّمُوهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ يَكُنْ شَرًّا تَضَعُوهُ عَنْ رِقَابِكُمْ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي بَكْرَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو هورهيره وه ره زای خوای لى بى ده گيرنه وه، فهرموده كه ی بهر زكرده وه هه تا گه يانديه وه به یتغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كه فهرموديه تى: (په له بكه ن له بهر یکردنی جه نازه دا، چونكه نه گهر چاك بيت نه وه بهر وه پیری خير و چاكه ی ده بن، نه گهر نه وه ش نه بيت نه وه خراپه يه كه له كوئى خوتانی ده كه نه وه).

دهرباره ی كور زراوه كانی نوحود باسی جه مزه

۳۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَتْلِ أَحَدٍ وَذِكْرِ حِمْرَةٍ

۱۰۱۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو صَفْوَانَ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمْرَةٍ يَوْمَ أُحُدٍ، فَوَقَفَ عَلَيْهِ فَرَأَاهُ قَدْ مِثَّلَ بِهِ، فَقَالَ: لَوْلَا أَنْ يَجِدَ صَفِيَّةٌ فِي نَفْسِهَا، لَتَرَكْتُهُ حَتَّى تَأْكُلَهُ الْعَايَةُ، حَتَّى يُخْشَرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ بُطُونِهَا. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِنَمِرَةَ، فَكَفَّنَهُ فِيهَا، فَكَانَتْ إِذَا مَدَّتْ عَلَى رَأْسِهِ بَدَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا مَدَّتْ عَلَى رِجْلَيْهِ بَدَا رَأْسُهُ.

قَالَ: فَكُتِرَ الْقَتْلَى، وَقَلَّتِ النَّيَابُ. قَالَ: فَكُفِّنَ الرَّجُلُ وَالرَّجُلَانِ وَالثَّلَاثَةُ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ، ثُمَّ يَذْفُقُونَ فِي قَبْرِ وَاحِدٍ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُ عَنْهُمْ: أَيُّهُمْ أَكْثَرُ قُرْآنًا، فَيُقَدِّمُهُ إِلَى الْقَبْلَةِ، قَالَ: فَذَفَنَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِمْ. حَدِيثٌ أَنَسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. النَّمِرَةُ: الْكِسَاءُ الْخَلْقُ. وَقَدْ خُولِفَ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ فِي رِوَايَةِ هَذَا الْحَدِيثِ، فَرَوَى اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ، وَرَوَى مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ، عَنْ جَابِرٍ، وَلَا نَعْلَمُ أَحَدًا ذَكَرَهُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ إِلَّا أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ. وَسَأَلْتُ مُحَمَّدًا عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، فَقَالَ: حَدِيثُ اللَّيْثِ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ جَابِرٍ أَصَحُّ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له روژی جهنگی نوحددا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوه سهر حه مزه راوه ستا بینی هه تک کراوه و گوئی و لوتی برپاوه، فهرمووی: (نه گهر له بهر نه وه نه بیئت شتیک له دلی صه فیه دا دروست بیئت هه بهو شیویه به جیم نه هیتلا بۆنه وه ی درنده و بالنده کان بیاغواردا به، خوای گهرهش له دلی نه و درنده و بالنده نه دا کوی بکرا دایه ته وه). راوی فهرمووی: داوای پۆشاکیکه خوری خهت خهتی کرد بۆی کرد به کفن، که سهریان پی داده پۆشی قاچه کانی ده ده کهوتن، که قاچه کانی داده پۆشرا سهری ده ده کهوت، راوی فهرمووی: لهو روژدها کوژراوایی زۆر بوو به لām پۆشاک و جل و بهرگ کهم بوو بۆ کفن، بۆیه یه ک پارچه یان ده کرد به کفن بۆ دوو کهس و سی کهس - بیگومان خویشان جل و بهرگیان پینه بووه نه گهر که میش بوو بیئت - ، له پاشدا له گوژیکدا کوی ده کردنه وه، پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسپاری ده کرد: (کامه یان زیاتر قورشان ی له بهر بوو). جا نه وه یان

قورثانی زیاتر له بهر بووایه پیتی ده خست بهره و قیبله، پیغمبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناشتنی و نویژی له سه ره نه کردن.

باسیکی تر له و باره وه

۳۲ - بَابُ آخَرُ

۱۰۱۷ - (ضعیف) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ مُسْلِمٍ الْأَعْمَرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغُودُ الْمَرِيضَ، وَيَشْهَدُ الْجَنَازَةَ، وَيَرْكَبُ الْحِمَارَ، وَيُجِيبُ دَعْوَةَ الْعَبْدِ، وَكَانَ يَوْمَ بَنِي قُرَيْظَةَ عَلَى جِمَارٍ مَخْطُومٍ بِجَبَلٍ مِنْ لَيْفٍ، عَلَيْهِ إِكَافٌ لَيْفٍ. هَذَا حَدِيثٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَنَسٍ، وَمُسْلِمٍ الْأَعْمَرِ يُضَعَّفُ، وَهُوَ مُسْلِمٌ بْنُ كَيْسَانَ الْمَلَائِيُّ تُكَلِّمُ فِيهِ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَسُفْيَانُ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که
فرمودیه تی: پیغمبر خا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سهردانی نه خوشی ده کرد،
ناماده ی جه نازه به خاک سپاردنی ده بوو، سواری گویدریژ ده بوو، به دهم ده عوه تی
بهنده وه ده چوو، له روژی (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا سواری گویدریژ بوو بوو کورتانیکی
له پشالی خورما به سه ره وه بوو ره شه که شی له پشالی خورما بوو.

ناشتنی پیغمبر صلی الله علیه وسلم له شوینی رۆح ده رجوونی

۳۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي دَفْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْثُ قُبِضَ

۱۰۱۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اخْتَلَفُوا فِي دَفْنِهِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مَا نَسِيتُهُ، قَالَ: مَا قَبِضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُجِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ، اذْفَنُوهُ فِي مَوْضِعٍ فَرَّاشِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ الْمَلِكِيُّ يُضَعَّفُ مِنْ قِبَلِ حِفْظِهِ، وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ، فَرَوَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه فاتی کرد، له سه ره شوینی ناشتنی رایان جیابوو، پیتشهوا نه بو به کر رهزای خوای لی بی فهرمووی: شتیکم بیستوه له پیغمبره ری خوا وه (صلی الله علیه وسلم) له یادم نه چوه، فهرمووی: (خوای گه وه ره رۆحی هه ره په یامبه ریکی کیشا بی پیتی خوش بووه هه ره شوینه دا بینیزن، له شوینی خه وتنه کهیدا بینیزن).

+

باسیکی تر له و باره وه

۳۴ - باب آخر

۱۰۱۹ - (ضعیف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ أَنَسٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اذْكُرُوا مُحَاسِنَ مَوْتَانِكُمْ، وَكُفُّوا عَنْ مَسَاوِيهِهِنَّ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. سَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: عِمْرَانُ بْنُ أَنَسٍ الْمَكِّيُّ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ عَائِشَةَ. وَعِمْرَانُ بْنُ أَبِي أَنَسٍ مِصْرِيٌّ أَقْدَمُ وَأَثْبَتُ مِنْ عِمْرَانَ بْنِ أَنَسٍ الْمَكِّيِّ.

واته: له (تیبنو عومهره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (باسی چاکه ی مردوه کانتان بکهن، واز له باسی خراپه کانیان بهینن).

نه وه ی هاتو وه ده باره ی دانیشتی پیش مردو و ناشن

۳۵ - باب مَا جَاءَ فِي الْجُلُوسِ قَبْلَ أَنْ تُوَضَّعَ

۱۰۲۰ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عِيسَى، عَنْ بَشْرِ بْنِ زَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنْ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اتَّبَعَ الْجَنَازَةَ لَمْ يَقْعُدْ، حَتَّى تُوَضَّعَ فِي اللَّحْدِ، فَعَرَضَ لَهُ حَبْرٌ، فَقَالَ: هَكَذَا نَصْنَعُ يَا مُحَمَّدُ، قَالَ: فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: خَالِفُوهُمْ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَبَشْرُ بْنُ زَافِعٍ

لَيْسَ بِالْقَوِيِّ فِي الْحَدِيثِ.

واته: له عوباده ی کوری صامیته وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شوتن جهنازه یه ده که وت دانه ده نیشته هتا ده یاخسته ناو گۆرکه یه وه، جوله که کانیش بهو شیوه یان ده کرد بویه یه کی زانا کانی جوله که وتی: نه ی موحه مهد نایا نیوه ش بهو شیوه یه ده که ن؟ راوی فهرمووی: جا پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشته و به خه لکه که شی فهرموو: (نیوه ش دانیشن به پیچه وانده ی نه وانده بچولینه وه).

ده باره ی گه وره یی سوپاسگوزاری و نارامگرتن له سهر به لا

۳۶ - بَابُ فَضْلِ الْمُصِيبَةِ إِذَا اخْتَسَبَ

۱۰۲۱ - (حسن) حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي سِنَانٍ، قَالَ: دَفَنْتُ ابْنِي سِنَانًا، وَأَبُو طَلْحَةَ الْخَوْلَانِيُّ جَالِسٌ عَلَى شَفِيرِ الْقَبْرِ، فَلَمَّا أَرَدْتُ الْخُرُوجَ أَخَذَ يَدِي، فَقَالَ: أَلَا أُبَشِّرُكَ يَا أَبَا سِنَانٍ؟ قُلْتُ: بَلَى، فَقَالَ: حَدَّثَنِي الصَّحَّاحُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْرَبٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ، فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَعَ، فَيَقُولُ اللَّهُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَاسْمُ أَبِي سِنَانٍ عَيْسَى بْنُ سِنَانٍ.

واته: له نه بو سینانه وه ده گپنه وه، که فهرموویه تی: خهریکی ناشتنی سینانی کورم بووین، نه بو (طَلْحَةَ) ی خهولانی له لیواری قهریکدا دانیشتبوو، کاتی که ویستم برۆم دهستی گرتم و فهرمووی: نهی نه بو سینان مژدهیه کی خوشت بده می؟! وتم: به لی، فهرمووی: (ضحاك) ی کوری (عبدالرحمن) ی کوری عهرزه ب، له نه بو موسای نه شعهریه وه رهزای خوای لی بی بۆی گپرامه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (کاتی مندالی بهندهیه ده مرئ، خوای گهوره به مه لانیکه کانی ده فهرموویت: رۆحی مندالی بهنده کهی منتان کیشا؟ ده لئین: به لی، ده فهرموویت: رۆحی به رهه می دلی بهنده کهی منتان کیشا؟ ده لئین: به لی، ده فهرموویت: نهی بهنده کم چی وت؟ ده لئین: سوپاسی تۆی کردوو، وتی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). واته: ئیمه هه ره هی خواین و هه ره بۆلای نه ویش ده گه پینه وه. خوای گهوره ده فهرموویت: دهی مالتیکی له به ههشت بۆ دروست بکه و ناوی بنین مالی (الحمد) سوپاسگوزاری.

دهرباره ی (الله اکبر) کردن له سه ره جهنازه

۳۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّكْبِيرِ عَلَى الْجَنَازَةِ

۱۰۲۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَى النَّجَاشِيِّ فَكَبَّرَ أَرْبَعًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَابْنِ أَبِي أَوْفَى، وَجَابِرٍ، وَزَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَنَسٍ. وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ هُوَ أَخُو زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ شَهْدًا بَدْرًا، وَزَيْدٌ لَمْ يَشْهَدْ بَدْرًا. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سنن الترمذی بهر گئی به کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

وَعَبْرَهُمْ: يَرْوُونَ التَّكْبِيرَ عَلَى الْجَنَازَةِ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَمَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، کاتی پیغمبره (صلی الله علیه وسلم) ههوالی مردنی نه جاشی پاشای حه به شهی بی گه یشت نویژی له سه ر کرد و چوار (الله اکبر) ی کرد.

۱۰۲۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: كَانَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ يُكَبِّرُ عَلَى جَنَائِزِنَا أَرْبَعًا، وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةِ خُمْسًا، فَسَأَلْنَاهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَبِّرُهَا. حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: رَأَوْا التَّكْبِيرَ عَلَى الْجَنَازَةِ خُمْسًا، وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: إِذَا كَبَّرَ الْإِمَامُ عَلَى الْجَنَازَةِ خُمْسًا فَإِنَّهُ يُتَّبِعُ الْإِمَامَ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نهبو له یلاوه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: زهیدی کوری نه رقم رهزای خوای لی بی چوار (الله اکبر) ی ده کرد له سه ر جهنازه کاغان، جار پینج (الله اکبر) ی له سه ر جهنازه به کرد، منیش لهوباره وه لیتم پرسى، له وه لامدا وتی: پیغمبره خوا (صلی الله علیه وسلم) بهو شیویه پینج (الله اکبر) ی ده کرد.

هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبره خوا (صلی الله علیه وسلم) و جگه له وانیش رایان له سه ر پینج (الله اکبر) ه، پیشه وایان نه حمده و نیسحاق ده فهرموون: نه گهر پیشنوژی پینج (الله اکبر) ی له سه ر جهنازه کرد، نیوهش پینج (الله اکبر) بکهن، نه وه شوینکه وتنی پیشنوژی له لایهن نه وه که سه وه که له دوایه وه نویژ ده کات.

دهر باره ی له نویژی مردودا چی ده خوتیریت

۳۸ - بَابُ مَا يَقُولُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمَيِّتِ

۱۰۲۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامُ بْنُ زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو إِبْرَاهِيمَ الْأَشْهَلِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى عَلَى الْجَنَازَةِ، قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا، قَالَ يَحْيَى: وَحَدَّثَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَزَادَ فِيهِ: اللَّهُمَّ مَنْ أَخَيَّنْتَهُ مِنَّا فَأَخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَقَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَقَّهِ عَلَى الْإِيمَانِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَعَوْفِ بْنِ مَالِكٍ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ وَالِدِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَرَوَى هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلًا، وَرَوَى عِكْرِمَةُ بْنُ عَمَّارٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَحَدِيثُ عِكْرِمَةَ بْنِ عَمَّارٍ غَيْرُ مَحْفُوظٍ، وَعِكْرِمَةُ رُبَّمَا يَهُمُّ فِي حَدِيثِ يَحْيَى، وَرَوَى هَمَّامٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَمِعْتُ مُحَمَّدًا يَقُولُ: أَصَحُّ الرِّوَايَاتِ فِي هَذَا حَدِيثُ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ الْأَشْهَلِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، وَسَأَلْتُهُ عَنْ اسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ فَلَمْ يَعْرِفْهُ.

واته: له نهبو نیبراهیمی نه شهه لیه وه، له باوکیه وه ره زای خوای لى بى ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نویژی له سر جهنازه ده کرد، ده فهرموو: (خودایه خوشبیه له زیندو و مردو و گه وه و

بچوک و نیر و می و ناماده بوو ناماده نه بوومان. له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی، له پیغمبره وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به هه مان شیوه هاتووه، به لام راوی نه مهی بۆ زیاد کرد: (خوایه نه وه مانت به زیندوی ده هیلته وه به زیندوویی نه وه له سه ر نیسلام بیهیلته وه، نه وه شان ده مریتی له سه ر باوهر بیمرینه.

۱۰۲۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى مَيِّتٍ، فَقَهَمْتُ مِنْ صَلَاتِهِ عَلَيْهِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْبَرْدِ، وَاغْسِلْهُ كَمَا يُغْسَلُ الثَّوْبُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. قَالَ مُحَمَّدٌ: أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ هَذَا الْحَدِيثُ

واته: له عهوفی کوری مالیکه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فرموویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغمبره وه خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژی له سه ر جهنازه ده کرد، نه وه نه دهی من تیگه یستم له پارانه وه کهیدا بۆ مردووه که ده یفرموو: (خودایه لیتی خوشببه، ره می پی بکه، به ته رزه بیشو ره، پاکی بکه ره وه له تاوان هه ر وه ک چۆن پۆشاک ی سپی له چلک پاک ده کرتته وه).

ده رباره ی خویندنی سوره تی فاتحه له سه ر جهنازه

۳۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ عَلَى الْجَنَازَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ

۱۰۲۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُثْمَانَ، عَنِ الْحَكَمِ، عَنْ مِقْسَمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

سنن الترمذی بهرگی به کم - باسه کانی جه نازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

وَسَلَّمَ قَرَأَ عَلَى الْجَنَازَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أُمِّ شَرِيكٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِذَاكَ الْقَوِي، إِبْرَاهِيمُ بْنُ عُثْمَانَ هُوَ أَبُو شَيْبَةَ الْوَاسِطِيُّ مُنْكَرُ الْحَدِيثِ، وَالصَّحِيحُ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلُهُ: مِنَ السُّنَّةِ الْقِرَاءَةُ عَلَى الْجَنَازَةِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خوایان لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم) سوره تی فاتحه وه له سر جه نازه ده خویند.

۱۰۲۷ - (صحیح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ، صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَقُلْتُ لَهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ مِنَ السُّنَّةِ، أَوْ مِنْ تَمَامِ السُّنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَخْتَارُونَ أَنْ يُقْرَأَ: بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ بَعْدَ التَّكْبِيرَةِ الْأُولَى، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُقْرَأُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ، إِنَّمَا هُوَ ثَنَاءٌ عَلَى اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالِدُعَاءُ لِلْمَيِّتِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَغَيْرِهِ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ. وَطَلْحَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ هُوَ ابْنُ أَخِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، رَوَى عَنْهُ الزُّهْرِيُّ.

واته: له (طلحه) ی کوری (عبد الله) ی کوری عه وه ره زای خوا ی لی بی ده گپرنه وه، که نیبنو عه باس ره زای خوایان لی بی سوره تی فاتحه وه له سر جه نازه ده خویند، له باره وه لیم پرسى؟ فهرمووی: بیگومان خویندنی سوره تی فاتحه له سر جه نازه سونه ته یان له ته واوی سونه ته.

به پهیره وکردنی فهرمووده که هندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش نه مه یان هه لباردوو: له دواى (الله اکبرى يه كهـم سورته ی فاتحه له سهر جهنازه ده خوینترى، نه مهش وتهى شافىعى و نه حمه د و نیسحاقه.

ده باره ی خویندنى نوێژ له سهر جهنازه و تکا بو کردنى

٤٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ وَالشَّفَاعَةِ لِلْمَيِّتِ

١٠٢٨ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَيُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مَرْثَدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْيَزَنِيِّ، قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ هُبَيْرَةَ، إِذَا صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ، فَتَقَالَ النَّاسُ عَلَيْهَا، جَزَاءُهُمْ ثَلَاثَةُ أَجْزَاءٍ، ثُمَّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ ثَلَاثَةُ صُفُوفٍ فَقَدْ أَوْجَبَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ حَبِيبَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَمَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. حَدِيثُ مَالِكِ بْنِ هُبَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ هَكَذَا رَوَاهُ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، وَرَوَى إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ هَذَا الْحَدِيثَ، وَأَدْخَلَ بَيْنَ مَرْثَدٍ، وَمَالِكِ بْنِ هُبَيْرَةَ رَجُلًا، وَرَوَايَةُ هَؤُلَاءِ أَصَحُّ عِنْدَنَا.

واته: له (مَرْتَد) ی کوری (عبد الله) ی یه زه نیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: کاتی مالیکی کوری هویه یه نوژی له سهر جهنازه ده کرد، ده بیینی خه لک که من ده یکردن به سی بهش یان سی ریزه وه، ریزی پیر، ریزی کارامه چل تا په نجا سال، ریزی لاو، له پاشدا ده یفه رموو: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (ههر که سی سی ریز نوژی جهنازه ی له سهر بکات نه وه لیخو شبوون و بهه شتی بۆ مسوگر بووه).

۱۰۲۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ أُيُوبَ (ح) وَحَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أُيُوبَ، عَنْ أَبِي قِلَابَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ، رَضِيَكَ كَانَ لِعَائِشَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمُوتُ أَحَدٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، يَبْلُغُونَ أَنْ يَكُونُوا مِائَةً فَيَشْفَعُوا لَهُ إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ. وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ فِي حَدِيثِهِ: مِائَةٌ فَمَا فَوْقَهَا. حَدِيثُ عَائِشَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ أَوْفَقَهُ بَعْضُهُمْ وَلَمْ يَرْفَعَهُ.

واته: له عانی شه وه زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههر موسولمانی بریت کۆمه لی له موسولمانان ژماره یان بگاته سه د کهس نوژی له سهر بکه ن و بۆ بیارینه وه، نیلا خوی گه وه تکاو پارانه وه که یان قبول ده کات بۆ).

نوژی کردن له سهر جهنازه کاتی که خۆر ده رده چیت و خۆر ناوا ده بیت

باش نیه

۴۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَعِنْدَ

عُزُوبَهَا

۱۰۳۰ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ بْنِ رَجَاحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، أَوْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهَيْرَةِ حَتَّى تَمِيلَ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: يَكْرَهُونَ الصَّلَاةَ عَلَى الْجَنَازَةِ فِي هَذِهِ السَّاعَاتِ. وَقَالَ ابْنُ الْمُبَارَكِ: مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ، أَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا، يَعْنِي: الصَّلَاةَ عَلَى الْجَنَازَةِ، وَكَرِهَ الصَّلَاةَ عَلَى الْجَنَازَةِ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَعِنْدَ غُرُوبِهَا، وَإِذَا انْتَصَفَ النَّهَارُ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا بَأْسَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ فِي السَّاعَاتِ الَّتِي تُكْرَهُ فِيهِنَّ الصَّلَاةُ.

واته: له عوقبه ی کوری عامیری جوهه نیه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: سی کات ههیه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قه ده غه ی لی ده کردین که نویژی تیدا بکهین، یان مردووی تیدا بنیزین: کاتی که خور دهرده چیت ههتا بهرزد بهیته وه، یان کاتی که وشر هه لده سیّت - له گهرمیدا - ههتا خور له ناوه راستی ناسمان لاده دات، یا کاتی که خور بهره و ناوا بوون ده چیت ههتا ناوا ده بیت.

دو باره ی نویژ کردن له سهر جه نازه ی مندال

۴۲ - مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْأَطْفَالِ

۱۰۳۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَشْرُ بْنُ آدَمَ ابْنُ بَنْتِ أَزْهَرَ السَّمَّانِ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ سَعِيدٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ زِيَادِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ حَيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرَّكِيبُ خَلَفَ الْجَنَازَةَ، وَالْمَاشِي خِيْتُ شَاءَ مِنْهَا، وَالطِّفْلُ يُصَلِّي عَلَيْهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ إِسْرَائِيلُ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَالْعَمَلُ عَلَيْهِ عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ قَالُوا: يُصَلَّى عَلَى الطِّفْلِ، وَإِنْ لَمْ يَسْتَهْلِ بِغَدَا أَنْ يُعْلَمَ أَنَّهُ خَلِيقٌ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له موغیره ی کورپی شوعبه وه ره زای خوا ی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (سوار له دوا ی جه نازه وه ده روات، پیاده به ثاره زووی خو ی، نویژیش له سهر جه نازه ی مندال ده کریت).

به پهیره وکردنی فهرمووده که هه ندی له زانایان له هاوه لانی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جگه له وانیش ده فهرموون: نویژ له سهر جه نازه ی مندال ده کریت له پاش نه وه ی که زانرا رو حی کراوه به بهردا با ده نگیشی لیوه نه یهت، نه مهش وته ی پیشه وایان نه حمده و نیسحاقه.

کۆرپه له ههتا دهنگی لیوه نهیهت نوژی له سهه ناکری

۴۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنِينِ حَتَّى يَسْتَهْلَ

۱۰۳۲ - حَدَّثَنَا أَبُو عَمَارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الْوَاسِطِيُّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ الْمَكِّيِّ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الطِّفْلُ لَا يُصَلَّى عَلَيْهِ، وَلَا يَرْتُّ، وَلَا يُورَثُ حَتَّى يَسْتَهْلَ. هَذَا حَدِيثٌ قَدْ اضْطَرَبَ النَّاسُ فِيهِ فَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرْفُوعًا، وَرَوَى أَشْعَثُ بْنُ سَوَّارٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ مَوْقُوفًا، وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ جَابِرٍ مَوْقُوفًا، وَكَأَنَّ هَذَا أَصَحُّ مِنَ الْحَدِيثِ الْمَرْفُوعِ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، قَالُوا: لَا يُصَلَّى عَلَى الطِّفْلِ حَتَّى يَسْتَهْلَ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَالشَّافِعِيِّ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پیغمبره خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (نوژی له سهه جهنازه مندال ناکریت، میرات ناکریت و میراتیسی لی ناکریت ههتا دهنگی لیوه نهیهت).

ههندی له زانایان ده فهرموون: نوژی له سهه جهنازه مندال ناکریت ههتا دهنگی لیوه نهیهت، نه مهش وتهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و شافعییه.

ده باره ی نوژی کردن له سهه مردوو له مزگهوت

۴۴ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمَيِّتِ فِي الْمَسْجِدِ

۱۰۳۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ الْوَاحِدِ بْنِ حَمْرَةَ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى سُهَيْلِ ابْنِ بَيْضَاءَ فِي الْمَسْجِدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: قَالَ مَالِكٌ: لَا يُصَلَّى عَلَى الْمَيِّتِ فِي الْمَسْجِدِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: يُصَلَّى عَلَى الْمَيِّتِ فِي الْمَسْجِدِ وَاحْتِجَّ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له عانیسه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مزگهوت نویژی کرد له سهر سوهه یلی کوری (بَیضَاءَ).

پیشهوا شافعی ده فهرمووی: پیشهوا مالیک ده فهرمووی: نویژ له سهر مردوو نا کرئ له مزگهوت. پیشهوا شافعی ده فهرمووی: نویژ له سهر مردوو ده کرئ له مزگهوت، نه فهرمووده شی کردوو به به لگه.

دهرباره ی پیشنوویژ له کوئی پیاو ئافره تی مردودا راده وهستی

٤٥ - بَابُ مَا جَاءَ أَنِ يَقُومُ الْإِمَامُ مِنَ الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ

١٠٣٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُنِيرٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَامِرٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ أَبِي غَالِبٍ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ، فَقَامَ جِیَالُ رَأْسِهِ، ثُمَّ جَاءُوا بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَقَالُوا: يَا أَبَا حَمْزَةَ صَلِّ عَلَيْهَا، فَقَامَ جِیَالُ وَسْطِ السَّرِيرِ، فَقَالَ لَهُ الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ: هَكَذَا رَأَيْتَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ عَلَى الْجَنَازَةِ مُقَامَكَ مِنْهَا وَمِنَ الرَّجُلِ مُقَامَكَ مِنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَلَمَّا فَرَغَ. قَالَ: اخْفَظُوا وَفِي الْبَابِ عَنْ سَمُرَةَ. حَدِيثٌ أَنَسٍ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ هَمَّامٍ، مِثْلَ هَذَا وَرَوَى وَكِيعٌ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ هَمَّامٍ فَوْهِمَ فِيهِ، فَقَالَ: عَنْ غَالِبٍ، عَنْ أَنَسٍ، وَالصَّحِيحُ عَنْ أَبِي غَالِبٍ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره ولی الله علیه وسلم.

عَنْ أَبِي غَالِبٍ، مِثْلَ رَوَايَةِ هَمَّامٍ وَاخْتَلَفُوا فِي اسْمِ أَبِي غَالِبٍ هَذَا فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُقَالُ: اسْمُهُ نَافِعٌ وَيُقَالُ زَافِعٌ. وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ وَاسْحَاقَ.

واته: له نه بی غالبیه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: له گهل نه نه سی کوری مالیک ره زای خوی لی بی نوژی مان کرد له سهر جهنازه ی پیای، له لای سهریه وه راوه ستا، له باشدا جهنازه ی نافره تیکی قوره یشیان هینا، وتیان نه ی باوکی حه مزه نوژی له سهر بکه، نه نه س له ناست ناوقه دی تهرمه که وه راوه ستا، عه لانی کوری زیاد وتی: نه ی نه با حه مزه، نایا پیغه مبهرت (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه بهر شیویه نوژی له سهر جهنازه ی پیای ونافرهت بکات که تو کردت؟ نه نه س وتی: به لی، کاتی که لی بوویه وه، فهرمووی: نه مه له بهر بکه ن و پابه ندبن پییه وه.

۱۰۳۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، وَالْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ فَقَامَ وَسَطَهَا. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ.

واته: له سه موره ی کوری جوندویه وه ره زای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی له سهر جهنازه ی نافره تی کرد له ناست ناوقه دی راوه ستا.

دهرباره ی نوژی جهنازه نه کردن له سهر شهید

۴۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الصَّلَاةِ عَلَى الشَّهِيدِ

۱۰۳۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ قَتْلَى أَحَدٍ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَيُّهُمَا أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا، قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ، وَقَالَ: أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ فِي دِمَائِهِمْ، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِمْ. وَلَمْ يُعَسَّلُوا فِي الْبَابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ. حَدِيثُ جَابِرٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَوَى عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ بْنِ أَبِي صُعَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمِنْهُمْ مَنْ ذَكَرَهُ، عَنْ جَابِرٍ. وَقَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الشَّهِيدِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا يُصَلَّى عَلَى الشَّهِيدِ، وَهُوَ قَوْلُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَبِهِ يَقُولُ الشَّافِعِيُّ، وَأَخَذُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُصَلَّى عَلَى الشَّهِيدِ، وَاخْتَجَّوا بِحَدِيثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ صَلَّى عَلَى حَمْزَةَ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ، وَبِهِ يَقُولُ إِسْحَاقُ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که یتقمبهر (صلی الله علیه وسلم) کوژراوه کانی جهنگی ئوحدی دوو دوو یتکه وه له پوژاکیتکدا کوژه کردنه وه، له پاشدا ده یفه رموو: (کامه یان زیاتر قورثانی له بهر بووه). نه وه یان قورثانی که زیاتر له بهر بووایه له ناو گۆره که دا پیشی ده خست بهر وه قیبله، ده یفه رموو: (من له رۆژی قیامتدا شایه تی بو نه مانه ده ده م). فه رمانی کرد نه یاننشون و نوژیان له سهر نه کهن و به جل و بهرگی خویناوییه وه بیانخه نه ناو گۆره وه.

زانایان رایان جیاوازه له سهر نویژ کردن له سهر شه هید، هه ندیکیان ده فرموون: نویژی له سهر ناکری، نه مهش وتی خه لکی مه دینه یه، شافیعی و نه مه ده ده فرموون.

هه ندیکی تریان ده فرموون: نویژی له سهر ده کری، به لگه یان فرمووده که ی پیغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که نویژی کرد له سهر حه مزه، نه مهش وتی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفیه پیشهوا نیسحاق نه مه ده فرمووی.

دهرباره ی نویژ کردن له سهر گۆر

٤٧ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْقَبْرِ

١٠٣٧ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْنٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الشَّيْبَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الشَّعْبِيُّ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَأَى قَبْرًا مُنْتَبِذًا فَصَفَّ أَصْحَابَهُ خَلْفَهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَقِيلَ لَهُ: مَنْ أَخْبَرَكَ؟ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَبُرَيْدَةَ وَبُرَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، وَأَبِي قَتَادَةَ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدَ وَإِسْحَاقَ، وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يُصَلَّى عَلَى الْقَبْرِ، وَهُوَ قَوْلُ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ: إِذَا دُفِنَ الْمَيِّتُ وَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِ، صَلَّيْ عَلَى الْقَبْرِ. وَرَأَى ابْنُ الْمُبَارَكِ الصَّلَاةَ عَلَى الْقَبْرِ. وَقَالَ أَحْمَدُ، وَإِسْحَاقُ: يُصَلَّى عَلَى الْقَبْرِ إِلَى شَهْرٍ. وَقَالَا أَكْثَرُ مَا سَمِعْنَا عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّي عَلَى قَبْرِ أُمِّ سَعْدٍ بِنِ عُبَادَةَ بَعْدَ شَهْرٍ.

پیشهوا شه عبی فرمووی: نهو که سه ی پیغه مبه ری (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیوه

پیتی راگه یاندم، گۆرپکی دوور له گۆرپه کانی تری دیوه؟ هاوه لانی له دوای خۆیه وه ریز کردوو له سه ر گۆرپه که نوژی کرد، به پیشه واه شه عبی وترا: کی ئەم فەرماشتهی پی راگه یانندی؟ فەرمووی: ئیبنو عه باس ره زای خویان لی بی.

زۆربه ی زانایان له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش په پیره و ی ئەم فەرمووده ده کهن، ئەمەش وتە پیغه وایان شافیعی و ئەحمەد و ئیسا حقه .

هەندئ له زانایان ده فەرموون: له سه ر گۆر نوژی ناکری، ئەمەش وتە پیغه واه مالیکی کوری ئەنه سه . (عبد الله) ی کوری موباره ک ده فەرمووی: ئەگەر مردوو به خاک سپێردرا نوژی له سه ر ناکری، به لکو نوژی له سه ر گۆرپه که ی ده کری، پیغه واه ئیبنو موباره ک پی وایه نوژی له سه ر گۆرپه ده کریت و دروسته، پیغه وایان ئەحمەد و ئیسا حقه ده فەرموون: بۆ ماوه ی مانگی له دوای به خاک سپاردنی نوژی له سه ر گۆرپه که ی ده کریت و دروسته، ده فەرموون: زیاتر له جاری گویمان له سه عیدی کوری موسه یه ب بووه گیرایه وه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوای مانگی نوژی له سه ر گۆرپ دایکی سه عدی کوری عوباده کرد.

۱۰۳۸ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عُرْوَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ أُمَّ سَعْدٍ مَاتَتْ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَائِبٌ، فَلَمَّا قَدِمَ صَلَّى عَلَيْهَا وَقَدْ مَضَى لِذَلِكَ شَهْرٌ.

واته: له سه عیدی کوری موسه یه ب بووه ده گیرنه وه، که دایکی سه عدی کوری عوباده ره زای خوی لی بی مرد، پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناماده نه بوو، کاتی که ته شریفی هاته وه نوژی له سه ر کرد له کاتی که دایکی به سه ردا تیبه ری بوو.

دهرباره ی نوژی پیغمبر صلی الله علیه وسلم له سهر نه جاشی

۴۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى النَّجَاشِيِّ

۱۰۳۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، وَحُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَا: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَحَاكُمُ النَّجَاشِيَّ قَدْ مَاتَ، فَقُومُوا فَصَلُّوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَقُمْنَا، فَصَفَقْنَا كَمَا يُصَفُّ عَلَى الْمَيِّتِ، وَصَلَّيْنَا عَلَيْهِ كَمَا يُصَلَّى عَلَى الْمَيِّتِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ، وَجَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَقَدْ رَوَاهُ أَبُو قِلَابَةَ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي الْمُهَلَّبِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَأَبُو الْمُهَلَّبِ: اسْمُهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمْرِو، وَيُقَالُ لَهُ: مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرِو.

واته: له عیمرانی کوپی حوصهینه وه ره زای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پی فهرمووین: (بینگومان براکه تان نه جاشی مردوه، ههستن نوژی مردوی له سهر بکهن). ئیمهش ههستاین ریزیووین وهک چۆن بۆ نوژی مردوو ریز ده به ستریت، نوژیومان له سهر کرد وهک چۆن بۆ نوژی له سهر مردوو ده کریت.

نه وه ی هاتوو دهرباره ی گهوره یی نوژی له سهر جهنازه

۴۹ - بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ

۱۰۴۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَةُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ: مَنْ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَلَهُ قِيرَاطٌ، وَمَنْ تَبِعَهَا حَتَّى يُفْضَى دَفْنُهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ، أَحَدُهُمَا أَوْ أَصْغَرُهَا مِثْلُ أُحَدٍ. فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِابْنِ عُمَرَ، فَأَرْسَلَ إِلَى عَائِشَةَ، فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَتْ: صَدَقَ أَبُو هُرَيْرَةَ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَقَدْ فَرَطْنَا فِي قَرَارِيطَ كَثِيرَةٍ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْبَرَاءِ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ، وَابْنِ عُمَرَ، وَثَوْبَانَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، قَدْ رَوَى عَنْهُ مِنْ غَيْرِ وَجْهٍ.

واته: له نهبو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههرکه سی نوپژ له سهر جه نازه بهکات نه وه (قیراط) ټک پاداشتی بو هدی، ههرکه سی شوین جه نازه بهکوهیته هه تا ده نیژری نه وه دوو (قیراط) پاداشتی بو هدی، یه کیکیان یان بچوکه که یان به قهه کیوی ثوحد ده بیته). نه مه م باسکرد بو نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی نهویش که سیکی نارد بولای عانیسه له وباره وه پرسیاری لی بکات؟ عانیسه رهزای خوای لی بی فهرمووی: نهبو هورهیره راست ده کات، نیبنو عومهر رهزای خویان لی بی فهرمووی: بیگومان نیمه (قراریط) ی زورمان له ده ست ده رچوو.

باسیکی تر له وباره وه

۵۰ - بَابُ آخَرُ

۱۰۴۱ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْمُهَزِّمِ قَالَ: صَحِبْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ عَشْرَ سِنِينَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ تَبَعَ جَنَازَةً، وَحَمَلَهَا ثَلَاثَ

سنن الترمذی بهرگی به کهم - باسه کانی جهنازه له پیغمبرهوه صلی الله علیه وسلم.

مَرَاتٍ، فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ مِنْ حَقِّهَا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَرَوَاهُ بَعْضُهُمْ بِهَذَا الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يَرْفَعَهُ. وَأَبُو الْمُهَرَّمِ: اسْمُهُ يَزِيدُ بْنُ سُفْيَانَ وَضَعَفَهُ شُعْبَةُ.

واته: له شهو هورهیرهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نهوهی شوین جهنازه به بکهوی، سی جار خوی بداته ژیر تابوته کهی، نهوه بهراستی ههر هه قیقی لهسهری بی لهسهری نامینی). - ههقی یارمهتی و برابهتی نهک غهیهت و قهرز و .. -

نهوهی هاتووه دهبارههی ههستان له بهر جهنازه

۵۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِيَامِ لِلْجَنَازَةِ

۱۰۴۲ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۱۰۴۲ (م) - (صحيح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا لَهَا حَتَّى تُخَلِّفَكُم أَوْ تُوَضَّعَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَجَابِرٍ، وَسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، وَقَيْسِ بْنِ سَعْدٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عامری کوری ره بیعهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغمبرهوه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویهتی: (نه گهر جهنازه به کتان دی ههستن له بهری ههتا تی نه په ریت یان لهسهر شانی هه لگه کانی داده نریت).

۱۰۴۳ - (صحيح) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْحَلَّالُ

الْخُلَوَائِي، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا لَهَا، فَمَنْ تَبِعَهَا فَلَا يَقْعُدَنَّ حَتَّى تُوَضَعَ. حَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، قَالَ: مَنْ تَبِعَ جَنَازَةً فَلَا يَقْعُدَنَّ حَتَّى تُوَضَعَ عَنْ أَغْنَاكِ الرِّجَالِ. وَقَدْ رَوَى عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّهُمْ كَانُوا يَتَقَدَّمُونَ الْجَنَازَةَ فَيَقْعُدُونَ قَبْلَ أَنْ تَنْتَهِيَ إِلَيْهِمُ الْجَنَازَةُ، وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: (ته گهر جهنازه یه کتان دی ههستن له بهری، نه وهی شوینی کهوت با دانه نیشتی ههتا له سه ر شانی هه لگره کانی داده نریت).

نهمهش وتهی پیشه وایان نه حمده و نیسحاق، ده فهرموون: (نه وهی شوین جهنازه ده کهویتی با دانه نیشتی ههتا له سه ر گهر دنی پیاوان داده نریت). بیگومان له هه ندیت له زانایانه وه له هاوه لانی پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش ده گیرنه وه، که نه وان پیش جهنازه ده کهوتن داده نیشتن ههتا جهنازه که ده گیشته لایان، نهمهش وتهی پیشه و شافعییه.

ده باره ی روخسه تی هه لته سان له بهر جهنازه

۵۲ - بَابُ الرُّحْصَةِ فِي تَرْكِ الْقِيَامِ لَهَا

۱۰۴۴ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ وَاقِدٍ وَهُوَ ابْنُ عَمْرِو بْنِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ مَسْعُودِ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّهُ دُكِرَ الْقِيَامُ فِي الْجَنَائِزِ حَتَّى تُوَضَعَ، فَقَالَ عَلِيُّ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَعَدَ. وَفِي الْبَابِ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَفِيهِ رَوَايَةُ أَرْبَعَةٍ مِنَ التَّابِعِينَ بَعْضُهُمْ عَنْ بَعْضٍ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَهَذَا أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ. وَهَذَا الْحَدِيثُ نَاسِخٌ لِلْأَوَّلِ إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا. وَقَالَ أَحْمَدُ: إِنْ شَاءَ قَامَ، وَإِنْ شَاءَ لَمْ يَقُمْ، وَاحْتَجَّ بِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رُوي عَنْهُ أَنَّهُ قَامَ ثُمَّ قَعَدَ، وَهَكَذَا قَالَ إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ.

مَعْنَى قَوْلِ عَلِيٍّ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَازَةِ ثُمَّ قَعَدَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى الْجَنَازَةَ قَامَ، ثُمَّ تَرَكَ ذَلِكَ بَعْدُ، فَكَانَ لَا يَقُومُ إِذَا رَأَى الْجَنَازَةَ.

واته: ههستان له بهر جهنازه ههتا له بهر شان داده نریت باسکرا، پی شهوا عهلی رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوهیه له بهر جهنازه ههتسهسا، له پاشدا داده نیشته.

پی شهوا شافیعی ده فهرمووی: نه مه راسترین شته لهه باسه دا، وه نه مه فهرمووده فهرمووده یه کم نه سخ ده کاته وه: (نه گهر جهنازه یه کتان دی هه ستن له بهری). پی شهوا نه حمده ده فهرمووی: به ناره زووی خوئی نه گهر ویستی ههستی، نه گهر ویستی ههتسهسی له بهری، نه مه ی کردووه به به لگه بۆ خوئی، پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ماوهیه له بهر جهنازه هه ستاوه، له پاشدا له بهر جهنازه ههتسه ساوه. مانای فهرمایشته که ی پی شهوا عهلی رهزای خوای لی بی نه مهیه: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جهنازه یه کی بدیایه ههتسهسا له بهری، له پاشدا وازی لهو کاره هیتنا.

ده باره ی فهرمایشته که ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم

(لحد) بۆ ئیمه یه وه، (شق) یش بۆ غه یری ئیمه یه

۵۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي قَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّحْدُ لَنَا، وَالشَّقُّ لِعَيْرِنَا

۱۰۴۵ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَنَصْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُوْفِيُّ، وَيُوسُفُ بْنُ مُوسَى الْقَطَّانُ الْبَغْدَادِيُّ، قَالُوا: حَدَّثَنَا حَكَّامُ بْنُ سَلَمٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اللَّحْدُ لَنَا، وَالشَّقُّ لِعَيْرِنَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَعَائِشَةَ، وَابْنِ عُمَرَ، وَجَابِرٍ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (لحد) بۆ ئیمه یه وه، (شق) یش بۆ غه یری ئیمه یه. - (لحد) نه وه هه لکه ندنه یه له ته نیشتی گۆره که وه لای قیبله وه ده کریت، به خشت یان بلۆک یا به بهرد هه لته چنریت، به لام (شق) چالیکه له ناوه راستی گۆره که دا نه ملار لای به خشت یان بلۆک یا به بهرد هه لته چنریت و مردوه که ی تی ده خریت پاشان سه ری بۆ ده کریت به بهرد یا به شتی تر -).

کاتی مردوو ده خریته گۆره وه چی ده وتریت

۵۴ - بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أُدْخِلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ

۱۰۴۶ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ الْأَشَجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو خَالِدٍ الْأَحْمَرُ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أُدْخِلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ، وَقَالَ أَبُو خَالِدٍ مَرَّةً: إِذَا وُضِعَ الْمَيِّتُ فِي لَحْدِهِ، قَالَ مَرَّةً: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ،

وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ، وَقَالَ مَرَّةً: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَرَوَاهُ أَبُو الصَّدِّيقِ النَّاجِيُّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَقَدْ رَوَى عَنْ أَبِي الصَّدِّيقِ النَّاجِيِّ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ مَوْفُوقًا أَيْضًا.

واته: له نیبنو عومبره وه رهزای خویان لى بى ده گيرنه وه، کاتى که مردوو ده خرایه ناو گزروه وه، پیغه مبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) ديفه رموو: (به ناوى خوا وه به فرمان و حوکمى خوا له سهر سونه تى پیغه مبرى خوا (صلى الله عليه وسلم)).

نه وهى هاتوو ده باره ی پۆشاکى ده خریته ژیر مردوو له گورد.

۵۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّوْبِ الْوَاحِدِ يُلْقَى تَحْتَ الْمَيِّتِ فِي الْقَبْرِ

۱۰۴۷ - (صحيح الإسناد) حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَحْزَمَ الطَّائِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ فَرْقَدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: الَّذِي أَخَذَ قَبْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبُو طَلْحَةَ، وَالَّذِي أَلْقَى الْقَطِيفَةَ تَحْتَهُ شُقْرَانُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ جَعْفَرٌ: وَأَخْبَرَنِي عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: سَمِعْتُ شُقْرَانَ يَقُولُ: أَنَا وَاللَّهِ طَرَحْتُ الْقَطِيفَةَ تَحْتَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْقَبْرِ. وَفِي الْبَابِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: حَدِيثُ شُقْرَانَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَرَوَى عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ فَرْقَدٍ هَذَا الْحَدِيثَ.

واته: له جهغه رى كورى موحه مه ده وه، له باوكيه وه ده گيرنه وه، که

فهرموویه تی: نه وهی (لحد) بهشی سه ره وهی گۆره کهی پیغه مبهری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه لکه نه بو (طَلْحَةَ) بوو، نه وهی پۆشاکه قه یفه کهی خسته ژیری له گۆره کهدا شوقرانی بهندهی نازاد کراوی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو. شوقران فهرمووی: سویند به (الله) بۆ خۆم پۆشاکه قه یفه کهم خسته ژیر پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له گۆردا. - شوقران هه زی نه کرد له پاش پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کهس له بهری بکا. -

۱۰۴۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جُعِلَ فِي قَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطِيفَةٌ خَمْرَاءٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که فهرموویه تی: پۆشاکیکی قه یفه ی سوربان خسته ناو گۆره کهی پیغه مبهره وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

۱۰۴۸ (م) - وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، فِي مَوْضِعٍ آخَرَ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَيَحْيَى، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَهَذَا أَصَحُّ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَى شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي خَمْرَةَ الْقَصَّابِ: وَاسْمُهُ عِمْرَانُ بْنُ أَبِي عَطَاءٍ، وَرُوِيَ عَنْ أَبِي جَمْرَةَ الضُّبَيْعِيِّ: وَاسْمُهُ نَصْرُ بْنُ عِمْرَانَ وَكِلَاهُمَا مِنْ أَصْحَابِ ابْنِ عَبَّاسٍ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ كَرِهَ أَنْ يُلْقَى تَحْتَ الْمَمَيِّتِ فِي الْقَبْرِ شَيْءٌ. وَإِلَى هَذَا دَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ.

بیگومان له نیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گێرنه وه، که پیسی ناخۆش بووه له گۆردا هیچ شتی بخریته ژیر مردووه وه. هه ندی له زانایان پێیان باش نیه.

نهوهی هاتووه ده‌بارهی ریککردنی گۆر

۵۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَسْوِيَةِ الْقُبُورِ

۱۰۴۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، أَنَّ عَلِيًّا قَالَ لِأَبِي الْهَيَّاجِ الْأَسَدِيِّ: أَبْعَثْكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ لَا تَدَعَ قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ، وَلَا تَمْنَأَ إِلَّا طَمَسْتَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ. حَدِيثٌ عَلَيَّ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ يَكْرَهُونَ أَنْ يُرْفَعَ الْقَبْرُ فَوْقَ الْأَرْضِ. قَالَ الشَّافِعِيُّ: أَكْرَهُ أَنْ يُرْفَعَ الْقَبْرُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَا يُغْرِفُ أَنَّهُ قَبْرٌ لِكَيْلَا يُوطَأَ وَلَا يُجْلَسَ عَلَيْهِ.

واته: له نه‌بو وائيله‌وه ده‌گێڕنه‌وه، كه فهرموویه‌تی: پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خ‌وای لی بێ به نه‌بو هه‌یاجی نه‌سه‌دی فهرموو: ره‌وانه‌ت ده‌که‌م بۆ نه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) منی بۆ ره‌وانه‌ کرد؟ که واز مه‌هێنه له هه‌یج گۆرێکی به‌رز هه‌تا رێکی ده‌که‌یت، هه‌روه‌ها واز مه‌هێنه له هه‌یج په‌یکه‌ری هه‌تا له‌ناوی ده‌به‌یت. به په‌یره‌وکردنی فهرمووده‌که هه‌ندی له زانایان پێیان باش نیه گۆر له‌زه‌وی به‌رزتر بێ. پێشه‌وا شافعی ده‌فه‌رمووی: پێم باش نیه گۆر به‌رزتر بێ له‌زه‌وی، نه‌وه‌نده نه‌بێ که بزانه‌ری گۆره بۆ نه‌وه‌ی پیتی پێدا نه‌نرێ و له‌سه‌ری دانه‌نیش‌ریت.

قه‌ده‌غه‌کردنی روش‌تن له‌سه‌ر گۆر و دانیش‌تن

له‌سه‌ری و نوێژ‌کردن به‌ره‌و رووی

۵۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْمَشْيِ عَلَى الْقُبُورِ، وَالْجُلُوسِ عَلَيْهَا، وَالصَّلَاةِ إِلَيْهَا

۱۰۵۰ - (صحيح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ بُسْرِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ، عَنْ وَائِلَةَ بْنِ

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی جهنازه له یتقمبره وه صلی الله علیه وسلم.

الْأَسْفَعِ، عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْعَنْوِيِّ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَمْرِو بْنِ حَزْمٍ، وَبَشِيرِ ابْنِ الْحَصَّاصِيَّةِ. حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُبَارَكِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ نَحْوَهُ.

واته: له نه بو (مرثد) ی غهنهویه وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (له سر گور و دامه نیشن و بهرو و روشی نویژ مه کن).

۱۰۵۱ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَأَبُو عَمَّارٍ قَالَا: أَخْبَرَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ بُسْرِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْفَعِ، عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْعَنْوِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، وَهَذَا الصَّحِيحُ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَحَدِيثُ ابْنِ الْمُبَارَكِ خَطَأٌ، أَخْطَأَ فِيهِ ابْنُ الْمُبَارَكِ وَزَادَ فِيهِ، عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ الْخَوْلَاطِيِّ، وَإِنَّمَا هُوَ بُسْرُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ وَائِلَةَ هَكَذَا رَوَى غَيْرُ وَاحِدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، وَلَيْسَ فِيهِ عَنْ أَبِي إِدْرِيسَ، وَبُسْرُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ قَدْ سَمِعَ مِنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْفَعِ.

ده باره ی نه ی له گه چکاری گور و نووسین له سه ری

۵۸ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ تَجْصِصِ الْقُبُورِ، وَالْكِتَابَةِ عَلَيْهَا

۱۰۵۲ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْأَسْوَدِ أَبُو عَمْرِو الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُحْصَصَ الْقُبُورُ، وَأَنْ يُكْتَبَ عَلَيْهَا، وَأَنْ يُنَى عَلَيْهَا، وَأَنْ تُوْطَأَ. هَذَا

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

حَدِيثُ حَسَنٍ صَحِيحٌ، قَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ عَنْ جَابِرٍ. وَقَدْ رَحَّصَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْهُمْ: الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ، فِي تَطْيِينِ الْقُبُورِ. وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَا بَأْسَ أَنْ يُطَيَّنَ الْقَبْرُ.

واته: له جابیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه مانه ی قهده کردو وه: گه چکاری گۆر و نووسین له سه ری و دروستکردنی بینا له سه ری و پی پیا نانی. هه ندی له زانا یان و پی شه وایان هه سه نی به صری و شافعی قورکاری گۆریان به لا وه دروسته.

ده باره ی که سی چو وه سه ر گۆرستان چی بلی

۵۹ - بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْمَقَابِرَ

۱۰۵۳ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ، عَنْ أَبِي كُدَيْنَةَ، عَنْ قَابُوسَ بْنِ أَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقُبُورِ الْمَدِينَةِ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ، أَنْتُمْ سَلَفُنَا، وَنَحْنُ بِالْآثَرِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ بُرَيْدَةَ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَأَبُو كُدَيْنَةَ: اسْمُهُ يَحْيَى بْنُ الْمُهَلَّبِ. وَأَبُو ظَبْيَانَ: اسْمُهُ حُصَيْنُ بْنُ جُنْدُبٍ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رهزای خوایان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مه دینه دای به لای چه ند گۆرین کدا فهرمووی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ، أَنْتُمْ سَلَفُنَا، وَنَحْنُ بِالْآثَرِ) واته: سلاوی خواتان لی بی نه ی دانیش توانی گۆرستان، خوا له منیش و له ئیوه ش خو شبییت، ئیوه پیشینانی ئیمه ن و ئیمه ش به دوا ی ئیوه دا دین.

نهوهی هاتوره دهربارهی روخسه تی سهردانی گۆرستان

٦٠ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّحْصَةِ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ

١٠٥٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَخَمُودُ بْنُ غِيْلَانَ، وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَّالُ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ النَّبِيلُ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ مَرْثَدٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَقَدْ أُذِنَ لِمُحَمَّدٍ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّهِ، فَزُورُوهَا فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْآخِرَةَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَنْسٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ. حَدِيثُ بُرَيْدَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَزُورُونَ زِيَارَةَ الْقُبُورِ بَأْسًا، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ.

واته: له سوله یانی کوری بورهیدهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (بینگومان سهردانی گۆرستانم لی قدهغه کردن، بهراستی موحه ممد ریگهی پی درا سهردانی گۆری دایکی بکات، دهی نیوهش سهردانی گۆرستان بکهن له بهرنهوهی دواروژتان یاد دهخاتهوه).

به پهیره وکردنی فهرمووده که هندی له زانایان رایان وایه سهردانی گۆرستان دروسته، نه مهش وتهی پیشه وایان نیبنو موبارهک و شافعی و نه همه د نیسحاقه.

١٠٥٥ - (ضعيف) حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ: ثَوَّقِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بِحَبَشِيٍّ قَالَ: فَحُمِلَ إِلَى مَكَّةَ، فَدُفِنَ فِيهَا، فَلَمَّا قَدِمَتْ عَائِشَةُ أَتَتْ قَبْرَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي

بُکْرٍ، فَقَالَتْ:

وَكُنَّا كَنُذُمَائِي جَذِيمَةً جِقْبَةً مِنْ الدَّهْرِ حَتَّى قِيلَ لَنُ يَتَّصِدَعَا
فَلَمَّا تَفَرَّقْنَا كَأَنِّي وَمَالِكَا لَطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ نَبْتَ لَيْلَةً مَعَا^(۱).

ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَوْ حَضَرْتُكَ مَا دُفِنْتُ إِلَّا حَيْثُ مِتُّ، وَلَوْ شَهِدْتُكَ مَا زُرْتُكَ.

واته: له (عبد الله)ی کوری نه بو موله یکه وه ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: (عبد الرحمن)ی کوری نه بو به کر له حویشی مرد - حویشی شوینی که له نزیک مه که، هه لیانگرت و بردیان بو شاری مه که، له وی نه سپه رده یان کرد. کاتی عانی شه ره زای خوی لی بی گه یشته مه که سهردانی گوری برا که ی کرد و شیعه ره که ی سهره وه ی خوینده وه. له پاشدا فهرمووی: سویند به (الله) نه گهر کاتی مردنت ناماده بو مایه هه ره له حویشی ده مناشتی و نه مده هیشت بتگوزینه وه بو مه که، هه روه ها نه گهر کاتی مردنت ناماده بو مایه نیستا سهردانی گوزره که تم نه ده کرد - (طییبی) ده فهرمووی: له به رنه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: (نه فرته له و نافرته تانه ی سهردانی گورستان ده که ن) - .

۱۰۵۶ - (حسن) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَقَدْ رَأَى بَعْضُ أَهْلِ

(۱) شیعه که لاوانه وه ی ته میمی کوری نوهره به به بونه ی کوشتنی مالیکی برابیه وه وتویه تی که له لایه ن خالیدی کوری وه لیده وه کوژرا، مانای هوزرا وه که به کورتی نه مبه یه: کوژیونه وه له گه ل خو شه ویستان و دۆستان له ژیا نی دویادا له دوی جیا بونه وه به مردن، که مترین کات و ساتیکه زوو کوژیی دیت و ده روات (تحفة الأحوذی).

سنن الترمذی بهرگی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

الْعِلْمُ أَنَّ هَذَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يُرَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَلَمَّا رَخَّصَ دَخَلَ فِي رُحْصَتِهِ الرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ. وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّمَا كُرِيَ زِيَارَةُ الْقُبُورِ لِلنِّسَاءِ لِقَلَّةِ صَبْرِهِنَّ وَكَثْرَةِ جَزَعِهِنَّ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم (نه فره تی کردو وه لهو ثافره تانه ی سهردانی گۆرستان ده کهن.

هه ندی له زانایان رایان وایه نه مه له پیش روخسه تی سهردانی گۆرستاندا فهرموویه تی، کاتی که روخسه تی دا روخسه ته که پیاو و ژن ده گریته وه، هه ندیکی تریان ده فهرموون: سهردانی گۆرستانی قه ده غه کرد له ثافره تان چونکه توانای نارامگریان که مه و زوو ده ست ده کهن به گریان.

نه وه ی هاتوره ده باره ی ناشتی مردوو له شهودا

۶۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّفْنِ بِاللَّيْلِ

۱۰۵۷ - (ضعيف) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ، وَحُمَّدُ بْنُ عَمْرِو السَّوَّاقِ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَمَانَ، عَنِ الْمُنْهَالِ بْنِ خَلِيفَةَ، عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ أَرْطَاةَ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ قَبْرًا لَيْلًا، فَأُسْرِجَ لَهُ سِرَاجٌ، فَأَخَذَهُ مِنْ قَبْلِ الْقَبْلَةِ، وَقَالَ: رَحِمَكَ اللَّهُ، إِنْ كُنْتُ لَأَوَّاهًا تَلَاءً لِلْقُرْآنِ، وَكَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعًا. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَيَزِيدَ بْنِ ثَابِتٍ، وَهُوَ أَخُو زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ أَكْبَرُ مِنْهُ. حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا، وَقَالُوا: يُدْخَلُ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ مِنْ قَبْلِ الْقَبْلَةِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُسَلُّ سَلًّا. وَرَخَّصَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الدَّفْنِ بِاللَّيْلِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که شهوی

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چوه ناو گۆرپکه وه، چرایه کیان بو داگیرساند، مردوه که یه هه لگرت و له پرووی قیبله وه خستیه ناوگۆرپه که وه و فهرمووی: خوا روحمی پی بکات نه گهر به تیلاره و گریان وه قورنانی خویندوه و له ترسی خوا، جا چوار (الله اکبر) ی کرد.

ئه وه ی هاتوه ده رباره ی باسی مردوو به چاکه

۶۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الثَّنَاءِ الْحَسَنِ عَلَى الْمَيِّتِ

۱۰۵۸ - (صحيح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِجَنَازَةٍ، فَأَثْنَوْا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَجَبَتْ، ثُمَّ قَالَ: أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَكَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ. حَدِيثُ أَنَسٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه نه سه وه ره زای خوای لى بى ده گپ نه وه، که فهرموویه تی: جهنازه یه کیان به لای پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) برد، خه لکه که به باشی باسیان کرد، فهرمووی: (پتویست بوو). - واته ماده م به باشی باسیان کرد به هه شتی بو مسوگر بوو، له پاشدا فهرمووی: (نیوه شایه تحالی خوای گه وره ن له زهوی دا).

۱۰۵۹ - (صحيح) حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، وَهَارُونُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرَّازُ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ أَبِي الْفَرَاتِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدِّيلِيِّ، قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَجَلَسْتُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَمَرُّوا بِجَنَازَةٍ، فَأَثْنَوْا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ عُمَرُ: وَجَبَتْ، فَقُلْتُ لِعُمَرَ وَمَا وَجَبَتْ؟ قَالَ: أَقُولُ

كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ لَهُ ثَلَاثَةٌ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، قَالَ: قُلْنَا: وَاثْنَانِ؟ قَالَ: وَاثْنَانِ، قَالَ: وَلَمْ نَسْأَلِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْوَاحِدِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو الْأَسْوَدِ الدَّلِيلِيُّ: اسْمُهُ ظَالِمُ بْنُ عَمْرِو بْنِ سُفْيَانَ.

واته: له نهو نهسوهدی دلییهوه دهگیرنهوه، که فهرموویهتی: گهیشتمه شاری مه‌دینه له‌خزمهت پیشه‌وا عومه‌ردا ره‌زای خوای لی بی دانیشتم، جه‌نازه‌یه‌کیان به‌لایدا برد، خه‌لکه‌که به باشی باسیان کرد، پیشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی فهرمووی: پیویست بوو، منیش به پیشه‌وا عومه‌رم ره‌زای خوای لی بی وت: چی پیویست بوو؟ فهرمووی: من نهوه ده‌لیم که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: (هه‌ر موسولمانی سی کهس شایه‌تی چاکه‌ی بۆ بدات نهوه به‌هه‌شتی بۆ مسۆگه‌ر ده‌بیست). فهرمووی: وتمان دوو که‌سیش؟ فهرمووی: (به‌لی دوو که‌سیش)، فهرمووی: به‌لام ده‌باره‌ی یه‌ک کهس پرسیارمان لی نه‌کرد.

پاداشتی که‌سی مندالی پیش خوی به‌ریت

٦٤ - بَابُ مَا جَاءَ فِي ثَوَابِ مَنْ قَدَّمَ وَلَدًا

١٠٦٠ - (صحيح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَتَمْسُهُ النَّارُ إِلَّا نَحْلَةً الْقَسَمِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عُمَرَ، وَمُعَاذٍ، وَكُغْبِ بْنِ مَالِكٍ، وَعُتْبَةَ بْنِ عَبْدِ، وَأُمِّ سُلَيْمٍ، وَجَابِرٍ، وَأَنَسٍ، وَأَبِي ذَرٍّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ، وَأَبِي ثَعْلَبَةَ الْأَشَجِيِّ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَعُتْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وَأَبِي سَعِيدٍ، وَفَرَّةَ بْنِ إِيسَى الْمُزَنِيِّ. وَأَبُو

نُعَلْبَةُ الْأَشْجَعِي لَهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثٌ وَاحِدٌ هُوَ هَذَا الْحَدِيثُ، وَلَيْسَ هُوَ الْحُشْنِيُّ: حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهبو هورهیرههه رهزای خوای لی بی دهگیرنههه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههه موسولمانی سی مندالی برن نارام بگری و ناشکوری نهکات له ناگری دۆزهخ دهپاریزیت، مهگهه بۆ (حِلَّةُ الْقَسَمِ) مه بهست پیتی نهه نایه تهیه: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا). سوره مريم: ۷۱. واته: نهی خه لکینه! نیللا ده بی تزیکی ناگری دۆزهخ بینهههه بهسههه پردی (صراط) دا تیهههه.

۱۰۶۱ - (ضعيف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ يُونُسَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْعَوَّامُ بْنُ خُوْشَبٍ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَدَّمَ ثَلَاثَةَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِلْمَ كَانُوا لَهُ حِصْنًا حَصِينًا مِنَ النَّارِ. قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدَّمْتُ اثْنَيْنِ، قَالَ: وَاثْنَيْنِ، فَقَالَ أَبِي بْنُ كَعْبٍ سَيِّدُ الْقُرَاءِ: قَدَّمْتُ وَاحِدًا، قَالَ: وَوَاحِدًا، وَلَكِنْ إِنَّمَا ذَاكَ عِنْدَ الصَّدَمَةِ الْأُولَى. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ أَبِيهِ.

واته: له (عبد الله)ی کوپی مهسعودههه رهزای خوای لی بی دهگیرنههه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههه موسولمانی پیش خۆی سی مندالی برن نهگهیشتههه ته مهنی بالغ بوون نارام بگری، نههه ده بههه قه لایه کی پۆلایین بۆ پاراستنی له ناگری دۆزهخ). نهبو (ذر) رهزای خوای لی بی فهرمووی: من دوام مردوون؟ فهرمووی: (دوانیش)، گه وهی قورشان خوینهههه کان نوبه یی کوپی کهعب رهزای خوای لی بی فهرمووی: من یهه دانهم مردووه؟ فهرمووی: (یه کیکیش، به لام نه مه ده بی نارامگرتهههه کی له سههههه تای

موسیبه ته که وه بی).

۱۰۶۲ - (ضعیف) حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، وَأَبُو الْخَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ رَبِّهِ بْنُ بَارِقٍ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ جَدِّي أَبَا أُمِّي سِمَاكَ بْنَ الْوَلِيدِ الْحَنْفِيَّ يُحَدِّثُ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ يُحَدِّثُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ كَانَ لَهُ فَرْطَانٍ مِنْ أُمَّتِي أَذْخَلَهُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا الْجَنَّةَ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ كَانَ لَهُ فَرْطٌ مِنْ أُمَّتِكَ؟ قَالَ: وَمَنْ كَانَ لَهُ فَرْطٌ يَا مُوَفَّقَةُ، قَالَتْ: فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ فَرْطٌ مِنْ أُمَّتِكَ؟ قَالَ: فَأَنَا فَرْطُ أُمَّتِي لَنْ يُصَابُوا بِمِثْلِي. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ رَبِّهِ بْنِ بَارِقٍ، وَقَدْ رَوَى عَنْهُ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثَمَةِ. حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الْمُرَاطِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَبَّانُ بْنُ هِلَالٍ قَالَ: أَنْبَأَنَا عَبْدُ رَبِّهِ بْنُ بَارِقٍ فَذَكَرَ نَحْوَهُ. وَسِمَاكَ بْنُ الْوَلِيدِ هُوَ أَبُو زُمَيْلٍ الْحَنْفِيُّ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هر موسولمانی پیش خوی دوو مندالی برن به هوی نه وانه وه خوی گه وه ده یخاته به هه شته وه). عائشه ره زای خوی لی بی فهرمووی: نهی نه گهر که سی له ئومه تی تو پیش خوی مندالیک یبری حوکی چیه هه مان پاداشتی بو هیه؟ فهرمووی: (به لی، نه وهی مندالیک یبری هه مان پاداشتی بو هیه)، عائشه ره زای خوی لی بی فهرمووی: نهی نه گهر که سی له ئومه تی تو پیش خوی مندالی نه مرد؟ فهرمووی: (دهی مردنی من له بریتی، چونکه ئومه تی من تووشی هیچ موسیبه تی نابن وهک موسیبه تی مردنی من بیته).

نهوهی هاتروه دهربارهی شهیدان کین؟

٦٥ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الشُّهَدَاءِ مَنْ هُمْ

١٠٦٣ - (صحيح) حَدَّثَنَا الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ سَمِيٍّ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الشُّهَدَاءُ خَمْسٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَنْطُونُ، وَالْعَرِقُ، وَصَاحِبُ الْهَنْدَمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَنَسٍ، وَصَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ، وَجَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَخَالِدِ بْنِ عُرْقُطَةَ، وَسَلِيمَانَ بْنِ صُرْدٍ، وَأَبِي مُوسَى، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نهوه هورهیره وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبره وهی خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمویه تی: (نهم پینجه شهیدان: نهوه کهسهی به نه خوشی (طاعون) بریت، نهوهی به دهردی ناولسک بریت، نهوه کهسهی له ناودا بخنکی، نهوه کهسهی شت بروخی به سهیدا و له ژیریا بریت، نهوهی له پیناوی خوادا بکوژریت).

١٠٦٤ - (صحيح) حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُسَيْبٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ السَّيِّعِيِّ، قَالَ: قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ صُرْدٍ لَخَالِدِ بْنِ عُرْقُطَةَ أَوْ خَالِدِ لِسُلَيْمَانَ، أَمَا سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ قَتَلَهُ بَطْنُهُ لَمْ يُعَذَّبْ فِي قَبْرِهِ؟ فَقَالَ أَخَذَهُمَا لِصَاحِبِهِ: نَعَمْ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ فِي هَذَا الْبَابِ، وَقَدْ رُوِيَ مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.

واته: سوله یانی کوپی صوره د و خالیدی کوپی (عُرْقُطَةَ) یه کیکیان بهوی تریانی فرموو: نایا نه تبیس توه که پیغمبره وهی خوا (صلى الله عليه وسلم) دهیفرموو: (نهوه کهسهی به سک نیشه بریت نهوه له گوژه کهیدا سزا نادریت). یه کیکیان به هاوړیکهی فرموو: به لی.

دهر باره ی قه ده غه کردنی را کردن له نه خوشی (طاعون)

۶۶ - بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْفِرَارِ مِنَ الطَّاعُونِ

۱۰۶۵ - (صحیح) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ الطَّاعُونَ، فَقَالَ: بَقِيَّةُ رَجَزٍ، أَوْ عَذَابٍ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهَا، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَلَسْتُمْ بِهَا فَلَا تَهْبِطُوا عَلَيْهَا. وَفِي الْبَابِ عَنْ سَعْدٍ، وَخُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ، وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ. حَدِيثُ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نوسامه ی کوری زهیده وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که یتغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسی نه خوشی (طاعون) ی کرد، فهرمووی: (باقی سزایه که خوی گه وره ناردی بو کومه لی له بهنی نیسرائیل، نه گهر له شوی نی بوون نه خوشی (طاعون) یتیدا بلابوه وه لی بی دهرمه چن، نه گهر له شوی نیکیش نه خوشی (طاعون) بلابوه وه مهرۆن بو نهو شویته).

ههر که سی دیداری خوی بی خوش بی، خواش دیداری نهوی بی خوشه

۶۷ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ

۱۰۶۶ - (صحیح) حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُقْدَامٍ أَبُو الْأَشْعَثِ الْعَجْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. وَفِي الْبَابِ عَنْ أَبِي مُوسَى، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَعَائِشَةَ.

حَدِيثُ عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عوبادهي کوري صاميتهوه رهزاي خواي لي بي ده گيړنهوه، که پيغمبرهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: (هه رکه سي پتي خوش بي به ديداري خواي گه وره شاد ببی، خواي گه وره ش ديداري نهوي پي خوشه، هه رکه سي ديداري خواي پي ناخوش بي، خواي گه وره ش ديداري نهوي پي ناخوشه).

۱۰۶۷ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ الْحَارِثِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي عَرُوبَةَ (ح) وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا ذَكَرَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كُنَّا نَكْرَهُ الْمَوْتَ، قَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ، أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ، وَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ، كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له عايشهوه رهزاي خواي لي بي ده گيړنهوه، که پيغمبرهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: (هه رکه سي پتي خوش بي به ديداري خواي گه وره شاد ببی، خواي گه وره ش ديداري نهوي پي خوشه، هه رکه سي ديداري خواي پي ناخوش بي، خواي گه وره ش ديداري نهوي پي ناخوشه). عايشهوه رهزاي خواي لي بي فرموي: وتم: نهی پيغمبرهه خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نيته مردمان پي ناخوشه، فرموي: (نمه بهو جوړه نيه، به لکو بهم شيويه: کاتي که باوه پردار موژدهي رهجهت و رهزامه ندي و بههشتي خواي ده دريتي نهوه گيشتن به ديداري

خوای پیّ خوْشه، خوای گه ورهش دیداری نهوی پیّ خوْشه، بیگومان کاتی کافر و بی باوه، موژدهی سزای سهخت و ناخوْشی و قار و غه زه بی خوای گه ورهی ده دریتی نه وه دیداری خوای پیّ ناخوْشه، خوای گه ورهش دیداری نهوی پیّ ناخوْشه).

ده باره ی که سیّ خوْی بکوژیت نوژی له سه ر ناگری

٦٨ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ

١٠٦٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، وَشَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، أَنَّ رَجُلًا قَتَلَ نَفْسَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: يُصَلَّى عَلَى كُلِّ مَنْ صَلَّى إِلَى الْقَبْلَةِ، وَعَلَى قَاتِلِ النَّفْسِ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَإِسْحَاقَ. وَقَالَ أَحْمَدُ: لَا يُصَلِّي الْإِمَامُ عَلَى قَاتِلِ النَّفْسِ، وَيُصَلِّي عَلَيْهِ غَيْرُ الْإِمَامِ.

واته: له جابری کوری سه مور وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که پیای خوْی کوشت، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی له سه ر نه کرد.

هه ندی له زانا یان رایان جیاوازه له باره وه، هه ندی کیان ده فرمون: هه که سیّ روو به قیبله نوژ بکات نوژی له سه ر ده کریت، هه وه ها له سه ر که سیّ که خوْی بکوژیت، نه مهش وتهی پیشه وایان سوفیانی (ثوری) و ئیسحاقه، پیشه واه نه مه ده ده فرمویت: که سیّ خوْی بکوژیت ئیمام نوژی له سه ر ناکات، غهیری ئیمام نوژی له سه ر ده کات.

نه وهی هاتوره ده باره ی نویژ کردن له سهر قهرزار

٦٩ - بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمَذْيُونِ

١٠٦٩ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غِيلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي قَتَادَةَ يُحَدِّثُ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِرَجُلٍ لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ، فَإِنَّ عَلَيْهِ دَيْنًا. قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: هُوَ عَلِيٌّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِالْوَفَاءِ، قَالَ: بِالْوَفَاءِ، فَصَلَّى عَلَيْهِ. وَفِي الْبَابِ عَنْ جَابِرٍ، وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، وَأَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ. حَدِيثُ أَبِي قَتَادَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

واته: له نه بو قهتاده وه ره زای خوی لی بی ده گپ نه وه، که جهنازه ی پیاویکیان هینا بو نه وه ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی له سهر بکات، فهرمووی: (نویژ له سهر هاوریکه تان بکه ن، من نویژی له سهر ناکه م چونکه قهرزاره). نه بو قهتاده فهرمووی: نه وه قهرزه که ی له سهر من بو قهره بو ده که مه وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (قهرزه که ی بو ده ده یته وه؟) فهرمووی: به لی، جا نویژی له سهر کرد.

١٠٧٠ - (صحيح) حَدَّثَنِي أَبُو الْفَضْلِ مَكْنُومُ بْنُ الْعَبَّاسِ التِّرْمِذِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، قَالَ: حَدَّثَنِي عُقَيْلٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُؤْتَى بِالرَّجُلِ الْمَمْنُونِ عَلَيْهِ الدِّينَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قَضَاءٍ، فَإِنْ حَدَّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالَ لِلْمُسْلِمِينَ: صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ، فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ

عَلَيْهِ الْفَتْوحُ، قَامَ فَقَالَ: أَنَا أَوَّلُ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوُفِّيَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَتَرَكَ دِينًا عَلَيَّ قَضَاؤُهُ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَهُوَ لَوَرَثَتِهِ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَدْ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنِ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ نَحْوَ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَالِحٍ.

واته: له شه بو هورهیره وه رهزای خوای لى بى ده گپرنه وه، نه گهر جهنازه ی پیاویکی قهرزاریان بهینایه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نویژی له سهر بکات، ده یفهرموو: (که سى ههیه قهرزه که ی بداته وه؟)، نه گهر که سى ببوایه نویژی له سهر ده کرد، نه گینا به موسولمانانی ده فهرموو: (نویژ له سهر هاوړپکه تان بکه ن). کاتی که خوای گه وه یارمه تی موسولمانانی دا ناوچه کانیان رزگار کرد و سامان و دارایی زور بوو، ههستا وتاری بۆدان و فهرمووی: (من بو باوه دراران له خویان له پیشترم، ههه که سى له موسولمانان وه فاتی کرد قهرزار بوو، قهرزه که ی له سهر من، نه وه ی له دوای خوی مال و سامانی به جیهیشت بۆ میراتبهرانی).

نه وه ی هاتووه ده باره ی سزای گۆر

۷۰ - بَابُ مَا جَاءَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ

۱۰۷۱ - (حسن) حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا قُبِرَ الْمَيِّتُ، أَوْ قَالَ: أَحَدُكُمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ أَسْوَدَانِ أَزْرَقَانِ، يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا: الْمُنْكَرُ، وَلِلْآخَرِ: النَّكِيرُ، فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: مَا كَانَ يَقُولُ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولَانِ: قَدْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُولُ هَذَا، ثُمَّ يُفْسَخُ لَهُ فِي قَبْرِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا فِي سَبْعِينَ، ثُمَّ يُنَوَّرُ لَهُ فِيهِ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُ، تَمَّ، فَيَقُولُ: أَرْجِعْ إِلَى أَهْلِي

فَأَخْبَرَهُمْ، فَيَقُولَانِ: ثُمَّ كَنُومَةُ الْعَرُوسِ الَّذِي لَا يُوقِظُهُ إِلَّا أَحَبُّ أَهْلِهِ إِلَيْهِ، حَتَّى يَبْعَثَهُ اللَّهُ مِنْ مَضْجَعِهِ ذَلِكَ، وَإِنْ كَانَ مُنَافِقًا قَالَ: سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ، فَقُلْتُ مِثْلَهُ، لَا أَذْرِي، فَيَقُولَانِ: فَذَكُّنَا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُولُ ذَلِكَ، فَيُقَالُ لِلأَرْضِ: التَّيْمِي عَلَيْهِ، فَتَلْتِمِ عَلَيْهِ، فَتُخْتَلِفُ فِيهَا أَصْلَاحُهُ، فَلَا يَزَالُ فِيهَا مُعَذَّبًا حَتَّى يَبْعَثَهُ اللَّهُ مِنْ مَضْجَعِهِ ذَلِكَ. وَفِي الْبَابِ عَنْ عَلِيٍّ، وَزَيْدِ بْنِ نَابِتٍ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، وَأَبِي أَيُّوبَ، وَأَنَسٍ، وَجَابِرٍ، وَعَائِشَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ، كُلُّهُمْ رَوَوْا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَذَابِ الْقَبْرِ. حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (هه رکاتی مردوو یان به کیکتان خرایه ناو گوږه وه و نیژا دوو مه لانیکه ی رهشی دهم و چاو شین دینه لای به کیکیان پیی دهوتری: مونکه ر، نهوی تریشیان پیی دهوتری: نه کیر، ده فهرموون: تو له زیانی دونیادا ده باره ی نهو پیاوه - واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - چیت دهوت؟ ده لی: بهنده و پیغه مبهری خوا به، (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، ده فهرموون: نیمه زانیومانه که تو نه مه ده لی، له پاشدا گوږه که ی هفتا گهز به هفتا گهز بو فراوان ده کریت، نینجا بو ی رووناک ده کریته وه، له پاشدا پیی دهوتری: بخه وه، ده لی: با بگه پرتسه وه هه وال بدهم به که سوکاره کم، ده فهرموون: بخه وه وه که خهوتنی نهو زاوایه ی که له پهرده دایه جگه له خوشه ویسترین که سی که سیکی تر خهبری ناکاته وه، نیر بهرده وام له سر نهو حالته یه هه تا خوای گه وه لهو جیگایه دا که تیدا راکشاهه زیندوو ی ده کاته وه، به لام نه گه دهوورو و مونا فیک بوو ده لی: نازانم گویم لی بوو خه لک شتیکیان دهوت منیش وه که نه وه دهوت، دوو مه لانیکه که ده فهرموون: نیمه زانیومانه که تو نه مه ده لی، به زهوی ده فهرموون: خوتی لی بهینه وه یه ک، زهوی خوی لی

ده هیئتیه وه بهک په راسوه کانی به ناو به کدا دین، نیت بهرده وام له سهر نهو حالته به ههتا خوا زیندوی ده کاته وه لهو جیگایه دا).

۱۰۷۲ - (صحیح) حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُهُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ عُضِرَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گپرنه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هه رکاتی مردوو خرایه ناو گۆره وه و نیژا بهیانیان و نیواران جیگای خوی له بههشت یان له دوزخ پی نشان ده دریت، له پاشدا پیی ده وتری: نه وه جیگاکه ته ههتا خوا زیندوت ده کاته وه).

دهرباره ی پاداشتی که سی سهرخوشی له خاوه ن پرسه به بکات

۷۱ - بَابُ مَا جَاءَ فِي أَجْرِ مَنْ عَزَى مُصَابًا

۱۰۷۳ - (ضعیف) حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَاللَّهُ مُحَمَّدُ بْنُ سُوْقَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ عَزَى مُصَابًا فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ مَرْفُوعًا إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَلِيِّ بْنِ عَاصِمٍ. وَرَوَى بَعْضُهُمْ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُوْقَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ مَوْفُوفًا، وَلَمْ يَرْفَعَهُ. وَيُقَالُ: أَكْثَرُ مَا ابْتُلِيَ بِهِ عَلِيُّ بْنُ عَاصِمٍ بِهَذَا الْحَدِيثِ نَقَمُوا عَلَيْهِ.

واته: له (عبد الله) وه رهزای خوی لی بی ده گپرنه وه، که پیغه مبهر (صلی الله

سنن الترمذی بهر گئی به کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (هەر کەس سەرخۆشی له خاوەن موسیبه تی بکاو
دلنه وایی بکا به شیویه په ژاره ی پره وینیته وه نه و نه دی خاوەن موسیبه ته که
پاداشتی بو ده نوسری).

ده باره ی نه وه ی له رۆژی ههینیدا بمریت

۷۲ - بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ مَاتَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

۱۰۷۴ - (حسن) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، وَأَبُو
عَامِرٍ الْعَقَدِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ
سَيْفٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ
يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ. وَهَذَا
حَدِيثٌ لَيْسَ إِسْنَادُهُ بِمُتَّصِلٍ رَبِيعَةُ بْنُ سَيْفٍ، إِنَّمَا يَرْوِي عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ،
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، وَلَا نَعْرِفُ لِرَبِيعَةَ بْنِ سَيْفٍ سَمَاعًا مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

واته: له (عبد الله) ی کوپی عه مره وه ره زای خوای لی بی ده گپ نه وه، که
فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: (هەر
موسولمانی له شه و رۆژی ههینیدا بمریت نیلا خوای گه وه له فیتنه و سزای گۆر
ده پیاریزی).

دهرباره ی زوو بهر نکردنی جهنازه

۷۳ - بَابُ مَا جَاءَ فِي تَعْجِيلِ الْجَنَازَةِ

۱۰۷۵ - (ضعیف) حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهَبٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْجُهَنِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: يَا عَلِيُّ، ثَلَاثٌ لَا تُؤَخَّرُهَا: الصَّلَاةُ إِذَا أَتَيْتَ، وَالْجَنَازَةُ إِذَا حَضَرْتَ، وَالْأَيْمُ إِذَا وَجَدْتَ لَهَا كُفُّنًا. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَمَا أَرَى إِسْنَادَهُ بِمُتَّصِلٍ.

واته: له پيشهوا عهليه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پتی فهرمووه: (تهی عهلی سی شت دوامه خه: نویتو که کاتی هات یه کسمر نه نجامی بدن، جهنازه که ناماده بوو زوو نه سپهرده ی بکهن، بیتوه ژن نه گهر هاوشانی خوی ده سکهوت زوو لینی ماره بپړه ن).

باسیکي تر دربارهی گه وره یی پرسه

۷۴ - بَابُ آخَرُ فِي فَضْلِ التَّعْزِيَةِ

۱۰۷۶ - (ضعیف) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ الْمُؤَدَّبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أُمُّ الْأَسْوَدِ، عَنْ مُنَيَّةَ بِنْتِ عُبَيْدِ بْنِ أَبِي بَرْزَةَ، عَنْ جَدِّهَا أَبِي بَرْزَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عَزَى ثَكْلِي كَيْسِي بُرْذًا فِي الْجَنَّةِ. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَلَيْسَ إِسْنَادُهُ بِالْقَوِيِّ.

واته: له نه بو بهرزه وه رهزای خوای لی بی ده گپړنه وه، که فهرموویه تی،

سنن الترمذی بهر گئی یه کم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ههر که سی سهرخوشی له دایکی بکات که مندالتیکی له ده ست دابی و دلته وایی بکات به شیویه خهم و په زاره ی سوک بکات له بهه شتدا پوشاکینکی گه وره و به به های له بهرده کری).

ده باره ی ده ست بهر زکردنه وه له سهر جهنازه

۷۵ - بَابُ مَا جَاءَ فِي رَفْعِ يَدَيَيْنِ عَلَى الْجَنَازَةِ

۱۰۷۷ - (حسن) حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوْفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبَانَ الْوَرَّاقُ، عَنْ يَحْيَى بْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِي قُرَّةَ يَزِيدَ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ زَيْدٍ وَهُوَ ابْنُ أَبِي أَنَيْسَةَ، عَنْ الزُّهْرِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةٍ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ، وَوَضَعَ الْيَمْنَى عَلَى الْيُسْرَى. هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي هَذَا، فَرَأَى أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَغَيْرِهِمْ: أَنَّ يَرْفَعُ الرَّجُلُ يَدَيْهِ فِي كُلِّ تَكْبِيرَةٍ عَلَى الْجَنَازَةِ، وَهُوَ قَوْلُ ابْنِ الْمُبَارَكِ، وَالشَّافِعِيِّ، وَأَخَذَ، وَإِسْحَاقُ. وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِلَّا فِي أَوَّلِ مَرَّةٍ، وَهُوَ قَوْلُ الثَّوْرِيِّ، وَأَهْلِ الْكُوفَةِ. وَذَكَرَ عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ أَنَّهُ قَالَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ: لَا يَقْبِضُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ. وَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: أَنَّ يَقْبِضَ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ كَمَا يَفْعَلُ فِي الصَّلَاةِ. يَقْبِضُ أَحَبُّ إِلَيَّ.

واته: له نهو هورهيره وه ره زای خوا ی بی ده گپنه وه، که پیغمبره خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی کرد له سهر جهنازه یه، له (الله اکبر) ی یه که مدا ههردوو دهستی بهر زکردنه وه، جا دهستی راستی له سهر دهستی چهپی دانا.

زانایان رایان جیاوازه لهوباره وه، زۆریه ی زانایان له هاوه لانی پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جگه له وانیش رایان وایه له کاتی هه موو (الله اکبر) یکدا ههردوو دهست بهرزده کریته وه له سه ر جهنازه، نه مهش وته ی پیشه وایان ئیبنو موباره ک و شافعی و نه حمه د و ئیسه قه .

هه ندی تر له زانایان ده فهرموون: له (الله اکبر) ی یه که مدا دهست بهرزده کریته وه، نه مهش وته ی سوفیانی (ثوری) و خه لکی کوفیه . ده گیرنه وه که ئیبنو موباره ک ده باره ی نوژی جهنازه فهرموویه تی: با به دهستی راستی دهستی چه پی نه گری. هه ندی له زانایان رایان وایه به دهستی راستی دهستی چه پی بگری. (ترمذی) ده فهرمووی: دهست گرتم پی خوشتره .

٧٦ - بَابُ مَا جَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:

(نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ)

١٠٧٨ - (صحيح) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (گیانی باوهردار په یوهسته به قهرزه که یوه هه تا قهرزه که ی بۆ دهدریته وه). □ واته: حوکم نادریت هه تا قهرزه که ی بۆ دهدریته وه □ .

١٠٧٩ - (صحيح بما قبله) حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ

سنن الترمذی بهرگی یه کهم - باسه کانی جهنازه له پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم.

مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدِينِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهُوَ أَصَحُّ مِنَ الْأَوَّلِ.

واته: له نه بو هورهیره وه رهزای خوای لی بی ده گینه وه، که فهرموویه تی: پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (گیانی باوهردار په یوه سته به قهرزه که یه وه هه تا قهرزه که ی بز ده دریتته وه).

به پشتیوانی خوای خاوهن ده سه لاتی رها بهرگی یه کهم ته واو بوو
سلیمانی ۲۰ / ۱۲ / ۲۰۱۵ ز - ۹ ی ربیع الأول ۱۴۳۷ کۆچی.

ناوهرۆك

- پیشه کی وەر گیر ۵
- کتیپى پاکړى له پیغمبرى خواوه صلى الله عليه وسلم ۷
- دهرباره ی نویژ وەرناگیرى بهی دهنویژ ۷
- نوهی هاتوه دهرباره ی گه وره یی دهنویژ ۸
- نوهی هاتوه دهرباره ی کلیلی نویژ دهنویژ ۹
- کاتى که سى ویستی بچیته سهرناو چی بلیت ۱۰
- که سى دهرچوو له سهرناو چی بلیت ۱۱
- قه دهغه کردنی رووکردنه قیبله له سهرناو ۱۲
- نوهی هاتوه دهرباره ی روخه ستی رووکردنه قیبله ۱۳
- قه دهغه کردنی میزکردن به پتوه ۱۴
- دهرباره ی روخه ست له به پتوه میزکردندا ۱۶
- دهرباره ی خوځه شاردان له کاتى ده ست به ناو گه یاندندا ۱۷
- خوپاککردنوه به ده ستی راست باش نیه ۱۷
- خوپاککردنوه به بهرد ۱۸
- دهرباره ی خوپاککردنوه به دوو بهرد ۱۹
- نوه شتانه ی که باش نین بۆ خو پاککردنوه ۲۱
- خوپاککردنوه به ناو ۲۲
- پیغمبر صلى الله عليه وسلم له کاتى ده ست به ناو گه یاندندا دوور ده که وتوه ۲۳
- میزکردنه ناو شوینی خوشتن کاریکی باش نیه ۲۴
- نوهی هاتوه دهرباره ی سیواک کردن ۲۵

- دەربارەى ئەگەر كەسى له خەو هەستا با دەستی نەخاته ناو ناوی ئەو دەرەى كە بەكارى
 دەهێنى هەتا نەيشوات. ٢٧
- دەربارەى وتنى: (بِسْمِ اللَّهِ) لەكاتى دەستنۆژدا ٢٨
- ئەوێ هاتوو دەربارەى ناو رادان لە دەم و لوت. ٢٩
- دەربارەى مەشتى ناو رادان لە دەم و لوت ٣١
- دەربارەى دەست خستنه نێوان مەوه‌كانى ريشەوه. ٣٢
- دەربارەى دەستى تەر هێنان سەردا لەبەشى پيشەوهى سەرەوه دەست پى دەكرێت هەتا
 بەشى دواوهى. ٣٣
- دەربارەى دەست پى كردن لە بەشى دواوه سەر ٣٤
- دەربارەى مەسحى سەر يەك جارە ٣٥
- بەكارهێنانى ناوى تازه بۆ مەسحى سەر ٣٦
- مەسحى ناوه‌وه و دەرەوهى هەردوو گۆي. ٣٧
- دەربارەى هەردوو گۆيچكە بەشێكن لە سەر. ٣٧
- دەربارەى دەست خستنه نێوان پەنجەكان. ٣٩
- سەبارەت بە ناگرى دۆزەخ بۆ پاژنە پێكان ٤٠
- شتنى ئەندامەكانى دەستنۆژ يەك جار يەك جار ٤١
- شتنى ئەندامەكانى دەستنۆژ دوو جار دوو جار ٤٢
- شتنى ئەندامەكانى دەستنۆژ سێ جار سێ جار ٤٢
- شتنيان يەك جار و دوو جار و سێ جار ٤٣
- دەربارەى ئەوانەى هەندى له ئەندامەكانى دەستنۆژيان دوو جار دوو جار دەشۆن، وه
 هەندىكى تر يان سێ جار سێ جار ٤٤
- چۆنەتى دەستنۆژى پيغه‌مبەر صلى الله عليه وسلم ٤٥
- دەربارەى ناوێزانن له نافەك لەدواى دەستنۆژ ٤٦
- سەبارەت بە دەستنۆژگرتن له كاتى ناخوشيدا ٤٧
- وشكردنەوهى ئەندامەكانى دەستنۆژ. ٤٨
- لەدواى دەستنۆژ چى ويردى دەخوێنرێت. ٤٩
- دەستنۆژگرتن بە مەشتى (مودد) يەك ناو ٥٠

- ٥١ به کارهێنانی ئاوی زۆر باش نیه.
- ٥١ دهستنویژگرتن بۆ هه موو نوێژێ.
- ٥٣ به يهك دهستنویژ چهند نوێژێ بکړیت
- ٥٥ دهبارهی دهستنویژێ ژن و پیاو له دهفریکدا.
- ٥٥ پاشماوی ئاوی دهستنویژێ نافرته باش نیه.
- ٥٦ دهبارهی روخسەت له مه‌دا
- ٥٧ سه‌بارته به هیچ شتی ئاو پیس ناکات.
- ٥٨ باسیکی تر لهو بابته.
- ٥٩ میزکردنه ناو ئاوی وه‌ستاهوه باش نیه.
- ٥٩ سه‌بارته به ئاوی ده‌ریا که پاکه.
- ٦٠ هه‌ره‌شهی توند له‌وکه‌سانه‌ی له‌پاش میز خویان پاک ناکه‌نه‌وه.
- ٦١ ئاوپژاندن له شوینی میزی کور پێش نه‌وه‌ی خواردن بخوا.
- ٦٢ میزی نه‌و ناژه‌له‌ی گۆشتی ده‌خوری.
- ٦٤ ده‌ریاره‌ی ده‌ستنویژگرتنه‌وه له‌ بۆنی تس.
- ٦٥ ده‌ستنویژگرتنه‌وه له‌ خه‌و.
- ٦٧ ده‌ستنویژگرتنه‌وه له‌و خواردنه‌ی که به‌ ناگر په‌نگی ده‌گۆڕی
- ٦٨ ده‌ریاره‌ی ده‌ستنویژ نه‌گرتنه‌وه له‌و خواردنه‌ی ناگری به‌رده‌که‌وی.
- ٧٠ ده‌ستنویژ گرتنه‌وه له‌ گۆشتی وشته‌.
- ٧١ ده‌ستنویژ گرتنه‌وه دوای ده‌ستدان له‌ زه‌که‌ر.
- ٧٢ ده‌ستنویژ نه‌گرتنه‌وه له‌دوای ده‌ستدان له‌ زه‌که‌ر.
- ٧٣ ده‌ستنویژ نه‌گرتنه‌وه له‌دوای ماچکردن
- ٧٤ تازه‌کردنه‌وه‌ی ده‌ستنویژ له‌دوای رشانه‌وه و لوت پژان.
- ٧٥ ده‌ستنویژگرتن به‌ شه‌راب.
- ٧٧ ئاو رادان له‌ده‌م له‌پاش شیر خوارنه‌وه‌وه.
- ٧٧ وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاو له‌سه‌رئاو باش نیه.
- ٧٨ سه‌بارته به‌ به‌رماوه‌ی سه‌گ
- ٧٨ سه‌بارته به‌ به‌رماوه‌ی پشيله

- دەربارەى مەسحکردنى كالتەكان ۸۰
- مەسحى كالتەكان بۆ كەسى نىشتەجى و سەفەرى ۸۱
- دەربارەى مەسحى بەشى سەر و ژىرى خوفەكان. ۸۳
- دەربارەى مەسحى بەشى سەرەوى خوفەكان. ۸۳
- دەربارەى مەسحى گۆرەوى و پىلاوۋەكان. ۸۴
- نەوى ھاتوۋە دەربارەى مەسحى مېزەر. ۸۵
- دەربارەى چۆنەتتى خۆشتى لە لەشگرانى. ۸۷
- ئايا ئافرەت لەكاتى خۆشتىدا پەلەكەكانى بىكاتەو؟ ۸۹
- لەژىر ھەموو تالە موويە كدا لەشگرانى ھەيە. ۹۰
- دەربارەى دەستىوژگرتن لەدواى خۆشتى. ۹۰
- ھەردوو شوئىنى خەتەنە بەيەك گەيشتى خۆشتى واجب دەيىت. ۹۱
- خۆشتى بە ئاۋھاتنەو پىتەست دەيىت ۹۲
- كەسى لەخەو ھەستا تەراپى بىنى بەلام لەيادى نەبوو كە شەيتانى بوو. ۹۴
- سەبارەت بە (منى) و (مەڭى). ۹۵
- نەگەر (مەڭى) بەر پۆشاك بىكەوئىت. ۹۶
- نەگەر مەنى بەر پۆشاك بىكەوئىت. ۹۷
- دەربارەى شۆردنى مەنى بە پۆشاكەو ۹۸
- دەربارەى لەشگران پىش خۆشتى بىكەوئىت. ۹۸
- دەستىوژگرتن بۆ لەشگران نەگەر ويستى بىكەوئىت ۹۹
- دەربارەى تەوقەكردن لەگەڭ لەشگران ۱۰۰
- دەربارەى ئافرەت نەو دەيىنى لەخەودا كە پىاو دەيىنى. ۱۰۱
- دەربارەى پىاو لەدواى خۆشتى خۆى گەرم بىكاتەو بە ژنەكەى. ۱۰۱
- نەگەر لەشگران ئاۋى دەست نەكەوت تەيەموم بىكات. ۱۰۲
- دەربارەى ئافرەتتى كە بەردەوام خويىنى ھەيى. ۱۰۳
- (مستحاضە) دەيى بۆ ھەموو نوڭى دەستىوژ بىگى ۱۰۴
- دەربارەى (مستحاضە) بە خۆشتى دوو نوڭى بىكات ۱۰۵
- دەربارەى (مستحاضە) بۆ ھەموو نوڭى خۆى بشوات ۱۰۹

- ١١٠..... ئافرهتی بێ نوێژ نوێژه فهوتاره کانی ناگێڕێتهوه
 ١١١..... دروست نیه کەسی لەشگران و ئافرهتی بێ نوێژ قورئان بخوێننهوه
 ١١٢..... موباشهره له گهڵ ئافرهتی بێ نوێژ
 ١١٢..... سهبارهت به خواردن له گهڵ ئافرهتی بێ نوێژ
 ١١٣..... ئافرهتی بێ نوێژ شتی بدات به دهست که سێکوه له مزگهوتدا بێ
 ١١٤..... دهرباره ی چوونه لای ئافرهتی بێ نوێژ باش نیه
 ١١٥..... دهرباره ی کهفارهتی چوونه لای ئافرهتی بێ نوێژ
 ١١٦..... دهرباره ی شتنی خۆینی ههیز به پۆشاکهوه
 ١١٧..... ئافرهتی زهيسان تاکه ی نوێژ نه کات
 ١١٩..... دهرباره ی پیاوی بچیتته لای ژنه کانی و یه کجار خۆی بشوات
 ١١٩..... نه گهر ویستی دووباره ی بکاتهوه با دهستنوێژ بگری
 ١٢٠..... کاتی قامهت کرا کەسی پێویستی به سه رئاو هه بوو با سه رئاوه کە ی بکا
 ١٢١..... دهرباره ی دهستنوێژگرتن له قوڕ و چلپاوی سه ره پێ
 ١٢٢..... نه وه ی هاتوه ده رباره ی ته یه مووم
 ١٢٥..... ده رباره ی پیاو نه گهر له شگران نه بێ له هه موو
 ١٢٥..... ده رباره ی نه گهر میز بهر زهوی بکهوێت
 ١٢٧..... با سه کانی نوێژ له پێغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم
 ١٢٧..... کاته کانی نوێژ له پێغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم
 ١٢٩..... با سێکی تر له و باباته
 ١٣١..... با سێکی تر له و باره وه
 ١٣٢..... سه بارهت به نوێژی به یانی له تاریکیدا
 ١٣٣..... نه غجامدانی نوێژی به یانی له کاتی رۆژی یونه وه دا
 ١٣٤..... ده رباره ی زوو نه غجامدانی نوێژی نیوه پۆ
 ١٣٦..... ده رباره ی دوا خستنی نوێژی نیوه پۆ له کاتی تینی گهرمادا
 ١٣٨..... ده رباره ی زوو نه غجامدانی نوێژی عه صر
 ١٣٩..... سه بارهت به دوا خستنی نوێژی عه صر
 ١٤٠..... سه بارهت به کاتی نوێژی شیوان

- ١٤١..... ئه‌وه‌ی هاتوو هه‌بهره‌ت به‌ کاتی نوێژی خه‌وتنان
- ١٤٢..... ده‌رباره‌ی دواخستنی نوێژی خه‌وتنان.
- ١٤٢..... خه‌وتنی پێش نوێژی خه‌وتنان و قسه‌کردن له‌دوايه‌وه‌ باش نیه.
- ١٤٣..... ده‌رباره‌ی روخسه‌تی قسه‌کردن له‌دوای نوێژی خه‌وتنان.
- ١٤٤..... ده‌رباره‌ی فەزلی نوێژکردن له‌یه‌که‌م کاتی خۆیدا
- ١٤٧..... ده‌رباره‌ی سه‌ه‌وکردن له‌ کاتی نوێژی عه‌سردا
- ١٤٧..... زوو نوێژکردن له‌کاتی‌که‌دا که‌ پێشنوێژ دوا‌ی ده‌خست
- ١٤٨..... ده‌رباره‌ی که‌سی بجه‌وی و نوێژه‌که‌ی نه‌کات
- ١٥٠..... که‌سی چه‌ند نوێژتکی بجۆ له‌ کامیانه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات
- ١٥٢..... ده‌رباره‌ی (صَلَاةُ الْوُسْطَى) که‌ نوێژی عه‌سره
- ١٥٣..... نوێژکردن له‌دوای نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر باش نیه
- ١٥٥..... سه‌بهره‌ت به‌ نوێژکردن له‌دوای عه‌سر
- ١٥٦..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌پێش نوێژی شیوان
- ١٥٧..... ده‌رباره‌ی که‌سی بگات به‌ رکاتی نوێژی عه‌سردا له‌پێش خۆر ئارا بوون
- ١٥٨..... ده‌رباره‌ی کۆکردنه‌وه‌ی دوو نوێژ له‌شوینی نیشته‌جێدا
- ١٦٠..... سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی بانگدان
- ١٦٢..... ده‌رباره‌ی دووباره‌کردنه‌وه‌ی شایه‌تومان له‌ بانگدا.
- ١٦٣..... وشه‌کانی قامه‌ت یه‌کجار یه‌کجار ده‌وترین.
- ١٦٣..... ده‌رباره‌ی وشه‌کانی قامه‌ت که‌ دووجار دووجاره.
- ١٦٤..... ده‌رباره‌ی وتنی وشه‌کانی بانگ به‌هیواشی
- ١٦٥..... ده‌رباره‌ی په‌نجه‌ خسته‌ ناو گۆی له‌کاتی بانگداندا
- ١٦٦..... ده‌رباره‌ی (تثویب)^١ له‌نوێژی به‌یانی دا.
- ١٦٨..... ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بانگی دا قامه‌ت بکات
- ١٦٩..... ده‌رباره‌ی بانگدان به‌بێ ده‌ستنوێژ باش نیه.
- ١٧٠..... پێشنوێژ شایه‌منتره‌ ناماژه‌ بکات قامه‌ت بکری
- ١٧١..... سه‌بهره‌ت به‌ بانگدان له‌ شه‌ودا.
- ١٧٢..... ده‌رباره‌ی چوونه‌ده‌ره‌وه‌ له‌ مزگه‌وت له‌دوای بانگدان باش نیه

- ١٧٣..... سه‌باره‌ت به بانگدان له‌سه‌فهردا
 ١٧٤..... ده‌رباره‌ی فەزڵ و گه‌وره‌یی بانگدان.
 ١٧٤..... پێشنویژ ده‌سته‌به‌ره‌و بانگیژ نه‌مینه‌داره
 ١٧٦..... که‌سی گوتی له بانگیژ بوو چی ده‌لی.
 ١٧٦..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی بانگیژ کرێ وه‌ریگری‌ت باش نیه.
 ١٧٧..... که‌سی که گوتی له بانگ بوو چی دو‌عا‌یه ده‌خوێنی.
 ١٧٨..... با‌سی‌کی تر له‌وباره‌وه
 ١٧٩..... نزاو پارانه‌وه‌ی نێوان بانگ و قامه‌ت ره‌ت نا‌کرێ‌تمه‌وه.
 ١٧٩..... خوا‌ی گه‌وره پینج نوێژی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی فهرز‌کردوو
 ١٨٠..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پینج فهرزه‌ی نوێژ
 ١٨١..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی نوێژی به‌کۆمه‌ل
 ١٨٢..... که‌سی گوتی له‌بانگ بی نه‌چیت بۆ جه‌ماعه‌ت
 ١٨٣..... که‌سی به‌ ته‌نیا نوێژ بکات له‌پاشدا بگات به‌ جه‌ماعه‌تدا
 ١٨٤..... ده‌رباره‌ی نوێژی به‌ کۆمه‌لی دووهم جار له‌ مزگه‌وتیکدا
 ١٨٥..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی نوێژی خه‌وتنان و به‌یانی به‌ کۆمه‌ل
 ١٨٧..... ده‌رباره‌ی فەزڵ و گه‌وره‌یی ریزی یه‌که‌م
 ١٨٨..... نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ریکی ریزه‌کان.
 ١٨٩..... با هۆشیار و خاوه‌ن ناوه‌زه‌کان له‌پێشه‌وه‌بن
 ١٩٠..... ده‌رباره‌ی ریزی نێوان کۆله‌که‌ و پایه‌کان باش نیه.
 ١٩١..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌دوا‌ی ریزه‌وه به‌ ته‌نیا.
 ١٩٣..... ده‌رباره‌ی پیاوی نوێژ بکات که‌سی‌کی تری له‌گه‌ڵ بی.
 ١٩٣..... ده‌رباره‌ی پیاوی له‌گه‌ڵ دوو پیاوی تر نوێژ بکات.
 ١٩٤..... ده‌رباره‌ی پیاوی به‌رنوێژی بکات بۆ پیاوان و ژنان
 ١٩٥..... ده‌رباره‌ی کێ شایه‌ن‌تره پێشنویژی بکات
 ١٩٧..... نه‌گه‌ر که‌سی پێشنویژی کرد با درێژه‌ی پێ نه‌دات
 ١٩٨..... ده‌رباره‌ی نوێژ دابه‌ستن و سه‌لامدانه‌وه
 ١٩٩..... ده‌رباره‌ی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی په‌نج‌ه‌کان له‌کاتی دابه‌ستنی نوێژدا

- ٢٠٠ گه‌وره‌ی (الله أكبر) ی یه‌که‌می نوێژ
 ٢٠١ له‌کاتی دابه‌ستنی نوێژدا چی ده‌وتریت
 ٢٠٢ ده‌رباره‌ی نه‌خوێندنی (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به‌ده‌نگی به‌رز
 ٢٠٤ ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی که‌ رایان وایه به‌ده‌نگی به‌رز بخوێنێ
 ٢٠٥ ده‌رباره‌ی ده‌ست پێ کردنی نوێژ به (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)
 ٢٠٦ نه‌وه‌ی سوره‌تی فاتحه نه‌خوێنێ نوێژه‌که‌ی دروست نیه
 ٢٠٧ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ت به (آمین)
 ٢٠٨ ده‌رباره‌ی فەزل و گه‌وره‌ی (آمین)
 ٢٠٨ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی (السُّكُوتِ)
 ٢٠٩ ده‌رباره‌ی دانانی ده‌ستی راست له‌سه‌ر ده‌ستی چه‌پ له‌نوێژدا
 ٢١٠ ده‌رباره‌ی (الله أكبر) ی له‌ رکوع و سه‌جده‌ بردندا
 ٢١١ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢١٢ به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو ده‌ست له‌کاتی چوونه رکوع و هه‌ستانه‌وه
 ٢١٣ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌س یه‌که‌جار ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه
 ٢١٤ دانانی هه‌ردوو ده‌ست له‌سه‌ر نه‌ژنۆکان له‌رکوعدا
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌رکوعدا هه‌ردوو ده‌ستی له‌ لاتهنیشته‌کانی
 ٢١٥ دوورده‌خسته‌وه
 ٢١٦ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ته‌سبیح له‌رکوع و سه‌جده‌دا
 ٢١٧ ده‌رباره‌ی رێگری له‌ قورئان خوێندن له‌رکوع و سه‌جده‌دا
 ٢١٨ ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی که‌ پشتی رێک ناکات له‌رکوع و سه‌جده‌دا
 ٢١٩ ده‌رباره‌ی که‌سێ سه‌ری به‌رزکرده‌وه له‌رکوع چی بلی
 ٢٢٠ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٢١ خستنه سه‌ر زه‌وی نه‌ژنۆکان له‌پێش ده‌سته‌کان له سه‌جده‌دا
 ٢٢١ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٢٢ ده‌رباره‌ی لوت و نیوچاوان خستنه سه‌ر زه‌وی له سه‌جده‌دا
 ٢٢٣ ده‌رباره‌ی که‌سێ له سه‌جده‌دا نیوچاوانی له‌کوێدا دابنێ
 ٢٢٣ ده‌رباره‌ی سه‌جده‌ بردن له‌سه‌ر هه‌وت نه‌ندام

- ٢٢٤ دوورخستنهوهی باسکهکان له بن باڵهکان له سهجدهدا.
 ٢٢٥ دهرياره‌ی رێك راگرتنی جهسته له سهجدهدا
 ٢٢٦ دانانی بهری دهست و چهقاندنی په‌نجه‌کانی پێ له سهجدهدا
 ٢٢٧ کاتی سه‌ری به‌رزکرده‌وه له رکوع و سهجده ده‌بێ پش‌تی رێك بێ.
 ٢٢٨ پشت راستکردنه‌وه له کاتی سه‌ری به‌رزکردنه‌وه له رکوع و سهجده
 ٢٢٨ دهرياره‌ی پیشکه‌وتنی پیش‌نوێژ باش نیه له رکوع و سهجدهدا
 ٢٢٩ دهرياره‌ی (إقعاء) باش نیه له‌نیوان دوو سهجده‌که‌دا
 ٢٣٠ دهرياره‌ی روخسه‌ت له (إقعاء)دا
 ٢٣١ له‌نیوان دوو سهجده‌که‌دا چی ده‌خوێنرێ
 ٢٣٢ دهرياره‌ی هێژدانه سه‌ر ئەژنۆ له سهجدهدا
 ٢٣٣ دهرياره‌ی چۆنیه‌تی هه‌ستانه‌وه له سهجده
 ٢٣٣ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٣٤ سه‌باره‌ت به ته‌حیات خوێندن
 ٢٣٥ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٣٦ دهرياره‌ی ته‌حیات خوێندن به‌نه‌یتی
 ٢٣٧ باسی چۆنیه‌تی دانیش‌تن له‌ته‌حیاتدا
 ٢٣٧ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٣٨ دهرياره‌ی جۆلاندنی په‌نجه‌ی شایه‌تومان
 ٢٣٩ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رياره‌ی سه‌لامدانه‌وه
 ٢٤٠ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٤١ درێژه‌کردنه‌وه‌ی سه‌لامدانه‌وه سوننه‌ته
 ٢٤٢ له‌دوای سه‌لامدانه‌وه چی ده‌خوێنرێت
 ٢٤٤ له‌پاش سه‌لامدانه‌وه که‌می خۆ وه‌رچه‌رخان به‌لای راست و چه‌پدا
 ٢٤٥ سه‌باره‌ت به وه‌سف و چۆنیه‌تی نوێژ
 ٢٤٨ باسێکی تر له‌وباره‌وه
 ٢٥١ دهرياره‌ی قورئان خوێندن له‌نوێژی به‌یانیدا
 ٢٥٢ دهرياره‌ی قورئان خوێدن له‌نوێژی نیوه‌رۆ و عه‌سرda

- دەربارەى قورنان خوتىندى نوڭى شىوان ۲۵۴
- دەربارەى قورنان خوتىندى لەنوڭى خەوتىناندا ۲۵۵
- دەربارەى قورنان خوتىندى لەدوای پىشنىوڭى ھە ۲۵۷
- قورنان نەخوتىندى لەدوای پىشنىوڭى ھە كاتى بەدەنگى بەرز قورنانى بھوتى ۲۵۸
- دەربارەى لەكاتى چوونە مزگەوت چى دەخوتىرت ۲۶۰
- ھەركەسى لەنڭە چوونە مزگەوتە دوو ركات نوڭى بكات ۲۶۲
- سەرھەم سەر زەوى مزگەوتە جگە لە گۆرستان و گەرماو ۲۶۳
- دەربارەى گەورەى دروستكردنى مزگەوت ۲۶۴
- دەربارەى دروستكردنى مزگەوت لەسەر گۆر باش نڭە ۲۶۵
- نەوى ھاتوونە دەربارەى خەوتى لەمزگەوتدا ۲۶۵
- مامەلەو بانگەواز بۆ شتى ونبوو ھۆنراو خوتىندە لەمزگەوت باش نڭە ۲۶۶
- دەربارەى مزگەوتى بىناغەى لەسەر تەقوا دامەزرايى ۲۶۷
- دەربارەى نوڭى كۆردن لە مزگەوتى قوبا ۲۶۸
- نوڭى كام لە مزگەوتەكانە گەورەترىن خىرى ھەيە ۲۶۹
- دەربارەى رۆشتى بۆ مزگەوت بەپى ۲۷۰
- دەربارەى گەورەى خىرى دانىشتن لە مزگەوت و چاوەروانى نوڭى ۲۷۱
- دەربارەى نوڭى كۆردن لەسەر (خۇمۇرە) بەرمال ۲۷۲
- دەربارەى نوڭى كۆردن لەسەر ھەسەر ۲۷۳
- دەربارەى نوڭى كۆردن لەناو باخ و باخاتدا ۲۷۳
- دەربارەى دانانى بەرەست(سوترە) ۲۷۴
- دەربارەى باش نڭە رۆشتى بەبەردەم نوڭى خوتىندا ۲۷۵
- نەوى ھاتوونە دەربارەى ھىچ شتى نوڭى نابرىت ۲۷۶
- جگە لە سەگ و گوڭدريڭ و ئافرەت ھىچ شتى نوڭى نابرىت ۲۷۶
- نەوى ھاتوونە دەربارەى نوڭى كۆردن لە پۆشاكتىدا ۲۷۸
- دەربارەى سەرھەتاي روو كۆردنە قىبلە ۲۷۸
- دەربارەى نىوان رۆژھەلات و رۆژئاوا قىبلەيە ۲۸۰
- كەسى نوڭى بكات لەكاتى ھەوردا رووى لە قىبلە نەبى ۲۸۱

- ٢٨٢ له ناو كهعبه و له سهربانی كهعبه نوێژکردن باش نیه
 ٢٨٣ نوێژکردن له پهچهی مهرو مالات و شوینی مۆلدانی و شتردا
 ٢٨٤ نوێژکردن به سهسر و لاخهوه رووهو نهو شوینهی بۆی دهروات
 ٢٨٥ دهربارهی نوێژکردن بهره و و لاخی سواری
 ٢٨٦ نه گهر خواردن ناماده کراو قامهت کرا بۆ نوێژ دهست بکهمن به خواردن
 ٢٨٧ دهربارهی كهسی له نوێژدا وه نهوس بدات
 ٢٨٨ كهسی سهربدات له قهومی و بهرنوێژیان بۆ نه کات
 ٢٨٩ دهربارهی باش نیه پێشنوێژ بۆ خۆی بیاریتهوهو بهس
 ٢٩٠ پێشنوێژی كهسی بۆ كۆمهلی نهوان رقیان لیتی بی
 ٢٩٣ نه گهر پێشنوێژ بهدانیشتنهوه نوێژی کرد ئیوهش به هه مان شیوه
 ٢٩٤ باسیکی تر لهوبارهوه
 ٢٩٦ نه گهر پێشنوێژ لهیادی چوو له دواي دوو ركات ههستایهوه
 ٢٩٨ دهربارهی ماوهی دانیشتنی نێوان دوو ركاتی یه كهم
 ٢٩٩ نهوهی هاتوه دهربارهی ناماژه کردن له نوێژدا
 ٣٠٠ وتنی (سبحان الله) بۆ پیاوان و به بهری دهست دان له پشتی دهست بۆ ئافرهتان
 ٣٠١ دهربارهی باش نیه باوێشكدان له نوێژدا
 ٣٠١ پاداشتی نوێژی بهدانیشتنهوه نیوهی پاداشتی نوێژی به پێوهیه
 ٣٠٤ نه غامدانی نوێژی سوننهت بهدانیشتنهوه
 نهوهی هاتوه دهربارهی پێغه مبهر صلی الله علیه وسلم دهفرمووێت: (كه گویم له
 ٣٠٦ دهنگی گریانێ منداڵ دهبی نوێژه كه كورت ده كه مهوه)
 ٣٠٧ نوێژی ئافرهتی بالغ به سهروشهوه نهبی وهرناگیرێ
 ٣٠٨ دهربارهی (سدل) له نوێژدا باش نیه
 ٣٠٩ پاك كردنهوهو سپینی بهردو چهو له نوێژدا باش نیه
 ٣١٠ دهربارهی فوو کردن له نوێژدا باش نیه
 ٣١١ قهدهغه کردنی دهست دانان له سهسر كه له كه له نوێژدا
 ٣١٢ دهربارهی قو كۆ كردنهوه له نوێژدا باش نیه
 ٣١٣ نهوهی هاتوه دهربارهی خشوع له نوێژدا

- ۳۱۴.....دەربارەى پەنجەكان كۆردن بەناوئەكدا لەنوێژدا باش نیه.
 ۳۱۵.....سەبارەت بە زۆر وەستان بە پێتو لەنوێژدا
 ۳۱۵.....سەبارەت بە ركوع و سەجدە بردنى زۆر
 ۳۱۷.....سەبارەت بە كوشتنى مار و دوویشك لەنوێژدا
 ۳۱۸.....دەربارەى سەجدەى سەھو لەپیش سەلامدانەو
 ۳۲۰.....دەربارەى سەجدەى سەھو لەدواى سەلامدانەو قسەكۆردن
 ۳۲۲.....دەربارەى تەحیات خوێندن لەدواى سەجدەى سەھو
 ۳۲۳.....دەربارەى ئەوێ گومانی هەبى زیاد و كەمى كۆردى.
 ۳۲۵.....كەسى لەدواى دوو ركات نوێژى نێوەرۆ و عەسرەو سەلام بەداتەو
 ۳۲۷.....دەربارەى نوێژكۆردن بە پێتلاو و نەعلەو
 ۳۲۸.....سەبارەت بە قنوتى نوێژى بەیانى.
 ۳۲۹.....دەربارەى تەرككۆردنى قنوتى نوێژى بەیانى.
 ۳۳۰.....سەبارەت بە كەسى لەنوێژدا بپژمى
 ۳۳۱.....دەربارەى نەسخى قسەكۆردن لەنوێژدا
 ۳۳۲.....دەربارەى نوێژكۆردن لەكاتى تەوێكۆردندا
 ۳۳۴.....منداڵ كەى فەرمانى پێ دەكرێت بە نوێژكۆردن
 ۳۳۵.....كەسى لە تەحیاتدا دەستنوێژەكەى پوچەل بێتەو
 ۳۳۶.....ئەگەر باران بوو هەركەس لەشوێنى خۆى نوێژ بكات
 ۳۳۷.....دەربارەى تەسبیحات لەدواى نوێژەكان.
 ۳۳۸.....دەربارەى نوێژكۆردن بەسواری و لاخەو لەكاتى قوڕ و باراندا.
 ۳۳۹.....دەربارەى هەولدان و خۆماندوو كۆردن لە نوێژدا
 ۳۴۰.....پەكەم كۆردەو كە خوا بەندەى لەسەر موحاسەبە دەكات نوێژە
 ۳۴۱.....ئەوانەى لە شوو و رۆژێكدا دوانزە ركات سوننەت دەكەن.
 ۳۴۳.....دەربارەى گەورەبى دوو ركات سوننەتى پیش بەیانى
 دەربارەى دوو ركات نوێژى سوننەتى سوکەلەى بەیانى و ئەو سورەتانەى كە لەو دوو
 ۳۴۳.....ركاتەدا دەخوێنرێن.
 ۳۴۴.....قسەكۆردن لەدواى دوو ركات نوێژى بەیانى

- ٣٤٥ دواى دهركهوتنى فەجر نوێژى سوننەت نىيە جگە لەدوو ركات
 ٣٤٥ راکشان لەدواى دوو ركات سوننەتى پيش نوێژى بهيانى
 ٣٤٦ كە قامەت كرا بۆ نوێژ جگە لە نوێژه فەرزەكە نوێژى تر نىە
 ٣٤٧ ئەوى ئەو دوو ركاتەى لەدەست چوو لەدواى نوێژى بهيانى بيانكات.
 ٣٤٨ گێپرانەوى دوو ركات سوننەتى بهيانى لەدواى هەلەهاتنى خۆر.
 ٣٤٩ دەربارەى چوار ركات سوننەتى پيش نوێژى نىوەرۆ.
 ٣٥٠ دوو ركات سوننەت لەدواى نوێژى نىوەرۆ
 ٣٥٠ باسێكى تر لەوبارەو
 ٣٥٢ دەربارەى چوار ركات سوننەتى پيش نوێژى عەسر.
 ٣٥٣ دوو ركات لەدواى نوێژى شىوان و ئەو قورئانەى دەخوينرێت
 ٣٥٤ دەربارەى پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لە مائەو
 ٣٥٤ دوو ركات سوننەتى دواى نوێژى شىوانى دەكرد.
 ٣٥٥ فەزلى نوێژى سوننەت و شەش ركات لەدواى نوێژى شىوان
 ٣٥٦ دەربارەى دوو ركات سوننەتى پاش نوێژى خەوتنان
 ٣٥٧ دەربارەى شەونوێژ كە دوو ركات دوو ركاتە.
 ٣٥٨ ئەوى هاتوو دەربارەى فەزلى شەونوێژ.
 ٣٥٨ دەربارەى چۆنەتى شەونوێژى پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم
 ٣٥٩ باسێكى تر لەوبارەو
 ٣٦٠ باسێكى تر لەوبارەو
 ٣٦١ ئەگەر شەونوێژى نەكردايە بەرۆژا دەيكرد.
 ٣٦٣ دەربارەى دابەزىنى پەرورەدگار بۆ ئاسمانى دۇنيا هەموو شەوى.
 ٣٦٤ چۆنەتى قورئان خوێندن لە شەونوێژدا.
 ٣٦٦ دەربارەى فەزلى نوێژى سوننەت لەمائەو.
 ٣٦٧ باسەكانى نوێژى وىتر.
 ٣٦٨ فەزلى و گەورەى نوێژى وىتر
 ٣٦٩ دەربارەى نوێژى وىتر كە واجب نىە
 ٣٧٠ دەربارەى خەوتن پيش نوێژى وىتر باش نىە

٣٧١	نه‌نجامدانی نوێزی ویتەر له‌سه‌ره‌تاو کۆتایی شه‌ودا
٣٧٢	ده‌رباره‌ی نوێزی ویتەر به‌ جه‌وت رکات.
٣٧٣	ده‌رباره‌ی نوێزی ویتەر به‌ پێنج رکات.
٣٧٤	ده‌رباره‌ی نوێزی ویتەر به‌ سێ رکات.
٣٧٥	ده‌رباره‌ی نوێزی ویتەر به‌ یه‌ک رکات.
٣٧٥	له‌ نوێزی ویتهدا چ سوره‌تێ ده‌خوێنرێت.
٣٧٧	ده‌رباره‌ی قنوت خوێندن له‌ نوێزی ویتهدا
٣٧٩	که‌سێ ب‌خه‌وی نوێزی ویتەر نه‌کات یا له‌یادی ب‌جێت.
٣٨٠	ده‌ستپێشخه‌ری له‌نه‌نجامدانی نوێزی ویتەر پێش شه‌به‌ق
٣٨١	ده‌رباره‌ی له‌شه‌وێکدا دوو نوێزی ویتەر نا‌کرێت
٣٨٣	ده‌رباره‌ی نوێزی ویتەر به‌سه‌ر پشته‌ی وڵاخه‌وه
٣٨٤	سه‌باره‌ت به‌ نوێزی چێشته‌نگاو
٣٨٧	ده‌رباره‌ی نوێزی خۆر لادان له‌ ناوه‌راستی ئاسمان
٣٨٨	ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نوێزی پێویستی
٣٨٩	سه‌باره‌ت به‌ نوێزی ئیستیخاره
٣٩٠	سه‌باره‌ت به‌ نوێزی ته‌سبیح
٣٩٤	چۆنه‌یه‌تی سه‌لاواتدان له‌دیداری پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
٣٩٥	ده‌رباره‌ی فه‌زلی سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
٣٩٩	باسه‌کانی رۆژی هه‌ینی
٣٩٩	باسی فه‌زلی رۆژی هه‌ینی
٤٠٠	ئه‌وکاته‌ی رۆژی هه‌ینی که‌ پارانه‌وه‌ی تێدا گیرا ده‌بێ
٤٠٣	سه‌باره‌ت به‌ خۆشتنی رۆژی هه‌ینی
٤٠٤	ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی فه‌زلی خۆشتنی رۆژی هه‌ینی
٤٠٥	ده‌رباره‌ی ده‌ستنوێزی رۆژی هه‌ینی
٤٠٧	سه‌باره‌ت به‌ زوو رۆشتن بۆ نوێزی هه‌ینی
٤٠٨	ده‌رباره‌ی ته‌رکی نوێزی هه‌ینی به‌بێ به‌هانه‌یه‌کی شه‌رعی
٤٠٩	چه‌نده‌ دووری بێ له‌م‌زگه‌وت نوێزی هه‌ینی له‌سه‌ره

- ٤١١..... سه‌بارهت به کاتی نوێژی ههینی
 ٤١٢..... ده‌رباره‌ی کاتی نه‌جمادانی نوێژی ههینی
 ٤١٣..... ده‌رباره‌ی وتاردان له‌سه‌ر مینه‌به‌ر
 ٤١٤..... ده‌رباره‌ی دانیشتنی نیوان دوو وتاره‌که
 ٤١٤..... ده‌رباره‌ی وتاری کورت و پوخت
 ٤١٥..... ده‌رباره‌ی قورنان خۆتندن له‌سه‌ر مینه‌به‌ر
 ٤١٦..... ده‌رباره‌ی رووکردنه‌ و تاربیژ له‌کاتی وتارداندا
 ٤١٧..... ده‌رباره‌ی دوو رکات نوێژی که‌سی که هات له‌کاتی وتارداندا
 ٤١٩..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ه قسه‌کردن دروست نیه له‌کاتی وتارداندا
 ٤٢٠..... ده‌رباره‌ی هه‌نگاونان به‌سه‌ر خه‌لکدا باش نیه
 ٤٢٠..... ده‌رباره‌ی دانیشتنی (حیوة) له‌کاتی وتارداندا باش نیه
 ٤٢١..... ده‌رباره‌ی ده‌ست به‌رزکردنه‌وه له‌سه‌ر مینه‌به‌ر باش نیه
 ٤٢٢..... سه‌بارهت به بانگدانی نوێژی ههینی
 ٤٢٣..... ده‌رباره‌ی قسه‌کردن له‌دوای دابه‌زینی پێشنوێژ له‌سه‌ر مینه‌به‌ر
 ٤٢٤..... ده‌رباره‌ی قورنان خۆتندن له‌نوێژی ههینیدا
 ٤٢٥..... ده‌رباره‌ی قورنان خۆتندنی نوێژی به‌یانی رۆژی ههینی
 ٤٢٦..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌ پێش و دوای نوێژی ههینی
 ٤٢٩..... ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی بگات به‌ رکاتی نوێژی ههینیدا
 ٤٣٠..... ده‌رباره‌ی (قه‌یلوله‌)ی له‌ رۆژی ههینیدا
 ٤٣١..... نه‌وه‌ی له‌ رۆژی ههینیدا وه‌نەوزی دا با جینگه‌که‌ی بگۆزیت
 ٤٣١..... سه‌بارهت به‌ سه‌فه‌ر له‌ رۆژی ههینیدا
 ٤٣٣..... به‌کارهێنانی سیواک و بۆنی خوش له‌ رۆژی ههینیدا
 ٤٣٥..... ده‌رباره‌ی باسه‌کانی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوربان
- ٤٣٥..... ده‌رباره‌ی به‌پێ رۆشتن بۆ نوێژی جه‌ژن
 ٤٣٦..... نه‌جمادانی نوێژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که پێش وتاردان
 ٤٣٧..... نه‌جمادانی نوێژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که به‌پێ بانگ و قامه‌ت
 ٤٣٧..... ده‌رباره‌ی قورنان خۆتندن له‌نوێژی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌دا

- ٤٣٩..... دەربارەى (الله أكبر)کردن له دوو جەژنەکه‌دا
 ٤٤٠..... لەپیش و لەپاش نوێژى ھەردوو جەژنەکه‌و نوێژى تر ناکرێت.
 ٤٤١..... دەربارەى دەرچوونى ئافەرەتان بۆ نوێژى ھەردوو جەژنەکه
 دەرچوونى پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم بۆ نوێژى جەژن له رێگەیه‌که‌و ھەگرانەوہى
 ٤٤٣..... له رێگەیه‌کى ترەوہ
 ٤٤٤..... خواردن لەپیش رۆشتن بۆ نوێژى جەژنى رەمەزان.
 ٤٤٧..... **باسەکانى نوێژى سەفەر**
 ٤٤٧..... کورتکردنەوہى نوێژ له سەفەردا
 ٤٥٠..... ماوہى چەند رۆژ نوێژ کورت دەکرێتەوہ.
 ٤٥٤..... سەبارەت بە نوێژى سوننەت لەسەفەردا
 ٤٥٥..... سەبارەت بە کۆکردنەوہى دوو نوێژ.
 ٤٥٧..... ئەوہى ھاتووہ سەبارەت بە نوێژە بارانە
 ٤٦٠..... سەبارەت بە نوێژى خۆرگیران
 ٤٦٥..... چۆنێەتى قورئان خوێندن له نوێژى خۆرگیراندا
 ٤٦٦..... ئەوہى ھاتووہ سەبارەت بە نوێژى ترس
 ٤٦٩..... سەبارەت بە سەجدەکانى قورئان خوێندن
 ٤٦٩..... دەربارەى رۆشتنى ئافەرەتان بۆ مزگەوتەکان.
 ٤٧١..... دەربارەى دروست نێە تف رۆکردنە مزگەوت.
 ٤٧٢..... سەجدەبردن له کاتى خوێندنى سورەتى: (علق) و (انشقاق)دا
 ٤٧٣..... سەجدەبردن له کاتى خوێندنى سورەتى: (النَّجْم)دا
 ٤٧٣..... ئەوہى سەجدە نەبات له کاتى خوێندنى: (النَّجْم)دا
 ٤٧٤..... سەجدەبردن له کاتى خوێندنى سورەتى: (ص)دا
 ٤٧٥..... سەجدە بردن له کاتى خوێندنى سورەتى: (الحج)دا
 ٤٧٦..... له سەجدەى قورئان خوێندندا چى دەوترێت.
 ٤٧٨..... کەسى شەونوێژى لەدەست چوو بەرۆژ قەزای بکاتەوہ
 ٤٧٨..... ھەر شە کردن لەو کەسەى لەپیش پێشنوێژەوہ سەرى بەرز دەکاتەوہ
 ٤٧٩..... کەسى نوێژێکى فەرز بکات لەپاشدا بەرنوێژى بۆ خەلک بکات

- دەربارەى رێدان بە سەجدەبردن لەسەر پۆشاك لەكاتى گەرماو سەرمادا ٤٨٠
- دانىشتن لە مزگەوت كارێكى باشە لەدواى نوێژى بەيانى ھەتا خۆرھەلاتن ٤٨١
- ئەوێ ھاتوو سەبارەت بە ئاوردانەو لەنوێژدا ٤٨٢
- ئەگەر پێشنوێژ لەسەجدەدا بوو يەكێ ھات بۆ نوێژ چى بكات ٤٨٤
- كە قامەت كرا خەلكەكە ھەستانەو چاوەرێكردنى پێشنوێژ باش نى ٤٨٥
- سوپاس و ستایشى خواى گەورە و سلاواتدان لەپێش پارانەو ٤٨٦
- سەبارەت بە بۆن خۆش كردنى مزگەوتەكان ٤٨٦
- نوێژى سوننەتى شەو دوو ركات دوو ركاتە ٤٨٧
- چۆنەتى نوێژى سوننەتى پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم لەرۆژدا ٤٨٨
- نوێژكردن لەسەر عەباو پۆشاكى ژنان باش نى ٤٩٠
- رۆشتن و كاركردن دروستە لەكاتى ئەنجامدانى نوێژى سوننەتدا ٤٩٠
- سەبارەت بە خۆتەندى دوو سورەت لەركاتێكدا ٤٩١
- دەربارەى خێرو گەورەى بەپێى رۆشتن بۆ مزگەوت ٤٩٢
- سوننەتى دواى نوێژى شىوان لەمالەو چاكترە و خێرى زياترە ٤٩٣
- دەربارەى كاتى كەسێ موسولمان بوو خۆى بشوات ٤٩٤
- دەربارەى وتنى (بِسْمِ اللّٰهِ) لەكاتى چوونە سەرئاو ٤٩٤
- روخسارى ئەم ئوممەتە لەقيامەتدا بەشوێنەوارى سەجدەو دەستنوێژدا دەناسرێتەو ٤٩٥
- باشى دەست پێى كردن بە دەستنوێژ لەلای راستەو ٤٩٦
- دەربارەى چەندە ئاو بەسە بۆ دەستنوێژكردن ٤٩٦
- ئاوردانن لە جێگەى مێزى كۆپى شيرەخۆرە ٤٩٧
- پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم مەسحى كالتەكانى دەكرد لەدواى دا بەزىنى ماتىدە ٤٩٨
- باسى ئايا لەشگران بۆى ھەيە بخوات پێش ئەوێ خۆى بشوات؟ ٤٩٩
- دەربارەى فەزل و گەورەى نوێژكردن ٤٩٩
- بایستى تەر لەو باباتە ٥٠١

باسەكانى زەكات ٥٠٤

- ئەوێ ھاتوو دەربارەى ھەرپەشەى توند لەو كەسانەى كە زەكات دەركەن ٥٠٤
- ئەگەر زەكات دەركرد بێگومان ئەوێ لەسەر تە جێبەجێى دەكەیت ٥٠٦

- ٥٠٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی زه‌کاتی زێڕ و زیو
- ٥١٠..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی زه‌کاتی وشت و مه‌ڕ
- ٥١٢..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی زه‌کاتی مانگا
- ٥١٤..... هه‌ڵبژاردنی نایاب ترینی مال و سامان له‌جیاتی زه‌کات
- ٥١٥..... ده‌باره‌ی زه‌کاتی کشتوکال و خورما و دانمویله
- ٥١٧..... ئه‌سپ و به‌نده‌کان زه‌کاتیان لی ده‌ناکریت
- ٥١٧..... سه‌باره‌ت به‌ زه‌کاتی هه‌نگوین
- ٥١٩..... مالی سوودی لی وه‌ریگری هه‌تا سالی به‌سه‌ردا نه‌یه‌ت زه‌کاتی لی ده‌ناکری
- ٥٢١..... سه‌باره‌ت به‌ موسولمانان که سه‌رانه‌یان له‌سه‌ر نیه
- ٥٢٢..... سه‌باره‌ت به‌ زکاتی خشل
- ٥٢٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی زه‌کاتی سه‌وزه‌وات
- ٥٢٥..... ده‌باره‌ی زه‌کاتی هه‌ر هه‌رشتی به‌ روبار و کانیاه‌کان ئاو بدری
- ٥٢٦..... ده‌باره‌ی زه‌کاتی مالی هه‌تیو
- ٥٢٧..... بێگومان ئاژه‌ل هه‌ر زیانی بگه‌یه‌نی خواهنه‌که‌ی به‌رپرس نیه
- ٥٢٨..... ئه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌ خه‌ملاندن
- ٥٣٠..... ده‌باره‌ی کریکاری سه‌رراستی زه‌کات کۆکردنه‌وه
- ٥٣١..... ده‌باره‌ی ده‌ستریژی که‌ری سه‌ر زه‌کات
- ٥٣٢..... ده‌باره‌ی رازیکردنی زه‌کات کۆکه‌روه
- ٥٣٣..... زه‌کات له‌ ده‌ولمه‌نده‌کان وه‌رده‌گیری و ده‌دریته‌وه به‌ هه‌زاران
- ٥٣٣..... ده‌باره‌ی کێ زه‌کاتی پێ ره‌وایه
- ٥٣٥..... ده‌باره‌ی کێ زه‌کاتی پێ ناره‌وایه
- ٥٣٧..... کێ زه‌کاتی پێ ره‌وایه له‌ قه‌رزاران و جگه‌ له‌وان
- ٥٣٨..... زه‌کات به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و خانه‌واده‌که‌ی و ناشی
- ٥٣٩..... ده‌باره‌ی زه‌کات دان به‌ خزم و که‌سوکار
- ٥٤٠..... مال و سامان جگه‌ له‌ زه‌کات مافی تری به‌سه‌روه هه‌یه
- ٥٤١..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌باره‌ی فه‌زلی زه‌کات
- ٥٤٤..... ئه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌ مافی سوالکه‌ر

- ٥٤٥ به‌خشين به‌وانه‌ی دلیان هۆگری نیسلام ده‌بی
 ٥٤٦ ده‌رباره‌ی به‌خشهر میراتگری به‌خشینه‌که‌یه‌تی
 ٥٤٧ خراپی په‌شیمان بوونه‌وه له به‌خشین و گێڕانه‌وه‌ی
 ٥٤٨ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خێرکردن بۆ مردوو
 ٥٤٨ ده‌رباره‌ی به‌خشینی ژن له‌مالی می‌رده‌که‌ی
 ٥٥٠ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی زه‌کاتی سهرفیه‌ره
 ٥٥٤ زه‌کاتی سهرفیه‌ره ده‌رکردن له‌پیش نویژی جه‌ژن
 ٥٥٤ ده‌رباره‌ی پێش‌خستنی زه‌کاتی سهرفیه‌ره
 ٥٥٦ سه‌باره‌ت به‌ قه‌ده‌غه‌کردنی سوال‌کردن
 ٥٥٨ باسه‌کانی رۆژوو له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم
 ٥٥٨ نه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی مانگی ره‌مه‌زان
 ٥٥٩ پیش‌کاتی مانگی ره‌مه‌زان مه‌که‌ون به‌ رۆژوو‌گرتن
 ٥٦١ له‌و رۆژه‌دا گومان‌ی تێدا‌یه ره‌مه‌زانه رۆژوو‌گرتن باش نیه
 ٥٦٢ ژماردنی رۆژه‌کانی مانگی شه‌عبان له‌پێناو رۆژووی ره‌مه‌زان
 ٥٦٢ به‌ رۆژووی‌بوون به‌ بینی مانگه‌ شکاندنیشی به‌هه‌مان شیوه
 ٥٦٣ نه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌ مانگ بیست و نۆ رۆژه
 ٥٦٤ شایه‌تیدان پێویسته بۆ رۆژووی مانگی ره‌مه‌زان
 ٥٦٥ مانگی ره‌مه‌زان و (ذي الحجة) که‌م ناکه‌ن
 ٥٦٦ بینینی مانگ بۆ ههر ولاتی له‌لایه‌ن خه‌لکه‌که‌یه‌وه ده‌بی
 ٥٦٨ ده‌رباره‌ی نه‌و شته‌ی که‌ باشه به‌ربانگی پێ بکری‌ت
 ٥٧٠ جه‌ژنی ره‌مه‌زان رۆژی رۆژوو شکاندنه، جه‌ژنی قوربان رۆژی قوربانی کردنه
 ٥٧٠ نه‌گه‌ر شه‌و داها‌ت و رۆژیش دا‌که‌وت کاتی به‌ربانگی رۆژووه‌وانه
 ٥٧١ ده‌رباره‌ی زوو رۆژوو شکاندن
 ٥٧٣ سه‌باره‌ت به‌ دوا‌خستنی پارشیو
 ٥٧٤ نه‌وه‌ی هاتوو سه‌باره‌ت به‌ شه‌به‌قدان
 ٥٧٥ هه‌ره‌شه‌ی توند له‌و که‌سه‌ی به‌رۆژووه‌و غه‌یبه‌ت ده‌کات
 ٥٧٦ سه‌باره‌ت به‌ فەزل و گه‌وره‌یی پارشیو

- ۵۷۷..... دەربارەى رۆژووگرتن لەسەفەردا باش نىه
 ۵۷۸..... دەربارەى رۆژووگرتن لەسەفەردا رینگە پى دراوه
 ۵۸۰..... دەربارەى جەنگاوەر رینگەى پى دراوه بەرۆژوو نەبىت
 ۵۸۱..... ئافەرەتى سەك پى و شىردەر رینگەى پى دراوه بەرۆژوو نەبىت
 ۵۸۲..... دەربارەى رۆژووگرتن بۆ كەسى مردوو
 ۵۸۳..... دەربارەى كەفەرەتى رۆژووگرتن
 ۵۸۴..... دەربارەى رشانەوى ناچارى رۆژووهوان
 ۵۸۵..... دەربارەى خۆرشانەنەوى بە ئەنقەست
 ۵۸۶..... رۆووهوان لەيادى بچى خواردن و خواردنەوى بخوات
 ۵۸۷..... دەربارەى رۆو شكاندن بە ئەنقەست
 ۵۸۸..... كەفەرەتى رۆژوو شكاندن لەمانگى رەمەزاندا
 ۵۹۰..... بەكارهێنانى سىواك لەلایەن رۆژووهوانەوى
 ۵۹۱..... بەكارهێنانى كل لەلایەن رۆژووهوانەوى
 ۵۹۲..... دەربارەى ماچكردن لەلایەن رۆژووهوانەوى
 ۵۹۳..... دەست بازى و ماچكردن لەلایەن رۆژووهوانەوى
 ۵۹۴..... ھەركەس لەشەودا نىهت و عەزەمى نەبى رۆژووهكەى دروست نىه
 ۵۹۵..... نەوى ھاتووه دەربارەى رۆژووى سوننەت شكاندن
 ۵۹۷..... رۆژووى سوننەت بەبى نىهتەتەن لەشەودا
 ۵۹۸..... دەربارەى ئەگەر رۆژووى شكاند دەبى بىگرتەوه
 ۵۹۹..... مانگى شەعبان و رەمەزان لەسەر يەك بەرۆژوو بوون
 ۶۰۱..... بەرۆژووبوونى نىوہى كۆتايى مانگى شەعبان باش نىه لەپىتاو رەمەزاندا
 ۶۰۱..... دەربارەى شەوى نىوہى مانگى شەعبان
 ۶۰۲..... دەربارەى رۆژووى مانگى موخەررەم
 ۶۰۴..... نەوى ھاتووه سەبارەت بە رۆژووى ھەينى
 ۶۰۴..... بەرۆژوو بوون بە تەنيا باش نىه لەرۆژى ھەينىدا
 ۶۰۵..... دەربارەى بەرۆژوو بوون لەرۆژى شەمەدا باش نىه
 ۶۰۶..... نەوى ھاتووه دەربارەى رۆژووى دوو شەمەو پىنج شەمە

- ٦٠٧..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆژووی چوار شه‌مه‌و پینج شه‌مه‌
- ٦٠٨..... ده‌رباره‌ی فەزل و گه‌وره‌یی رۆژووی رۆژی عه‌ره‌فه
- ٦٠٩..... رۆژووی ئه‌و که‌سه‌ی له‌عه‌ره‌فه‌یه‌ باش نیه
- ٦١١..... ده‌رباره‌ی خه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر رۆژووی رۆژی عاشورا
- ٦١١..... ده‌رباره‌ی رینگه‌دان به‌ به‌ رۆژوو نه‌بوون له‌ رۆژی عاشورادا
- ٦١٢..... ده‌رباره‌ی رۆژی عاشورا چ رۆژنیکه
- ٦١٤..... ده‌رباره‌ی رۆژووی ده‌ی مانگی (ذی الحجه)
- ٦١٤..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی کرده‌وه‌ی چاک له‌ ده‌ رۆژه‌دا
- ٦١٦..... ده‌رباره‌ی رۆژووی شه‌ش رۆژی مانگی شه‌وال
- ٦١٧..... ده‌رباره‌ی سی رۆژ رۆژوو له‌هه‌مه‌وه‌ مانگی‌که‌دا
- ٦١٩..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی رۆژوو
- ٦٢١..... ده‌رباره‌ی به‌رۆژوو‌بوونی ساڵ دوانزه‌ مانگه
- ٦٢٢..... ده‌رباره‌ی به‌رۆژوو‌بوونی به‌رده‌وام رۆژ له‌دوای رۆژ
- ٦٢٤..... ده‌رباره‌ی رۆژووی رۆژی هه‌رده‌وو جه‌ژنه‌که‌ دروست نیه
- ٦٢٥..... رۆژووی سی رۆژی دوا‌ی یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنی قوربان
- ٦٢٦..... که‌له‌شاخ گرتن بۆ رۆژووه‌وان باش نیه
- ٦٢٧..... که‌له‌شاخ گرتن رینگه‌ پێ دراوه‌ بۆ رۆژووه‌وان
- ٦٢٩..... چه‌ند رۆژی له‌سه‌ریه‌ک به‌رۆژوو بوون باش نیه
- ٦٣٠..... له‌ش گران هه‌تا به‌یان ده‌دا ب‌م‌ن‌ن‌ته‌وه‌ و ب‌یه‌وی به‌رۆژووش ب‌ی
- ٦٣٠..... نه‌گه‌ر رۆژووه‌وانی بانگ کرا بۆ ناخواردن ب‌چ‌یت
- ٦٣١..... دروست نیه‌ ژن به‌ب‌ی پرسی می‌رده‌که‌ی به‌رۆژوو ب‌یت
- ٦٣٢..... ده‌رباره‌ی دواخستنی قه‌زاکردنه‌وه‌ی رۆژووی ره‌مه‌زان
- ٦٣٢..... فەزلی که‌سی به‌ رۆژوو ب‌ی و نانی رۆژووه‌وان بدات
- ٦٣٤..... ده‌رباره‌ی قه‌زاکردنه‌وه‌ی رۆژوو له‌لایه‌ن ئافه‌رتی ب‌ی نوێژه‌وه‌
- ٦٣٤..... زنده‌په‌وی له‌ ئاو وه‌ردانه‌ ده‌م و لوت له‌لایه‌ن رۆژووه‌وانه‌وه‌
- ٦٣٥..... که‌سی له‌لای قه‌ومی دابه‌زی باب‌ی مۆلته‌ی ئه‌وان به‌ رۆژوو نه‌یت
- ٦٣٦..... ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ئیعتیکاف

- دەربارەى گەورەى خىرى تەلبىه و قورىانى كردن ٦٦٧
- دەربارەى وتنى تەلبىه بە دەنگى بەرز ٦٦٩
- دەربارەى خوشتن لەكاتى ئىحرام دابەستندا ٦٧٠
- دەربارەى كات و شوتنى ئىحرام دابەستنى خەلكى دەورەىر ٦٧١
- ئەو پۆشاكەى دروست نىه پۆشريت بۆ حج و عمره ٦٧٢
- ئەگەر نەعل و بەركۆشى دەست نەكەوت شەروال و خوف لەپى بكات. ٦٧٣
- ئەوەى لەگەل ئىحرامەكەيدا جەبە يان پۆشاكىكى ترى لەبەردا بى. ٦٧٣
- ئەو كەسەى لە ئىحرامدايە چ جۆرە جانەوهرى بكوژيت گوناھى ناگات؟ ٦٧٤
- كەسەى لە ئىحرامدا كەلەشاخ بكات. ٦٧٥
- كەسەى لە ئىحرامدا ھاسەرگىرى بكات باش نىه. ٦٧٦
- ئەوەى ھاتوو دەربارەى روخسەت لەمەدا ٦٧٨
- خواردنى گۆشتى نىچىر بۆ كەسەى لە ئىحرامدا بيت ٦٨٠
- خواردنى گۆشتى نىچىر بۆ كەسەى لە ئىحرامدا بى باش نىه ٦٨٢
- نىچىرى دەريا بۆ كەسەى لە ئىحرامدا بى ٦٨٣
- ئەو كەسەى لە ئىحرامدايە گۆشتى كەمتيار دەسكەويت ٦٨٤
- خۆشتن بۆ چوونە ناو شارى مەككەو ٦٨٤
- دەربارەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم لەبەشى سەرەوەى مەككەو دەچوو ناو شارى
مەككە و لەبەشى خوارويشەو لىنى دەدەرچوو. ٦٨٥
- پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم بەرژدا دەچوو ناو شارى مەككەو ٦٨٦
- بەرزكردنەوەى ھەردوو دەست لەكاتى بىننى مالى خوادا باش نىه ٦٨٦
- ئەوەى ھاتوو دەربارەى چۆنەتى تەواف ٦٨٧
- لەبەردەكەو بۆ بەردەكە سى جار بە لۆقە سورانەو ٦٨٨
- دەربارەى تەنھا دەست ھىتان بە بەردە رەشەكە روكنى يەمانى دا ٦٨٩
- پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم بە (مضطبع) تەوافى مالى خواى دەكرد ٦٨٩
- دەربارەى ماچكردنى بەردە رەشەكە ٦٩٠
- دەربارەى لە صەفاو دەستى پى دەكرد بەرەو مەرەو ٦٩٢
- ئەوەى ھاتوو دەربارەى ھاتوچۆى نىوان صەفار مەرەو ٦٩٣

- ٦٩٤..... سه‌باره‌ت به‌ ته‌وافکردن به‌ سواری
- ٦٩٥..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی ته‌وافی مالی خوا
- ٦٩٦..... ده‌رباره‌ی نوێژی دوا‌ی عه‌سر و به‌یانی بۆ که‌سی ته‌واف بکات
- ٦٩٧..... له‌ نوێژی ته‌وافدا چ سوهره‌تی ده‌خوێنرێت
- ٦٩٨..... ده‌رباره‌ی ته‌وافکردن به‌رووتی دروست نیه
- ٦٩٩..... ده‌رباره‌ی چوونه‌ ناو شاری مه‌که‌که
- ٧٠٠..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌ناو که‌عبه‌دا
- ٧٠١..... ده‌رباره‌ی روخاندنی که‌عبه
- ٧٠١..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌ حه‌ج‌ردا
- ٧٠٢..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی به‌رده‌ ره‌شه‌که و روکن و مه‌قام
- ٧٠٣..... ده‌رباره‌ی ده‌رچوون بۆ مینا و مانه‌وه‌ له‌وی
- ٧٠٤..... مینا جێگه‌ی بارگه‌ خه‌ستنی که‌سیکه‌ زوتر بگاته‌ نه‌وی
- ٧٠٥..... ده‌رباره‌ی کورته‌کردنه‌وی نوێژ له‌ مینا
- ٧٠٦..... ده‌رباره‌ی وه‌ستان و پارانه‌وه‌ له‌ عه‌ره‌فات
- ٧٠٨..... هه‌موو شوێنێکی خاکی عه‌ره‌فات شوێنی وه‌ستانه
- ٧١٠..... دا به‌زین له‌ عه‌ره‌فاتمه‌وه‌ بۆ موزده‌لیفه
- ٧١١..... کۆکردنه‌وی نوێژی شێوان و خه‌وتنان پێکه‌وه‌ له‌ موزده‌لیفه
- ٧١٣..... نه‌و که‌سه‌ی له‌ موزده‌لیفه‌ بگات به‌ پێشنوێژ نه‌وه‌ هه‌جه‌که‌ی دروسته
- ٧١٥..... پێشخه‌ستنی که‌سه‌ لاوازه‌کان له‌ موزده‌لیفه‌وه‌ بۆ مینا
- ٧١٧..... ره‌جمی شه‌یتان له‌ چێشته‌نگاوی یه‌که‌م رۆژی قورباندا
- ٧١٧..... رۆشتن له‌ موزده‌لیفه‌وه‌ به‌ره‌و مینا له‌پێش خۆره‌ه‌لاتن
- ٧١٩..... نه‌و به‌رده‌ی که‌ شه‌یتانی پێ ره‌جم ده‌کری ده‌بی به‌قه‌د پێچه‌که‌یه‌ بێ
- ٧١٩..... ده‌رباره‌ی شه‌یتان ره‌جم له‌پاش نیوه‌رۆ
- ٧٢٠..... ده‌رباره‌ی شه‌یتان ره‌جم به‌ پێ و به‌ سواری
- ٧٢١..... ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی شه‌یتان ره‌جم
- ٧٢٣..... خه‌لک ده‌رکردن له‌کاتی شه‌یتان ره‌جم دا کاریکی خراپ و ناپه‌سه‌نده
- ٧٢٣..... ده‌رباره‌ی به‌شداربوون له‌ و شتر و مانگای قوربانی

- ٧٢٥ دهرباره‌ی دیاریکردنی وشتی قوریانی
 ٧٢٦ دەروازە
 ٧٢٦ ملوانکه‌ کردنه‌ ملی ناژه‌لی دیاری بۆ که‌سی نیشته‌جی
 ٧٢٧ دهرباره‌ی ملوانکه‌ کردنه‌ ملی مه‌ی و بزنی
 ٧٢٨ نه‌گه‌ر ناژه‌لی دیاری که‌وته‌ حاله‌تی له‌ناوچوون چی لی ده‌کری
 ٧٢٩ دهرباره‌ی سواربوونی ناژه‌لی دیاری
 ٧٣٠ له‌کویتی سه‌ره‌وه‌ ده‌ست بکریته‌ به‌ سه‌رتاشین
 ٧٣١ نه‌وه‌ی هاتوو دهرباره‌ی سه‌رتاشین و کورکردنه‌وه‌ی
 ٧٣٢ سه‌رتاشین له‌لایه‌ن ئافه‌ره‌تانه‌وه‌ کارتیکی ناپه‌سنده
 ٧٣٢ سه‌رتاشین له‌پیش قوریانی کردن، یان قوریانی له‌پیش شه‌یتان ره‌جم
 ٧٣٣ به‌کاره‌یتانی بۆنی خو‌ش له‌پیش ته‌واف له‌لایه‌ن نه‌وه‌ که‌سه‌ی له‌ ئیحرامدايه
 ٧٣٥ له‌ حه‌ج (لبيك اللهم لبيك) که‌ی ته‌واو ده‌بی
 ٧٣٥ له‌ عومره (لبيك اللهم لبيك) که‌ی ته‌واو ده‌بی
 ٧٣٦ دهرباره‌ی ته‌وافی زیاره‌ت له‌شه‌ودا
 ٧٣٧ نه‌وه‌ی هاتوو دهرباره‌ی دابه‌زین له (أَبْطَح)
 ٧٣٨ کی له (أَبْطَح) داده‌به‌زی
 ٧٣٨ نه‌وه‌ی هاتوو دهرباره‌ی حه‌جی مندال
 ٧٤٠ باسیتیکی تر
 ٧٤٠ نه‌وه‌ی هاتوو دهرباره‌ی حه‌جکردن بۆ پیاوی پیر و مردوو
 ٧٤٢ باسیتیکی تر:
 ٧٤٢ باسیتیکی تر له‌وباره‌وه
 ٧٤٣ نه‌وه‌ی هاتوو دهرباره‌ی عومره که‌ ئایا واجبه‌ یان نا
 ٧٤٤ باسیتیکی تر له‌وباره‌وه
 ٧٤٤ دهرباره‌ی فه‌زل و گه‌وره‌یی عومره
 ٧٤٥ دهرباره‌ی ئیحرام دابه‌ستن له‌ ته‌نعیم بۆ عومره
 ٧٤٥ دهرباره‌ی ئیحرام دابه‌ستن له‌ جیعرانه‌ بۆ عومره
 ٧٤٦ دهرباره‌ی عومره‌ی مانگی ره‌جه‌ب

- ٧٧٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی هاندان بۆ وه‌سیه‌تکردن
- ٧٧٥ ده‌رباره‌ی وه‌سیه‌تکردن به‌ سیّ یدک و چوار یدک
- ٧٧٦ ده‌رباره‌ی ته‌لقینی نه‌خۆش له‌ سه‌رمه‌رگداو له‌لای حۆیدا پارانه‌وه‌ بۆی
- ٧٧٨ ده‌رباره‌ی نازار و ژانه‌ سه‌خته‌کان له‌کاتی مردندا
- ٧٧٩ باسێکی تر:
- ٧٨٠ باوه‌پدار کاتی رۆحی ده‌رده‌چی ناوچاوانی ئاره‌ق ده‌رده‌دا
- ٧٨١ باسێکی تر:
- ٧٨٢ بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌موای مردوو باش نیه
- ٧٨٣ ئارامگرتن له‌سه‌ره‌تای لیّ قه‌ومانه‌وه‌ ده‌بیّت
- ٧٨٤ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی ماچکردنی مردوو
- ٧٨٥ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی شتنی مردوو
- ٧٨٧ ده‌رباره‌ی به‌کاره‌یتانی میسک بۆ مردوو
- ٧٨٨ ده‌رباره‌ی خۆشتنی که‌سی که‌ مردوو ده‌شۆرێ
- ٧٨٩ ده‌رباره‌ی چ قوماشی باشه‌ بۆ کفن
- ٧٩٠ باسێکی تر له‌وباره‌وه‌
- ٧٩١ ده‌رباره‌ی کفنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
- ٧٩٢ ده‌رباره‌ی خواردن دروستکردن بۆ که‌سوکاری مردوو
- ٧٩٣ ده‌رباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی له‌روخساردان و یه‌خه‌ دادپین له‌کاتی کاره‌ساتدا
- ٧٩٤ ده‌رباره‌ی شیوه‌نکردن که‌ باش نیه
- ٧٩٥ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی گریان بۆ مردوو باش نیه
- ٧٩٦ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی روخسه‌تی گریان بۆ مردوو
- ٧٩٩ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆشتن له‌پیش جه‌نازه‌وه‌
- ٨٠١ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆشتن له‌دوای جه‌نازه‌وه‌
- ٨٠٢ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی رۆشتن به‌سواری له‌دوای جه‌نازه‌وه‌
- ٨٠٣ ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی روخسه‌ت له‌مه‌دا
- ٨٠٤ ده‌رباره‌ی په‌له‌کردن له‌ به‌رێکردنی جه‌نازه‌دا
- ٨٠٤ ده‌رباره‌ی کوژراوه‌کانی ئوحوود باسی هه‌مه‌

- ٨٠٦..... باسێکی تر لهو بارهوه
- ٨٠٧..... ناشتنی پێغه مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له‌شوتنی رۆح ده‌رجوونی
- ٨٠٨..... باسێکی تر لهو بارهوه
- ٨٠٨..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ی ده‌رباره‌ی دانیشتنی پێش مردوو ناشت
- ٨٠٩..... ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی سوپاسگوزاری و نارامگرتن له‌سه‌ر به‌ڵا
- ٨١٠..... ده‌رباره‌ی (الله اکبر) کردن له‌سه‌ر جه‌نازه
- ٨١٢..... ده‌رباره‌ی له‌ نوێژی مردوودا چی ده‌خوێنرێت
- ٨١٣..... ده‌رباره‌ی خوێندنی سوره‌تی فاتحه له‌سه‌ر جه‌نازه
- ٨١٥..... ده‌رباره‌ی خوێندنی نوێژ له‌سه‌ر جه‌نازه و تکا بۆ کردن
- ٨١٦..... نوێژکردن له‌سه‌ر جه‌نازه کاتی که‌ خۆر ده‌رده‌چیت و خۆر ناوا ده‌ییت باش نیه
- ٨١٨..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی منداڵ
- ٨١٩..... کۆریه‌ له‌ هه‌تا ده‌نگی لێوه نه‌یه‌ت نوێژی له‌سه‌ر ناکی
- ٨١٩..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌سه‌ر مردوو له‌ مزگه‌وت
- ٨٢٠..... ده‌رباره‌ی پێشنوێژ له‌کوێ پیاو ئافره‌تی مردوودا راده‌وه‌ستی
- ٨٢٢..... ده‌رباره‌ی نوێژی جه‌نازه نه‌کردن له‌سه‌ر شه‌هید
- ٨٢٣..... ده‌رباره‌ی نوێژکردن له‌سه‌ر گۆڕ
- ٨٢٥..... ده‌رباره‌ی نوێژی پێغه مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له‌سه‌ر نه‌جاشی
- ٨٢٥..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ی ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی نوێژ له‌سه‌ر جه‌نازه
- ٨٢٦..... باسێکی تر لهو بارهوه
- ٨٢٧..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ی ده‌رباره‌ی هه‌ستان له‌به‌ر جه‌نازه
- ٨٢٨..... ده‌رباره‌ی روخسه‌تی هه‌لته‌سان له‌به‌ر جه‌نازه
- ده‌رباره‌ی فرمایشته‌که‌ی پێغه مبه‌ر صلى الله عليه وسلم (لحد) بۆ ئێمه‌یه‌و، (شق) یش بۆ
- ٨٣٠..... غه‌یری ئێمه‌یه
- ٨٣٠..... کاتی مردوو ده‌خه‌رتنه‌ گۆره‌وه چی ده‌وتریت
- ٨٣١..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ی ده‌رباره‌ی پۆشاکێ ده‌خه‌رتنه‌ ژێر مردوو له‌ گۆردا
- ٨٣٣..... نه‌وه‌ی هاتوه‌ی ده‌رباره‌ی رێککردنی گۆڕ
- ٨٣٣..... قه‌ده‌غه‌کردنی رۆشتن له‌سه‌ر گۆڕ و دانیشتن له‌سه‌ری و نوێژکردن به‌ره‌و رووی

- ٨٣٤ دهرباره‌ی نه‌هی له گه‌چکاری گۆڤ و نووسین له‌سه‌ری
 ٨٣٥ دهرباره‌ی که‌سی چووه سه‌ر گۆڤستان چی بلی
 ٨٣٦ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی روخسه‌تی سه‌ردانی گۆڤستان
 ٨٣٨ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی ناشتنی مردوو له شه‌ودا
 ٨٣٩ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی باسی مردوو به چاکه
 ٨٤٠ پاداشتی که‌سی مندالی پیش خۆی بمریت
 ٨٤٣ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی شه‌هیدان کین؟
 ٨٤٤ دهرباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی راکردن له نه‌خۆشی (طاعون)
 ٨٤٤ هه‌ر که‌سی دیداری خوای پێ خۆش بێ، خواش دیداری نه‌وی پێ خۆشه
 ٨٤٦ دهرباره‌ی که‌سی خۆی بکوژیت نوژی له‌سه‌ر ناکری
 ٨٤٧ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی نوژکردن له‌سه‌ر قه‌رززار
 ٨٤٨ نه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی سزای گۆڤ
 ٨٥٠ دهرباره‌ی پاداشتی که‌سی سه‌رخۆشی له خاوه‌ن پرسه‌یه بکات
 ٨٥١ دهرباره‌ی نه‌وه‌ی له‌پۆژی هه‌ینیدا بمریت
 ٨٥٢ دهرباره‌ی زوو به‌پێکردنی جه‌نازه
 ٨٥٢ باسیکی تر دهرباره‌ی گه‌وره‌یی پرسه
 ٨٥٣ دهرباره‌ی ده‌ست به‌رزکردنه‌وه له‌سه‌ر جه‌نازه

٨٥٦ ناوه‌ڕۆك